

திருவள்ளுவர்

ஞானவெட்டியான்

என்னும்

ஞானவெட்டி

1500

ACC. NO. 44895

RG89

தாமரை நூலகம், ஷென்னை - 600 026.

9/1/4

திருவள்ளுவர் ஞானவெட்டியான் எனும் ஞானவெட்டி

பதிப்பாசிரியர்:
ஆர்.சி. மோகன்

தாமரை நூலகம்

7. என்.ஜி.ஓ. காலனி, 3ம் தெரு

வடபழனி சென்னை-600 026

தொலைபேசி எண்:044 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்:	245
முதல் பதிப்பு	டிசம்பர் 1999
இரண்டாம் பதிப்பு :	பிப்ரவரி 2015
மூன்றாம் பதிப்பு :	மார்ச் 2019
நான்காம் பதிப்பு:	ஜூலை 2024

உரிமை பெற்றது

நூல் பற்றி

நூலின் பெயர் : திருவள்ளுவர் ஞானவெட்டியான்

பதிப்பாசிரியர் : ஆர்.சி மோகன்

வெளியிட்டோர் : தாமரை நூலகம்
சென்னை-26

பதிப்பு ஆண்டு : ஜூலை, 2024

உரிமை : பதிப்பகத்துக்கு

நூல் வடிவம் : பெய்

அச்சுத்தாள் : 16கி மேப் லித்தோ

மொத்த பக்கங்கள் : 320

விலை : ரூ. 200.00

அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்

சென்னை-34

பதிப்புரை

இலக்கியங்களைப் பற்றிய ஆய்வு மேற் கொள்வோர் முதலாவதாக அவற்றின் பயன் பற்றிச் சிந்திப்பதே சிறந்தது.

பயனுள்ள நூலே நிலைக்க முடியும். அடுத்தபடியாக அது சொல்லப் பட்டுள்ள முறை! இனிமையாக, சுவையாகச் சொல்லப்பட்ட நூலே வாழ முடியும்.

சித்தர் இலக்கியங்கள் காலம் காலமாக நீடித்து நிலைத்து வந்துள்ளன. என்றால் அவை மனித வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத மிகவும் தேவையான, தவிர்க்கவே முடியாத பொருள்களைப் பற்றியே பாடப்பட்டுள்ளன என்பதே அதற்கு முதற்காரணம்.

ஞானவெட்டியான் என்று கற்றோர்களால் ஆர்வத்துடன், உணர்ச்சியுடன் கூறப் படும் இந்த நூலில் பல அபூர்வமான மருந்துகள் எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

நாகரச செந்தூரம்

சண்ட மாருதக்குழம்பு

மதனகாமச் செந்தூரம்

பஞ்சாமிர்தக் குளிகை

பளிங்கு பாஷாணபற்பம்

இரசக்குளிகை இரச பற்பம்

கற்ப லேகியம் அரிதார பற்பம்

சவ்வீரச் சுண்ணம்

கௌரிபாஷாணச் சுண்ணம்

சாதிவிங்க பற்பம்.

இப்படிப் பல அரிய மருந்துகளைச் செய்யும் முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்த மருந்துகளின் பயனைப் பற்றியோ கூறவே முடியாது. மிக அற்புதமான, மிகவும் பயனளிக்கக் கூடிய மருந்துகள்.

மார் புத்து, வாய்புத்து, வாதபித்த, சிலேத்துமங்கள்,

நீர்ச்சுருக்கு, நீர்க்கடுப்பு, நீராமை, நீர்ச்சுரப்பு,

தூர்செய்யுங் குன்மங்கள் எட்டு கோசையுடன் காமாலை

பேரனந்த நோய்களெல்லாம் பிரிந்து விடும் காணேனே. (1570)

வான்குமரி லேகியம் என்ற லேகியத்தால் குணமாகும் நோய்களைப் பற்றி வள்ளுவர் இவ்வாறு கூறுகிறார். புற்றுநோய் இன்றைய மனித இனத்தால் அதிகமாக அஞ்சப் படும் நோய் என்பதால் இந்தப் பாடல் எடுத்துக் காட்டப் பட்டது.

சித்த மருத்துவத்தின் சிறப்பை இன்று வரைக் கூடச் சரியாக உணர்ந்து கொண்டவர்கள் இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். வாய் கிழியப் பேசுகிறவர்கள் டமாரம் அடிப்பவர்கள் எல்லாம் சித்த மருத்துவத்தைப் பற்றி அறிந்து வைத்திருப்பது மிகவும் குறைவே.

ஞானவெட்டியான் 1500

பழைய மருத்துவர்கள், பஸ்ப செந்தூரங்களைச் செய்வதை வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதற்காகவே உழைத்துவருபார்கள், பிரதிபலன் கருதாத சில சான்றோர்கள் மட்டுமே சித்த மருத்துவத்தை உயிர்போல் காத்து வருகிறார்கள். அவர்களும் தாங்கள் கண்டறிந்த இரகசியங்களை வெளியே கூற முன் வருவதில்லை.

சித்தமருத்துவம் இன்னம் பரவலாகப் படிக்கப் பட்டு முறையாக ஆய்வுகளும் மேற் கொள்ளப்படுமானால் நோயால் சாவு என்பதே இல்லாத புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். அதுமட்டு மல்ல இராமலிங்க சுவாமிகள் கனவு கண்டதைப் போல் மனிதன் மரணமில்லாப் பெரு வாழ்வும் அடைய முடியும்.

இனிக்க இனிக்கப் பழைய பாடல்கள்

அடுத்த படியாக இந்த நூல் இயற்றப்பட்டுள்ள முறையைக் கவனிப்போம்.

பெரும்பாலும் வண்ணங்கள் சிந்துகளாலக்கப் பட்டுள்ள இந்த நூலின் சுவை கற்றோர் இதயம் களிகூரச் செய்வதாகும்.

துல்லியை மெல்லியை ஒல்லியை முல்லியை
நல்லியை எல்லியை வல்லியைக் கண்டியான்
அல்லநகர் விட்டு அகண்ட வெளி கடந்தத்
திருபுரத்துக்கே சூழி முனை
துல்லிய மாமதில் சூழ் நகர் மாளிகை
சுத்தப் பெருவெளிக் கர்த்தன் இருப்பிடம்
சொல்லில் அடங்காத் துருவெளி தனில்
துரியாதீத மடவாலயங் கண்டியான்.
கும்பிட்டுக் கொண்டேன்.

மதியைப் பிடித்து நிதியைத் திரித்து
விதியைப் பிடித்துப் பதியிலடைத்துக்
செதியை அடக்கிச் சதியை ஒடுக்கி
அதிதவித அம்பிகை ஆத்தாளைக் கண்டியான்
விதிமதி இரண்டும் இறுக்கி இறுக்கி
விளக்கித் துலக்கிப் பெருக்கி வித்தாக்கி
நதிவலமாக்கி அடக்கியே பிங்கலை நாடு
நடுவரை கூடு உறவாகவே.

கும்பிட்டுக் கொண்டேன் 337-338

இப்படி வார்த்தை ஜாலம் -சொற்களில் மாயம் செய்யும் கற்பனைக் கவித்திறன் வாய்க்கப் பெற்றோர் மிகச் சிலரே என்பது சொல்லாமேல விளங்கும்.

இலக்கணப்படி பாடல் எழுத முடியாமல் வசனமாகக் கவிதை நாலு வரி மூன்று வரிகளில் எழுதிக் கவியரசர் பட்டம் தாங்களாகவே போட்டுக் கொள்ளும் இன்றைய கவிகள் இந்த நூலைப் படிக்க வேண்டும்.

எழுதப் புகு முன் சொல்லாற்றல் பெற வேண்டும்
சொல்வதை முறைப்படி சொல்லப் பழக வேண்டும்

91/9

தருவள்ளுவநாயனார்

அப்பொழுது தான் சொல்லப்பட்ட பொருள் கேட்பவர் நெஞ்சில் தைக்கும் அப்படித் தைப்பதனாலன்றோ ஞான வெட்டியானைப் படித்தவர்கள் அதை மீண்டும் மீண்டும் படித்தும் மறக்க முடியாமல் அல்லாடுகிறார்கள்.

தமிழே, சுவையே, உயிரே என்று தவிக்கும் உளப் பாங்கைத் தரும் அற்புதமான கவிதைகளால் வள்ளுவர் இந்த நூலை யாத்திருக்கிறார்

பெயர்

அக மகிழும் அம்பிகைப் பெண் அருளினாலே
அவனிதனில் ஞான வெட்டி அருள யானும்
நிகழ் திருவள்ளுவ நாயனுரைத்த வேத
நிரஞ்சன மாநிலவு பொழிரவி காப்பாமே.

2

என்று தமது நூலின் பெயரையும் தமது பெயரையும் வெளிப் படுத்துகிறார். இது ஞான வெட்டி அல்ல. ஞானவெற்றி, பெயர் ஞான வெற்றி. என்றே இருந்திருக்க வேண்டும். பிற்காலத்தவர் ஞான வெட்டி என்று சிதைத்துப் பிறகு ஞான வெட்டியானாக- பிணம் புதைக்கும் புலையனாகவும் சிதைத்து விட்டார்கள் என்று ஐயா மெய்வழிக் குழந்தை சாமிக் கவுண்டரவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

இந்நூலாசிரியரின் குரு

நந்தி யொளிப் பிரகாச வட்டத்துள்ளே
நற்கமல மாயிர மெட்டிதழைப் போற்றி
உந்திநிலை அறிந்த திருமூலர் பாதம்
உவமையுள்ள காலாங்கி போகர் பாதம்
சிந்தையுள்ள மகிழ்ந்த சட்டை முனியின்பாதம்
சிவமயங்கண்ட கோரக்கர் பாதம்
அந்திபகல் அறிந்த இடைக் காடர் பாதம்
அருளுஞ் சக நாதர் பாதம் அர்ச்சித்தேனே.

14

என்று சித்தர்களுக்கு வணக்கம் கூறித் தமது நூலைச் சொல்லத் தொடங்கும் திருவள்ளுவர்.

இசைத்த தொரு திருமூலனார் உரைத்தவண்ணம்
இனிய தொரு ஞானவெட்டி இயம்பினேனே- 148

திருமூலர் வைத்திய வாத யோக ஞானங்களைப் பற்றி எவ்விதம் கூறியுள்ளாரோ அது போலவே கூறியுள்ளேன் என்கிறார்.

ஆயினும், தமது குரு யார் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறவில்லை.

மண்டலஞ் சூழ் இரவு மதி கடரைப் போற்றி
மதுரத் தமிழோதும் அகத்தியனைப் போற்றி
எண்டிசையும் புகழு மெந்தன் குருவைப்போற்றி

என்று முதற் பாடலில் வருவதால் இவருடைய குருவேறு, அகத்தியர் அல்லர் என்று நினைக்கவும் இடமேற் படுகிறது. ஆனால்

ஞானவெட்டியான் 1500

பைந்தமிழ்க் சூயர்ந்த அகத்தீசர் வந்து

பலகலையு மெனக் குரைத்துப் பாலித்தார்தான்

366

என்ற வரிகள் அகத்தியரே இவருடையகுரு என்று துணியவும் இடமளிக்கிறது. பிறிதோரிடத்தில் அகத்தியர் தமக்கு மானசீக குரு என்றும் கூறியுள்ளார்.

பாடல்கள் எண்ணிக்கை

ஞானவெட்டி 1500 என்று தலைப்பிலேயே போடப்பட்டிருந்த போதிலும் இரத்தின நாயகர் அண் ஸன்ஸ் வெளியிட்டுள்ள நூலில் 1915ன் பாடல்களுக்கு மேல் உள்ளன. பிழைகளும் ஏராளம்.

1914ல் திருவேங்கட முதலியார் என்பாரால் வெளியிடப்பட்ட பழைய பதிப்பைக் கொண்டு இந்நூல் பிழையறத் திருத்தப்பட்டது. பாடல்களின் எண்ணிக்கை மாற்றப் படவில்லை.

பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள் யாவற்றையும் ஒரே பாடலாகவே குறிப்பிடவேண்டும். ஆனால் இரத்தின நாயகர் பதிப்பில் ஒவ்வொரு அடிக்கும் தனி எண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவே எண்ணிக்கை அதிகப்படக் காரணம். எங்கள் பதிப்பில் பாடல்கள் விடப் பட்டுள்ளன. என்று யாரும் கருதிவிடக் கூடாது என்பதால் எண்கள் மாற்றப்படவில்லை.

காலம்

குறளாசிரியரும் இவரும் ஒருவரா அல்லது வெவ்வேறு காலத்தைச் சேர்ந்தவர்களா என்பது பற்றிப் பலத்த கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

குறளாசிரியரே இவர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாத அன்பர் ஒருவர், தமிழில் சிந்துகள் வண்ணங்கள் எப்பொழுது தோன்றின? மிகவும் பிற்காலத்தில் பதினெட்டு பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டுகளில்! இவரைக் குறளாசிரியர் என்று சொல்வது கிராப் வைத்தவரைத் திருவள்ளுவர் என்று சொல்வதைப் போலாகும் என்று கோபத்துடன் கூறிக் கொண்டே போனதை நினைக்கும் போது.....,

புலமையிலும் நூலை எடுத்துக் கூறியுள்ள முறையிலும் இவர் திருக்குறளாருக்கு எவ்விதத்திலும் குறைந்தவரல்லர் என்று கூறி அமைய விரும்புகிறேன்.

வணக்கம்

பதிப்பாசிரியர்

எஸ்.பி.இராமச்சந்திரன்

திருவள்ளுவ நாயனார்

அருளிய

ஞானவெட்டியான்

என்னும்

ஞானவெட்டி 1500

1914 ல் வெளியான திருவேங்கடமூதலியார்
பதிப்புக்கு ஏற்பப் பிழையறத் திருத்தப்பட்டது.

திருவள்ளுவ நாயனார்

அருள்ய

தேன் சொட்டும் தமிழ்க் காவியங்கள்

1. திருவள்ளுவர் கற்பம் 300

சாயாத வட்டத்திரிபுரை பாதத்திற் சரணஞ்
செய்தெந்தன் சாவைத் தெர்வைத்திடவே.

என்று அம்பிகையருளால் ஆயுளைக் கூட்டி என்றும்
அழியாத வாழ்வைப் பெறத் திருவள்ளுவர் காட்டும் வழி
விலை ரூ.30.00

2. திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவு கோல்

நாதாந்தத்திறவுகோல் 100, பஞ்சரத்னம் 500,
ஏணியேற்றம், முப்பு 30, குருநூல் 51, சூத்திரம் 108
முதலிய நூல்கள் அடங்கிய அரிய தொகுப்பு.

விலை ரூ. 40.00

3. திருவள்ளுவர் நவரத்தின வைத்திய

சிந்தாமணி 800 கவுன மணி 100

ஞான வெட்டியானில் கூறியவை போக மிகுதியும்
அதிகமான மருந்துகளைப் பற்றிக் கூறும் அரிய நூல்
விலை ரூ. 70.00

பதிவுத் தபாலில் பெற ரூ 20.00 சேர்த்து மண்
ஆர்டர் செய்க.

தாமரை நூலகம் எண் 7 என்.ஜி.ஓ காலனி
வடபழனி சென்னை- 26

திருவள்ளுவ நாயனார்
அருளிச் செய்த
ஞானவெட்டியான் - 1500

பாயிரம்
காப்பு
விருத்தம்

அண்டபிண்டம் நிறைந்துநின்ற வயன்மால் போற்றி
யகண்டபரி பூரணத்தி னருளைப் போற்றி
மண்டலஞ்சு ழிரவிமதி கடரைப் போற்றி
மதுரதமி ழோது மகத் தியனைப் போற்றி
எண்டிசையும் புகழு மெந்தன் குருவைப் போற்றி
யிடைகலைபின் சுழிமுனையின் கமலம் போற்றி
குண்டலிக்கு ளமர்ந்த விநா யகனைப் போற்றி
குருமணியின் தாளிணைகள் போற்றி போற்றி.

1

குகனருளின் கிருபையினா லிந்நூல் ஞானங்
கூர்ந்துநவ சித்தர்மொழி குறித்து ஆய்ந்து
புகழமிர்தச் செந்தமிழா யிரத்தைந் நூறு
புகலவும்பூ தலங்க ளெல்லாஞ் செழித்து வாழ்க
அகமகிழு மம்பிகைப் பெண் ணருளி னாலே
அவனிதனில் ஞானவெட்டி யருள யானும்
நிகழ்திருவள் ளவநாய னுரைத்த வேத
நிரஞ்சனமா நிலவுபொழி ரவிகாப் பாமே.

2

நிலவுபொழி இரவிமதி யருளினாலே
நின்றிலங்கு நாதவிந்தி னிமலி காப்பு
வலமிடமாய்ச சூழ்ந்துவருங் கார சாரம்
வழலையெனு மாமதுர வாணி காப்பு
உலகமதிற் கடல்கூழ்ந்த புவனை வாலை
யோங்கார மூலகண பதியே காப்பு
தலமதித சனகாதி ரிஷிகள் பாதஞ்
சடாதார சூக்ஷம்சடா தாரங் காப்பாம்.

3

தருவள்ளுவநாயனார்

சடாதார மதிலிலகுந் தவள வாணி
 சரஸ்வதியும் பிரமன்பத மாலின் பாதம்
 நீடாழி லட்சுமிப்பெண் ணருளின் பாதம்
 நிரஞ்சனுருத் திரன்பாத நேமி பாதங்
 கடாகமெல்லாம் நிறைந்துநின்ற மயேசன் பாதங்
 கருணைமயேஸ் வரியினிரு கமல பாதந்
 தடாதசதா சிவத்தின்மனோன் மணியின் பாதஞ்
 சாம்பசிவன் பொற்பாதஞ் சந்ததமுங் காப்பாம்.

4

பாதமடி மூலநடு விந்தின் மூலம்
 பராபரையின் வீடுபரப் பிரம வீடு
 ஒதுசந்திர புஷ்கரணி மாலின் வீடு
 ஓரெழுத்தாய் நின்றிலங்கும் ருத்திரன் வீடு
 நாதவிந்தின் மேருமுடிச் சுடரின் வீடு
 நாதாந்த மயேஸ்வரத்தின் வாயுவின் வீடு
 சூதமுனி யீசனுற வாடும் வீடு
 சோதியெனு மாக்கினையின் காப்புத் தானே.

5

ஆக்கினைக்குள் சத்தம்பிரு திலீ பீட
 மப்புலின் வீடுவன்னி வாயுவின் வீடு
 ஏக்கமில்லா வாகாச மேரு வீடு
 இரவிமதி சுடரிலகு மின்ப வீடு
 பார்க்கபணா முடிநடுவில் நடனஞ் செய்யும்
 பராசத்தி சிவசிங்கா தனத்தின் வீடு
 பூக்குமலர் வாசியிருந் துலவும் வீடு
 புகழ்பெரிய வைம்பூதம் புலன்காப் பாமே.

6

பூதாதி யிருந்துவினை யாடு பீடம்
 பொற்கமல மாயிரத்தெட் டிதழின் பீடம்
 நாதாக்கள் திருநடன மெளன பீடம்
 நந்தியொளி விந்துசெக நாத பீடம்
 வேதாந்த பூரணமெய்ஞ் ஞான பீடம்
 வித்தார வாகமத்துக் கதீத மான
 ஆதார மூலவன்னி யமர்ந்த பீட
 மானந்த நடனசபை யைந்துங் காப்பாம்.

7

ஐந்துருவா யுடலெடுத்த வாறின் கூறு
 மசுடில்லாத் தேகமென்சா ணாத்துமக் கூறும்
 விந்துதித்துச் சடமெடுத்த நாதக் கூறும்
 விற்பனமாய்ச் சடமுதித்த காயக் கூறும்
 தந்திரமாய் நீர்க்குமிழி யான கூறும்
 தத்துவந்தொண் ணூற்றாறு சைலக் கூறும்
 இந்திரியசுக் கிலசுரோணி தத்தின் கூறு
 மியம்புதற்குத் தசநாடி யியல்பு காப்பாம்.

8

தசநாடி சுவாசமதுஞ் ஜெனித்த வாறுஞ்
 ஜெகதலத்தி லெனைப்பழித்த செய்தி வாறும்
 அசைவதிருந் தாக்கைழி யசையாதவாறு
 மடிநடுவு முடிவான கற்ப வாறும்
 பசைந்தமண்ணீ ருப்புவுவ ரெடுத்த வாறும்
 பஞ்சபட்சி யஞ்சநிலைத் திருந்த வாறும்
 இசையுந்தச தீட்சைமதி ரனியின் வாறு
 மிராஜயோ கத்தினருள் காப்புத் தானே.

9

யோகாதி யோகநிலைத் திருந்த போக்கும்
 உற்பனமாங் கற்பமுண்டு சாவாப் போக்கும்
 வேகா தலையுமதி ரனியின் போக்கும்
 வெண்சாரை கருநெல்வி விதித்த போக்கும்
 போகாப்புனலுஞ் சவர்க்காரப் பூநீர்ப் போக்கும்
 பூதலமெ லாமகிழும் பொருளின் போக்கும்
 ஆகாத மனிதர்களை யகற்றும் போக்கு
 மசடில்லா மாதுரசக் குளிகை காப்பாம்.

10

குளிகைரச மாதுகற்பக் குகையின் மூலங்
 குருபூசை குண்டலியின் வாசி மூலம்
 வழியறியு மவிழ்தமொடு நோய்கள் தீர
 வழலைமுப்பு வைத்தியமுங் கிருத லேகியம்
 விழிமடவா ளம்பிகைப்பெண் ணருளி னாலே
 விவேகமணி மாத்திரையும் பஸ்பந் தானும்
 தெளிவுபெறுஞ் சுண்ணமொடு செந்தூ ரங்கள்
 திராவகமுஞ் செயநீருஞ் சென்னி காப்பாம்.

11

சென்னிவளர் சிவசிங்கா தனத்தின் மேவுஞ்
 சிதம்பரமா நடனசபை சித்ர கூடம்
 வன்னிமதிப் பிரகாச கமல பீட
 மதுரவின்ப வமிர்தசர் வாணிபீடம்
 உன்னிதமாய்க் கன்னியெனக் கமிர்த மூட்டி
 உயிருமுடல் நிலைத்திடவு பாயஞ்சொன்னாள்
 இன்னிமித்தம் பொருத்தமெனக் களித்தஞ் ஞான
 விருளகற்றிப் பானரச மீந்தாள் காப்பாம்.

12

வேறு

இருள்தனை யகற்றுஞ் சோதி யிகபர வெளியே போற்றி
 அருள்தரு ஞான தேசி யகத்தீச ரருளி னாலே
 திருவுரு தவள வாணி சிரோமணிக் கமலந் தன்னில்
 அருமலர் பொழியு ஞான மமிர்தசெந் தமிழைச் சொல்வாம்.

13

தருவள்ளுவநாயனார்

வேறு

நந்தியொளிப் பிரகாச வட்டத் துள்ளே
நற்கமல மாயிரத்தெட் டிதழைப் போற்றி
உந்திநிலை யறிந்ததிரு மூலர் பாத
முவமையுள்ள காலாங்கி போகர் பாதஞ்
சிந்தையுள்ள மகிழ்ந்த சட்டை முனியின் பாதஞ்
சிவமயங் கண்ட கோரக்கர் பாதம்
அந்திபக லறிந்த விடைக்காடர் பாத
மருளுஞ் சகநாதர் பதமர்ச்சித் தேனே.

14

மதியிருந்து குமுறி விளை யாடும் வீடு
மகத்தான செங்கதிரோன் மகிழ்ந்த வீடு
பதியிருந்து விளையாடு மூல வீடு
பத்திதருஞ் சித்திதரும் பரம வீடு
துதிபெறவு நாற்சதுர மேலு நின்று
துலங்கு மெழிற் கண்பதி வல்லபையைப் போற்றி
நிதிபெறவு மெனையீன்ற குருவின் பாதம்
நெகிழாம லனுதினமும் காப்புத் தானே.

15

திருவிருந்து கனலெழுந்து ஆடும் வீடு
சிறந்தசத்தி வல்லபைதன் கணவ னான
மருவிருந்து கொஞ்சு தமிழ் நாவின் மேவு
மகிழ்ந்த மதகரி யினிரு தானைப் போற்றி
கருவிருந்த பெருவீடு தாண்டி யப்பால்
கண்குளிர நின்று நடுவணையி லேறி
மருவியுயிர் நாதவிந்து ஆயி பாதம்
வணங்கி யிந்த நூல் வகையைப் புகழ்வே னாண்டே.

16

தந்தைதாய் கருவதனி லுதித்த வாறுந்
தாரணியில் கருத்திரண்டு பிறந்த வாறும்
அந்தமுடன் சாதிகுலம் வகுத்த வாறு
மவனிதனில் பெரியோர்க ளறிந்த வாறும்
சிந்தைதனி லஞ்செழுத்தைப் போற்றி செய்து
செப்புகிறே னிந்நூலை யிகழ வேண்டாம்
தந்திரமாய் முக்கோணந் தன்னில் நின்ற
தந்திமுகன் கமலபதங் காப்புத் தானே.

17

கதிரொத்த விடந்தனிலே மிலகுஞ் சோதி
கனகரத்ன மிலகுதிரு மண்ட பத்தில்
மதியொத்து நின்றிலங்குஞ் சுவாதிஷ்ட னானம்
வளர்ந்தவித மிம்மூன்றா மங்கு லத்தில்
நிகரொத்த பிரமன் சரஸ் வதியின் பாதம்
நினைந்துருகித் தாளிணையைப் போற்றி செய்து
உதிரத்தில் சுக்கிலந்தான் வந்த வாறு
மோரெழுத்தா நீதினிந் தவடித்த வாறே.

. 18

சொல்லரிய மந்திரத்துக் கெட்டா வீடு
 சோதிமணி பூரகத்தி மமர்ந்த முர்த்தி
 வெல்லரிது நாபியதின் கமலத் துள்ளே
 விளைந்தவித ழீரைஞ்சு பத்து மேலும்
 வல்லபமாய் நின்றிலங்கு மாலின் தேவி
 வளர்ந்தசபைத் திருமாலை வணங்கிப் போற்றித்
 தொல்லலகி லுள்ளபெரி யோர்கள் பாதந்
 துதித்திந்நூல் விளம்புகிறே னாண்டே கேளீர்.

19

வட்ட மிட்ட சட்கோணப் பாரின் மேலும்
 வளர்ந்த வித மீராறா மங்கு லத்தில்
 திட்டமிட்ட வனாகதத்தில் வீற்றி ருந்து
 சிறந்தருளும் ருத்திரனும் ருத்திரியைப் போற்றி
 வெட்டவெளி வேதமறை நான்கு மோதும்
 வேத மெல்லாந் திருநீரா யான வாரும்
 அஷ்ட திசை யறிந்துணர்ந்த பெரியோர் பாத
 மைம்பத் தோ ரட்சரமுங் காப்புத் தானே.

20

ஆறுகொண்ட வம்பலத்தி னின்ற சோதி
 யம்பரமாந் தற்பரத்தை யேறி நித்தம்
 வீறுகொண்ட வறுகோண வீட்டின் மேலும்
 விளங்குமிதழ் பதினாறு மேவு பீடம்
 பேறுபெற்ற மயேசன் மயேஸ் வரியு மங்கே
 பேணியவ ரிருவர்பதக் கமலம் போற்றிப்
 பாரிலுள்ள வேதமறி யாமல் நின்ற
 பழம் பொருளைப் பாடுகிறே னாண்டே கேளே.

21

காலை வட்ட மாலை வட்ட மாகி நின்ற
 கதிர் முனையிற் சுருதி முனை யாடுஞ் சோதி
 நீல வட்டங் கொண்டெழுந்து கலைபெண் ணான்கும்
 நின்றிலங்கு மாக்கினையி லிதழு மூன்று
 ஞாலமதி லாதியந்த ரூப மான
 நற்கமல மாயிரத்தெட் டிதழின் மேலும்
 ஆலவிட முண்டசதா சிவனைப் போற்றி
 யம்பிகையின் கமலபத மர்ச்சித் தேனே.

22

திரைகடந்து திரைக்குமேற் பெரும்பாழ் தாண்டிச்
 சிறந்தசாகாக் காலும்வேகாத் தலையுந் தாண்டி
 மறைபுகுந்து வோதுகின்ற வேதந் தாண்டி
 மதனகலி யானதிரு வல்லி மாது
 வரையெழுந்த பதினெட்டாங் கோட்டின் மேலு
 மாதளம்பூ வடிவமனோன் மணியைப் போற்றிக்
 கரை கடந்து பறையனென்று தள்ளி வைத்த
 கருத்தையினிச் சொல்லுகிறே னாண்டே கேளே

23

தருவள்ளுவநாயனார்

அந்தமுள்ள குருவினிக் கமலம் போற்றி
யன்னைதந்தை யிருவருந்தா னனுபோ கிக்கத்
தந்திரமா யிரவுதனி லன்னையும் போது
தாதுவிந்து நாதமது மெழுந்த போதில்
எந்தவுயிர் வேதமறை யறிந்த தாண்டே
யிடும்பரெல்லா நீசனென்று தள்ளினார்கள்
வந்தவழி போனவழி யிரண்டுஞ் சொல்வேன்
வகையறியா மாந்தர்களே யறிந்து கொள்வீர்.

24

பிரமகுல வேதியராய்ப் பிறந்தார் கோடி
பெருமையுள்ள கூத்திரியராய்ப் பிறந்தார் கோடி
திறமையுள்ள வைசியராய்ப் பிறந்தார் கோடி
தெளிவான சூத்திரராய்ப் பிறந்தார் கோடி
உறவதித நால்வகையாய்ப் பிறந்தார் கோடி
யுள்ளுணர்ந்து பாராமல் தள்ளினார்கள்
அரனருளாற் சபைநிறைந்த வாண்ட மாரே
யாதியிலே சாதிசூல முரைசெய் வேனே.

25

எங்குள்குலஞ் சக்கிலத்தா ரெடுத்த வாறு
மெண்ணரிய கரோணித்தால் வளர்ந்த வாறு
மங்காத வஞ்செழுத்தால் வந்த வாறும்
வகையுடனே யங்குலமோ தொண்ணூற் றாறு
சிங்கார மாணமனம் புத்தி சித்த
செங்கனலாற் கொண்டெழுந்த வாங்கா ரந்தான்
கங்கையணி சங்கரனா ரம்பி கைப்பெண்
கருத்தாலே யெடுத்ததிந்தக் காய மாண்டே.

26

கருத்திரண்டு காயமதா னமா வாறுங்
கருவியதி லேவளர்ந்து வெழுந்த வாறும்
உருத்திரண்டு கால்கைகள் வகுத்த வாறு
முடம்புக்குள் சதைநிணங்கள் தரித்த வாறும்
திரு விருந்த மண்டபங்கள் சமைந்த வாறும்
சிறுபிள்ளை யாய்ப்புலியில் பிறந்த வாறும்
அரு பியெனு நாதாக்கள் பாதம் போற்றி
யாதியிலே சாதிசூல முரைப்பே னாண்டே.

27

நூல் தரு

தந்தனத் தனதனா-தனனா
தனனா தனதன-தன்னானா

மூலமு முதலறிந்து-சிவசிவ
முத்திதருஞ் சுழிமுனை யறிந்து
பாவமுந் தாண்டியப்பால்- பரிபூரண
பானுமதி யமர்ந்த பானமுண்டு

ஞானவெட்டியான் 1500

சீலமு நிறைந்துநின்ற - மூலமணி
 திருமாவின் பொற்கமலச் செயலறிந்து
 ஞாலமுங் கடந்துநின்ற - ஷயர்குல
 ஞானவெட்டி யானான்காணும் - தந்.

28

நடுவணை தனிலேறி-சிவசிவ
 நாடிய குண்டலி வட்டத்துள்ளே
 அடிநடு முடியறிந்து-கடரதில்
 அனுதினம் வாசிகொண் டமிர்தமுண்டு
 படியறிந் திசைநாதம் - சிவசிவ
 பத்துமொரு மித்துவரு பழக்கமதால்
 வடிவுள்ள ஜெகஜோதி - கமலமலர்
 வந்துபணிந் தவனான் காணும் - தந்.

29

வீம்புகள் பேசுகிறீர்- சிவசிவ
 வேடிக்கையா யின்பம் விளம்புகிறீர்
 வேம்புகரும் பதுவாமோ - மகத்துகளின்
 விற்பனத்தைக் கண்டறியா விழுவென்கிறீர்
 சாம்பசிவ மூர்த்தியர்க்கே - பட்டமது -
 ஸ்தாபித்த சாம்புவனான் காணும்
 தீம்புக ளறவீசித் - தெளிந்தவர்கள்
 சீர்பாதங் கண்டவர்போல் தெரிசிக்கிறீர்- தந்.

30

சபைதனி லுள்ளவர்காள் ஆண்டையேகேள்
 சாதியி லீனனெனச் சாற்றுக்கிறீர்
 உறுபய மில்லாமலும் - அகஞ்சுத்தி
 யுடலறியார் செபங்க ளோதுகிறீர்
 வபையமதா கியநூல்கள்-வீண்பிலுக்கர்
 வாசியறி யாமலுமே மயங்குகிறீர்
 ஓளவையார் குலத்தில்வந்த - வள்ளுவனெனும்
 ஆதி பீடமு நான்காணும் - தந்.

31

சிக்கிய நூல்பிணைப்பார் - சிவசிவ
 சேணிய சாதியி லுள்ளபடி
 புக்கியநூ லிழைக்கும்- பூதங்களில்
 புரிந்தநூ லிழைகளைப் பூட்டிவைப்பார்
 தக்கிய பறையெனவும்- சிவசிவ
 சாதிகளில்முதல் சாதியெனு
 முக்கிய நூல்பிணைக்கும்- மெய்ஞ்ஞான
 மூர்த்தி சாம்புவ னான்காணும் - தந்.

32

அறுந்ததுநூல் பிணைக்கும் - சிவசிவ
 அச்செனும் பாவது கண்டமட்டும்
 சிறந்ததுநூல் பிணைக்கும் - சிவசிவ
 சித்திரச் சாம்புவ னான்காணும்

திருவள்ளுவநாயனார்

- பரந்தபஞ் சதுநூலா - இழைபிசகா
பறைநூ லதுபஞ்ச வர்ணமதாய்
நிரந்தர விசிதமெனும்- சிவசிவ
நிஷ்டைதனில் மிகுந்த நிர்மலன்காண் - தந். 33
- ஆதியந்த முங்கடந்து- ஆதாரமுலம்
அதுகடந்த பரவெளி தாண்டி
நீதியின் மறைவிளங்கும்-முப்பாழ்கடந்து
நின்றபரி பூரணத்தின் நிலை கடந்து
ஒதுமறை வேதமுந்தாண்டி - பிரகாசவொளி
ஒங்கர ரீங்கா சனத்தி லுறுதியதாய்ச்
சோதியின் நிலையில்நின்று - சுழிமுனையில்
துதித்துத்தொழுத சாம்புவன் காணும்- தந். 34
- பூணூல் பிறந்ததெங்கே - சிவசிவ
பிள்குடுமியானதுவு மற்றுமெங்கள்
வானோர்கள் துதிப்பதெங்கே - மணிமந்திர
வாக்கியசெபதபங்கள் வாழ்க்கையெங்கே
கோனருள் புரிவதெங்கே - யாகசாவைக்
குருக்களாச் சாரியென்றுங் கூறுவதெங்கே
வீணிலே யோதுகின்ற- வேதியர்களே
வேதம்பிறந்திடமுஞ் சொல்வீர்காண்-தந். 35
- ஒளிவெளி மதிதாண்டி - சிவசிவ
ஒன்பது வாசலுங் கட்டறுத்து
தெனியவும் பொறிபுலனும் - சிக்கறுத்துச்
சிந்தைய கற்றி மனதொருப்படுத்திப்
பொழியவு மமிர்த ரசம்- பொசிக்க வின்பம்
பூசிக்கப் பூசிக்க ஞானம் பூரணமதாய்ச்
சுழிதனி லெழுந்த தொரு- வாசி யெனும்
சோதியைக்கண்டவனும் நான்காணும்- தந். 36
- செத்ததோர் மாடெடு போம்-சிவசிவ
சுடுகா டனுதினங் காத்திருப் போம்
நித்தமுங் கடவுள் தனை - ரவிமதியின்
நேசமுடனே யுறுதி வாசஞ்செய்வோம்
சுத்தவீர சைவமுடன் - வா சிவா வெனும்
தோத்திரஞ் செய்தே பொசித்துக் காத்திருப்போம்
கர்த்தனை யந்தி சந்தி - உச்ச மதிலும்
கருத்தினிலே நினைப்போ மாண்டேகேளீர் - தந். 37
- கட்டையு மடுக்கிக் கொள்வோம்- பிணமதற்கு
காற்பண முழத்துண்டு வாங்கிக் கொள்வோம்
அட்டவிதப் பரீட்சைகளும்- ஆண்டைகேளீர்
அங்க சுத்திகளுஞ் செய்ய அடைவெடுப்போம்

ஞானவெட்டியான் 1500

- கட்டதொரு அஸ்திகளுமே சேதம்வராமல்
துரிதமாய்ப் பொறுக்கியே கட்டிடுவோம்
நட்டனைநடை நடப்போம்-ஆதியருள்
நாதனை யனுதினமும் போற்றிசெய்வோம்- தந். 38
- நால்வகை யோனிதனில்- பிறந்துதித்த
நால்வேத ஞானமும் வந்துதித்ததுகான்
கோலமிதை யறியாமல் - உலகருமே
குருடர்கள் வேறுசெய்தினம்பிரிப்பார்
மாலப்பறை யனென்றே - உலகர்கூடி
வாய்பிதற்றி வழக்கு வாதாடுவர்காண்
பாலரறியா மலென்னைப் - பழித்துமிகப்
பகடித் தனராண் டேகேளீர்-தந். 39
- பூணூல் தரித்துக் கொள்வோம்- சிவசிவ
பொறியுமைப் புலனையுந் தொழுது கொள்வோம்
வேண விருதுகளும்- விகிதமாய்
வெண்குடை வெண்சாமரமும் பிடித்துக்கொள்வோம்
வானவர் முனிவர் தொழும்- பொன்விசிறி
மரகத குண்டலத்தின் கவசங்களும்
ஞானப்பிர காசவொளி-திவ்வியரசு
நாதவிந் தர்ச்சனைகளில் நாம்துதிப்போம்- தந். 40
- சாதியிலு யர்ந்தவர் காண் -நவரத்ன
சங்கப் பலகையின் மேலிருந்தவன் காண்
வேதியர் சாஸ்திரியர்-துதிசெய்யும்
விருதுபெற்றிடும் வீரசாம்புவன்காண்
பாதிமதி சடையணிந்தோன்- சிரசின்வளர்
பங்கயக்கங்கை யமிர்தச் செங்கைநதியில்
சுருதியின் பொற்கமலம்-மதிரவியின்
குட்டிடுஞ் சாம்புவ னென்போன்காணும்-தந் 41
- அந்தணர் வேதியர்கள்- என்குலத்தை
அசட்டுப் பறையனென்று தள்ளினர்காண்
சந்தியுஞ் சடங்கறுத்து-வள்ளுவனென்னைச்
சாம்பவ மூர்த்தியென்றே தான்தொழுதார்
விந்துவு நாதமுங்கூடி-எங்கெங்குமேவும்
எண்பத்து னான்குயிர்க்கு மேலதிகமாம்
வந்தவழி தனையறியார்- பிரமகுல
வங்கிஷுவா னென்றுமவர் போற்றிசெய்வார்- தந் 42
- வேதமு நான்காணும்- சிவசிவ
வே தாந்தசாரமு நான்காணும்
மாதவ முனிவர்க்கெல்லாம் - உயர்கின்ற
வள்ளுவ சாம்புவ னான்காணும்

தருவள்ளுவநாயனார்

பேதா பேதங்களறிய-என்னுல்வகையில்
பிரட்டு ருட்டுகளும் விரித்துரைப்போம்
ஆதாரவி. மூலமெல்லாம்-அசடில்லாமல்
அவனி தனிலுரைப்போ மாண்டேகேளீர்-தந். 43

சத்தியு நான்காணும் - சிவசிவ
சாம்பவ மூர்த்தியெனு நான்காணும்
புத்தியிலதிதவன் காண்- சிவசிவ
புவனமதில்புகழ் திருவள்ளுவன் காண்
சித்தியிலதிதவன் காண்- சிவசிவ
சிங்காதனத்திலிருந் தெங்கெங்குமாய்
அத்திமுத லெறும்புகடை யாவர்களும்
அற்புதமெய்ஞ்ஞான வெட்டியான் டேகேளீர்-தந். 44

வித்தையிலதித மெந்தன் - விளங்குந்திரு
வேதாந்தசாரமுண்டு மேதினியில்வாழ்
எத்திசையெல்லாம் புகழும்- இரவிமதி
யேகாஶுரத்தைக்கண்டு சாகாமல்தான்
பத்தியில்முத்தி தரும்- உலகமதில்
பறைநூலறிந்த சாம்புவன்காணும்
முத்தியுமெய்ஞ்ஞான நெறி- முக்கண்ணுடைய
மும்மூர்த்தியானவர்கள் தம்மூலத்தினால்-தந். 45

உதிரமுந்திரண்ட தெங்கே-நாதமதி
லோடியே தான்விந்ததுவும் பாய்ந்ததெங்கே
மதியொளிரவியுமெங்கே-அமிர்தரச
வாரிதியுமான வரலாறு மெங்கே
சதிரமும்பிறந்த தெங்கே-உலகுதனில்
சாஸ்திரியா சாரிகளே தானுரைப்பீர்காண்
அதிதவேதங்களோதும்- சூரியசந்திரர்
அறிவரிருந்தவர்க ளான்மையுரைப்பீர்-தந். 46

கருவதுந்தரித்த தெங்கே- சிவசிவ
காயமாயுதித்த வந்தக் கருத்துமெங்கே
அருவுருவான தெங்கே-அண்டபிண்டங்க
ளாதியுமந்தமுங் கூடியமைந்ததெங்கே
உருவடி நடுவுமெங்கே -ஒங்காரமெனும்
உடலுயிரெடுத்தவித வுசமை யெங்கே
மருவிய நாவ்வேதஞ்சொலும் -மதிகெட்ட
மாந்தர்களிதை யறிந்து வகுத்துரைப்பீர்- தந். 47

தீர்த்தமுமாடிக்கொள்வீர்-தெளிந்தவர்போல்
செபதசாஸ்திரங்க ளோதிக்கொள்வீர்
யாத்திரை தீர்த்தங்களாடி - நதிகள் தோறும்
அலைந்து அலைந்துகற்றி அலையுகிறீர்

ஞானவேட்டியான் 1500

11

மாற்றியே பிறப்போமென்று-பொய்ப்பிரட்டு
வாய்சமத்து சாஸ்திரஞ் சொல்மடையர்களே
பாத்திரா பாத்திரமறியா - பாவிகள்தான்
பாடுபட்டுங் கூற்றியாமாடுகள் தான் -தந்.

48

அண்டபிண்டம் பிறந்ததெங்கே-சிவசிவ
அந்தணர் முனிவர்வந் துதித்ததெங்கே
பிண்டம் பலவுயிரும் வந்து- பிறந்தவகை
பிரபந்த மிதையறிந்து பேசுவீர்காண்
மண்டலமும் மண்டலஞ்சூழங்-கதிர்மதியும்
வன்னியும் பிறந்ததெங்கே வானுமெங்கே
விண்டபொருளண்டருங்காணார் - வேதியர்களே
விஸ்வ ரூபமறிந்து விளக்குவீரே-தந்

49

சாஸ்திரம் பிறந்ததெங்கே -சிவசிவ
சாதியினால் வகைகளுமான தெங்கே
கோத்திரம்வகுத்த தெங்கே - சிவசிவ
குருவுடன் சீஷனும் வந்துதித்ததெங்கே
போற்றிடுஞ் சற்குருவுமெங்கே- பொய்க்குருவினால்
பூசையனுஷ்டான முறைப்பொருளுமெங்கே
சோற்றிலெய்துங் கல்லறியா- சுணங்கர்களே
சொர்னமலரென்னமய மன்னமலர்காண் - தந்.

50

அண்டபிண்ட புவனத்துக்கும் - சந்திரனொளி
ஆதித்தனவர்உருவு மானதெங்கே
சண்டப்பிரசண்டமதாய் - மந்திரமோதுஞ்
சவங்களே நானறியச் சாற்றிடுவீர்காண்
உண்டதோருணவறியார் -உவரசத்தின்
உப்புவினுவரகற்றி யுண்டுமறியார்
கண்டபொருள் விண்டறியார்- கல்லுப்புவந்த
காரணத்தைக்கண்டறியர்க் கர்மிகளேகேள் - தந்.

51

நாதவிந்து தானறிய -சிவசிவ
நடுவணைச் கடரதுவுந் தாண்டியப்பால்
போதரவாயுட லெடுத்த தத்துவத்தின்
புதுமையைச் சொல்லுகிறே னாண்டையேகேளீர்
மாதர்கள் சையோனிதனிலும்- விந்துதித்த
மார்க்கமிது வாலெடுத்த வாறறிந்திடர்
ஏதெனவென் றேவிளங்க- இப்புவிதனி
விந்திரியமாதவிடா யீனமதுகாண்- தந்.

52

தந்தையுந் தாயுங்கூடி - இருவருஞ்
சருவியேரதிகேளி யாடையிலே
விந்தையில் யான் பிறந்த - சரித்திரத்தை
விளம்புவேனாண்டே கேளிந்த மேதினிதனிலும்

தருவள்ளுவநாயனார்

உந்தியின் கமலமதி லுதித்தவித

முற்பனமாகிய தோர் கற்பனைசொல்வேன்
சந்தையங்கள் தீர்ந்துவிடும்- மாதாபிதாவின்
சங்கை களறியவிந்நூல் சாட்சியிதுகாண் - தந்.

53

விருத்தம்

சோதிமதி சுடரொளியாய்த் தரித்த வாறுஞ்
சுடருருவாய் நாதவிந்து தோன்று மாறும்
நீதியில்லாப் பாழ்வீட்டி னிலைத்த வாறும்
நெவ்லியதின் கனியதுபோல் திரண்ட வாறும்
கோதிலாக் கனியெனவே பழுத்த வாறுங்
குழவியெனப் புவிதனிலே பிறந்த வாறும்
ஆதியிலே கருவூரில் குடியி ருந்து
அறிவாலே புனியில்வந் தமைந்தே னாண்டே.

54

தன்னையினி தானறியார் தலமுங் காணார்
தான்பிறந்த சரித்திரமுந் தடமுங் காணார்
இன்னதென்று வேதமறை வழியுங் காணார்
இடும்பரெல்லாம் வாய்மதத்தா லிகழ்ச்சி சொல்வார்
பின்னையொரு பொருளறியார் தவத்தைக் காணார்
பிதற்றுகின்ற பேயர்கள்தான் பெருமை பேசி
என்னெத்தான் பறையனென்று தள்ளி னார்கள்
என்பிறப்பைச் சபைதனிலே யியம்பு வேளே.

55

தில்லையெனு மம்பலமாங் கமல பீடஞ்
சிறந்தவிந்து நாதமதில் செனித்த வாறும்
வல்லவர்கள் போற்றுந்திரு மண்ட பத்தில்
வழிகடந்து ஆறுதலந் தாண்டி யப்பால்
சொல்லரிய முக்கோண வீடுந் தாண்டிச்
சோதிமதி நடுவணைமுப் பாழுந் தாண்டி
எல்லையெனு மூலமதில் நாத விந்து
இன்பமுட னுதித்தவகை யினிச்சொல் வேளே.

56

மடைதிறந்து நாதவிந்து வந்த வாறு
மாறியிரு கலைபிரிந்து வளர்ந்த வாறும்
திடமுடனே பதின்முன்றாம் கோட்டின் மேலுஞ்
செங்கநதி போலவும்வந் துதித்த வாறும்
உடலெடுத்து ஆவியதி லுதித்த வாறு
மூமையென்ற வெழுத்ததனி லுயர்ந்த வாறும்
இடைநடுவே யெனைப்பறைய னென்ற வாறு
மென்னுடலே யெடுத்தவகை யினஞ்சொல் வேளே.

57

ஆதியிலே கருவூரு நாட்டுக் குள்ளே
அம்பரமாஞ் சிற்பரத்துப் பெரும்பா முள்ளே
வீதியிலே சிறந்தசிவ நாத விந்து
வெளிகடந்து வாயிரத்தெட் டிதழிற் பொங்கி

சோதியிலுஞ் சுழிமுனையாய் தோய்ந்த பின்பு
சுக்கிலமுஞ் சுரோணிதத்தா லெடுத்த பாண்டம்
சாதியிலு மெனைப்பறைய னென்றே சொல்லுஞ்
சண்டாளர்க் கிந்நூலைச் சாற்று வேனே.

58

காலாணகரமும் பாதமுத லான வாறுங்
கணுவிரலு நகஞ்சதையுந் தரித்த வாறும்
விலாக்கொடிதா னெலும்புநிணம் வகுத்த வாறு
மிரதமொடு மார்புகழுத் தான வாறுந்
தோலான துடைவயிறு தொக்கின் வாறுந்
தொகுத்தநரம் பதற்சடமாய் சூட்டு வாறும்
மாலான மாதர்கருக் குழியிற் சேர்ந்த
வயணமிதை யின்னதென்று வகுப்பே னாண்டே.

59

நாடிநரம் பதுவுதிரம் நயந்த வாறும்
நலமான தசவாய்வு செனித்த வாறும்
நீடியதோ ரெலும்புகளு நிகழ்ந்த வாறும்
நிலையான கருவியெல்லாந் தனித்த வாறும்
கூடியதோர் குய்யம்வந் துதித்த வாறும்
குறிப்பறிய பஞ்சகர்த்தாள் குடி கொள்வாறும்
கூடியதோர் மார்புகண்கள் வந்த வாறுஞ்
சொல்லுகிறேன் விபரமினி யாண்டே கேளே.

60

சிறுகுடலுந் தொந்திவயி றான வாறுஞ்
சிறந்தபொறி யதிற்கலந்து நின்ற வாறும் .
பெருங்குடலு மொருபுறமாய்ப் பிரிந்த வாறும்
பேர்பெரிய வீரல்குலை சமைந்த வாறும்
மறுமடலா யீரல்நுரை யிரண்டுங் கூடி
வளர்ந்ததுவுஞ் சாதகமாய் மகிழ்ந்த வாறும்
உருவுடனே செவிநாசி யுதடு நாக்கு
வுகமையுட னெடுத்தவகை யுரைப்பே னாண்டே.

61

தரு

தந்தன தன தனனா-தான தன
தந்தன தன தன-தான தனனா.

தந்தையுடனே யெனது-தாயுமிருவர்
சரச வுல்லாசலீலை-யாடையிலே
மந்திரமதா கவிந்து-நாதமுங்கூடி
வருகிற வழிசொல்வே னாண்டேயிதுகான்
இந்திரிய சாதிலிங்க முலகுக்கெல்லா
மேகபர நாதவிந்து யாகமதாகி
வந்தவிங்கோசபீசம் - பிரபஞ்சமதாய்
வாய்த்த விதமுலகில் வகுத்தனர்காண்-தந்.

62

தருவள்ளுவநாயனார்

ஆவிடையார் கோவிலிலே- யமைத்தருந்
 ஆதரவாக வேசேந்து மாதர்களினால்
 மேவியதோர் நாதவிந்து - வெருவிசித
 விற்பனையறிய்வொரு கற்பனை சொல்வேன்
 பானிகளிதைமேயறியார்- கல்லுகள்தனில்
 பாவனை யொப்பாகவு தாவிதஞ்செய்தார்
 ஆளியென்று மறியாமல்- செலவழிய
 ஆத்தும்விங்கமதனைப் பார்த்துணராமல்-தந்.

63

வன்னியும் வாயுவுங்கூடி- உயர்கின்ற
 மண்டபமார்க்கத்தின் வீதிதனிலே
 உன்னதமாய்நா தவிந்து - உறவாடியே
 ஒருவழி யாகவந் துதித்ததுகாண்
 முன்னிலையாய்ச் சடரதனில் - மூலவன்னி
 முப்பொருளுஞ்சேர்ந்து வொரு வற்பனமதாய்ச்
 சென்னி தனில்வளரியல்பாம்- நாதமெனுஞ்
 சித்திரப்பூஞ்சாவடியில் மத்திபத்திலே-தந்.

64

வருகிற வழியதனில்- நவரத்ன
 மண்டபத்துக்குள் ளே வச்சிரப் பையதனில்
 பெருகிய நாதமது- சதாசிவத்தின்
 பிரணவ மூலப்பிரகாசப் பேரொளியினில்
 உருவிய மலர்க்கமலம் - போற்றியருள்
 உற்பன மருள் தருங் கற்பகத்தில்வாழ்
 அருள் வந்தெய்திடினுந் - திருவடியதின்
 அனுதினம் பூசித்துமிகவடி பணிந்தேன்- தந்.

65

போற்றிய மண்டபம்விட்டு மறையவர்தன்
 புகழுஞ் சிங்கார மெனும் புரமும்விட்டு
 சாற்றியமேஸ்பரத்தில்- சம்பிரமத்துடன்
 சத்திரத்தில்வந்து சித்திச்சராவடியினில்
 காத்திருந்தேன் திருநடனம்- ரத்னமணி
 கனக சபையைக்கண்டு நான்மகிழ்ந்தேன்
 பூத்த செழுங்கமலமலர் - இங்கிதநாதப்
 பொக்கிஷத்தைக் கண்டறிந்துயான் மகிழ்ந்தேன் காண் -தந்.

66

தெண்டனிட்டு மண்டபம்விட்டுக்- கருவூர்தனில்
 சித்திரப் பூஞ்சாவடிதன் முகப்பும்விட்டு
 தொண்டர்கள் பணியும்ருத்திரன்- திருவடியைத்
 தொழுதனுதினம் பணிந்து துதித்துநின்றேன்
 அண்டர்கள் போற்றுகின்ற- பிரகாசவொளி
 அவ்விடத்தி லேமனதை யடக்கியேகாண்
 கண்டு களிகூர்ந்துமிக- மதியின்மலர்
 கங்கையத்தின் பங்கயக்கண் சிங்காதனத்தில் -தந்.

67

நின்றுபதியம் பரம்விட்டு - நிலைபிசகா
 நினைவுக்கரிய தொரு பொறிகடந்து
 வேண்டிய வரமருளும்- திருமால்திரு
 மெல்லடி பணிந்து பதம்வணங்கியபின்
 சென்றுமூலவாசியைக் கொண்டு - இராஜயோகந்
 தேவப்பிரகாசமூல கேசரத்தியான்
 ஒன்றாதவ நெறிபிசகா- ரேசிக்கவிருள்
 ஓடியேமுலாக்கினி நாடிவணங்க- தந்.

68

வணங்கியப் பதிகடந்து - திருநடன
 மாடியகூத்தனுஞ் சபையதுகடந்து
 இணங்கிய பிர்மருத்திரன்- கமலமலர்
 இணையடி தொழுதுமே யான்பணிந்தேன்
 குணம்வர திசயமா- மென்னாலுரைக்கக்
 கூடுமோ கோடானுகோடி மேடானமேட்டி
 மணம்விசிதமலர் பொழிய-மதிரவியின்
 மாமதுர பூபதிகொண்டேமயங்காமல்-தந்.

69

கொண்டபதி மண்டபம்விட்டுக் - கருவிகளின்
 கூடிய திருமுகப்பூஞ் சோலையிலே
 அண்டர்களருள் போற்றுங் - கணபதியின்
 அடியினருள் துதித்து அடியில்வந்தேன்
 குண்டலி கமலமலர்-மேன்மேலவர்தன்
 கோபுரச் சித்திரமதிலின் வாசல்விட்டு
 மண்டலஞ் குழுங்கதிர் - வலமிடைபின்
 மலரடி தொழுதுயான் வணங்கிவந்தேன்-தந்

70

வந்து திருமூலத்திலும் - பானுவிருக்கும்
 வச்சிரவளர் சதுஷ்கோண வாசலிலுஞ்
 சுந்தர விந்ததிலிலும் வந்து - சினேகமது
 சோதித்துக் கலந்துற வாடிக்கொண்டே
 இந்திர பதவிகளெனவே- என்னாண்டையேகேள்
 இங்கித நாதசங்கீத மங்களமதாய்ச்
 சந்திரபுட்கரணிவரும் - நந்திப்பிரகாசந்
 தரையதுவே முழங்குஞ் சாரையைக்கண்டேன்- தந்

71

தூண்டியநாதபரி- பூரணத்தின்
 சுகந்தமலர்க்கமலந் துதித்துக்கொண்டேன்
 பூண்டுபொற்பதம் பணிந்தேன்- என்னாண்டையேகேள்
 பூரகத்தினிலும் வந்து போற்றிசெய்தேன்
 வேண்டியமதிமலர் கொண் - டாராதனைகள்
 மிகுத்தம் பிகாயோகம் விதரணையாய்க்
 காண்டிபமென்றாலறிய- வாசியைக்கொண்டு
 கருத்திலிருத்திக்கண்ட தாரையுதினேன்- தந்

72

தருவள்ளுவநாயனார்

வந்து தநாதவிந்து - சுழிமுன்னயின்
 வாசலின் கருக்குழிதன் வீட்டுக்குள்ளே
 தந்திர மதாகவேதான் - கருவதனில்
 சங்கற்ப மில்லாமல் கலந்துறைந்ததுகாண்
 விந்தை யெனுநாதவிந்து - சையோகந்தனில்
 விற்பனம்போலவுமெய்து முற்பனமதாய்ச்
 சுந்தர சக்கிலசுரோணித- மிரண்டுங்கடிச்
 சொப்பனம் போலுமுதித்த சூகடிதுகாண் - தந்.

73

வெண்பா

உள்ளொளியாஞ் செந்தனலி லுற்பனமாஞ் சொப்பனத்தில்
 வள்ள லெனுநாத விந்து வாயுவங்காண்- தெள்ளியதோர்
 கத்தரிக்கோல் மாறல் கனக சபைவீட்டில்
 வித்தாய் முளைத்ததுகாண் விந்து.

74

நகாரம் காரமுட னாடுசிங் காரமதாய்
 வகாரமிரு காலாய் வளர்ந்ததுகாண் - யகாரமது
 அஞ்சறி வாய்நின்ற தடங்கப் பெரும்பூத
 மஞ்சம் வளர்ந்ததுகா ணாண்டே.

75

கொச்சகம்

ஒராறு மேலாறு முற்றபெருந் துறைதாண்டி.
 சீரார் புகழவருந் தெய்வப் பதிதாண்டிக்
 காரார் மதகளிறு கன்னித் திருவீட்டில்
 பேராய்க் கருவுதித்துப் பேசி யிருந்தேன்காண்.

76

ஆதிக் கருவூரி லங்கே குடியிருந்து
 நீதியந்த நாட்டில்வந்து நெஞ்சறிந்து நேசமதாய்ச்
 சாதிகுலந் தவிர்ந்து தலமுஞ்சுழி வீடுவிட்டுச்
 சோதிமதி நின்றிலங்குஞ் சுடர்வீட்டில் வந்திருந்தே.

77

விருத்தம்

விந்தெனவு நாதம்வந்த வாறுஞ் சொன்னேன்
 வெளிகடந்து வந்தவகை விபரஞ் சொன்னேன்
 அந்தவிடை பிங்கலையில் மாறல் சொன்னே
 னதுகடந்து சுழிமுனையை யறியச் சொன்னேன்
 விந்தைமய லாசையது வொழியச் சொன்னேன்
 விட்டகுறை தொட்டகுறை விபரஞ் சொன்னேன்
 அந்ததிசை யதிசயமு மகற்றச் சொன்னே
 னருள் சொன்னேன் பொருள்சொன்னே னறிவுள் னோர்க்கே.

78

ஒங்கார சத்தமுதித் துணர்ந்து நிற்கு
 முன்னியதோர் நகாரமதும் வளர்ந்து நிற்கும்
 நீங்காத வகாரமது முயர்ந்து நிற்கு
 நிலையான சிகாரமது மேலே நிற்கும்

பாங்கான அகாரமதைக் காத்து நிற்கும்
பதிவான வுகாரமது மேலே நிற்கும்
ஆங்கார மானவஞ்சு பஞ்ச பூத
மப்படியே யஞ்சருவா யாச்சு தாண்டே.

79

சத்தமது பிருதிவி மேலே நிற்குந்
தாங்கிநின்ற பரிசமது வப்பு மேலாம்
பத்திரும் ருபமது சிகார மேலாம்
பாங்கான ரசமதுவும் வகார மேலாம்
சித்தமகிழ்ந் ததுவுமொரு யகார மேலாஞ்
சீர்பெறவே காயமெனத் திரண்டே யாச்சு
வெற்றிதருங் கருவியொரு தொண்ணூற் றாறு
விரைந்துறைந்தே யுதிரமதில் பிறந்த தாண்டே.

80

நட்டுவைத்த வெலும்புகால் துண்டு நாலு
நலமான கையெலும்பு துண்டு நாலு
ஒட்டிவைத்த பழுவெலும்பு முப்பத் திரண்டு
வுன்னதமாந் தண்டுபதி னாறு கண்டம்
மட்டுவைத்த வெலும்புமுச்சா ணதற்கு மேலே
வளமான நறுக்கெலும்பு மாயி ரந்தான்
சுட்டலைந்த பாண்டமீ தெடுத்த நேர்மை
தொகையெல்லாஞ் சபைதனிலே சொல்வே னாண்டே.

81

வீறான கையெலும்பு பிருதிவியின் கூறாம்
விதமான வுண்ணீரு பிரமன் கூறாம்
பேறான தசநாடி வாய்வு பத்தும்
பிலமான நரம்பெல்லா மாலின் கூறாம்
கூறான வுதிரமெல்லாஞ் சத்தி கூறாம்
கூடிநின்ற வெலும்பெல்லாம் ருத்திரன் கூறாம்
சீரான நிணத்தோடு மச்சை சவ்வுஞ்
சிறந்தருளு மயேஸ்பரத்தின் கூறா மாண்டே.

82

ஆதார மானபர நாத விந்து
வாதிசதா சிவன்கூறா மாண்டே கேளீர்
பாதார முடியளவுங் கணக்க தாகப்
பாலித்து விபரமதாய்ப் பகர யானும்
வேதாக மத்திலின்று நடனஞ் செய்யும்
விந்துநாதத் தின்செயல் விபர மாக
நாதாக்கள் கமலபதந் துதித்து யானு
நவிவவுமே யான்கண்ட நடத்தை யாண்டே.

83

முத்திதரு மூலத்தி லகூரமே நாலு
முதலான சுவாதிஷ்டான மெழுத்தா றாகும்
பத்திரும் பூரகத்தி லெழுத்தும் பத்து
பாங்கான வனாகதத்தி லெழுத்தீ ராறாம்

தருவள்ளுவநாயனார்

சித்திரமாம் விசுத்திதனி லெழுத்தீ ரெட்டாஞ்
 சிறந்தவாக் கினையிலெழுத் திரண்டு மாகும்
 சத்தியெனு மம்பரத்தி லெழுத்தொன் றாகச்
 சார்வாகு மைம்பத்தோ ரகடிரங்கா ணாண்டே.

84

மும்மலமுந் தரித்தவொரு வாச லொன்று
 முடிகாணா லிங்கமொரு வாச லொன்று
 நன்மையறு சுவையறிந்த வாச லொன்று
 நலமான கேள்விகொண்ட வாச லொன்று
 வன்மையுள்ள வாசமறி வாசல் ரெண்டு
 வளமான ரூபமறி வாசல் ரெண்டு
 அன்னமெனு மம்பிகைப்பெண் ணருளி னாலே
 யறிவாலே யெடுத்திந்தக் காய மாண்டே.

85

கொச்சகம்

வட்டமதி லேறிவளர் மாமதியைத் தாண்டியொரு
 திட்டவளை போட்டுநவ சித்திரமணி வாசலிலே
 முட்டிநின்ற கம்பமுனை முதற்கழியின் வீட்டினிலே
 ஒட்டியது வளர்ந்து வொருமலராய்ப் பூத்ததுகான்.

86

பூவிருக்கப் பிஞ்சாகிப் பூவிலரும் பாகியுமே
 மாவிருக்கத் தேனாகி வந்து கருவீட்டில்
 மேவிருக்க வம்பரத்தே வேரோடித் தூறாகி
 யாவருக்கு மிங்கிதமா யரும்பாகி நின்றதுகான்.

87

வடிவுகொண்ட வன்னையுமாய் மந்திரஞ்சேர் நாதமுமாய்
 முடிவுகண்டு மூல முளைத்ததுகான்-வடிவதுவாய்க்
 கால்வாங்கி வட்டமிட்டுக் கனகத் திருவீட்டில்
 மேல்வாங்கி நின்றதுகான் நிந்து.

88

விருத்தம்

மாலயனும் பிரகாச மதிய தாகும்
 வாழும்வளர் ருத்திரனு முருவ தாகும்
 சேலான மயேஸ்வரனு முணர்வ தாகுஞ்
 செப்பரிய சதாசிவனுங் குருவ தாகும்
 காலான நாடியொரு கைகா லாகுங்
 கதிர்மதியால் வளர்ந்தசத்தி கருவதாகும்
 வேலான விழிமடவா ஞுந்திக் குள்ளே
 விளைகின்ற கருவியெல்லாம் விதிப்பே ணாண்டே.

89

எட்டுத்தூ ணாட்டியொரு விட்டம் போட்டு
 வெழுந்ததின் மேலருகுவளை யொன்றாய்க் கூட்டி
 மட்டற்ற மோட்டின்வளை யொன்று நாட்டி
 வளமான துண்டும்வளை ரெண்டும் போட்டுக்

கட்டாகக் கையகத்தில் வளைத்துக் கொண்டு
கனமான வரிச்சல்விலாக் கொடியு மாக்கி
முட்டமுட்ட நின்றகம் பத்து மேலாய்
முகப்புடனே சிங்கார வீடு மாச்சே.

90

பத்தியுடன் விரலுமிரு பதுவே யாச்சு
பதிந்தநக மதுவுமப் படியே யாச்சு
வெற்றியுள்ள ரோமமது மனேக மாச்சு
விதமான வீடுமென்சா ணதுவே யாச்சு
அத்திபுர மதுவாச்சு வெளியு மாச்சு
வங்குலமுந் தொண்ணூற்றா றதிலே யாச்சு
சத்திவா லாம்பிகைப்பெண் ணாலே யாச்சு
சார்வான கருவியெய்லா ம்மைந்த தாண்டே.

91

வெண்பா

அங்குலமுந் தத்துவமு மதிலே வளர்ந்தவகை
இங்கிதமா யானுரைப்பே னீசனே- எங்களுக்குலம்
வந்துதந்த மூலம் வளர்ந்தவுயிர் போம்பொழுது
வெந்துதந்த மூல வெளி.

92

கலித்துறை

கதிரே சிறந்தது கார்கொண்ட வட்டக் கனகிரிமேல்
மதுரம் பொழிந்து வழியே நடந்துயர் வாசலிலே
உதிரந் திரண்டுவுடலாகி யேவந்த வுண்மையெல்லாம்
சதிரம் பிறந்த விபரஞ்ச பைநின்று சாற்றுவனே.

93

நாடித் திரிந்துயர் நாதாந்த விந்துள நாட்டத்திலே
கூடிக் கலைந்து விருகாலை வாங்கிக் கொடிமுடிமேல்
ஆடிக் திரிந்து வளவற்று நின்ற வறையதுக்கு
ளோடிக் கலந்து வெருமல ராகி யுதித்ததுவே.

94

விருத்தம்

நாற்சதுர மேலும்வளர் கணேச னுக்கு
நல்லருளைத் தந்தருளும் பிரமா வுக்கும்
பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட திருமா லுக்கும்
பன்னிரண்டின் மேலுநின்ற ருத்தி ரற்கும்
மேற்சதுர மானமயேஸ் பரனா ருக்கும்
விந்துவதி னின்றிலங்குஞ் சதாசி வற்கும்
தீர்க்கமுட னவரவர்க்குக் கட்டும் வீடு
செப்புகிறேன் ஜெகச்சோதி செயல்தா னாண்டே.

95

நாதமென்றுஞ் செகமெல்லா நின்ற நாத
நல்வினையுந் தீவினையு மாண்ட மூர்த்தி
வேதமென்ற கடலுக்கு மெட்டா நின்ற
வெளிகடந்து ஆறுதலந் தாண்டி யப்பால்

தருவள்ளுவநாயனார்

பாதமடி முடியாகி நின்ற சோதி
பதினாலு லோகமது கொருவ னான
குதமது வானதிரு மூலந் தன்னில்
சுருபமாய் நின்றவகை சொல்வே னாண்டே.

96

தரு

வீடுகட்டின்கொண்டேன்-நானொரு
விடுகட்டிக்கொண்டேன்

வீடுகட்டினேன் விண்ணோடும்ண்ணையுங்
கூறதாச்சுக் குறியிது ரெண்டினால்
பாடுபட்டுச் சலத்தைத் தெளித்துடன்
பற்றிநெருப்பை யுங்காற்றையுஞ் சேர்த்துமே
கூடுண்டான குறிமண்ணுந் தண்ணீருங்
கூட்டிப்பி சைந்துறவாடி யந்தமுடன்
நீடுலகும்புக ழாவியதுக்குள் என்சாணுடன்
நேர்த்தியைப் பார்த்திரும்- வீடு.

97

தச்சமுழங் கொண்டிரு காவை நாட்டிச்
சதிராக வட்டப் பலகையுஞ் சேர்த்து
உச்சிதமாக வொருமர நாட்டியே
உள்ளே பழுவரிச்சல்களுங் கோத்துடன்
முச்சுடர் வன்னிக்குழை யொன்றுநாட்டியே
முட்டுத்தாண்டு முனையது வாகிப்பின்
மச்சுடுகட்ட வகையறி யாதாண்டே
மகிழ்ந்து னாதாரவாசியைக் கொண்டுமே- வீடு.

98

ஒட்டுப்பலகையு முட்டுப் பலகையும்
ஒங்கிய சிங்கார மோட்டுவளையுடன்
வட்டத்திருகாணி விட்டத்தின் மேல்நின்று
மாயாமல் கைமரஞ்சாயாமல் நாட்டியே
முட்டுக்கால் வட்டமுக்காணியைப்பூட்டி
முறியாமல் தச்ச முயற்சியதாகவும்
நட்டுக்காலானிகள் முட்டியேதாங்கிட
நாதவிந்தாலும் வேதாந்தவீடாச்சது- வீடு.

99

கைமர நாலுகணக்காகச் சேர்த்துக்
காலாணிகொண்டு மேலாணிபூட்டியே
மெய்யுறவாகும் போதிக்கைரெண்டுட்டி
வேடிக்கைநாலுகொடி யுந்திருப்பியே
துய்யநடுமூலக் கம்பமதாகிய
சூகடிக்கால்நாட்டிச் சுகாதீதமாகவும்
மையத்திலேகருள் மேருவைக்கூட்டிப்பின்
வச்சிரப்பலகைரெண்டச்சுழல் முட்டியே- வீடு.

100

ஞானவட்டியான் 1500

21

நகாரமகாரமிரண்டையுஞ் சேர்த்து
 நடுவேசதுஷ் கோணவீட்டையுங்கட்டிச்
 சிகாரவகாரயகாரமது கொண்டு
 சித்திரச்சாவடி விஸ்தார மாகவும்
 அகாரமதுக்குள் ளேயையுமென்ற்சரம்
 அவ்வெழுத்தாலே யகண்டசராசரம்
 உகாரமதுக்குளுயர்ந்த கிவியெனும்
 உவ்வெழுத்தாலுமுதித்த சவ்வானதும்- வீடு.

101

வஞ்சகமான தோரஞ்சு பெரும்பூதம்
 பஞ்சறிவாகவுங்கஞ்சர வீட்டினில்
 அஞ்செழுத்துள் வளரைம்பத்தோரட்சரம்
 ஆனந்தமாகவலங்கார மாளிகை
 கொஞ்சிவிளையாடும் ரஞ்சிதவீட்டினில்
 நெஞ்சறியுங் கமலாலயமைம்பொறி
 செஞ்சொல்மொழிசிவ சிங்காதனத்தினில்
 கஞ்சமலராயிரத்தெட் டிதழினால்- வீடு.

102

நாலுமுழத்தினுங்காலை வளர்த்தியே
 நாட்டியே சக்கரம் பூட்டி யேவைத்துடன்
 மேலுமீரைந்துடன் தாதுவினாடியால்
 வீட்டுக்கு ஆக்கையைப்பூட்டி வருந்தியே
 மாலுநடுவணைகாலு மடியனும்
 பாலுமதிவளர் மேலுஞ்சுடரினால்
 மூலவன்னிச்சுழி மூவரிருப்பிடம்
 வாலைகுண்டலிதன் மாளிகையாச்சுது- வீடு.

103

நாடித்தசவாய்வுவீரைந்துஞ் சேர்த்துமே
 நாடியஷ்டதிசையு நலமாகப்பூட்டியே
 வீட்டுக்குவாசலொன் பதுவுமுண்டாக்கியே
 வேடிக்கையாகவுநாடி நரம்பாலே
 காட்டியசுக்கில சுரோணித்தாலே
 கருவியெனுங்கரணாதிகள் சூழ்ந்திடில்
 ஆட்டியமுட்டுமுடக்குக் கணுவுக
 ளாக்கைப்பலப்பட நாக்குவுண்ணாக்குடன்- வீடு.

104

சிங்காரமானவரண்மனை யஞ்சையும்
 சிற்றம்பலத்துடன் பேரம்பலங்களும்
 கங்கைநதிகளுந்தொண்ணூற்றறுவர்
 கலந்தேயிருக்குங் கனகசபை யெனும்
 அங்கங்குறைவுபடா மலரண்மனை
 அச்சுடுகட்டி யேமச்சுடு ஆலயம்
 எங்கும்பிரகாசிக்கும் மிந்திரியவீடு
 இடைபிங்கலை சுழியேகா கூரத்தினால்- வீடு

105

தருவள்ளுவநாயனார்

ஐந்துபுலனை யறிவாகக்கூட்டியே
 ஆதாரமாவும் வளைதனை நாட்டியே
 கைந்துமதகழிகற்பத்தை யூட்டியே
 கால்கொண்டுநின் றொருமேல்கொண்டுவாங்கியே
 பைந்தமிழ்குஸ்திர நாடித்திசைக்கயிறு
 பாங்குடன் கப்பிக்கயிறுமூன்றும்பூட்ட
 ஐந்துபூதத்தைக் கொண்டாக்கைபிலப்பட
 ஆறுருண்டாக்கி யனேகவிசிதமாம்- வீடு.

106

சுற்றுமதில்களு மாறற்கவருடன்
 துண்டுகளாகிய தண்டுகைக்கம்புகள்
 பத்தியால் நின்றதோர் சித்திரச்சாவடி
 பார்த்திறபேர்க்கெலாஞ் சீர்க்கலங்காரமாய்
 முத்திரஞ் சிவசித்திரமண்டப
 மோட்டுவனையுநரம் பாவிறுக்கியே
 சத்தமெனுநவரத்தைக்கதவுடன்
 சந்நிதிவாசலிலுன் னதமாகவே- வீடு

107

நவ்வையும்வையும் ரெண்டையுஞ்சேர்த்து
 நலமான அவ்வையும்வவ்வையுங்கூட்டியே
 சிவ்வையுஞ்சேர்த்துடனா சாரிகையில்
 திடமாயென் னாணுடல் தேகமதாகவே
 அவ்வதுக்குள் னேயாதார முண்டாச்சது
 அம்பிகைப் பெண்ணவளாலேவீடாச்சது
 உவ்வதுக்குள்ளே யுடலுமுண்டாச்சது
 ஒங்காரத்துள் னேயுயிர்வந்துலாவுது- வீடு.

108

திங்கனொன்றானபின் மூங்கின்முளைபோல்
 திரண்டுருண்டேகனியாகுங்கருவுரு
 சிங்காரமானதோர் திங்கனிரண்டினில்
 சேர்ந்துகலந்தது பாலாடை போலவும்
 இங்கித கக்கல ரோணிதமாகிய
 இந்திரியவச்சிரவின் பவீடாமதில்
 தங்கியநாதவிந்தாலே சமைந்த
 சடமதின்வாறினைச் சாற்றுவனாண்டேகேள்-வீடு.

109

விருத்தம்

மூலமதில் வீடொன்று முடிந்த தாண்டே
 முச்சந்தி வீதியதும் புறம்பாய் வைத்து
 சீலமுள்ள பிரமனுக்கும் வீடொன் றாச்ச
 சிறந்தருளுந் திருமால்தன் வீடொன் றாச்ச
 ஞாலமதில் ருத்திரன்வீ டொன்றே யாச்ச
 நலமான மயேஸ்பரந்தன் வீடொன் றாச்ச
 ஆலவிட முண்டசதா சிவனா ருக்கும்
 அரண்மனையு மொன்றாச்ச ஆண்டே கேளே.

110

மருவுயர்ந்த வதனத்தி னாத சத்தி
வடிவான மரகதப்பெண் மாது வாவை
திரிபுரத்துக் கொருபுறமா யிலகுஞ் சோதி
சிற்பரத்தி தற்பரத்தி சிறுபெண் ணாத்தாள்
சுரிமுகத்தி னகதனத்தி துடியி டைச்சி
துவங்கும்ரத்ன மானதொரு சோதி மாது
அருமறைச்சி யம்பரத்தி யம்பி கைக்கு
அரண்மனையு மண்டபமுஞ் சமைந்த தாண்டே.

111

குருவுடனே சீஷனுந்தான் வாழ்ந்த வீடு
கூறான விந்திரியந் தரித்த வீடு
அருபியெனு நாதாக்கள் துதிக்கும் வீடு
அளவற்ற வைம்பூதம் வாழ்ந்த வீடு
பருவமெனும் ஞானசிவ சத்தி வீடு
பண்ணுமறைக் கெட்டாத நாத வீடு
கருவிருந்த ஞானவிந் திரிய வீடு
கட்டிவைத்தான் திருமாவ்தன் கயிற்றா லாண்டே.

112

அடிநடுவு முடியுமொரு வெண்சா னீளம்
அங்குலமுந் தொண்ணூற்றா றாண்டே கேளீர்
கொடியமகா மேருவெனும் வளர்ந்த வீட்டில்
குடியமங்கு லத்துக்கோர் கருவி யாகும்
படியான பதினெட்டாங் கோட்டின் மேலும்
பலபலவாய்க் கருவிகளு மமைத்த தாகில்
முடிசிறந்த ஜெகநாத ருருளி னாலே
முடிந்ததுகாண் பெரும்பரத்தி வீடு மாண்டே.

113

சரியையுடன் கிரியைசிவ யோக ஞானந்
தன்னையினிச் செய்திருக்கு மாத்தாள் வீடு
வரிசைதந்து விளையாடு மாத்ர வீடு
வளமான கருவியெல்லாம் வளர்ந்த வீடு
பெரியநரம் பெழுபத்தீ ராயி ரத்தில்
பெருநாடி பெலத்தநரம் பான தாலே
பரிபூர்ண வம்பிகைப்பெண் ணிருந்த வீடு
பாகமதா யமைத்துமுடிந் தாச்சு தாண்டே.

114

ஒன்றிரண்டு திங்களில் கருவு முறி
யொருமுன்று திங்களில் ரூப மாக்கிக்
கன்றுசது ரஞ்சுவிரு முன்றில் தானுங்
கருத்துடனே யிடைநாசி மார்பு மாகி
என்றுரைத்த வேழுதிங்க ளெட்டுக் குள்ளே
யெண்ணரிய நாதவிந்து வருவே யாச்சு
அண்டபிண்ட மகண்டமதா யமைந்து மேலு
மலங்கார வீடாகச் சமைந்த தாண்டே.

115

தருவள்ளுவநாயனார்

ஆக்கையெனும் தசநாடி நரம்பி னாலே
யடிநடுவு முடியுமா தார மாகித்
தீர்க்கமுள்ள யோனிசித்திர மதிலும் வீடுஞ்
சிவமயத்தி னருளாலே யமைத்த வாறு
மேற்கயினி யுளுத்ததொரு வுப்புப் பாண்ட
மிப்படியே சடமதுவாய் வீடு மாச்சு
பார்க்கவொரு சிங்கார விசித மாகும்
பன்னிரெண்டாங் கோட்டிவ்வந்து பதிந்த தாண்டே

116

நாலாச்சு ஆறாச்சு வீரைஞ் சாச்சு
நலமான வீராறு மீரெட் டாச்சு
மேலான விரண்டாச்சு இதுக்கப் பாலும்
வெளிகடந்து வொன்றாச்சு வருவு மாச்சு
காலாச்சு கையாச்சு வயிறு மாச்சு
கட்டியொரு வீடாகச் சமைந்த வாறும்
சீலமுள்ள சிங்கார விசித வீட்டில்
சித்திரத்தின் பதுமையைப்போற் செனித்த தாண்டே.

117

ஆறாதாரவகை இந்திரிய விவரம்

தரு

அடையாளஞ் சொல்லுகிறேன்- அண்டையேகேளீர்
அடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்.

பிருதிவியப்புவுந் தேயுடன்வாயும்
பேரான வாகாசமைந் ததையும்கூட்டிக்
கருத்தில்வளருஞ் சுழிமுனைவீட்டினில்
கண்டுபுறமாக நின்றது ஆண்டையே
நிருவிகமலத் திதழாயிரத்தெட்டு
நிற்குண நிர்மலநேர்மையிதாகையால்
மருமலர் சூழ்திருமாவின் பதிவளர்
மாமதுரக்கனி வாழ்க்கையுமிப்படி- அடை.

118

தோத்திரமாவது வாக்குடன் சட்கவுஞ்
சிங்குவையாக்கிராண மைந்தையுங்கூட்டிப்
பாத்திரமான செவியுமுடம்புகள்
பாங்கானநாக்கதுழுக்கு மேயாச்சது
சத்தபரிசும் ரூபரசகெந்தஞ்
சார்வாகுமீ தொருவைந்து மேயாச்சது
சித்தமுங்கேள்வி சுகதுக்கருபங்கள்
சேர்ந்தவறுசுவைநாவது மேருசி - அடை.

119

சந்தனங்கெந்தஞ் சவ்வாது பனிநீர்
சாந்துபுனுகுகள பகஸ்தூரியும்
சிந்தைமகிழுவே கண்டுகனிக்குஞ்
செழுந்திருநாசி சுகதுக்கநித்திரை

பைந்தமிழ்வாக்குடன் பாணியும்பாயுரு
பாங்காயு பஸ்தமைந் தாச்சுதுபாகமாய்
அந்தமுங்கால் பரபான முந்தாரணை
யைம்புலனாவதும் விங்கமிதாண்டையே- அடை. 120

வசனங்கமனந்தான விசர்க்கம்
வாழுமேயானந்த மைந்திதுங்கூடியே
நேசமும்வார்த்தை நடக்கைக்கொடுக்கும்
நீருமலமுமாதார மீதாச்சுது
நேசமனம்புத்தி யாங்காரசித்தமு
நேராயிதுநாலு நின்றுநடக்கையால்
ஓசைநினைத்திடும் புத்திவிசாரிக்கு
மோங்காரக் கோபமுஞ் சித்தம் பொருந்திடும்-அடை. 121

உருவமுங்கொண்டு வுலகெங்குஞ்சுற்றி
யுழன்றுவுழன்று வுணர்ந்துதவிப்பதும்
அறிவொன்றுமுன் றுமேயாக தத்துவமு
மையாறு முப்பதுமெய்யாகக்காட்டியே
கருவிலமைத்ததின் காரண சற்குரு
காட்டியதத்துவக் கட்டளையின்படி
திருவுருஞான சிவசத்தியம்பிகை
சின்மயசுருப சிரோமயமாமது- அடை. 122

விருத்தம்
கங்கையெனுங் கதிர்மதியுந் தரித்த சோதி
கனகரத்ன மானுடனே மமுவு மேந்தி
பங்கையமா மறுகுதும்பை கொன்றை சூடிப்
பதினாறு கலையணிந்த மூலந் தன்னில்
திங்களெனும் புவனமெல்லா நிறைந்த சோதி
திரிபுரத்தைக் கனலாக வெரித்த வீசன்
செங்க நதி யென்றதிரு மூலந் தன்னில்
செனித் தெழுந்த கருவியெல்லாஞ் செப்பு வேனே. 123

பூதாதி யைந்து நின்ற புகழுஞ் சொன்னேன்
புலனைந்தும் விபரமதாய்ப் பொறியுஞ் சொன்னேன்
சூதான கர்மவிந் திரியுஞ் சொன்னேன்
சுகஞான விந்திரிய மைந்துஞ் சொன்னேன்
தீதான அந்தக்கரண நாலுஞ் சொன்னேன்
தெளிவான ஜெகநாத ரருளி னாலே
ஆதரவாய் நின்றத்ச வாய்வுஞ் சொன்னே
னதுகடந்து மறிவதற்கு வருள்செய் வேனே. 124

உணவறிந்து நினைவறிந்து வுணர்ச்சி கண்டு
உள்ளறிந்து புறமறிந்து வரிசை கண்டு
மனமறிந்து மதியினின்று மகிழ்ச்சி பெற்று
வசனமெனுங் கேள்வியதின் வாய்மை கேட்டுக்

தருவள்ளுவநாயனார்

குணமறியா தாசையினா லழிந்து நின்று
கூர்ந்துமன மெழுந்துவொரு கருமஞ் செய்து
நினைவுதவ நாமலொன்றாய்ப் படைத்து நின்றோன்
நிகருடைய தத்துவமும் பதுஞ்சொன் னேனே. 125

சொன்னவகை தொகையறிந்து சொல்பே தங்கள்
சொல்லவில்லை தசநாடி தசவாய் வுந்தான்
இன்னமொரு வகையறுபத் தாறுஞ் சொல்ல
விவர்கள் நின்ற நிலைசொல்ல வீடுஞ் சொல்ல
விண்ணம்வரா திவர்கள் செய்யுந் தொழிலுஞ் சொல்ல
வேதாந்த மறியாத முடிவுஞ் சொல்ல
அன்னையெனு மம்பிகைப்பெண் ணருளி னாலே
யவதரித்து நின்றநிலை யருள்செய் வோமே. 126

கொச்சகம்

மருவுதிருப் பொற்கமலம் வல்லபைதன் வீட்டிலொரு
கருவுருவா யைம்பூதங் கலந்தே யொருபுறமாய்
அருவுருவாய் நாதவிந்து அறுகுறுனி மேற்பணிபோல்
மருவியைம்பத் தோரெழுத்தில் வந்தவகை சொல்வேனே. 127

தாங்கிநின்ற மூலமதில் தானுமொரு வீடுகட்டி
வாங்கிநின்று வட்டமிட்டு மாறியிரு காலாக
ஒங்கி முளைத்ததுதா னொன்றே கொழுந்தாகி
நீங்காமல் நின்றகா ணெவ்விட கனியாச்சே. 128

சத்தி யுதித்ததிருச் சன்னிதியின் முன்பாக
முத்திதரு மெய்ஞ்ஞான மூவரனுக் கிரகமதால்
சுத்தியொரு பந்தவிட்டுச் சூழ்ந்ததச வாய்வுகம்பாய்ப்
பத்திபடர்ந் ததுகாண் பதினாலு லோகமதாய். 129

கலித்துறை

மாறிக் கலைகொண்டு வம்பர வீதியின் வட்டமதில்
தேறித் தெளிந்து வளைத்துக்கொண் டேன்தச வாயுவைத்தான்
ஊறி நடக்கின்ற பானத்தின் வாசி றுனிபிறழா
ஊறிக் கருவி லுறவாகி நின்று வுதிக்கின்றதே. 130

சாதியுங் கண்டுகுல மேவகுத் திந்தத் தாரணியில்
வாதிகள் தள்ளி வழக்குரைப் பார்மனு நீதிகண்டு
நீதியும் வேதநிலை கண்டுகரைத்த நேர்வீட் டுக்குள்ளே
சோதியைக் கண்டு வுறவாகி நின்று துலங்கினனே. 131

வெண்பா

அத்தி புரத்தி லருகிருந்த தாக்கையது
சத்தசிவ நாதவிந்து தான்கூடி- விந்ததுமே
மூலக் கருக்குழியில் முச்சந்தி வீதிவந்து
பாலகனா யுற்பவிக்கும் பார்.

குருவிங்க சங்கமது கூறுமறு கோணவரை
இருமென் றழைத்து விருத்தங்கு-உருவாகி
நின்றறுபத் தாறு நிறைந்த கருவியெல்லாம்
கொண்டமைத்த வாறதனைக் கூறு.

133

ஈச னுறவாகி யெங்குஞ் செனித்திருந்த
நேசமது சாதிலிங்க நேர்மையே-கோசமது
நாதவிந் துற்பவமே நானறிந்து ஞானவெட்டி
பேதமில்லை சாதிகுலம் பேச.

134

தசநாடி முறை

ஆறாதாரவகை இந்திரிய விவரம் தரு

விபரஞ்சொல்லுகிறேன்-தசநாடி.
விபரஞ்சொல்லுகிறேன்.

விபரஞ்சொல்லுது மிடைபிங்கலைகழி
மேவுமத்திச் சிங்குபுருஷன் காந்தாரியும்
அபலம்புருடன் குகுதன் சங்குனியு
மாகத்தசநாடியை யிரண்டாண்டையே
இபரம்பெருவிரல் மேலுமிடைகலை
யின்பம்வலது பெருவிரல்பிங்கலை
கபரஞ்சுடரொளிமேலு மோங்காரமாய்ச்
சுற்றியேநிற்குஞ் சுழிமுனையாண்டையே- விபரஞ்.

135

மூலச்சுழிதனிலே முளைத்தாக்கையு
மீறியே பெருநாடி யுயர்ந்துடன்
மேலைச்சிரமகமேரு முடிவளர்
விற்பனமுங்கருவுற்பனஞ் சொல்வேனான்
கால்கொண்டு நாழிகலை கொண்டுவாய்வதுங்
காரணமாக வேகண்டமதாய்வளர்
வேல்கொண்டுமே குழல்கொண்டுடன் மூலமே
வித்தாய் முளைத்தொரு பத்திதுநாடிகான்- விபரஞ்.

136

கண்டமது நரம்பான குழைதனில்
காந்தாரி நின்றுகலந்துநீர்பாய்ந்திடில்
அண்டமதில் த்திசிங்குவைத்தானு
மவற்றையுநாலு மறிவிப்பதாகுமே
நின்றிடுஞ் சிங்குவையப்பது வின்மயம்
நின்றநிறமது வுப்பதுவேசலம்
விண்டலம்புருட னிருகண்ணளவு

மேவுங்காந்தாரியுங்கா தளவாண்டையே- விபரஞ்.

137

அத்தியுநின்றதது வலப்பாரிச
மானதளவாயமைத் தளவாய்பிர்ம
வித்தையுமாருயிரைம் புலனாதிகள்
வேதங்களோது மேலுந்தாள்வாயினி

தருவள்ளுவநாயனார்

சுத்திறிற்குஞ்சுகாதீத சங்குனி
 சுந்தரலிங்கஞ்சுகந்ததான் பாரிசம்
 நித்தமேவுங்குருதனு மானந்தம்
 நேருந்தான் வாயுமேநின்றிடுமாண்டையே-விபரஞ். 138

நாடியீரஞ்சு நரம்புகள் கூடியே
 நட்சிநடப்பது நட்புகள் கண்டிடில்
 நீடியுலாவும் மசையுந்தடுக்கும்
 நிரந்தரதாது சதந்தரநாடியே
 நாடியசையுமடக்கு முடக்கு
 நடந்துமேயோடி நகர்ந்துபுரண்டு
 மோடிக்கூடியிழுக்கு நரம்புநீண்
 டேறிமாறிபடுக்கும் பாராண்டையே-விபரஞ். 139

வாய்வுதபத்தின் வாறுமறிந்திடில்
 வளமையாம் பிராணனபானன்வியானனும்
 சேயுமுதானன் சமானன் கூர்மனாகன்
 கிரிகரளாகிய சித்திர நாடிதான்
 ஆயுநாடி நரம்பதுவுந்தனஞ்செய
 னருள்தருவேதந் தத்துவனீரஞ்சு
 பாயுந்தசவாய்வு பத்துடனானதும்
 பார்க்கப்பார்க்கப் பரீட்சைகளாயிடும்- விபரஞ். 140

பிராணன் மூலந்தானில்மேல்தொடர்ந்தோங்கியே
 பின்னும் பனிரெண்டுவங்குல மோடியில்
 அறிவது நான்கு ரெண்டடங்கிநாலோடும்
 அபானன் மலசலமறிந்துபோக்கிடும்
 பிரியும் வியானனுமுண்டசாரந்தனைப்
 பிரித்தெழுந்தெழு பத்தீராயிரநாடிக்கும்
 தரியுமுதானன் செரிப்பித்தேப்பமிடச்சமானன்
 சரியாகத் தானிருக்கும்வாறு- விபரஞ். 141

நாகன்களெவிக்கல் சோம்பலுண்டாக்கிடில்
 நற்கண்ணிலேநின்று கூர்மனிமைத்திடில்
 தேகத்திரிகரஞ் சோபமுண்டாக்கிடில்
 தேவதத்தனுங்கொட்டாவி நகைத்திடில்
 வாகச்சிரித்திடில் தனஞ்செயனுச்சி
 வாழ்வதுமேலெனுந் தோலங்கியா த்துமம்
 ஆகமடங்கியப் போதினிலண்டமது
 பிளந்தாக்கினையப்பாலோடி டுங்கான்- விபரஞ். 142

இந்தவிதமறிந்தெவ் வுயிர்க்குமீச
 னெறும்புமே கடையானை முதற்கொண்டு
 சிந்தையெய்யாமல் வெவ்வேறதின் கூறதாய்
 செந்துக் களுற்பனவிந்தையிதாண்டையே

சுந்தரவிங்கஞ் சுகாதீதயந்திரஞ்
 சுக்கிலவிந்து சிரசண்டமாயிடில்
 அந்தரகங்கைச்சடை முடியீச
 னமர்ந்திடுங்கோசமரன் கொலுவாண்டையே - விபரஞ்.

143

விருத்தம்

இடைகளையும் பிங்கலையு மிரண்டுங் கூடி
 யிருகாவில் பெருவிரலில் மேலே நின்று
 நடுவிலொரு கத்தரிக்கோல் மாற லாகி
 நாசிமுனை முட்டிநிற்கு நயந்து பார்க்கத்
 திடமுடைய சுழியின்முனை மூல நோக்கிச்
 சிரசளவு மாதார மாகி நிற்கும்
 அடைவான சிங்குவைத்தா னாவுக் குள்ளே
 யன்னமுடன் தண்ணீரு மமைத்த தாண்டே.

144

வட்டமிட்ட புலியதனில் குகுத னிற்கும்
 வலதுதாள் காந்தாரி வாக்கில் நிற்கும்
 இஷ்டவலம் புருடனி தழ் வாய் நிற்கு
 மிருந்திடுஞ் சங்குனியும் விங்கத் தளவாய் நிற்கும்
 சட்டமுடன் குதத்தினிற்கு பானன் தாள்வாய்ச்
 சார்வாகுந் தசநாடி சமைந்த நேர்மை
 அஷ்டதிசை புகழுமுட லுயிரு மாக
 ஆதரவா யாவிறின்ற தருள்செய் வேனே.

145

பேரான பிராணன் பெரு மூலந் தன்னில்
 பிலத்தவீரா றங்குலத்தில் மீள வாங்கி
 நேரான கண்டமதி லெட்டெட் டாகி
 நிலைபிசகா நாலுமது வெளியி லோடும்
 சீரான வபானனுந்திக் கமலத் தின்கீழ்த்
 திறமாக மலசலத்தைக் கழித்துநிற்கும்
 ஈறான வியானனுண்ட வண்ணந் தண்ணீ
 ரெழுபத்தீ ராயிரநா டியிலுஞ் சென்றே.

146

நின்றிலங்கு நாடியது பிரித்து வைக்கும்
 நிகழ்த்திடுமு தானன்செரிப் பித்தே நிற்கும்
 ஒன்றிலங்குஞ் சமானனுண்ட வன்னந் தண்ணீ
 ரொருவருக்கு மேறவொட்டா திருக்கு மாகில்
 தன்றிலங்கு நாகனுமே விக்கல் கக்கல்
 தனையிகுத்தங் கூர்மனிரு விழிநீர் பாய்ச்சல்
 அன்றிவிழி சிமிட்டிவைக்குந் கிரிக ரன்றா
 னாயாசம் சோம்பல்தும் பலசதி யாமே.

147

வசதிநகைத் திடுவனெனும் தேவ தத்தன்
 வதைத்திடுவன் தனஞ்செயனு முச்சி யேறி
 நிசதிநின்று மேலாகத் துடிக்கச் செய்வன்
 நிரந்தரமா யாதார மேலாய் நிற்பன்

தருவள்ளுவநாயனார்

நிசதியினால் சரீரத்தில் வாய்வுக் கெல்லாம்
நிஷ்களமா யதிகாய நிலைத்த தாண்டே
இசைத்ததிரு மூலனா ருரைத்த வண்ண
மினியதொரு ஞானவெட்டி யியம்பி னேனே. 148

நிரந்தரமாய் மூலமென்ற பாண்டந் தன்னை
நீடுவகி னுடத்திவைத்து மோசஞ் செய்தல்
தரந்தரமாய்க் கருவியெல்லா மாண்ட பின்பு
தனஞ்செயனு மகண்டவெளி சார்ந்து மேகி
அறுந்துதச நாடியெல்லா மசைவெல் லாம்போ
யாதார மாறுமகள் றசைவு மற்றுச்
சிறந்தவுட லுயிர்க்கூறுஞ் செயலுஞ் சொன்னேன்
தெரிசனமுங் கண்டுதிரு வருசொன் னேனே. 149

திருவுருதன் மலர்தரித்த பரனைப் போற்றிச்
செப்புகிறேன் குறைக்கருவி தெளிந்து தானும்
மருவுமதி மலர்க்கமல விதழின் மேவும்
மதுரசர் வாணியருள் மகிழ்ந்து மென்னால்
அருவுருவாய்க் கருவிகர ணாதி யெல்லா
மடிபிசகா நடுவணை முடியுஞ் சொன்னான்
குருவருளா லம்பிகைப்பெண் கமலம் போற்றிக்
கூறுகிறே னுடலெடுத்த வரலா றாண்டே. 150

கொச்சகம்

வாரான கொங்கைமட மாது கருக்குழியில்
பாராமல் வந்துதித்துப் பரிதவித்து நின்றேன் காண்
ஊராங் கருவூரை யுற்றதுணை யென்றுநம்பி
மாராட்டத் துள்ளேயான் வந்து சமைந்தேனே. 151

பாராம லேயெழுந்து பத்தியருள் சித்திபெற
நீர்மேற் குமிழியென்று நினைவி லறியாமல்
சீர்மே லெழுந்தசிவ நாதவிந்து தன்னருளால்
ஊர்மேல் வளர்ந்துமன துள்ளுமதி கெட்டேனே. 152

காயா புரிநகரிற் கனககிரி மேவிவளர்
மாயாப் பிறவியற்று மகிழ்ந்திருப்ப தெக்காலம்
தாயாய் முலைகொடுத்துச் சார்ந்தென்னை யீன்றகுரு
தேயா மணிவிளக்கே செம்பொனரு ளம்பிகையே. 153

அம்பிகைப்பெண் செம்பொன்மணி யமிர்தரச பான-மருள்
நம்பிதிரு வம்பரமே நாடிநட னம்புரிவாய்
உம்பரருள் நாதவிந்து வோர்கருவி யொன்றறிவால்
கும்பமுனி யாலுரைத்த கொஞ்சம்ரத்ன மாமதியே. 154

ஆதியந்த நிற்குணமே யண்டபிண்ட மேவுதிருச்
சோதிநட னம்புரியுஞ் சுழிவிட்டு வாசலிலே

நீதிக் கருவூர் நிலையாய்க் குடியிருந்து
சாதிகுல மெல்லாந் தவிர்ந்துசதுர் மேல்வளர்ந்தே.

155

வெண்பா

தூராத கும்பிதனில் துலையாத பாண்டமதில்
வீராக வீற்றிருந்தேன் மேல்வீட்டில்-நேராக
சண்ட னணுகாமல் சதுஷ்கமல சந்நிதியில்
அன்றுதித்து வந்தேன்கா ணாண்டே.

156

பசுபாச யோனிதனில் பாராம லேயமுந்தி
விசுவாச பாதகராய் விரகழிந்து- நிசுவாச
நதியிற் கரையோர நவசித்திர மண்டபத்தில்
விதியே கதியெனவே விந்து.

157

விந்து வழியறிய மேதினியில் யானுதித்து
வந்தவழி கண்டறியா மையல்கொண்டு- சிந்தையழி
விரக மதுசுகமே யின்பமது வேகடலில்
அரவமது வாய்வினையென் றறி.

158

கலித்துறை

சுருதி முடிந்த திரிகோண வட்டச் சுழிமுனையில்
இருந்து வளர்ந்து கருவுரு வாகி யினிதசையான்
கருதி விளங்கு மதிமலர் வாசங் கனகிரிமேல்
சதுஷ்கோண வீட்டி விருந்துமெய்ஞ் ஞானத் தலமறிந்தே.

159

மடவோலை கொண்டு வெழுதாத சோதி வடிவுதனைச்
சடமேவு கின்ற வகையுரைத்தேன் சர்வ காலமெல்லாம்
உடல்மேவு கின்ற கருவூ ரதுதனி லுள்ளதெல்லாம்
திடமாக யானுஞ் சபைமேவி நின்று தெளிவிப்பனே.

160

வசையமுறை

தரு

வசையஞ்சொல்லுகிறேன்- ஆண்டைகளீர்
வசையஞ்சொல்லுகிறேன்.

வசையமினிறந்தும் வசனிப்பதாகவும் வகுக்கமா

வசையம்பரு வசையமும்ரெண்டு

கசையமலவசையஞ்சல வசையமும்ரெண்டு

கக்கிலவசையமுடனைந்துங் காணாண்டையே

அசைதலைந்துகுணமு மறிய

வசையமதினாக்கைரட்சித் தருளுமாண்டே யுனதுபதம்

நிசைதலம்பிகைமாது நிலைத்தபடி யுரைக்கும்

நெறியைத்திருவள்ளுவன் நிகழ்த்தஞானவெட்டியான்-வசை.

161

அன்னந்தண்ணீ ரிருக்குமிடமும்-மாவசைய
 மதனையினிப் பிரிக்குமிடமும்பருவசைய
 முன்னுமலமுஞ்சேருமிட முமலவசைய
 முறியேநீரது சேருமிட முஞ்சலவசையம்
 சொன்னபதிக் கெட்டாதசிவமுல நாதவிந்து
 சுக்கிலவசைய மென்றுசொல்வேனாகமப்படி
 தன்னைத்தனையறிதல் தலமுமறிதலுமே
 சங்கையாவதுஞான தத்துவக்கட்டளையாண்டே- வசை.

162

கோசமய முமைந்துங்கு நியறிதலும்பேத
 குணமா மன்னமயத்தால் பிராணமய மிரண்டு
 வாசமன்னந்தனிலும் பிராணமயமுந்தோன்று
 மன்னமயத்தில் பிராணமனோம்யங்களுந் தோன்றும்
 நிசமாமனோமயத்தில் விக் கியானமயமுந்தோன்றும்
 நிருவிக்கியானமயத்தி லானந்தமயமுந்தோன்றும்
 இசைவா மென்சாணுடலிலெழுபத் தீராயிரமுமிருந்து
 காத்துரட்சித்து இருவினை களுஞ்சூழ-வசை.

163

மூலாதாரத்தில் சுவாதிஷ்டான முமறிதல்
 மூலமணிபூர கமனாகதம்விசுத்திகாணு
 மேலாமாக்கினை யுமாதார மாறு விதமாய்விசித
 மிதுவறியவிதியை வெல்லலா மோசொல்
 மூலமெனுங்குய்யத்து நடுவேசுவாதிஷ்டான
 முதலானதுவிளங்குஞ்சிவமே ஞானப்பிரகாசம்
 ஞாலமணிபூரகம் நாபிக்கமலமது
 நாடியவனா கதமுமிருதயமென்றிதுகாணும்- வசை.

164

நின்றதிதுவிசுத்திக்கண்டந்தனில் நினைக்கும்
 நேராவாக்கினையின் மேல்மதியங்கண்டறியலாம்
 மண்டலமூன்று மறிதல்வன்னியெனு
 மக்கினிமகிமுமண்டல மிதுவகையறிவதுநல்லோர்
 அண்டர்கள்முனிவர்கள் போற்றுமாதித்தமண்டலமெய்தல்
 அதிலுதித்திடுஞ் சந்திரவகண்டமண்டலஞ்சூழும்
 கண்டமெப்படியண்டமண்டல மறிந்தெந்தன்
 கருத்தில் நினைத்தபடி கருவிதொண்ணூற்றாறும்- வசை.

165

அக்கினிமூலந் தொடங்கிநாபிக்கமல் விதமுள
 வாகியேயுதித்து ஆதித்தமண்டலமீறி
 திக்கில்திக்கிலினிய நாபிக்கமலமெய்தல்
 திசைகளெட்டதற்குந்தொட்டளவிற் றெளிந்திலகும்
 தக்கபுகழுஞ்சந்திரமண்டல மிருதயத்தில்சார்ந்து
 சார்வாய்த் தொடங்கிசடை முடியடிநடு
 விக்கிரமகதிர்மதிசூழக்கினி மண்டலமூன்றும்
 விளங்குமதுரத்தமிழமிர்த சிந்துரத்தினம்- வசை

166

மும்மவமுன்று முதிக்கு முன்னமே முறைமையறி
முனையுமாணவமாய் கைமோக மதாகிய காமியம்
நிர்மலசொருபநிலை நினைவுமுக்குணஞ் சொன்னேன்
நெறியைச் சொல்லவு ஞானநேச மேயறியலார்கான்
அம்மெனு நானென்றுநாவை ஆணவங்காத்திடிலுமே
யபசய மே தனக்கு யாவறியாக்கோபம்
தம்முயிர் போந்தனைக் கொன்றுதனையறியாமல் நிற்குந்
தன்புத்தித்தானறிந்தாலுந் தானொருவரைக்கேட்கும்- வசை. 167

நம்பிமனது வேறாய்க்கா மியந்தனைக்கொன்று
நானுடலங்கண்டதுக் கெல்லாநானென்று மாசைப்படுதல்
வம்புகிவஞ் செய்தல்மாதர் மங்கையர்மேலு
மையல்கொண்டுவிசைத்தால் வாது போராடல் பேசல்
தும்பமுன்றுதித்திடும் வகையை யாவர்கள்காண
துடியாய் வாதமும் பித்தஞ்சுகந்த சேத்துமமுன்றும்
தம்பனமுள்ளவாய் வது மோடிக்கலக்கமதாய்த்
தாபமுஞ்செய் தேயக்கினி சார்ந்துமத்திபஞ்செய்தல்- வசை. 168

வாசமுள்ள பிராணத்தின் வாய்வுநெட்டிட்டுமோடி
வளருமக்கினியதைமடக்கி மத்திபஞ்செய்தல்
நேசமுடனேபித்தம் வன்னியோடனுமித்து
நிறைந்துமத்தித்து சலம்நெடி யலினையுண்டாக்கும்
சேதமிகவுண்டாகுஞ் சேத்துமரோமத்துவாரம்
சிறந்து வோடியிடைபின் பிரியாச்சிநேகஞ்செய்தால்
மாதரசையிலிந்தநாடி பின்னிட்டடங்கி
மறிந்தறியாமல்தாது மடங்குமென்றாகையாலும்- வசை. 169

இச்சைமுன்றானவித மினியுரைக்கும்வகைகா
னிதுவேபுத்திரவிச்சை லோகவிச்சையுமாகும்
பட்சமாமர்த்தவிச்சையுமிதன் கூறறியவெந்தன்
பரிபூரணவம்பிகை பாதமலர் பணிந்தேன்
அஷ்டதிக்கும்புகழு மகத்தீசரருள் போற்றியடி
யன்றிருவள்ளுவன வனிமீதிலிந்நூல்
நிஷ்டையோகத்தின் ஞான நிகழ்த்தமுன்றுவகை
நிகழுமிச்சையதின் சுகத்தைக் கண்டவனாண்டே-வசை. 170

புத்திரன் இச்சையின்குணம் பொருள் மேலாசைப்படுதல்
புவியில்மண்ணின் பெண்ணாசை புவனமாளவுஞ்செய்தல்
அர்த்தத்தின் மேலுமதிக வாசைப்படுதல்நெஞ்ச
மறிதலோகவிச்சையின் விதியின் பயனுரைத்தல்
வெற்றிப்பாரிலுயர்ந்த காணியாட்சிவிளம்பல்
வெகுநாளாறவின் முறை தகுந்தகாதுவிளம்பல்
உற்றகாரியமுணர்ந் திச்சையதின் மேலாத
லுசிதப்பணிகள் செய்து விசிதம் பார்த்திடுமாதல்-வசை. 171

தருவள்ளுவநாயனார்

அர்த்தவிச்சையின்குண மதிககாமியந்தேடியன்
 பதிகமுமாசை யின்பமதி லுண்டாதல்
 எத்திசையினெந்த சாதியிலுமங்கையரின்னா
 ரிவர்களெனு மெண்ணாமலுமிச்சித்தல்
 சத்திவிரகதா பசங்கையிலு மனதாய்சார்ந்துவிகார
 மெய்தல்தனைப் புகழ்ந்துணர்வாதல்
 வித்தையெனனுமிச்சை வராலாறுமுன்றின்
 விபரமெடுத்துரைத்தேனாண்டையே தொடுத்தேனாதவிந்தாலே- வசை.172

குணவிசித லட்சண மதிலுதித்த படி
 குறித்து மூன்று விதமாய் விரித்துச் சொல்வேன் காணும்
 மனதாகிய குணராசத தாமசம் ரெண்டுமகிழுஞ்
 சாத்திகத் தோடு புகழு மூன் றுவிதமாம்
 துணமாம்ரா சதகுணம் வெகுளிபலபேசாமல்
 துதித்திடுவோர்தமக்குக் கொடுத்திடுதலுமேன்மை
 பணம்விசிதம் வேண்டிய பாக்கியங்களளித்தல்
 பண்புபாராட்டலாதல் பலவுபகாரஞ்செய்தல்- வசை. 173

தனைச்சார்ந்தோர்கள் தமக்குத்தகைமையாத்திடும் பேசல்
 தனதுதம்முயிர் போலுஞ்சார்ந்துரட்சித்திடுதல்
 இனம்வேண்டிடுதல்பகையிகத்தல் பலகலைக
 ளிசைந்துலகிலகங்கொண்டிருந்து வாழ்தலுமுண்மை
 கனமுமினமு நலம்புகழும்வாஞ்சை யொடுக்குங்
 கருதுந்தா ளாண்மையின் பங்கருவிலமைத்தபடி
 முனையும்ராச குணந்தனையேயறிவிப்பதுமெனையே
 புகழ்வதில்லைதுணையே நாதவிந்தருள்- வசை. 174

மிருளுந் தாமச குண விசி தமேன் மேல் விளம்பல்
 மிகுதியா தொருபழி விகடம் வஞ்சனை செய்தல்
 அலறம் வழிபாடாக வொழித்தல் வணக்கமாற
 வரண்டுவரும் வெகுளிய தனை விரும்பவெனல்
 பிரளவ் செய்த நன்றியைப் பிரித்த லுறுதி மாறல்
 பெரிதாய்விந்தை மிகவும் பேசல்கடூரம் வாஞ்சை
 முரளுமுகத்திடறு பகையுடனையும்வாழ்த்தல்
 முன்புரைத்தபழியே முனைதல் கூறலுமாண்டே-வசை. 175

கொலைகள் காமியமும் பொய்குறித்தல்கோள்கள் பொல்லாங்கு
 குசிதம்யாவையும் புகழ்குரோதங்கொடூர மெய்தல்
 அலைதல்காமத்தினிவைகுரோத மதிசங்கை
 யசத்தியநாள் தோறுமெய்தவறிதலாண்டையேகேளீர்
 பலபலவும்கடிசிலது தொழில்விகற்பம்பகர்தல்
 பாவியெனவுஞ் ஜெகதவமுமதியா
 கலகப்பிரியனெனமுலக மாத்தியஞ் சொல்லுங்
 கருவிவ்தாமசகுணகாட்சியி தாண்டையே-வசை. 176

அதிதசத்துவகுண மறிதலனேகவித

மனைத்தும் படைத்தகர்த்தன் மனதுளிருப்பதெனில்
விதித்தமதங்கடி வுவாய்மையவொடுக்க

மிகுத்தசாந்த கமைதன நினைவுதகைந்திடுதல்
உதித்தவன்பு பெருமைபுகழ் தல்குணவிசித

முரிமைமறையினிறை தருமமான மியக்கல்
கதித்தநல்லோர்க்கீதல் அறிஞர்களை வாழ்வித்தல்
கருதுமிறைவனடி பணிதல் நலமறிதல்-வசை.

177

மகத்துக்களின் மனதுமகிழ்ச்சிவருவதெனில்

மலர்க்கமலபதத்தில் வணக்கஞ்செய்திடுதலால்
அசுற்றும்பழியகற்றல் எிளையும் பிணியொழித்த
லதிதநல்லோர் பெரியோரவர்களுக்குப்பொருளுமீதல்
இகத்திலறமுந்தேடலுறவின் முறையதீத
மினமுஞ்சுற்றத்தாரையுங் கனமுங்காத்துரட்சித்தல்
மிகுத்தல்பசியகற்றலதிதிபர தேசிகள்

விரும்புமன்னபலா திவிளங்குமேவுமீதாண்டே-வசை.

178

ஆத்திரை வாசங்கள் செய்த லருமறை யோரைக்காண

லருள் தேவதைகளுக்கு மாகு பலிகொடுத்தல்
தேத்தியஞானப்பிரகா சந்தெளிந்தவர்கள் தமக்கு
சிந்தையையகற்றியு பசாரஞ் செய்திடுதலால்
போற்றிடும் புண்ணியஞ்செய்தலின் பசுநந்தமலர்
பூசுரர் தமக்குநலம் புகழும்புசையளித்தல்
வீற்றிடுஞ்சாத்தியகுணவிசித வட்சணங்கண்டு
விளங்குமூன்றின் விபரம் விதித்தவாறது ஆண்டே-வசை.

179

நாதவிந்ததினாலே நரக சொர்க்கமிரண்டும்

நவிலுநல்வினையுந்தீவினையு நாடியவாறில்
வேதங்களுமுதித்தசாரம் விண்ணுமண்ணாகில்
விளங்குநல்வினையும் வந்துதித்தல் புண்ணியஞ்செய்தல்
ஒதுந்தீவினை யுஞ்செய்திடும் பாவங்களுமெய்த
லுலகமாதிதமில்வா றுடலெடுத்துவமையால்
மாதுவம்பிகையெந் தன்மனதுக்குளுணர்வித்த
வரலாற்றித்திந் நூல்வசனித்தேனாண்டையே- வசை.

180

ராகமிதுவெட்டானந்தத்தை யிவ்வாறறிதல்

நலத்த காமக்கு ரோத லோப மோக மதாகி
ஆகந்தனி லுதித்த மதமாச்சரியத் தோடு
மமைத்திடலு மிடும்பை யறிதல் வேட்கை யிதுகாண்
பாகமதாகிய தேகஞ் சரீரங்க ளுதிக்கும்
பலனே யின்ன தினிதும் பகர்ந்து சொல்வேன் காணும்
தேகக்கட்டளை யிவ்வாறு செய்கை செந்துகட் கெல்லாந் தெளிந்து
சீர்பிசகாமல் திருத்த ஆண்டையேகேளீர்- வசை.

181

மாதரைக்கண்டாசை கொண்டிடுங்காண்விரகதாப
 மையல்கொண்டதிதகாமம்வருதல்மன் மதபாணம்
 பேதபேதமில்லாமல்பிதற்றும் வணக்கமில்லா
 பிணக்குமதிதகுரோதந் தனக்குந்தனைத்தெரியா
 ஒதுமன திலொன்றைநினைத்தபடி முடித்த
 லொருபிடி யாய்ப்பிடித்தலுறுதிவிடாது லோபம்
 ஏதுவாகிலும் பெருமையின் பசுகாதிசுக
 மெய்துமனமகிழ்ச்சி யிதுவேமோகாதியோகம்-வசை.

182

குதுமனதிலெண்ணல் துடியாக்கோ பமுரைத்தல்
 தொடுத்திடுதலும் பழிதுன்ப மெய்திடுமதம்
 யாதாரு காரியங்களிலதுவிச்சைமனதெய்தலானந்தம்
 பெருகியின் பமடையு மாச்சரியங்காண்
 வாதுபோராடலொருசொல்லாயிரம் விரிவாய்வனல்
 கொண்டாங்கார மெய்தல் வருமிடும்பையுமாதல்
 வேதுவித்வேஷணம் பலவும் பலவுமெண்ணல்மெய்
 யாங்காரக் கொள்ளல்வேறு செய்தலும் வேட்கை-வசை.

183

ஆகமத்திலுதித் தராகமத்தின்பரீட்சை
 யதிதகுணலட்சணம் விதிதவறாமலெட்டும்
 பாகமதாயுரைத்தேன் புகவான் சொற்படிபாரில்
 பலகலையுந்தெளிந்து பழம் பொருளைக்கண்டு
 ஏகவஸ்துவொன்றாலே யெடுத்தேன் தத்துவநெறி
 யெறும்புகடையா யானை யெண்பத்துநான் குமுதல்
 தோகைமாதுவம்பிகைசொல்லுஞ்சுமறிந்தேன்
 சுருதிமுடிவைக்கண்டு தொடுத்தேன் ஞான வெட்டியான்-வசை.

184

அவத்தையெந்துமொவ்வொன்றாய் விரித்துச் சொல்லுவன்காணு
 மாக்கிரசாக்கிர சொப்பனஞ்சுமுத்தியொடுதுரியம்
 பவத்தைப்பவனாதீதத் துரியாதீதத் தோடைந்தும்படைத்தா
 ரென்சாணுடலிலெடுத்தார் ஜெகத்துள்ளோர்க்கும்
 இவத்தையெனுஞ் சென்னமிதிலுதித்ததுகாணு
 மெவரெவருக்குமிது வேயேகவஸ்துவிதாகும்
 தவத்தில்மிகுத்தவமெய்ஞ்ஞானநெறித்ததுவமறிந்து
 தன்னைத்தானறிந்திடு சொர்க்கம்- வசை.

185

ஆக்கிரமுஞ் சாக்கிரம் நிற்குமதுவும்லலாடஸ்தானத்திலறிதல்
 நெற்றிநேர்மையமசைதல் காயத்தோடென்னில்
 வாக்கிற்சொப்பனத்திற்கும்வாழ்தல் கண்டஸ்தானத்தில்
 மருவியகருவிகள மைத்தவா நாண்டையே
 விக்கிரமச்சூழியின் முனையிருதயகமலந்தனில்
 விளங்குந்தான மறிதல் இன்பமிதுவாறுகாணும்
 நிக்கிரகதுரியஸ்தானநேருமேநாபிக்கமலம்
 நிரந்தரமாயிருத்தல் நிலைக்குஞ்சரீர மென்னில்.

186

உத்தமதுரியா தீதுமுலாதாரஸ்தனத்தி

லுறுதிபெற்றிலகுமிவ்விதத்திலுதித்தவாறு

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறுஞ்சரீ ரந்தனிலுதிக்குந்

தகைமையறிந்துயெந்தென் தாய்சொல்லயானறிந்து

வித்திலுதித்தவாறும்விளங்குங்கருவின் வாறு

மிகுத்தத்துவந்தொண்ணூற் றாறைவிதிக்கும்வாறும்

கர்த்தனருளாலுடல் கருதரித்த நேர்மையுங்

கருவிகரணாதிகள் கண்டு ஆய்ந்தவனாண்டே- வசை.

187

சித்தாதிகள் மகிழும் பெரியோர்களும்புகழுஞ்

ஜெயம்பெறவேயுகில் செந்துக்களெல்லாந்தழைக்க

உத்தமயோகிகளெந்தனுறுதி மிகவுங்கண்டு

யோகவான் திருவள்ளுவனுலகி லவனேஞானி

வித்துவா னெனமகிழ்ந்துவேதவேதாந்தசாரம்

விளங்கினவர்களமிர்தவிசி தரத்தனபீடம்

உத்தமரெனுமுனிவர் சிவசிவங்காதனமிந்து

வுரையறிந்து மொழிந்தவுவமைய்தெனுமாண்டே-வசை.

188

கர்த்தன் செய்கைவிதிகாண் கருவிலமைத்தபடி

காரண சற்குருவாக்கியங் கண்டல்லோதெளியும்

பெற்றபேர்களிப்படி வித்தின் சம்பிரதாயங்கள்

பேசும்பேசினாலென்ன பிராணையலாமோ

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறுந் தானேநீறுநீராக்கி

சாதித்தால்காயாதிகற்பஞ் சாயுச்சியமறியலாகும்

நித்தம்நித்தம்வாசி கொண்டுய்த்துலுதினாலல்லோ

செத்தபிணமெழுந்து சத்துஞ்சித்தறியலாம்-வசை.

189

விருத்தம்

விரிவான துருவமெனு மூல வீட்டில்

வேதமதுக் கெட்டாத ரூப மாகிக்

கருவாகித் தெவிட்டாத கனியு மாகிக்

கதிராகி மதியாகிக் காற்று மாகி

உருவாகி யுடலாகி யுயிரு மாகி

யொளியாகி யலகையெனு முடலுக் குள்ளே

அருவாகி யருள்ஞானசொருபி யாகி

யங்கமதி லிங்கமதா யமைத்தே னாண்டே.

190

மறைகடந்து வெளிதாண்டிச் சுழிமுனைச் குள்ளே

மறைநான்கு மறியாத மதியைக் காணக்

கரைகடந்து சுழிக்குநடு வணையி னுள்ளே

கதிரிலகுந் திருநாட்டுக் கமல வீட்டில்

நிரையறிந்த கதவியடி பானுக் குள்ளே

நிலையான செங்கந்தி கரையின் மேலும்

திரைமேவுந் திருநடன வீட்டுக் குள்ளே

சிவந்தெழுந்து கொழுந்தாகி வளர்ந்த தாண்டே.

191

முத்துதிர்ந்து குலைசாயு மூல நாடு
 முனையறிந்து கலைபாயு முவண நாடு
 சித்திருந்து விளையாடுந் தெய்வ நாடு
 திவ்யரத்ன பொக்கிஷமாஞ் செவ்வ நாடு
 சத்திசிவ மிருந்துதிரு நடனஞ் செய்யுஞ்
 சதாசிவனுங் கொலுவிருந்து வாழ்ந்த நாடு
 அத்திபுர மிலகுக்கின்ற கருவூர் நாட்டி
 லறைவீட்டில் குடியிருந்து வமைந்தே னாண்டே.

192

சாதிருலம் வகுத்திலகும் விந்து நாடு
 தானுதித்துப் பத்துதிங்கள் வளர்ந்த நாடு
 நீதிமறை சாஸ்திரமாம் வேத நாடு
 நெறிபலவுஞ் சகலகலை யுதித்த நாடு
 சோதிமதி யாகிநின்று துலங்கு நாடு
 சுழிநாடு வளநாடு தொண்டை நாடு
 பாதிமதி தனையணிந்த பரம நாட்டில்
 பதியெனவே குடியாக வாழ்ந்தே னாண்டே.

193

தேனருவி யமிர்தநதிக் கசிந்து பாயுந்
 தேவர்சித்தர் முனிவர்துதித் திலகு நாடு
 ஞானிகள்வந் துதித்திலகுங் கருவூர் நாடு
 நல்வினையுந் தீவினையு மமைத்த நாடு
 தானவனாய் நின்றிலங்கும் ரூப நாடு
 சற்குருவுஞ் சந்நிதியுந் தழைத்த நாடு
 வானதிகொண் டறுகவையை யொளித்த நாடு
 வானவர்கள் மகிழுமணி மந்திர நாடே.

194

அண்டபிண்ட மிரண்டுமுந் நிலகு நாடு
 அருண்ணெனுஞ் சோமனவ தரித்த நாடு
 மண்டலமுன் றுதிக்குமருள் கொந்தி நாடு
 மாமறையு மாகமங்கள் வாழு நாடு
 கண்டனந்த கருவூரு நாட்டுக்குள்ளே
 கனகரத்ன மாதுவொளி வாகி நின்ற
 வென்றதிரு வம்பிகைப்பெண் விளங்கும் வீட்டில்
 மிருந்தவரைக் குள்ளிருந்து வமைந்தே னாண்டே.

195

அந்தமுள நவசித்திரக் கூடந் தன்னி
 லகண்டமெனுந் தீபவொளி வாகு நாடு
 சந்தனமுங் குங்குமமும் விளைந்த நாடு
 சர்வவுயி ரெடுத்துடலா யமைத்த நாடு
 செந்தியொளி சிவனுமையும் பிரகா சிக்குஞ்
 சிறுபிறையு மயிர்ப்பாவந் தேவ நாடு
 வெந்தனலு மெழுந்துதிரு நடன மேவு
 மேவ்வீட்டி வின்றுவுரு வானே னாண்டே.

196

உருகருவாய் நின்றிலங்கு முந்தி நாடு
 வுத்தமர்கள் சித்தர்தவம் பெற்ற நாடு
 மருநாடு வானாடு மலரி னாடு
 மதமுடனே மாச்சரிய மான நாடு
 சிறுநாடு கருநாடு செந்தி நாடு
 செங்கதிர் பொங்குமுயல் சிறந்த நாடு
 அருநாடு குருநாடு வகண்ட நாட்டி
 வருள்பெறவே யுருவாகி யறிந்தே னாண்டே.

197

கால்வாங்கி வட்டமிட்டு மேலே நின்று
 கமலதிரு வாசலின் கீழ்க் கருதி யானும்
 மேல்வாங்கி யுயருகின்ற வன்னி யோடே
 வெளிகடந்து நாற்சதுர வீட்டுக் குள்ளே
 சேல்வாங்கி நூலிழைத்துப் பாவு மோட்டிச்
 சித்திரமாய்க் குழிதனிலே நெசவு மாக்கித்
 தேல்வாங்கு விழிமட வார்க ளுள்ளே
 சித்திரமா யுடலெடுத்து வளர்ந்தே னாண்டே.

198

வசையமைந்து நின்றவர லாறுஞ் சொன்னேன்
 வசனித்தே னவரவர்கள் வகையுஞ் சொன்னேன்
 விசயமெனு மூன்றுக்குள் விரியுஞ் சொன்னேன்
 விபரமதா யவர்கள் செய்கை விளக்கஞ் சொன்னேன்
 அசைவில்லா மண்டல மூன்றருளுஞ் சொன்னேன்
 அறிவுடைய கோசமைந்து மதீதஞ் சொன்னேன்
 சதவாய்வுந் தாதுநின்ற தலமுஞ் சொன்னேன்
 சரீரத்தி னின்றதெல்லாஞ் சாற்றி னேனே.

199

அஷ்டகுண ராகமெட்டுங் கூறுஞ் சொன்னேன்
 அவர்கள்கையெனை விபரமறிந் தனந்தஞ் சொன்னேன்
 நஷ்டமில்லா நல்வினைதீ வினையுஞ் சொன்னேன்
 நற்குணமுந் துர்க்குணமு நயந்து சொன்னேன்
 கஷ்டமெனு மும்மலத்தின் கருத்துஞ் சொன்னேன்
 கருவறியா மூடர்குணக் காட்சி சொன்னேன்
 தீட்சையெனு மூன்றெழுத்தின் திறமுஞ் சொன்னேன்
 திருமுதலாம் வீட்டில்குடி யிருந்தே னாண்டே.

200

ஊனிழந்த வுடலுக்கு ஞாயிரின் வாறு
 முற்றகுவ தந்துவமுந் தொண்ணூற் றாறுந்
 தானெடுத்த வறவின்முறை நின்ற நேர்மை
 தனித்தனியே பிரித்துவகை சபையிற் சொன்னேன்
 தேனருவி பாயும்திரு நாட்டுக் குள்ளே
 சேர்ந்தெழுந்த கருவியெல்லாஞ் சேர்க்கை யாக
 நானெடுத்த வுடலுமிந்தப் படியே யாச்சு
 நயந்தருளு மாண்டகுவ மறிகி லேனே.

201

திருவள்ளுவநாயனார்

கொச்சகம்

வறுமை தவிர்ந்துமிக வாழ்நாடி வீதியில்யான்
கர்ம் வினையாலும் கட்டிவிட்டேன். கருவீடாய்ப்
பெருமையுட னேமகிழ்ந்து பேறாய் வளர்ந்ததனால்
அருமைகுலை யாமலே யம்பிகையைப் போற்றினனே. 202

திரைபோட்டு ஆடுகின்ற தில்லைவனச் சோலையினான்
கரைபோட் டணைகோலி காயா புரிநாட்டில்
உரைகேட் டகன்றவெளி யுற்பனமாந் தற்பொருள்கண்
டறைவீட்டுக் குள்ளிருந்து வம்பிகையைப் போற்றினனே. 203

நங்கைசங்கை யில்லாத ஞானதிரு வீட்டிலுமியான்
கெங்கைக் கரையிருந்து கேளிக்கை யாடையிலே
அங்கத் திருக்கோயி லம்பிகைப்பெண் மாதருளால்
பங்கம் வராமலுமே பதியிற் குடியிருந்தேன். 204

சித்திரதனுக் கோடியெனுஞ் செங்கநதி கெங்கைவளர்
பத்திரமா யானிருந்தே பங்கமது வாராமல்
நித்திரையுஞ் சொப்பனமு நேர்மைகடந் தேகவெளி
சத்தியெனு மம்பிகைப்பெண் தாள்பணிந்து போற்றினனே. 205

ஆராய்ப் பெருகிநதி யங்குவளர் கெங்கையில்வாழ்ந்
தோரா யிரக்கமலத் தொன்றிருநா லுந்தியின்கீழ்
மாறாத ருந்தவஞ்செய் மாமதுர வம்பிகையை
நேராய்ப் பணிந்துவருள் நின்றுவரம் பெற்றேனே. 206

வெண்பா

விரிவாந் துரியவெளி வெய்யோ னொடுங்குகின்ற
க்ருவாம் பெருங்குழியில் கால்வளர்ந்தே-னறிவாக
சிரகருப மான தேனொழுகு மண்டபத்தில்
வரசருப மாய்வளர்ந்து வந்தேன். 207

நூல்வாங்கி நின்றதொரு நொய்ய திருவீட்டில்
கால்வாங்கி வன்னிக் கலந்தே - மேல்வாங்கி
அன்னைசிறு வம்பிகையி னாத்தா ளருட்கமலம்
என்னையழைத் தழுதீந் தான். 208

கலித்துறை

வாங்கித் திரை கொண்டு வம்பிகை பாத மலரடியில்
தேங்கித் தெளிந்து சிவநாத விந்து சிறுவரைக்குள்
ஒங்கி வளர்ந்து வொருகொழுந் தோடி யுலகமெல்லாம்
தாங்கிப் படர்ந்து சதுர்மேற் குடியிற் றவமிருந்தே. 209

அழியாத மூலக் கருவீடு தன்னி லமைத்தவிந்து
செழிவான நாத முறைந்திடும் போது சிவமதற்குக்
கழியாத வெட்டுங் கழிந்திடி னாலுங் கருத்தினில்தான்
ஓழியா ததுநின்று வயதே யதற்குவுரைசெய்வேனே. 210

மருவிப் பிறந்த வலங்கார வீதிநன் மாளிகையில்
உருகித் தெளிந்து வொருதுளி பாய்ந்த வுடலுயிராய்ப்
பெருகித் ததும்பி மயிர்ப்பா லம்வைகைப் பெருங்கரைமேல்
கருவிப் பலகுலத்தாலே யுடலொன்று கண்டுகொண்டே. 211

விருத்தம்

உண்மையெனுங் கருவிகள்தாம் தொண்ணூற் றாறு
முடலெடுத்த நேர்மையெல்லா முறையாய்ச் சொன்னேன்
நன்மையுள்ள நாதவிந்து கூடும் போது
நல்வினையுந் தீவினையு மமைத்த வாறு
தண்மையுள்ள ஐகச்சோதி வகுத்த வீட்டில்
சமைந்திருந்த மைந்தருக்கு வயதுஞ் சொல்ல
வண்மையெனு மம்பிகைப்பெண் ணருளி னாலே
வசனித்தே னறிந்தமட்டும் வசனித் தேனே. 212

ஊனெடுத்து வுலகுக்கு ஞாதித்த பால
னொருமூன்று திங்களினில் மடிந்த வாறும்
கூனுடனே குருடுசெவி டான வாறும்
குறைந்துகைகால் சப்பாணி யான வாறும்
வானெடுத்த வாறுதிங்கள் மடிந்த வாறும்
வளர்பத்துத் திங்கள் சென்று மாண்ட வாறும்
தானெடுத்துப் புவிதனிலே பிறந்த வாறுஞ்
சவமாகி நின்றதுவுஞ் சாற்று வேனே. 213

பத்துவய தானபின்பு இறந்த வாறும்
பருவத்தில் பதினைந்தில் மடிந்த வாறும்
மற்றுமொரு விருபதிலே மாய்ந்த வாறு
மறுவிருபத் தஞ்சதிலே மடிந்த வாறும்
சித்ததித் முப்பதிலே செடமு மாய்ந்து
செப்பிடில்முப் பதுவுமஞ்சில் செத்த வாறும்
உற்றதொரு நாற்பதிலே யுயிர்போ மாண்டு
வுயர்கின்ற வைம்பதிலே யுடல்போ மாண்டே. 214

அன்னையெனுங் கருவதனி லுதித்துப் பாரி
லவதரித்து ஐந்துபத்தி விறந்த வாறும்
பின்னமா யறுபதில் மடிந்த வாறு
மிகவறுபத் தஞ்சதிலே மாய்ந்த வாறும்
இன்னவித் மெழுபதிலு மிறந்த வாறு
மெழுபத்தஞ் சதுவுமதில் மாண்ட வாறும்
சொன்னவித் மெண்பதிலுஞ் சொக்கும் வாறுந்
தொண்ணூறுஞ் சென்றபின்பு சொல்வே னாண்டே. 215

தருவன் னாவநாயனார்

பூவாகிப் பிஞ்சதிலே மடிந்த வாறும்
 பூத்தமலர் காயாமல் போன வாறும்
 மாவாகிக் கருக்குழியில் கரைந்த வாறு
 மரக்கொடியோ டேமடிந்து காய்ந்த வாறும்
 மேவிநின்று விரைப்பமுதால் போன வாறும்
 விரைத்தவிரையை முளைத்துவிளை வித்த வாறும்
 பாவாகி யச்சதிலே பூட்டி நெய்து
 படைத்தகரு விபரமதைப் பகர்வே னாண்டே.

216

ஆயுர்விர்த்தி தரு

வயது சொல்லுகிறேன் நூறாண்டுக்கும்
 வயதுசொல்லுகிறேன்-வயது.
 வயதுசொல்வேனினி நாதமும்விந்துவு
 மாதர்கருக்குழி வீதிவிட்டேகியான்
 துயரமைத்துச் சுழிலீட்டுவாசலில்
 துய்யசெகப்புடன் வெள்ளையுங்கூடிப்பின்
 உழுதுபயிரிடும் பரவீதிவிட்டோங்கிச்
 சுழிமுனைத்தாங்கி மேடேறிகாண்
 அழுதாத்துமத்தின் கருவியின்
 பாசமறிந்திடு பூருவமத்தலமாறியே- வயது.

217

நூற்றொருமாவினில் வேற்றுமையில்லாமல்
 வீற்றிருக்கும் விந்துநாதமுங்கூடினால்
 சாஸ்திரவேத சடாக்ஷரமந்திரந்
 தப்பாதுவயது நூறுகாணாண்டையே
 சித்திரமானிகையில் பத்திப் பிராண
 வாய்வுவிந்துடனாதம் விளங்கியேடே. விடில்
 சுத்தயானயோகி சுகாதீதஞானிக
 எத்தன்செயல்நூற்றைம்பது வயதுகாண்- வயது.

218

ஆராய்ப்பிருதிவுமோடிக் குறையாமல்
 அங்குலம்பன்னிரண்டாகவும் பாய்ந்திடில்
 நேராகுமெண்ணரை நாழிகையோடிடில்
 நிர்ணயம்வயது நூறாண்டேதப்பாது
 பாரறியும்பிருதிவியுமப்புலில் பாய்ந்திடிலும்
 விந்துநாத முங்கூடிடில்
 கீரறியுங்கிரியை வாசிவசமதாய்ச்
 சித்திபெறும்வயது நூற்றைம்பதாண்டையே-வயது.

219

அப்புலில்வாய்வது மசைகின்ற போதினில்
 அங்குலம்பதினொன் றாகப்பாய்ந்திடில்
 மெய்ப்பாகவொண் ணேகால்நாழிகையோடிடில்
 மேதினியோர்கள் வயதென்பதாண்டையே

ஒப்பிலாவட்டி லோடியபான்னு

மோங்கிப்பாய்ந்ததுவோ ராறுமீராதாய்

இப்படிநாத விந்தேகியிளகிடில்

இதுவயதெழுபதிருப்பது மாண்டையே- வயது.

220

கூறியவாய்வுபத்தங்குலம் பாய்ந்துக்

குறைந்துநாலங்குலமோடிக்கழிந்திடில்

மாரியமைந்தர்க்கு வயதெனுங்கொஞ்சம்

வகுத்தேன் புவியிலுரைத்தேன்கா ணாண்டையே

தேறியபானனுதானனிடத்திற் சிநேகஞ்செய்து

எட்டங்குலம் பாய்ந்திடில்

சீறுமஞ்சங்குலமோடிக் கழிந்தபின்

செய்வினைதந்தையால் பைவினையாண்டையே- வயது.

221

தேய்வினில்வாய்வு வசை கின்றபோதினில்

சேர்ந்தொருநாழி பத்தங்குல மோடிடில்

மெய்யுடல்விந்து நாதமுங்கூடினால்

ஆணல்வயது ஆறுபதாண்டையே

பாயும்பிராணன் பானனுஞ்சேர்ந்திடில்

பரவியேவிந்து வுநாதந்தொடங்கிடில்

மாயங்கருவிவெவ்வேறுது வாகிப்பின்

மைந்தர்க்குப்பாதி மரணம்வந்தெய்துமே-வயது.

222

சொல்லும்பத்தங்குலமோடி யெட்டங்குலந்

தொக்கிச்சுழித்துச் சிதறிக்கடிந்திடில்

மெல்லியின்கெர்ப்பந் தரித்திடும்போதினில்

விரைந்துவயது குறைந்திடுமாண்டையே

கொல்லல்செய்பிராணவாயு மெட்டங்குலம்

கூறிரண்டங்குலந் தூறியேபாய்ந்திடில்

வல்லியின் கெர்ப்பம் வயிறிடி கண்டுமயங்கி

வயதுதியங்கிடுமாண்டையே-வயது.

223

வாய்வினில்வாய்வு அசைந்துறவாடிப்பின்

நாழிகைமுக்காலொன் பதங்குலம் பாய்ந்திடில்

தாயினீர்நாதமும்விந்துந் தரித்திடில்

தப்பாதுவயது முப்பதா மாண்டையே

பாய்ந்திடும்பிராணன் வியானனுங்கூடிப்பின்

பாங்காய்நா தவிந்திலாறு முன்றங்குலம்

தாழ்ந்துநெட்டிட்டுக்கருவி லமைப்பதுந்தான்

வயதுமுப்பத்தஞ்செனு மாண்டையே-வயது.

224

ஆகாசம்வாய்வு தசைந்துறவாகிடி

லரைநாழிவிந்து ரெண்டங்குலம்பாய்ந்திடில்

சாகாதுநாதமும்விந்துந் தரித்திடுஞ்

சார்வாகுவயது முப்பத்தெட்டாண்டையே

தருவள்ளுவநாயனார்

வேதமதாசியகூர்மன் திரண்டுநின்
விந்து நாதத்தினில்மிகுத்தெழுவங்குலம்
வாகமதாசியரை நாழிகைபின்பு
வளர்ந்துபாய்ந்திடில் வயதுகாணாற்பதே-வயது. 225

அக்கினியாகியசுழியின் முனைதன்னி
லடர்ந்துவாய்வு அரையங்குல மோடிடில்
சிக்கிய நாதமும்விந்துந்தரித்திடுஞ்
சிதறிக்கருவிலுறைந்திடு மாண்டையே
தக்கபுகழுஞ்சுழிமுனை தன்னில்
தயவாக வாய்வுமிணங்கிய போதினில்
பக்கஞ் சிதறியே பாய்ந்திடிலும்பின்பு
பாகமாய் விந்துகரைந்திடுமாண்டையே- வயது. 226

ஒடியே வாய்வதுடனே விரைந்திடி
லோமென்றநாதமும் விந்துந்தரித்திடில்
கூடியதிங்க ளொண்ணரையதுக்குள்
குழவிகரைந்து வெளியாகுமாண்டையே
நாடியபக்க நால்வாயுவுஞ் சேர்ந்திடில்
நாதமும்விந்து நயந்தது போகமாய்
மோடியே நின்றுமிகவுந் தரித்திடில்
விழவாய்க்கரைந்து விழுந்திடுமாண்டையே- வயது. 227

திக்கெல்லாம் வாயுவுசிதறி நடக்கையில்
செப்பரிய நாதம்விந்துந்தரித்திடில்
கக்கல்திருவாயுவுதிங்கள் முன்றுக்குள்ளே
கருவிகரைந்து வெளியாகுமாண்டையே
சக்கரம் போலுஞ்சுழன்றிடில்வாயுவுந்
தானிறைந் தோடிடில் நாதவிந்தாவதும்
பக்கமுரைந்து கொப்பங்கரைந்தங்ஙனே
பார்க்கத்திங்கள் நாலில்மார்க்கமீதாண்டையே-வயது. 228

உந்தியில்வாயுவுசந்து நெட்டி ட்டி
லோங்கார நாதமும்விந்துந்தரித்திடில்
சந்தேகமில்லை திங்களொன்றில்கொப்பமுங்
தண்ணீராய்க்கரைந்து வெண்ணீராகு மாண்டையே
கூறியவாயுவுங்குறுக்கே சுழன்றிடில்
கொள்கையாநாத மும்விந்து முதித்திடில்
மாறிடுமைந்தனீ ரொன்பது திங்களில்
மாளப்பிறந்தினி மாய்ந்திடுமாண்டையே-வயது. 229

தூறியகுண்ட லிவட்டத்தினுள்ளே
சுழித்திடுவாயுவுமுதித்திடும் போதினில்
வேறில்லை கொப்பந்தரித்துப் பிறந்தபின்
மெய்யாய்த்திங்களொன்றி லுய்யவேமாண்டிடும்

தில்லைப்பதியெனு மெல்லையில்வாயுவும்
செழித்துநடக்கையில் சேர்ந்து நாதவிந்து
வல்லமையாகத்தரித்துப் பிறந்தபின்
வருஷமீராண்டினில் மாண்டிடுமாண்டையே-வயது. 230

செவ்வ ஆணும்பெண்ணுஞ்சேர்ந்துரதிகேளி
சித்திரலீலை செயில்செயலிந்துநாதமும்
தொல்லைமைந்தன் பிறந்தல்லல்வயதொன்றில்
சொன்னேன்மடிந்திடிஞ் சூதில்லையாண்டையே
வல்லமையாய் விந்துவாழ் கவித்தாகையால்
மாதர்மயல் கொண்டனு கிடாமல்மனம்
தொல்லைவாரா தெனுந்திங்களாராண்டினில்
தோகை யெனும்புணர்ந்தோர் களின்வல்லமை-வயது. 231

போதும்போதா தொருவாண்டுதசையெனும்
போகியேபோகமிது பிசகா திடல்
ஏதுலுழ்வினை யாகமத்தோர் சொலு
மேதுவினைப் பயனே பிணிவரா
மாதுபோகந்தசத்திங்களீ ரைஞ்சுதான்
வாததேகிவலுவாகு நூறாண்டுக்கும்
சாதுசத்தியகுண தாதுவலுத்திடுந்
தந்தையிந்தம் திமைந்தன் பிறவியே-வயது. 232

விருத்தம்

மூலமதில் வாயுநின் நிலங்கும் போதில்
முதலான நாதவிந் துதித்த நேர்மை
ஆலவிடங் கடித்ததுபோ லாண்டு மூன்றி
லதுவுயிர்போ மைந்தன்மடிந் தாக்கை வேறாம்
ஞாலமுடன் வாய்வுசுழி சிதறி யோடில்
நாதவிந்து தித்துவய தஞ்சில் மாள்வான்
கோலமுடன் குண்டலியின் வாய்வு மோடில்
கொடியமைந்தன் வயதெட்டில் மாய்ந்த வாறே. 233

குறித்துநின்று வாய்வுந்திக் கமலந் தன்னில்
குமுறியே நாதவிந்து தரித்த தாகில்
வறிதாகு மைந்தருக்கு வயதீ ரைஞ்சு
வாயுசுழி யடங்கில்வய திருபத் தைஞ்சு
பரிவட்டச் சுழிமுனைவிட்டு விடத்தில் வாய்வு
பாய்ந்திடவு நாதவிந்து பதினா றென்க
நெறியான வாயுவிதைப் பின்னிட் டேறில்
நிலைக்கின்ற நாதவிந் திருப தாண்டே. 234

கங்குல்பல கற்றவிடந் தன்னி லேதான்
கருதிமுனை யாடுகின்ற நாத விந்து
சங்கையில்லா ரதிபோகஞ் செய்யும் போது
தாதுவிந்து கருவூரி லுதித்த சங்கை

தருவள்ளுவநாயனார்

இங்கிதமர யிடைகலையி லுதிக்கப் பெண்ணா
மியல்வாகப் பிங்கலையி லுதிக்க ஆணாம்
அங்கமதா யுபையத்தி லுதிக்க மேலும்
ஆணிரண்டு மொருவழியி லமைத்த வாறே.

235

எழுந்ததிரு மண்டபத்தி விருந்த நாத
மியல்பான கருவூரி லுதிக்கும் போதில்
கொழுந்துமதி யிடைகலையில் பெண்ணே யாகுங்
குறைவில்லாப் பிங்கலையி லானே யாகும்
வழிந்தெழுந்த விருகலையி லுதித்த தானால்
வசனித்தோம் பெண்ணுடனே யானே யாகும்
செழுந்தெழுந்த சாதிவகை யிரண்டுஞ் சொன்னேன்
ஜெகநாதர் கிருபையினால் தெளிந்த நூலே.

236

உதித்திலகு நாதவிந்து வட்டந் தன்னி
லுட்புகுந்த கருவூரி லுதித்த போது
துதித்திலகுஞ் சூரியனில் வாய்வு சேர்ந்தால்
சுழிகலையு மாறினதா விரண்டு மாணாம்
விதித்திலகுஞ் சந்திரனில் வாய்வு சேர்ந்தால்
விகற்பமில்லாப் பனிரெண்டு முதிக்க லாகும்
கதித்திலகும் பலபலவாய் நின்ற தானால்
காற்றதினா லாகாது ரவியு மாமே.

237

கொச்சகம்

வேதமறைக் கெட்டாத மிகுந்தகரு லூர்வெளியில்
நாதமுடன் விந்துதவு நடுவணையிற் சேர்கையிலே
குதாகு நாடிசிறு துடித்தே வகுத்ததென்றால்
பேதமில்லை யாணானால் பிறமுகமும் பாராரே.

238

சக்கரநின் றாடுகின்ற சத்யமுயர் வீட்டிலொரு
சுக்கிலசு ரோணிதமுந் துய்யகரு லூர்தனிலே
அக்கரமாம் பிங்கலையு மதிர்ந்து துடித்ததென்றால்
திக்கினியப் பெண்ணானால் திருட்டுமிகச் செய்வாரே.

239

நிலையாய்க் கலையோதி நின்றுதிரு வீட்டிலொரு
அலையாத நாதவிந்து அணிவரையிற் சேர்கையிலே
துலையா மிடதுகலை துரியமதி லேயிருந்தால்
விலைமதிக்கு மாணாகும் வெகுதிருட்டுச் செய்வாரே.

240

வெண்பா

சண்டவொளி தாரகையில் சச்சிதா நந்தமதில்
கொண்டலெனு நாதவித்துக்கூடனால்-ஒன்றதுவும்
முட்டிச் சுழிநாடி மூன்றுந் துடித்தக்கால்
வெட்டிமடிந் திடுவார் வீண்.

241

அரியயனுங் காணாத ஆதிதிரு நாதவிந்து
மரியதனு வீட்டில் வருமே-குரியாக
வளருஞ் சுழிமுனைதான் மாறித் துடிதுடித்தால்
கருவி லுயிர்விடுவார் காண்.

242

கலித்துறை

மதியாத வீட்டி லதிபோகஞ் செய்து மனமகிழ்ந்து
பதியான நாதவிந்த துங்கூடி யேபயி ராகியபின்
சதியாக நின்று சுழிமுனை நாடித் தயங்கினதால்
கெதிவேறு மில்லை வெகுநோய்கள் கண்டு கிடந்தனரே.

243

கருத்தை யிருத்தி யனுராக மாய்கை கலக்கையிலே
மருத்தெழு நாதமும் விந்ததுங் கூடி மருவியபின்
அருந்தி டும்வாச லப்பாற் சுழிமுனை யசைந்த தென்றால்
தரித்திடு மைந்தர் சுரம்வந்து சூழ்ந்து தயங்குவரே.

244

விருத்தம்

வையமெனும் பதினாலு வுலகுக் குள்ளே
வகுத்தெழுந்த சாதிகுல மாண்பெண் ரெண்டும்
சையோகஞ் செய்கையிலே நாத விந்து
தரித்தகெர்ப்பந் தனக்குவய துரைத்தேன் கேளீர்
சூய்யமெனும் வச்சிரப்பை தனிவ வளர்ந்த
குழுவியர்க்கே வயதுநின்ற குறியுஞ் சொன்னேன்
மெய்யெனவே யோடுகலை நாலி னாலே
விளைகின்ற பொருளை யெல்லாம் விளம்பு வேனே.

245

சுழியெழுத்து மரியெழுத்து மிரண்டுங் கூடிச்
சுக்கிலமே சிவயமெனுஞ் சொல்லும் போது
சுழியெழுத்து நாலதனா லுலக மாச்சு
கனகசெு க சாலமெனக் காட்டி வைத்து
வெளியெழுத்தாம் அவ்வதிலே உவ்வுங் கூட்டி
விளங்குகின்ற குண்டலியி லுதிக்கும் போது
குழியெழுத்தில் வளருகின்ற மைந்தர்க் கெல்லாங்
குருடுசெவி டானவகை கூறு வோமே.

246

தப்பாது கருவூரின் வெளியி லேதான்
தாண்டியுயிர் நாதவிந்து திக்கும் போதில்
வெப்பதித சப்பாணி நொண்டி யாக
விதிக்கின்ற கருவிலே விளங்கும் வாரும்
ஓப்பதித வொருகாலு மொருகை நொண்டி
யோங்கியொரு புறமுமுடலு திக்கு நேர்மை
கற்பான கலைநாலில் வகுத்து நின்ற
கருத்தையுமே யின்னதென்று காட்டு வேனே.

247

தருவன்ருவநாயனார்

அவயவங் குறையுமுறை

தரு

வித்தில்வின்னமெய்துமாண்டே-இனி
வினைப்பயனருளுவேனாண்டே.

தோத்திரத்தோடு தொக்குந்துடராதே துண்டித்துப்போனால்- அகம்
வேற்றுமையாயுடல்வேறு கூறாகிடுமாண்டே
மாத்திய சட்கசிங்குவையாக்கிராணமருவாதே போனால் அந்த
வேற்றிடுநாக்குமூக்குவிழியுங் குறையுங்காணாண்டே-வித்தில் 248

சத்தபரிசுருபந்தான துஞ்சாராமற்போனல்-மதி
வெத்திச் செவிடுடனே குருடும் விவேகமில்லாதாண்டே
புத்திர சமுங்கெந்தம்பொருந்தாமற்போய்விடுமாகில்-வாக்கு
எத்தனை சொன்னாலுஞ்செவியிசை வுபடாது ஊமையாண்டே-வித்தில் 249

துாக்கியரசமுங்கெந்தந் தொந்தித்திராதெனுமாகில்-உடல்
நோக்கியகைகாலும் வாய்தொடித்துச்சப்பாணியாமாண்டே
வாக்கியபாதமுபாணிவதுவுபஸ்தஞ்சேரா தென்னில்-விங்கம்
ஓக்கியசுரணையற்றுவொடுக்கங்கொண்டிடுங்காணுமாண்டே-வித்தில் 250

வசனங்கெனந்தானமதுவுஞ் சேராதிடில் உள்ளில்-வார்த்தை
மசக்கலத்தடித்த வெனில்கொடுத்தவாராது காணாண்டே
விசர்க்கமானந்தமிரண்டுஞ் சேராதிடில் காணும்- மூல
மிசக்கல் மலசலமும் விடுவித்திடாதுகாணாண்டே-வித்தில். 251

மனமாங்காரஞ் செயலும் வசனித்திரா திடில்வாதம்-கன
நினைவைக்கொண்டு விசாரித்தியல்புகோபத்தைப் போக்கு மாண்டே
செனனச்சித்த முயற்சி சித்த முடலும் வேறாய்ச் -சிதறில்
இயல்புதின முமறியுமன் புந்தயவுங் குறைந்திடுங்காணாண்டே-வித்தில். 252

பரிவாகிடுதல்நெஞ்சமறி வொன்றதுஞ்சேராதே போனால்-இந்தப்
பரியாசம்புவியதனில் பாரிலொன்று நடக்காதாண்டே
சிறியத்துரிய கலைகழியிற்சேரா திடிலும் போனால்- விழியும்
சிதறிச்சுருங்கியிரு முழியுங்கலங்கிடுங் காணாண்டே- வித்தில். 253

இடைபிங்கலையுஞ் சுழிமுனையுஞ் சேராதிடிலும்-வேறாய்
இன்பமிடறுங்கூனாய்குருடாய் முருடுமொண்டியு மாகுமாண்டே
சிங்குவைபுருடனிரண்டுஞ் சேராதிடனு மாகில்-அன்னம்
திடப்படாது செவியுஞ் சிமிட்டி டாதுண்ஆண்டே - வித்தில். 254

காந்தாரியத்திரண்டதுங் கலந்துறவாடிடா தாகில்- நல்ல
கந்தமுஞ்சந்தஞ் செவியுங்கருதான் குறைந்திடுகாணாண்டே
சுந்தரவலம் புருடன் சங்குனிரெண்ட துஞ்சேராதாகில்- இந்த
மைந்தனிடதுதான் வாய்தா துலிங்கம் குறையுமாண்டே- வித்தில். 255

பேதமாகியக்குரோ தன்பின்பு சேராதிடிலும்- போனால்
பித்தும்பிதற்றுஞ்சு ரணையற்றுப்பிரியுமறிவு சொக்குமாண்டே
போதகப்பிராணன பானன் வியானனுஞ்சேராதிடிலுமாகில்-பிரியா
பேதித்துவன்னமுமலம்பிரித்துவிடாது காணுமாண்டே- வித்தில். 256

உதானனுஞ்சமானன் கூர்மன்னுகந்து சேராதிடிலுமாகில்-சலம்
இதக்கமில்லாமல் மனஞ்செலுத்தேப்பமிடுப்பிக்கு மாண்டே
குதனாந்திரிகரனுமாரியேசேரா திடிலுஞ்சேர்ந்தால்பார்வை
நீதவிழிமாறிடுஞ் சாதனையிதாதிடுமாண்டே- வித்தில். 257

சத்தமுயிர் தேவதத்தன் வித்திலுஞ்சேராதிடிலுமாகில்-நல்ல
புத்தியுங்கொட்டாவிவிக்கல் நகைப்புஞ்சிரிப்பில்லைகாணாண்டே
மத்தவத்தனஞ்செயனு மவ்விடம் விட்டதுசேராதாகில்
சுத்தம்வித்தையும் புத்தியுங்கல்விவிழலா முளமாந்தபித்தமாண்டே-வித்தில். 258

வாய்வதுவுமீரைஞ்சுவளர் பிறையுமீரெட்டுமோடில்- வாசி
தேய்ப்பிறையுமீராறு தேறுநாடியுந் தசைமாறிகலைபாயுந் தேகாதி
தேகம்பகிரண்டங்களாவிபாய்ந்தும் அமைத்திடும்
நோயுமும்பினை மீறிநோக்குங்காசமோ சாடிவினை யாண்டே வித்தில். 259

விருத்தம்

மருவுயருங் கயிலைநக ரகண்ட வீதி
மறையிலருந் திரைகடந்து நாத விந்து
உருவுயர்ந்த பதினமுன்றாங் கோட்டின் மேலு
மோங்கியொரு துளியிறங்கித் திரண்டு மேவிக்
கருவளரு பெருகுநதிக் கப்பாலேதான்
கனகரத்ன வீட்டிலொரு வீடு கட்டிக்
குருவிருந்த மண்டபத்தில் குடிதா னேறிக்
கூடிநின்ற குறிகளெல்லாஞ் சொல்வே னாண்டே. 260

ஆதியென்ற நாதவிந்த மைந்த வாறு
மளவற்ற கருவிலுரு தரித்த வாறும்
நீதியுட னின்றுவய துரைத்த வாறும்
நிலைமையில்லாக் கருக்கரைந்து நின்ற வாறும்
வீதியிலே பிறந்தெழுந்து போன வாறும்
விவரமதை யின்னதென்று விதித்த வாறும்
பாதிமதி சடையணிந்த பரனை போற்றிப்
பக்தியுள்ள பெரியோர்கள் பாதம் போற்றி. 261

வடிவெழுதி முடியாத நாத விந்து
மாறியுயிர் கலைபிரிந்து பரத்தில் மேவும்
முடிவிலொரு மலரெனவே பூத்த வாறு
முனைசாய்ந்து வாடாம் பிஞ்சின் வாறும்
குடிலமெனு நடுவணையில் கருக்குள் வாறுங்
கூடியிரு கால்வாங்கி யடியிற்பாய்ந்து
மடிமீதில் கருவியெனும் வீடுண்டாக்கி
வசைவிபர மாசெவல்லாம் வகுத்தே னாண்டே 262

தருவஸ்ஸுவநாயனார்

உருவெடுத்து வந்தவர லாறுஞ் சொன்னேன்
 ஊமையெனுஞ் செவிடான துருவுஞ் சொன்னேன்
 கருவுதித்து நின்றசைவு வயதுஞ் சொன்னேன்
 கலைபிரிந்து மாறுகின்ற கருத்துஞ் சொன்னேன்
 துருவெடுத்துப் பூரகத்தி லுதித்து நின்ற
 துயரமெல்லாம் விபரமுடன் சொன்னேன் காணும்
 அறிவறிந்த பெரியோர்கள் புவியின் மீதி
 லவர்மகிழ வவனியுள்ளோ ரறியத் தானே.

263

விற்பனமாந் துருவவெளிக் கப்பால் நின்ற
 மேலான சகலகலை நாவி னாலே
 இப்பாரி லுதிக்கின்ற மைந்தர்க் கெல்லா
 மியல்பான வறுமைநல மிகவுஞ் சொன்னேன்
 கற்பான கற்பனையா லெழுந்த பாண்டங்
 கருவிலுயி ராகிநின்ற கருத் துள்ளோர்க்குச்
 சப்பாணி கூன்குருடா யான நேர்மை
 சாதகமா யானறிந்து சாற்றி னேனே.

264

கொச்சகம்

நாற்சதுர மண்டபத்தில் நவ்வும்மவ்வும் ரெண்டிருந்து
 தீச்சுடரை மூட்டியேதான் செங்கமல வீடதனில்
 பேச்செழும்பா வகூரத்தில் பேசவுரு வாய்ப்படுதல்
 காச்சி யுருக்கியொரு கருங்குகையில் விட்டனரே.

265

விட்டகுறை தன்னிலொரு விந்துகுறை யாகாமல்
 நட்டுவினை வித்தேனே நடுவனையி லேயிருந்து
 மூட்டி யெழுந்துமுனை மூலகழி நால்வரையில்
 கட்டி யுருக்கியதில் கருத்தால் வளர்த்தேனே.

266

உள்ளிருந்த கள்ளரையு முனெடுத்த நேர்மைகளும்
 புள்ளிருந்த வாழ்மனையிற் புகுந்துரைத்த வாழ்த்தல்களும்
 தெள்ளிருந்த தீவினையுந் தேகமிதித் தாக்கையதும்
 வள்ளலெனு வம்பிகையின் வாய்மொழியாற் கண்டேனே.

267

கலித்துறை

தாக்கிப் பொருந்தையில் மூலத்தி னாதமுந் தாதுவிந்தும்
 நோக்கிக் கலந்துரு வாகிய தினுனி யூகிவழி
 நீக்கிப் புகுத்த தலைநாசி யாலு நிரந்தரமாய்
 வர்க்கி லுயர்ந்த கனியாகி நின்று வளர்ந்தனனே.

268

கருத்தி லிருளை யகற்றி வெளியிற் கதிர்மதியில்
 விருத்தி வகுத்து விபரமதாய் வெற்றி யாகவேதான்
 வருத்த மில்லாமல் கழிவிட்டு வாசல் மதிநடுவில்
 ஒருத்தனு மாகி வெகுஞாயங் கொண்டு திக்கின்றனனே.

269

இருளை யகற்றி டிருளை விலக்கியே காக்கூரத்தில்
 பொருளை யடுத்துப் பயனறிந் துள்ளம் புவனம்விட்டு

அருளை யடுத்து அறைவீட்டி லோட்டி யடைத்துவைத்துத்
துளிரை வளைத்துத் தெவிட்டாக் கனியுண்டு தூங்கினனே.

270

வெண்பா

முக்கோணச் சக்கரத்தில் முப்பாழுக் கப்புரத்தில்
சட்கோண வீட்டுத் தலையடியில்-அக்கோணம்
வெளியில் வளர்ந்தருளும் வெங்க நதியான
குழியில் வளர்ந்த குழவி.

271

வாசிகட்டிப் பந்தடித்து மாறி யிருகாலால்
நேசமுட னேபிடித்து நின்றறிந்து-ஓசைதனில்
ஆதிச் சிலம்பொலியை யண்டந் தனிலெழுப்ப
நீதியுட னேவளர்ந்தேன் நின்று.

272

ஒட்டுப் பலகை யொருசாண் சிறுவீட்டில்
முட்டி வளர்ந்து முனையடியில்-நட்டு
அனந்தகம் பத்தடியி லகத்திய னேகண்டு
இன்பமுடன் யான்வளர்ந்தே னே.

273

விருத்தம்

இப்படியே விழிமடவார் கெர்ப்பத் துள்ளே
யினிவளர்ந்த நேர்மையெல்லா மியம்புங் காலை
எப்படியுந் தப்பிதங்க ளினிவா ராமல்
என்னாலே யறிந்தமட்டு மியம்பி னேன்கான்
சொற்படியுஞ் சுழிமுல வீட்டுக் குள்ளே
துகையான கருவிநின்ற சூகா சூகும்
இப்படியே வகுத்துரைத்த மைந்தர்க் கெல்லாம்
இனியமுறை யிப்புவிவி வியம்பு வேனே.

274

பத்தான திங்கள்சென்று பிறந்த பாலன்
பாக்கியமனு பவித்துப்பர தேசி யாகி
விஸ்தார மானபரி கரியு மேறி
விட்டகுறை தவிர்ந்துடனே யிரந்து வுண்ணும்
அஸ்தான திரவியத்தில் வாழ்ந்து மாறி
அதுகடந்து வையமடுத் ததுவு முண்டு
சித்தாடு கின்றசிவ யோகி யாகித்
திரிந்தவகை யறிந்தமட்டுஞ் செப்பு வேனே.

275

ஒருத்தனவன் கருத்தாலே யுலக மாள்வன்
உகந்துலகில் வாழ்ந்து இரந் துண்டு வாழ்வன்
பெருத்தொருவன் புவியாசை பிரித்துக் கொள்வன்
பிராணன்வெறுத் தகமீறிப் பிதிர்க ளாவன்
துரைத்தனங்கள் செய்து பெருஞ் சிவிகை யேறிச்
சுவைமாறிச் சிவயோகஞ் செய்து வாழ்வன்
வெறுத்திந்தச் சபைதனிலே யாண்டே கேளீர்
விபரமெல்லாம் வெளியாக விளம்பு வேனே.

276

தருவன்ருவநாயனார்

கந்தராஞ்சேர் நாதவிந்து மூலந் தன்னில்
துளிபெருகி யொருமடையி லோடும் போது
அந்தமில்லா முகபேத மான வாறும்
அழகுமஷ்ட வயிஸ்வரிய மமைந்த வாறும்
சந்ததமி முரைத்தவர்கள் கற்ற வாறும்
சந்நியாசி தவசிகளாய்ச் சார்ந்த வாறும்
கந்தமலர்ப் பூங்குழலை வெறுத்து நின்ற
காரணத்தை யின்னதென்று கருது வேனே.

277

அறிவறிந்து மனுபோகஞ் செய்யா மாண்பர்
ஆதிவிந்து நாதமென்று மறியா மாண்பர்
கருவறிந்து பொறியடங்கிச் சித்த ரானார்
கருத்துமனம் ரெண்டாகி யோகி யானார்
திருவுடனே சேராமல் ஞானி யானார்
தேசமதில் பூசைசெய்யுஞ் சைவ ரானார்
குருவுடனே சீஷனென்று மிருவ ரானார்
குறிப்பறிந்து பிண்டமதிற் கூறு வேனே.

278

அலையாமல் பசியறிந்து உண்ணும் பேரும்
அனுதினமுந் துயரமதி லழுந்தும் பேரும்
நிலையாமல் நினைவுதடு மாறும் பேரும்
நித்திரையில் பயந்தெழுந்து நின்ற பேரும்
துலையாம லுலகமெல்லாந் திரிந்த பேரும்
சேர்ந்துமொரு சந்திதனில் மடிந்த பேரும்
மலையாமல் போர்க்களத்தில் ஜெயித்த பேரும்
வகித்தவிந்தி லுதித்தவகை வசனிப் போமே.

279

மந்திரங்கள் கல்விமிகக் கற்ற பேரும்
மகத்தான சாஸ்திரங்கள் வகுத்த பேரும்
சிந்தையெனுங் கிரியைதனி விருந்த பேரும்
ஜெகஜால மறிந்துலகில் வாழ்ந்த பேரும்
அந்தமெனும்யோகமதி லடர்ந்த பேரும்
அனாதியெனு ஞானமறிந் தமைந்த பேரும்
இந்தவகை யிப்படியே யான வாறும்
எனையின்ற குருவருளா வியம்பு வேனே.

280

இடைபின் கலையளவு

தரு

ஆராறமைத்தவிதியாண்டே-கருவூரினில்
யானும் விதித்தவிதியாண்டே.

பார்தனிலேகருவூர்பாலனமைந்தவிதி
சீர்பெறுஞ்செய்வமுண்டான செய்தியைச்சொல்லுவே னாண்டே
தாரணிதனிலே தந்தைதாயுமிருவர் கூடி
கருவிரதிகேளிதானாடிய போதினில்-ஆரா

281

ஒடுங்கதிர்மதியுமொன்றுட னிரண்டும்வளர்ந்தால்
நீடுலகும்பு வியில்வாடு வார்வறுமைகொண்டு
ஒடுமதியுங்கதிரோ டிரண்டொன்று பாய்ந்தால்
வீடுமிழந்துவையமேலுந் தரித்திரவான் காணும்-ஆரா. 282

முதல்முன்றும் பூரணசந்திரன் விதமாயமைக்குமைந்தன்
சுதனருள் கல்வியும் பாக்கிய மதிகலை பதினாறெனில்
அதுவுமல்லாமனாலி வருணன் சோமனுங்கூடில்
விதியமுழையில்மைந்தன் விவேகியோகவானாண்டே-ஆரா. 283

நாலுகலைபிரியா ரவிதன்மதிவளரில்
பாலன்தனக்கெந்நாளும் வாலப்பருவங்காணும்
காலையில்பாலன்னஞ் சுவைசுகியோடதுமாறாது
காலனணுகாதஷ்ட கனயோகவான்காணும்-ஆரா. 284

வஞ்சிகெர்ப்பந்தனிலே வளருமதியஞ்சானால்
மிஞ்சும்புகழ்பாக்கியங் கொஞ்சம்யோகவானாண்டே
ரஞ்சிதக்கருக்குழியிலாத லால்மதியாறானால்
செஞ்சொலும் பார்தனிற்காணி செழிக்கும்பதியுண்டாண்டே-ஆரா. 285

மாதுவிழிமடவாள் மதிசூலகெர்ப்பந்தனிலுந்
தாதுமதியே மெனில் தழைத்துவாழ்வார்கள் செல்வம்
சாதனமிது தப்பாது நாதவிந்தாலனேகம்
பேதா பேதங்கள்கோடி மேதினி யோர்களிவ்வாறு-ஆரா. 286

விருத்தம்

கங்குநதி நகரிலங் கருவூர் நாட்டில்
கதிர்மதியா லெடுத்தபலன் கணக்க தாக
மங்கையுடல் மாதுகெர்ப்பந் தனிலே விந்து
மகிமையதா யவதரித்த வண்மை யெல்லாம்
சிங்கார மாகவெந்தன் தெளிவி னாலே
திங்கள்பத்தி லுதித்தமைந்தன் செயலே கண்டு
செங்கமல மங்கையம்பி கைப்பெண் மாது
செப்பிடிவூங் கருத்தையினித் தெளிவிப் பேனே. 287

பிண்டோற்பத்தி தரு

தெந்தினத்தினதினனா-தினதின-தெந்தினத்தினதின-தினதினனா

திட்டமுடன் வெட்டவெளியில்-கலையெட்டில்

செனித்தருள் கெர்ப்பமதினுற்பவத்தைக்கேள்

வட்டமதிவிட்டகுறையால்-செல்வம்

வளர்ந்திடுந்திரு முகம்விளைந்திடுங்கான்

அட்டதிசையம்பரத்திலே-சுழியின்முனை

ஆதார குண்டவிதனகத்துக்குள்ளே

விட்டமதியொன் பதிலே-விந்துதரிக்க

விஜய்ராஜாங்கயோ கவாசஞ்செய்வார்-தெந்தின. 288

உதித்தபெருந்துறைமூல-மூத்தைக்குழியி
 லுற்பனமாகவே கெர்ப்பந்தரித்த தென்றால்
 பதித்தசம்திலுதித்தால்-விந்துசிவ
 பாருலகிலட்டசித்துமாடிடுவர்காண்
 விதித்தவிதியறியாத-கருக்குழிதன்
 வீதியிலுநாதமது மேவிடிலுமே
 பதித்தமதிபதினொன்றா- லட்டசுக
 பாக்கியசிவயோக ராஜயோகியிவர்காண் -தெந்தின.

289

எண்ணிரண்டாங்கோட்டினிலே-சுரோணித மென்
 றிருக்கின்றநாதவிந்து முதிக்கையிலே
 பன்னிரண்டில்மதியானா-விப்புனியில்
 பாராளுந்துரைத்தனஞ் செய்தரசாள்வார்
 உன்னிதச்சுழிமுனையிலே-கெர்ப்பந்தரித்து
 உற்பனமாக வேமதிபதிமுன்றானால்
 இன்னிதராஜாங்கந்தனில்-மந்திரியாகி
 யேகசக்கரவர்த்திகட்கு யோக்கியவான்காண்-தெந்தின.

290

மதிசந்திரன் பதினாறில்-கெர்ப்பந்தரிக்க
 வந்தவதரித்தமைந்தன் விந்துபலன்கேள்
 பதிகருவூர தனைவிட்டு-அம்புனியில்
 பாலகனவனதவத்தால் ஞானியாவர்காண்
 மதிரவிநடனஞ்செய்யும் பூர்வக்கியான
 வாசிவசமாகும் ரசவாத முமெய்தும்
 அதிவிதயோகதிசைவான்-மறுபிறவியாதலா
 லாண்டவன்செயலமைப்பிதுவே-தெந்தின.

291

பாதஞ்செய்திடுங்கருவூர்-அவ்வூரினில்
 பதிக்குள்மைந்தனுதிக்கப்பலனதுகேள்
 மூவஞ்சுமதியானால்-அம்மதியில்
 முக்குணமதாகிவளர்ச குணவான்காண்
 மேவுங்கருவூர் தனிலே-கெர்ப்பந்தரிக்க
 மேதினி தனிலேமைந்தன் வீதிவந்தபின்
 பூவுலகில்மூவுலகமே -கர்த்தவ்யமெனும்
 புகழுடையமும் மூர்த்தியீஸ் பரன் காண்- தெந்தின.

292

மருவுயர்திருவீட்டில் கருவூரினில்-வந்துதித்து
 மைந்தர்களும் வரும்போது
 பெருகியமதியீரெட்டில்-உதித்திலகும்
 பிரபஞ்சமுழுதுந்திரைக் கடலுலகும்
 கருவினிலுதித்தபலன்- இப்புவிதனில்
 கனயோகச்சித்திகர்த்தனவர்காண்
 அருமறையோர்புகழும்-அம்புவிதனில்
 அட்டஅவதானியெனமனை வர்தொழும்-தெந்தின.

293

இந்துமதிவிந்துநாதமு-மிரண்டுங்கூடி
 என்னுடையதந்தையுட னன்னைசேர்ந்திடில்
 மைந்தனாய்க்கருக்குழிதனி-லவதரித்து
 வந்துதித்தபாக்கிய மினிவிந்தையாய்ச் சொல்வேன்
 விந்துதிக்கும் விட்டகுறைகாண்- இந்தமதி
 அந்தணர் முனிவரெல்லாம் வந்துதித்தனர்
 செந்தமிழ்க்கவிதையாய்ந்தனர்-ஞானப்புவவ
 ரைந்துபூதமைந்துந் தெளிந்தவராண்டே-தெந்தின.

294

விருத்தம்

காரணத்தால் நாதவிந்து கருவூர்தன்னில்
 கலந்துவுரு வாகிவந்த கருத்தையெல்லாம்
 சீர்படைத்த புவிதனிலே வகுத்துயானுந்
 தெளிவாகத் தெரிந்தமட்டுஞ் செயலாய்ச் சொன்னேன்
 வாரணமாஞ் செங்கமல வீட்டுக்கப்பால்
 மாறுகலை நாலதுவால் வகுத்தநேர்மை
 பேர்படைத்த பதினாறிலொன்று போனாவ்
 பேருலகில் தவசியெனப் பிறப்பாராண்டே.

295

குருவிருக்கு முப்பாழுக் கப்பா லேதான் குய்ய
 நடுவுமையத் தின்குறிப்புக் குள்ளி லேதான்
 கருவுறைபு நாதவிந்து கலக்கும் போது
 கதித்தகலை மதியிரண்டு குறைந்த தாகில்
 விருப்பமுடன் பார்தனிலே பிறந்த பின்பு
 விளங்குஞ்செவ்வம் பாதியிலே கழிந்து போகும்
 பருவமுள்ள பதினமூன்றுங் குறைந்த தாகில்
 பரதேசி யாகிடுவார் பாரி லாண்டே.

296

சிறுபிறைக்குள் திரைமறைந்து சிறந்த வீட்டில்
 சித்துவித்தை கல்விதரு நாத விந்து
 ஒருதுளிகொண்டிருதுளியிலுறையும் போது
 வுதித்தகலை நாலதானா லாண்டி யாவார்
 தருவணையுங் கலையுமைந்த தானாற் கேளீர்
 சாந்தநற் குணமழகுஞ் செவ்வ மட்டாம்
 பெருமையெனு மாறிலுஞ்சன் னாசி யாவார்
 பேர்பெரிய யேழினிலு மதிதி யாண்டே.

297

வட்டமதி யெட்டுகலை குறைந்த தாகில்
 வகுத்தவுடல் பெருத்திருக்கும் வளர்ச்சி யுண்டாம்
 விட்டமதி கலையொன்பதுங் குறைந்த தாகில்
 வீறாகப் பிறந்துவளர்ந் திரந்துண் பார்கள்
 சட்டமதி கலைபத்தில் குறைந்த தாகில்
 சாகுநாள் பரியந்தந் தரித்திர ராவார்
 தொட்டகலை நீங்கிவிடா திருக்கு மாகில்
 தொல்லுங்கி லுள்ளவர்க ளறிந்தி டோ

298

வடிவுகொண்ட திருமூலத் திரைக்குள் ளேதான்
 மருவுகின்ற நாதவிந்து வமைந்த போது
 முடிவுகின்ற மதிசுறைந்து பதினொன் றாகில்
 முதலான வாழ்வுயிரு மீயா மூடர்
 மிடிக்கொண்டு விருளாகற்றி வளர்ந்து மேன்மேல்
 மேலான பல்கலையு மீரா ராகில்
 குடியிருக்குங் குறையில்லா தாச்சு தாகில்
 குவலயத்தி னாற்பதிலே சித்த ராண்டே.

299

சிவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்து மிரண்டுங் கூடிச்
 சிறந்திருந்த அவ்வெழுத்தில் வவ்வுஞ் சேர்ந்து
 நவ்வெழுத்தி லுதித்தருளு மைந்தர்க் கெல்லாம்
 நயந்துசரி வாழ்ந்ததின்பின் னிரந்துண் பார்கள்
 மவ்வெழுத்து நவ்வெழுத்து மிரண்டுஞ் சேர்ந்து
 மகிழும்யவ்வில் வவ்வெழுத்துஞ் சிவ்வுண்டாகி
 இவ்வுலகி லுதித்தருளும் பாலர்க் கெல்லா
 மினியசரி பாதியில்வாழ்ந் திரந்துண் பாரே.

300

கொச்சகம்

துரியாதீத வீடதனில் சொப்பனத்துக் கப்புறத்தில்
 மரியாதெ முந்திரண்டும் வந்தேக லக்கையிலே
 விதியாய்வ ளர்ந்தமதி விண்ணேகி யம்பரத்தில்
 பதினால்கு றைந்ததென்றால் பாரதனில் வாழ்வாரே.

301

வாழ்ந்துசமர்த் தாகியபின் வான்புவியி லுள்ளமட்டும்
 தாழ்ந்துகுண விங்கிதமாய்ச் சாவுமட்டுந் தாரணியில்
 சூழ்ந்துலகத் துள்ளிருந்து துய்யகரு ஆத்துமத்தில்
 ஆழ்ந்தமறை நூல்பார்த்து அம்புவியில் வாழ்வாரே.

302

கருவூர் வெளிதனிலே கமலமலர் நாதவிந்து
 விருவாந் துரியமதில் மெய்கலந்து நிற்கையிலே
 அறிவாக மூவஞ்சு மாணமதி தான்குறைந்தால்
 குருவுடனே சீஷனுமாய்க் குவலயத்தில் வாழ்வாரே.

303

சத்தியருள் புத்தியதாய்ச் சுகந்ததிரு நாதவிந்து
 உத்தெழுந்து ருக்கலந்து வற்பனங்கொண் டுதையிலே
 முத்துளித்தே னிந்தமதி மூவஞ்சு மேகழிழிதால்
 பத்திதரு மந்திரமும் பலகலையும் பார்ப்பாரே.

304

வெண்பா

மருவிகல வித்தெளியு மாறியுயர் நாதவிந்து
 கருவியுற வாகக் கலக்கையிலே-பருவமதாய்
 நின்னுலவளர்ந் துகலைநேரில் பத்தாறுங் குறைந்தால்
 கண்டுகொஞ்ந் தரித்திரவான் காண்.

305

சண்டவெளி தாக்கையிலே தாவித்த நாதவிந்து
அண்டமதைத் தாண்டி யணுகினால்-மண்டலத்தில்
சாவளவு மேவறுமை தரித்திரத்தி லேயமுந்தி
மேகவினை சூழ்ந்திடுங்காண்மேல்.

306

கலித்துறை

கலையே பகுத்த மெய்ஞ்ஞான சோதி கருத்தினுள்ளே
நிலையே கெதியென்று நின்றுகொண்டே நெடுங்காலமெல்லாம்
புலையே நிகழ்த்தி யுமையம் பிகையிரு பொற்பதத்தில்
மலையே யகற்றிப் பதிமேலு நின்று வணங்கினே.

307

தூறாகும் பிஞ்சுகழி முனைவாசல் சிறுவீட் டுக்குள்ளே
மாறாத விந்துவு நாதமுங்கூடி மறுவையிலே
பேறாக நின்று மதிநா லம்பிகை பேசிநின்றால்
ஆறாகி விங்கமு நாதாந்தயோகியும் அம்பரமே.

308

குடிகொண்ட மாதர் மாயக் குழிதனிற் கொண்டுமனம்
படிகண்டு நின்று வளர்ந்துகொண் டேன்மது பானத்திலே
அடிகண்டு போற்றி யம்பிகைப் பாத மருள்புரிய
முடிகண்டு நின்று வணங்கியே காசுடி மூலத்திலே.

309

கெர்ப்பக்குறி

விருத்தம்

மதுரமது வொருபுறமாய்ச் சேர்ந்த வீட்டில்
மதியமிர்தம் நின்றிலங்கு மூல வீட்டில்
கதிருதைய ஜெகச்சோதி யான பீடங்
கனகரத்ன நாதவிந் திரண்டுங் கூடிச்
சிதறாம லொருமுனையி லுதித்து மேலுஞ்
செடமெடுத்த மார்க்கமினி செப்பக் கேளீர்
பதறாமல் யானருளப் பெரியோர் பாதம்
பணிந்திந்நூல் பெருமை யெல்லாம் பகர்வே னாண்டே.

310

மந்திரமும் சாஸ்திரமும் பிறந்த வீட்டில்
மறைநூலை விதித்தவயன் வாழ்ந்த வீட்டில்
தந்திரமாய்ச் சர்வவுட லெடுத்த வீட்டில்
சதாசிவமு நடனம்புரிந் திருந்த வீட்டில்
சுந்தரஞ்சேர் நாதவிந்து தித்த வீட்டில்
துருத்தியுடற் குள்ளுமொரு வுடலாய் நின்ற
இந்திரன்தன் பதிக்குமே லறைவீட் டுள்ளே
இப்படியே யென்னுடல்தான் சமைந்த தாண்டே.

311

கருவிலுட லெடுத்தவிதக் கருத்துஞ் சொன்னேன்
காரணமாய்க் கருவிநின்ற கணக்குஞ் சொன்னேன்
மருவியுற வாகிநின்ற மைந்தர்க் கெல்லாம்
வயதுகுறை வாகிநின்ற மார்க்கஞ் சொன்னேன்

பெருகிநின்று கலைகுறையு மிரண்டுஞ் சொன்னேன்
பிறந்துலகில் வாழ்ந்திருந்த பெருமை சொன்னேன்
குருவுடனே சீஷனுற வாகி நின்ற

கூர்மையறிந் தெந்திரத்திற் கூறி னேனே.

312

சித்துவிளை யாடுநவ ரத்ன பீடஞ்

சிறந்தசத்தி வல்லபைதன் னருளி னாலே
வித்திருந்த விடமறிந்து வகண்டஞ் சொல்லி
வேதமறி யாதவுடல் வகுப்புஞ் சொல்லிக்
கொத்திருந்து குலைசாயுந் தலமுஞ் சொல்லிக்
குருவான நாதவிந்தின் கூறுஞ் சொல்லி
முத்துதித்த சிறுவீட்டுக் குள்ளே யிந்த

முறைப்படியே கருவியெல்லா முடிந்த தாண்டே.

313

தன்னினைவைத் தானறியு நாத விந்து

தரிசனத்தை யாட்டியது மேலும் பூட்டி
உன்னினதால் யானுமொரு சடல மானேன்
உறுதுணையா னேனுந்த னுந்திக் குள்ளே
என்னினைவை யானறிந்து கருவூர் நாட்டில்
இப்படியே சிறுகுழந்தை யானு மானேன்
முன்னினைவைத் தவிர்த்தந்த மூலத் துள்ளே

முடிந்தவகை யிவ்விதங்கா ணாச்சு தாண்டே.

314

தாங்கிநின்ற கருவிதுக்குள் யானும் வந்து

தரித்தபின்பு அன்னையெனைச் சடத்தி லேதான்
பாங்கதுவா வெனைச்சுமந்த ஆத்தா னுக்குப்
பளபளப்புந் தளதளப்பும் பாரின் மீது
ஓங்கியொரு அடியெடுத்து வைத்த போது
உள்ளமெல்லாம் வேதனையால் நொந்து வாடிச்
சாங்கியமுந் திங்கனொரு ஐந்துக் குள்ளே
சாதகமாய் முடிந்தவகை சாற்று வேனே.

315

நடக்கையிலே யிருகாலு மசைவுஞ் சேர்ந்து

நாவிலிந்த வசனத்தை யுரைக்கக் குன்றிப்
படுக்கையிலே யொருபுறமாய்ப் புரண்டு ருண்டு
பத்தாவைக் கண்டவுடன் பார்க்குங் காலை
முடக்கையிலே மேனியெல்லா மூதி வாடி
மெய்க்கரத்தில் கனத்ததொரு மைந்தர் தன்னை
எடுக்கையிலே தள்ளாடிச் சோப மாகி

யிப்படியே சுமந்திருந்தா ளென்தா யாண்டே.

316

சாந்தமா யெனைச்சுமந்த அன்னை யார்க்குச்

சரீரமதில் வடிவுநிறந் தங்கம் போலாம்
ஆய்ந்தமதி பூரணம்போல் முகமே யாகும்
அழகுமதி யொளிவதுபோல் புருவ மாகும்

தோய்ந்தவிழி நிறமதித குமிழி யாகுஞ்
 சொல்லரிய நாசியதும் வசிக ளாகும்
 காய்ந்தமலர்க் கொப்பான இதழே யாகுங்
 கனத்ததந்தங் கருநாகக் கனிபோ லாண்டே. 317

வரையெழுந்தக் கதிரவன்போல் செருக்க முற்று
 வயிரமிட்டி ழைத்தசித்திர மார்பு மாகும்
 திரையெடுத்து அலையதுபோற் சிறந்த வுந்தி
 செவ்விளநீர்க் கொப்பான கொங்கை ரெண்டும்
 துறையடுத்தத் தேளியைப்போல் கணுக்கா லாகுந்
 தொந்திவயி றாலிலைபோல் துவண்டு காணும்
 நிறையடுத்த புத்தகம்போ லொத்த பாதம்
 நேராக நானிருந்த பாண்ட மாண்டே. 318

இருந்ததலம் விட்டெழுந் திருக்க அஞ்சி
 யென்மனதா லறுசுவையை வாங்க அஞ்சிச்
 சிறந்தருளுந் தெய்வதலம் போக அஞ்சிச்
 ஜென்மவினை தீரந்தி முழுத அஞ்சி
 பரந்தவயி றினிலிருந்து பாடு பட்டாள்
 பாலகனாய் வளர்ந்துவிந்தப் பாரில் வந்தேன்
 வருந்தியென்னை வளர்த்தெடுத்த அன்னை கெர்ப்பம்
 வயிறுதனி லிப்படியே வளர்ந்தே னாண்டே. 319

ஊணில்லை யுறக்கமில்லை யுணர்வு மில்லை
 யுறவாகச் செயவிஜய யோக மில்லை
 நாளில்லை நகைப்பதில்லை நலந்தா னில்லை
 நல்லறிவு சற்குணமு நாட்ட மில்லை
 வீணில்லை விருப்பமில்லை விகற்ப மில்லை
 மெய்தளர்ந்து மேனியுண்ணாய் மெலிந்து அன்னை
 ஆணில்லை யென்றுமன நொந்து வாடி
 அங்கமதி லிப்படியே யமைந்த தாண்டே. 320

கையாரச் செய்கின்ற தொழிலு மில்லை
 காலாற நடக்கின்ற சுறுக்கு மில்லை
 மையான விழிமடவா ஞ்றவு மில்லை
 மனதார அள்ளியிடுந் தரும மில்லை
 செய்கின்ற வாழ்க்கையில்லைச் செழிப்பு மில்லை
 சேர்ந்தனைந்த தந்தையின்மே லாசை யில்லை
 ஐயாறு நாள்முதலாய் மூன்று நாளுந்
 அங்கமெனுந் திருக்கோயி லமர்ந்தே னாண்டே. 321

ஓரடிதா னெடுத்துவைத்தா லுடலுங் குன்றி
 ஒத்தயிடை சிறுத்துகொங்கை யுட்க றுத்து
 சீரடியாய் நடந்துந்திக் காலு மீறிச்
 செப்பரிய அன்னைமனஞ் சலித்து வாடி

திருவள்ளுவநாயனார்

காரிடியு மின்னல்கருமனமே துஞ்சிக்
கன்னமுகில் வருஷித்துக் கடின மாகி
ஆராடி படுக்குமனை கெர்ப்பத் துள்ளே
அமைந்திந்தப் படியாக வளர்ந்தே னாண்டே.

322

உருவாகித் தலைகீழ்கால் மேலே யாகி
யூனாகி யொப்பரிய வுடலு மாகித்
தரவாகிக் கண்டனனு காம லாகிச்
சடம்வளர்ந்து ஒன்பதுதிங் களிலே யென்னைத்
திருவாகித் தனஞ்செயன்தா னெழுந்து வோங்கித்
தீர்க்கமுடன் தலைமேல்கால் கீழே நோக்கி
அருவாகி யன்னையுட கருவூர் தன்னில்
ஆதியெனுஞ் சோதியைத்தா னர்ச்சித் தேனே.

323

அகத்திலோ ரகமெனவே வீடுங் கட்டி
அஷ்டகுரு விக் குலத்தைக் குடியாய் நாட்டி
ஐகத்திலுயர் வேதமறி யாத குட்குஞ்
சிறந்தருளும் வயதுபிர மாணங் கூட்டி
யுகத்திலெழு சாஸ்திரத்தால் முடியா வண்ண
முற்பத்தி யானவகை யுண்மை காட்டிக்
குகைத்தலத்தி லிருந்தவன்னை கருவூர்க் குள்ளே
கும்பிட்டே கோயிலெல்லாங் கூறு வேனே.

324

ஆறாதார தரிசனை தரு

கும்பிட்டுக் கொண்டேன்காண்-கணேசனைக்
கும்பிட்டுக் கொண்டேன் காண்.
கும்பிட்டுக்கொண்டேன் குருவருள் பாதத்தில்
கோயில்திருக்காணிமூலத்தின் வாசலில்
வெம்பிட்டக்கனியையின் பிட்டுவுண்டருள்
வெத்திமதகரிசத்தின் பாதத்தில்
அம்பிகையாகிய ஆதிபரஞ்சோதி
அண்டத்தைவிட்டு அணுகியமூலத்தில்
அம்பக்கனியுண்டு தும்பிக்கைபாதத்தை
நம்பிக்கையாகநாற்கோண வீட்டுக்குள்-கும்பி.

325

துன்பமகற்றுஞ் சுழிமுனைவீட்டில்
துலையாதுயரந்துவைத்திடும் வீட்டினில்
நம்பனருள் புகழன் புதருமூலம்
நாலிதழ்மீதி லேநாயகன் பாதத்தைச்
சின்மயசிற்பரஞ் சித்ரமணிவாசல்
அன்னையருள் திரு அம்பிகைத்தன் பதம்
உன்னிதமான சுழிமுனைவீட்டினில்
தன்னைத்தானறியுந்தந்தி முகனருள்-கும்பி

326

செங்கதிர்ச்சந்திரன் தங்கியவீட்டினில்
 திருநடனம்புரிந்தப்புவின கோட்டினில்
 ஐங்கரன் வல்லபைசங்கரி பாதத்தில்
 அனந்தமூலத்தில் நானின்றனுதினம்
 கங்கையணியுந் திருமலர்ச்சோலை
 கமலமலராயிரத் தெட்டிதழினில்
 திங்கள் மதிவளர்சிங்கா சனத்தினில்
 எங்கள் குருபரனீசன் பொற்பாதமே-கும்பி. 327

முத்திதருஞ்சுழிமூலத்தின் வாசலில்
 முன்னேமறித்தெழுஞ் சந்நிதிவீதியில்
 அத்திமுகவனும் வல்லபையாகிய
 சத்திநாற்கோணச்சதுரிதழ் மேலேயான்
 சித்திதருஞ் செயல்வித்தியா தனத்தினில்
 உத்தமர்குழு மூலகராள்வது
 மத்தகசநவரத்தின குண்டலி
 வல்லபைதன் பதமுல்லாசமென்சொல்வேன்- கும்பி. 328

சொல்லும்பதிக்கு மேனாலிதழ்கோணஞ்
 சுழித்தெழுந்தக்ஷரந்தும் பியருள்முகம்
 வெல்லும்விதியை விதித்தருள் கர்த்தன்
 பிரம்மாசரஸ்வதி பாதத்தைக்கண்டுநான்
 அல்லலகற்று மகண்டமதுகடந்
 தப்புரஞ்சித்திர மணிமலர்வாசலில்
 வல்லபையாகிய பிரம்மாசரஸ்வதி
 வச்சிரமேடைநாடுருகடிதன் பொற்பாதம்-கும்பி. 329

ஆதிமறைநூலும் வேதம்வகுத்தவராயன்
 தன்னாபிக் கமலந்துதித்துவர்
 சாதிகுலத்தைவகுத்த சரஸ்வதி
 தந்தைபிரமாவைநான் சிந்தைகொண்டர்ச்சித்து
 சோதியெனுஞ் சுழிமூலஸ்தானங்கடந்
 தோதுமறைநாத விந்தினருள்பதம்
 வீதியெனுஞ்சதுஷ் கோணத்திலங்கிய
 பிரம்மாசரஸ்வதி பாதம் பணிந்தேன்-கும்பி. 330

சொன்னபதிக்கு மேலக்ஷரம்பத்துத்
 துலங்கியவீடுபிறை கோணத்தாலையம்
 வண்ணமில்லாததில்மாலுடன் லட்சுமி
 வீற்றிருந்தார் மணிபூரகவீட்டினில்
 வன்னமலர் மணிபூரகந்தன்னில்
 வலிந்தபிறைபோ லெழுந்தவக்கணத்தில்
 நன்னயநாபிக் கமலத்திலட்சுமி
 நாரணன் பாதத்தில் காரணமாகவும்-கும்பி 331

உருத்த மதிக்கு மப்பா லேழு கோணம்
 உயர்கின்ற அக்ஷரம் பன்னிரண்டாம் வீட்டில்
 திருத் தமிழிருக்கின் றருத்திரன் ருத்திரியை
 தேடிக் கதலி யடிக்குள்ளே கண்டு யான்
 இருநா ளிருத்தி யொருநாளையோட்டி
 யெழுந்து வளர்ந்த கதலியடியினில்
 மருவிய ருத்திரிதன் பதம் வணக்கத்
 துடன்கண் டிணக்கத்துடனே யான்-கும்பி.

332

காரும் விசத்தியறு கோணவாலையுங்
 கண்டுகொள்ளும் பதினாறிதழக்ஷரம்
 தீருமயேஸ்பர தேவரிருப்பிடஞ்
 சீராய்மயேஸ்பரிபாதத்தைக் கண்டியான்
 தேருங்கரியுஞ்சி விகைபரியுந்
 தெரிசனங்காட்டி யருளுஞ்சுழுத்தியில்
 மாருருவாகிமயமாய் விளங்கும்
 மயேஸ்பரன்பாத மயேஸ்பரிபாதத்தில்-கும்பி.

333

வித்தியாதனகன மேவுஞ் சிவாலய
 மேருவினாக்கினை லலாடஸ்தானந்தனில்
 அத்திபுரத்தி லருளுஞ்சதாசிவ
 னாயிமனோன் மணிதாயார்தன் பாதத்தில்
 சித்தியருள் சத்தவட்டத்திலங்கிய
 சிற்பரத்தக்ஷரந்தற்பொருள் ரெண்டினில்
 முத்தியா நின்றபதிக்குமேலப்புற
 மோனவளர்ந்தெழுந்தக்ஷர மொன்றிலே-கும்பி.

334

அன்பிருநூறு மிருபத்துநான்கும்
 அகண்டகடாகமது படைத்தாக்கினை
 துன்பமகற்றும் வாலாம்பிகைபாதத்தில்
 தொண்டுகெய்தர்ச்சனை கண்டுமகிழ்ந்துயான்
 இன்பமதிமலரன்பு வைத்தம்பிகை
 யேகாக்ஷரங்கொண்டு மாகாசமேருவில்
 தன்மயசுருப சுகாதீதங்காட்டியே
 தந்தனிரந்திர சந்திரப்பிர காசனே-கும்பி.

335

சுழித்தானை மூன்று மெழுத்தானை மூலம்
 விழித்தானைக் கண்டு அழித்தானை யம்பிகை
 இழித்தானை யாக்கினைக்கேகி யெழும்பும்
 பரத்தாள் இணையடிப்பாதம்பணிந்து யான்
 அழையானை அன்ன நடை யானை இன்பத்
 துடையானை மூலத்திடையானை அம்பிகைப்
 பழையானை லோகம் பதினாலுங் காத்தானை
 தழையானை யென்னுட தாய்ப்பதங் கண்டியான்-கும்பி.

336

துல்லியை மெல்லியை ஒல்லியை முல்லியை
 நல்லியை யெல்லியை வல்லியைக் கண்டுயான்
 அல்லி நகர்விட்டு அகண்டவெளி கடந்தத்
 திரிபுர த்துக்கேகச் சுழிமுனை
 துல்லிய மாமதி சூழ்நகர் மானிகை
 சுத்தப் பெருவெளிகர்த்தன் இருப்பிடம்
 சொல்லில் அடங்கா துருவெளி தனில்
 துரியாதீத மடவாலயங் கண்டுயான்-கும்பி.

337

மதியைப் பிடித்து நிதியைத் தரித்து
 விதியைப் பிடித்துப் பதியிலடைத்துக்
 கெதியை யடக்கிச் சதியை யொடுக்கி
 அதிவித அம்பிகை ஆத்தானைக் கண்டுயான்
 விதிமதிரெண்டும் இறுக்கி இறுக்கி
 விளக்கித் துலக்கிப் பெருக்கி வித்தாக்கி
 நதிவல மாக்கி அடக்கியே பிங்கலை நாடு
 நடுவனை கூடுற வாகவே-கும்பி.

338

பாணிச்சி அயம்பரகாணிச்சி யென்னுடல்
 ஊணிச்சிப் பிரசங்க வாணிச்சி யுத்தண்ட
 வேணிச்சி யாக்கினை மேவும் வாலாம்பிகை
 ஆணிப் பொற்கமல அம்பிகைப் பொற்பதம்
 பாணிச் சடைச்சியை பங்கவலைச் சியைப்
 பத்தி யிடைச்சியை சுத்தி நடைச்சியை
 ஆணுப்பறைச்சியை வாணுதுரைச்சியை
 அம்பிகைப் பாதத்தை நம்பினேனன் பனான்-கும்பி.

339

ஆசைப் பெருங்கடல் வெள்ளத்தினுள்ளே
 அழுந்தி உடலை அடுத்து மயிர்பாலம்
 ஓசைச் சிலம்பொலி கேட்டு வாலாம்பிகை
 உத்தமியாகிய சத்திதன் பாதத்தைப்
 பாஷை பதினெட்டு வாசம் பொருந்திய
 தேச தேசாதிகள் ராஜர் பணிந்திடும்
 நேச புவனமீதாளுஞ் சக்ரவர்த்தி
 பூசித பிரம் சதாசிவ சம்புவை-கும்பி.

340

விருத்தம்

மரகதத்தி பரிபுரத்தி வாயி வாவை
 மகுடரத்ன அம்பரத்தி மதுர இன்பம்
 திரிபுரத்தி செழுங்கரத்தி தில்லை வாழுஞ்
 செயபுரத்தி மாபரத்தி சிறுபெண் ஆத்தான்
 அரிபுரத்தி மகுடான ஆதி சோதி
 அகண்டத்தி உகண்டத்தி அலகை யான
 திருபுரத்தி கருவிருத்தி செழிக்க வந்த
 சிவகாமி கமலமலர் தெரிசித் தேனே

341

வாரிடைச்சி கார்ஞழைச்சி வதனப் பேச்சி
 வாழ்பறச்சி யாழ்புறச்சி வட்ட மீதில்
 கீர்புரச்சி மாவிடைச்சி திங்கள் சூடி
 செங்கனலாற் சிவந்தெழுந்த சிறுபெண் ணாத்தான்
 ஆர்விழிச்சி போர்நடைச்சி யதிய சூட்சி
 அழகிடைச்சி துடி நடைச்சி அகமில் லாத
 பூரணத்தி அம்பனத்தி பருவ மையம்
 பொருளான அம்பிகையைப் போற்றி னேனே.

342

காத்தானை அகண்டமதின் கருத்தி னானை
 கனகசபை வட்டமதில் கதிர் ஞான
 மூத்தானை மூவருக்கும் தாயா னானை
 முப்புரத்தை யெரித்தமூலச் சுழியினானை
 பாத்தானை பற்பநதி கரையாத் தானைப்
 பதினாலு உலகுக்குந் தாயா னானைப்
 பூத்தானைப் பூவிலொரு பிஞ்சா னானைப்
 பகமுமா தளம்பூவின் வடிவா னானை.

343

சித்தர்கள்தான் பதினெண்பே ராத்தாள் சொன்ன
 செயலெல்லாங் கண்டுணர்ந்து தெளிந்திட டார்காண்
 வித்ததித நாதபரி பூர ணத்தின்
 விபரமெல்லாங் கண்டுணர்ந்து மேன்மேல் வாழ்ந்தார்
 கூத்தாடித் திருநடனக் குவட்டி லேதான்
 கும்பமுனி யால்தெளிந்தோர் கோடா கோடி
 தீர்த்தானை யென்கலியைச் சிறுபெண் மாது
 செம்பொன்றிற அம்பிகையைத் தெரிசித் தேனே.

344

ஆரணத்தி நாரணத்தி ஆக மத்தி
 அகண்டத்தி அம்பரத்தி யாதி யான
 காரணத்தி வாரணத்தி கனக சத்தி
 கமலமலர் கருணைவெற்பில் காட்சி தந்த
 கீரணத்தி மாரணத்தி திங்கள் சோதி
 செம்பரத்தி அம்பரத்தி சிவகா மத்தி
 பூரணத்தி பொற்கமலப் புருவத் தாயைப்
 புவனமயேஸ் வரிகமலம் போற்றி னேனே.

345

கனல்கோடி ரவிகோடி காந்தி கோடி
 கருதுகழி முனுகோடி மின்னல் கோடி
 அனல்கோடி முகில்கோடி அண்டங் கோடி
 அகண்டமண்ட லங்கோடி அளவில் லாத
 கனல்கோடி சுழல்கோடி குகைங் கோடி
 குகை சடாதரங் கோடி சுடர்தான் கோடி
 புனல்கோடி வினையகோடி தாபங் கோடி
 புகழ்வணங்கித் திருவடியைப் புகழ்வே னாண்டே.

346

என்னைஉரு வாக்கிஉட லெண்ணெழுத்தை மெய்யாக்கி
அன்னையெனு மண்டபத்தில் அம்பரமாஞ் சிற்பரத்தில்
கன்னல்விழி மாமறைச்சி காதலருளும் பறைச்சி
உன்னிதவா லம்பிகைகள் உட்பொருளைப் போற்றினனே.

347

முட்டலிரு சுட்டி முகமறிவாய் அம்பிகையைத்
தட்டழியா வட்டமதில் தானவனாய்த் தானிருந்து
மட்டுமறி பன்னிரண்டில் வாங்குமொரு நாலதனில்
கட்டி யிறுக்கிநல்ல கருத்தால் துதித்தேனே

348

மறைநாலும் வாழுகின்ற மாமறையுந் தாண்டியப்பால்
கரைகடந்து யான்மகிழுங் கருவீட்டிலே புகுந்து
திரைகடந்து நின்றவளர் திருவிட்டுக் கப்புறத்தில்
அரை கடந்த சோதிகடர் அம்பிகையைப் போற்றினனே.

349

மேற்படி ஆனந்தக்களிப்பு தரு

தன தன தன தனனா-தனனா
தனனா தனனா தன தனனா

நாற்கோண சக்கரவீட்டில்-நல்ல
நாலிதழான நடுவணைக் கோட்டில்
தீர்க்கமாய் எனைகாட்டி-வைத்தகண
சித்தி விநாயகா நித்தஞ் சரணம்
சட்கோணத்துள் அலங்காரம்-பிர்மா
சரஸ்வதிபங்கயத்தை நான் மறவேன்
தற்காத்து அருள்புரிந்தோன்-சிவ
சம்போசதாசிவ சங்கராசரணம்- தனன.

350

ஆசா பாசமுந் தவிர்த்து-நல்ல
ஆனந்த ஞானக் கடலில் முழுகி
பூசா பலன் செய்து வைத்த-ரத்ன
பொன்னுங் கணபதி யின்னஞ் சரணம்
நேச பரிபூரணத்தின்-மதுர
வாசமலரருள் கணேசனே சரணம்
பேசும் பெருமூலாதாரஞ்-சுழியின்
பிராண குண்டலி பொற்கமலத்தை மறவேன்-தனன.

351

அடி நடு முடியறிந்து-நல்ல
அகண்ட சாகரஞானக் கடலிலிருந்து
கொடிய பாசத்தைப் பிரித்து-நிதம்
குடியாகும் பிர்மாவை நோக்கினேன் சரணம்
பிடி படாதிர விமதியும்-இதைப்
பலமாய்ப் பிடித்துயான் வாசி கொண்டுதித்
துடியொரு சாதனை யாண்டில் துன்ப
மகலும் பிர்மாவை யாந்தொழுதடி சரணம்-தனன.

352

திருவள்ளுவநாயனார்

உந்திக் கமலத்தின் மீதே -நல்ல
 முக்கோண வட்டத்தினுள்ளே பிரகாசஞ்
 செந்தி சிங்காசனத்துள்ளே -சிவ
 சித்தி தரும்பர ருத்திரி சரணம்
 சந்திர புட்கரணிதன் கரையில் சித்திரச்
 சாவடி மண்டப சாலை நடுவில்
 கெந்த சுகந்தவிலாசம்-வினோத
 அந்த பரிமள அகண்ட விலாசம்- தனன. 353

காயமென் றோரை யடுத்து-நல்ல
 காணாத ரூப கருத்தைக் கொடுத்து
 மாயா விசுத்திப்படைத்து வாழும்
 மயேஸ்வரன் பாதத்தைமறவேன் காணாண்டே
 தூய பதிகளுந் தாண்டி நல்ல
 சுக்கிலத் தாடுஞ் சதாசிவந் தாண்டித்
 தாயு நானு மறவேண்டி -குரு
 தற்பர ஞானப்பிர பந்தமுந்தாண்டி-தனன. 354

தும்பி மதகரி வீட்டில்-நல்ல
 சுக்கிலநாத மிரண்டையு முட்டி
 வெம்பாலுருவையுங் காட்டி - வைத்த
 அம்பிகையுன்பதம் நம்பினேன் சரணம்
 தம்பித்து வாசிரெண் டீதி-மதி
 சார்வான சுக்கிலத் தாலே கொண்டேத்தி
 மம்பித்து என்சான் அளந்து- வைத்த
 வாலாம்பிகைப் பதமறவேன் காண் தனன. 355

ஊதிய தாரை வெளியில் -நல்ல
 உம்மெனும் ஒங்கார ஊத்தைக் குழியில்
 வீதியில் என்னை அழைத்து - வைத்த
 மெல்லியே அம்பிகை வல்லியே சரணம்
 சேதிஅறிந்தேன் காண் அம்பாள்-மதி
 சேரும் பதியறிந்தாருரைக் காட்டி
 மேதினியோர் களெல்லாம் - ஞான
 வெட்டியா எனன்று மகிழ்ந்தாரே- தனன. 356

சிங்கார அம்பர வீதி-நல்ல
 சிற்பர வானந்த தற்பரஞ் சோதி
 ஆங்காரக் கூத்தோடே வெற்றி - நின்ற
 அம்பிகை யுன்பாத நம்பினேன் சரணம்
 நீங்காமற் பிரகாசவீட்டில்- நின்று
 நெடுநாள் இருந்தநிலை யெல்லாங்கண்டு
 தீங்கில்லாச் செகச்சோதி பாதம்- சென்ம
 சாகரம் உள்ள நாள் வரையும் நான்மறவேன்- தனன. 357

விருத்தம்

திருமருவுங் கருவூரில் உதித்துப் பத்துத்

திங்கள் சென்று பாரில்வந்த செய்கை யெல்லாம்

கருவுருவா யான்வளர்ந்து கண்ட காட்சி

காயமெடுத்து உழன்றதன்பின் கருத்து மாறி

உருவெடுத்து மனையாட்டி கையிற் சிக்கி

உபாயமதா யான் விளங்கி உலகத் துள்ளே

இருவருமே ஒருமனதாய்க் குருவுஞ் சீஷன்

இருப்பதுபோல் இல்லமதில் இனிவாழ்ந் தேனே.

358

இனியிருந்து வாழ்ந்தசங்கை யெவருங் காணார்

இகத்தில்ரதி புருடனிருந் ததுபோ லுள்ள

வனிதையுடன் மாய்கைதனில் மயங்கி டாமல்

மனுநீதி தவறாமல் மனையாள் கையில்

தனை நினைவாய்த் தாயுடனே மைந்தன் கூடித்

தானிருக்கும் பாவனைபோல் தனதா யொத்து

நானிந்தப் படியெரியுங் கும்பிக்காக

நயந்துநெய்தல் செய்துமிந்த நாட்டில்தானே.

359

நாட்டில்அனை வோர்இருக்கும் நடத்தை போலும்

நாயகனும் ரதியுமுற வாடும் போலும்

ஊட்டியுணர் விக்கும் அன்னச் சுவைகள் போலும்

உடுத்ததுகில் ஆபரணம் உவமை போலும்

காட்டியநாள் திதிகள்கர்மங் கருத்துப் போலும்

கவிதைபுல வோர்கள்வரப் போகும் போலும்

தேட்டினிலு மாகுதிகள் பூசை போலுந்

தேவதைக்கு முபசாரஞ் செய்தல் தானே.

360

இந்தவித மாயிருந்து உலகந் தன்னில்

இனியிருந்து வாழ்ந்ததுபோல் எடுத்தேன் ஞானம்

பைந்தமிழ்க் குயர்ந்த அகத் தீசர் வந்து

பலகலையும் எனக்குரைத்துப் பாவித்தார்கான்

எந்தைகுரு பரனைஅனு தினமும் போற்றி

யெடுத்த அடி யறிந்தநடு முடியுங் கண்டு

சுந்தரமாங் காயசித்தி யோக சித்தி

சிவருபசித்தி ஞான சித்தி துதிபெற் றேனே.

361

பெற்றபேறு இப்படித்தான் அமைக்கும் வாறு

பிரபல்லியம் விளங்க இந்நூற் பிரசங் கத்தைச்

சித்தருக்குஞ் சிவயோகி ஞானத் தோர்க்குந்

தெரிந்திடயான் தத்துவத்தின் செயல்க ளாய்ந்து

முத்தமிழால் பூருவத்தின் கருவூர் நாட்டில்

மூலமெல்லாம் வெளிதிறந்து முன்னேசொன்னேன்

கற்றறிவோர் ஞானவெட்டி வேதாந் தத்தின்

கற்பனையைக் கண்டறிவோர் கருத்துள் ளாரே.

362

திருவள்ளுவநாயனார்

கருத்தறிந்து கருவ்றிந்து கமல வீட்டில்
 கருணைமதி அமிர்தரசு பான சூட்சம்
 பொருத்தமதாய் அருள்விந்து கார சாரம்
 பூரணத்தில் இலகுஞ்சுழி புகழை ஆய்ந்து
 தரித்திரமும் வறுமை அகன்று அருள்பெற்று ஆசான்
 சமுசயங்கள் விளங்கசங்கை தமிழாற் சொன்னேன்
 குருவினருள் புகழ்பெறவு மினிதான்கூறுங்
 கோடான கோடி ரகசியமுஞ் சொல்வேன்.

363

சொன்மொழியை அறிந்துவெகு சூசுங் கண்டு
 சுழியின்முனை அறிந்துகற்ப சுகாதீ தத்தில்
 வல்லமையாய்ச் செகச்சோதி விளங்கும் வீட்டில்
 மதியும்ரவி ஒளியுமணி முடியும் நேர்மை
 அல்லலற்றுத் திருநடனக் கமல வீட்டில்
 ஆயிரத்தெட் டிதழிவ்நின்று அமிர்த முண்டு
 நன்மை தின்மை அறிசிவ யோக ஞான
 நற்கமல நாதவிந்தின் நடன மாண்டே.

364

ஜெனனகால தரிசனை

வண்ணத் தரு

தானதனந்தனனா-தன தானதனந்தனனா-தன
 தானதானனா-தானதானனா-தானதனனா- தானதனனா.

சோதிப் பொருந்துறையில் உயர்நாதவிந்து உதித்து
 சுக்கிலமாகிய மூலமேலுந்திடு ஞாலமும் இந்திர சாலமதாகவே
 வீதிநடுவணையில் உடலாய் வளர்ந்தெழுந்து விவேகமும்
 வைபோகமும் வெகு பாவமுங் கருவூர்தனில் வாழ்கவே
 ஆதியென்று அம்பரத்தில் வாலாம்பிகை பாதத்தில் கொண்ட
 ஆசையும் பசுபாசமும் விட்டு நேசமதாகவே நின்று வணங்கியான்
 பாதிமதியணிந்த சிவபாத பங்கயத்தில் பதிவீட்டிலே கெதிகாட்டியே
 ளனை அழைத்து வளர்த்து அமிர்த மூட்டினன் அம்பிகை பாதம்
 அருள்யறவேனே.365

வாழ்வுபரிந்தருளுந் திருவாலாம்பிகை பதத்தில்சதுர்
 வாசலில்சவுகாசமாய் பிரயாசை முத்திபூஞ்சோலை விட்டேகிநான்
 பாழு முப்பாழ்கடந்து கருவூர் கடந்துநின்று
 ஆதிலாவிய பரமேவியும்துரைசாமியிருந்ததிசாரமே நம்பினேன்
 குழுந்திரிபுரத்தில் சுகஞானப்ரகாசமதில்மலர் தூபமும்
 வன்னிதீபமும்வலமாகவன் பாய்வணங்கிப் பணிந்துயான்
 தாழ்வவாராமலுமே பசியாறவுமமிர்தமுண்டு வெகுசாகரமுஞ் ஞானமார்க்கமுங்
 கருநீக்கிய பிராமியின் பதம்போற்றியே வாசியறிந்துமலர் பொழிந்தேனே.366

தாயகமாகினதால் சிவதற்பரை பொற்பதத்தில் பலசாஸ்திரங்களுங்
 கோத்திரத்தோடு சூஸ்திர மேசெய்யுஞ் சூதுகள் விட்டந்த
 ஆயனரண்மனையில் மணியான பூரகத்தில்வாலாம்பிகைப்
 பதமாமலர் மதிவிவாசமேவியவண்ணக்கவியருங்

ஓயாமல்வாசி கொண்டு கண்ட. மூதிடுந்தாரையிலே யமு தூட்டமு மதிலாட்டமும்
ரவிகூட்ட முங்கமல ஷீட்டிலுதித்துக்கருவூரில் வந்துயான்
காயசித்திபெறவும் உடல்மாயாமருந்தறிந்தேன் கலைவாசியு மதிபேசியு
மிருநாசிச வாசமிறந்து மீறாமலுமிருந்துலகத்தோடுணர்ந்துவாழ்ந்தேன். 367

ஊதுந்துருத்தியிலே தாரையோடாம லோங்காரங் கொண்டதிலோக்கியமுங்
குருவாக்கியமும் அருள் பாக்கியந் தந்துபாலித்துவாலாம்பிகை
குதுகவுடுறையா சிறுவீட்டிலே யழைத்து திருவாலையை
முடிமேலேறியொரு நாலையுங்காட்டி யே ஞானம்புகழ்ந்தருள்
பாதகமென்செய்திடும் பசுபாசம் விட்டகன்று
பலந்தாரும் நிலையூரும்கலை நாடுங்கருவூரிலே றுங்குடிவளர்
வேதவெளியறியாசாரம் நல்ல வெண்மதிவெண் சுடர்வெகுநேமியை சிவகாமியை
அபிராமிபதமறவாமலனு தினமசடறவும் யான்வணங்கினேனே. 368

முப்புரமுச்சுடரில் சிவமூன் நெழுத்ததிலே மூலச்சுழியில்
ஞானப்பதியில்மலர்முத்தி தருஞ்சிவசத்திப்பிரகாசமே
தற்பரமாகிய தோர்குவாதிஷ்டான ஆலயத்தில் சரஸ்வதியும்
சதுர்முகனும் பலசாதிவகுத்தவர் பாதம் பணிந்துயான்
அப்புவுமாயின தோர்மணி பூரகத்திலே தானலைகடலில் மலைவளவில்
ஒரு ஆலிலை மேல்திருமால் திருலட்சுமியும்
சிற்பரை முக்கோணத்திரள் கதலிவட்டமதில்வருஞ் சேர்ந்து வல்வினை
தீர்ந்துமாறிடகாய்ந்து ருத்திரனுத்திரிதன் பதங்கலங்காமல்
வணங்கிக்கருதினேனே- தான 369

தெண்டிரைவாழ்புவியுஞ் ஜெகமுமுதுநாதவிந்துநல் -கனந்
தேடலுங்கவிபாடலுமதி கூடலும் நடமாடலும் போலவே
கண்டுமகிழ்ச்சிபெறமதிட்டும் விசுத்தியிலே கதிசாயமும்
வெகுஞாயமும்வைத்துமாயமாகி மறைந்த சுழுத்தியிலே
மண்டலமூன்றது போல் அறுகோணவாசலிலே கலைமாறவும்
பதினாறிலே இருநாலியிருக்கிநாலையும் விட்டவர்
வெண்டிமலர் பொழியும்விசுத்தியேஸ்பரத்தில்வெகு
வேதமுஞ்சகலகீதமுமலர்நாதமும் புரியுமயேஸ்பரிதன் பத
(மயங்காமலனுதினம் வணங்கினேனே-தான. 370

ஆக்கினை வட்டமதில் வளரவ்வுடனுல்வாகி சிறுவரை யிலைவட்டத்
திரையிலேதெண்டிரையிலே பொருளொன் றெனநின்றவர்
தூக்கியபாதமுடன் சுடர்நோக்கியேநின்றனாக வாசிதூக்கியே
மதிநோக்கியே வினைபோக்கியே காயத்தில் பூரணத்தினருள்
உக்கிரமாய்நற்கமலமோராயி ரத்தெட்டிதழில் ஒளிவாகியே
சுழிதாவியேயுறவாகவே மதி குடியசெஞ்சடைமீதலனுநிநான்
பாக்கியவானெனுமே பாரில்பாசவினையகற்றிப்பாரிசாதகத்துடன்
மேலிருந்துடல் வாழும் மகிழ்ந்து இருந்து நான் வணங்கச்சதாசிவன்
மனோன் மணியைவாழ்த்தினேனே-தான. 371

தருவள்ளுவநாயனார்

நவ்வுடன் மவ்வாகியோடும் நானிந்து வீதியிலேவரு
 ஞாயமுமுயர் கீதமும்வெகு நீதமுமாக்கவே நின்று பொற்பதத்தில்
 சிவ்வுடன்வதிவேவாசி தேரோடும் வீதியிலே மதிதேங்கிடையாமலு
 மோங்கிப் பானுவில் தீங்கில்லாத் தொனி தெளிந்து ஆக்கினையில்
 அவ்வில் வளர்ந்தருளுங் கமலமாயிரத்தெட்டிதழில்
 அருகாகநின் றதிலாளவெண்மதிதான் சிறந்த சதாசிவன்பாதத்தில்
 வெவ்வையுந் தானடக்கி சத்தம் ஏகாந்த வீதியிலே இருகாலிலே
 யுறவாகவும் மருகாகவும் நின்றுமே ஆண்டே வணங்கினேன்ஆதி
 சதாசிவனை யனுதின மறவேனே-தான. 372

விருத்தம்

நாற்சதுர மூலமதில் கணேச பீடம்
 நல்லறிவு புத்திதரும் பிரம பீடம்
 ஊர்ச்சிதமாம் பூரகத்தில் திருமால் பீடம்
 உற்றதொண் ணூற்றாறு கருவி பீடம்
 தீச்சுடரில் செங்கதவி தோப்புக் குள்ளே
 சிறந்ததொரு ருத்திரன்தன் தேவ பீடம்
 மேற்சதுர மானதொரு மஹேச பீடம்
 விளங்குசதா சிவனிருதான் பீடம் போற்றி. 373

விரைந்துநின்ற ஐம்பூதந் தன்னைக் காட்டி
 விழாமலுமே யொன்றாகி மேலே நோக்கி
 உரைந்துநின்ற மனத்தையடி மூலம் வைத்து
 ஓங்கார வீட்டுக்குள் புகுந்து மேவி
 விரைந்துபிற விக்கடலைக் கடந்து பானு
 மேலான ஆக்கினையின் பதியி லேறி
 இறவாம் விந்தவுட லெனக்குச் சொந்த
 மிருந்ததனா லம்பிகையை வருந்தி னேனே. 374

விஸ்தார விழிமடவாள் கெர்ப்பத் துள்ளே
 விளங்கியினி யிப்படியே யிருந்து வாழ்ந்தேன்
 ஆஸ்தான நாதவிந்தி ரண்டுங் கூடி
 யருவாகி யுருவாகி வளர்ந்த வாறும்
 ஆஸ்தான மெனுங்கருவூ ரதனில் நின்று
 அழகுதிங்க ளொன்பதுஞ்சென் றானவாறும்
 வாஸ்தான சித்திகரு வூரில் மேவி
 வணங்கிதெரி சித்ததலம் வசனித் தேனே. 375

வீறுபெற்ற கருவூரு நாட்டுக் குள்ளே
 விளங்கவும்யான் சொந்தமென் றிருந்து வாழ்ந்து
 பேறுபெற்ற சதாசிவனைப் போற்றி செய்து
 பெருமையுள்ள தீங்கொரு பத்து மாச்சு
 தூறுபெற்ற கருவூரெ வளப்ப மெல்லாஞ்
 சொல்லிவிட்டேன் கணக்கது யினிதான் கேளீர்
 கூறுபெற்ற இப்புனிக்குள் யான்பி றந்த
 குறிப்பையினி டறிவதற்குக் கூறு வேனே. 376

கிறந்தருளு நாதவிந் திரண்டுங் கூடிச்
 செடலமெனத் திரண்டுவந்த செய்தி யெல்லாங்
 கறந்தபால் காய்ச்சியதைத் தோச்சப் பின்னுங்
 கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயைப்போல் பிரித்து யானும்
 தெரிந்தமட்டும் வகுத்துரைக்குங் கருவூர்க் குள்ளே
 செழித்தநாள் முந்நூறுஞ் சென்ற தாகில்
 மறந்திருந்து செய்தசிவ பூசை விட்டு
 வாழ்புவியி லுதித்தவகை வசனிப் பேனே. 377

ஆணவமு மாய்கையொடு காமியம் விட்டு
 அணுகியிந்தப் படியாக நம்பி யானும்
 தானுவமாய் வீற்றிருந்தேன் கருவூர் நாட்டில்
 தயங்காமல் திங்களொரு பத்து மாச்சு
 வாணுதலாள் கருவுக்குள் வளர்த்தி சொன்னேன்
 வயதாச்சு நானிருந்த காணி போச்சு
 ஊணுதலா யடுத்திருந்த அறையை விட்டு
 உண்மையுடன் வெளியிவ்வந்த துரைசெய் வேனே. 378

கழிமுலத் தடிவாசல் கருவைத் கண்டு
 தூங்காமல் தூங்கிவெகு ஞானங் கொண்டு
 ஒளிவாச லுட்புகுந்து நின்று மேவி
 உற்றவபி ராமியிவ ன்ருவங் கண்டு
 கழிநாலுஞ் சுழியேந்தி யொருவ ரோடுங்
 கருதாமல் பேசாமல் கலக்க மெய்தார்
 பழிபாவ மென்றறியார் தனஞ்செ யன்றான்
 பரதவத்தைப் பார்த்துலகில் போவென் றானே. 379

கொச்சகம்

முன்னா ளிருவினைகள் மூண்டுவரு மென் றறிவில்
 தன்னா லறியாமல் தானவனாய் வீற்றிருந்து
 எந்நாளஞ் சொந்தமென்று எண்ணிமனம் புண்ணாகி
 விண்ணே தனஞ்செய்யும் வெளிப்போவென் றுதைத்தானே. 380

ஆசைப் பசுபாச மகன்றபதி வீட்டி லேதான்
 நேசமுட் னின்றினியான் நித்திரைகள் செய்கையிலே
 ஓசைச் சிலம்பொலியி லோங்குந் தனஞ்செய்வதான்
 வேஷமவன் மாறிவந்து வெளிப்போவென் றுதைத்தானே. 381

ஆடுநதிக் கரையி லம்பரமா மம்பரத்தில்
 குடு மலர்ப்பதத்தில் தூங்கி யிருக்கையிலே
 கூடு தனிவிருந்த கூட்டுறவு போதுமென்று
 வீடுந் தனஞ்செய்யும் வெளிப்போவென்று தைத் தானே. 382

நம்பிக் கருவூரில் நாடிச் சுழிமுனையில்
 அம்பிகையைப் போற்றிசெய்து யானிருப்ப தென்றறிந்தேன்
 எம்பித் தனஞ்செய்யு மென்முகத்தைப் பாராமல்
 வெம்பியொரு காலெடுத்து வெளிப்போவென் றுதைத்தானே 383

தருவள்ளுவநாயனார்

வட்டமதி பூரணத்தில் மாறுந் தனஞ்சயன்தான்
விட்டதிங்கள் பத்தாச்சு வெளியேபோ வென்றுதைத் தான்
அஷ்டதிசை யானதிரு ஆறா ரகந்தனிலே
கஷ்டமணு காமலுமே கருக்குழிவிட் டேகுவேனே. 384

கலித்துறை

தீராப் பிறவிக் கடலையறுத் துச்செழுஞா னங்கொண்டு
கூரான வம்பிகை பொற்பாற் பதமே விக்கொடி தாகவென்னை
நேரான திங்கள் பத்ததுஞ் சென்று நிலைத்ததென்று
பாராத் தனஞ்செயனோர் பாதந் தூக்கிப் படவுதைத்தே. 385

குடிவாழ்க்கை விட்டுப் பசுபாச மற்றுக் குருவினிட
அடிபோற்றி நின்று வயிர்தமுண் டேன்வா லாம்பிகையை
முடிபார்த்து நின்றவன் பாதார விந்த முழங்கையிலே
இடிபார்த்து தனஞ்சயன் தலைமேலு தைத்து விருத்தினனே. 386

வாளாகி நின்றவிழிமட வார்கள் மயக்கம் விட்டுத்
தேளாகி யோடும் பசியைவிட் டுச்சிவ ஞானத்திலே
முளாமல் நின்றந்த வம்பிகை பாத முழங்கையிலே
கீழாலே போவென் றுதைத்தான் தனஞ்சயன் கிடுகிடவே. 387

தான்மோகங் கொண்டந்த மூலத்தின் வாசலில் சார்வுவிட்டு
வான்மோகங் கொண்டந்த வம்பிகைபாதத்தில் வணங்கையிலும்
நான்மோகங் கொண்டு தனஞ்சயன் பார்த்து நடவுமென்றால்
யான்மோகங் கொண்டே னபிராமியுந்த னடைக்கலமே. 388

வாவென்ற ழைத்துச் சிவ்வென்ற வீட்டில் வரைதனிலே
வேவென்று ஆயி விதித்துவைத்தா னெந்தன் வேதனைகேள்
போவென் றுதைத்துத் தனஞ்சயன் வந்துதை போடுகிறான்
ஆவென்று சக்கரத் தபிராமி யுந்த னடைக்கலமே 389

தாங்கிய மூலக் கருக்குழி யாசை தயவுவிட்டுத்
தேங்கிக் கருணையை தித்திக்க வுண்டு செழித்திருந்தே
ஒங்கித்தனஞ்செயன் புவிதனில் போவென் றுதைத்துநின்றான்
ஆங்கிய சக்கரத் தபிராமி யுந்த னடைக்கலமே. 390

ஒழியாத கேணி மூலத்தி னாசை யொழித்துவிட்டு
வெளியேகி யம்பிகை பாதார விந்த மிகத்துதித்தேன்
பழியாக வந்து புவிமீதிற் போவென்று படவுதைத்தான்
அழியாத சக்கரத் தபிராமி யுந்த னடைக்கலமே. 391

கலைநாலைக் கட்டி யபிராமி பாதங் கருத்தில் வைத்து
மலையாமல் நின்று வணங்கிநின்றேன் வல்லன் தனஞ்செயனும்
துலையாப் புவிதனிற் போவென் றுதைத்துத் துரத்துகிறான்
அலையாத சக்கரத் தபிராமி யுந்த னடைக்கலமே. 392

வெம்பா லுயர்ந்த கருவூரு நாட்டை விளம்புகின்றேன்
வம்பாய்த் தனஞ்செயன் வந்துதைத் தானிந்த வாழ்புவியில்
நம்பாதே யென்மதி நான்சொந்த மென்று நம்பிவிட்டேன்
அம்பா ளனுக்கிரகத் தபிராமி யுந்த னடைக்கலமே.

393

ஊருற விட்டுக் கருவூரு நாட்டினுக் குள்ளிருந்து
நேருற வாகியம்பிகை பாதத்தை நீக்கிவிட்டுப்
பாருற விட்டுத் திங்கள்பத் தாச்சுதிப் பார்தனிலே
ஆருரை விட்டு அவனியில் வந்த தறைகுவனே.

394

வெண்பா

நாடிய குண்டலியில் நாடுஞ் சுழிமுனையில்
கூடிக் கருவூரில் குடியிருந்து-குடியதோர்
ஆசைவிட்டுப் பாசம்விட்டு அம்பிகையின் பாதம்விட்டுத்
தேசம் விட்டு வந்தேன் செயல்.

395

பிண்டங் கீழ்நோக்குற்ற முறை

தரு

திரும்பிக்கொண்டேனே-அம்பிகையின் திருவடிவிட்டேனே.

திரும்பிக்கொண்டேன் தில்லையெல்லையும் விட்டுச்

சிவகாமிபாதச்சிலம் பொலிவிட்டு

வருந்தித் தீதுதித்த கருத்தையும் விட்டு

வாலாம்பிகைபதத்தின் வாழ்க்கையைவிட்டுநான்

ஆருமறியாதவம் பரம்விட்டு

அகார உகாரத் தகண்டம்விட்டாக்கினை

மேருவின் பூசைவிதியையும்விட்டு

விளங்கியம்புவியில் மேலித்துலங்கிநான்-திரும்.

396

கட்டுங்கலை பதினாறையும் விட்டுக்

கருத்தாயிருந்த சனத்தையும் விட்டுமே

வட்டமதி பூரணத்தையும் விட்டு

மகிழ்ந்திதழாயிரத் தெட்டையும் விட்டுநான்

ஒட்டுங்கலை பன்னிரண்டையும்விட்டுதுடல்

ஒன்பது வாசலுடன் கட்டறுத்துமே

நட்டுவனாடுங் கனகசபையினை நாகம்

விட்டுகருநாட்டைவிட்டேகி நான்-திரும்.

397

வன்னியின் மூலமுமூலத்தைவிட்டு

மருவியான் வாழ்ந்திடுமானிகை விட்டுமே

உன்னிதமாஞ் சிறுவீட்டையும்விட்டு

உகந்தகருவியுறமுறைவிட்டு யான்

சென்னிவளர் திருவீட்டையும் விட்டுத்

தெளிந்தபஞ்சாக்கூரசேர்வைவிட்டேகிநான்

பன்னுமலர்க் கமலாலயம் விட்டுப்

பராபரன் பாதம்பணிந்துவீட்டை யனைத் - திரும்

398

தருவள்ளுவநாயனார்

தூக்கியபாத நடனமும் விட்டுச்

சுழிமுனைச்சக்கர சூஷம் விட்டாலயம்

நோக்கித்திரு மதிலோரத்தை விட்டு

நொடிக்குளிப்புவிட னுண்மையறியவும்

நீக்கிநின்றாடுநிலை தனைவிட்டு

நிராமயபூரண நேசம் விட்டங்ஙனே

சீக்கிரமாகக் கருவூரைவிட்டுத்

திரும்பிக்கொண்டேகின செய்தியீதாண்டையே-திரும்.

399

விருத்தம்

துய்யமதி யமிர்தசுழி முனையும் விட்டேன்

தூங்காமல் தூங்குகின்ற போகம் விட்டேன்

மெய்நிறைந்த கருவூரின் வீடும் விட்டேன்

விசிதரத்ன வம்பிகையின் வீடும் விட்டேன்

ஐயமற யான்வளர்ந்த குகையும் விட்டேன்

ஆசைவிட்டேன் பாசம் விட்டே னாரூர் விட்டேன்

பையவினை யகற்றுபணா முடியும் விட்டேன்

பரதேசி யாயிருந்த பதிவிட் டேனே.

400

அவ்வலுற்று அம்பிகையி னருள்தான் விட்டேன்

அண்டபிண்ட நிறைந்தவன்னி யசைவும் விட்டேன்

வல்லமையால் வாருதியைக் கடந்து விட்டேன்

மயிர்பாலமேறியப்பால் வைகை விட்டேன்

சொல்லரிய பெருவெளியம் பரத்தை விட்டேன்

சுகதுக்க மிரண்டமைத்த சூட்சம் விட்டேன்

புல்லறிவால் நின்றபர சபையும் விட்டேன்

புவியில்வந்து பூருவத்தின் பொருள் விட்டேனே.

401

மந்திரசாஸ் திரமுமறை வகையும் விட்டேன்

மதியும்ரவி கடந்துசித்திர வாசல் விட்டேன்

ஈந்தரஞ்சே ரமிர்தமுண்ட சுகத்தை விட்டேன்

சுருதிமுடி வானசுகா தீதம் விட்டேன்

தந்திரமாய் வீற்றிருந்த வீடும் விட்டேன்

சச்சிதா னந்தசபை தானும் விட்டேன்

அந்தமா யனந்தமென்ற ஆசை விட்டேன்

அம்மைசிங் காதனம்விட் டேனே.

402

அகங்கொண்ட முக்கோணத் தறைவிட் டேகி

அலகைநெடு வீதிவிட்டு அடியும் விட்டேன்

புகழ்சித்திப் பேறுபெற்ற யோகம் விட்டேன்

பூசையனுஷ் டானமெனும் புதுமை விட்டேன்

ஜெகமுழுது மமைத்தகுரு பீடம் விட்டேன்

திரையகற்றும் பிரகாசத் தெளிவும் விட்டேன்

யுகவளநா டுறையும்வன்னி யுணர்வும் விட்டேன்

உலகுதனில் வரும்விதியை யுரைப்பே னாண்டே

403

காயாத கதலிவனத் தோப்பு விட்டேன்
 கருவிலுயி ரமைத்துவருங் கருவூர் விட்டேன்
 தாயான வம்பிகைப்பெண் சார்பும் விட்டேன்
 சதுஷ்பீடம் விட்டுச்சல நதியும் விட்டேன்
 தூயாதூ ராதூரக் குழியும் விட்டேன்
 துரியாதீ தங்கடந்து சுழலும் விட்டேன்
 மாயாமல் வாழ்கவென்று மவுனம் விட்டேன்
 வாழ்புவியில் பிறக்கவினி வருவே னாண்டே.

404

மேற்படி நொண்டிச்சிந்து தரு

தன தன தந்தனனா-தனனா
 தன்ன தன் தானதன-தனதனனா
 இடை கலை பிங்கலையுஞ்- சுழியின்முனை
 யேகபுரமாகிய தோர்திரிபுரமும்
 கடைபிங்கலை மதிளுங்-கருவூர்
 காட்டைவிட்டேன் சிறுவீட்டைவிட்டேன்
 மடவயிலார் புரமதிநதியின்-வாசல்விட்டேன்
 சோதிநேசம்-விட்டேன்
 திடமுடனானிருந்த - சிவ
 சிங்காதனம்விட்டே திருவருளும்விட்டேன்-தந்தன.

405

நடனபொற்கமலம் விட்டேன்-அம்பரவெளி
 நயனவிழிமதுர் நாடும்விட்டேன்
 அடரலைக்கடலோர்-மலைகடலி
 னலையும்விட்டேன் திருமலையும் விட்டேன்
 வடதிசை நாடும்விட்டேன்- கனகரத்தன
 மாலும்விட்டே னிருகாலும்விட்டேன்
 திடமெனுமுடலைவிட்டேன்-சித்திரகூடஞ்
 சிங்கார செங்கநதி கங்கைவிட்டேன்- தந்தன.

406

அலகைதன் வீதியிலே- ஜலமதனி
 னணியும்விட்டே னெந்தன் தொனியும் விட்டேன்
 மலைதனை யகத்தில்வைக்கும்-இந்திரபீட
 வாசல்விட்டேனே கூடம்விட்டேன்
 உலகெலாம் நிறைந்துநின்ற - நடுவணையி
 னூரைவிட்டேன திபாரம் விட்டேன்
 சிலகேணி மேடைவிட்டேன்-தேவர்கள் வாழுந்
 தில்லையனந்தபுரத்தெல்லுலை விட்டேன்- தந்தன.

407

மருஷ்யர்வன்னிவிட்டேன்-கதிர்மதியின்
 வாசல்விட்டேன் ரதிரூசல்விட்டேன்
 இருவினையார்டும்விட்டேன்- நானிருந்த
 இடத்தைவிட்டேன் குழுமடத்தைவிட்டேன்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருவுருவாகிநின்ற - அகத்தியர்தன்

அருளும் விட்டேனப்பு மலரும்விட்டேன்

கருவூர்மாறிவிட்டேன்-பறையிலங்கும்

காட்சி விட்டேனெந்தன் கருத்தைவிட்டேன்- தந்தன.

408

திருப்பெருந்துறையைவிட்டேன் - புஷ்கரணி

தீர்த்தம்விட்டேன் தெய்வநதியும்விட்டேன்

இருகரை நாடும்விட்டேன்-மண்டபத்தடி

யீசனிருக்குங்கொடி முடியும்விட்டேன்

மருமலர் கனகர்தன்- வம்பிகைபதம்

வணங்கியேமலரடி கமலம்விட்டேன்

உருவருளுறவும்விட்டேன்- உக்கிரவிசை

உலகுவிட்டேன் மேருதுறக்கம்விட்டேன்- தந்தன.

409

அலையாப் பதியும் விட்டேன்-அமிர்தநதி

அதுகடந்தேயக்கினி ஆற்றைவிட்டேன்

துலையாக்கடலும் விட்டேன்- ககதுக்க

தூறும் விட்டேனுடல் கூறுவிட்டேன்

நிலையாநதியும் விட்டேன்- கரையேறி

நீஞ்சிவிட்டேன் கலைபாஞ்சு விட்டேன்

ஜலசெங்க நதியும் விட்டேன் - ஜலநதியின்

சார்பும்விட்டேன் கரையேறிவிட்டேன் - தந்தன.

410

மந்திர கிரியும், விட்டேன்- மயேந்திரகிரி

மதிளும்விட்டேன் மகமேருவும் விட்டேன்

இந்திர பதியும்விட்டேன்-ஈரைஞ்சிதழ்

எல்லைவிட்டே னெந்தன் தொல்லைவிட்டேன்

சந்திர நாடும் விட்டேன் - சுகந்தபரி

சந்தன சவ்வாதுவீசஞ்சந்திதி விட்டேன்

இந்திர ஜாலம்விட்டேன்- இமயகிரி

யிங்கிதமாக வேசங்கப்பலகை விட்டேன்- தந்தன

411

படியிறுமுன்றுவிட்டேன் - அறுவரையின்

பாரும்விட்டேன் திருவூரும் விட்டேன்

அடியெனுமரத்தைவிட்டேன்- நானிருந்த

ஆலயம் விட்டேன் கபடசாலையும் விட்டேன்

வடிவுள்ள திரையும்விட்டேன்- கருமானிகையின்

மதிவை விட்டேன் கெவுனகவனம் விட்டேன்

இடிமின்னல் கனலைவிட்டேன்- ஈராறு .

மிருப்பாறும்விட்டே னெருப்பாறும்விட்டேன்-தந்தன.

412

பூரகநாடும் விட்டேன்- திருமாவ்தன்

பூஞ்சோலையும்விட் டேனெக்கிய சாலையும் விட்டேன்

சாரைபிரமலத்தைவிட்டேன் - பிரகாசவெள்ளித்

தடத்தைவிட்டேனென திடத்தைவிட்டேன்

கூரழியாப்பாலம்விட்டேன்- சல்லிக்கொடியின்
 குறிப்பும்விட்டேன் முகப்புச் சிறப்பும் விட்டேன்
 ஏறிதழ் நாடும்விட்டேன்- நானிருந்த
 இருப்பும் விட்டேன் திரையின் மறைப்பும் விட்டேன்- தந்தன. 413

சீர்புகழும் பூரகத்தில்- நானிருந்த
 தேசம் விட்டேன் சுகசந்தோஷம்விட்டேன்
 ஆரூர் திருநாட்டைவிட்டேன்- சரஸ்வதியி
 னாலயம் விட்டேன் சதுஷ்கோணம் விட்டேன்
 மூர்வதிதநாதமும்விட்டேன்- மூவர்க்குமுதல்
 முத்தியெனுஞ் சிவ மெத்திசை விட்டேன்
 பேரூரவதானியும் விட்டேன்- அம்பிகைமாதா
 போர்பெரிய பீடம் பிசகாமலும் விட்டேன்- தந்தன. 414

சித்தியருளாணியும்விட்டேன்- தில்லைவழியுந்
 திருவுருவான சுழிநடுவும்விட்டேன்
 கத்தரிக்கோல்மாறல்விட்டேன்- கலைபிறழா
 கங்கை நதிகங்கைக்கரை பொங்கமும்விட்டேன்
 அத்திபுர நாளதும் விட்டேன்-நாதமும்விந்து
 மணுகியத்திருமுகச் சாலையும் விட்டேன்
 எத்திசையம்படைத்தருளும்- பிரமாவுடைய
 ஏகசர்வேசரிருந்தா சீர்மம் வந்தேன்- தந்தன. 415

விருத்தம்

திரிபுரத்தைத் தணலாக வெரித்த வீசன்
 திருநடனம் புரிந்தருளுந் தேவ நாதன்
 மருமிகுத்த மயிர்ப்பாலங் கருவூர் நாதன்
 வல்லஅறு கோணமதில் வாழ்ந்த மூர்த்தி
 அருவமதுக் கப்புறத்தே யமைத்த விந்து
 அணுகுகின்ற வெல்லைவிட்டுச் சுவாதிஷ்ட டானம்
 திரிபுரத்து வீதியிலே வாழ்ந்தேன் யானும்
 சிவஞான சிவபூசை செயல்விட் டேனே. 416

மாராட்ட திசைகடந்து வெளியிற் குள்ளே
 மன்னுயிரை வகுத்தலிங்க வட்டத் துள்ளே
 ஆராடி யத்துடனே யன்னை யார்தான்
 அங்கமெல்லா நொந்துமனஞ் சலித்து வாட
 பாராட்டங் கொண்டுபரி தலித்து நெஞ்சம்
 பாதமதால் தனஞ்செயனும் படவு தைக்க
 வீராட்டங் கொண்டுசுவா திஷ்டா னத்தின்
 வீதிதனில் வந்துவீற் றிருந்தே னாண்டே. 417

வந்துகுடி யிருந்ததிரு நாட்டை விட்டேன்
 மாறுகின்ற கத்தரிக்கோல் பட்டந் தன்னில்
 விந்துநின்று விளங்குநதி மையத் துள்ளே
 விளங்குகுவா திஷ்டான வெளியி லேதான்

தருவள்ளுவநாயனார்

முந்திநின்ற பாதநடு வகையி லேதான்
முதலான மூன்றெழுத்து முனையின் கீழே
எந்தவிட வெண்ணெமெல்லாம் பொய்யு மாச்சு
ஏளிதமே நிலையாச்சு இருந்தே னாண்டே.

418

அடுத்துநின்ற வன்னிநதிக் கரையை விட்டேன்
அலகைநின்று வாழ்ந்ததொரு வீதி விட்டேன்
முடித்திருந்த மனதையெல்லாம் பாழாய் விட்டேன்
முக்கோணச் சக்கரத்தின் முதலை விட்டேன்
கடுத்ததெர்ப்ப சயனம்விட்டேன் காணி விட்டேன்
கதிர்மதியுந் துலங்குபுவி கருத்தைப் பார்க்க
துடுக்கெனவே தனஞ்செயன்தா னுதைக்க வென்னைத்
துயரமுடன் பிரமாவின் தெருக்கண் டேனே.

419

அக்கரந்தான் முன்மறித்துப் பின்னே தள்ள
அலகையொரு புறமதனி லெழுந்து நோக்கச்
சிக்கெனவே தேவதத்தன் மேலே நோக்கத்
திடுக்கெனவே தனஞ்செயன்தான் கீழே நோக்க
மக்கசிக்குப் பட்டுழன்று வருத்த மாகி
வாழ்புவியில் வரப்பட்ட பாடு மெத்த
எக்காலந் துயரமதை யாறு வேனோ
இருந்தகும்பி விட்டுவந்த ஏழ்மை தானே.

420

அக்கினியால் திரிபுரத்தைத் தனலாய் மூட்டி
அதீதமாய் வருணசல மாயமாய்ப் பாய்ந்து
திக்கினிய வாய்வுகடுங் காற்று வீசிச்
செந்தணலாய்த் துரத்தியெமன் தீதான் மூட்ட
மிக்கதிரு வெனைவளர்த்த குபேரன் தானு
மேல்வாங்கி கைக்கனிபோல் விளங்கச் செய்தான்
இக்கடுசா யீசான னிரக்கங் கொள்ள
இந்திரனு மெனைக்கடிந்து இழுக்கின் றானே.

421

இந்தவிதம் பட்டசளம் யானுந் தாயும்
இப்புலியில் செனிக்கு முன்பு இருந்த நேர்மை
கந்தமலர்ப் பூங்குழலா ளாத்தா ளென்னைக்
கருக்குழிவிட் டினிவருட்பா தநந்தம் பேச
மந்தமனஞ் சலித்துமிக ஆத்து மக்கோ
வளவறிந்து துன்பமெல்லா மாண்டே கேளீர்
விந்தையினி யுரைப்பதெல்லாம் வருமப் போது
மிகுவருத்தம் பட்டசளம் விளம்பு வேனே.

422

பிறவித்துன்பம் தரு
பட்டசளமெத்தவுண்டாண்டே-வருகையிந்நான்
பட்டசள மெத்தவுண்டாண்டே.

வட்டமிட்டபாறைவிட்டு அஷ்டசுழிமூலவாசல்
கிட்டியேகிட்டிடுக்கிலே மூட்டி நான்வருகையிலே

- நெட்டவேதனஞ்செயனுங் கிட்டிசேரிடாமல்நேரே
தட்டிமுட்டிடாமல்பாய்ந்து ஒட்டியே நெட்டணையாக- பட்ட 423
- மெட்டுகள் மேடுகள் காட்டச் சிட்டுகள் பாய்ந்தது போலும்
எட்டியேதனஞ்செயனும் விட்டிடாமலேயுதைக்க
கட்டுகள் கறடில்லாமல் முட்டுகள் முடுக்கில்லாமல்
திட்டுகள் திரட்டில்லாமல் கட்டமேயனுபவித்து- பட்ட. 424
- தக்கதீதமுக்கோணத்தில் மக்குசிக்குச் சக்கரத்தில்
அக்கரத்துவெளிதனில் சிக்கிநான் வருகையில்
உக்கிரமதாகியமூலம் விக் கிரகழிபக்கமிக்க
நிக்கிரவம் பரத்தைவிட்டுச் சுக்கானைத்திருப்பிவர- பட்ட. 425
- பக்கமேயிடைகலைபின்னக் கரைதட்டாமற் பாய்ந்து
சுக்கிரனுதித்தவேளை லக்கினம்ராசியறியும்
திக்குதிக்கெட்டாமல் குழுமக்கரையாவிசோராமல்
இக்குழியூத்தையைத்தாண்டிப் புக்கிநான் வருகையிலே-பட்ட 426
- கருக்குகையும்தனி லுருக்கமாவுதைத்து
அருக்குமண்டபத்தடி பெருக்கநான்வருகையில்
வருத்தம்பாராமல் தனஞ்செயனும் பாதத்தினாலே
துருத்தத்துடனுதைத்துத் துரத்திவிட்டெனைக்கானும்- பட்ட 427
- அருக்கனாதித்த னெதிர்க் குறுக்கேயெதிர்ப்படையில்
முறுக்குகளாயிடக்குறுக்கப் பின்னுக்குவந்து
சுருக்கச் சுழியைவிட்டுக் கருக்குழியைக்கடந்து
உதைக்கத்தனஞ்செயனு மடக்கில்லா வருகையில்- பட்ட 428
- உச்சிதமாகியகண்டத் தொனியிலோடியதாரை
மச்சுழலண்டத்தைவிட்டு வருக ஆண்டையேகேளீர்
தற்குருபமதாகி சத்தியெனுநாதவிந்து
திச்சிதருபமாய்வந்த சிதம்பரவீதிதன்னில்- பட்ட. 429
- அச்சுழல்தாரை வெளியி வருளுஞ்சங்கையைவிட்டு
விச்சுவுருபங்கடந்து மேதினிவருகையில்தான்
நச்சுக்குழலடியில் நடுவணையின்பின்னாக
இச்சையுடனேதனஞ்செயனு மெனையுதைக்க-பட்ட 430
- ஓதுந்தாரை வெளியி லுதுஞ்சங்கைவிட்டுச்
குதுசெய்யுமக்கினித் தூணோரம்வருகையில்தான்
வாது இதுவேதனைமாதர் மனதுநோக
சேதியெனது அன்னைச் செய்வினைப்பயனேதென- பட்ட 431
- பேதாபேதங்கள் மெத்தப் பேதித்துத்தனஞ்செயனும்
பாதாரவிந்தத்தினாலும் படவேயெனையுதைக்க
தூது அபான னெட்டித் தொடர்ந்துமூலத்தின்கீழே
தாதுகுலங்கநாடித் தனஞ்செயனுந்தள்ளிட - பட்ட 432

- அடங்குஞ்சக்கரந்தனி லமைக்குமதனைவிட்டு
முடங்கிச்சுழியின்வாசல் முனையில்வருகையில்நான்
தொடங்கித்தனஞ்செயனுஞ் சுருக்காய்ப்பாதத்தினாலும்
விளங்கக்குலுங்குதைக்க வெளியினலம்புவிவர- பட்ட. 433
- செடமென்சாணுங்குலுங்கச் சிவமெய்ஞ்ஞானம்விளங்கக்
குடவயிறுங்குலுங்கக் கையைவிட்டகம்வர
மடவாதலையமீராறு மணிவாசலொன்பது
சேடமுமென்சாணுடலுந் திரையைவிட்டுமேவர- பட்ட 434
- ஓங்காரத்தொலிதனி லுதித்தகோணமொன்பதில்
பூங்காரத்தொளிவட்டத் தெருவில்வருகையில்நான்
நீங்காநெல்விக்கனிபோல் நிலைத்தசபையைவிட்டுத்
தீங்கில்லாத அக்கினித் தெருவில்வருகையில்நான் - பட்ட 435
- ஆங்கத்திருக்கேணியி லமைத்தசக்கரத்தினில்
தேங்கநின்றலகையின் தெருவில்வருக ஆண்டே
வாங்குமூலச்சுழியில் வளர்ந்த அக்கினியின் கீழ்த்
தாங்கத்தனஞ்செயனுந் தடங்கலில்லாதுதைக்க- பட்ட 436
- காலைவருத்தம்வாகி நாவைப்பறித்து வுயிர்
சாலப் பொருத்தச் சித்திரச் சாவடி வருகையிலும்
மூலாதாரச் சுழியில் மூவன பிரமத்துக்கப்பால்
மாவினுட சந்நிதி மணியூரகத்தில் வளர்- பட்ட 437
- இலைகாலிரு விலக்க மறிகா லெனைமறிக்க
தலைகாலுமே நகரத் தனஞ்செயன் உதைத்திட
மாலையின் மாதுமங்கைகள் வாவை கொர்ப்பமதனில்
ஓலமூலச்சுழியி னோரம் வருகையிலும்- பட்ட. 438
- சிறந்தவர்கள் வயிற்றில் செனித்த பிறகுதிக்க
அறிந்தவர்கள் கருவில் அமைப்பதில்லை யாண்டே
வரந்தரும் அம்புலியில் மனதுகந்து அன்னையும்
பிறந்தா லொரு புத்திரன் பின்னும்போது மென்றதால்-பட்ட. 439
- நிரந்தரி சப்பிரகாச நிலைத்த சூட்சத்தை விட்டுத்
துரந்தரியமாகத் துரியாதீத மருகே
பரசபையுங்கடந்து துரைசாமியின் துணை
மறவேன் கமலபத மதியைத்தாண்டி வருக- பட்ட. 440
- இன்மாய்த் தனஞ்செயன் வந்தெனையே யுதைத்துசுழி
கனக ரத்தின மூலங் கருதிக் காட்டி யுதைக்கச்
சென்னமிந்தப் படிதான் சிவசொருபமதாகப்
புனலருவிகள் பாயப் பொறியை விட்டுவரவும்- பட்ட 441
- மனம் புத்தியும் ஆங்காரம் மகிழுஞ் சித்தமதனால்
இனமா யெனைப் பிரியா திழுக்கத் தனஞ்செயனால்
சுனையிலருவி பாயுஞ் சுழியில் அமிர்தமோட
முனையை விட்டே ஓளிவீச முகப்பை விட்டுவரவும்- பட்ட. 442

சாக்கிரம் சொப்பனம் தாண்டித் தனியே வெளிப்படையில்
ஆக்கிமத் தனஞ்செயன் வந்தது யுட்டி யுதைத்திடவும்
சீக்கிரமதாகிய பிராணன் சீறியே பின்னிட்டுத் தள்ளத்
துாக்கியே அபானவாய்வு தொடர்ந்து உதைத்திடும் போது- பட்ட 443

ஆக்கிரமதாகிய கேணி ஆரூர் மண்டபந்தாண்டி
நோக்கியே நான் வரும் போது நொடிக்குள் வாசியுஞ்சீறப்
பார்க்கப் பார்க்கப் பலவும் பரிபூரணவிலாசம்
ஏர்க்க வாசனை வீசி வெளிப்படவும் பிரகாசம்- பட்ட. 444

சுழியின் முனையை விட்டுத் துரியந் துரியாதீதம்
வழியில் வருமளவில் மாறியே கலைகள்பாய
இழியாக்கேணியில் வீழ்ந்து இருவினைகளுஞ் சூழத்
தொழியா வறுமையில்லாச் கடரைதாண்டி வரவும்- பட்ட 445

அழியாப் பதவிபெற்று அம்பிகை பொற்கமலத்தில்
சுழியா வரம்பெற்று யான் கருவூர் விட்டு வரவும்
ஒழியாப் பாசவினைகள் ஒழித்து ஒங்கார வாசல்
பொழிய மதியமிர்தம் வழிய மதுரவின்பம்- பட்ட. 446

விருத்தம்

ஒத்துநின்ற பிராணன் எனைமேலே நோக்க
ஒருமையினால் அபானனது ஒங்கித் தள்ள
வெற்றியெனுஞ் சமானனுமே பின்னே தாக்க
மேலான வியானனது மறிக்க முன்னே
சித்தமே உதானனதுந் திசையை நோக்கத்
திடுக்கிடவே கூர்மனவன் விழிதான் மீட்டச்
சத்தியுயர் அகண்டவெளி மேலே நின்ற
தனஞ்செயனு முதைத்து என்னைத் தள்ளி னானே 447

தஞ்சமெனு நம்பிநின்ற கருவூர்க் குள்ளே
சதுரகிரி காணவுந்தான் இருந்த என்னைத்
துஞ்சத்துவமொடு சோப வினையுண் டாகிச்
சூதுசெய்து நாகனுந்தான் துரோகஞ் செய்தான்
வஞ்சமற எனைவளர்த்தே தேவ தத்தன்
வருத்தமிகச் செய்துபின்னுந் துரத்தி னான்காண்
கஞ்சமலர்ப் பாதத்தால் கோபித் தேதான்
கருத்துகந்து தனஞ்செயனும் உதைத்திட் டானே. 448

இடைகலை பின்னிருகலையு மிழுக்கு முன்னே
இயல்பான சுழிமுனைதான் இழுக்கப் பின்னே
தடமகுட சிங்குவையம் புருடன் ரெண்டுஞ்
சந்திகட்டி மறித்தவர்கள் மாறித் தள்ளத்
திடமுடைய காந்தாரி யத்தி யோடு
தீர்க்கமுள்ள அலம்புருடன் சுழியி லேற
அடவுடைச் சங்குனியுங் குகுதன் தானும்
அலமலக்க மூலமதில் அழுத்தி னானே. 449

தருவள்ளுவநாயனார்

சிட்டர்கள் தான் அருகினில் இருக்கும் போது
 சிறந்திருந்த நாதவிந்து உருவு மாய
 வட்டமதில் நானிருந்த திங்கள் பத்தும்
 வரிசையுட னேயிருந்து வாழ்ந்த போது
 பட்டபாடு அதிகம் மெத்தப் பாடு பட்டேன்
 பகரஅதைக் கணக்கெழுதி முடியா தாகில்
 கட்டமில்லாக் கனகசபை நடனங் கண்டோர்
 கருவுடையார் புனியில்வந்து கருதார் தானே.

450

வெற்பான வெளிகடந்து அப்பாலே தான்
 வேதமுயிர் நாதவிந்து இரண்டுங் கூடி
 மயிர்ப்பாலங் கடந்து அறு கோணந் தாண்டி
 வரையெழுந்த மூங்கில் வட்டத் தடியுந் தாண்டி
 அப்பாழைக் கடந்து வட்டத் தடிபார்க் குள்ளே
 அம்பரத்தின் வெளியில்வந்து அமைந்தேன் ஆண்டே
 இப்பாரிற் பெரியோர்கள் மனம்உ கந்து
 எந்தனுட வரலாற்றை இயம்பக் கேளீர்

451

கொச்சகம்

ஒட்டுப் பலகைதனில் ஒருசான் அதுக்கருகே
 நட்டசுழிக் கம்பம்தின் நடுவணையின் வீதியிலே
 மட்டத் தனஞ்செயனும் மாறிவுட பாதமதால்
 விட்ட உதையாலே வெங்கநதியோ ரம்வந்தேன்.

452

முன்இழுக்கப் பின்இழுக்க மூவர் மறித்திழுக்க
 என்னைச் சுமந்த அன்னை யினிவே தனைப் படவும்
 தன்னிரக்க மில்லாத் தனஞ்செயனுந் தானெழுந்து
 சன்னவ்வுழி திறக்கத் தாவி யுதைத்தானே.

453

வெண்பா

உதைத்த உதையாலே உள்ளமெல்லாம் நொந்து அன்னை
 பதைத்துத் துடித்துப் பரதவித்தாள் - சகத்திலே
 ஊற்றுக்கா லோடே ஒருகொம்பு இருந்ததந்த
 ஆற்றுக்கால் வந்தமர்ந்தேன் ஆண்டே.

454

கலித்துறை

கூடிக் குலாவி அன்னை பிதாவுங் குழைந்துருகி
 வேடிக் கையாக விரும்புகின்ற வெளி நாதவிந்து
 ஓடிக் கவந்து உருண்டு திரண்டு உருவானபின்பு
 நாடிப் புனியில் நான்வரும் பாடதை நாடறிந்தே.

455

பிறந்தவகை தரு

தன்னாந்தன தன்னா தானதன-தன்னாந்தனதன தானதன்னா

பிர்மாதி கடந்து- துருதைத்த

பெருவெளி யாகியதோர் திட்டுகடந்து

இருமா ஒருமாவில் - வருந்தியதோர்

இன்பரச மாயிருந்த கெங்கை கடந்து

பருமா லெழுத்தோடே- தில்லைப் பதியில்
 வாழ்ந்துளே வீற்றிருந்த கெதியைவிட்டு
 அரிமால் அயன்தேடி அறியாத
 அம்பரத்தில் ஆடுகின்ற பம்பரம் விட்டேன் - தனனாந். 456

குறிப்பாய் எனை வளர்த்த- முதலான
 குய்யமுதல் நடுவணை மையமும் விட்டு
 அறியா தெழுந்து நின்ற - செங்கநதி
 ஆடுகின்ற தில்லைவெளி அம்பரம் விட்டுச்
 சிறியாப் பிறையான - சிதம்பரத்தின்
 திருக்குளக் கருக்குகை முறுக்கை விட்டு
 வறியடி மூங்கிலிலே - நின்ற தொரு
 தாசகவுகாசமெனும் நேசமும் விட்டேன்- தனனாந். 457

கரையொரு புறமாக-வர வழைத்துக்
 கைக் கனிபோல் வைத்திருந்த சக்கரம் விட்டு
 திரையா மறைவீட்டில் - வீற்றிருந்த
 சீர்கமலத் திருக்கேணி வாசல் விட்டுக்
 கரையா துணையும் விட்டு- எனைப்பிரிந்து
 முன்மறித்துப் பின்னெழுப்புஞ் சந்நிதி விட்டு
 கரையா நாலையும் விட்டு- நானிருந்த
 நாணியுஞ் சங்கதாரையின் னேணியும் விட்டேன்- தனனாந். 458

ஒட்டியடி முடியும் விட்டு- நின்றதொரு
 ஊத்தைக் குழியான தொரு சேற்றையும் விட்டுக்
 குட்டிமறைச் சுட்டியும் விட்டு- மெய்ஞ்ஞான பர
 குருவான அன்பறிவு ஊரையும் விட்டு
 மட்டுமே என்சாணுடலில் இரண்டுசாணும்
 மாறியே வளர்ந்தகரு ஊரையும் விட்டுச்
 சட்டெனச் சக்கரத் ததனில்- தனஞ்செயனுந்
 தாக்கவுமே என்மனது ஏக்கமும் விட்டேன்- தனனாந். 459

தொக்குத் தொட்டெழுத்தையுங் கொண்டு- அம்பரத்தினில்
 சோதி நடனம் புரியும் வீதியும் விட்டு
 தக்கபுகழ் சுழியை விட்டு - நந்திகொலுவின்
 தடத்தினில் வீற்றிருந்தென் திடத்தை விட்டுத்
 திக்கினிய நாடுவிட்டு- சிவமிருந்த
 செந்தியொளி சிவசிங்கா தனத்தை விட்டு
 அக்கினி கம்பத்தையும் விட்டு- அடுத்துவினை
 யாடவுநா மிருந்ததன் கூடம் விட்டாண்டே- தனனாந். 460

மக்கச் சிக்கச் சக்கரத்திலே - வருகையிலே
 மாறி தனஞ்செயனுமே மீறியுதைத்தான்
 உக்கிரமதாய் நானிருந்த- பாண்டத்துக்கு
 உடம்பெல்லாம் நொந்து மெத்தத் தள்ளாட்ட மதாய்ப்

தருவள்ளுவநாயனார்

- பக்கமுள்ள மாதர்கள் வந்து- அன்னை யவட்கு
பத்திரமாய் எச்சரிக்கை உத்தரஞ் சொல்விச்
சிக்கியே நான்வருகையிலே- சுமந்திருந்த
சித்துடம்பு தத்தளிக்கச் சத்தமிடவே- தனனாந். 461
- தோய்ந்து துக்கம் மிகவதிதம் - சுற்றிலும் நின்ற
தோகையர்கள் மெள்ளவந்து வள்ளலுதவ
கைத்தலத்தை யிருத்திக் கொண்டு- அன்னையவட்குக்
கைலாகை யாகவுமை மெய்லாகையால்
மெத்தெனவே யிருந்தவர்கள்- இருபுறமும்
வீற்றிருந்த மாதர்களும் பார்த்திருக்கவுஞ்
சாஸ்திர வேதங்க ளோதும்- வெகுசித
சாந்த குணமாக மொழி தாழ்ந்துரைக்கவும்- தனனாந். 462
- குஸ்திரமாய்ச் சலக்குடத்தை - முன்னையும் விட்டுச்
சுசமுடன் என்னுடலைப் பின்னையும் விட்டு
காத்திருந்த மருத்து விச்சி- அவளிரண்டு
கரத்தில் விரலைத் தொட்டு அழுத்தினளே
வேற்றுமுக மாக வேதான்- முந்தி யன்னையும்
வெகுண்டு வெகுண்டு மனமிரண்டிடவும்
கூற்றுவனாய்ச் சமைந்த தென்று - அன்னை மிகவுங்
கூக்குரலாய்ச் சத்தமிக நோக்கிடவே- தனனாந். 463
- சையோகஞ் செய்யும் போது- இருந்தமனஞ்
சந்தோஷந் தப்பியேபின் சந்தோஷமாய்
நொய்யதிரு நாதவிந்து வரும்போது
நுண்மை யறியார் பெரியோர் ஆண்மையறியார்
பைதனிலுந் திரண்டு உருண்டு- வருகையிலும்
பத்தியுடனே உலகில் புத்திர னென்று
ஐயமற அறிந்து கொள்வார்- எனைச்சுமந்த
அன்னையுட் வருத்தத்தை யாருமறியார்- தனனாந். 464
- வெய்யவன் உதித்த நரட்டில் - வெகுசா யானும்
வேதனைகளா வந்து பிறந்து விட்டேன்
வையக மெலாந் துதிக்கும் பிர்மர்வுடைய
மைந்தன் சரஸ்வதி எந்தன் அன்னையுமாச்சு
துய்ய பரபிர்ம நிஷ்டை - உதித்தருளுஞ்
சுகந்த பரிபூரண ஞானகுலங் காண்
செய்வினை யாலமைத்த - பூர்வக்கியான
சித்தியருளால் அமைத்த செய்கை இதாண்டே-தனனாந். 465
- விதிமதி இரண்டளவால் - விந்து நாதமும்
மிகுந்த வச்சிரக்குகை பைதனிலே
அதிக சுக்கில சுரோணிதம் இரண்டுங்கூடி
அமைத்த படியால் யோக சாதகத்தால்

பதிய ராஜாங்க யோக - தீட்சை பலத்தின்
 பக்குவ முதித்தந்தப் பாரில் வந்தேன்
 நிதி யைஸ்வரியத்துடன் - விளங்குகின்ற
 நித்திய சவுக்கிய குலமுற்றவன் ஆண்டே- தனனாந்.

466

திருவுரு கருவிது முண்டு- அமைத்தகுல
 தெய்வீக திரிமூர்த்தி யானவரவாறு
 மருமலர் சுகந்தபரி- மதிரவியின்
 மாமலர்க் கமலரத்ன பூமலர்காணும்
 அரு திரு உருவாகி பிரிமாதிகுலம்
 அவனி தனில் உதித்த அமிசையினால்
 குருஅனுக் கிரகச் செயலால் - குவலயத்தில்
 குறைவொன்று மிலைகாண் இந்தவகை யாண்டே- தனனா.

467

- விருத்தம்

உந்திவிட்டுப் புலியதனில் அமைத்து யானும்
 உதித்த சிறு சிறிநிடைப்பெண் மாத ரெல்லாம்
 ஏந்தி இரு கரத்தாலும் அணைத்து அன்னை
 எனையெடுத்து ஒருபுறத்தில் கிடத்தி னார்கள்
 நொந்துபட்ட அன்னையர்க்குத் துகிலும் வாங்கி
 நுண்மையதாய் அடிவயிறு தாங்கக் கட்டி
 விந்து விட்டோன் கோத்திரத்தின் குலங்கள் வாழ்க
 விளங்குபுத்ரன் பிறந்ததென விளம்பு வாரே

468

எடுத்தென்னைக் கிடத்தி வைத்து மாதர் எல்லாம்
 ஏறெடுத்து என்முகத்தைப் பார்க்கும் போது
 படுத்துயான் கிடக்கையிலுந் தும்மல் மீறப்
 பற்றிடவுங் குளிர்ந்தஜலம் பொழிந்தே மாதர்
 எடுத்தெந்தன் முகந்தனிலும் இறைக்கும் போதில்
 ஏற்றமணி பூரகத்தை நோக்கி யானும்
 அடுத்திருந்த அருளையெல்லாம் மேவி மேவி
 அம்புலியில் ஆசைகொண்டு அமைந்திட டேனே.

469

விண்ணைவிட்டு வெளிதனிலும் யானும் வந்து
 விரும்பிஎனைச் சுமந்திருந்த அன்னை பார்த்துக்
 கொண்ணுவிட்டுப் போகவந்த கூற்ற னென்று
 கொடூரமுடன் என்முகத்தைக் குறித்துச் சிந்தை
 கண்ணெடுத்துப் பாராமல் சலிப்புண் டாகிக்
 களையாகி மூன்றுபட் டினியு மாச்சு
 எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தேன் அறைக்கு னேதான்
 எடுத்தெனக்கு உதவிசலங் கொடுத்திட டாரே.

470

ஆகமதில் நானிருந்து வந்த போது
 அங்கமெல்லாம் வேதனையாய் ஈன்ற அன்னை
 தாகமுடன் மனசோபு மிகவு மாச்சு
 சஞ்சலத்துக் காளானோம் ஐயோ வென்று

தருவள்ளுவநாயனார்

வேகமுடன் என்னை யொரு புறத்திற் போட்டு
வெறுமையுடன் அவளுமொரு புறமே சாய்ந்து
கோபமினி யறியாமல் நான்ப் போது
கூகுவென் றழுதுசத்தம் கூப்பிட் டேனே.

471

என்வருத்தம் அறியாமல் அய்யோ பாவி
ஏன்கிடந்து கூவுகிறாய் என்ன பாவ
முன்வருத்த மூன்றுநாள் உபவாச மாச்சு
மூர்ச்சையுடன் எனக்கிளைப்பு மிகவு மாச்சு
என்வருத்த மறியாமல் அமிர்தங் கேட்டு
ஏனழுதாய் என்றனக்கோர் பிராண னில்லை
பின்வருத்தங் கொண்டுநீ வருவா யென்று
புத்திசற்று மறியாமல் பிசகி னேனே.

472

அடங்காத பசியாச்சு எனக்கு அன்னை
அவள் வருத்தம் இனியறியாது அழுதேன் யானும்
மாங்காரங் கொண்டெழுந்து ஓங்கா ரத்தை
மடக்கியே பிடித்திழுத்து மருங்கே வைத்தாள்
நீங்காமல் அருகிருந்த மாத ரெல்லாம்
நிலையாகப் பல அவிழ்தஞ் செய்து கூர்ந்தார்
பாங்காக அறையதுக்குள் மூன்று நாளும்
பசியுடனே யானவளும் படுத்திட் டோமே.

473

வீறாக நான்மூன்றுங் கழித்து மேவி
விரும்பியென்னைச் சுமந்திருந்த அன்னை யார்க்கு
வாறான மாதர்வந்து வெந்நீர் விட்டு
மதனரு தகந்தெளியச் சிரமேல் விட்டு
சீரான எனக்கொக்க சலநீ ராட்டிச்
செடமதுவின் கசடெல்லாஞ் சுத்தி செய்து
நேராக இருந்தஅறை புகுந்து மேல்மேல்
நிலமுரைத்துத் திலதநெற்றிக் கிட்டார் தானே.

474

முளாத பசியெடுத்து அறைக்குள் னேதான்
முழுசலிப்பால் குழல்கோதிச் சிகையும் போட்டுத்
தாளாமல் வீற்றிருக்கும் க்ஷணத்துக் குள்ளே
தயவாக அறுசுவையோடு அன்ன முண்டு
தேளான பசியாறி அடைக்காய் கொண்டு
செழித்தபின்பு என்முகத்தைப் பார்த்தாள் தானே
கேளான மாதரெல்லாம் உடனி ருந்து
கிருபையுடன் எனையெடுத்துக் களித்திட் டாரே.

475

மட்டில்லாப் பசியெடுத்து அன்னை யார்க்கு
மதிமயக்கந் தெளிந்துகளை சோப நீங்கித்
தட்டில்லாச் சந்தான முதித்த தென்று
சார்வாகப் பக்ஷமன்பு மிகமேன் மேலாய்

வீட்டிலரு கிருந்துமைந்தன் அருமை யாக
 மிகமகிழ்ந்து முகமணைத்து முத்தந் தந்தான்
 கொட்டியான் சப்பாணி யிருக ரத்தால்
 கூர்முகத்தில் சிறுநகையுங் கொண்டான் தானே.

476

தேகமெல்லாங் குளிர்ந்தன்னை தெளிந்து மேவிச்
 செடவருத்தந் தீர்ந்துஎன்மே விரக்க மாகி
 ஆகமெலாங் குளிர்ந்துசந் தோஷ மாகி
 அதீதமைய மிட்டுஉச்சி முகமுத் திட்டுப்
 பாகமுடன் எடுத்தென்னை மடிமேல் வைத்துப்
 பரிவாகக் கொங்கைமலர் வாயி லீந்தான்
 தாகமினி தெளியவே யமிர்தம் உண்ட
 சட்டமதை யின்னதென்று சாற்று வேளே.

477

காமப்பா லமிர்தமுண்ணுங் கருவைச் சொல்லக்
 கருத்தையினி அருள்வதென்ன ஆண்டே கேளீர்
 சோமப்பால் உண்டதனால் சோதி காணுஞ்
 சுத்தமதி அமிர்தமுண்டால் சுழிதான் காணும்
 வாமப்பால் உண்டபவன் பெரியோ ரானால்
 மதுர சஞ்சீவியை உண்டோர் ஞானி யானார்
 தூமப்பா லமிர்த முண்ணு நேர்மை
 சொல்லுகிறே னமிர்தரசச் சுகத்தை யாண்டே.

478

சுகத்தில்சுக மதிகசுக சூக்ஷா சூக்ஷஞ்
 சொர்க்கபதி யானபதஞ் சுகஞா னங்காண்
 அகத்திலிருந் ததீதரச பானஞ் சூக்ஷம்
 யாருமறி யாத வெகு அநந்த சூக்ஷம்
 மகத்துவத்தை யானுரைக்க எளிதோ ஆண்டே
 வான்புனியுஞ் செகமுழுது மதற்கொவ் வாது
 இகபரமும் பரமுமிது வான சூக்ஷம்
 இருதயத்தி லிருந்தவித மினிச்சொல் வோமே.

479

கொச்சகம்

மாமதுர பானரச வாமரசம் நாமறிய
 கோமள மாது அன்னை கெர்ப்பக் குகையைவிட்டு நாபிவழி
 பூமலர்வாழ் அம்புனியில் பிறந்திருப்பதாம் ஆகில்
 காமக் குரோத மோகக் காமியத்தில் செல்வாரே.

480

எத்தேச காலமிருந்து என்சான் உடல்மீறிப்
 பத்தாயி ரம் வருஷம் பாரில் இருப்பார்காண்
 உத்தமர்கள் சித்துவினைந் தூரிலிருந்து உச்சிதமாய்க்
 கர்த்தனருள் சித்திபெற்றுக் காயசித்தி செய்வாரே.

481

கலித்துறை

நாபிக் கமலத் தருள்வாசல் புக்கிடு நற்கமலந்
 தாயித்து அன்னை வளர்கெர்ப்ப வாசல் தனை யடுத்துக்

தருவள்ளுவநாயகார்

கோபித்து அபாள்ளன் உதைத்திட யோனிக் குழிவழிபோய்
ஆபித் ததுவருஞ் சிவயோக வாச லதுவழியே.

482

வழியோனிமுடி யுந்தியின் வாசல் வரும்பெரியோர்
கழிவில்லைதேக மூத்தைக் குழியதும் களைபிறழாப்
பொழிமலர்வாச மதிமலர் வீசும் புகழுடையார்
அழிவது மில்லை அபாள்ளன் உதைத்தது உணர்ந்திடுவேன்.

483

வெண்பா

காமப்பா லுண்டு கருக்குழியின் பாலூறும்
நாமப்பா லுண்ண நல்விதியோ-சோமப்பால்
உண்டு கடைத்தேற உந்தி வழிவருகா
இன்று வினையொழியா தினி.

484

வாமப்பா லுண்டு மகிழ்பெறுவ தாமாகில்
காமப்பா லுண்ணக் காரணமோ- ஏமப்பால்
இருகா லொருகா விரவிமதி யொன்றானால்
குறுகிவரும் வாய்வதுவின் கூறு.

485

விருத்தம்

சந்திரபுட் கரணிமதி மதுர வாசஞ்
சைதன்னியப் பாலமிர்தம் அருவி குழும்
இந்திரிய காமரச மிகுந்த மாதர்
எனையீன்ற அன்னையவன் இயல்பு தன்னால்
மைந்தன் திரு வள்ளுவனாய் உதித்து மேலும்
மதன சூதகந் தீர்ந்து வரும்பால் உண்ண
விந்தையினி யானுரைப்பேன் ஆண்டே கேளீர்
விபரமதாய் அமிர்தமுண்ணும் விதிசொல் வேனே.

486

பாலுண்ணல் தரு

அமிர்தமுண்டேன் காண்-மதிமல-ரமிர்தமுண்டேன் காண்.

அமிர்தமுண்டேன் மதி யாதாரமாக

அன்னைதன் மார்போடு அணையவைத்து ஆசையால்
குமிர்தமா மதிபாலைத் தாராமலுங்

கொடிய பாவி காமப்பாலைத் தந்தனள்
திமிர்தமே திருநடனம் புரியுமமிர்தந்

தந்தனள் அன்னை யின்பத்துடன்

வமிர்தமா மதுமலர் கொண்டு வீசும்

வச்சிர ஊஞ்சல்மீது நித்திரை செய்து யான்- அமிர்த.

487

ஒங்குங் கேளிக்கையில் மாது கொங்கைதனை

ஒத்தக்கரத்தாலு மஸ்தகத்தைத் தொட்டுத்

தாங்கியே நிற்கவும் பாங்கி அணைக்கவும்

தானி மடிமீதிலே ஏறி யிருந்துயான்

தேங்கிய பாதுகள் ஏங்கியிருக்கவுஞ்
சித்திரப் பீதாம்பர மெத்தையின் பேரிலும்
பாங்கியு மென்னையதிக சந்தோஷமா யணைத்துப்
பாலகனுக் கமிர்த மூட்டினன்-அமிர்த.

488

இன்று அறைகுள்ளே மூன்றுநாள் பட்டினி
இன்பமெல்லாம் வெகு துன்பமதாச்சு
வென்று பிறவிக்கடலில் இலங்கிய
வேழத்தை விட்டுயான் நேசத்துடனுமே
அன்று பிறவிக் கருவூருநாட்டில்
அதுவிட்ட கம்பரம் அம்புலி வாழ்க்கையில்
கண்டு மிருந்தக் காட்சிகள் யாவையுங்
காமப்பாலுண்டிடுங் காரணங் காண் கிலேன்- அமிர்த.

489

ஆதரவாகவே என்னை அடுத்து
அழகாய்க் கொங்கையில் அன்னை அணைத்துடன்
போதரவாகவும் மென் முகம் பார்த்துடன்
பொல்லாத காமப்பால் என் தாய் ஊட்டினள்
ஊதுந்துருத்தியில் நாதவிந்தாணியும்
ஊறிக் குகையில் உருவது வாகியும்
குதுகளாக உடலைக் கொண்டு வந்தேன்
தொல்லுலகிற் பொல்லா காமப்பால் தந்தனன்- அமிர்த.

490

செல்வச் சிற்றடியும் ரெண்டடி வைக்கவும்
திரும்பச் செங்கைவளர் கொங்கையைக் கிள்ளவும்
மூலத்தடியில் முகத்தோடு அணைத்துடன் மூட்டியே
காமப்பாலூட்டியே தந்தனன்
வாலை சிற்றடியே ஞாலமு தூட்டுகிறேன்
வாருமப்பா என்று மார் மேல்அணைத்துமே
கோலமதாகவுங் கொங்கைமலர் தனைக்
கூப்பிட்டுப் பாலனும் வாப்பிட்டுறிஞ்சவும்- அமிர்த.

491

ஐயுறவே கருவூர்த் திருநாட்டினில்
ஆதரவும் விட்டுப் பார்தனில் வந்துமே
வையகத்து ஆசைவரும் என்றறியா
மனதிலெண் ணாமல் மயங்கி நின்று ஏகியான்
பொய்யாசை இன்பப் புதுமையை விட்டுமே
பொல்லாப் பசிகாமப் பாலை உண்டாசையால்
மெய்யான புத்தி மறந்து அசதியு மிந்த
விதம் வரும் என்ற நியாமலும்- அமிர்த.

492

மாய்கைக் கடலில் வருஞ் சையோகஞ் செயில்
மாதர் கருக்குழி கெர்ப்பந் தரித்ததில்
உய்வினை மைந்தன் உதித்துப் பத்துத் திங்களில்
ஓங்கிப் பிறந்துடன் தாங்கிப் பால்தந்தனன்

தருவள்ளுவநாயலார்

காமப்பால் என்றறியாமலும் பாசக்

கடலினில் அமுந்தாமலும் பாசங்கொண்டு

ஒங்கி வாமப்பால் தந்துணர வொட்டாமலும்

உதிரப்பால் தந்து ஊட்டினள் அன்னையே- அமிர்த.

493

செங்கநதி பற்பத் தீர்த்தங் கொள்ளாமலும்

திரோதாயி மாயையின் பாசக்கடல் விட்டுச்

சங்கநதி சந்திர புட்கரணியாலும்

சாகை நீர் உண்டு தவமுஞ் செய்யாமலும்

பரிதிமதில் அறியா மலுஞ் சோதியின்

பாலமிர்தத் தனைப் பார்த்துணராமலும்

கருதியும் அன்னைக் காமப்பாலைத் தந்துடன்

காட்டினள் முத்தமிட்டு ஆட்டினள் ஊஞ்சலில்- அமிர்த.

494

இடைகலையைக் கொண்டு பிங்கலையில் ஊட்டி

யோகா க்ஷரத்தைக் கொண்டினி அறியாமலும்

மடமயில் மாதவள் மாய்கைப் பாலூட்டியும்

வைத்திருத்து ஊஞ்சலில் சுற்றியு மாட்டினள்

கெர்ப்பக் குழிதனில் கியான தத்துவமாய் உற்பவித்தும்

உடலாவி பொருளுடன்

கற்பனை பிரமன் கடாக்ஷத்தினால் அருள்

முற்பவஞ் செய்த பூசாபவன் ஆண்டையே- அமிர்த.

495

அண்டரண்ட பகிரங்கம் ஆயிரத்தெட்டு

ஆக்கினை மேவுஞ் சதாசிவ சம்புவால்

எண்திசையும் ஈரேழு லோகங்களும்

கண்டு மகிழ்ந்திடக் காரண சற்குரு

பூர்வக் கியானம் புகழ் பாரினிலுதித்து

ஏறுமெய்ஞ் ஞானசித்தாதிகள் பொற்பதஞ்

கீர்பெருந்தசதீட்சை விளங்கிடக் கூறும்

அகத்திய மா முனியின் கிருபை- அமிர்த.

496

விருத்தம்

செங்கதிரோன் உதித்துவளர் புவியிற் குள்ளே

செனித்தவுடல் பிறந்ததுநாள் ஒன்ப தாச்சு

சங்கையுடன் நானிருந்து வந்த குதச்

சடங்குத்து அங்ககத்தி க்ஷணத்திற் செய்து

இங்கிதமால் அருகிருந்த மாதர்க் கெல்லாம்

இன்பமுடன் தேகமெல்லாம் நீர்க ளாடிப்

பங்கயமாய் எனைவளர்த்திக் கொடிபு தைத்துப்

பலவிதமாய் அமுதுகொண்டு படைத்திட் டாரே.

497

மந்திரத்துக் கெட்டாத நாத விந்தை

வரவழைத்து அவனவளும் வேறு காண்க

விந்துவிட்டே அனுபோகஞ் செய்த தந்தை

விருந்துஒரு புறந்தனில்வெவ் வேறு காண்க

தந்திரமாய் வயதுதந்த கலையுங் காண்க
சார்விருக்கு மருத்துவச்சி தானுங் காண்க
சுந்தரமாய் அகத்தில்தே வதையை வேண்டித்
தூபமொடு தீபநை வேத்தியந் தந் தாரே. 498

அகத்திலுள்ள சாஸ்திரங்கள் முடிந்த பின்பு
அவரவர்க ளாறுபசி யான பின்பு
மகத்தான பெரியோர்கள் அருகே நின்று
வரிசையுடன் அன்னையுமே என்னைப் பார்த்து
ஜெகந்தனிலே வெகு கோடி காலம் வாழ்ந்து
ஜென்மித்தோர் வயது பெற்றுச் செழித்து வாழ்வாய்
வகுத்துவைத்த நேர்மை அறியாமல் ஆண்டே
மாண்பரெல்லாம் இப்படியே வாழ்த்தி னாரே. 499

குதகமாய் யானிருந்த அகத்தை விட்டுச்
சிறுவனைத்தான் இருகரத்தில் ஏந்தி மேன்மேல்
சாதகமாய்க் கொங்கைதனில் அணைத்துப் பின்பு
சயனமிகப் பார்த்து அன்னை அகத்தி லுற்றுப்
பேதமிலாள் அன்னையிதா அழகு சுற்றம்
புகழ்பெறவும் வாழ்த்தி ஆலாத்தி சுற்ற
ஆதரவாய் அகத்திலெனைக் கிடத்தி வைத்து
அருள்பெறவும் அன்னையுந்தான் அமுதீந் தாளே. 500

சீரணியுஞ் சிற்றிடைக்குத் தண்டைக் காலில்
செழித்த துடை யிடையதுக்கே அரைநாண் இட்டு
நேராக இருகரத்தில் காப்பு நல்கி
நெற்றிதனில் சிந்தூரப் பொட்டுஞ் சாற்றிக்
கூரான இருவிழிக்கு மையிட் டேன்பின்
கொண்டைதனில் ரத்தினத்தால் சுட்டி யிட்டு
ஆராரோ என்றுதொட்டில் அசையத் தானும்
ஆட்டினாள் இருகரத்தை நீட்டி னாளே. 501

நவரத்ன ஊஞ்சல்தனில் எனையே வைத்து
ரதிமாது மங்கையர்க ளருகே சூழ்ந்து
கவனமுடன் பலகலைகள் சிந்து பாடிக்
கருதினா ரெனைத்தள்ளிக் கவிக ளோசை
தவனம்வரு கரமலரசைத் தாட்டி னார்கள்
தாயான அன்னையுமே அமிர்த மூட்ட
அவரவர்கள் பகுதிமுறை யதாக ஆட்டினார்
அசைய லூஞ்ச லாட்டி னாரே. 502

தொட்டிலாட்டுஞ் சிறப்பு

தரு

ஆட்டினார் தொட்டிலிட்டு அன்னையும் என்னை
ஆராரோ வென்று ஊஞ்ச லாட்டினார் காணும்

ஆட்டிளார் ஊஞ்சலதனில் அன்னை
 நானுமசையாமல் நித்திரைகள் செய்தேன் ஆண்டே
 சூட்டிய பொற்பணி ஒருபுறமிருக்க
 இருசெங்கை இருந்த வளைதான் குலுங்கக்
 கூட்டிய சிங்கார திட்டிக் கதவடைக்கக்
 கோட்டைக்காரர் கொல்லர் கண்டு எனைமறிக்க
 பாட்டிய ஊஞ்சல் அசைய நாட்டியமாதர்
 பரத சங்கீதமுடன் பாங்கிகளாட - ஆட்டி.

503

ஈராரும் வாங்கி சுழிமுனை மேல்நின்று - பின்பு
 இருநாலைக் கட்டியொரு மேனிமூட்டி
 கூரான வாசிமுனை வழிநடக்க- நல்ல
 கோகிலம் போலன்னை என் மேல் சிந்துகள் பாட
 வீரான மாதவர் வந்து வீணை வாசிக்க- அன்னை
 மேலணைத்துக் கொஞ்சி முத்தமேவி துதிக்கச்
 சீரான கொங்கை மடமாதுகள் - பாடச்
 சித்திர சதுர்கூட மெல்லாம் பிரகாசிக்கவே- ஆட்டி.

504

கண்டமத்தில் ஒன்றுடன் இரண்டுமாறவும்- வளர்
 காலோடி நாலுமவன் மேல்துதிக்கவும்
 கொண்ட திருச் சக்கரத்தில் ஒன்றுசுழிக்க- என்மேல்
 கோகிலச் சிந்துகள் பாடி- அன்னைதுதிக்க
 நின்றுநடனஞ் செய்தல் ரஞ்சிதங்கள் போல்- மாதர்
 நேசமுடன் பகும்வைத்துப் பாசமுடனே
 வண்டுமொழிக் கிள்ளை யெனும் மாதர்கூடியே - மதுர
 வாக்கியமுடனே பதங்களோக்கியமதாக - ஆட்டி.

505

சொற்பனஞ் சுழுத்தியெனுஞ் சாக்கிரத்தினு-நல்ல
 துரியந் துரியாதீதமுஞ் சேர்ந்து மேலாடக்
 கற்பனையால் நித்திரை வந்து வருத்தினால்- பின்னுங்
 கருத்தினால் தெரிசனங்கள் கண்டு நிற்கையில்
 விற்பவ மதாகி வளருற்பனத்தைக் கா-ணெந்தன்
 மெய்தனில் துய்யமதி மையத்திலும்
 தற்பொருளின் கற்பனையால் எப்போதும் ஆண்டே-எந்தன்
 சாதனையால் வாசிவந்து சட்டமதாச்சே-ஆட்டி.

506

குறைவிலாமலும் எப்போது முறைவின் முறைகள்- கூடி
 கோதாட்டி முத்தாட்டி அன்னை தாலாட்டியே
 சரசர வென்று ஊஞ்சல் பதுமைகளாட நல்ல
 சதுர் கூடமெல்லாம் நிறைந்து தாதிகள் பாட
 அருவி நதிக்கரையில் அளவாய்ச் சென்ற - பொறி
 ஐந்து புலனைந்ததனை அழைத்துக் கொண்டுநல்ல
 முறுகிக் கனல் எழுந்தச் சுழிமுனைக்குள் - மெத்த
 முழங்கை உடல் அசைத்துக் குலுங்காமலும்- ஆட்டி.

507

கள்ள இந்திரியமதைக் கருத்தில் வைத்துக்
 கலையில் ஈரேழுமதைச் சுழியில் அடக்கி
 உள்ளத்திலும் பாழ்க்கதவைப் பூட்டியெனக்கு- அன்னை
 உறக்கம் வரஊஞ்சலினில் சிறக்கவே நின்று
 வள்ளலெனும் அன்னையு மாமதுரமுட்டித்- தாலாட்டி
 வைத்தனைத்துச் சற்றுமவள் புத்திகலையாமல்
 எள்ளள வெனைக் கைவிடாது ஏந்தியே அன்னை-பின்னும்
 எடுத்துமடி மீதினில் வைத்துப் பிரியாது- ஆட்டி.

508

சுத்தவெளிக் கோட்டை இரண்டுங் கதவை- மூடி
 நல்ல சித்திர வீதி யலகையின் பாரியோடவும்
 வைத்துமே சோதி விசுத்தி வாசி கலைகள்
 சுவாச மாறிய போது கவிகள் ஆறியேநின்று
 சித்திரத் தெருவீதியும் வாசியோடவும்- நல்ல
 தெசவாயுவு பத்தும் பெருவிசை யோடவும் மூல
 முத்திரை கம்பத்தடியில் நித்திரை செய்ய - சென்ம
 முன்னும் பின்னுமென்னைத் தள்ளி அன்னை தயவாய்- ஆட்டி.

509

இருபத்தோர் ஆயிரத்தறு நூறு- பேரும்
 இழுத்துஞ்ச லெனைத் தள்ளிக்கருத்துகந்து சுவாசம்
 வருத்தம் பாராமலுமே வைத்தனைத்துமே
 மதிமாமலர் கொங்கை வலக்கை வாயிலூட்டினள்
 சருக்காய்த் திருத்தமதாகவும் யானமிர்த முண்டேன்
 வாசிசுழியில் கலைகொண்டிழுத்தே தொடர்ந்து மேவி அந்தத்
 திருத்தமுடலும் வச்சிர ஊஞ்சல் அசைய -மாதர்
 தெளிந்து கவிகள் பாடி யெனைத் தள்ளவே- ஆட்டி.

510

விருத்தம்

இருந்தவுரந் தன்னைஇரு நாடி நீட்டி
 இயல்பான சுழிமுனைதான் கிடத்தி வைக்கக்
 கருவான கூர்மனவன் கதவ டைக்க
 கனகசக்ர திரிகர்த்தன் சுழுத்தி யோட
 அருவமெனுங் குபேரனுந் தான்கு ழியிலே
 ஆதார மைம்பூத மூலஞ் சேர
 மருகாமல் என்னை அன்னை தொட்டி லாட்ட
 வன்னிநதிக் கரைமேலுந் தூங்கி னேனே.

511

தொட்டிவிட்டு அன்னை யென்னை ஆட்டி நிற்கச்
 சுகந்தெளிந்து சுழித்திவிட் டெழுந்த சோதி
 முட்டி முட்டித் துடித்தகர்மப் பகையைப் பார்த்து
 முறுக்கினினஞ் செருக்கையிலே அன்னை தானும்
 கட்டிமுத்த மிட்டென்னை யெடுத்த னைத்துக்
 கனக்கும்ப ஸ்தனவமிர்தம் வாயி வீந்தான்
 எட்டியெட்டித் தவழ்ந்தன்னை மடியி வேறி
 எளிதாக விளையாடி யிருந்தே னாண்டே.

512

பாராட்டிப் பலவிதமாய் வளர்த்தா என்னை
 பதியான பாகமெல்லாம் ஓடி யாடிச்
 ழீராட்டி வீதியெங்குந் தவழ்ந்து யானும்
 சிற்றடியால் தத்தடியிட் டிருந்தேன் பின்பு
 நீராட்டி மையுமிட்டுத் திலதந் தீட்டி
 நேர்மையொரு வர்ணமதாய் வளர்த்தா என்னை
 ஆராட்டி யெனைவளர்த்துப் புவியி லேதான்
 அருமையுடன் பிறந்துவய தைந்து மாச்சே.

513

அந்தமுள்ள ஆண்டுமொரு ஐந்து மாச்சு
 அருமையதாய் எனைவளர்த்த அன்னை தந்தை
 சந்தமுள்ள சாஸ்திரங்கள் கல்வி நூல்கள்
 சமத்தான கணக்கெழுதப் புவியின் மீதில்
 விந்தையுடன் பிழைக்குமென்று பள்ளி தன்னில்
 வேதியர்தன் வசத்திலே வைத்து மேலும்
 எந்தனுள்ள மகிழ்ந்துவொரு திங்கட் குள்ளே
 எண்ணறிவுஞ் சாஸ்திரமும் எழுதி னேனே.

514

கற்றறிந்தேன் சாஸ்திரங்கள் கல்வி நூல்கள்
 கருத்தறிய வயதெனக்கு ஈரைந் தாச்சு
 சித்தறிந்து விளையாடக் கவன மாச்சு
 செயலறிந்து மாதர்களைச் செயிக்க லாச்சு
 வித்தறிந்து விளையாடி வயது போச்சு
 மேன்மேலும் பொருளாசை மிகவு மாச்சு
 பற்றில்லா உறமுறையு மேலுண் டாச்சு
 பார்மீதில் பேராசை படைத்திட் டேனே.

515

கருத்ததனில் முன்னிருந்த அறிவும் போச்சு
 கனத்த பொருளாசை யெனக்கதிக மாச்சு
 விரித்தபுவி பெண்டிர்மக்கள் மயக்க மாச்சு
 வேகமுடன் பொருளாசை மேன்மே லாச்சு
 வருத்தமுடன் பலகுதும் பொய்கள் பேசி
 வாய்மை தெரியாமல் மிகவாழ்ந்தேன் யானும்
 உருத்தமுடன் தரித்தபடி யுலகுக் குள்ளே
 உகந்துவெகு பாக்கியங் கொண்டிருந்தேன் ஆண்டே

516

விதமான புவிதனிலே யான்பி றந்து
 வெகுதனமு மாடுமக்கள் பெண்டிர் சுற்றம்
 நிதமா வாழ்ந்துஇனி யிருந்த நாளில்
 நிஷ்டைசிவ பூசையிலு நிபுண னானேன்
 சதமான மோகமுனக் களிப்பே னென்று
 சமத்தான காரியத்தின் குருக்கள் வந்து
 பதமான அருள்பெற்று வாழ்வீ ரென்று
 பதியில்வந்து தீட்சைதந்து பகர்ந்திட் டாரே.

517

கொச்சகம்

ஜெனனமுத்தி சித்திபெறுந் தெய்வசித்தி மோக்ஷவரை
இனமறிந்து உலகுதனில் ஈடேறி வாழ்ந்தவற்கு
கனகரத்ன மேலதிக காரியமாஞ் சற்குருவுந்
தினமறிந்து தீட்சைவைத்து இயம்பினவா றெய்திலனே. 518

அஷ்ட அயிஸ் வரிய மதும் யானளித்து வான்புவியில்
கஷ்டம் அணுகாமலுமே காரியகுருக் கள்வந்து
இஷ்டமறை வேத சிவ இன்பருள் பூசைவிதி
சிஷ்டையெனக் களித்துத் தீக்ஷைவைத்து ஒதினரே. 519

கலித்துறை

கைப்பொருள் வாங்கி உபதேசஞ் சொல்லிக் கருதியேதான்
மெய்ப்பொருள் ஆவி மேன்மேலெ னக்கெய்து விளக்கமறி
மைப்பொழி தேவ மந்திரக் கியான வாறுதன்னைச்
சைப்படி தீட்சை தவமிது வென்று சாற்றினரே. 520

கனமான பூசை பலிதூப தீப முங்காரணமாய்
இனமாகச் சொல்லி எடுத்துரைத்தார் இந்தப்பூமிதனில்
தனகன மேவிச் சிவபூசை ஓம தர்ப்பணமே
உனதனுஷ் டான உபதேச வாக்கிய மோதினரே. 521

வெண்பா

அவ்வும் உவ்வென்று ஐயுங் கிலிச்சவ்வும்
சிவ்வுமவ் வென்று செப்பினார்-யவ்வெனவும்
நகரமகர நாடி யருளோ மெனவும்
பகரமெனுந் தீக்ஷையிது பார். 522

எட்டிரண்டும் பத்து இனியது ஒருதீக்ஷை
அஷ்டமா சித்தி விளையாடும் -இஷ்டமுடன்
ஐயஞ்சு மாற அவனி முதல்வான
மெய்யிதுபார் ஜெகவசிய மேல். 523

சிவபூசைசெய்த விவரம் தரு

பூசைகள் செய்தேன் காண்- சிவக்கியான
பூசைகள் செய்தேன்காண்.

வாசிக் குதிரை மேல்ஏறிக் கேசரத்தின்

வழியோடே சென்றுச் சுழியறி யாமலும்

வேசிக் குளாசை விரகத்துடனே யான்

வெறும் பூசை மணியாட்டி வீணுக்கேயான்

ஆசித்து சற்குரு தெய்வமிது வென்று

அர்ச்சித்து ஆத்துமந் தன்னை யறியாமல்

நேசித்துப் பூசை நிஷ்டை அறியாமலும் நின்றே

நிமித்தமாய்க் கண்டுருச் செய்தேன் யான்- பூசை. 524

தருவள்ளுவநாயனார்

கோலம் அறியாமல் காலையில் வில்வக்

கொழுந்தை முறித்தினி கூகைகள் போவவும்
சாலவுந் தேவாரம் ஒதித்துதித்துடன்

சங்கை அறியாமல் பங்கப்பட்டேயினி
காலைதனில் எழுந்து ஆலயஞ்சுற்றிக்

கருத்தினில் வாசியைக் கண்டு துதியாமல்
சீலமலரை யுயிரென் றறியாமல்

சென்று பறித்துயான் கொண்டு வந்தர்ச்சனை- பூசை.

525

வானத்தில் எழுந்த வாலாம் பிகையை

மதியா லறிந்து கெதியடை யாமலும்
ஏனந்தனில் முளைத்தெழுந்த கொழுந்தை

இறுக்கி நானினி முறுக்கிக்கிள்ளியே
ஞானப் பிரகாச மெய்ஞ்ஞான வித்தையால்

நாடிக் கருவூரில் நாதத்துடன் கூடி
மீன மேஷ மறியாமல் குருவந்து

வீணதாம் பூசைவிருதாவிற் செய்யவும்- பூசை.

526

ஆத்தும லிங்கத் தமுரியைக் கொண்டு

அறிவினால் அர்ச்சனையான் துதியாமலும்
பார்த்திப லிங்கம் பிடித்துரு மன்தனை பாலித்துப்

பூசித்துக் கங்கையைத் தூற்றினான்
பூத்தமலர் கொண்டறுத்து ஆவிடைமேல்

பொழிந்து அர்ச்சனை வழிந்து பாய்ந்துமே
வேற்றுமை யென்றறியாமலுங் காரிய

வீணர் சொற்படியே யானும் பூசித்தேனே- பூசை.

527

தில்லைக் குளத்தின் கரை நந்தவனத்தில்

முல்லை யிதழ்கொண்டு அர்ச்சனை செய்யாமல்
கல்லைத் தெய்வமென்று சொல்லறியாமலும்

வில்வமலரை வெடுக்கென்று போட்டுயான்
அல்லல்லோ இதுயாது மறியாமல்

அம்பர பூசையடுத்துங் கிடையாமல்
வெல்லு நீரிறைத்துப் புவிக்குள்ளாக

வெகுவுயிர்கொன்று வதைத்துப் பவிசெய்து- பூசை.

528

தெண்டிரைக் குள்ளே செழித்த மலர்க்குள்ளே

ஜீவ்னிருப்பது பாவமென்றுஞ் சற்றே
கண்டறியாமல் கருத்தால் பறித்துக்

கடைத்தேறப் பூசை நடத்தினேன் இப்படி
அண்டர்கள் போற்றும் உடலுக்குள் ஆத்துமம்

அங்கிருப்ப தென்றுஅறியாமல் யானுமே
வண்டக் குருக்கள் மொழி தவறாமலும்

மனத்தினாலே வலுவாய் உருச் செய்து- பூசை.

529

காரண சற்குரு பாதமே நம்மியே

பூரணத்தைப் பார்த்துப் பூசைகள் செய்தேன் காண்
தாரணி என்றறியாமலு நேமகந்தான்

செய்து ஆத்தும் லிங்கம் அறியாதே
வாரணி மாமலர் வாலாம்பிகை பதம்

வாமுங் கருவூரில் வாழ்ந்திடும் போதிலே
பாரணையாகிய வாசியை வாவென்று

பாவித்து அன்னையின் பாதம் பணிந்தேனே- பூசை.

530

விந்துநாதத் தொனி அந்தம் பொருந்திய

சுந்தர ஞானச் சுகாதிதம் பெற்றுமே

இந்திரியசுக இன்பச் சுழிமுனை

சந்தன குங்கும சுந்த பரிமள

தத்துவக் கியானந் தவம் அறியாமலும்

உத்தம ஞான உபதேசங் காண்கிலார்

வித்துவித்து நாத சத்தறியாமலும்

பெற்ற பேரிப்படிச் சித்தர் சொல்வாக்கியம்- பூசை.

531

மூலச் சுழி முனை வாவை குண்டலியே

ஞானத்திலேறி மெய்ஞ்ஞானமுங் காண்கிலார்

பாலத்திலும் மயிர்ப்பாலம் அறியாமல்

காலத்திலுங் கற்பசாதனை செய்யாமல்

ஆதார மாறுமேலா தாரங் காண்கிலார்

வேதாகமத்தில் விவேக மறியாமல்

நாதாக்கள் சொற்படி ஞாயமறிந்துமே

பேதாபேத மறிந் தாதியைக் காண்கிலார்- பூசை.

532

முத்திதருஞ்சுழி சித்திரக் கூடத்தினில்

அத்தி முகன் அருளர்ச்சனை ஆர்த்திடார்

சித்தியருள் சிவசின்மய ரூபமே

நித்தம் பூசியாமல் நின்று மயங்கிநான்

பஞ்சபூத மறியாமலுஞ் சுறு

வஞ்சகக் காரிய பஞ்ச குருக்களால்

என்செயல் ஒன்றும் இனி அறியாமலும்

நெஞ்சகமே நிலையாமலும் யானொரு- பூசை.

533

மதிமலர் ஆயிரத் தெட்டிதழ் சுற்றிலுங்

கெதிபெறுஞ் சிவக்கியான மறியாமல்

விதிமலர் சுழிமேவுஞ் சிங்கா தனம்

பதியறிந்து பஞ்சாக்கினை காண்கிலார்

பத்துடன் தீசைபுப் பாவித்துச் செய்யாமலுஞ்

சத்தி சிவ ரூபத்தை அறியாமல்

இத்தனை கால மிகுத்தவஞ் ஞானமே

யெத்தனை பூசை 'இயல்பும் அறிகிலேன் - பூசை.

534

திருவள்ளுவநாயனார்

நாளுநாளும் மிகநாடி எந்நாளுமே
 நாதன் திருவடி நானறியாமலும்
 கோளுங் காரிய குருவினால் இப்படிக்
 கூறறியாமலுங் கூட்டத்துடனே யான்
 நூறு நூறு நூறு கோடி சதுர்யுகம்
 நாடிநாடி ஞானம் யானினிக் காண்கிலா
 தூறுந்தூறுஞ் சித்தர் தூறினாலிப்படி
 வாடிவாடி வாசி மாறாட்டமாயியே - பூசை. 535

உள்ளத்தில் உள்ளம் ஒருமைப் படாமலும்
 ஊதுந் தாரை சுழியோசை காணாமலும்
 வள்ளலெனுஞ் சிவமாது அம்பிகையின்
 மலர் பொற் பாதம் மகிழ்ந்திருக்காமலும்
 அண்ட பிண்டம் அகண்ட கடாகமு
 மண்டல மூன்று மதிலர்ச்சனை
 கண்டதாரை அறிந்து ஊதிடும் வாசியை
 நின்றறியாமல் நிராதரங் காண்கிலா - பூசை. 536

காயசித்தி அறியாத கருத்தினை
 மாயசித்தி மகிழ்ந்துடன் மாய்கையில்
 பேய்கள் கூத்துகள் ஆடிப் பேரின்பங் காண்
 வாய்மதத்தால் ஜெகவாழ்க்கையில் சிக்கியான்
 காரமுஞ் சாரமுங் கண்டறியாமலும்
 ஊருகள் தோறும் உழன்று அலண்டுமே
 தேறு மெய்ஞ்ஞான சிவபதம் போற்றிடார்
 வேறுடன் காரிய வித்தையில் சிக்கியே- பூசை. 537

உப்புடன் புளி உயர்ப்பு அறியாமலும்
 சொற்படி சொற்குரு வாஞ்சையா லிப்படிக்
 கைப்பொருள் தோற்றுக் கருத்தறியாமலும்
 முற்பக பூசா பலனருள் முத்தியில்
 காரிக்குதிரைக் கன வேகப் பாய்ச்சலின்
 ஏறியங்கு படியிறுக்கி மூலத்தினில்
 சாரிவாராமல் தனிப்படவே ஜெக
 நாரியர் கையில் அகப்பட்டுயானுமே - பூசை 538

கட்டாது வாசி கணக்கில்லை யானுமே
 கட்டினால் எட்டுடன் மட்டுப்படுமது
 எட்டாது எட்டுமே கஷ்டமிராதிடில்
 அஷ்டதிசை சுத்தி அண்டம் பாய்ந்திடவும்
 ஒன்பது வாசல் பஞ்சபூத மாளிகை
 ஓராறு சுத்து ஈராறு மதில்களும்
 பொன்பு சக்கரக் கோட்டை நவரத்னபீடம்
 பூரணச் சந்திர புஷ்கரணி சுற்றி - பூசை. 539

அச்சு நகர்சுற்றி ஆறது. ஏழுமே கச்சிப்பதிகம்

ஆலயஞ் சூழ்நகர் தச்சனுளி படாத அண்டபின்டங்களும்
மச்சு மாளிகையில் வச்ச பொருள் கண்டு

பூட்டுந் திறவு கோல் மூட்டுஞ் சுழிமுனை

பூரண சந்திர பொற் கமலாலயம்

வீட்டிலிருந்து விளங்குந்

திரவிய மெய்ஞ்ஞான பொக்கிஷம்

விந்துநாதத்தொனி- பூசை.

540

சுழிமுனையே விழிமாய்கைப் பெருங்கடல்

சூக்ஷ் சடாதார மூலத்தின் குண்டலி

அழியா மதிமலர் அர்ச்சனை செய்து

விந்தமிர்த பான மாராதனை கண்டியான்

ஆழிக்கடல் கடைந்து அமிர்தபானமே

வழியறிந்து மதுவெனு மாறினால்

ஊழியுமே வினை ஓடிப் பறந்திடும்

விழியறிந்து வினாட்டம் வினாடிகாண்- பூசை.

541

மருவுயர்ந்த கமலமலர் ஆயிரத்தெட்டு

இதழின் வளர்மதியை வேண்டித்

திருவுயர்ந்த அம்பிகைப்பெண் சீர்பாத

பங்கயத்தில் தெரிசித்தே தான்

கருவுயர்ந்த வளநாடு தில்லைநதிக்

கரையோரங் கருதி வாழ்ந்தேன்

அருவுருவாய் மெய்ஞ்ஞான மருளி அகத்

தியரெனக் கருள் தந்தாரே.

542

இடகலையின் சுழியின் முனை யிலகுமதி

ரவியொளிதன் இயல்பாய் நின்ற

கடல்பெருகு மதுரஇன்ப அமுர்த்தந்தது

புகழ்கருணை கருவூர் நாட்டில்

விடமருந்தி சிவருப ஞானவா(ரி)

யருள் விளங்குஞ் சோதி

திடமருவுங் கமலமலர் அம்பிகையைப்

போற்றி இனி தெரிசித்தேனே.

543

கொச்சகம்

ஆசைப் பயனுரைத்து அசடுதனைத் தீர்ப்பமென்று

பாசமிகப் பூண்டிந்தப் பார்மீதில் போயுரைத்துக்

காசபணம் பறிக்குங் கசடர்கள்தன் சொற்கேட்டு

நேசமுடன் பூசைசெய்த நிச்சயம் விளம்புவனே.

544

தீராப் பெருங்கவடு செய்வினை யினால் உரைத்த

நேராப்பொய் ஆசை சொல்லி நேர்மை அருளாலுரைத்த

ஏராப் பணம்பறிக்கும் இவ்வுலகிற் சூதர்களால்

பேரா விலகுபிதிர்ப் பூசையில் மயங்கினேனே.

545

தருவன்னுவநாயனார்

வெண்பா

மனத்திலுந்தான் வளர்ந்த மலர்க்காவி யிரண்டுளதா
இனத்திலிதை யறிந்து இயம்பினேன்- கனத்திலேன்
காரியத்தின் குருவே காரணமாய் நின்றதல்லால்
வீரியமென்றே யுரைப்பார் வீண்.

546

நீட்டியிரு கரத்தால் நெடிய கிளையே வளைத்துக்
கூட்டி மலரெல்லாங் கொய்தேன் காண்- சூட்டியதோர்
கும்பிட்டால் ஏதாச்சு குவலயத்தில் ஒன்றுமில்லை
வெம்பிட்டால் பாவம்வரும் வீண்.

547

கலித்துறை

உதிக்கின்ற வேளையில் எழுந்தோடி யான் அவன் உட்புகுந்து
கதிக்கின்ற கந்தமலரெடுத் தேன்கள பாவமென்று
விதிக்கின்ற நெஞ்சினில் சற்றறியாமல் விரைந்துகொய்தேன்
துதிக்கின்ற மோகமும்வருமென்று பூசைதுணிந்துசெய்தேன்.

548

தீக்கரம் போலவுஞ் சீர்மேவுஞ் சித்தி சிறந்தபின்பு
பார்க்கின்ற பேருக்கு அலங்காரமாய்க் கனபத்தியுடன்
சேர்க்கையில் தூளித முடல்நதி யாடிய திருடரைப்போல்
ஏர்க்கையில் மந்திரம் ஒதல் எனையன்றி எதிரில்லையே.

549

பத்தியுடன் ஒருமலரைக் கரத்தில் ஏந்திப்
பரிவாகக் கடுகில்பதி னாறி லொன்றை
வெற்றியுடன் அர்ச்சனைகள் செய்வோம் என்றால்
விளங்குமிந்த நினைப்புவரும் உலகுக் கெல்லாஞ்
சுத்தியொரு நொடிக்குள்ளே அகம்பு குந்து
சொல்லுகிறேன் பொல்லாத மனதை நாடிச்
சத்தியுடன் சிவனிந்த நிலையைக் காணார்
சரியென்பார் மனக்குரங்குச் சாரி டாதே.

550

நீரினில் முழுகும் போது பொருள்மே லாசை
நிலையான கரையில் வந்தால் நிலமே ஆசை
கூர்ந்து நெற்றி தனிலும் வெண்ணீறு அணியும் போது
குறிப்பான மக்கள் பெண்டிர் சுற்றத் தாசை
ஊர்தனிலு மந்திரங்கள் ஒதும் போது
உற்ற பசியாகும் மனமதின்மே லாசை
பார்தனிலே தேவார மோதும் போது
பலவிதமாய் மனமோடிப் பார்த்த தாண்டே.

551

சித்தமுடன் செபதபங்கள் செய்தோ மென்பார்
செப்துகிறேன் அவர்களுட செய்தி எல்லாங்
கர்த்தனுட பாதமலர் நினைக்க மாட்டார்
காடுகற்றி ஓடியபின் கலங்கு வார்கள்

நித்யமுடன் நிஷ்டையிலும் நிற்க மாட்டார்
 நிலத்திலுள்ள ஆசையெல்லாம் நினைந்துக் கொள்வார்
 சத்தமுடன் தேவாரங் கூகை போலுஞ்
 சதாநித்திய மோதிசூடி கெடுப்பார் ஆண்டே.

552

மறவாமல் அனுதினமும் பூசை என்பார்
 மாந்தர்களுக் காணிதந்து கோடி வாங்க
 இறவாமல் புவிதனிலே இருப்போ மென்று
 இடும்பரெல்லாம் தலைகீழா யிறந்து போனார்
 உறவான காயமிது ஒடுங்கும் போது
 உலுத்தார்கள் தன் பின்னரரைக் காசும் போகா
 அறிவாலே யறியாமல் புவியி லுள்ளோர்
 அலகையெனத் திரிந்துலகம் அலைந்தார் ஆண்டே.

553

மண்டலத்தில் யானும்வந்து பிறந்தபின்பு
 மருவுபெண்டிர் மக்கள் சுற்ற மாடு கன்றும்
 தன் கரத்தால் வெகுகாசு செம்பொன் காணி
 தரணிதனில் தனம்பெறவுஞ் சார்ந்தே னென்று
 என்றுமிந்த வாழ்க்கையெனக் கேற்கு மென்று
 இருந்ததனால் திருவள்ளுவ னிசைந்து பார்த்தேன்
 ஒன்றுமில்லை பிரபஞ்சம் வீண தாச்சு
 உகந்தெந்தன் சாதிசூல முரைசெய் வேனே.

554

ஜாதிவேற்றுமை

தரு

சாதிசூல மானவகை சபையில் ஆண்டே- நின்று
 சாற்றுகிறேன் சாதகமா யானறிந்தாண்டே.

ஆதிசூல வான சிவநாத விந்துமே - சுழியில்
 அணுகிமுனை பெருகி யாகமம் வந்து
 வீதியெனுந் திருவாலங் காட்டகத்திலே- சேர்ந்து
 மிகுத்த சுக்கிலமென்றுங் குலங்காணு மாண்டே
 நீதியெனும் மூலம்விட்டு நாதவிந்துமே- பரையில்
 நின்றிலங்குஞ் சுக்கிலத்தா லெடுத்தவுடல்தான்
 சோதியிது ஞானகுலஞ்- சாதிபார்
 செந்து களாவதும் ஒருசாதியிதாண்டே- சாதி.

555

மூலமதிலான சுழி சதுஷ்கோணத்தில் - இலகு
 முதல்எழுத்தாகுந் தும்பிமுகவன்என்றும்
 கோலமுள்ள குஞ்சரத்தின் செம்புநிறமா வெள்ளை
 கூறாகு மெங்கள் குல வம்மிசங்காணும்
 ஒராறு உதித்தெழுந்தும் ஒங்கு புவியில்- தங்கி
 உதித்து உருவெடுத்து உற்பனமதாய்ப்
 பாலமுதாசுமே விங்கத் திருவாலங்காடு- முன்பு
 பரப்பிரம மெந்தனுக்குச் சேர்ந்த குலமாண்டே-சாதி.

556

திருவள்ளுவநாயனார்

திருவுரு மேலானந்தி அறிவுடை மாயன்

செங்கமல மேவுந் திருச் சிறந்திருக்கும் நேயன்
கருவூரு நாட்டில் இலகு மதியின் பிறைகோணங்
கல்வியும் வாழ்வுந்தரும் திதிசெய்யு முபாயன்
மருவுறை அக்கினிசூழ்ந்த முக்கோணத்தின் வீடு- அந்த
வட்டத்தில் அமர்கின்ற ருத்திரகுலங்காணும்
பறையிருக்கும் நாதவிந்து பரப்பிரம வீடு

இந்தப்பாரில் என்னை அறியாமல் பறைய னென்றார் ஆண்டே- சாதி.557

கண்டத்தினுள்ளே அழைத்தறு கோணங் காட்டி- சோதி
கருணை மயேஸ்பரத்தின் வம்மிசந்தான் ஆண்டே
நின்ற தமையன் பொய்யல்ல என்குலங்காண்-சொல்வேன்
நீள்புவியில் நீசனென்று பேர்குறித்தார் ஆண்டே
அண்ட பிண்டங்களும் ரெண்டுமொன்றதா- மிரண்டும்
ஆயிரத் தெட்டி தமிழினில் யானுதித்தேன் காணும்
என்றும் எவ்வுயிர்க்கும் எங்கும் எறும்புகடை- யானை
யாருக்குமென் தந்தை சதாசிவன் காண்ஆண்டே-சாதி.

558

பொங்குகடல் சூழ்உலகம் பதினாலுங் கூடிப்
புவனம் இருநூற்றிருபத்து நாலுமேவும்
எங்குநிறைந்தே யெழுந்து வளர்கின்ற - சோதி
எங்கன்குலஞ் செங்கதிரில் பங்கு மில்லைகாணும்
கங்குல் பகலுங் கதிரு மதிசூழும்- வானங்
காரணமாக இரண்டுங் கூடிவருமாயில்
திங்களும் ஞாயிறும் எங்கள் குலமென்மேலாகுஞ்
சேர்ந்ததிந்தப் பறையினால் நேர்ந்தது காண் ஆண்டே-சாதி.

559

கற்றிடுங் கல்விக்குச் சித்தம் மகிழ்ந்திடும்- புத்தி
கருத்திலிருந்து மதியுகந்திடுங் காணுஞ்
சத்தம் பிறக்கையில் கூட சரஸ்வதியு மெங்கள்
சாதியிலுதித்த தெந்தன் தாய்தந்தைகாண் ஆண்டே
வித்தையும் புத்திவிளங்குஞ் சதுஷ்கோணபீட
மெய்ஞ்ஞான குலத்தில் பிர்மவேதகுலங் காணுஞ்
சத்தகுல பிர்மசக சூழங் கரணாதி
சோதிமய மாதிகுலஞ் சொர்ண மயமாண்டே-சாதி.

560

துய்யமதி சூழும்பரை அம்பரவீதி
சூக்ஷ்மாதார சோதி மூலத்தில் காணும்
வைய முழுதும் படைத்த வாலாம்பிகை- யாண்டே
வாள்புவியு மெங்கள் குலவம்மிசங் காணும்
செய்யதிரு கருவூர் இலகுமவன்- நாட்டில்
செங்கநதி பொங்குகரை யெங்கும் பிரகாசிக்கும்
மையசுழி மூலம் வளர் வாலாம்பிகை- யெங்கள்
வர்க்கத்தில் வாழும்பரை தான் வம்மிசங் காண் ஆண்டே-சாதி.

561

விருத்தம்

சுக்கில சுரோணிதமீது இலகுபரி
பூரணத்தின் செயல்தன் னாலே
எக்குலமும் நாதவிந்தா லெய்தும்வகை
வளப்பமெல்லா மிடரில் லாமல்
பக்குவமாய் அகத்தியர்தன் உபதேசம்
அருளபரி பானை யாய்ந்து
திக்குமெட்டுப் பதினாறு கோணமதில்
அண்டபிண்டத் திசையு மொன்றே.

562

ஒன்றான மனிதர்பல செனன மொன்று
செந்துவொன்று உலக மொன்று
நின்றிலங்கும் வானமொன்று புலியும் ஒன்று
அண்டரண்டம் நிலைதான் ஒன்று
இன்றுமன்றுங் கதிர்மதியும் மின்னல்
இடி காற்றுமழை யெல்லாம் ஒன்று
சென்றுல கெலாம் படைத்த நாதவிந்தால்
எடுத்தவுயிர் செனன மொன்றே.

563

சாதிவகை தரு

சாதியைச் சொல்லுகிறேன்- என்னாண்டையே
சாதியைச் சொல்லுகிறேன்.

சாதியினில் பரப்பிரம குலத்தினில்
தந்தை யெனும் சதுர்வேத சிந்தாமணி
சோதிதனில் ஞான சூக்சு சடாதார
துய்யமதி சந்திர ஐயனெங்கள் குலம்
பூதாதி ஐந்தும் புனலில் மருவிய
வேதாகமத்தில் விளங்குஞ் சுகாதீத
மாதார மூல மேலாதாரம் ஈராறடங்கிய
வீட்டினில் ஆண்டேயவன் சாதிகான்- சாதி.

564

ஓதிவைத்த பிரம் ஒங்கார தீட்சைதான்
ஓகோகோ வானம் புலி படைத்ததாகையால்
ஆதியும் அந்தம் எனக்குள் அடங்கிய
ஆக்கினை சத்த மதீத மென்குலமே
பிரம் கூத்திரியர் வைசியர் குத்திரர்
பேத மறையிது நாலும் விளங்கிடும்
கர்மிகள் கூடி கோத்திரம் உண்டாக்கினர்
கலியுகமிது வரலாறு காண் ஆண்டே- சாதி.

565

அந்தர வட்டத்தின் வானம் புவிக்குள்
அலங்காரமாகப் பதினாறு சேர்ந்திடுஞ்
சந்திரன் போலுந் துலங்கிய பூரண
சாதி குலந்தன்னில் ஆதி குலங்கானும்

தருவள்ளுவநாயனார்

இந்திரன் அக்கினி யேமன் நிருதிவாய் (வு)
 வேக வருணன் குபேரன் ஈசானியன்
 சந்திரப் பிரகாசத்தின் மூலத்தினுள்ளே
 தழைத்திடு மென்குல சாதியிதாண்டையே- சாதி. 566

முப்பத்து முக்கோடி தேவர் முனிவர்
 முதலான இந்திர நாரதர் கின்னரர்
 உற்பத்தியாக நாதவிந்தாலே
 உதித்தவாறு எல்லாம் ஆதித்தன் குலங்காணும்
 அம்புனியாலும் அனேக ஷயிர்களும்
 அண்டபிண்டமதில் ஆச்சுது அனேகமுந்
 தப்பில்லையே பரையம்பிகை தன்குலஞ் சாம்ப
 சதாசிவன் தந்தைகாண் ஆண்டையே - சாதி. 567

சிற்பரையான சிவசாம்புவன் குலஞ்
 செந்துக்களெல்லாம் என் சாதியின் வம்மிசந்
 தற்பரை சோதி பிரகாச வர்க்கத்தினில்
 சாம்புவ னென்குல சாதிகாணாண்டே
 சின்மய மென்மயம் பொன்மயன் தன்மயஞ்
 ஜீவசெந்தாதி ஜெகமய மானதும்
 நன்மய நாதச்சிரோன் மயம் என்குலம்
 நாதனென் வம்மிச நற்குலமாண்டையே- சாதி. 568

பறைபதினெட்டும் படைத்ததென்வம்மிசம்
 பாருடகா தீதம்பார்க்கப்பல விதஞ்
 சீரருள்ளானச் செழுஞ்சுடராதீத
 திருவுருமூலச் சிவசாம்புவன்குலம்
 ஆதியுமுந்தம நேகமுண்டான
 அண்டகடாகமதீத செகங்களுஞ்
 சோதியருள் சுழிமூலத்திலேசுக
 ஞானகுலத்திருவள்ளுவ னாண்டையே-சாதி. 569

சிஷ்டியிலுந்திருவள் ஞவனாயன்
 தெளிந்தவேதாந்தச் சிவஞானசாதிகாண்
 அஷ்டதிக்கெங்கும் புகழ்சிவசாம்புவன்
 ஆண்டையே யுந்தனருள் பரசொர்க்கமே
 சோதிச்சுழிமுனை தில்லைப்பதிநகர் ஆதிக்
 கருவூர்வளர்திரு நாட்டினில்
 ஓதியவள்ளுவசாம்புவனாலுலகாதீத
 மெங்குமுதித் தவராண்டையே - சாதி. 570

எங்கும்புகழ் திருசாம்ப சதாசிவன் மயக்கமறத்
 தங்கள் குலவம்சாதி வர்க்கத்தினில்
 இங்கதினா லுலகாதித மீரேழுங்
 கெங்கையு மக்கினிவாய்வு சத்தங்களும்

பிர்மாவிஷ்ணு ருத்திரன் மூவரென்வம்சம்

பேரும்பிரகாச பிரபல்யமேவிய

நீரும் சிஷ்டை சிவசம்ப வமூர்த்தியால்

நீடுல கதீத நாடுலகம் புகழ்-சாதி

571

மண்ணும்விண்ணும் வன்னிவாய்வு சத்தங்களும்

பண்ணுமறைவே தநாலுமுதித்தவ

ரண்ணுமிண்ணுமாறு சாஸ்திரகூடி

எண்ணுமினியென் குலத்திலுய்த்தவாறு

வேதியரிட்ட கட்டளைப் பிரகாரமும்

மேதினி யோர்விளங்கு மனுநீதி

ஆதியென்றே பலசாதிகுலவர்க்கஞ்

சேதியான பெண்ணிரு சாதிகளாவதுஞ்- சாதி.

572

இப்படியேகுறித்தெங்கும் பிரகாசமாய்க்

கற்பனையாய் மறைவேதங்களோ தினார்

எப்போதுமே யுலகெங்கும் வழக்கமாய்ச்

சொற்படி சொல்லிடுஞ்சூதுகளாண்டையே

பிர்மகூத்திரியர் வைசியர்கூத்திரர்

கர்மகூஸ்திரங்கள் கட்டினார் துய்யமதி

துர்மவிசேஷசுய ஜெகஜால மேவர்ம

மறிந்தருள் வள்ளுவனோதினான்- சாதி.

573

இந்தவித மென்றறியா ருலகில்

எந்தன் குலத்தை யிகழ்ச்சிகள் பேசினார்

உந்தன் செயல் சிவ சாம்பவ மூலமே

அந்த விதியோ டன்றறியா ரென்னாண்டையே

மாலப்பறையென் றே சேரன் சோழனு

மாடுகள் செத்துமே வாறறிந்தானதே

யோலமென்றே யதையுண்ணும் படிசெய்தார்

ஒகோபாவிகா ஞற்பத்தி காண்கிலார்- சாதி.

574

ராஜாங்கஞ் செய்த நடத்தையின் குறி

வேதாகமத்தில் விதித்த வாறல்ல காண்

ஆசார மல்ல பீசா பல யோகமே

கோச பீசத்தில் குலங்கள் செனித்ததே

மனிதனாய்ப் பிறந் தவனி மீதினில்

மானு காளுங்கள் வளப்ப மறிவதும்

யோனி நாலல்ல வோவேழு வகைப்படி

யோகதிசை ஞானமெட்டில் விளங்குமே-சாதி.

575

விருத்தம்

அருபுரத்தில் மனோன்மனியென் தாயே யாகு

மடுத்த வட்டஞ் சதாசிவன்தான் தந்தை யாகுந்

திரிபுரத்தில் மயேஸ்பரனுந் தந்தை யாகுந்

செவந்தகனல் ருத்திரனு முன்னோ னாகும்

தீருவள்ளுவநாயனார்

சிறுபிறைக்கு விருந்தவரென் தமைய னாகும்
 ஜெகம்படைத்த பிர்மாவுஞ் சகோத ரன்தான்
 மருமிகுத்த ஐயருக்குள் பின்ன தாக
 வந்துதித்த சாம்புவனும் யான்கா ணாண்டே.

576

ஓங்கார சத்தங்குண் டலியே யாகும்
 உன்னறியுங் குண்டலியென் பாட்ட னாகும்
 ரீங்கார மானவுடல் மச்சை யேழும்
 நிலவாங்க ணெங்களுற முறைதா னாகும்
 பூரீங்கார மானதெல்லா முதிர் மாகுஞ்
 செனித்தவுட லென்தாயின் கூறே யாகும்
 நீங்காத நாதவிந் துதித்த நேர்மை
 நீள்புவியிற் பிறந்தாரென் குலத்தா ராண்டே.

577

இந்தவித மென்குலத்தா ரென்று மேவி
 யென்னுள்ளே பார்க்கஇந்தப் படியே யாச்சு
 சந்தையந்தா னறியாமல் நீங்கள் நீரில்
 தவளையைப்போல் வேதமெல்லாஞ் சாற்று கின்றீர்
 வந்தவழி யறியார்க்கு மந்திர மேது
 வகையறியா மாந்தருக்குச் சாஸ்திர மேது
 விந்துதித்துப் புவிதனிலே பிறந்த பேர்க்கு
 வேறில்லை சாதிசுவலு சரிதா ணாண்டே.

578

சத்தேழு புவிதனிலே பிறந்து யானுஞ்
 ஜாதிசுவ மானவகை சார்வாய்ச் சொன்னேன்
 சித்தமுள்ள நாதாக்க னறிந்து கொள்வார்
 தீங்கான மாந்தரிதை யறிய மாட்டார்
 கற்றவுரைப் பழிப்பவர்க ளுலக மாண்பர்
 கசுமால மடையர்சொல்லுங் கவியைப் பாடி
 வித்தையிலு மலங்காரக் கவிதா னென்பார்
 வீணர்கள்தான் வீண்புளுகு விளம்பு வாரே.

579

வியாசர்சொல்லும் பாரதத்தில் வெகுபொய் வீணாம்
 மேதினியோர் மாய்கையினில் விரும்பச் சொன்னார்
 ஆய்ந்துகவி பாடிவிட்டான் கம்பன் வம்பன்
 அநீத ராமாயணத்தி லனேகம் பொய்தான்
 சாயாம லதிவீர பாண்டியன் சொல்லுந்
 தமயந்தி சரித்திரநை டதமுஞ் சொன்னார்
 சுசுமாகா திதுகவிகள் சுத்தப் பொய்தான்
 தொடுகவிமா ணிக்கவா சகர்சொன் னாரே.

580

தேவார மானதிரு வாச கத்தைச்
 செகத்தோர்கள் படித்துமெத்தத் தியங்கி னார்கள்
 பேயான ஆண்டிகட்குப் பிழைப்புக் காகப்
 பேசிவைத்தார் மற்றொன்றும் பிசகோ இல்லை

சாவாதார் மாய்கைதனி லடிபட் டோர்க்குத் .

தளர்ந்தபின்பு ஞானவிதி சாரா தென்னில்
'துவாதசாந்' தவெனிய நிந்தோ ரல்ல

சுக்கிலமு மழிந்தபின்பு துலங்கார் தானே.

581

கொச்சகம்

நீடுலகு மாய்கைதனில் நின்றழிந்தால் நாதவிந்து
காடுசுடு காடொழிய காயசித்தி யாகுமோசொல்
பேடியர்கள் மோடிதனில் பேய்மனமே பிந்துடரத்
தேடுவதென் ஞானவிதி தேகமழிந் தாலழிந்தே.

582

சீமுதிர் மச்சையுவர் தேங்கும டமாதருவி
வாழுங்கசு மாலமந்த மாரிபொழிந் தேயொழுகு
மூழ்கஞ்சல மூத்திரப்பை மூலப்பா மூத்தையினில்
ஊழியெம துற்குழிக்கோ வுயிர்ப்பெலிக்கு ளாமனமே.

583

கலித்துறை

ஊத்தைக் குழிதனி னாதவிந் தூறி யுடவெடுத்தால்
நாற்றமெண் சாணுட லவ்வழிக் கேமன நாடிடுங்கான்
சோற்றுத் துருத்தி யெரிசும்பி மாய்கை துலைத்துவிட்டார்
காற்றும் வசப்படா ஞானசுகா தீதங் காண்கிலரே.

584

ஜெகத்தாசை யோனி மறவாத சேணி செழுங்கனல்பார்
அகத்தாம லெப்படி யக்கினி சூழ்ந்திடு மவ்வனலில்
உகத்தாசை வைத்து வழன்றிடு வோர்க்கென்ன வுற்பத்திகான்
அகத்திற் பிறந்து கடலைக் கடந்தவர்க் கமைப்பதுவே.

585

பஞ்சவிந் திரியம் பாயுமா றுறதின் பாய்ச்சலிலே
தஞ்ச வரமிருந் தாடுது காண்விட நாகசர்ப்பம்
மிஞ்சுகும் மூலச் சுழிநாத விந்து வெளிவருங்கால்
கஞ்ச மலர்த்திரு கருணைமெய்ஞ் ஞான கற்பகமே.

586

அரவங் கடிக்க விடமே றிடுமுன் னதற்குமொரு
திரமாய் மணிமந்திர சிவஞான பூபதி செய்முறைகான்
இறவா திருக்கச் சூதகற்ப மினிதறிந்து
பிறவா திருக்கச் சுழிமுனை காணப் பிறப்பில்லையே.

587

ஞானப்பிர காசத்தின் னாட்டத்தி லேமன னாடிடுமுன்
வானத்தி லேசுத்த மேகங்கள் கூடிப்பின் வாரிதனில்
பானத்தை யுண்டு பசியாறும் பாவனை பன்மையைப்போல்
சோனைப் பொழிந்த வுலகாதி யெங்குந் துதிப்பதுவே.

588

ஒன்றுணர் பூரண ஞானக காதித மொன்றறியக்
கண்டுணர்வோர்க் கெய்து நாதவிந் துற்பத்தி காயத்திலே
நின்றறி வானந்தப் பேரின்ப சோதி நிராமயத்தை
அன்றுமின் றொன்றல்ல பிரபஞ்ச மாய்கை யகற்றுவதே.

589

சீருவள்ளுவநாயனார்

செந்துக ளர்வது மிந்திரி யத்தினில் சேர்க்கையுங்கண்
டிந்த விதமென் றறிந்திடி லாரென் காரணமோ
ஐந்துரு நாதவிந் தாவது மேசெனித் தம்புவியில்
விந்தை யென்ஜாதி லோகாதி லோகம் வெளிப்படுமே.

590

வெண்பா

எங்கள் குலவிந்தி லெறும்புகடை யானைமுதல்
செங்கமல வமிசத்தில் சேருமே- உங்கள்குலம்
வந்துதித்த வண்மைவர லாறுதிரு வள்ளுவனால்
அந்தவிதி கண்டறியா தே.

591

உள்ளம் பெருங்கோயி லுற்றுணர்வ தாமாகில்
எள்ளளவின் சொன்னமறப் பொன்னமயம்- உள்ளபடி
ஒன்றொன் றுலகு வுன்குலமு மென்குலமுங்
கண்டறிவ தென்மொழியில் காண்.

592

உலகவுற்பத்தி தரு

தன்னாந்தன தன்னாந்-தனத்
தந்தனத்தானதனா தன்னாம்.

ஞானசிகாமணியே- தெய்வ நாயகனால் ஜெகமாதிதமும்
வானமும்புவியுமுதல்-மதி-சந்திரனும்ரவிஞ்ஞரியனும்
காணவொளிவீசும்-கார்-மேகங்களுமிடிமின்னல்களுந்
தானாய்விளங்குமுயல்-மாரி-தாபரமும் வாய்வுசாகரமுஞ்
சோனாதிபதியிலகும்-சத்த-தீவதீவாந்தர செந்துகளுஞ்
சோனையருவிவளர்-சுழல்-சோதிப்பிரகாச விருட்சங்களும்
தேனூறல்பாயுமந்தச்-சல-செம்புநதிமகமேருகளும்
பானுகனல்சொரியும்-வன்னி-பாயுஞ்சூதரசக் கேணியுமே-தன.

593

நவரத்தினம்விளையுந்-திவ்விய-நாகரிகச்செந்துநாடுகளும்
எவ்வர்ணமாய்விளங்கும்- சந்திர-இந்திரபட்சியன்ன பட்சிகளும்
புவனங்களில் மிகுத்த-அண்ட-பூச்சக்கரவாளகிரிசூழிடமுங்
கவனாதிராஹுதர்கன்-பிறவி-கந்தருவதேவ கந்தருவர்
பவனமளாயிடுவர்-பகி-ரண்டமளாவியகவனாதிகள்
தவத்திம்மிகுத்ததவம்-ஏழு-சங்காரஞ்சூழ்நடுரோமபுரி
சிவஞானசித்திபெற்ற-குளிகை-சித்தர்கள்வாழும்தீபாந்தரமும்
புவனஏமகிரியுங்-கெந்தி-மாமலைராஹுதருபகமே-தன.

594

பொதிகைநகரெனுமே-இந்தப்-புவனஞ்சூழ்சாகரமத்திபத்தில்
அதிதமென்னாலருள-மெத்த-அதிசயரோமாபுரிநகரில்
நதிசூதக்கேணியொன்று-அது-நற்சதுரம் நூறுகாதவழி

மதிசோடிபட்டையொளி-ரவி-மாமதிக்குக்கதிரெட்டியதாய்
விதியாலமைப்பதென்ன-அண்ட-மேருவுஞ்சுற்றிமதிக்குமுந்திடும்
பதியாயுதித்திடுங்காண்-பஞ்ச-கர்த்தரிருப்பிடமஞ்சு சபை
கெதிவாள்கயிலாசகிரி- சுற்றிக்கேணியொன்றுசூதவாசலரங்
கொதிதான்கொதித்திடுமே-சித்திரைக்-கோடைதனில்சித்தர் கொண்டுபோவார்

தன. 595

என்னுஞ்சிறஞ்சீவிதான்-அந்த-ஈசனருள்காயசித்தி பெற்றோர்
மன்னும்விண்ணுள்ளளவும்-தேகம்-மரணமவர்க்கொருகாலுமில்லை
உண்ணுமறுகுவையில்-அப்பு-உப்பொன்றுமாகாதிருப்பவர்கான்
திண்ணும்பதார்த்தங்களில்-ஜீவ-செந்துவகைகளுயிர்வகைகள்
உண்ணும்படியகற்றி-யோக-சாதனையில் நித்திரை யொன்றறியார்
அண்ணலருள் பதமே-நித்தியமர்ச்சித்துமூல அமிர்தமுண்பார்
கண்ணாமூடியறியார்-மவுனக்-கண்ணாடிமீதில் கருத்துணர்வார்
சொன்னாட்டமாயிருந்து-தெசுதீகைப் பெற்றுக்கவனம்பாய்ந்திடுவார்-தன.596

சதாசிவசாம்புவனாவ்-ஜெகந்-தானேபடைத் துயிருண்டாச்சு
இதானவாற்றிந்திடிலோர்-புனி-யெழுவகைத் தோற்றநால்யோனியுமே
சுதாகமத்தினுற்பத்தியால்-பரை-சோதியொளியில் சுயம்பதுவாய்
நிதானமாவ தெறும்பு கடை-யானை-யாவதுவே முன்பின்னேக முயிர்முதலாய்
விதாவிதங்களானபல- விந்து-நாதமது விளைவானதுகான்
குதாவெனும்பரைச்சாம்புவனாவ் - அண்ட-கோளகைவடவாக்கினி
மதானினோத பேதமதால்-வரும்-வந்தவழியறிந்திந்தவிதம்
இதார்த்தமாக இனியுரைக்கும்-எங்கள்-தெய்வம் வேறோ உங்கள் தெய்வம்
வேறோ-தன. 597

உலகம் பிறந்தவிதம்-பரை-யுந்திதனில் பிர்மயேந்திரங்கான்
கலகப்பிரியர்கூடி-புராண-கட்டளை வெவ்வேறு பிரித்துணர்வார்
அலகையதினளவா-லான-அச்சது வேயறிந்துச்சிதமாய்ச்
சிலபேர்மதபேதங்கள்-மனு-செய்கையினால் விதிநூல்களுமே
பலபலபேர்க்கூடி-பரி-பாஷை யறிந்து பகர்ந்திடிலோர்
நிலவுபொழிமதுரஞ்-செக-நீடுலகாதிதமே தழைக்கு
மூலகாதிதம்புகழும்-திரு-வள்ளுவசாம்புவனுற்பவத்தைப்
புலையென்றே யுரைத்த-மவுனப்-பொக்கிஷமே ஞானக்கிஷங்கான்-தான்.598

அம்பிகையின் பொற்கமலம்-பணிந்-தர்ச்சனை செய்து அடியனுமே
நம்பித்திரவியத்தை-மூல-நாதவிந்தையுண்டு நான் வெளியாம்
தும்பிமுகனருளில்-துரியந்-துரியாதீதங்கடந்தே துதித்துத்
தம்பித்திடைகலையின்-மூலஞ்-சாதித்து வாசிகொண்டே யிழுத்துத்
கும்பிதனிலிருந்த-ரத்தினங்-கோடானுகோடி திரவியத்தைச்
செம்பொனருள் பொருளும்-இனி-சித்திக்க வாசிகொண்டே திறந்தேன்
பம்பகமாயிருந்த-கொல்வர்-பத்துந்தகவாயுவு நித்திரைசெய்து
தெம்பாயிருக்கையிலே-திவ்ய-செங்கநதி யகழிதாண்டி விட்டேன்-தன.599

மூலா தாரங்கடந்து-முனை-முச்சுடர்வட்டமதில் கடந்து
பாலமது கடந்து-வாசி-பாய்ந்துவிட்டேன் சதுஷ்கோண
ஞாலத்திலேயறிதல்-பிரம-ஞானகவாதிஷ்டானங்கடந்து விட்டேன்
சீலம்பொழியும் ரத்னந்-திரு-மால்மணிபூரகமீதருகே
சந்திரபுஷ்கரணி-திவ்விய-சாவடி சித்திரமண்டபத்தில்
இந்திரசுருபசித்தி-பெற்ற-எமனாட்டுச்சித்திரபுதுபேர்
வந்துமறித்தார்கள்-போட்டேன்-வாசிக்குதிரை மேலங்குபடி,
அந்தரமாயெழும்பி-சவாரி-யனாகதக்கோட்டைமுக்கோண வட்டந்-தன.600

தீருவள்ளுவநாயனார்

ஈராறுசுற்றமதில் வன்னி-யெய்துஞ்சலநதிநான்கடந்து

நேராய்வர்குதிரை-அது-நிர்ப்பந்தமாய்ப் பாய்ந்துஒடையிலே
ஆராய்ந்துமுப்பதுபேர்-கயிலை-அதிதசித்தர்வந்தடக்கையில்தான்
மாராடியேமறித்தார்-வாசி-வல்லமையாலே விசத்திவந்தேன்
அறுகோணஞ்சுற்றிமதில்-அது-ஆறு பத்துநெருப்பாறருகே
துருக்கல்மண்டபமும்-கனக-சொர்னத்தினாலுரத்தினச்சாவடியில்
திருமூர்த்திமூவருமே-தேவ-சித்தர்களும்வீற்றிருக்கையிலே
கருணைமலர் பொழிந்து மூவர்-கண்டுமகிழ்ந்துகளிகூர்ந்தனர்-தன. 601

திருவள்ளுவனெனவே-ஞான-திருஷ்டியினாற்கண்டு-தேவர்களும்

அருவுருவாய்மதுர-மலர்-வாசம்பொருந்திய ஆசீர்மத்தில்

இருமென்றவர்களுமே-கமல-இங்கிதஞான சுகாதிதத்தில்

உருவாய்ச்சொர்க்கப்பதமே-உப-தேசமுந்தந்துமுத்தியளித்தார்

கருணாகடாட்சம்பெற்று-வாசிக்காரிக் குதிரைமேல் சீனிகைத்து

ஏறிக்கனவேகமதாய்-அந்த-ஈரெட்டுமாமதில்தாண்டியபின்

குறிப்பாய்வருகையிலே-பின் குவட்டுசித்தர் முப்பத்தாறுபேர்கள்

மறிப்பாய்மறித்திடவும்-வாய்வு-வாசியென்ற பொடிதூவிவிட்டேன்-தன.602

விசத்தியறுகோணங்-காலி-வேகத்தினால் நடுமையத்திலே

உசத்தியரிதாயறிந்தேன்-வாசி-ஓகோகமலபீடமருகே

நிசுத்தம்வராமலுமே-கொண்டு-நேசமதாகமயேஸ்பரனார்

வசுத்தசித்தாதிகளும்-திரு-வள்ளுவனே ஆசீர்மந்தனிலே

கனகரத்தினபீடங்-கருணை-கமலமலர்பொழிந்தேயருள

நினைவாய்மயேஸ்பரனும்-ஞான-நிஷ்டைதந்துயோக தீட்சைவைத்தார்

இனமாயுபதேச-முத்தி-யின்பத்துடன் தந்து அன்பெனும்

மனதுகளிகூர்ந்து-சொக்க-மாமதிமோட்சவரையளித்தார்-தன. 603

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறும்-அதில்-தசவாய்விலகப்பட்ட பேர்களையான்

சுற்றத்தாரென்னாமல்-இவர்-தூரத்தாரென்றகற்றிவிட்டேன்

சத்தமதிலிருந்து-மூன்று-சாக்கிரவீடுமத் திபமதில்

கர்த்தரிருப்பிடங்காண்-தெய்வ-கமலமலராயிரத்தெட்டினில்

சித்திரச்சாவடியும்-ரத்தின-திவ்வியமாமணிக் கோபுரமும்

ரத்தினமதில்பதினாறு-ஜீவ-ரத்தினக்கோட்டை சுற்றுமதிலும்

பக்தியுடன் வரவும்-வாசி-பதினாறுகலைகுழந்தியருகே

தெத்துகாத்திடும்பேர்கள்-திரு-வள்ளுவனென்றறி யாமலுமே-தன. 604

எழுபத்தீராயிரம்பே-ரெழுந்-தோடிவரும்போதினியது காண்

வழுவாமலேயினிதான-கவன-வாசிகொண்டுசீனி வைத்ததன்மேல்

இழுத்துமேயங்குபடி-யானதி-லேறியே சவாரி தூறிடவும்

தொழுதேன்சத்தியனை-துதி-செய்து ஆக்கினையிலேகினனே

அருள்பெற்றிலகுகழி-சத்த-மாக்கினை வந்துஅடி பணிந்தேன்

இருள்போய்நிலவு பொழிந்-தினி-யேக்கமெல்லாம்விட்டுத் தூக்கமற்றுக்

கருவாய்விளங்கு நாத-விந்து-கர்த்தவ்வியத்தை கண்டேமகிழ்ந்தேன்

பொருளாஞ்சதாசிவமும்-சத்தி-பொற்கமலநாடிப்போற்றி செய்தேன் தன.605

கதிர்மதிவானபுஷ்யம்-நின்றுகாத்திருந்து பணியேவல்செய்யும்விதி
 மதின்றிலகும்-விண்ணு-மண்ணுமுதல்வன்னிவாய்வதுவும்
 நதிபதிகாரதுவும் -நவ-கோடிசித்தர் விந்து நாதமதும்
 துதிநிதியுமெழுதோற்றம்-மதுந்-தொழுதுதோத்தி ரஞ்செய்துபணிந்திடுங்காண்
 முப்பத்துமுக்கோடி-முனி-தேவர்முதல்செந்துமிருகங்களும்
 நாற்பத்தெண்ணாயிரம்-ரிஷி-நாரதர்கின்னரர்கிம்புருடர்
 இப்படியாயிருக்கும்-இந்த வேளைதனிற்கண்டுயான் பணிந்தேன்
 ஒப்பனையாயெனக்கு சொர்க்க-யோகதீட்சையுபதேசஞ்செய்தார்-தன.606

கலித்துறை

யநமசிவ வென்று யான்வாசி யூதிநல் லாக்கினையில்
 தினம்வைத் துகண்டத் தமர்வாசல் கீழ்வரை திசைபிசகா
 மனம்வைத்துக் கும்பித்துச் சுழிமூல நாடி வாசிகொண்டு
 தினந்துதித் தவரை யண்டத்தில் புக்குத் தெரிசித்தனே. 607

வயநம சிவயென்று வாசிகொண் டாக்கினை மதிரவியாய்த்
 தயிரிய மாய்க்கண்ட தாரையில் நேசந் தனித்துகந்து
 மய மாமூல வாசியி னாலந்த வட்டத்திலே
 செயமாய் மேல்நோக்கி ஆக்கினை புக்குத் தெரிசித்தனே. 608

சிவயநம வென்று வாசிகொண் டவரைச் சேவித்துமுன்
 தவநெறியாய்க் கண்ட தாரை கீழ்நோக்கித் தவறுவரா
 முவனச் சுழிமுனை திரிகோண வட்ட மூலத்திலே
 தீவர மாயெழுந் தாக்கினை பூக்கித் தெரிசித்தனே. 609

மசிவயந வென்று மூலங் குடிகொண்டு வாசியினால்
 வசிபொக்கி ஷங்கொண்டு வாவென்று வாசி மதிரவியில்
 சுசிஜராஜ யோகங் கும்பித்து லூதிச் சுழன்றெழுந்து
 தெசவாய் வெழுப்பி ஆக்கினை பூக்கித் தெரிசித்தனே. 610

நமசிவய வென்று ஐவரை நாடி நலம்பெறவும்
 தமதுலகா தீதம் பரப்பிர்ம் மூலசந்நிதியில்
 எமலபி காண மதிரவி கூடி யிசைவுபடத்
 திமிர்தச் சுழியில்நின் றாக்கினை பூக்கித் தெரிசித்தனே. 611

ஐவர் தெரிசனஞ் சத்தி சதாசிவ மஞ்சருவும்
 பைவினை நீக்கி மதிரவி கற்பம் பழுதுவரா
 சைபிறை கொண்டு தசதீகைஷ பத்துஞ்சார்ந்திடிலோர்
 வையகம் வானம் புவிமுதற் கொண்டு வசியமதே. 612

கொச்சகம்

பராபரையொன் றாலெடுத்த பஞ்சகர்த்தா னைவரையும்
 தராதலமீரேழுமுயிர் ஜாதியொன்றான் பெண்ணல்லவோ
 நிராதரத்துள் னேயிலகும் நீர்மேல் நெருப் பென்றறியார்
 துராகதமாய் வெவ்வேறு சொன்னர்சு லோகமதே. 613

த்ருவள்ளுவநாயனார்

அல்லாகு தாவெனவு மைந்துகரம் ஷவத்துப்பணிந்
தில்லில்லா வெனத்துதித்து வினிமுடிசாய்ந் தேதொழுவார்
சொல்வா ருபதேசம் சூதர்க்ஞஞ் சூலைவைத்து
வெவ்வார்ஞா னப்பிரசங்கம் வெகுகிறிஸ் தவர்மதமே. 614

ஆத்துமம்பி ரிந்ததின்பின் னதிவிருப்ப தென்னவயம்
பூத்தான மாய்ப்புதைத்துப் போட்டுரவை சல்லாவே
சாற்றாமலர் பொழிந்து சாய்ந்துமுடி தானசையக்
காத்துசலாஞ் செய்தெங்கள் கர்த்தனே யெனத்துதிப்பார். 615

உங்கள் தெய்வ மெங்கள்தெய்வ முண்டெனவும் வேறுசெய்து
அங்கங்கள் வேறுளதா யாகமங்க ளுற்பலித்தார்
பங்கமதாய் வேறுசெய்யும் பாதகரே யங்குமிங்கும்
எங்கெங்கு மாய்நிறைந்த ஈசனென் றறிகிலீரே. 616

மதபேத கண்டனம்

தரு

உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் பேதமாமோ-ஆண்டே
உள்ளுணர்ந்துபார்க்க பேதமெள்ளளவில்லை.

அங்கமந்தரங்க மனுபோகஞ்செயி-லாண்டே
அவரவர்க்குதிரம் கேளிவே நேயுண்டோ-விந்து
திங்களுஞ்செய்ர திகேளியுங்களுக்காண்டே- அது
செகப்பாமோ எங்கள் விந்து கறுப்பாமோ - பின்னு
மங்களஞ் சேரம்புவியிலமைத்தவிந்து புவியில்-மாதர்
கருக்குழிதனி லமைத்தவிந்து-பிர்ம
இங்கித முளையெழும்ப அங்கமாச்சு- இரண்டும்
எந்தன் விந்து தந்தைவிந்து மொன்றாய்ப்போச்சே- உங்க. 617

ஊற்றுக்கால் மாறாதகங்கைஓடக்கரையில்-நல்ல
உன்னரிய நாதவிந்து தங்குகையிலும்-மறு
வேற்றுமையா யுங்கள் விந்து பெருத்ததென்ன-பேதம்
விளங்கவுமெங்கள் விந்து சிறுத்ததென்ன-சொல்லும்
மாற்றதீதமுண்டோ இந்த ஊத்தைக்குழியில்-வேறு
மனிதர்களோ தான் பிறப்பார் மாதர் குழியில்-உடல்
பார்த்துக் கரை யேறினவர்க்கொன்றேசாதி- ஜெகம்
படைத்தரக்குகன் சொன்ன பாதையிதாண்டே- உங்க. 618

மூலக்கருக்குழியில் நாதமும் விந்தும்- நல்ல
முன்னும்பின்னுங் கூடியருவாகிவெளியில்-விந்து
ஓடமுள்ள பாலரமைத்துத்துதித்த பின்பு- ஆண்டே
உங்கள் ஜென்மம் எங்கள் ஜென்மம் வெவ்வேறாசொல்லும்- பேதம்
ஞாலமுள்ளதேக மெல்லாநாதவிந்தின் கூறு- பின்னும்
நம்முடைய உம்முடையதேகம் வேறாசொல்லும்- ருத்திரன்
ஆலவிட முண்ட சிவனாருமிந்தக்கூறு- அரு
ளாதியுமந்த முமிந்தக் கூறுவுமாண்டே- உங்க. 619

அச்சதுவுநின்ற தெல்லாமாண்டையினி-கேளும்
 அதிலெழுந்தபலவுயிரு மெல்லர்மொன்று-மேலும்
 உச்சிதமுடனுன்குச்சந் தந்த தென்னவுன்மை-உறுதி
 யெந்தனுடலது தாழ்ந்த தென்ன-சொல்லும்
 இச்சடலமச் செடலமிரண்டுமொன்று-ஆண்டே
 இம்மயமு மம்மயமுமெல்லா-மொன்று
 வச்சதென்னதச்ச தென்னருபமெல்லா-மொன்று
 வளமானமயமதுவும் வஸ்துவெல்லா மொன்று- உங்க.

620

ஊணியனுபோகஞ்செய்யசுந்தரவிங்கம்-என்சான்
 உந்தனுக்கு மெந்தனுக்குஞ்சரிதான் காணும்-மாது
 வாணிலிந்து உந்தனுக்கு வுசந்ததுண்டோ-நல்ல
 வஸ்துவிந்து எந்தனுக்குக்குறைந்ததுண்டோ-மேலும்
 நாணிதனுலிங்கமெல்லா மொன்றே விங்கஞ்-ஜெக
 நாதிவிந்தினாலுதித்தலிங்கமது ஆண்டே- உயி
 ராணியென்றதசை வெல்லாமசைவு மொன்றே-ஆதி
 யந்தமென்று முருவக்கியானவாறாண்டே- உங்க.

621

உருவென்னபுவிதனில்பிறந்தவர்க்கு - ஆண்டே
 உற்றுணர்ந்துபார்க்கநாதவிந்து மொன்று-திரு
 கருவென்ன இருவரும்வளர்ந்தவீடு- அதைக்
 கண்டுகொள்ளும் ரெண்டுருவுமொன்றே-காணும்
 அருளருவென்ன ஆணதுவும்- பெண்ணதுவும் கூடி
 அமைத்ததென்னரெண்டு மொன்று ஆண்டையே கேளீர்-இது
 கருவறிந்தோர்கள் கதிர்மதியுங்கண்டோர் இனங்
 கற்றறிந்துவாசி கொண்டு அமுதுண்டோராண்டே-உங்க.

622

அங்குலமுமங்குவரட்டிப் பிரமாணமாண்டே- இது
 அங்குமுண்டு இங்குமுண்டு அறிந்துகொள்வீர்-மதி
 சங்கவெளிகண்டலிங்க மங்குலங்காணுஞ்-செயல்
 தனக்கொன்றுஎனக்கொன்று கணக்காமோ சொல்லும்-உங்கள்
 மங்கையும் விந்தளவினால்மைந்தரும்வந்த- இந்த
 வழியறிந்து ஒன்றமைத்தப்பிறப்பிரண்டோ-முன்பு
 இங்குமங்கு மெங்குந்தானா யிந்திரியங்காண்- வந்த
 ஏறும்புகடை யெண்பத்துநான்குயிருமொன்றே-உங்க.

623

இக்குலந்தனிலெழுந்த ஜீவராசி- இந்த
 இகந்தனிலும் விளைந்த இந்திரியங்காண்- ஜெக
 மக்குலங்களாவது மனேகமுயிர்காண்-ஆதி
 அந்தமிதுரெண்டுங்கூடுஞ் சொந்தமிதுகாண்-கண்ட
 துக்கமே ஜெகமனைத்துந்துன் பமிதுவாம்-அருள்
 துரியாதீதங்கடந் தோர்க்குக்ஷதேகங்காணும்- அன்னை
 மக்கள் மாதருமீன்றவாலாம் பிகைதான்-வகை
 வையகமும்வானமிருமா தளவாலாண்டே-உங்க.

624

சீருவன்ருவநாயனார்

பள்ளையாடு செம்மறியின் குட்டியாமோ-நல்ல
பசுவைக்கிடா மருவக் கிடாரியாமோ- பின்னு
முள்ளம்திலென் குலத்திலுன் குவஞ்சேர்ந்தால்-புத்திரன்
உன்னுதொன்றோ என்னுதொன் றோஉணர்வீர்காணும் இனி
துள்ளுஞ்சேவல் கொக்கைச்சேர அண்டாமாமோ-செழும்
நாரை கோழியைச் சேரக்குஞ்சதாமோ - நல்ல
பள்ளப்பாகம் வித்ததுவுஞ் சுரையாமோ- இந்தப்
பட்சியிலும் பேதா பேதந்தோன்று மாண்டே-உங்க.

625

எள்ளளவும் பிழையில்லை யென்றால்காணும்- எந்தன்
குருவான அகத்தீசரருள் தான்காணும்- வேறு
கள்ளர்கள் வெவ்வேறு பிரித்துக் கருத்திலெண்ணி-ஞானங்
கண்டகண்ட விதம் சொல்லிக்கலங்கினார்காண்- பின்னுந்
துள்ளித்துள்ளி வாய்ப்பினத்தி துக்கிப்பார்க்கிலேசஞ்- செய்தி
சொன்னாலுஞ் செவிகேளாது துன்மார்க்கர்காணும்- மாது
வள்ளலெனுமம்பிகைப் பெண்வரத்தால் வந்த - திரு
வள்ளுவசாம் புவமூர்த்தி வம்மிசமாண்டே- உங்க.

626

விருத்தம்

கமலமல ராயிரத்தெட் டிதழில்வளர்ந்
திலகுமதி கருவூர் நாட்டில்
குமிழியொரு துளியில்பதி னாயிரத்தி
லொருதுளிதோய்ந் தெருதிக் கூர்ந்து
அமிர்தமதி யின்பசுக மதுரசர்
வாணிதனில மைத்த விந்தால்
திமிர்தமாய் ஜெகநாத ரருளஇந்த
வகையெல்லாந் தெளிவிப் போமே.

627

அண்டர்களு முனிவர்களு மறியாத
வெகுஞ்சுடி மறிய லானேன்
துண்டர்கள் தான் கூடிவெகு மதபேத
முணர்ந்துமொழி தொகுப்புண் டாக்கிக்
கண்டகண்ட படியெல்லாம் நூல்வசன
மாய்க்குறித்துக் கவிகள் பாடி
எண்டிசைமா ணாக்கரிவை உண்மையென்று
மயங்கவைத்து இறந்திட்டாரே.

628

கொச்சகம்

கொத்திப் பிறப்பிலது கொம்பிலினம் பாவைவிட்டுப்
பத்திமுளைத் ததுவுமிதி பாவலது வாகுமோதான்
கத்தியுடன் பூசைசெய்யுஞ் சுந்தரரே யென்மனையில்
சத்தியைநீ சேர்ந்தனால் தரியாதோ கெர்ப்பமதே.

629

இஞ்சியிட மஞ்சளுண்டோ ஏலமிடச் சுக்காமோ
நஞ்சுகந்த எட்டியிலும் நல்லஎலு மிச்சையுண்டோ
துஞ்சுபுகழ் பூசைசெய்யுஞ் சுந்தரரே யென்குலத்தில்
வஞ்சியைநீ சேர்ந்ததனால் மைந்தன் தரியாதோ.

630

அம்புவியின் மானதனை யறியவரா கம்புணரக்
கும்பியிலுரு வாகியதுங் குட்டி யளிக்குமோதான்
நம்பிறவி யந்தணரே ஞாயமுள்ள சூத்திரரே
வம்புரைத்தி ரென்குலத்தை மருவவுரு வாகாதோ.

631

கலித்துறை

குட்டிக்கிடாவும் பசுமேல் மருவக் குறியென்னகாண்
முட்டியெருது மிதிப்பதுண் டோஜெக முடர்களே
மட்டிக்கிடாவுக்கு மாவின் பிறவிக்கும் வாற்றிந்தால்
எட்டிக்கனிவந் தெலுமிச்சை யாகுமோ ஈனர்களே.

632

வெண்பா

மச்சமதைக் கூர்மம் மருவிக் கலவி செய்தால்
உச்சிதமாய்த் தாதுவிந்து வருவாமோ-நிச்சயமாய்
எந்தன் குலத்தி வியல்வான வேதியரே
வந்தணைந்தால் விந்துவுரு வாறு.

633

முல்லைமலர் கம்புநட்டு முக்காலும் நீர்தெளித்தால்
மல்லிகைப்பூ வாசம் வருமோ தான்- தொல்லுலகில்
சோதிவிந்து நாதந் துளியிலுயி ராமவர்க்கு
ஜாதிசுவ பேதமில்லை தான்.

634

கலித்துறை

ஈரேழுலோகம் பதினாலு யர்ந்திரு காலுயர்ந்த
நேரானஜாதி ஆண்பெண் ணிரண்டும் நிரந்தரமாய்ப்
பேரானசெங்கதிர் சந்திர னுண்டண்ட பிண்டமுண்டு
சீரானஅன்னமுந் தண்ணீரு முண்டு தெய்வமின்றே.

635

புத்திமதி யில்லாமல் வெகுகோடி மந்திரம் புலம்பியுமே
சத்தியில் வாழ்ந்து தியங்குவர்காண் சர்வ லோகமெல்லாஞ்
சுத்திதசாதியின் பேதகந் தன்னைச் சொல்லுமவர்
எத்திப்பணத்தைப் பறிக்குந் திருட ரியம்புவனே.

636

விருத்தம்

மண்டலத்தில் குருக்களென்று பேரும் பெற்று

மகத்தான தூளிதம ணிந்து கொண்டு

குண்டலங்கள் செவியிவிட்டுக் குல்லா சாத்திக்

கோகரணங் கெசகரண மிரண்டுங் கற்றுத்

தெண்டிரையிற் பலவிதமாய்ப் பொய்கள் சொல்லிச்

சீஷருக்கு முபதேசந் தெளியச் சொல்லார்

ஒன்றுமில்லை யவர்கள் கையில் வித்தை யாச்சு

உள்ளவர்த்த மானமிதை யுரைசெய் வேனே.

637

சீருவள்ளுவநாயனார்

நேத்திரத்தில் துகில்வாங்கி யுடுத்திக் கொள்வார்
 நின்றவரை வல்லியென்றுத் துரத்திக் கொள்வார்
 கோத்திரங்கள் விளங்கமுத்தி தருவோ மென்று
 கூறுசொல்லி நீறதனைக் குழைத்துச் சாத்தி
 சாஸ்திரத்தைச் செவிதனிலு மாண்டே கேளீர்
 தவமாகு மஞ்செழுத்தைச் சாற்று வார்கள்
 குத்திரத்தை யின்னதென் றறிந்து பார்க்கச்
 சொல்லரிய வைம்பூத மாச்சு தாண்டே.

638

உற்றுநின்ற சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து
 ஊணுகிடை யாமலுந்தான் பிரட்டிப் பேசி
 பத்தரென்றுங் குருக்களென்றும் வகுத்துச் சொல்வார்
 பரகதியுந் தருவமென்று பணம்ப நிப்பார்
 வித்துநின்ற விடங்காணார் வேருங் காணார்
 விளங்குபரந் துலங்குகின்ற வீடுங் காணார்
 எத்தவமுந் தருவமென் றுலகஞ் சுற்றி
 யெளியோர்கள் பாவமெல்லா மினிக்கொள் வாரே.

639

உடலெடுத்த நேர்மைகண்டால் குருக்க ளாகும்
 உள்ளுணர்ந்து பாராதார் மருக்க ளாகும்
 செடமெடுத்த லுயிர்கள்கண்டால் தீகைடி யாகுஞ்
 செயலறியார் குருபூசை தெளிந்து கூடார்
 குடலெடுத்த பசியறிந்தா லாசா னாகுங்
 குறிப்பறிந்து கொள்ளாதார் போசா னாகும்
 கடலடுக்குங் கணக்கதுவு மான தாலுஞ்
 சொல்லுகிறேன் மந்திரமும் நில்லா தாண்டே.

640

அடியான பாதமதும் வளர்ந்த தெங்கே
 ஆதிநட னம்புரிந்த தந்தை யெங்கே
 வடிவான மூங்கிலெங்கே வட்ட மெங்கே
 வளர்ந்தெழுந்த ஆயிரத்தெட் டிதழு மெங்கே
 கொடியான மகமேரு வளர்ந்த தெங்கே
 குருவென்றுஞ் சீஷனென்றும் பிறந்த தெங்கே
 முடிவான சிரமெங்கே சடல மெங்கே
 முதலிருந்த குருவெங்கே அழைத்த தேதோ.

641

ஓதுகின்ற வேதமது பிறந்த தெங்கே
 உன்னியநீ ரிறைக்குமிட முயிரு மெங்கே
 வாதுகள்செய் மந்திரமும் பிறந்த தெங்கே
 மறைவேத சைவர்களும் பிறந்த தெங்கே
 குதுகள்கண் டிவையறிந்தால் குருக்க ளாகுந்
 தொல்லுலகி லறியாதார் நம்மி லொன்று
 ஏதுமில்லாப் பொய்களவு சொல்வார் காணும்
 இவைவராஜ யோகியென்று மியம்ப லாமே.

642

விட்டகுறை வரும்எவு முபதே சங்காண்
 மெய்யுடலுந் தளர்ந்துபுவி மேலு நோக்கித்
 தட்டழிந்து விழும்போது ஒதி வைத்த
 சாஸ்திரத்தில் கூணப்போது மறிக்கப் போமோ
 எட்டுரெண்டு மறியாதார் குருக்க ளாமோ
 என்னையினிப் பறையனென்றுந் தள்ள லாமோ
 மட்டமரும் பூங்குழல்வா லாம்பி கைப்பெண்
 வங்கிசத்தி லுதித்தசாம் புவனு நானே.

643

நரகமதைத் தவிர்த்து சொர்க்கந் தருவோ மென்பர்
 நாட்டிலுள்ள காரியமாங் குருக்கள் வந்து
 நரகமது நின்றதற்கு நிறந்தா னென்ன
 நமனான எமனைவெல்ல நானே யென்பார்
 இறப்பிறப்பு மறிந்துணர்ந்து உரைத்தா னாகிவ்
 எம்பிரா னென்றவரைப் பணிவேன் காணும்
 மறுபிறவி யுண்டென்பா ருலகத் தாசான்
 மதியெனது கருத்தினிலுங் காணே னாண்டே.

644

இருவினையுந் தனையுரைத்து வுலகத் தாசான்
 இறந்தவுடல் விழுந்தாவி பிரிந்த பின்பு
 மறுசெனன மாகிவந் துடலெ டுத்து
 வாழ்புவியில் வருமென்று வகுத்துச் சொல்வார்
 குருவறிந்து புனியில்வநது வயது நூறு
 குறிப்பாகப் பிறந்திருந்தால் குழந்தை யாமோ
 அறிவதிக நற்பிறவி பிறப்பா ரென்று
 மதிதவெகு பொருள் களெலாம் பறிப்பா ராண்டே.

645

வித்திருந்தால் விளைவுமுண்டு மரந்தா னுண்டு
 வேற்றால் மரமதுவுந் தளிர்க்கு மோசொல்
 சத்தியமா மொழியவுங்கா ணாண்டே கேளிர்
 சாஸ்திரத்தை மெய்யெனவு நம்பொண் ணாது
 செத்தசவ முயிரொடுங்கி நின்ற போது
 சிறுமதலை யாய்ப்புவியிற் பிறந்த தேது
 இத்தையினி யறியாத உலகத் தாசான்
 இறந்தவுடல் பிறக்குமென் றியம்பு வாரே.

646

பாதமது மாயிரந்தா னுள்ள அட்டை
 பதறியது காதவழி நடக்கு மோசொல்
 பேதமில்லா சாஸ்திரங்கள் நமக்குச் சொல்லும்
 பிரபலம்போல் தூக்கம்வரு மறிந்திடாது
 வேதமதை நமக்குரைப்பா ரவர்கள் தங்கள்
 விதிப்பயனை யின்னதென்று விளங்க மாட்டார்
 நாதவிந்து வற்பவமே யெவருங் காணார்
 நாட்டிலுள்ள குருக்களறி யார்கள் தானே.

647

தருவள்ளுவநாயனார

பாராண வுலகத்து மாண்பர்க் காகப்
பகிர்ந்துரைத்தே னறிவுள்ளோ ரறிந்து கொள்வீர்
கூரான கோழியுடன் போத்து மாகிவ்
கொடிதான வலியனுடன் காடை கேளீர்
பேரான கடுநாரை கோட்டான் கிள்ளை
பெரிதான கெருடனுடன் குட்டி நாரை
சீரான சகுனமது நமக்குக் காட்டுந்
தீங்கதுக்கு வருவதுதான் தெரியா தாண்டே.

648

இலக்கணநூ லறிந்துகவி யினமாய்ப் பாடும்
இவர்களுரைப் பதுவாஞ்சை யிகத்துக் கொக்குஞ்
சிலைகள்கல்லு மனிதர்கள்மேல் சீர்தான் கோணா
செம்பொன் பொருள் பறித்துமிகச் செகத்தில் வாழ்வார்
துலக்கமில்லாக் கவிமிகவுந் தொடுப்பார் புஷ்பந்
தொடுப்பதுபோல் வயிறுவளர்த் திடுஞ்சு தாகும்
கலக்கம்வரு மவரவர்க்கே யெழுத்தெல் லாம்போய்க்
கர்மவினை யாலொழிய வருந்து வாரே.

649

ராசிலக் கினமிருபத் தேழுங் கற்று
நாடதிலு மிரந்தைய முண்டே செல்வார்
வாசியிருந் துலவும்மா வாசி காணார்
வயதுகுறைந் திடுநூறில்ஃவாசங் காணார்
கோசபீ சத்தொழிலுங் குறியுங் காணார்
குறிப்பறிந்து மூலத்தின் குறியுங் காணார்
ஆகமது ரக்கவிதை பாடும் பேர்க்கு
அவரவர்க்கி ரட்டியிவர்க் கனுபோகந் தானே.

650

தனக்குவரும் வழியறிந்து விதிக்க மாட்டார்
தரணிதனி லெவருக்குஞ் சாஸ்திரஞ் சொல்வார்
செனிக்கும்வினை நல்வினை தீ வினையுங் காணார்
தேய்பிறையும் வளர்பிறையுஞ் செப்பார் காணும்
கணங்கனது போல்திரிந்து ஜோலியஞ் சொல்வார்
குதர்களைப் போலொருபொய் சொல்வா ரில்லை
எனக்குமுனக் காதியிலும் விதித்த தந்தை
இந்திரியக் கூறறிந்து இயம்பா ராண்டே.

651

அந்தணரும் வேதியருஞ் சாஸ்திரி மாரு
மகிலமெல்லா மிரட்டுகின்ற ஆசான் மாறும்
சந்தமதாய் சொல்லியென்கைப் பொருளும் வாங்கி
சாஸ்திரத்தால் முகூர்த்தமெனுஞ் சாந்தி செய்வார்
எந்தன்விதி வந்ததென்றால் நானும் போறேன்
எனக்குசற்றுங் குறைந்ததென்றா லினியங் கேது
சொந்தமுட னுங்கன்மன்ன வேத மோதுந்
தொல்லுலகி லுள்ளமட்டும் வாழொண் ணாதே.

652

தனக்கவஸ்தை வருகிறதை யறியா மற்றான்
 சாஸ்திரங்கள் சொல்லிவயிறு தனைவளர்ப்பார்
 கணக்காக வகுத்துமிவை பார்க்கும் போது
 கருத்திலுந்தான் மறுபிறவி கனவிற் காணேன்
 எனக்குமுத்தி தருவமென்றா ரவரு மாண்டார்
 எளிதான தீகைபெற்று மிவரு மாண்டார்
 உனக்கெனக்கென் றறிந்துவுரை யுணர்ந்து கொள்வார்
 உகமையறிந் தவருரைத்துப் பறையென் றாரே.

653

உகமையறி யாமனிதர் கோடா கோடி
 உரையறியா மாந்தரொரு கோடா கோடி
 வகையறியா சாஸ்திரமார் கோடா கோடி
 வண்மையில்லாத் தெளிவுடையோர் கோடாகோடி
 திகையாம லெனைப்பறைய னென்று சொல்லுந்
 தீங்கான மாந்தரெனைத் தள்ளினார்கள்
 நகைபுரிந்து புரமெரித்த சோதி நாதன்
 நளினபுவி படைத்தவகை நாம்சொல் வோமே.

654

ஈஸ்வர சிருஷ்டி

தரு

ஆதியானசோதியிந்தப்புவிபடைத்த-முன்னோர்
 அருமையைச் சொல்லுகிறேனாண்டையேகேளீர்.

ஆதியில்லை அந்தமில்லை ரூபமில்லை-காலம்
 அண்டரண்டபேரண்டமும் பிண்டமுமில்லை
 ஜாதியில்லை நாதியில்லை ஆண்பெண்ணில்லாக்-காலந்
 தானுவாய்நாதவிந்து லுணுதலாக
 ஒதியதோர் வேதமில்லைமறையோரில்லை- சாஸ்திரம்
 ஒன்றுமில்லையன்றுமின்று மொன்றதாச்சு- இந்த
 சேதிவரலாறறியநாள் செல்லுஞ்-ஜெகம்
 ஜெனனமெடுத்தாலிந்த தேகங்காணாண்டே-ஆதி.

655

மின்னலிடி காற்றும்ழைக் கொண்டலுமில்லை- நல்வ
 விண்ணுமில்லை மண்ணுமில்லைவேதமு மில்லை- மேலுஞ்
 சென்னமில்லை அன்னமில்லை தண்ணீருமில்லை- இந்த
 ஜெகதலம்படைத்தவகை செப்புவேன் காணும்-ஆதி
 பின்னுமில்லை முன்னுமில்லைபேருலகிலில்லை- வளம்
 பெருமையைச் சொல்லவும்யானும் பேர்தானில்லை-முன்பு
 தன்னையறிந்தென்னை வளர்த்தன்னையினாலும்-இந்த
 சர்வலோக மானவகைசாற்று வேனாண்டே-ஆதி.

656

ஈரேழுபதினாலுல கெங்கெங்குமில்லை-நல்வ
 இமையோர்களிந்திராதி யில்லாத நாளில்-ஆதி
 பேரிருபத்தேழு நகைத்திரங்குளில்லாக்காலம்.
 பேருலகும் வந்தவகை பேசவேன்காணும்-அந்தம்

தருவள்ளுவநாயனார்

வேரேழுவாரிதிவானம் -வந்தவகைகான்- இந்த
மண்ணும்விண்ணுமுற்பவித்த மார்க்கமிதாக்கும்-புவி
காருலகுமேபடைத்தகர் த்தனருளால்-இந்தக்
கருத்தையு நூல்விதியாய்க்கண்டேன் காணாண்டே- ஆதி. 657

தாபரசங்க முமில்லை செந்துகளில்லை-நல்ல
தானுவாய்விளங்குங்கதிர் தன்மதியில்லை
பாரதனிலாதித்தன் நகடித்திரமில்லாக்-காலம்
பார்படைத்தஓர் முதலைப்பாடுவேன் காணும்-ஆதி
ஆரபாரமா யுலகிலிருள்தான்மூடி-மேலும்
ஆதியென்ற ஜெகத்திருள் முனைதானாடி-விந்து
வாரதெழு பாருக்குள் ளேவிளங்கியிருந்த-நன்றாய்
வழுவாமலுமெழுந்தவாறு சொல்வேனாண்டே-ஆதி. 658

பாரான வட்டம் பத்தனந்தங்கோடி-நல்ல
பரிவாசலது ரெட்டிபகருவேன் காணும்-கனல்
நேரான வன்னியது மிரட்டியதாகும்-நிலை
நெறியானவாசிவெளி ரெட்டியதாகும்-பின்பு
வாறதொருநாதத்திலும் விந்துதோன்றி-மதி
வலுவானவிந்தில் சதாசிவனுந்தோன்றி-செயல்
சீரான சதாசிவத்தில் மயேஸ்பரன் தோன்றி- பின்பு
சிறந்தமயேஸ்பரத்தில் ருத்திரன் தோன்றி-ஆதி. 659

உதித்ததொருருத்திரனில் விஷ்ணுவுந்தோன்றி-மேலும்
ஊன்றியும் விஷ்ணுவுக்குள் பிர்மாவுந்தோன்றி- யுடல்
கதித்தொருபிரமாவி லாத்துமந்தோன்றி-கரு
கனமான ஆத்துமாவிலாகாசந்தோன்றி-ஆண்டே
சேதித்த ஆகாசந்தனில் வாயுவுந்தோன்றி-சித்தி
சிறந்தருளும்வாய்வுதக்குள் தேயுவுந்தோன்றி-மூலந்
ததித்ததேய்வுதனிலு மப்புவுந் தோன்றி-மிகவுஞ்
சதிரான் அப்பதுக்குள் பிருதிவியாண்டே-ஆதி. 660

விருத்தம்

வளர்ந்தருளும் புவிதனிலு மாண்டே கேளீர்
வளமாகும் வித்தில்லா வினைவுண் டாகித்
தளர்ந்ததித அஞ்சருவா யாணி யாகி
சர்வலோ கங்களுக்குத் தானு வாகித்
தெவித்தெழுந்த அண்டபிண்டம் கண்ட மாகி
ஜெகத்திலுள்ள ஜீவஜெந்து செழிக்கத் தானுங்
குளிந்தருளு மாதாரக் கமல மாகிக்
கொண்டுநின்ற சுழிமுனையா மகமே ராண்டே. 661

ஓங்கார மாவதுவு மகமே ராகும்
உதித்துநின்ற பர்வதத்தைச் சுற்றி மேவும்
நீங்கரிது அசையாத கிரிதா னுண்டு
நினைவரனு மேதெனவே யாண்டே கேளீர்

வாங்கார அகரமுடன் உகாரம் ரெண்டு
மருவிநின்ற நகரமுடன் மகாரத் தோடு
பாங்கான சிகரமுடன் வகாரம் ரெண்டு
பரிவான யகரமதா லக்ஷரமுண் டாச்சே.

662

கூறுகின்ற அக்ஷரமு மஷ்டவெற்பாய்க்
கொள்கிறதோர் சுழிமுனைதான் மகமே யாகும்
மேருவெனு மெழுந்தநுனி முனையி லேதான்
விரிவதிலுன் சிவசிங்கா தனத்தின் மீதில்
சீர்கொண்ட பார்வதியுஞ் சிவனு மங்கே
ஜெகந்தழைக்க எழுந்தருளி யிருப்பா ரொக்க
பேர்கொண்ட விருவருந்தா னிருந்த வீட்டில்
பேசுகிறே னெனமுன்று மொன்றாச் சாண்டே.

663

மூன்றுபதி யேதென்றா லுணரக் கேளீர்
முதல்மேலு மடியினிலும் நடுவில் தானும்
வேன்றுமகா மேருவுந்தான் முடியி லாதல்
விதமாக எழுந்துநிற்கு மென்மே லாகத்
தோன்றிநிற்குங் கயிலாச மிதுதா னென்று
துடர்ந்துநிற்பா ரீஸ்பரனீஸ் பரியுந் தானாய்த்
தூண்டிமுடி யாதவொளி பிரகாசத்தைச்
சொல்லுகிறே னுலகெங்குஞ் சுபஸ்த மாண்டே.

664

அக்கினியு மேருவுக் கடிதா னாகும்
ஆதித்த னதினடுவில் பிரகாசிக்கும்
திக்கினிய சந்திரனு முடிய தாகுஞ்
செப்புகிறே னதற்கப்பா லளவற் றேபாழ்
தக்கினிமுப் பாழதுக்கு மூன்று பேருஞ்
சாற்றுகிறேன் சிவம்பாழாஞ் சத்தி பாழாம்
கைக்கினிபோல் பரமதுக்குப்பரையி னாட்டங்
கருத்துபோ லளவற்ற பெரும்பா ழாண்டே.

665

அளவற்ற பெரும்பாழின் வெளியி லேதான்
ஆதியும னாதியுமாய் ரூப மாகி
அளவற்ற பேரொளியா யனேகங் கோடி
ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியு மல்ல
விளைவற்று நின்றதல்ல விளையா தல்ல
வித்தாகி நாதாந்த ஞான ரூபக்
களைபெற்று இலங்கும்பிர காச மான
கதிர்மதியி லொருபுறமாய் மலராய்ப் பூத்தே.

666

கண்ணுருவாய்க் கண்டதல்ல காணாத தல்ல
கருத்தாலு மதித்ததல்ல கருதாத தல்ல
எண்ணுருவாய் நின்றதல்ல இல்லாத தல்ல
எழுதிமுடிந் தறிந்ததல்ல அறியாத தல்ல

த்ருவள்ளுவநாயனார்

விண்ணுருவு மானதல்ல ஆகாத தல்ல
வேதமறை யொழிவதல்ல ஒழியாத தல்ல
நண்ணுதலின் நின்றதல்ல நில்லா தல்ல
நயம்பெறவுஞ் சுயம்பெனும்பிர காச மான்டே.

667

மந்திரத்தால் கற்பத்தால் கற்காத தல்ல
வாசித்து அறிந்ததல்ல அறியாத தல்ல
தந்திரத்தா லெடுத்ததல்ல எடுக்காத தல்ல
கூணத்துக்கு ளிருப்பதல்ல தனதே யல்ல
சுந்தரமாம் ரூபமல்ல அரூப மல்ல
சொல்லாத வடிவல்ல சோதி ரூபம்
அந்தரமாய் நிராதார வெளியி லேதான்
அடியிலொரு கொடி முடியாய்த் தழைத்ததான்டே.

668

தழைத்தெழுந்த கயிலாசந் தள்ளி டாமல்
தாங்கினது மேதென்றால் நிராதா ரந்தான்
வழைத்தநிரா தாரத்தை ஆதாரந் தாங்கும்
வளமான ஆதாரந் தன்னைத் தானும்
முனைத்தெழுந்த மூலாதி பாதந் தாங்கும்
முதல்மூல மக்கினிதான் சூகடி மாகிச்
செழித்தெழுந்த மூலாதி பாத மான்டே
செப்புகிறேன் கீழ்மேலாய்ச் சிறந்து நின்றே.

669

ஆதார மாவது மண்டந் தானாய்
அழகான பொன்னிறங்காண் மகமே ராகும்
நிராதார மாவதுவு மஷ்ட வெற்பு
நெறியதுநி தானமெனுஞ் சிவரு பங்காண்
குதான கயிலாச மீதா னத்தில்
தோன்றியுநி ராதார சூகடிங் கண்டாய்
தாதுநிரா தாரமதிலா தாரந் தோன்றித்
தழைத்தவா தாரமதில் பிருதிவி யான்டே.

670

வந்துதிக்கும் பிருதிவியி லன்னந் தோன்றி
வகையான அன்னமதில் மச்சை தோன்றிச்
சிந்தையுள்ள மச்சைதனி லுதிரந் தோன்றித்
திரமான வுதிரமதி லுனீர் தோன்றி
முந்திநின்ற லுனீரில் நிணமுந் தோன்றி
முதலான நிணமதில்சுக் கிலந்தான் தோன்றி
விந்துதித்த நாதமது மிரண்டுங் கூடி
விந்துகலந் தழைத்தவகை விளம்பி னேனே

671

சென்னல்முத லானநவ வித்துங் கூடிச்
செழித்துலகந் தழைத்துபுவி வளர்ந்து மேவி
அன்னமயந் தன்னிலொரு அவ்வியந் தோன்றி
அவ்வியத்தி ஈசத்த தாதுவுந் தோன்றி

முன்னவருந் தாதுவினிச் நாற்காற் செந்து
மேலான பட்சிநரர் தாப ரங்கள்
சொன்னவிந்தி லமைந்தஜீவ ராசி யோடு
தொல்லுலகி லூர்வனவுந் தோன்று மாண்டே.

672

ஜெனித்தவகை யெவ்வாறு விளம்பக் கேளீர்
ஜெகந்தழைக்க எழுந்தபரஞ் சிந்தை கூர்ந்து
மனித்தசதா சிவனையருள் புரிந்து மேவும்
மகத்துவசதா சிவனுமயேஸ் பரற்குச் சொல்லத்
தனித்துமயேஸ் பரனும்ருத்தி ரற்குச் சொல்லச்
சாதகமாய் ருத்திரன்மா லுக்குச் சொல்ல
இனித்திருந்த திருமாலயன றைத்து ரைக்க
எழுந்தருள நாலுலகுந் தழைத்த தாண்டே.

673

மண்டலமுந் தழைக்க அயன் நினைத்த போது
மருவுமுமை யாளுடையா என்னை யானான்
நின்றஅய னந்தவட்டப் பீட மானார்
நேராகு மோரெழுத்து நாத மாச்சு
அண்டமதில் நின்றசதா சிவன்தான் காணும்
ஆதிபர நாதமதில் விந்து வானார்
என்றிருவர் மனமகிழ்ந்து விங்கத் துள்ளா
யிருந்துலகம் ஜீவசெந்து தழைத்த தாண்டே.

674

திருமாலு மூலமதாய் நின்று மேவிச்
செழித்து அவன் விங்கமதாய் வளர்ந்து ஓங்கிக்
கருவான சத்தியது நாத மாச்சு
கருதும்பரா பரமெனவும் விந்து மாச்சு
மருவான சிவனுமையும் நாத விந்து
மண்ணிலெழு தாபரமும் வளர லாச்சு
உருவாகு முகிந்நாதந் துளியே விந்து
உவந்துலகந் தழைத்துயிரு மெடுத்த தாண்டே.

675

என்றுமுள்ள படிபுவிகள் தழைத்த வாறும்
எண்ணரிய ஜீவசெந்து வளர்ந்த வாறும்
கண்டறியும் ஜெகம்படைத்த கருத்தின் வாறும்
கருவிகர ணாதிமுதல் செனித்த வாறும்
ஒன்றுபொரு ளொன்றறிந்து வளர்ந்த வாறும்
உள்ளுணர்ந்து பாராதா ரறிந்த வாறும்
தெண்டிரையில் விளங்குகின்ற பரத்தின் வாறுந்
திருவுளத்தால் நினைக்கஇந்தப் படிதா னாண்டே.

676

படர்ந்தெழுந்த புவிதனிலு மாண்டே கேளீர்
பலநூலுஞ் சாஸ்திரங்கள் விதிக்க வேண்டிச்
சடைமுடிமேல் தரித்தருளும் பரத்தை நோக்கித்
தாளிணையில் விழுந்துபிரமா சரணஞ் செய்து

திருவள்ளுவநாயனார்

திடத்துடனே ஜெபந்தழைக்கத் திருத்தி மேலாம்
திதிவாரம் நாள்கள்திங்கள் கூறு வோம்நாம்
விடுத்துவினி யதில்விதிப்போ மியல்பாய்த் தானும்
மெல்லடியில் விழுந்துவாய் புதைத்து நின்றான்.

677

அடியில்விழுந் தெழுந்துபரா பரனை நோக்க
ஆதிபரா பரனுமவ ரேது சொல்வார்
கொடியமகா மேருவெனும் வரைதா னுள்ளே
குடியிருந்த முப்பாழக் கப்பாலே தான்
படியுமொரு ஆறுவரை அதிகந் தோன்று
பகர்ந்தவரை கடந்தந்த வட்டத் துள்ளே
முடிவிலொரு வரைதோன்றுஞ் சூஷத் துள்ளே
முதல்வேதம் பரையதுக்குள் முடிந்த தாண்டே.

678

அரன்மொழியைக் கேட்டுஅய னாண்டே கேளீர்
அடுக்கான அகண்டவெளி யதனி லேதான்
வரமளித்து வானிலெழு லிங்கத் துள்ளே
வகுத்துரைத்த சரஸ்வதியின் கருவி லேதான்
திருவிருந்து விளையாடும் விரிவுக் குள்ளே
செழித்தசூழி யொடுங்குகின்ற பரையை விட்டு
அறிவறிந்த பலநூல்கள் புலியி லேதான்
அறிந்தமட்டும் வகுத்துரைத்துப் பிறந்தே னாண்டே.

679

பரையைவிட்டு நானுதித்து வந்த மாத்திரம்
பகர்ந்தெழுந்து அய்யரென்னை யுகந்து மேலிக்
கரையடங்கா லிங்கமதைப் படைத்து வைத்தோம்
கருதுகின்ற சரியையுடன் கிரியை யோகம்
துரையறிந்த ஞானமிது நாலுவேதஞ்
சொல்லிவைக்க வேண்டுமென்று வேண்டி னார்கள்
நிறையறிந்து அவரவர்க்கு லபித்தா ரீசன்
நீள்புலியி லிறப்பிறப்பு மிரண்டும் போச்சே.

680

இந்தமொழி ஐயரென்னைப் பார்த்து மேலி
எடுத்துரைக்கப் பார்த்தடிமை யியம்புங் காலை
யெந்தைபிரா னீயாச்சு நீநா னாச்சு
எனைவகுத்த பரைக்குள்ளே யிருந்திட் டேனான்
சந்தேகஞ் சொல்லஇனி வேண்டா மென்று
தாள்பணிந்தெ முந்துநின்று கரங் குவித்து
விந்துதனி லேபிறந்த ஜெனன மாச்சு
மேலான பலவிதமாய் விதித்தோ மாண்டே.

681

வேதமெனும் புராணநூல் விதிக்கச் சொல்லி
விளம்புகின்ற ஐயரடி விழுந்து போற்றிச்
சாதகமா யொருவிபரம் புகல்வேன் காணுந்
தரணிதனில் செந்துவெல்லாந் தழைக்க வேண்டிப்

போதகமா யுங்களையான் புகழ்வே னாகில்
 புவிதனிலு மதுகண்டு துதிக்க வேணும்
 ஆதரவாய்மண் டலத்தினில் நீர்போ மென்றும்
 அருள்புரிய வேனுமென்று மர்ச்சித் தேனே.

682

திருவடிப்பொற் பதம்போற்றித் துதித்தேன் யானுந்
 தேவசிவ சாம்புவனார் பட்டந் தந்தார்
 பொருளாகுந் திருமால்கார் முகிலு மானார்
 புகழ்ந்துருத்திரன் அக்கினியு மின்ன லானார்
 சிறப்பான பதினாறாம் வீட்டுக் குள்ளே
 சிறந்தமயேஸ் பரருங் காற்று மானார்
 மறப்பாக நின்றசத்தி நாத மானாள்
 மருவுபர வெளியுமது மேக மண்டே.

683

துய்யவெளி யருந்ததியின் குலந்தா னாகுஞ்
 சொல்லுகிறே னவனைவர வமைத்து யானும்
 வையகத்தோர் புகழ்ந்தேத்த லுனுக் குள்ளே
 வகுத்திருப்ப தேமுந்ஷத் திரமு மாகும்
 ஐயமறும் வானில்ந்ஷத் திரங்க ளெல்லாம்
 ஆதிசதா சிவனருளா லான வாறும்
 செய்யபுக முன்னமதில் நின்ற வில்லுஞ்
 சிறந்தருளுஞ் சிற்பரையால் வளர்ந்த தாண்டே.

684

அவையதுக்குள் ளேயேழு வார மாச்சு
 அவள்குலமென் றென்குலத்தி லமைத்த வாறும்
 இவையடக்கத் தால்முவைந்து திதிக ளாச்சே
 எனைவகுத்துப் பரைக்குலத்தி யம்ப லாச்சு
 திவையடக்கத் துள்ளிருந்த பிரமத் துள்ளே
 செயலான சராசரமும் பிறக்க லாச்சு
 தவமிகுந்த வப்பிரமப் பிரபை யுள்ளே
 தனித்ததொரு சுக்கிரனா ருதித்த தாண்டே.

685

திங்களுடன் திதிவாரம் வகுத்த பின்பு
 திருவுளத்தின் கமலமலர் பணிய யானும்
 சங்கரனா ரெனைமகிழ்ந் தேதோ வென்றார்
 திதியினுட னறிந்துலகந் தழைக்க வேணும்
 இங்கிதமா யிதுக்கெவரை வைப்போ மென்று
 எழுந்துகரங் குவித்தடியேன் பணிந்து போற்றிக்
 கங்கையணி கடவுளர் மதியு மானார்
 கருத்திலறிந் துவமையென மகிழ்ந்திட் டேனே.

686

செங்கதிராய்ப் புவிதனிலுஞ் சூழ்ந்து மேவுந்
 திருவுருவாய் நின்றபுஞ் செப்பி னார்கான்
 அங்கென்வே யானறிந்து அறிவினாலும்
 அருளறிந்து அருபநிலை யானும் பெற்றேன்

பொங்குமுடன் புகழ்ந்திருந்தேன் பொருளுங் கண்டேன்
பூரணத்தை யொருநாளும் போக்கா வண்ணம்
எங்கள்மதி யிருந்ததினா லெல்லா மாச்சு
வெம்பிரா னியம்புநிலை யான்கண் டேனே.

687

சொன்னமொழி கேட்டெழுந்து சிறுபெண் ணாத்தாள்
திருவடிதன் கமலமலர் துதித்து மேவி
என்னமொழி நீருரைத்தீ ரென்பிரா ணேசா
எனக்கடிமை யுனையன்றி யினியொன் றில்லை
இன்னிலத்தி லிருளகற்றி வெளியைத் தாண்டி
யெழுந்தொரு கடிகைமுப் பதிலு மாகும்
அன்னவெளி தனையறுக்கத் தோணு வீர்காண்
அடியாளுந் தனித்திருக்க மாட்டி லேனே.

688

தனித்திருக்கத் தரமென்று வுமைதா னோக்கி
சச்சிதா னந்தபர மேது சொல்வார்
செனித்தபுவி விளங்குங்கலை பதினா றாகில்
சேர்ந்திருப்போ முன்னிடத்தி லகலா மற்றான்
கனித்தகலை யொன்றாக நாளொன் றாகக்
கருதிடுமு வஞ்சானா ளாகும் போது
செனித்தவுயிர் யாதுக்குங் குளிர வென்னில்
தெரிந்தொருநாள் பிரிந்திருப்போ மறிவி ராண்டே.

689

துய்யபர மானசிவம் விளக்க மேவித்
தொழுதுமையாள் வணங்கிச்செங் கதிரு மானாள்
வையகத்தி லிருள்தனையே யறுத்துச் சுட்டு
மதியதனால் வெளியாகி யொளியாய் நின்றாள்
ஐயமற இருவருந்தா னாகா சத்தில்
அகிலபுவ னந்தழைக்கப் புட்பம் போலாய்
வெய்யவனும் வெண்மதியு முலகந் தன்னில்
வீற்றிருந்து புவனமெல்லாம் விளங்கி னாரே.

690

சத்தியுடன் சிவனுங்கதிர் மதியு மாகித்
தனித்தபிரமா வெழுந்துகாங் குவித்து மேன்மேல்
முத்திதரு முதலெழுத்தே தேவ தேவா
முன்றுலகும் நிரந்தரமாய்ப் படைக்கச் சொன்னீர்
எத்திசையுஞ் சரிசமனாய் விதித்து வைத்தால்
எங்கள்சொல்லு மேலாக வேணுந் தானாய்
இத்தலத்தி லுள்ளோர்க ளெனைத்தான் போற்ற
வெழுபரத்தி லொருபுதுமை யருள்தா னென்றே.

691

அந்தணரு மடியிணையைத் தொழுது மேவ
அம்பரவி லாசருமே யருளு நேர்மை
விந்துபர நர்தமது மொன்ற தாகி
விளைந்ததுகா ணெண்பத்து நாலு லகடும்

செந்ததுக்குள் செனித்துயிராய் நிறைந்து மேவிச்
செகதலத்தி னமதுயிர்க்குஞ் சேர்க்கை யில்லா
எந்தவித மாகவுந்தான் புதுமை யுங்கள்
இடத்திலுந்தான் தருணமென் றியம்பி னாரே.

692

தரவரிது என்றபரந் தன்ன னோக்கித்
தான்பணிந்து கரங்குவித்துச் சதுர்பிர் மாவும்
வரைதனிலும் நின்றபரம னகம கிழ்ந்து
வள்ளலெனுந் திருமறைக்குள் வகுக்கச் சொன்னார்
திருமறைக்கு ளிருந்தவரை வெளிய தானோந்
திரவுளந்தான் கருத்துகந் தெனைத்தா னோக்கி
அரைபுகுந்து அந்தணர்கள் புதுமை கண்டு
அந்தரத்தி லறிந்துகொள்ள அருளென் றாரே.

693

அந்தரத்தி லொருபுதுமை யருளுஞ் சொல்லு
அரனடியைப் போற்றிநின்றா ராண்டே கேளீர்
கந்தரமாந் தும்பிகக்கிர வார் நாள்தான்
சொல்லுமந்த வாரமெனுஞ் குகை மானார்
தந்திரமாஞ் செங்கதிரோ னாதி வாரம்
சர்வவுயிர் நாதனருள் சோம வாரம்
மந்திரமங் களவாரம் ருத்திர னாகும்
வளர்ந்தபுதன் மயேஸ்பரன்தான் வகுத்தா ராண்டே.

694

அந்தரத்தில் நின்றரு வாரந் தன்னில்
ஆதிசதா சிவனருளா லகமே ழாகும்
விந்தையதா மவரவர்க்கு வார நாள்தான்
விளங்கினோம் விபரமாய் விளங்கக் கேளீர்
பைந்தமிழா லருளியதோர் ஞான வாக்கியம்
பரமான அகத்தீசர் பகர்ந்த வண்ணம்
இந்தவித நூல்வகையை விதித்தேன் காணும்
இனியுரைக்குஞ் செய்தியெல்லா மியம்ப லாமே.

695

வாரமினி யேழதனை வகுத்த பின்பு
வள்ளல்பரந் திருமாலை யருகே வைத்து
ராகுடனே கேதுஅணி யாகு மென்னில்
நளினமல ரடியதனைப் போற்றி செய்வார்
தாரகமாம் பிரமநதி தீர்த்தந் தன்னைத்
தனித்தொருநாள் திரிகடுகை மறிப்போ மென்றார்
ஆரணிந்தோர் சம்மதித்து அருள மென்மேல்
அந்தணர்கள் கண்டுகொள்ள அருள்செய் தாரே.

696

பூரமுட னுத்திரமு மஸ்தஞ் சித்திரை
புகழ்சோதி விசாகமது அனுஷங் கேட்டை
சீரான மூலரோ கணியு மென்னில்
செயசதைய முத்திரட்டாதி யென்னில்

திருவள்ளுவநாயனார்

ஈராறுங் கூடிநகூத் திரம தாச்சு
எழுந்துவளர்ந் திருக்குமினி யியம்புங் காலை
கார்வடியு மாகின்ற பிர்மா வுக்குக்
கருத்துலகம் பிரித்துரைக்கக் கருதி னாரே

அகவனியும் பரணிகார்த் திகையி னோடு
அருள் மிருக சீரிஷந்திரு வாதிரையு மாகில்
திசைபுகழு புனர்பூச மாயிவியத் தோடு
சிறந்தமகம் பூராட முத்தி ராடம்
நிசமான திரிவோண மவிட்டம் பூரட்
டாதிரேவதியு முவஞ்சு நேர்ந்த தாகில்
விகவதிசெங் கதிரதனில் வளர்ந்து மேவும்
விரித்துலக மந்தணர்க்குப் பிரித்துணர்வ தாமே.

697

கண்டுகொள்ளு மந்தணர்கள் புலியிற் குள்ளாய்க்
கருத்தாலும் வகுத்துரைத்துக் காலம் போக்கும்
என்றுபரஞ் சொல்வியருள் புரிந்த மாத்திரம்
இணையடியிற் போற்றிசெய்து எழுந்து பின்னும்
நன்றெனவுங் கரங்குவித்துப் பிர்மா வுக்கு
நாயனா ருரைத்தபொரு ளிதுதான் கண்டிர்
வண்டர்கள்தாள் புலியதுக்குள் பிறந்த பின்பு
மனதாலும் வகுத்துரைத்தார் வேதந் தானே.

698

வேதமறை யாகமங்கள் பிறந்த தெங்கே
வேள்விகன லுதித்தவிதம் பரையிற் குள்ளே
கதிர்முனையு முளைத்ததெங்கே ரவிதா னெங்கே
கமலரவி யுதித்ததுவும் பரையிற் குள்ளே
போதநதி கிரியுமலை வனங்கள் தானும்
புகழனந்தம் பிறந்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
தீதில்லாச் சங்கரனா ரயன்மால் ருத்திரன்
தேவர்களும் பிறந்ததெந்தன் பரைக்கு ளாண்டே.

699

அந்தணரும் வேதியரு முதித்த தெங்கே
ஆசாரம் பிறந்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
விந்துதித்துப் பிறந்ததெங்கே நாத மெங்கே
வெகுவிசித வுயிர்களைந்தன் பரையிற் குள்ளே
செந்தணலும் பிறந்ததெங்கே ஜெகந்தா னெங்கே
ஜெகதலமும் பிறந்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
மத்திரமும் பிறந்ததெங்கே மனுக்க ளெங்கே
மனுநீதி பிறந்ததெந்தன் பரைக்கு ளாண்டே.

700

எந்திரமாம் பிறவியெங்கே யெமனு மெங்கே
யிருவினைதான் சூழ்ந்திடலும் பரையிற் குள்ளே
கெந்திர மடிநடன சங்கீத மெங்கே
சர்வமும்பிறந் துதித்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே

வந்தனமும் பெந்தனமும் பிறந்த தெங்கே
மகாமந்திரஞ் செனித்தெந்தன் பரையிற் குள்ளே
அந்தரவா காசமிது பிறந்த தெங்கே
அண்டபிண்ட மெந்தனுக்குப் பரைக்கு ளாண்டே.

701

தேவாரம் பிறந்ததெங்கே திருவு மெங்கே
திருமந்திரம் பிறந்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
தாவாரம் பிறந்ததெங்கே சைவ மெங்கே
சாத்திரங்கள் பிறந்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
திவையேழு வாரம்வந்து பிறந்த தெங்கே
திதிவாரம் பிறந்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
கேவலமா தெய்வமறை பிறந்த தெங்கே
ஜெகமுழுதும் பிறந்ததெந்தன் பரைக்கு ளாண்டே.

702

கங்கையும்வந் துதித்ததெங்கே கிரியை யெங்கே
கருத்துலகந் தழைத்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
துங்கமணி யோசைசெனித் திருந்த தெங்கே
சோதிகழி முனையதுவும் பரையிற் குள்ளே
அங்கமெல்லா மமைத்ததெங்கே ஆத்மா வெங்கே
அகண்டபரி பூரணம் பரையிற் குள்ளே
சங்கையில்லாச் சந்தனங்குங் குமப்பூ நூலுந்
தரணிமுத வென்பரையில் தழைத்த தாண்டே.

703

கொண்டவிடி காருமெங்கே குறிதா னெங்கே
கோடிரவி பிறந்த தெந்தென் பரையிற் குள்ளே
அண்டபிண்டம் பிறந்ததெங்கே யாகாச மெங்கே
அக்கினி மின்னலெந்தன் பரையிற் குள்ளே
பிண்டமெனு மெண்டிசையும் பிறந்த தெங்கே
பேருலகம் பிறந்ததெந்தன் பரையிற் குள்ளே
மண்டலமுன் றுதித்ததெங்கே வான மெங்கே
வஸ்துவெனுஞ் செனித்தெல்லாம் பரைக்கு ளாண்டே.

704

வித்திருந்து வந்தவரை வீட்டுக் குள்ளே
விதவிதமாய்ப் புவிபுதுக்குள் விளங்கும் வாறு
சித்ததினால் ஜெகம்படைத்த வாறுஞ் சொன்னேன்
தெளிவுடைய மகத்துகள் தானறிந்து மேவும்
மற்றவர்கள் வாய்மதத்தால் தூஷிப் பார்கள்
மதபேத மெழுநரகில் விழுவார் மேலும்
எத்திசையுந் தழைத்துவுயிர் தாங்கும் போது
எழுவகையு மென்பரைக்கு ளமைத்த தாண்டே.

705

ஜெகதலம் படைத்தவித மின்னஞ் சொல்வோம்
ஜெகத்திலுள்ள அனேகம்பேர் பொய்சொல் வார்கள்
அகமகிழ்ந்து வுணர்வுள்ளோ ரறிந்து கொள்வார்
அறிவில்லா முடரென்றால் விரிவு சொல்வார்

மகிதலத்தில் முத்திபெற்று வாழ்வார் வாழ்வார்
மகத்துகளைத் தூஷணித்தோர் நரகில் வீழ்வார்
ஏகபுவி படைத்தவகை யியல்பாய்ச் சொன்னேன்
இந்நிலத்தி லுள்ளவர்க ளினிக்காண் பீரே.

706

ஒன்றான வித்துகளு மமைத்த சீவன்
உதித்தவகை சபைதனிலு முரைத்திட் டோம் நாம்
நன்றான சாதிபல விதம் தாகி
நானிலத்தில் நானேதா னான்தான் காணும்
அண்டாத புரமெரித்த பரனுஞ் சொல்ல
அருள்கொடுத்துச் சாம்புவன்தான் மூர்த்தி யென்று
குன்றாத வுடல்பரை யென்று மாண்பர்
கூறுதற்குச் சாஸ்திரவள் ளுவன்கா ணாண்டே.

707

திக்கிலுள்ள சாஸ்திரங்கள் விளங்கும் போது
திருமார்பில் பூணூ லணிந்து மேவித்
தர்க்கமிடும் வேதியர்கள்திரமுன் பாகத்
தளம்பெரிய வெண்களிறின் மீதி லேறி
எக்கியத்தில் விளைகின்ற அமிர்தமுண்டு
ஏகசக்கரத் துய்யவெள்ளைக் குடையும் பெற்று
அக்கினியா தித்தன்மதி மூன்றுக் குள்ளே
அருள்பெற்றுச் சாஸ்திரங்க ளமைந்த தாண்டே.

708

விந்ததனில் நாதமது மிரண்டுங் கூடி
விளைகின்ற கருவிலுந்தா னுருவ தாகி
இந்தவுல கந்தனிலும் பிறந்து யானும்
இவ்வாழ்க்கை செலுத்திரவர வீசன் பாதம்
எந்தைபிரா னடிதொழுது நூல்களாய்ந்து
இருவினைகள் பயனறிந் திருந்தேன் யானும்
வந்தவகை யனைத்தும்பரை மகத்துக் குள்ளே
வாழ்க்கையெல்லா முதித்தவகை வசனித் தோமே.

709

பிறந்தபுவி தனில்வளர்ந்த பெருமை சொன்னேன்
பின்புலகந் தழைத்தவகை பிரித்துச் சொன்னேன்
சிறந்தெழுந்த ஜாதிகுல விளக்கஞ் சொன்னேன்
ஜெகத்திலுள்ளோர் தங்களுட லொடுக்கஞ் சொன்னேன்
அருந்தமிழைத் தெரிந்தவர்க ளறிந்து கொள்வார்
அறியாத மாண்பர்களு மிகழ வேண்டாம்
இறந்தவுயி ரொடுங்கியுடல் போம்போ தந்த
இடுகாடு ஏகும்வகை யியம்பு வேனே.

710

கொச்சகம்

அன்னையெனுங் கர்ப்பமதில் லந்தமதி லேயிருந்து
நன்னயமாய்ப் பத்துதிங்கள் நானகத்தி லேயிருந்தேன்
என்னென்ன-அதிசயங்கா ணிவ்வுலகி லேயமைத்து
உன்னிதமெல் லாமுரைத்தே னுண்மையிது காண்கிலரே.

711

அம்புவியி லேயுதித்த ஆய்த்துபரி பானைதன்னை
வம்புலகத் தார்வசிய மாய்கையடித் தேபிரிந்துங்
கும்பிதனி லேயுழன்று குண்டலிதன் பொற்கமலம்
நம்பியிருந் தேசிலநாள் ரகசியத்தைக் காண்கிலனே.

712

அண்டரண்ட வான்புவியு மாகமத்தி னுட்பொருளும்
கண்டிதமா யான்விளங்குங் காயமதி லேயறியும்
வண்டரெனை நீசனென்ற வாறுதனை யேயொழித்தேன்
விண்டரக சியமதனை விளக்கமது காண்கிலரே.

713

வையமதி லேயுதிக்கு மாண்பர்களே உங்களுயிர்
மெய்யென் றிருந்தசைவு வெளிப்படுவ தென்னவிதம்
ஐயமில்லா வாழ்ந்துலகி லாண்மையகம் பூண்டமதி
பொய்யெனும்பில் வாழ்க்கையது போகுஞ்சுடு காடுளதே.

714

கலித்துறை

வீடான மூலச் சுழிநாத வீட்டில் விளங்கும்விந்து
நீடாழி லோகந் தழைத்துப் பெருகி நின்றிலங்குந்
தேடா தழித்த பொருளான பொக்கிஷந் தேடியென்ன
காடான நாடு சுடுகாடு சேர்வதுங் கண்டிலரே.

715

எழுவகைத் தோற்றமும் நால்வகை யோனியி லெய்திடினும்
பொழியச்சு ரோணிதம் நாதவிந்துட்பொருள் போதகத்தால்
கழியக்கழியக் கடலுயிர் தேய்பிறை கண்திமிருந்
தழியப் பெருந்துறை யென்னா ளிருந்து மறித்தியமே.

716

என்னா ளிருந்தென்ன முன்னாள் வினைப்படி யிந்தவுடல்
தன்னா லழிவதுந் தானறியா தென்ன தந்தைவிதி
உன்னா லழிவது முடலுயிர் காய மொழிவதுங்கண்
டன்னா ள்வினைப்படி கண்டு மிருந்தறி யாதவரே.

717

யோனிக்கு ளாசை யொழியா தறித்திய முங்களுயிர்
தேனுக்கு ளின்பஞ் சுகாதீத மோவருஞ் சிற்றின்பத்தில்
ஊன்றற்குக் காயமுடலற்றுப் போம்பொழு தொன்றறியா
ஈனர்க்குச் சொர்க்கஞ் சுடுகா டொழிய இனியில்லையே.

718

வெண்பா

இந்தவுடல் காய மிறந்துவிடு மிவ்வுலகில்
வந்தவழி தானறியா வாழ்க்கையோ- இந்தவுடல்
அற்பக் குழியதனி லரவு மிருப்பதெனுங்
கற்பத்தை யாண்டிருமே காட்சி.

719

ஞானமறிந் தோர்க்கு நமனில்லை நாள்தோறும்
பானமதை யுண்டுபசி யாறினால்-ஞானமது
கண்டா லுடலுயிருங் காயம் வலுவாகும்
உண்டா லமிர்தரச முண்.

720

சுழியறியார்க் கென்ன சுகமறியார்க் கென்னரு
வழியறியாக்கென்னவெய்தும் வாறுகாண்-சுழியறியா
மூலமறிந் தவ்வழியில் முத்தியடை யார்க்குநமன்
காலனவர்க் கேமரணங் காண்.

721

வேத மறைஞான மெய்யுணர்வ தாமாகில்
நாதனரு ளால்பதவி நாடுமே- வேதமறை
நாலுபொரு ளுண்டுனது நற்பொருளின் வாறறிய
பாலுமது நெய்யெனவும் பார்.

722

மேற்படி - தரு

அரகரசிவசம்புவே யருள் புரியும்- பரமானந்தசின்மயகுரு
வருள் ஞானச்சுழிமதி மலர்பொழியும்

723

திருப்பெருந்துறையருள் மதிமலர் பொழியுங்கருவூர்தனில்மேவிய

செழித்திடுஞ்சுழி தேனருவிபாய்ந்துவழியும்
மருகருசயம்புகழ் மூலச்சுழிலகுங்கரியுரித்துத்தரித்த
கதிர்கொண்டு புரமெரித்தசிவசங்கரனே யருளும்
திரிபுரமெரிதணல்கொண்டு வீசம்பரனேயெனை
யாட்கொள்ளவருஞ்- சிவசிவ உடலாவிவிட்டெழும்புமாகில்
சுருள்பம்பரமாடி யருகூழ்விட்டேகுதே-காயம்
நீர்மேற்குமிழ்சுழிமுனையை விட்டுச் சோபித்துச்சொக் குதேஆவி-அரகர.724

ஊதுந்துருத்தியில் காற்றையுமே பிடித்தடைத்துப்-பொய்

யுடலெடுத்துமேவுகந்துவாழயான் மகிழ்ந்திருந்தேனே யாண்டே-மனம்
பேதமில்லாமலென்சாணுடல் மாளிகையில்

பிரியாமலென்னுயிர்பிராணனுக்கு மொருபிசகில்லா திருந்தேனே-இனி
வேதஞ்சொல்லும்படிமாதர் கருக்குழியில் தசதிங்கனிருந்துடன்
விளங்கிவாழ்ந்திருந்த லங்கிர்தமாகவே-கரு
நாதவிந்துண்மையைநானறியாமலுமே மிகமகிழ்ந்துபூருவம்
நாயகியாள் கருக்குழியில்வாழ்ந்தேனே-அரகர.

725

விண்ணுள்ளகாலமில்வாழ்க்கையை யெண்ணியே-நான்

இருந்தென்னுடல் மெலிந்துடனுயிரலைந்துதேடியே-ஞானம்
நண்ணுதலேசிவநாதபரசு ரூபமிருதாளிணையிலடி

நம்பினேன் அன்பு அருள் தருமம்பரமே-விழி
கண்ணுள்ள போதருள் காட்சியளித்தருளுஞ்-சிவ
சாம்புவசதா சிவகாரணமான கடாசுமெனக்கருள்வீர்-கெதி
உன்னுடல்நம்பியுடலெடுத்தாவியது மெஞ்ஞானசிரோமய
முதித்திடுந்தாரையிலோடி யொளித்தசைவே-அரகர.

726

கெங்கையிலெழுந்த பங்கயநீரதுபோலும் உடலதுக் குயிரினி

கீர்த்தியாய்வாழ்ந்துடல் நாற்றிசையிலுறங்குஞ்-சந்திரன்
திங்கள் கதிர்மதியெங்குந் தழைத்தருளுஞ் சிவஞானப் பிரகாசமே
தெண்டிடீட்டே உயிரொண்டியாய்ப்போகுதே- சித

செங்கதிர் சந்திரன் போலுமிருந்துறவாடி ஆக்கைதனிலுயிர்
சேடத்தையும் விட்டுப்பிரிந்துடனெழுந்தோடி-வன்னி
வெங்கனலோடிய விந்துநாதம்பிரிந்தேதான் பிராணவாய் வதுமிகவுந்
தேய்பிறையாகிய மேதினிவாழ்க்கை-அரகர. 727

சூல்திர பொம்மை போல் பாத்திர மாகவுமெண்ணி ஆண்மை
கொண்டாகமந்தொல்லுலகி லெந்தன்வாழ்க்கை செலுத்தியே
மாத்திரையோடிருந்துமலு மம்பிகைபாகா மாசிலாமணியே
வள்ளலெனுமுயிருள் ளடக்கமாகுதே-சிவசிவ
போற்றியசின்மயபூரண ஞானப்பிரகாசம் சிவஞானசவுந்தர
புவியின் வாழ்க்கையைவிட்டுடலாத்தும் பிறந்தே யுடல்
சாத்தியதேக மிவ்வாழ்க்கையறிந்தவர் ஞானிபுலிதனில்-மிக்க
தத்துவந் தொண்ணூற்றாறுமறிந்த வர்கியானி-அரகர. 728

மாடுமக்கள் பெண்டிர்கற்றமுமத்த மென்றாசை-வெகு
காலமிருக்கயான் வாழ்க்கையையெண்ணியும்வாழ்புவியிற் பிரியாமல்-இந்த
கூடும்பிரிந்துயரம் நாட்டினிலவங்குங்குறியறிந்துடன்
கோமளவல்லிவாலாம்பிகை சீர்பதம்பணிந்தேன்-திரு
ஆடுஞ்சக்கரத்தினம் பிகைபாக னேயருளேயிந்த ஆவி யென்னைவிட்டு
அப்புறம்போய்விடுமாகில் பின்னுந்
தேடும்பொருளது வீடுங்காணிகளுமெய்யா-இந்த
ஜெகதலந்தனில் வாழ்வுமிகுத்திடும் பொய்யே-அரகர. 729

ஆதியனாதியுன் பாதங்கெதியென் றிருந்தேன் அதிபிரி யத்துடனே
அற்பப்புழுக் குரம்பையிதென் றறியாம லென்னாண்டையே
நீதியாம் மெய்யென்று ஆணவங்கொண்டுங்கு நேராய்- பிரம்
நேசமேலுணுதலா யிருந்திப் படியானே- சுழி
சோதிநீதி யறிந்தோதிடுஞ் சாம்புவன் காணும் உடலுயிர்களுஞ்
சொக்கித் தேய்பிறையாய் மாயாவுடலுங்கண்டம்
ஊதிமூலத்தின் தாரையினாலு முடலுமுயிர்களு
முனெடுத்தே வெகுநாள் ளிருந்துறவாடி-அரகர. 730

பாரில்பேராசை கொண்டுமூன்று வெகுபொருள்கள் தேடிப்
பரிதவித்துவிருதாவாச்சு தேயறியாமல் -கர்த்தன்
சீறுமரவமுப்புரத்தை யெரித்தசிவன்தான் இணையடி
தெண்டனிட்டுவயிர் ஒண்டியாய்ப்போகுதே ஆத்துமாவிகிதம்
பேரிகைக்கொட்டி முழங்க-சங்கீதங்களாலும்
பிராணன் பிரபல்லியத் தொடுவாழ்ந்தது பொய்யதாய்ப் போச்சே முன்பு
நாரியர்கையில்யான் சிக்கியிருந்தது போதும்-மாய்கை
நாட்டத்திலும் வெகுநாள் கழித்திடலாச்சே-அரகர. 731

மடலுக்குள்வாசமுமாறியே யோடுமேபிரிந்துஉயிர்
வளர்ந்தகாயஞ்சுடலைக் கரைதேடுதறிந்து பின்னும்
உடலுக்குளாவி யொடுங்குதேபோகுதேயாண்டே-ஞான்
உத்தமர்கள் சீத்தமுறுதி பெற்றிடலாச்சு- வித்தை

திருவள்ளுவநாயனார்

கெடபலைக்குயிர்கீர்த்தி பெற்றுலகில் வரழ்ந்தேன்-மனு

கேள்வியுதாரணம்ஞானப் பிரசங்கமாய்த் தெளிந்தேன்-வஸ்து
செடமதுக்குள்ளிருந்து மூலாவியநேச-முடல்

சித்திரப்பணிகளாபரணம் பூண்டிடும்வாசம்-அரகர

732

எண்ணினவெண்ணமெனக்குதவாதென்னமாயம்-செயல்

இந்திரியநாதசக்கிலசுரோணிதகாயம்-லபி

வெண்ணிடுஞானச்சுழிமுனை குகவுபாயம்-வாசி

மேலுங்கீழுங்கண்ட தாரையிலுதிடுஞாயம்-கடல்

தண்ணீரினாலுபுகாரசார முண்டமாயம்-ஞான

தற்பரைசோதிககாதீத மார்க்கச காயம்-குரு

புண்ணியத்தால் செய்த பூசாபலன்முன்னோர்வசம்-யோக

புத்திரனாகப்பிறப்பதுந் தந்தைவிசேஷம்-அரகர.

733

ஆணவமாய்கைகா மக்குரோதத்தில் மோகம்-அழிந்

தானபின்புத்திர பாக்கியத்தாலின் பசோகம்-தனம்

வேணுமா பரணபூஷண மானிகைதாபம்-பின்னு

மேதினியாசைவை போகத்தினால்சு கதேகம்-மனங்

காணும்பலகர்மத்தினால் செய்கைபோகம்-புரவி

கலியாணியேறிச் சவாரிபுகழவும் வேகம்-பொருள்

தோணும்துரும்பதுவாகும் பசிபதியாகம்-ஞான

சொர்க்கம்வந்தெய்தலுங் கற்பத்தினால் சொல்வதாண்டே.

734

விருத்தம்

நம்புதலாய் வாழ்ந்துவெகு நாள்கள் தானும்

நன்றுமனந் தன்னிலுந்தா னெண்ணி யானும்

அம்புவியில் மாடுமக்கள் பெண்டிர் சுற்றம்

அயிஸ்வரிய மிப்புலியி லறிந்தேன் காணும்

இன்பமுடன் சுகித்திருக்க இனிதா னென்று

இருந்ததெல்லா மேளிதமா யிழந்தேன் காணும்

எம்பிரான் விட்டகுறை யிருந்திட் டாலும்

என்னுரில் தடம்நோக்கி யியம்ப லாச்சே.

735

ஊழியுள்ள காலமெல்லா மொழிந்து போச்சே

ஊனோடே யுயிரொடுங்கி யூரிந் சென்று

ஆதிரை யான்வீட்டுக் கடுத்த வீட்டில்

அருளுடனே பொருளுடனும் அடங்க லாச்சு

ஈழியற்ற வில்வுலக வாழ்க்கை தன்னில்

ஏளிதமா யிருந்ததென்ன சுகங்கண் டார்கள்

யாழியுடன் மக்கள் சுற்ற மடவார் தானுந்

துணையாக ஒருத்தரிவர்க் காண்கி லேனே.

736

கருவிதனி லுதித்தசிறு காலி ருக்கக்

கணுக்காலும் பாதம்விர லைந்துங் காண

மருவுநகத் தொடுகெண்டைக் கால்மு ழங்கால்

வளர்ந்தபெருந் துடையுடனே யிடையி ருக்கத்

திருவோடு வயிறிருக்க அரையி ருக்கத்
 தேடியறி யாதலிங்கஞ் சுயம்பாய்க் காண
 உருவான அறிவுபுத்தி மனமி ருக்க
 ஒருத்தனுமா தனிவழியே யுடன்செல் வேனே.

737

ஆதரவாய் விசர்க்கந்தா னருகே காண
 அடுத்தவுள்ளங் கைவிரலீ ரைஞ்சங் காணப்
 பேதமில்லாப் புறங்கைமுழங் கையி ருக்கப்
 பெரும்பிடரி முதுகுவிலாக் கொடியி ருக்கச்
 சாதகமாய்க் கண்டமண்ட லங்கள் மேலித்
 தனித்துதவி யாகவென்னைச் சுமந்தி ருக்க
 ஓதியே வேதாந்த மந்திர மிருக்க
 ஓடுங்கிப்போ யொருத்தனுமாய்த் தனிச்சென் றேனே.

738

நல்லோர்கள் பெரியோர்கள் வாசந் தன்னை
 நயம்பெறவுங் கேட்டசெவி தானிருக்கச்
 சொல்லாத முழுவசன முடைய நாவும்
 சுகமான வாய்கள்தந்த மிதழி ருக்க
 நில்லாத ஆங்கார முனையி ருக்க
 நீலம்போ லொளிவிழியு மிருக்கத் தானும்
 எல்லாரு மெனையெடுத்து வாழ்ந்தி ருக்க
 இடுகாடு யேகிப்போ யொருவ னானேன்.

739

தாழ்வாயு மேல்வாயுந் தானி ருக்கத்
 தனித்துவளர்ந் தெழுந்தவுண் ணாவி ருக்க
 வானான மேற்புரு வங்கீழ்ப் புருவம்
 வாசமெனு மூக்கிருக்க வழிதான் காண
 நீள்வாசி யோடுகலை நாவி ருக்க
 நிலைகாயா விரியெனுமா நிகழ்ந்தி ருக்கக்
 கோளான கருவிவிட்டுக் கலையு நாலுங்
 கொண்டொடுங்கிப் போம்பொழுது ஒருவ னானேன்.

740

அசவுபிறந் தவ்விடத்தி லவ்வுந் தோன்றி
 அக்ஷரமா மவ்வெழுத்தில் நாடிதோன்றி
 இசவதுவாய்க் கருவிதொண்ணூற் றாறுந் தோன்றி
 யெலும்புதசை புடைநரம்பு இதுவுந் தோன்றி
 நிசவுபழு வெலும்புலீ ரெட்டுந் தோன்றி
 நேரான கொடுங்கைக ளிரண்டுந் தோன்றி
 முசவுமுட்டுக் காலெட்டு வளையுந் தோன்றி
 முதிர்ந்துசெனித் துருவாகி யொருவ னானேன்.

741

இடையி னொடு பிங்கலையு மிரண்டுஞ் சேர்த்து
 இயல்பான சுழிமுனையென் றுருவ மாகிச்
 செடமதுக்குள் வழியதுவாய் வாச லாகித்
 தேகமதி லுடனுண்ட செய்கை தன்னால்

மடமதுவா யிடுகாடு கந்த லாகி
 வருமென்சா னுடலதுவாய் மடியப் பாய்ந்து
 சுடுஞ்சுழியாய்ச் சூளையாய்த் துர்க்குழியு மாகித்
 துர்ப்பாவை யினம்பதிய ஒருவ னானேன்.

742

கருமீரல் செழுமீரல் பொலிவாய் நின்ற
 களிதமாய் நாறலுமா பித்துந் தானாய்
 வருபொருமல் செழுமலுமாய்க் கிருமி சூழ்ந்து
 வகைதோறு வழியுடைய மலமு மாகி
 மிருவுமுந்நூற் றறுபதுமுழக் குடலு மாகி
 முப்பத்திரண்டு முழப்பெருங் குடல தாகி
 உருவெனுமாய் நவத்துவார வாச லாகி
 யுதிரகக் குலமதுவாய் ஒருவ னானேன்.

743

மலஜலவிந் திரியமெனு மதுமுன்றாகி
 வச்சிரத்தோல் போர்த்துவழி பலவாய்த் தோன்றி
 நலமெனுமு ணரைக்கோடி ரோமத் துவாரம்
 நாலெட்டு உறுப்பதுவாய் விரலிருப தாகி
 விலகுயிர்நான் குயிர்க்குயிரா யென்சா ணீளம்
 விரும்புநால் சாண்பெருமன் வாய்கண் மூக்குஞ்
 செவியுஞ்ச டம்பிருதிவி யதின்சூ றாகித்
 திருத்தமாய்க் காலிரண்டு மொருவ னானேன்.

744

கரமிரண்டும் பதினாறு கயிறாய் நின்று
 கருதுவீ ணாத்தண்டு தெருவு மாறாய்
 இலமேவு மெட்டுத்தூண்முப் பதுவுஞ் சந்து
 எழுபதுபே ரெலும்புமுச்சா னெலும்பு தானாய்
 முதிர்முச்சா னெலும்போடு சதையு மேவி
 முக்கியமா யெண்பலமீ ரலுமாய்த் தோன்றி
 உதிரமது நானாழி யுறுப்புந் தானா
 யுடலதுநாற் பதுவாச லொருவ னானேன்.

745

இனமறித் லுதிரமாங் கிஷ்டு மேதை
 யெய்துமத்தி தீசையோடு சத்த தாது
 வினவுபல முப்பத்தி ரண்டு மாகும்
 விளங்கும்பழு பதினாறு மிகவுஞ் சேர்ந்து
 முனைமுதுகு தண்டுபனி ரெண்டு கோர்வை
 மிக்ககளஞ் சசைவதுவே யஞ்ச தாகிச்
 சென்னநரம் பேழ்சவ்வு மெலும்பு கூடிச்
 செடலமதாய்ச் சதைமேவி ஒருவ னானேன்.

746

நலமிந்தப் பிடரியினில் நாடி தோன்றி
 நரம்புபின்ன லெழுபத்தீ ராயிரம தாகி
 அலமிந்த அசவுடல்தான் துவைக்கல் தோன்றி
 ஆருயிரும் நாற்பத்து ஆறுந் தானாய்த்

துலக்கமெனுந் தொழுகையிரண் டாயி ரத்துள்
துடர்ந்துவளர்ந் தேயிலகு மாயிரமா யென்னில்
பலபலவாய்ப் பதினாறு கோண மாகிப்
பதியகுண் டவியுமான தொருவ னானேன்.

747

நாடிநரம் பெழுத்தீரா யிரத்தில் நலந்த
நரம்பதனில் புறநாடி தானே தோன்றிக்
கூடிநின்ற விஷ்ணுருத்திர நாடி யாகிக்
கூரான விடைகலைபிங் கலையு மோடி
மூடிமுது கெலும்புபழு பதினா றாகி
மூடுகெழுபத் தொருதுவாரக் குழியு மாகி
ஆடியதோ ரையுழக் குதிர மாகி
அசலெடுத்த வுடலதுவா யொருவ னானேன்.

748

ஆதார மதில்நாழி வாதந் தோன்றி
அடுத்தமுன் னாழிபித்த நானாழி சேத்மம்
பேதமில்லா மூணரைக்கோடி ரோமத் துவாரம்
பிரியமெனு மென்கோடி மலத்து வாரம்
சேதமில்லா வைம்பலமா முதிர மாகித்
திருத்தமாங் கிஷ்நாறு பலமூன் றாகி
வேதமாங் கெந்தமென் பலனு மாகி
விளங்குமிந்த வுடலெடுத் தொருவ னானேன்

749

விளங்குமுடல் ரோமநூற் றெட்டு கோடி
மேதையிரு நூறுபல மேல தாகிக்
களங்கமில்லாப் பெலத்ததோல் முந்நூற் றாறு
கருதுபல மாமாறு நிணம்ப லந்தான்
அளங்கமுந்நூற் றேழுபலங் குடலு மாகும்
அதிதமா மலம் வழுக்கை நாற்பலமு மாகும்
திளங்குஞ்சீ வுரிதானுங் கண்கள் நாலுஞ்
சிறக்கநாற் களஞ்சதுவா யொருவ னானேன்.

750

நாவுநாற் களஞ்சதுவா யுதித்த வாரும்
நற்கெந்த மூக்குமூக் களஞ்ச தாகி
மேவுமிரு கன்னநாற் களஞ்ச தாகி
யெலும்பெல்லா நூற்றொரு பலமா மென்க
ஏவவுமே யிறைச்சிபல நூற்றுபத் தஞ்சு
வியல்பாகு முப்பலந்தான் முளை யாகும்
தாவுந்தா மரைமொட்டு ஐயங்க ளஞ்சு
சலப்பையு முழநிகள மொருவ னானேன்.

751

என்சாணு தேகமதாய்ப் படைத்த வாரும்
இயல்பான கருவி தொண்ணூற் றாறின் வாரும்
கண்பார்க்க வுடலெடுத்த காயக் கூறும்
கணக்காகத் தத்துவத்தின் கருத்தின் வாரும்

நண்பாக ஸ்ராமெடுத்த வரலா நெல்லாம்

நலத்தவசை வுதினுடைய நாட்டத் தாலும்

பண்பாக இந்நூலா யிரத்தைந் நூறில்

பாடுபட்ட செய்தியெல்லாம் பகர்வே னாண்டே

752

மதிரவியாய்ப் பிரகாச வொளியாய் மேவும்

வாறிதினா லெடுத்தவர லாறு தன்னை

விதியறிந்த ஞானவெட்டி விளங்கு நன்னூல்

விட்டகுறை தொட்டகுறை யெய்து மாகில்

துதித்துமகிழ்ந் தகத்தீசர் பாதம் போற்றிச்

சூஷமெல்லாம் வெளியாகச் சொல்வேன் காணும்

பதித்துகற்ப சாதனையைப் பகர்வே னாண்டே

பதினெண்பேர் பதம்பணிந் தர்ச்சித் தேனே.

753

திருவுருவாய் விளங்குஞ்சிவ ஞான சத்தி

ஜெகதலமெ லாம்படைத்த சிறுபெண் ணாத்தாள்

அருவுருவா யம்பிகைப்பெண் ணருள்தன் னாலே

அகண்டபரி பூரணமா யளவில் லாத

மருவுமலர்க் கமலவிதழ் மூலா தாரம்

மகிதலத்தி லிலகுவடி வான சோதி

கருவிருந்து நடனமிடுங் கருணை ஞானக்

கதிர்மதியை யின்னதென்று கருது வேனே.

754

கற்பசாதனை

தரு

அதிவிதகாயகற்பமருளுவேனாண்டே-சரஸ்வதி

அமிர்தசந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தமுதுண்டே.

755

மதிபொழிந்தனுக்கிரகபேரின் பத்தேன்மதுரம்-வஸ்து

வாருதிபானம் வாலாம்பிகையினருளமிர்தம்-சுழி

துதிபெருமூலாதாரத்திலுங்கருவின்பம்-நாத

சக்கிலவிந்துசுரோணிதமும் பேரின்பம்-மதி

விதியிதுகோசபீசமும்விந்து நாதம்-சூத

விந்ததுவும் கெந்திநாத்மீதால் ரசவாதம்-புகழ்

பேதிப்பதுமறுபத்து நாலுபேரைக்கட்டும்-வாசி

பேரண்டஞ்சுற்றியு மெட்டுமதிபதியாட்டம்-அதி.

756

நாற்பதுக்குள் கற்பமுண்டிடுவோர்க்கென்னபேதம்-வெகு

நாள்கள் கழிந்துநரைத்ததினால் சொல்லும்பேதம்-ஆனால்

கற்பத்தினருளமிர்தமேயுண்டு மறந்தால்-செடம்

அற்பமதாகியழிந்திடு முகங்குறைந்தால்-இன்பம்

சொற்பமென்றெண்ணிடுங் கற்பங்கொண்டழிந்தோர்கோடி-சூஷ

சுழிமுனையறியா தென்னமாந்தர்கள் பேடி-யுடல்

உறபுகமரசிபடாம விருந்தவர்க்கெய்தும்-தேக

உத்தைக்குழியிலடிபட்ட பேர்க்கென்னமுழுதும்-ஆதி

757

விந்ததிசார மும்புரதிகங்கைசாரை-மதி
 மேவியசந்திர புஷ்கரணியூசிநீரை-ரோம
 இந்திரியமிது வாரியமுரிகார் மேகம்-ஏழு
 கடலுவரறுசுவையினில் வரும்வேகம்-அருள்
 தந்தைவிதிகருநீர் பதினாறுடன்கூடி-சல
 சாகரமாவதென் சாணுடலுற்பவந்தேடிக்கியான
 மந்திரபஞ்சாஷுர மெனுமஷுரமுமாகும்-கற்ப
 மாமதுரவின் பத்தேனெனு மாமலர்குழும்- அதி.

758

அகாரத்தினாலன் பத்தோரஷுர மிதுபானம்-உடல்
 ஆத்துமாநீர்மேற் குமிழியிடுமிதுவானம்-ஆசை
 மகாரத்தினால் செகமாதிதமுமயல் மோகம்-மத
 மாச்சரியகாமக்கு ரோதத்தினால் சுகபோகம்-வினை
 யகாரத்தினாலெமனிப்படி பாசக்கயிறு கொண்-டுயிர்
 எழுந்தென்சாணுட லமிதழிந்துபோய்விடுமாகில்-சனி
 விகாரத்தினாலுமழிந் தேகபுவனமும்வாடி-மயல்
 விற்பத்தினால் சுடுகாடுமரணமுந்தேடி-அதி.

759

அண்டசராசரபுவனமேயருள் படைத்தேன்-புகழ்
 ஆதியனாதியறுபத்தினால் தீகைவிதித்தேன்-கரு
 கண்டேன முரியேகாஷுர மென்றதினாலும்காயஞ்-சித்திய
 தாங்கற்பதேகவசீகரத்தாலும் அது - நின்று
 ஓராண்டுகொண்டற்புதமாய்ச் சரமாரி- யானும்
 நிர்ப்பந்தமாய் வயிராக்கியமாகவுந்தேறி-வாரி
 யுண்டேனமிர்த்ததைக் காலையுமாலைவிடாமல்-மித
 மோடிடுஞ்சாரையது நடுமையங்கோடாமல்-அதி.

760

துய்யவெண் சாரைமுன்பின்னகற்றிநடுமையம்
 துதிசெய்து சிவயநமஓங்கிலியெனுமபையம்-கற்ப
 மையமில்லாமலடிக்கடி மாறியில்லத்தில்-எந்தன்
 ஆத்துமாவீறிவிளங்க மென்மேலுமகத்தில்-தொழில்
 வையகத்தோரினங்காமல் தறிநெய்துமாறி-உடல்
 வயிறுகும்பிகடைத்தேறும்படி செய்துமீறியானும்
 செய்வித்ததால் பசியாறியொரு போதுமன்னம்-எந்தன்
 ஸ்திரீயுடனே சீஷனாகவிருவருமின்னம்-அதி.

761

அகமில்லாமலவனி சஞ்சாரஞ்செய்யாமல்-தினம்
 அமுரியேவனை அகாரம் பொய்யாமல் கற்பம்
 சுகஜீகரவின் பமதாகப்பேரின்பம்-மேலுஞ்
 சுத்தஜெலம் செலவானது போவுமமிர்தம்-நதி
 பாகமாயோடுஞ் சமுத்திரநீரொருபாண்டம்-அது
 பானமதை வெகுபத்திரமாகப்பிர்மாண்டம்-இது
 ஏகவஸ்து வெனும்வன்னியிட்டெரித்துப்பார்-அன்னம்
 மிகவுண்ணும் பதமேலுங்கறிவகைக்கூட்டும்-அதி.

762

தருவள்ளுவநாயனார்

இனமதாய்வருஞ் சுத்தசலப்பனிநீர்தான்

இடர்எங்கும் விடாமல் வெகுபதனமறுவகையைக்-கற்பங்
கனம்பொருந்திய காயகற்பமுபவாச-செடங்
காந்திசயம்புச்சகா தீதசோதிப்பிரகாசம்-பானம்
தினந்தினமறவாமல் சரமாரியுண்டேன்- உடல்
செங்கனலால்சிவந்தெழுந்த சூரியன்கண்டேன்
மனம்புத்திசித்தமாண்மையும் வெளுத்துநீராச்சே-கோல
மாதுமரபதிசாரையறுபதால் போச்சே-அதி.

763

கொச்சகம்

வாரிபுகழ் மாமதுர வஸ்துவெனும் பானமதால்
வீரியமென் றேயிருந்த விந்துபா ழாச்சதுகாண்
நாரியர்தன் மாய்கைவிட்டு நான்பிரிந்தே னேதளவால்
மாரிபொழிந் தேயமிர்த வாலைரச முண்டேனே.

764

மண்டலமெ லாம்புகழு மந்திரபஞ் சாட்சரத்தை
அண்டமெல்லாஞ் சோதனைசெய் தாகிலுமே யாரறிவார்
நின்றனூல காகிதமு நிராமயத்தைக் காணாமல்
கண்டேன் குறுமுனியால் காயகற்பங் கொண்டேனே.

765

உப்பதுவு மப்புமய மோகோதிரு மாலின்மயம்
அப்புவினால் முப்பாழ மைந்ததுகாண் சுன்னமதால்
செப்பிடிவங் காயகற்பஞ் சென்றதுமோ ராண்டுவரை
இப்பொருளைப் பத்திரமா யிச்சையுட னுண்டேனே.

766

கற்பமிது அற்பமல்ல காயகற்பங் காலைரவி
உற்பகமூன் றாகுமுக்கா லுடன்கடிகை சென்றதின்பின்
விற்பனைகொண் டன்னையிக வேதனைவா ராதிடிலும்
நிற்பவயி ராக்கியத்தில் நின்றுகடை த்தேறினனே.

767

கலித்துறை

வேதாக மத்தில் மறைசூழ்ந் திலகுவில் விந்துவழி
ஆதார மாறுஞ் சுழிமூல சூட்கம மார்றிவார்
சூதான விந்து ரசகுத கற்பச் சுகாதிதங்காண்
நாதாக்கள் போற்று மறுநீ ரமுரி நதியறிந்தே.

768

தினங்கொண் டமுரி திங்களொன் றாகில் திகழமிர்தம்
புனல்வாரி சூழு மதுபான மாறு புகழ்கடிகை
மனங்கொண் டிடுமன்ன போசன முண்டு மதியையுண்டு
கனங்கொண்டிடுங்கற்பஞ் சரமாரி யேத்திக்கருதினனே.

769

மறுதிங்கள் மூன்று அதிகாலை யுண்டு மதியமிர்தம்
அறுமூன்றுதள்ளி மறுகடிகை சென்றான அளவதின்பின்
நிறுவாக ரத்தி லுணர்வான அன்னை நிமிஷமிரான்
கிருபா கர்மது பானத்தி லேறியான் கீர்த்திபெற்றேன்.

770

வருந்திங்கள் 'நாலு கடிகை யீராறு மதுரச்சப்
பெருகும் புஷ்கரணி கடல்கூழ்ந்த வாரிபே ரின்பங்காண்
அரும்பொரு ளான அமுரியுண் டேனந்த வேளைதன்னிற்
குருவான போசனங் களிகூர்ந்து மேலினிக் கூறுவனே.

771

வெண்பா

பூத்தமலர் வாசம் பொருந்துபரி பூரணத்தில்
வீற்றிருப்ப தஞ்சதிங்கள் வெண்மதிகாண்- பூத்தமலர்
கடிகை பதினைந்துங் கண்டிதமா யுண்டமுரி
நெடியமல ரன்னமது நேர்.

772

இந்தப்படி யதுமூன் றியல்பால் கடிகைதினம்
அந்தந்த நாள்பிசகா தாறுதிங்கள்-இந்தப்படி
முன்னாழி பின்குறையா மூன்றுகடி கைக்குமேல்
அன்னாளோ ராண்டுமது வுண்.

773

வாலைப்பரு வம்வாதம் வருமுப்ப துக்குள்
காலையி கொண்டு இது காண்கினுமே- வாலை
நாற்பதுக்குள் மேலதிக நற்பொருளை யுண்பவர்கள்
சீலமருள் காலையன்னஞ் செப்பு.

774

பத்துமொரு வஞ்சும் பதினைந்து மொருபத்துங்
கற்றுணர்வ திவ்வயது காண்கிலார்- பத்தியுடன்
உச்சியொரு வேளை யுண்பீரா லன்னமது
இச்சையுடன் கொண்டுணர்வ தின்பம்.

775

விருத்தம்

அரிவிந்து மதியமிர்த மதுர வாரி
அவ்வெழுத்தில் பிரணவமா யரவம் பூண்டு
கரியுரியுந் தரித்துசிவ ரூப மாகிக்
கருக்குருவாம் நாதவிந்தின் கருத்தி னாலும்
விந்துபல பலவிதமாய் விளங்கு ஞான
வெட்டியரு ளாயிரத்தைந் நூற்றுக் குள்ளே
துரியபொருள் சூக்ஷ்மெல்லா மாய்ந்து கற்பஞ்
சொல்வனினி யாண்டை யிந்நூல் சூக்ஷ் நானே.

776

நாதசத்தி பிருதிவியாய் மூலந் தோன்றி
நாதாந்தப் பேரொளியா யுகாரந் தோன்றிப்
பாதமடி சுழிமுனைக்கு ளளவில் லாத
பரப்பிரம சுருபியதாய்ச் சுகாதீ தத்தில்
மாதாந்தந் தோன்றிநவ நாதத் துள்ளாய்
மண்ணுள்ள தாய்ப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கை போலும்
ஆதாரங் கீழ்மூலச் சத்திக் கூறின்
அளவெல்லாம் யானுரைப்பே னாண்டே கேளீர்.

777

தருவள்ளுவநாயனார்

ஓராண்டு அமுரியுண்ணக் காலை மாலை
 உச்சியொடு வெகுமிதமா யுட்கொண் டேபின்
 மாறாத கைவகை மதிக மாச்சு
 வன்னியினா லெரியுமிக வளர்ந்து போச்சு
 வீறாம லென்னுடலம் வெந்து போச்சு
 வேட்கையினால் தேகமெங்கும் வெடித்துப் போச்சு
 மீறாது வென்றுமன மிகவும் விம்மி
 வேதனைகொண் டேயிருந்த விதிதா னாண்டே.

778

இந்தவித மாயிருந்து கவனங் கொண்டு
 இருக்குமுந்த வேளைகுரு முனிதான் வந்து
 மைந்தனே யென்றழைத்து மகிழ்ந்து முத்தம்
 மனதாரக் கனிகூர்ந்து வாராய் பிள்ளாய்
 சிந்தையுனக் கென்னசிவ ஞானதேசி
 ஜெகந்தனிலும் வெகு கோடி காலம் வாழ்வாய்
 முந்தியுனக் குபதேசந் தந்தேன் தந்தேன்
 முவுலகில் சித்துவினை யாடு வாயே.

779

கருக்குருவை யரிசிபசும் பயறு மாவின்
 கருதிடில்வெண் ணாவின்பசும் பாலுங் கூட்டி
 ஒருபோது மன்னஞ்சமைத் துண்ணும் போது
 உடன்கூட்டு மமுரியுப்பு உண்டால் மோகும்
 குருவருளை மனதிலெண்ணி ரவியி லன்னங்
 கொள்ளுமதி ராத்திரியி லாவின் பால்கொள்
 அரும்பொருளை மறவாதே யோராண் டாகில்
 அதிகாலை யமுரியுண்டு மதியி லாண்டே.

780

அருளெனும் ரவியிருபத் தஞ்சு நாழி
 யானபின் மூலமென்ற புனியி னேர்மை
 கருவுருவென் றெடுத்துஅந்தி கருணை மேவிக்க
 காரமதி லமுரிவிட்டுக் கண்ட மாத்திரம்
 திருவுருவா யுண்ணையிலுங் கார சாரம்
 செய்விதமா யுபமாகத் தீகை யொன்றாம்
 மருவுகந்த வாசமல ரன்னந் தண்ணீர்
 வசனமது போலமுரி கார முண்ணே.

781

யோகசாதனை

தரு

ஆனந்தபூர்ணதிவ்யபரிமளதெந்தம்- சுழிமுனை
 ஆதாரமூலச்சுகந்தகரோணித அந்தம்.

782

ஞானககாதீதகுஷ்சடாதார-பீடம்
 செகநாதப்பிரகாசப்பிராணலய மேவியமாடம்-கதிர்
 வானஞ்சூழ்சாகர மேருதீவாந்தர நாடு-புவி
 மதிதலங்கருவூர்வளர் நாட்டினில்வீடு-மலை

சோனையருவிக்குப் பரளமளாவியசீலம்-மதிவளர்

சேர்திமணி சித்திரக்கூடமளாவிய மூலம்- புனல்
கானலுலாவிய சிவசிங்காதனமேரு-சத்தி

காரத்தினாலள வில்லாச்சரக்கெல்லாநீறு- ஆனந்த.

783

அந்தத்திலுமூல ஆக்கினை மேவும்பிர்மாண்டம்-அனல்

அக்கினிக்குமும்ரவிகதிர் வன்னியைக் கண்டோம்-இவை
கந்தரநாதச்சரோணிதருரிய காந்தி-எங்குஞ்

கடரொளி வெளிபிர்மகபாலமுமேந்தி- நாபி

உந்தியின்கீழ்வரைகந்த மூலவர்க்கனிதான்-உப்பு

உவரென்றால் மூலப்புளிநவந்தமினிதான்-வர்ணஞ்

செந்தூரஞ்சோதி அமுதுவிளங்கிய தங்கம்-திரு

மாலுடன் தங்கைசரஸ்வதிமேவிய அங்கம்-ஆனந்த.

784

அம்பிகைவாலையபிராமி யென்றும்பிரசங்கம்-பர

அண்டரண்ட பகிரண்டமளாவிய சிங்கம் -திரு

நம்பியிருந்துலகா தீதம்புகழ்நாதம்பிருதிவி

நாட்டத்திலுங்காய கற்பமுண்டோர சவாதம்-இன்பங்

கும்பிதனிலிருந்தே நடனம்புரிவாசி-ஏமங்

கோரக்கர் மூலிசடை யென்றுமேபரதேசி-பழம்

வெம்புங்கனியென்று எங்கும்பிரகாசமாம்வீசம்- இந்த

வீடுதனில்ரெண்டு வெளிதனிலொன்று நேசம்-ஆனந்த.

785

சங்கப்பிரசங்க சிங்காரமா யெங்கும்பிரசங்கம்- புவி

தனித்துபார்க்கசவுக்காரமாம் பொங்குமேவங்கம்- கோசம்

லிங்கத்தின் கீழடி வாரத்திலும் பின்னாக்கீசம்-உண்ட

நிர்மலநிர்க்குண பரை யென்றும் நிருவாசம்-அருள்

அங்கத்திலுமெண் சாண்கும்பிதனில் மலக்கூடு-அதை

ஆராய்ந்துபார்க்க அனேகங்கண்காட்சிதான்காடு-பரி

தங்கமெனும் வடிவான வாலாம்பிகைசுருபம்-இதைச்

சார்ந்துகொண்டு பரிசோதிக்கும் எங்கும்ருபம்-ஆனந்த.

786

மானுமமுவுமதிமலர் சூடியவாசம்-சத்தி

வாறுவென்னால்சொல்ல எட்டலையிப்படிநேசம்- மூலம்

நானுமென்னாண்டையுன்பாதங்கதியென்றுநம்பி- வாசி

நானறிந்திப்படிஞான யோகந்தனில்- கும்பி ரசந்

தேனெனுமேமது புானமதுர் மோராண்டு- கற்பஞ்

சென்று ஈராண்டி னில்தேக்கக்கசடு போம் கண்டு-செடம்

ஊனெனுமையத்துறக்கமற்றுச் சிவயோகம்-வாசி

உற்பகமூலசிவராச அம்பிகாயோகம்-ஆனந்த.

787

காயந்தனில் கசடான நீர்களெல்லா மொழிந்தேன்-கற்பச்

சாதனையா லெமனவனென்ற வினை யொழிந்தேன்-வாசி

தேய்பிறையென்ற சுவாசத்தினால் வெகுகாலம் -சிவ

யோகஞ்செய்து முத்திமோ ட்சமடையுஞ்சீலம்-இனி

தருவள்ளுவநாயனார்

மாயாசத்திகிரியாசத்திநினால் வளர்பிறைதான்-மூல
வாசிவசமாக:நாதசத்திகற்பத்துறைதான்-கக்கும்
நாயிலுங்கடையாகி வளருவனாண்டே-ஞான
சித்தினில் முத்திமோ ஸுவடையவுங்கண்டேன்-ஆனந்த. 788

வேத்திலும் பொருள் மதுவாலாம் பிகைநாதம்-சத்தி
யோகத்திலுஞ்சிவ ஞானசு காத்தபோதம்-பஞ்ச
பூதத்திலுமூலகுண்டலியாதியனாதி- ஞான
போதத்திலும் பேராணந்தமகாராஜயோகம்-கியான
போதத்திலுஞ்சத்தி பொக்கிஷஞ்சுத்திரங்காணும்-இந்தப்
புதைப்பொருள் திறவாதென்னவாசிக்க வேணும்- இது
காதற்றலுசியறியு மகத்துகள்-பேதம்
கைகாட்டத்தொடுகுறிகண்டதெளி தோல் விநோதம்- ஆனந்த. 789

கரையென்ற மதுபானமுரியில் தானும்-ரவி
சத்தியெனும் மூலப்புளியதிலுட்டியானும்-கற்பந்
துறையெனப்படிக்கடிகையிரண்டு பத்தஞ்சில்-அந்த
சுகந்தமாமலர் மூலப்புளிகற்பமென்சொல்-பரை
உரையெனப்படி அந்திவருநிகழ்காலம்-உப
முணர்ந்து இவ்விதவாண்டு வருமதிகாலம்-இருள்
திரைவிலக்கியுபாயமா யுண்டிடுங்கற்பம்-தின்ற
தெசதிங்கள் வரும் பருவத்தில் கற்பமுவர்ப்பே-ஆனந்த. 790

கொச்சகம்

அருணனுத யத்திலதி காலைமுதல் கொண்டமுரி
வருணசல புஷ்கரணி வாருதியை யான்மறவாத்
தருணமிது பத்துமஞ்சந் தான்கடிகை மேலதிதங்
கருணையுட னுண்டுமிக்க காரமதைக் கண்டேனே. 791

காரமுடன் சாரமதுங் காலை தள்ளி மாலைதனில்
பூரமென்ற மூலமிந்தப் பூரணத்தைக் கூட்டியேநான்
நேரவுரு வாக்கிபதம் நேர்மைதவ றாமலுமே
சீரதுவா யுண்டுவரத் தேகமொளி வானதுவே. 792

சூரியன்போல் காந்தியொளி சோதிமின்னல் போலுமுடல்
வீரியமா யானுணர் வேகமொரு திங்களிலும்
ஏறிவிடுஞ் சுன்னமய மிந்திரிய நீர்வரும் போல்
தேறிமன் னீரதுவாய்த் தேகமிந்தக் கூறாமே. 793

பச்சைப் பசைந்ததுமண் பாருஞ்சல நீர்ப்பசுமை
உச்சிதமென் னாலுரைக்க வொன்றுவிட்டு ரெண்டுதிங்கள்
வைச்சபொரு ளெய்தும்பசு மஞ்சள்நிற மாய்வருதல்
மச்சமிதை யானறிந்து மார்க்கமினிச் சொல்வேனே. 794

சுலித்துறை

திங்களு மூன்றில் 'மதுவாரி நாதஞ் செழுங்கனல்போல்
பொங்குநீர் பாய்ந்து வரும்போது வண்டு பொன்னுருவாய்த்

தங்கநிறந் திங்கள் நாளுக்குநர் ளேவருஞ் சாரையது
மங்குகப் பருவமஞ் சாகிடுந் திங்கள் வளர்பிறையே. 795

வளர்பிறை யஞ்சில் புளியதும் வாங்கி வாலரவி
குழையப் பிசைந்து நீர்விட்டுக் கூட்டிக் கொடுரவியில்
இழையவும் வைத்திரு சாமஞ்சென் றாகு மினியதுபின்
பழையப் படியுவர் மேலும் படிந்து பகருவதே 796

பார்க்க விப்பாகம் வரும்பதம் பார்த்துப் பிசைந்தமண்ணைத்
தீர்க்கமதா யுண்டு செய்வித மாயறு திங்கள்தனில்
ஏர்க்க விவ்வாறு யிரவிசெம் மானிடு யிவ்விதங்காண்
ஆக்கறி யாமல் பசியாறி யுண்டு யறிந்திலனே. 797

உதிரம் பெருகிப் பசுமைய தாய்நரம் போடிருக்கும்
மதுரம் புளகித்துச் சத்தேழு திங்கள் வாருதியும்
விதுரம் பிறந்துதேகாதி தேக மினுமினுப்பாம்
மதுரமெல் லாஞ்செழுஞ் சூரியன் போவ்வரும் பாரிதுவே. 798

எட்டினில் திங்க ளருவாகிப் பிண்டமென் சாணுடல்போல்
முட்டி விலாவு மிருபக்கஞ் சூழ்ந்து முடுகியுதைத்
திட்டுக னோடி வயிறுதொந்துள் விம்மித் தேகமெல்லாங்
கட்டி யிழுக்கு மடமாதுக் கேயது காரணமே. 799

வெண்பா

சோர்ந்து மனம்வாடிச் சூழ்ந்துவரு நித்திரையும்
கூர்ந்துமிக நானிருந்த கொள்கைபார்-சேர்ந்துமிக
மாய்கை மசக்காகி வாந்திமிக வுண்ட அன்னம்
பாய்ந்துவிடும் வாய்வதும் பார். 800

எட்டியடி வைக்கவென் மசக்கை யென்னுடம்பு
கட்டியிழுத் தேமறித்த காரணம் போல்-வெட்டி
மண்டையிடி சூழ்ந்து வலிவயிறு குத்தலுடன்
கண்டகண்ட நோய்கள் வருங்காண். 801

அஷ்டதிங்கள் நாதமடிக் கடிநீர் பாய்ந்துடலில்
கஷ்டமது வால்செழுமை காணுங்காண்-அஷ்டதிங்கள்
வாருதியாம் விந்துமலர் புளியிலு முடல்போய்ச்
சேருமுப்பு உப்பதுகாண் சேர்ந்து. 802

சுன்னங் கடுங்காரஞ் குலது காண்பிண்டம்
அன்னமய மானவர லாறுபோல்-சொன்னேன்
வீரியமாய் நாதவிந்து விந்தே நவச்சாரங்
காரந்திங்க ளொன்பதில் காண். 803

விருத்தம்

கதிர்மதியுங் கூடிக்கடுஞ் குல தாகிக்
கருவுருவாம் திரண்டுஒரு ரூப மாகி
மதிபெருகுங் கதிரொளியு. ளருகிப் பாய்ந்து
மகிதலத்தில் வச்சிரப்பை யதன்மேல் சூழ்ந்து

உதிரமுஞ்சுக்கி வங்கூடித் திங்கள் பத்தில்
உருவதுவாய்த் தேகமதா யுதித்த வாறும்
அதிகஜெக மமைத்ததுபோ லாண்டே கேளீர்
அறிவிந்து நாதமுஞ்சேர்ந் தான வாறே.

804

இந்தவுடல் நாதவிந்து கார சாரம்
இரண்டதுவுங் கூடியொரு ரூப மாகி
விந்தையைநா னுரைப்பதினி யாண்டே மேன்மேல்
மேதினியில் மாதுகர்ப்பந் தரிக்கும் போதில்
அந்தவித பரீட்சையைப்போ லான வாறின்
அவையெல்லாம் யானறிந்து அருளப் பின்னை
தந்திரமா யுடலெடுத்த கூறின் வாய்வால்
தசவாய்வி னுற்பவத்தைச் சாற்று வேனே.

805

வேறு-கவி

நாத விந்துரு வான விதங்களை
யாத லாலயா னுரைத்திட மேதினி
பூத மைந்துரு காரசா ரத்தினால்
ஊனு றைந்துரு வானது வாயுவே.

806

வாயு வின்தச பத்தும் விளங்கிட
மாது கர்ப்ப மதிலுறு வாறுபோல்
தேய்வு வன்னி செனித்திடு முப்பினால்
கார சாரங் கடுஞ்சுன்ன மாண்டையே.

807

சயில மாமிர தங்க ளுதகமுந்
தயில லேகியந் தானுரு வஞ்சதும்
மயில மாமதி சூரிய காந்தியால்
அகில மேலிஅம் மாவு படருமே.

808

அஞ்சுரு வாய்தச திங்களி லைங்கோலம்
பஞ்சபூதம் பனிக்குட நீரது
நெஞ்ச மேநீர்க் குமிழுக்குள் ளேசலம்
வஞ்சி மாது மாதாந்த மிறங்குமே

809

இடியிடி மின்னலி டித்து வயிறுவலி
துடிய தாய்நாதச் சுரோணித நீரது
படிபடி படலென்று கும்ப ஸ்தலம்
முடிகண்டு பாலன் உற்பத்தி யாண்டையே.

810

ஆகுமிந் தப்படி யானது கர்ப்பமுந்
தோகை யர்க்குமிப் படிதோன்றிடும்
பாகமூலப் புளியெனு நீரது
ஆகமப்படி யான்கொண்டே னாண்டையே

811

வாசிதாரணை தரு

பாலன் பிறந்ததுகாண்-என்னாண்டையே
பாலன் பிறந்ததுகாண்.

பாலன்பிறந்துலகாதிதமுன் செங்கோல்
ஆளப்பிரபஞ்சமுவுலகு மேபுகழ்
காலனில்லை கற்பகோடி யுகாந்திரம்
ஞானப்பிரகாச மெய்ஞ்ஞான சிரோமயம் - பாலன்.

812

அண்டபகிரண்ட மும்மண்டலமும்புகழ்
நின்றபிர்மாண்டமளாவிய மேருஞ்சூழ்
தெண்டிரைப் பதினாலுலகமஷ்ட
தீவுதீவாந்தரதேவர்களும்மகிழ்-பாலன்.

813

விந்துநாதங் காரசாரமுங்கூடி
மேலானகருவி கரணாதிகள் சூழவும்
அந்ததசதிங்களுற்பத்தி யாயிந்த
அவனிமீதி லகம்விட்டுப்பாரினில்- பாலன்.

814

மாலைப்புளிமதிய மிர்தங்காலையில்
வாலைப்பருவமோராண்டு வரும்பதஞ்
சீலத்துடனொரு காலைபோசனங்கொண்
டாவினமிர்தமதிவிதமாண்டையே - பாலன்.

815

பூருவக்கியானம் புகழ்வேதசாத்திரம்
ஆறுமேலுமாறாதாரமீராறுமே
சீறுடன்ஞானஞ்சிவயோகசித்தி பெற்றுத்
தேறுங்கர்ப்பந்தசதிங்களாராண்டினில்-பாலன்.

816

உப்பும்புளியுறவாகுமைங்காயமாய்ச்
செப்பஒண்ணந்து சிவருபமாதலால்
இப்படியாய்முதல் தீட்சையுமாச்சது
கைப்புமுறிந்துகன்கமீதாண்டையே-பாலன்.

817

மாதுவாலாம் பிகைமார்க்கத்தினாலே
மதியமிர்தங்கொண்டு மலப்புளி சுன்னமாய்
வேதசாரம் வேகத்தினாலுடல்
வேறுகூறாச்சது. பாருமீதாண்டையே- பாலன்.

818

உதகமிதாகுமுவருப்பு சுன்னமும்
பதமீராண்டுடன் பாகமுஞ்சென்றது
நிதங்கொண்டிப்பொருள் நிர்மலமாய்ப்பதம்
விதமறிந்துயான் வேதை மூவாண்டினில்- பாலன்.

819

பானச்சுழிமுனைவானம் புலிகலை
பாயவும் ரேசகப் பூரகந்தன்னிலும்
ஞானகற்பமுண்டு வாசிரும்பித்துடன்
கியான்ஞகூக்கிரியை மோனமதாகவும்-பாலன்.

820

சித்தியருள் முத்திமோக்ஷக காதீதம்
 நித்தங்கண்டதாரை சித்தத்துடனேயும்
 புத்திரயோக வித்துவாமிசனாகவுந்
 தத்துவந் தொண்ணூற்றாறுமறிந்துடன்- பாலன். 821

அதிதத்துடன் மதிசந்திரர் சூரியர்
 பதியறிந்துபகிரண்டம் பாயவுங்
 கெதியடையுமகாராஜ யோகத்தில்
 பதம்பெற்றருச்சனை விதியறிந்துடன்-பாலன். 822

தினந்தினமதியமிர்தம் பொழியத்
 தனகனகச்சத்துஞ் சித்துமாடவும்
 புனல்சொரியும் புஷ்கரணிதீர்த்தத்தில்
 இனமிப்படிக்கானே காந்தமாகவும்-பாலன். 823

காயசித்திகரு கற்பத்தினாலுடல்
 மாய்வதேது மரண முமில்லைகாண்
 தாயுமம்பிகைதான் வசமானதால்
 நாயிலுங்கடை யானுய்ந்தது முண்மையே-பாலன். 824

கொச்சகம்

தந்தைமதி யாலுதித்துத் தாரணியி லுஞ்சிலநாள்
 வந்து பிறந்துபுவி மாய்கைதனி லேயுழன்ற
 அந்தமதி யாலெனது அகமக் குருக்களினால்
 விந்தைசில நாள்கிரியை மெய்யென் றிருந்தேனே. 825

பொய்க்குரு வினாலெனது பொக்கிஷமெ லாஞ்சிறந்து
 கைப்பொருளெல் லாமிழந்தேன் காரிய குருக்களினால்
 இப்படியாய் மேதினியில் யான்சிலநாள் போனபின்பு
 மெய்க்குரு முனியருளால் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றேனே. 826

என்சா ணுடல்தனி லெய்ந்தொண்ணூற் றாறுவிதங்
 கண்ணாரத்தத்துவத்தின் காட்சியெல்லாங்கண்ணார்ந்து
 மண்ணாசை பெண்ணாசை மாய்கைபொரு ளாசைவிட்டு
 விண்ணாசை கொண்டுநெறி மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றேனே. 827

கற்பமென்றா லற்பமல்ல காயசித்தி யாவதற்கு
 உற்பனமே யானறிந்து வுண்டேன் மதியமிர்தம்
 தூபரத்தா லெண்ணாண் சரீரமதைச் சுத்திசெய்து
 முற்பவமோ ராண்டுசென்று முதல்தீகைபெற்றேனே. 828

வெண்பா

முதலிருந்த லுழவினை முப்பாழைச் சுட்டுமனம்
 பதறாம லுமதியால் பாடுபட்டேன்-முதலிருந்த
 நல்வினையுந் தீவினையு நாடாம லும்பறந்து
 வல்வினையைப் போக்கிவிட்ட வாறு. 829

கரமசித்தி யாலெனது கர்மவினை போக்கியபின்
மாயசித்தி மூலசுழி வாய்க்குமே-காயசித்தி
மூலப் புளியதனால் முதல்தீகை யாச்சுதினிக்
காலமென்ன ரெண்டாண்டில் காண்.

830

கலித்துறை

பானத்தைக் கொண்டு மூலத்தை யூட்டிப் பழுதுவரா
தேனத்தை யுங்கிளி யாகவுஞ் செய்து விதுபதமாய்
மோனத்தை யுண்டு யதிகாலை வாசி யோகத்திலும்
ஞானத்தில் நின்று மவுனம்வைத் தேன் சுழி நானறிந்தே

831

சுழிமுனை யோகஞ் சதுர்நாலு சாமந் தொடுசரமாம்
வழியும் பேரின்ப மதுவாரி யுண்டு வளமதுவாய்ச்
சுழியாமல் காலையு மாலையு முச்சி கண்டத்திலும்
அழியாப் பதவியில் வாசிகொண் டீதி யருள்பெற்றேனே.

832

தினமொரு வேளை யதிகாலை மூலப் புளிதெளிவாய்
மனமிக்க வுண்டு வருங்கால மாண்டு வருஷமதும்
கனமிப் படியினங் காலையி லுண்டு மாலைவிட்டேன்
இனமிந்தத் திங்கள் தசபத்து மிவ்வித மெய்தினனே

833

ஆண்டிது மூன்று தீகைக்ரெண்டாகு மளவறிந்தேன்
வேண்டி மாது ரதியெனக் காக விரும்பிநின்றாள்
தூண்டிப் பூநாதம் பூட்டி யிழுத்திடுஞ் சொற்பமதாய்
ஊன்றிச் சுழிமுனை வாசியைக் கொண்டு ஊதினனே.

834

முன்னா ளுமரி தசபத்துத் திங்கள் முதற்கொண்டியான்
அன்னாள் முந்நூறு மமுரியுண் டேனது யென்னவிதம்
சொன்னாள் சடச்சத்தி முன்னா ளிருந்த சுகவினையை
என்னால் மதிக்கொண்டு சுட்டுநீ றாக்கி யினம்பிரித்தே.

835

இருவினையாகிய கர்மதுர்ப் பாதக மெய்திடினும்
கருநீ றாக்கிப்பா னத்தினாற் சுட்டுக் கணைதொடுத்தேன்
உருகியெண் சாணுடல் பிர்மாதி கற்ப முண்டிடவும்
சுருக்கிக் கறியுப், பமுரியுப் பானத்தின் குதறிந்தே.

836

விருத்தம்

கர்த்தனருள் சிவதீகைக் பதினொன் றுந்தான்
காயசித்தி யோகசிந்தி வாதஞ் சித்தி
வர்த்திகமாய்ச் சித்திசெய்து மாவின் பாலு
மன்னமது மிரண்டளவால் பற்றோ யில்லை
வெற்றியெய்தாக் கறிவகைகள் மூலஞ் சேர்ந்தால்
வெறும்பாழு கல்மசத்தால் வேக மில்லை
புத்தியில்லாப் பழுப்பேறும் வெண்மை யில்லை
புளியில்பழு துண்டாகிப் புழுக்க ளாண்டே.

837

புழுக்கள் செனித் துயிர்களதும் புளியைக் கொல்லும்
 புளிப்பாழு உவர்ப்பாழு துவர்ப்புப் பாழு
 களிப்பாழு கருவிகற்பங் காயம் பாழு
 காரமதுஞ் சாரமதுஞ் சயிலம் பாழு
 அளியாது புளியருந்த ஆண்டே சொல்லும்
 ஆவின்பா லன்னமது மிரண்டும் போதும்
 வெளிப்பாழாய்ப் போகாமல் புளிதா னுண்டேன்
 வேகமென்ன அதிவேகம் விரும்பி னேனே.

838

கற்பமுண்ணும் முறையும் பத்தியமும் தரு

கற்பமுண்டேன்காண்-மூலப்புளி-கற்பமுண்டேன்காண்.

கற்பமென்றமதி சாரையைக் கொண்டுடன்
 சத்திநாத மூலப்புளியதுங்கூட்டி
 உற்பவமாக மூன்றாண்டிற்காலமலை
 உண்டுமகாராஜ யோகந்தனில் நின்று- கற்ப.

839

அன்னம்மாவின் பாலும்பின்னம் வராமலும்
 ஆக்கைதனில் வேகஞ் சேர்க்கையில்லாமலும்
 முன்னேமூன்றே முக்கால் கற்பஞ்சாதித்துப்பின்
 அன்னமுண்டேன் வாசி அப்பியாசஞ் செய்துயான்- கற்ப.

840

கதிரவன் முகங்கண்டதி காலையில்
 மதிதனில் மலப்புளியது மூட்டி
 விதியதுவிட்ட குறையிந்தப்படி
 துதிசெய்து மூலச்சுழியில்நின்றுநான்- கற்ப.

841

பானத்தினால் வெகுபழக்கஞ் செய்திட
 ஞானசித்திக் கொருகளிப்புண்டாச்சுது
 ஊனிருந்தாலுயிர் யோகம் நிலைத்திடும்
 நானிருந்ததிவ்வித நாட்டத்திலுஞ்சுழி-கற்ப.

842

காலைதனில் புன்னைக்காயளவுரெண்டு
 மாலைதனில் பதமாகுமதிலொன்று
 சீலம் பொழிந்திடுந்தேனருவிபாயும்
 ஞாலத்திலும்வாசி நாட்டம் புரிந்துயான்- கற்ப.

843

அண்டத்தில்வாசி யகண்டத்தில் பாய்ந்திடக்
 கண்டத்தில் தாரை கடகத்திலுதியே
 மண்டலமூன்றும் வலமாகச்சுற்றியே
 தெண்டனிட்டுச் சிவசத்தியைப் பூசித்து-கற்ப.

844

சண்டப்பிர சண்டசராசரந்தாண்டியான்
 குண்டலிவாசியைக்கும்பித்துஸ் தம்பனம்
 நின்றுகண்டதாரை நிர்ப்பந்தமாகவும்
 உண்டுமூலச்சுழிஊதிமேல் நோக்கியே-கற்ப.

தநதைவிதிதலைசுற்றிச் சிமிட்டவும்
இந்தவிதமிகு இரண்டுவினாடிகாண்
அந்தராச யோக மாண்டுநாளுக்குநாள்
எந்தனொருதிங்களிவ் விதமாண்டையே-கற்ப 846

வாசியென்றால் பிராணவாய்வுமெழுந்துடன்
வீசியெழுந்து மேல்மூல ஆக்கினையினால்
பூசிதமாயண்டரண்ட மளாவியும்
நாசிதனில்பனிரெண்டங்குலம் பாய்ந்து-கற்ப. 847

ராஜயோகந்தசதிங்கள் வாலாம்பிகை
நேசத்துடனினு நிர்மலரூபமாய்
வாசிநிலைத்திட மூலாதாரத்தினில்
பாசமென் மேல்வைத்துப் பூசிதமாகவும்-கற்ப 848

உண்டபின் கற்பமுள்ள விந்துவிதாரணை
கண்டத்திலூதிக்கலைபிறழாமலும்
இன்றுமூலத்தின் வினாடிகள் ரெண்டுமே
ஒன்றைசவாய்நவத்துவார மோடாமலும்-கற்ப. 849

மனம்புத்திசித்தமாண்மை யொன்றாகவும்
இனமிந்தவாசியேறி யண்டத்தினில்
தினமூன்று வேளை சாதனை செய்துயான்
முனைசுழியில் மூதண்டம்பாயவும்-கற்ப. 850

வங்கென்றுஹுதி வாலாம்பிகை மூலத்தில்
வாசிவாவா வென்றுமார்பிலிருத்தியுஞ்
சிங்கென்று ஹுதிசிவரூபத்தினால்
மங்கென்றுமேற்றியும் வாசிசு டாரினில்-கற்ப. 851

இவ்விதமாக இருத்திமேல் நோக்கிடக்
கல்விச்சுழியின் கதவுந்திறந்திடும்
பல்விப்படர்ந்தபரஞ் சுடர்காணவும்
அவ்விதமாக ரகசியமாண்டையே-கற்ப. 852

மூலச்சுழிமுனை முடிவிலிருந்து
பாதத்திலே நியும்பானுவினாவாசி
சாலத்தினாலிந்தி ரஜாலமதாகவும்
தூலத்திலும் வெகுசூக்ஷத்தைக்கண்டு யான்- கற்ப. 853

நித்திரை சோமபல்நிகழ்த்த மதிதனில்
சுத்தவயிராக்கியஞ் சூக்ஷசுகாதீதம்
சத்திநாதமூலசை தன்யத்தில்
கர்த்தனருள் பதங்கண்டு மகிழ்ந்துமே-கற்ப. 854

தேகமெனுமென்சான் சித்திதருஞ்சுழி
யாகமதுதனில் முரியுங்கொண்டதால்
வேகமது மீறிமிக்கனலால்சடம்
யோகசித்தியோராண்டி னிலாண்டையே-கற்ப. 855

அமுரிமூலப்புளி ஐந்தோராண்டினில்
அமிர்தகுதவிந்தாலும் வலுவதாய்க்
குமுறிடுமலைசாகர நீரெல்லாம்
அமுரிமாறி அதுசுத்தநீரதாம்-கற்ப 856

காயாதிசுற்பக் கரிசைத்தாலும்
ஞாயாதி ஞாயஞானம் வந்தெய்திடில்
வாய்த்திடச்சலமலமு மாறினால்
காயாதிசுற்பங் காணுவோர்ஞானியே- கற்ப. 857

பாழ்வினைபோக்கி முப்பாழ்கடந்தானந்தம்
சூழுஞ்சூடாமணி சோதிப்பிரகாசத்தில்
ஆழிதிரை கடந்தண்டத்திலேறியான்
வாழிமேன் மேலும்மணிவிளக்கேற்றியே-கற்ப 858

சூழும்வாலை சுருபமெடுப்பதும்
வாழுமூப்புமயத்தை யறுப்பதும்
வேள்விதொண்ணூற்றறுவரும் நீறினால்
பாழும் பாழுமுப்பாழும் போம்நீறியே- கற்ப. 859

யானை செந்நாயதுக்குள் மரணமும்
பூனையெலிபுழுக்குள் மரணமுந்
தேனை பானந்திசையுண்டவர்க் கொரு
ஞான போதமெய்ஞ்ஞானிகளாவரே-கற்ப. 860

ஈனருக்காயெடுத்தது ஞானமோ
ஏனோவேனோ வியம்புறீர்மானுகாள்
ஆனதாலு மறிந்துபாரங்ஙனே
ஞானமுஞ்சுழி நாட்டமறிவரே-கற்ப. 861

அன்னை தந்தையருளால் நிவதோ
உன்னும் பாதியுற்பத்தியமைப்பதால்
வின்னம் வாராவிதியிருந்தால்மதி
சொன்னேன் கற்பச்சு காதிதசுகமதே-கற்ப. 862

வேறு- விருத்தம்

பழகமு வாண்டி லும்தசமும் பாயும்
பரீகைடிப்பார்த் தருளிய வழக்கம்
அழகது முடைய அம்பிகைக் கமல
மனுதின மர்ச்சித்துப் பணிந்தேன்
மழைகன நடையும் ரவியெனுங் காற்று
மனிதர்சஞ் சாரமு மாய்கை
பிழையகற் றிடவுஞ் சோம்பலுந் தூக்கம்
பிதற்றலுங் கோபமா காதே. 863

தள்ளுவ தபினி கஞ்சாவெனு மதுவுந்
தகர்ந்துமேற் கரிவகை சுவையும்
விள்ளுவ தினதான் பசும்பய றொடுபால்
மிகவும்பச் சரிசியுஞ் சமைத்து

எள்ளதோர் கரிய வேம்புட னுமரி
உப்பது மிளகுடன் தூளாய்ச்
சள்ளையில் லாம லொருபோ துண்ட
முதுசாம்பவ னுட்கொண்ட திதுவே.

864

அன்புடன் மூன்றாண் டதுவரை முதற்கொண்
டருளினேன் மகராச யோகம்
இன்பதே னுற்ற மிதுபுளி சுன்ன
மிருவகைக் கற்பங்கொண் டடைவாய்ப்
பின்பது செலுத்திச் சென்றது போகப்
புளிதனைப் பதனஞ்செய் திடவும்
தென்பெனுஞ் சேதஞ் செய்கையு மிலையார்
திருத்தமாய்ப் பாண்டத்தி லடைத்தே.

865

உதகமென் றமுரி யுனதுள்ளின் றிலகு
முவரச சமூகிநீ ரிதுகாண்
பதமெனும் புளியோன் றமுரியா லுளதால்
பாகமாய்ப் பாண்டங்கொண் டடக்கி
விதிமிது பாகஞ் சமாதிவைத் திருந்த
மிருந்தமுப் பதுவய தண்டம்
சுதனரு னாலும் பற்பஞ்செய் துணரச்
சூக்ஷமே சொல்லுவே னாண்டே.

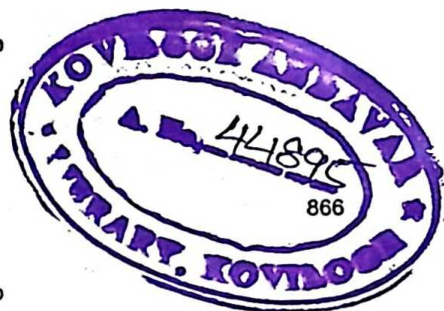
மதுரத்தே னின்பா மலப்புளி யிரண்டு
மார்க்கமாய்க் கரைத்துநாள் மூன்றும்
பதனமா யில்ல மேல்முடி செய்து
பதமதாய் நீர்தெளிந் ததுநீர்
விதமெல்லாங் குப்பி தனிலடைத் ததுபின்
மேருவென் றெனுமண்ட மதனைச்
சுதமதாய்ச் சுற்றித் தயமதின் கம்பால்
தூளதா யிடித்துமா வதுவே.

867

இடித்துமாக் கருவை வடித்துரு ரணமா
யினியொரு சீனலயில் கிழியாய்
முடித்தொரு படிநீர் தோண்டிகொண் டீட்டி
முக்கியமா யாண்டரு ரணத்தைத்
தடுத்ததிற் பாய்ச்சி வன்னியிட் டெரித்துச்
சலமெலாந் தொக்கிசகண் டிடுமால்
படித்தொரு கல்வம் பாய்ச்சியே பின்பு
பழம்புளி யமுரிநீர் விட்டே.

868

வரையிரு சாமம் வற்றவற் றதுநீர்
வார்த்ததில் மெழுகது பதமாய்ப்
புரையில்லா வழித்துச் சதுர்பில்லை கட்டிப்
புகழ்கதிர் முகந்தனில் காயந்தால்

தருவள்ளுவநாயனார்

நிரையடி யோடு உள்ளதாய் வைத்து
நின்றமே லோடது மூடித்
துறையதாய்ச் சீலை கவசமெண் ணேழுஞ்
சூட்டியே புடமுழ மாமே.

869

அந்தவோர் புடமிட் டக்கினி மூட்டி
யதுதன லாறிய பின்பு
இந்தவோ ரண்டமெடுத்துடன் பார்க்க
இந்திர னொளிவதுக் கதிதம்
சந்திரபுஷ் கரணி சாரையி னாட்டஞ்
சாரணை சதகோடி தேர்ந்த
மந்திர கருப மவுனமந் திரங்காண்
மகத்துகள் மறைத்தது மிதுவே.

870

கொச்சகம்

சுன்னங்கடுங் காரமிது சுக்கிலசு ரோணித்தால்
வின்னமில்லா தண்டபற்பம் வெகு பதன மாய்க்கருதித்
தன்னையறிந் தேமதியால் தானறிந்து கற்பமதில்
சொன்னேன் குருபஸ்புமதைத் தொடுத்தேன் பணவிடையே.

871

காரமதில் சாரம்விட்டு கற்பமிதை யிலேகியமாய்ச்
சீருடனே பஸ்புமிட்டுச் செய்விதமா யுண்டேன்காண்
மாறஅதி தருளையிலு மாலையிலு மிவ்விதமாய்த்
தேறவுங்கா னுண்டுதச திங்கள் நிறை வேறினதே.

872

கலித்துறை

குதான மாய்கை யடராமல் வாசியைத் தூக்கிவிட்டு
ஊதாம லுதிப் பிராணாய மூல முள்ளடங்க
வேதாக மத்தின் விதியை யறிந்துகற்ப வேகமதாய்
ஆதாரங் காண விராஜாங்க யோக மறிந்திட்டேனே.

873

முன்றாண்டு மாச்சது மூலப் புளியிந்த முக்கியத்தால்
ஆண்டாண்டு மாண்டு மருள் நாலு மாண்டி லறியும்விதம்
காண்டா புரமெரித் தானந்த மூலக் கதிர்மதியில்
தூண்டா மணிவிளக் கேற்றிவிட் டேன்திரு வள்ளுவனே.

874

திருவான சோதி கருவூரு நாட்டினில் தேன் பொழியும்
பொருளான வாலாம் பிகைமலர்ப் பொற்பதம் போற்றிசெய்தேன்
அருளா மதிமலர் சிவராஜ போக மறிவித்தனள்
குருவாய கத்திய னுபதேசத் தாலுங் குறைவில்லையே.

875

தனமே வியகரு சாரகா ரத்தினில் தான்மருவித்
தினமுமைம் பாச மவுனங்கொண் டேன்திரு வள்ளுவனும்
மனமே வியகரு வாக்கியத் தாள்மூல வாசிகொண்டு
புனலா வதுங்கண்ண சரமாற்றி யேற்றிப் பொழிந்திட்டேனே.

876

வெண்பா

கல்லுப்பின் வாறு கருத்தறியா துண்டுமனு
வல்வினைக்குள் ளாகிமனம் வாடினார்- கல்லுப்பு
வெள்ளைக்கல் லுப்பு வெகுவிதமா யாய்ந்தாலும்
உள்ளமதி லுண்டென்று உன்.

877

என்று மிந்துப்பு என்சா ணுடலிருக்கக்
கண்டுவறி யாதென்ன காரணமோ- என்றுமதி
வாரி யமுரியதை வன்னியிட்டுக் காய்ச்சியபின்
வீரியமா யானுணரு மெய்.

878

உப்பின் கசடதுபோய் ஊறலது மாறினதால்
முப்புசன்ன மாமதற்கு மூன்றுபேர்-உப்பதனால்
கற்பாந் தரங்கோடி காய மிதுவலுத்துச்
செற்பாயும் சாவியினால் சொல்

879

வாசிவசப்படுதல் வண்ணச் சிந்து தரு

தன்னாந்தன தானன தந்தன
தந்தன தானா

ஜெகமேவியவாருலகுந் தனிலிலகும்பரி
யகவாரிதவானகிலம்புகழ் மதிசந்திரகவானுள
பூரணவம்பதிகதிர்குழுவட- மகமேரதில்வாழ்ந்திருவம்பல
கடர்மாமணிகனகம்பல- இடைபிங்கலை சுழியின் முனைதுரியாதித
தலமேவிய கலையொத்துரு வலஞ்சுற்றினி-யிடபாரிசமாய் நடனம்புரி
அருஞ்சாதனை கருவூர்வளநா- டுடன்பாடுஎந்நிருபங்களில்
அதிவானகர்வந் துதிபெற்றொரு மலர்பொற்பதம் விதிதன் செயலென்
தந்தை கூறிதிதங்க முதித்தவன் - தன்னாந்.

880

மதுபாரமுரியவரிந்துசீரந் தனிலவிவிந்துகூர்
கனிவின் பதரசகெந்தியின்
தசதிங்களு முண்டமுதேபக
மயிர்தங்களும் விதபோசனமாய்
விரும்புங்கலை மதிசாரனை
அக்கொண்டிடுபுகிரண்டமுந் திருவம்பரயுகமண்டல
நதிக்குமலம் வரைசுற்றிதழ்
மணிபூரகமனை வாசியுங்
கரைகண்டுடனருள் தாவென
துரைகண்டு கையாய்தசவாய்வது-மொருமித்துடன்
அரியாசனமே-எவர்க்குமுயிரெனக்கும் பொருள்-அறுநீர்கவை
செயநீர்கதிர்வருமேமதிமனோ வேகமாய்-தன்னாந்.

881

இகம்பரமேவெளியிற் கனிமதுரத்துடனிடராகிய
சஞ்சலத்துள் துடரபலங் கருவாகியபஞ்ச ரூபத்தினிலுற வக்கனை
கதிர்மேவிய பாடிமிர்தம் பொழியுமுதுண்டபின் கருணாலயஞ் சுழிமேல்கட்டர்
சவியத்தசைகலை கொண்டந்தி காலையிலும் புளிநீருகை

தருவள்ளுவநாயனார்

அருநீர்கடருசினாலுளது-கெதியென்னுடன் பசியத்தனை
யெருகும்பியினில் குடியேறிய முனைவாசியும்
பிரியாததுநங்கின வென்றுடன் முதலட்சரந் துடியாகவு
மொருமித்துடன் முடிசுற்றினினாடித்தறி யே-தனனாந்

882

வழிகண்டினி பாராதிதப்பெருந்-துறையாகிய
மதவாகி யதோருசிகண்டதின் முனைதாரையில்
சுழியாமலும் யான் விழிமாதனுக்கிரசம்பரி-கரைவேதகமாய் ஒருநாளிலும்
பிரியாமலு மபிராமியின்-மலர்ப்பொற்பதம் விதியாய்ப்பணிந்து
தொழுதேயருள்-அறுநீர்புளியுமுறவாய்ரவி மூலந்தனி
லுருவேகமதா யரியுமரன் பிரமாதிகள்-இமையோர்களு மெவராலறி
புவுனந்தனில் கருவாய்வெகு செந்தனைவோரின் முடலிப்படி
கருநெல்லியின் கனியுண்டு வெண்ணதிமாமதியருள் கண்டனர்-தனனாந்.8#

அனைவோர்களுமே அறியாரறிந்-தவராகிலுமனவுந் பனமாய்
மதுரந்தனையமுதென்றுள-தெவராகிலுமிந்தெனமிக்கருள்
சுழியென்றது தவறாமலுநூல்-வழிகண்டுறைமவுனந்தனைக்
கெவனாதிகள் வெகுநாள்யுகஞ்சிவ யோகஞ்செய்
தறியாமலும் சவமாகினர்கள்-தவஞ்செய்யகமவர்பெற்றுடன்
உவர்கண்டறியாருதகங்களி-மதபேதமாயிவர்ஞானிகள்
யிலகும்புளியுலகங்களில் பரதேசியதாய்ககபோகிகள்-குகை சாதனைவயிறுசீவ
கவனத்துடன் உடல்போய்ச்சுகடுகா டேகினர் காண்-தனனாந். 884

தசவாய்வதுவும்வசமாய்க் கலைகவாசங்களை
யசையாமலுமே அடியாகிய-மூலந்தனில்
விசுவாகியதாய் வெகுவிதமாய்வயிராக்கியத்துட
னிசவாக்கினை கொண்
டினசிங்கெனமவுனந்தனிலருள் பெற்றுடன்
யோகத்திரு-அருள் பெற்றனுக்கிரகத்துடன்
கெதியாகியதோர்-இருளத்துடன் வரமுத்தியில்
திருவாய்மதுரம் பதமேவியமோட்சத்
துறைகறைகண்டெனுமே - மதியும்
ரவிசிவருபமும்-குருமந்திரமாய்ப்
புகழ்யங்கென-சுழியின் முனைமுதலட்சரமிதுபின்னிடு
கடையட்சரமறிவித்தனர்- தன்னருளாலுமே தனனாந்.

885

சுகசீவனமாய் ஒருபோதமு-தமிர்தங்களில்
பெரியோர்களுமே-எரிக்கும்பிதன்வார்பாடொழிந்
துலகங்களிலும்கருவாளிகள்-அவர்மேவிய
தலவாசமதாய்மருவிப்புளல்-மதுரங்களை
மவுனம்பரி-துரியா தீதமிடைபிங்கலை
சுழியின் முனைகிரிசூழகமாய்-தச
தீட்சையிலதித்தவஞ்-ஜெகஞ்ஸ்திரமாய் நடனந்
திருமடைவாயினி லுயிராகியதோர்

பறவைப்பட்டியடைவைப் போலு
மிவர்தன்னெறி-பார்மதிதன்னிடரவியின்
செயல்களைக்கொண்டுடல்-தசவாண்டினில்
புலனைம்புலன் முனையாந்தனர்-தனனாந்.

886

வாய்வோடனல் சேரசையாமலும்-வசமாவது
தேய்போம்பிறைதான்-திறையாமலுமதி பூரண
பிறையாவது மேமதிவன்னியில்-உருவாகிய
பின்னிறவாயுடல்-சேர்வம்பதிகெதியாகியபின்
சிவஞானிகளவர் பெற்றபேர்-துறவறமே
நிசமென்றிரு-பிறவாரிதுமுன்றிடலட்சரம்
மீக்காற்றுணர் பழுதென்றினையார்ப்தம்ப
பதங்கருணைப் பெறுமறவாதொருநாள்
மவுனந்தனில்-கவனம்விடாரருள்
பெற்றடை வாரமிர்தச்சிவ யோகத்தினில்
திருவள்ளுவனுரைதன் மொழி-தமிழ்
வண்ணமுமருள் பெற்றெழும்- தனனாந்.

887

கொச்சகம்

நற்பிறவி யாயிருந்து நாள்தோறு ஞானமொழி
கற்பனையால் கண்டறிந்து காலமது போக்காமல்
உற்பகமாய்க் கற்பமதி னுட்கருவி னாலுமறி
தற்பரசி காமணியாய்த் தாரணியில் வாழ்வாரே.

888

அண்டபற்ப முண்டுவர ஆக்கைதனி லுள்ளவினை
உண்டகற்ப நாலாண்டி லுழ்வினைவந் தெய்திடினும்
கண்டனனு போகமதாய்க் கன்மவினை சூழ்ந்திடினும்
சண்டனது வாய்லபிக்குஞ் சார்வது மறிந்திலரே.

889

கலித்துறை

வித்தால் விளையு மெய்வாழ்க்கை யென்று மிகமகிழ்ந்தேன்
சத்தாகி லுஞ்சனை யாமலுங் கற்பஞ் சாதித்துயான்
எத்தாக வுண்டு இருந்தாண்டு நாலு மினிக்கடந்து
குற்றம் தாக லுழ்வினை வந்து குடிகொண்டதே.

890

என்னுக்கு எம்பிகை பாதார விந்த மினிப்பணிய
வின்னம் வராம லுழ்வினை-யோடி வெளிப்படுங்காண்
அன்னைவா லாம்பிகை அவிழ்தத் தினால்பிணி யற்றுவிடச்
சொன்னார் வயித்திய சூட்சச் சூடாமணி சூதில்லையே.

891

வெண்பா

இந்த ஜெனன மிருவினைக் கீடாக
வந்துதித்த மார்க்க வல்வினைகாண்-இந்த
அவிழ்தத்தி னாலறுமே ஆக்கை யதுக்குமொரு
தவம்துநாள் முன்செய்த சாந்தி.

892

கற்பத்தி னாலுதித்த கர்ம வினையதுவுஞ்
 சொற்பத்தி னாவொழியச் சொல்லுவேன் - உற்பத்தி
 மதிபிசகா துண்டக்கால் வல்பிணியு நோயகலும்
 அதிவிதமாங் கற்பத்தா லறி.

893

விருத்தம்

ஆதியாய் விளங்கு ஞான வெட்டியா யிரத்தைஞ் ஞாறும்
 நீதியாய் நிகழ்த்த வாவை நிர்மலத் தானைப் போற்றிச்
 சோதியா னந்த ரூபன் கயகுறு முனியின் பாதம்
 வேதியன் மொழிய ஞான மெய்க்குரு விளங்கத் தானே.

894

வானமும் புனியு மேரும் வாருதி யனுக்கிர கத்தால்
 தேனெனு மொழியி னாளே திங்களு மருக்க னாலும்
 ஞானம்வந் தமைந்த போது நாதவிந் தருளா லெய்தும்
 கானெனுஞ் சூத வித்தை கைவச மாச்ச தாண்டே.

895

வேதியர் குலத்தில் யானும் வந்துதித் தளவை யெல்லாம்
 சாதியென் பரைக்குள் வந்த சங்கட மெல்லாஞ் சொன்னேன்
 சோதியா னந்த ஞானச் சுழிமுனை நடனங் கண்டு
 நாதவிந் துதித்த சூகி ரகசிய மறிந்தே னாண்டே.

896

அனாதியாய் வெளியாய் நின்ற அருபத்தை யறிந்த வாறும்
 வினாடியான் பிரியா வின்பம் விந்துநின் றுணர்ந்த வாறும்
 பணாமுடி மயிர்ப்பா லத்தில் பழம்பொருள் தெளிந்த வாறும்
 கனவுபோல் கண்ட காட்சி கற்பத்தா லறிந்தே னாண்டே.

897

அன்னைதந்தை கருவுதனி லுதித்த வாறும்
 அகிலமதில் யான்பிறந்து வளர்ந்த வாறும்
 சின்னவய தளவில்கல்வி கற்ற வாறும்
 தெளிந்துலகத் தோர்களுடன் சேர்ந்த வாறும்
 நன்னயமாய்ச் சற்குருவை யடுத்த வாறும்
 நம்பிசிவ பூசைதனில் நயந்த வாறும்
 இந்நூல்மொழி யாயிரத் தைந்நூ றுக்குள்
 நேர்மையெல்லா மொவ்வொன்றாய் நிகழ்த்து வேனே.

898

அண்டபிண்டம் பிறந்தவர லாறுஞ் சொன்னேன்
 அகண்டசத்த தீவுக்கு மேருஞ் சொன்னேன்
 மண்டலஞ்கும் வாரிமதி ரவியுஞ் சொன்னேன்
 வாரமுதல் கிரகஉச்ச மாறல் சொன்னேன்
 கண்டநகூத் திரமதுவுங் கருவூர் நாடு
 கருதொண்ணூற் றாறுஞ்சுட்ட கருத்துஞ் சொன்னேன்
 எண்டிகை மஷ்டகுல வெற்புஞ் சொன்னேன்
 எம்பிரான் வளமெல்லா மியம்பி னேனே

899

நால்வகைக்கு னெழுவகையு நவின்ற வாறும்
 நாதவிந்தால் ஜெகம்படைத்த நாதன் வாறும்
 தூலவுடல் சூகிமதால் தொகுத்த வாறும்
 தொல்லுலகில் சாதிகுலந் தோன்றுப் வாறும்

சீவமுடன் பரைக்குள்வந்து செனித்த வாறும்
 சிவகுருக டாக்ஷமதால் டே.ளிந்த வாறும்
 பாலமதில் விழிபடைத்த அண்ண லார்தம்
 பார்வையினால் யானறிந்து சொல்வே னாண்டே.

900

செனித்திடுகற் பக்கூறு தீட்சை சொன்னேன்
 சிவசத்தி யதுகூறு செயலுஞ் சொன்னேன்
 வனிதையெனும் வழக்கூறுஞ் செயநீர் சொன்னேன்
 வடிவான முப்பூவின் மார்க்கஞ் சொன்னேன்
 புனிதமெனுந் திராவகமுங் கற்பஞ் சொன்னேன்
 பூபதியுஞ் செந்தூரப் போக்குஞ் சொன்னேன்
 வினிதமெனுங் காயசித்தி வேதை சொன்னேன்
 விதரணையா யிந்நூலில் விளக்கி னேனே.

901

அண்டரெனு முனிவர்களு மகிழ்ந்து போற்றும்
 அணிஞான வெட்டியா யிரத்தைந் நூறும்
 எண்டிசையு வானமுத விடங்கொள் ளாத
 இயல்பெல்லாம் பாடுகிறே னினிதான் காணும்
 விண்டபொருள் பிராணாய வாசி யோகம்
 வெளிகடந்து முப்பாழுத் தாண்டி மேலால்
 கண்டிதமா யானருளப் பதினெண் பேரும்
 கருணைமகிழ்ந் தனுக்கிரகங் கருதி னாரே.

902

சிரஞ்சீவிப் பதம்பெறவுந் தெளிந்தேன் காணும்
 செனகாதி முனிவர்களின் செய்கை யாலும்
 மறைத்துவைத்த புதைபொருளை மறைவில் லாமல்
 வசனிக்க அம்பிகைப்பெண் வாழ்த்தி யென்னை
 யிறப்பிறப்பு மினிக்கடந்து விருளுந் தாண்டி
 இகபரத்தைக் காணவிடை கலையின் மாறித்
 துரைப்பெண்ணு மமிர்தவடி வான சோதி
 சூக்ஷ்மகா தீதமெனக் குரைத்தா னாண்டே.

903

மாயாம விருப்பதுவு ஞான வாழ்க்கை
 மகத்துகளாய்ச் செனிப்பதுவும் யோக வாழ்க்கை
 தாயான அம்பிகையின் கமலம் போற்றித்
 தற்பரைக்குள் நின்றிலங்குஞ் சார காரம்
 காயாதி கற்பமுண்டு கருணை ஞானக்
 கடல்வாரி யமுரியுண்டு கருத்தும் பெற்றால்
 நாயினுங் கடைகெட்டு நமனு மாண்டான்
 நரகமென்ன சொர்க்கமென்ன நாத விந்தே.

904

கொச்சகம்

நாதவிந்து யானறிந்து நாடியுட லாவியொன்றாய்க்
 காதல்கொண்டு ஞானகற்பக் காயசித்தி யால்தெளிந்தேன்
 சூதமென்ன சூக்கிலங்காண் சுரோணிதமி ரண்டளவால்
 வாதவித்தை யெய்தும்வகை வழியதனைக் கண்டேனே.

905

வேதரச் பானமுண்டு மேலியொரு நாள்பிசகாச்
சாதனைமாச். தேவியெனுந் தற்பரையை யான்பணிந்தேன்
தாதுவிந்து நாதமுடல் தன்னையறிந் தேதனித்தேன்
பேதமில்லா வாசிகொண்டு பின்புகலி தீர்ந்தேனே.

906

கலித்துறை

சோதிப் பிரகாச மலர்கூடி ஞானந் துலங்குரத்னம்
போதித்த கத்தியன் பொற்பத மேவிப் புகழ்பெறயான்
ஒதத் தலைகடல் மதுரசஞ் சீவியுண்ட பலன்
சாதித் ததுஞான பிராணாய வாசி தனையறிந்தே.

907

பூசித்து ஞான பரிபூர ணானந்தப் பொற்கமலம்
ரேசித்துப் பூரகம் கும்பத்தில் வாசி நிலைபெறவும்
நாசிக்கு நேரிரு வாசிப் பிரகாச நாட்டத்திலும்
தேசிகன் சேவடி பாதார விந்தந் தெரிசித்தனே.

908

வெண்பா

அஞ்சபஞ்ச பூத மறிந்தா லறித்தியம்போம்
அஞ்சம் வசப்படுவ தாண்டதனில்-அஞ்சம்
கண்டறிவோர் ஞானக் கடாங்கு மதில்நினைவு
விண்டறிய லாமோ விதி.

909

என்சாணு தேக மெடுத்தாலென் னாண்டையே
பென்சாயல் நீக்கிப் பேரின்பம்-என் சாண்
தேகமழியாமல் சித்தி பெறுஞானம்
யோகசித்தி பூசைவிதி யுண்மை.

910

யோகசாதனை தரு

பூசித்தேன்பிராணாயவாசியோகம்-ரேசித்து ஆண்டே
பூரித்துக்கும் பவங்கண்டேன் பாகம்.

வாசித்துவாசியையூதி வங்கென்றுந்தம்பித்துலாவி
தூசித்துக்கருவிகளைத் தொடர்ந்து சுட்டறுத்துயான்- பூசித்.

911

கும்பித்துப்பூரகம்நாடி தம்பித்துக்கும் பகந்தேடி
நம்பித்து மூன்றாண்டுசென்றுஅம்பிகாயோகத்தில்நின்று
கெம்பிரமாக வங்கண்ட தாரையில்வாசியையூதி
யெம்பிரான் கமலபதந் தும்பிமுகனைத்தொழுது-பூசித்.

912

நங்கென்றும் வினாடி யூதி மங்கென்றுஞ்சாதித்துப்பேதி
சிங்கென்றுமூலத்துக்கேற்றி வங்கென்றும் பரத்தைப்போற்றி
அங்கென்றும் வாசிமேலாக வங்கெங்கும் பிரகாசமாகக்
கங்குல் பகலகன்றே திங்களுங்கதிரோனாகப் - பூசித்.

913

ஒவ்வெனுமூலத்திலோட்டி யொன்பதுவாசலுங்கட்டி
அவ்வெனும் உவ்வெனுங்கட்டி அப்புவையுப்புவினூட்டி
நாசியில்வாசியோடாமல் வீசியுஞாலம்பாயாமல்
தேசிகன்பொற்பதமேவி ஊசியின் முனைவாராமல்-பூசித்.

914

ஆநாரம்புவுமுலமதின் கீழோங்காரமுலம்
பிதாவைத்தொழுது முத்திபிரா ணாயதீபத்தையேற்றி
கங்கைமதிமலர்தன் கமலபாதார விந்தம்
கெங்காஸ்நானங்கள் செய்து கெவனம்பாயவும்வாசி-பூசித். 915

ஆசான்சற்குருநாத ருளாலாண்டையேகேளீர்
பாசாபாசமறுத்துப் பரிபூரணச்சந்திரனைத்
தேசியெனுங்கெவனம் வாசிக்குதிரைமீதில்
நாசிப்புருவ நடுவீசித்தும்பாய்ந்து யான் -பூசித். 916

வினாடி கடிகைக்கொன்று விதமாச்சுழியில்நின்று
தினநாள் முப்பதும் வாசியின மிந்தப்படியேசிக்
கோசமெனுமக்ஷரங்குறித்து ஓராண்டமுரி
நாசமதா குமுப்பாழ் நசித்து வெண்ணீறதாக-பூசித். 917

பதினெண்பேர்களுஞ் சொன்னபரிபாஷையுந் தோணாமல்
விதியின் வசமதென்று வெறுத்துமெய்க்குருகாணார் .
விதியை மதியால் வெல்லும் வேதசாரத்தையருட்
குருவின் வழியருந்துங் குறைவராது காண். 918

விந்துநாதமேலு மேகங்கருவேசீலம்
அந்தமாதியஞ் சூட்சம் அமுரிப்புளியும்வாசம்
சிவமுஞ்சத்தியுஞ்சேர்ந்து செயநீர்திராவகமாச்சு
நவபாஷாணங்கள் நீறும் நவலோகங்கள் மாற்றேறும்-பூசித். 919

தேவியெனுமம்பிகை சீர்பொற்கமலநாடி
ஆவியெனுஞ்சு வாசமண்டம்பாயவுந்தேடி
ஊதுந்துருத்திவாசி ஓசை மூலத்தில் பாய்ந்தால்
வாதமுன்னுக்குளெய்துமதியால் ரவியுந்தோற்றும்-பூசித். 920

இருவினை களுஞ்சுட்டுயிறப்பும்பிறப்பொழிந்து
கருவிதொண்ணுற்றாறுங் கனலால் வெந்து நீராக
வாசியென்றபிராணாயம் வாய்வைக்கும் பித்துமூலம்
நாசிவழிவாராமல்ராசயோகஞ் செய்தேன் காண்- பூசித். 921

பஞ்சாக்ஷரம் முரிதஞ்சானதுங் கொண்டாண்டு
அஞ்சாமலும் வயிராக்கியமென்சான் தேகத்தைச்சுட்டு
முக்கோணகேசரிவாலை முனையுமிடபிள்கலை
அக்கோணச்சுழிப்பிரகாச மாலையந் தனில்நின்று-பூசித். 922

வஸ்துவென்றபானத்தை மருவிமாறவுந்தேகம்
அஸ்திகள் தந்தங்கள் போலுமமிர்தசஞ்சீவியுண்டு
தன்னைத்தானுமறிந்து சடத்தைச்சுத்திகள் செய்து
அன்னையம்பிகைப்பாதம் அவ்வும் உவ்வாலறிந்து- பூசித். 923

பூருவக்கியான கற்பத்தின் புகழையாரறிவார்காண்
பேறுபெறவும் பெற்றபிர பல்வியமீதாலும்
தீகைடியென்றாலீரைஞ்சு தெசதீகைகளுங்காட்டி
நீச்சென்றபேர்போக நிலைத்தேன்கருவூர்நாட்டில்-பூசித் 924

அஷ்டாஷ்டரமாவது அமுரிபுளியெனும்பேர்
இஷ்டத்துடனுமுண்டு எட்டெட்டுவித்தைகளாட.
வங்குசிங்கென்றெழுத்தைவா வென்றழுத்திவாசி
யெங்கும்பிர காசமாக இருத்திக்கடிகைவரலாம்-பூசித். 925

ஆனை மும்மதங்கொண்டாலடக்கலாமோ அடக்க
வானஞ்சுருங்கிவிட தோதானே தானுஞ்சுருங்கும்
பொங்குங்கடல் சூழ்வாரி பொழியப் பொழியப்புனம்
எங்கும்பிர காசமாகுமெண் சாண்தேகமுந்தங்கம்- பூசித். 926

அக்கரைமீனைப்பிடித்துச்சர்க்கரை யாகவடித்துச்
சொக்கநாதரைத்துதித்து நக்கவுந்தேனை மத்தித்து
அஞ்சுமுன்றுமிரண்டு மறியலாச்சதுகற்பஞ்
செஞ்சடாதரர்மூலஞ்சேவித்துச் சுழிமுனையைப் - பூசித். 927

விதியைவெல்லு மதியால்மதியை வெல்லுஞ்சுழியால்
பதியையறிய ஞானவழியிதாண்டையே கேள்
மதியுன்னுக்குள் விருக்கும்வாரிசவாரிமேலாய்
விதியும்வாசிக்கப்போ மோவிந்துநாதத்தின் கூறால்-பூசித். 928

மாய்கையற்று மூலமலமுஞ்சலங்கழியப்
பயமது வுங்கிலேசம்பாழாமிந்திரியமாண்டே
இந்தமதியைக்கண்டு வந்தவிதியைப்போக்கிச்
சொந்தமனையிலின்றுஞ் சுந்தரர்க்குமுரைத்தேன்-பூசித். 929

விருத்தம்

பூதலத்தில் மகத்து கள்தான் பொறிபுலனும் வெளியில்விடாப் பூசித் தார்காண்
வாதசித்தி வரும்வரலால் மதிரவியைப் பணிந்துமிக மகிழ்ந்த தாலும்
வேதமெனுஞ் சாரமுண்டு விரும்பியுமா தருமேவிந் ததனைப்போற்றிப்
பாதமடி மூலமெனும் பச்சையுவு ரகற்றிமிகப் பாலித் தாரே. 930

கொச்சகம்

காரமெனும் பூநீறு காயமதி லும்மிருக்கச்
சாரமதைக் கொண்டுசவுக் காரமதைக் கூட்டறியார்
பூரமென்றால் தாரமிது பூநீறுது வும்புளிகாண்
வீரமென்ற விந்தமுரி வெளியில்வெடி யுப்பறிந்தே. 931

பிருதிவி நகாரமதாம் பிராணனும் காரம்பு
இருதயத் திலுமிருந்த இந்திரிய மாமமுரி
அறியப்போ மோவெளிகா ணம்புவியி லெங்குமுண்டு
சுருதிமுடி வானசுடர் சூக்ஷ்மறிந் தேமுடிப்பார். 932

சுலித்துறை

கலிகாலந் தன்னில் மாய்கைப் பெருங்குழி கடந்து மென்மேல்
நலியாது தேகம் வலுவாகும் விந்து நாதமதாய்ச்
சலியாது காய மழியாது தேகஞ் சாவில்லைகாண்
மெலியாது உள்ளம் வாசியை வாவென்று விரும்பினனே. 933

அப்புடுகாண் டாண்டு ஐயஞ்ச் திங்க ளானபின்பு
கப்பிரம தாகுஞ் சுயம்பாகுந் தேகஞ் சுத்திசெய்தால்
இப்புவி தாம்பிர மிருபத் தொருதிற மிருபலங்கொண்
டுப்பரக் காய்ச்சி யுருக்கியப் பூவி னுடன்னிடுமே.

934

வெண்பா

இப்பரீட்சை காண் எளிதல்ல காண் தேகம்
அப்பதுநீர் சுத்தி யானதால் - இப்புவிமில்
சுத்தசல மான சுயம்பது செம்பாகும்
உற்றவிதி சுற்றியறிந் தூட்டே.
அம்புவிமில் செம்புகளில் பற்றுவிடும் ஊறலறும்
நம்புவதா ரப்புவிமில் யானறிந்து அம்புவிமில்
தன்தேக மூறவ்விடத் தாம்பரமு மூறலறும்
தென்பொதிகை நாயனாள் சீர்.

935

936

ஆனந்தக்களிப்பு

தனனத்தனனதந்தனானா-தான தனனத்தனனதந்தனாதந்தனானா.

மூலாதாரச்சூழமுனையில்-வாலை

மும்மதவாரி முச்சுடரினின்றிலகும்

ஆலகாலவிடமுண்ட-அரன்

பாதத்தை நம்பினேன் -அம்பிகைபாதம்

பாலன்கணபதிகந்தன்-கமல

பாதபங்கயத்தையான் பணிந்துமேதொழுதேன்

தூலவுடல்சூகந்தேகம் செடஞ்-சுத்தியோ

ராண்டினில்சு காத்தமான்டே- தனன.

937

கட்டுப்படாது செம்பதுகாண்-மூல

காரத்தினால்கரு சேர்ந்தல்லோகட்டும்

வட்டுப்போவிறுகியும் வலுவாஞ்-சோதி

வஸ்துவென்னவாசி மயமதுஞ்சேர்ந்தால்

எட்டிரண்டும் பத்துவயதாம்-அது

இங்கிதநாதச் சுரோணிதத்தாலும்

பட்டுவிடுஞ்சரக்கதீதம்-நவ

பாஷாண முதற்கொண்டு பரிசுவேதியதாம்-தனன.

938

நமசிவாய மென்றதஞ்சு-விந்து

நாதமூன் றெழுத்தையுங்கியும் ஓம்சவ்வு

அமிர்தங்கொண்டுவாசி-பூது

அடங்காது அம்உம்மென்று அசுரம்ரெண்டு

சமரசமாகும் பத்தெழுத்துங்-குரு

சாமிகடாட்சத்தால் சாதித்தேன்காணும்

எமலபியகற்றுமில்வெழுத்து- எந்தன்

ஆசான்சொல்லவுமினியான் கண்டேனான்டே-தனன.

939

திருவள்ளுவநாயனார்

பத்தெழுத்தும் பரியேமம்-சித்தர்
 பதினெண்பேர் பாதபொற்கமலமும்போற்றி
 வித்தில்லாப்பூயியுமுண்டோ-விந்து
 நாதமில்லாவிடில் வாசியுமுண்டோ
 சித்தில்லாச் செந்துகளுண்டோ-மேலாஞ் சிவ
 னில்லாவிடில் தேவர்களுமுண்டோ
 கர்த்தனாவராச்சு தாண்டே-கதிர்
 மதியுமிவர்கேவல் காணலாச் சுதுகான்-தனை.

940

முப்பூவுமுன்றல்லோ காணும்- மூல
 வாசிசேரவுநாலு முடிவல்லோதோணும்
 அப்பும்உப்பும் வெடியுப்பும்- அச
 வானதும் வாயுமறிந்தவர் செப்பார்
 இப்பொருள்கண்டுணர்ந்தேன்கான்-எவரும்
 இந்நூல்போலொருநூலு மியம்புவாரெவர்கான்
 செப்பார்கள் சிவஞானமூலந் - திரு
 வள்ளுவனாய்ந்து தெளிந்தவிம்மூலந் -தனை.

941

மதியைக்கொண்டுதேகஞ்சுத்தி- முன்னாள்
 வரும்வழலைகளெல்லா மண்ணென்றுங்கொற்றி
 நதியைவிட்டுச்சேடையாக்கி- வழலை
 நாளுக்குநாள் வரும்நரகத்தைப்போக்கி
 விதியிந்தமலக்கூடு தன்னை-முன்னாள்
 வினையிருந்தால் சலநீர்கொண்டுசாடு
 சதியனந்தகாமவீடு-ஆண்டு
 சாரத்தையுண்டு சாதித்து மேதேடு-தனை.

942

அலைகடலாவது சமுத்திரம்-அலை
 கடலையுண்டு கலக்கியகற்றிடுமுபத்திரம்
 மலசலப்பெருக்கினைப்போக்கும்-அந்த
 வாருதிசலத்தினால் வழலையையிலக்கும்
 பலபலகஸ்திகள் தோன்றும்-பாண்டம்
 பழமலம் போக்கினால் பரீட்சைபார்கண்டும்
 உலையாயின் மெழுகதுபோலாம்-மனம்
 ஒருமித்துஐடசுத்தி நிலைகொள்ள மேலாம்-தனை.

943

கர்மசாகர மலக்கூட்டை-தந்தை
 கட்டினான் மாய்கைப்பெண் கருவியால்வீட்டை
 வர்மமில்லாக் கருநாடு-திரு
 வள்ளுவன் செய்கையால் வச்சிரவீடு
 பிரிந்தகற்பத்தையுண்டு-அமிர்த
 பேரின் பந்திகத்தப்பிராணாயங் கண்டு
 நிர்மித்தேனகத்தியன் வரத்தால்-நெறி.
 தவறாதென ஞானவெட்டியின் கருத்தால்-தனை.

944

விருத்தம்

இந்திரனதி யுண்டுரவி மலத்தைப் போக்கி
 யிருந்தகர்மக் கசடதனை எல்லா நீக்கித்
 தொந்தமெனும் தேகசித்தி சுயமாய்ச் செய்து
 சுகதுக்க மிருவினையைத் தொலைத்து மேவி
 அந்தஓ ராண்டுசென் றெடுத்துக் காலை
 அமிர்தநதி சுத்தசல மறிந்து சாரம்
 தந்தைவிதி முந்திமுன்னா ளமைத்த கூறைத்
 தானவனா யகற்றியருள் சமைந்த வாறே.

945

கொச்சகம்

சுத்திமுறை யானவிதஞ் சொன்னேன்பெரு நூலிதனில்
 'அத்திமுத லெறும்புகடை அமைத்தவர லாறுகளைச்
 சித்தியிந்த நூலதனில் சென்றுஓ ராண்டுபின்பு
 வெத்தியெனு மாண்டதுபோல் வெண்மதியால் கண்டேனே.

946

காலைமுதல் விண்டமுரி கற்பங்கதி ருச்சமும்போய்
 மாலையரவி சாய்ந்துகனல் மாறினதால் காலையினில்
 குலதுகா ணாவதென்ன சுரோணித மலப்புளியில்
 ஆலவிட முட்டியபின் னருணனுத யத்தில்வைத்தே.

947

கதிருதய முன்புருவங் காலையதனி லிவ்விதஞ்செய்
 மதியுணர்ந்து பின்புவரு மாலையுபுளியு ண்பீராய்
 விதிமெழுகு போல்வருதல் வேளைபுன்னைக் காயளவு
 அதிவிதமாய் நாளுக்குநா ளதனஞ்சுண்டைக்காயளவே.

948

கலித்துறை

மூவாண்டில் மூலப் புளிலிந்துஞ் சேர்ந்து முடிக்கும்விதம்
 துவாத சாந்த வெளியறி யாமல் சொக்கினர்கான்
 சாவேது ஞான மெய்ஞ்ஞான வெட்டிச் சார்வறிந்தால்
 தாவேது சார மாயிரத் தைந்நூறின் சத்தியமே.

949

சத்திக்குள் விந்து சாரமுள் பாய்ந்து சத்தியும் விந்
 துத்தம் னாச்செ னித்திடும் பிள்ளை யுவரதுபோய்ப்
 பத்திய சுன்னம் பசைந்தமண் தண்ணீர் பாய்ந்திடுநாள்
 உத்திய செம்பு உருக்கியந் நீரினி லூத்திடுமே.

950

வெண்பா

உருக்கியீ ரேழுவிசை யூனீரில் சாய்ந்திடவும்
 சுருக்கி மணிய்துவாஞ் சொன்னோம்- உருக்கிவிடக்
 கழிம்பதுவு முறலிலாக் காரமெனுஞ் சாரமதால்
 அழும்புவரு காதிடிலு மாண்டே.

951

அயமுதலு நாக் மதித கருவங்கம்
 சுயமதுகாண் வேணவங்கஞ் சுத்தி-அயமதுகேள்

தருவள்ளுவநாயனார்

வங்க மிருநாகம் வருதல்பதி னைந்திறங்குங்
குங்கிமணி யாகுமதின் கூறு.

952

மலைப்புளியும் வாரி வருமுத்த நாளில்
உலையதனில் விந்துஅய முதினால்-மலப்புளிநீர்
காய்ச்சிய நூறு காரமெனுஞ் சாரமதில்
தோச்சிவிடு வீரெனவே சொல்.

953

மூசை யதிலிட்டு மூடிமண் சீலைகனம்
ஓசையிடுங் காண்துருத்தி யூதினால்-மூசையினில்
உருகி மணியாடு மூல ரசத்தினாலும்
கருகியயச் செம்பதுவாஞ் சொல்.

954

இருவங்க நாக மிரும்பதுவுஞ் செம்பு
மருவு பணவிடைக்கு வாங்கு-முருகவுமே
குகையிலிட்டு ஊதக் குங்குமப்பூ வர்ணம்
மெழுகதுவா மூதிடுமாற் றேழு.

955

வேறு-விருத்தம்

குருமுனியால் மாற்றேழு வருதலது
குணங்குறியாய்க் குறித்துப் பார்த்தேன்
கருவுருவா யருளியதோ ராயிரத்து
ஐநூறின் கருவை யாய்ந்து
அருவுருவாய்க் குருவினுட அனுக்கிரக
மெனக்களித்த அருளி னாலும்
கருபநிலை சூடிமெல்லாஞ் சோதித்துப்
பார்த்தவர்கள் சொர்க்கஞ் சேர்வாம்.

956

வேறு-கவி

விந்து நாதம்விதித்த அவ்வாறினால்
அந்தகாரமது வெளியாச்சது
கந்தரக்குருசொன்னார்பேதா பேதம்
வந்ததாண்டே வழலைப்பிரகாசமே.

957

காரசாரங்கதிர்மதி வாழ்க்கையால்
வாருதிவரமா வெளிப்படும்
சாரங்கொண்டு சரமாறியேற்றினால்
தேறலாந்தசதிட்சையிதாச்சுதே.

958

பூதலம்புகழ் பூரணசற்குரு
நாதவிந்து நடத்தையையோதினால்
வாதஞானவழலைப் பெருமையை
மாதுவாலை வசனமிதாசுமே.

959

அந்தவானமளாவிய மாமலை
யெந்தனாசா னியம்பினாராதலால்

வந்துகாட்சிம கிழந்து அகத்தியன்
விந்துநாதம் விளங்கினாராண்டையே.

960

பூரசண்ணம்புனீர் புளிநாதமாம்
வீரம்விந்து வெள்ளைக்கல்லுப்பதாம்
காரசாரங்கதிர்மதி ரெண்டினால்
தேறுஞானச் சிவபண்டிதர்களே.

961

அப்பும்உப்பும் அமுரிமூலப்புளி
உப்புமப்பு முன்னுக்குள றிந்தபின்
கைப்பும் உப்புக்கசிவுமுறிந்திடி
முப்புசண்ணமுடிந்தது ஆண்டையே.

962

சிவமுஞ்சத்தி சிவத்திலிருப்பதாம்
கவனம் வேணுங்கனக முன்னுக்குள்தான்
மவுனவாலைமதி கொண்டுஓட்டினால்
கவனமேதுசாரத்தினால் கட்டுமே.

963

சாரமாண்டு சரமாரியேற்றினால்
காரஞ்சத்தியுங் கைவசமாகிடல்
தேறினான் திருவள்ளுவனில்விதம்
ஏறதாகுமிருவினை யில்லையே.

964

விந்துநீரு விளங்கிய பானமும்
அந்தநீரு மமுரி யுண்டாண்டுகான்
இந்தப்பாதை யிரவி தினந்தினம்
வந்த வாழ்க்கை மருவிச்சாதித்தனே.

965

மாயாசத்தி மலப்புளி வந்தவா
றாயுநால் களனேகம் விதித்தனர்
ஓயும்நாய்போ லுமுன்றலைவார்கள்தாம்
மாய்வதில்லை மகத்துகளாண்டையே.

966

மானமு மபிமானிகள் வாறுகான்
சோனை பாயுஞ்சுகாதீதசுக்கிலம்
வீணுரைத்து விடுகிறீர் பானநீர்
தேனையுண்டு தெளிந்தன் ராண்டையே.

967

உண்டநீரு உன்னுக்குள்ளே பாய்ந்திடி
சண்டனில்லை சாக்கா டெய்வதில்லைகான்
அண்டர்கோணகத்தீசர் தெரிசனங்
கண்டபோது கலிவராதாண்டையே.

968

கார்மதிக்கதிர் சோதிவிளங்கிய
சீர்புகழ் திருவள்ளுவனோ தினான்
பார்விளங்கியபாடல் மூவைந்நூறு
பேர்வளம் பெரியோ ரறிவார்களே.

969

ஞானமெவட்டி நன்னூல் பதினெந்துநூறு
தேனெனுமொழி செப்பியவாறினால்
வானஞ்சூழ்கடல் வாரிப் பொழியவும்
மோனஞான விதியைக் கேளாண்டையே.

970

வேதஞானவிதி விளங்குமகத்துள்
பாதபங்கயப்பன் மலர்கூடியான்
வாதபண்டிதமா முனிவாறினால்
குதவாவைச்சுழிமுனை காணுமே.

971

பஞ்சரத்தினம் பன்மலர் சூடியான்
நெஞ்சறிந்து நிகழ்த்த வெள்ளேட்டினில்
செஞ்சடாதரத் தெய்வசிகாமணி
கஞ்சமாமலர் கண்டபேர் சொல்வாரோ.

972

பதினெண்பேர்கள் பரிபாஷையாய்ந்துயான்
விதியறிந்துவிளங்கும் ரகசியம்
மதிர் விமலர்வாரிச் சொரியவும்
கெதியறிந்து கிருபைக்கடல் முழுகினன்.

973

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறுஞ் சுடர்விடில்
கற்றுஞானக்கருவறியார்கள் காண்
பெற்றும் பேறுபிறப்பொழியாமலும்
சித்துமாய்கையில் தேகமழிவதே.

974

கத்தஞான சுகாதீதமென்பது
வித்து பானம் விளைவினுதிப்பதாம்
பத்தர்சித்தர்பண்போர் பதினெட்டுபேர்
கர்த்தனுங்கருவாய்ச் செனித்தார்களே.

975

கொச்சகம்

கருணையா னந்தசிவ காமியருள் பாதமலர்த்
திருவடியும் போற்றிசெய்து செங்கமலமே விவளர்
குருமுனியால் தீட்சைபத்துங் கோணாமல் கூர்ந்துமிக
அருள் புரிந்து காயசித்தி யனுக்கிரகம் பெற்றேனே.

976

கண்டுகளி கூர்ந்துகுரு காரணத்தால் சித்திபெற
அண்டக்கல் லுப்பதனை யானறிந்தே னாதியுப்பை
விண்டுவிடும் ஞானவெட்டி மெய்ப்பொருளை யானுரைக்க
எண்டிசையி னல்லோர்க ளிப்பொருளைக் காண்கிலரே.

977

வெண்பா

ஆனைக்கல் லாரறிவ ரம்புனியி லும்மனிதர்
சோனகரால் வந்தவிதஞ் சொன்னப்பை-யானைக்கல்
பானமென்ற நீரமுரிப் பாண்டமதி லும்படினால்
தூனதைக்கொண் டேகடலைத் தாக்கு

978

கொச்சகம்

இவ்விதம் பிராணமது வேயிடித்து இப்படிதான்
அவ்விதநால் நீர்ப்படிக்கு ஆனதுக்கல் லோர்ப்படிதான்
கவ்வியபூ னீறதுகேள் கானகத்தி லும்வினையும்
எவ்விதமென் றேயறிய இன்னீரில் தாக்கிடுமே.

979

கலித்துறை

அருள்மேவிய கல்லு ஆனைக்கல் லுப்பு ஆதியுப்பு
திருமே வியவன்னி செங்கன லூட்டித் திருத்தமதாய்
உருவேறச் சுத்தி யுடன்சுண்டக் காய்ச்சி யுற்பவமாய்ப்
பருவப் பதங்கொண்டு பானநீர் விட்டுப் பகர்ந்தலம்பே.

980

அளலுக்கு நீருக்கு மசையாது கல்லுப் பதையெடுத்து
முனைமே வியகுளி கல்வத்திலிட்டு முகுளிதமாய்
வினையேகு மண்ட கவண்கரு விட்டு வெகுண்டொருநாள்
இணையாட்டி மைப்பத மெழுகுபோல் வருஞ்செய்கை யியம்புவனே.981

அலைமோ தியமேரு வுறையாகச் சேர்ந்து அருணன் பட
மலைமேவி யப்பு நிலவிந்து வீசி வாருதியால்
கலையாமீ ரெட்டுச் சலநீருங் கட்டிக் கல்லுப்பதாய்
விலைமேவி சோநகர் பெரியோர்கள் வாங்கும் விற்பனையே.

982

இந்திர னுப்பு இதுமெழு காட்டி யிரவிதனில்
சந்திர னுப்பைச் சதுர்பில்லை துட்டெடை தான்கொண்
டந்திர னுப்பு அதுசரக் காக அருணனதில்
பந்த னஞ்செய்து பரிவாக வட்டிப் பகர்ந்திடுமே.

983

கதிர்முக நாடி மேல்வட்ட முடிக் கருணைபெற
மதிசீலை யேழு மண்செய்து வாலை வன்னிமுகம்
அதிவித மாக முயன்றெடுத்து ஊதி அதையெடுத்து
நதிமேவுஞ் சந்திர பனிசுத்த நீரினில் நாடிடுமே.

984

வெண்பா

பனிவீசு மாசிதனில் பங்குனியி லும்இறங்கும்
தனியாகச் சுத்தசலந் தான்பிடித்துப்-பனியதுநீர்
வெண்ணிறமாய் நின்றதொரு மேதினிபீங் கானதிலும்
நண்பெறவுஞ் சுத்தசல நாட்டு.

985

இந்திரன் தன்விந்தி விட்டிடுங்கற் சுண்ணமது
வெந்தசுண்ணக் கல்லிரைந்து வேகுமே-இந்திரநீர்
பட்டுவிடு மேகரைந்து பாரையுப்பா மூன்றதனால்
இட்டிடுமஞ் சுன்னத்தி லெய்தும்.

986

நீரதுமே லும்படியும் நேர்மைநில வுப்பதுவாய்ப்
பாரதின்மேல் கத்திகொண்டு பாய்ச்சினால்-நீரதின்மேல்
கண்டதனைக் கீறிவிடக் கல்லுப்பு மேல்படியும்
மண்டலத்தின் பாரையுப்பா மறி.

987

விருத்தம்

மண்டலந்தான் கிழிந்தபின் எடுத்துப் பீங்கான்
வாருதியென் றசிற்கண்ண கல்லுப் பாகும்
கண்டஉப்பு இவ்வளவும் பாரை யுப்பாம்
கல்லுப்பு இதையறியார் கண்கெட் டீதிச்
சென்றாட்ட மாய்ச்சிலபேர் நாய்போல் சுற்றிச்
செகமெலா மலைந்தலைந்து தியங்கி னார்கள்
குண்டலியின் கமலமலர் தொழுது போற்றிக்
குறுமுனியி னருள்தெளிந்து கூறு வேனே.

988

அந்தபரி பூரணமாய் விளங்குஞ் சோதி
அகண்டபரி பூரணத்தி னருளைப் போற்றி
சுந்தரமா யெனையீன்ற மாது வாவைச்
சுகாதீத மெந்நாளுமடி தொழுது போற்றி
யிந்தவிதி விட்டகுறை யெய்து மாகிவ்
விந்துவிட்டோ னவர்பதத்தில் மிகவும் போற்றிச்
சிந்தையெனும் மனம்புத்தி சித்த மூன்றும்
சிறந்ததித ஆங்கார நாலும் போச்சே.

989

தத்துவமென் றுதித்ததொண்ணூற் றாறுஞ் சுட்டுத்
தசவாய்வு மொருமித்துத் தானொன் றாகிப்
பெற்றபிற விக்கடலைத் தாண்டி யேறப்
பெரியோர்கள் வெகுகாலம் பிராணா யத்தால்
குற்றமொன்றும் வாராமல் குறுக்கல் சுண்ணம்
கொண்டுஅணு மானமெனு மமுரி தன்னில்
வித்தெனவும் விளங்கும் பாரை யான
வெள்ளைக்கல் லுப்பதுவும் உதித்த தாண்டே.

990

பூருவத்தி லுதித்தகடல் கல்லுப் பாகும்
பூனீறி னுப்பதுவு மமுரி யுப்பும்
வாற்றிந்து முப்பொருளு மூன்றுப் பாகும்
வகைவகைக்குப் பலமதுவாய் வகுத்துப் பின்பு
சருகாமல் பறங்கிவைப்புப் பலன்தான் சூடன்
தளையெடுத்து குழிக்கல்லி சமையத் தானும்
கருதாமல் வெண்கருவா விரண்டு சாமம்
கணக்காக மையதுபோல் கருதி டரே.

991

கட்டளைக் கலிப்பா

கருதி யும்வழித் தேயெடு பில்லைகாண்
கதிர வந்தனில் காய்ந்தே வட்டியில்
கருதி மேல்மூடி யொன்று புடமதில்
துரித மாய்க்கன லாறியெ டுத்திடும்
குறுமு னியருள் திருவன் ளுவனுரை
கூறி டும்பெரி யோர்கள் மகத்துகள்
தொழுது வாவைப் பதம்பணிந் தர்ச்சனை
தொழுத தால்பணிந் தாண்டே யுணருவார்

992

வேறு

பூநீ றாவதும் பூதலந் தன்னிலும்
வானிலும் மாசிபங்குனி மூன்றினில்
காணி ரோகதிர் சந்திரன் விந்தினால்
சோனை பாய்ந்து சுகாதீத நீறதாம்
பாணி யோடி பருதி முகம்படத்
தானினி வெண்மைதாரணி தன்னிலும்
கோனினி பூமிநாத மெழும்பிடும்
வேனினி விந்து நாதமிதாண்டையே.

993

பூமி நாதம்பூநீறெனும் பேரதாம்
வாமி யோகிகள் வந்துஅந் நாளினில்
நேம மாக நெறியது வாகவும்
பூமி சுற்றிப் புனலடி யாமலும்
தாமே வேலிதனித்துச்சோ டித்துடன்
ஆமேசா ணொரு அந்தமண் வெட்டியும்
நாமே சொன்னோம் நாளுக்குநாள் மூன்றதும்
சோமன் விந்துநீர் சொல்லி யெரித்திடே.

994

மூன்று நாளு முனை தெரி யாமலும்
மூன்றுமுச் சாண்பூ நீர்விட் டெரித்திடும்
வேன்றுங் கம்பியிது நீலவர்ணமும்
தோன்று நாலுதினத்திலெரித்திடும்
ஆண்டு பத்து மடுத்து கற்பங்கொளும்
தூண்டிடும் புளிகன்மம் பூநீறுதும்
மூன்றி டும்மிது பூநீர்க்கெதிரிலா
ஏன்றிடுங்கார வித்தையி தாண்டையே

995

விருத்தம்

சாணுயர மன்களைந்து எரிந்து மேலும்
தனித்துஅந் நாள்மறுநாள் கொண் டருணன் தன்னில்
காணுமொரு படியொருசாண் வெட்டி மேலும்
கண்டுமறு நாளதிதன் காலை தன்னில்
வேணுமந்தப் படிமூன்று நாளுஞ் செய்து
விளங்கவுமே நாலாநா ளிதனைப் பார்க்க
மூன்றுநாள் சென்றதின்பின் கம்பி யோடும்
மூன்னாளில் எரியவிட்டுப் பின்னா ளாண்டே.

996

பின்மூன்னாள் காடைநாளு மெரியல் வேகம்
பேதித்திரு கால்கொண்டு உதைத்து மேலாய்
உன்னிதமா மெரியவிடப் பூதான் பூக்கும்
ஓரங்குலப் பிரமாண முயர மென்னில்
இன்னமினி நாலாநாள் கிளிஞ்ச லாலும்
எடுத்துவெகு பதனமாய்க் குப்பிக் கேற்றி
சொன்னொரு நாலுமெழு பதமா யாட்டிச்
சூஷமதா யைம்பதெருப் புடத்தில் நீற்றே

997

திருவள்ளுவநாயனார்

நீற்றிடவுஞ் சுன்னமதாங் கொடிய வேகம்
 நிறமென்ன சந்திரனுக் கொளிபோ தூது
 வீற்றிடவுங் கல்லுப்புச் சுன்னந் தன்னை
 விளங்கவெகு பெரியோர்கள் விரித்துச் சொன்னார்
 நாற்றிசையில் நவகோடி முனிகள் சித்தர்
 நடனஞ் திரஞான வெட்டி மேலாம்
 மாற்றியே பிறந்திடவும் வாசி யோகம்
 மாறுகலை பதினாறும் வகுத்தா ராண்டே.

998

இப்படியாய் நவகோடி கோடா கோடி
 யிலகுபதி னெண்பேர்கள் மகிழத் தானும்
 கற்பகமே திருவருளே கருணை ஞான
 கமலவித மாயிரத்தென் மலரின் மேலும்
 உற்பவமே முன்னோர்கள் மோட்சம் பெற்ற
 மூலசுழி முனைநடுவில் நடனஞ் செய்யும்
 தற்பொருளே சடாதாரத் திலகுஞ் சோதி
 சாம்புவனென் றேஜெகமும் புகழ்ந்தா ராண்டே.

999

திரிமூர்த்தி வமிசத்தில் தோன்று ஞானத்
 திருவள்ளுவ னாயனெனுஞ் செகமும் போற்றக்
 கருவூரு விளங்குநகர் கமல பீடம்
 கருணையா னந்தவர்க்கத் தமிழால் ஞானம்
 தருமேசிவக் கியானவெட்டி பதவி நாலும்
 தரணிதனி லறிவுள்ளோர் சாகாக் கல்வி
 வருமிசைப் பெரியோர்கள் தீகை யாலும்
 வள்ளுவனா ருரைத்தமொழி மரபு மாண்டே.

1000

ஜெகமாய்கை யண்டபிண்ட மமைத்த வாறும்
 ஜெகதலம் ரேழுபதி னாலுங் கூடி
 அகமாய்கை ஆண்பெண்ணா யுதித்த வாறும்
 அவனியிலென் பத்துநான் குயிராய் நின்ற
 பகவனரு ளாலுதித்துப் பாரில் செந்து
 பலப்பலவா யுயிரதுவாய்ப் படைத்த வாறும்
 சகவசிய செகரமா யெங்குந் தானாய்ச்
 சுகாதீத மெனவிளங்குஞ் சுகுடிந் தானே.

1001

முப்பொருளாய் நின்றில்ங்கு மதியே விந்து
 முறையான நிலவுப்புக் கடல்நீ ருப்பு
 இப்பொருளாய்ச் சமைத்தவிதச் சுன்னம் வாங்கி
 யிசைந்துகுளிக் கல்லதனில் நன்றா யாட்டிக்
 கைப்பொருளென் றிதையறிந்து வீரம் பூரம்
 கருவினிலும் புழுக்குரு வண்டு நாபி
 செப்பதித வகைவகைக்கோர் களஞ்சு கூட்டிச்
 சிதையசம் பழுத்தினிட ரசத்தால் மாய்த்தே.

1002

வேறு-கவி

மாயு மாய மயன மதாகிடும்
வாய்வும் வன்னி வருணனுங் கூடினால்
தேய தேயசெம் பொன்னிற மாயிடும்
பாய பாயபகி ரண்டம ள்ளியே.

1003

நின்று நாடி நிகழ்த்த மயனமாய்
அன்று நாளுமன் னாள்முழு தாட்டினால்
கண்டி சாடிக ணக்கொரு வீதமாய்ப்
பண்டு ளங்கனி பார்க்கப் பழமதே.

1004

கடலுப் பாவது கடல்நுரை கட்டினால்
கல்லுப் பாவதுங் காணும் கத்துகள்
செடல வுப்பு சிவகங்கை கூட்டினால்
அவனி மீதினி லஷ்டசித் தாடுமே.

1005

மாதுவா லைவா லாம்பிகை தன்பதம்
ஏது நாதமு மேகத்தின் வாறுகான்
ஊதுந் தாரை யுயிர்காண முரியால்
வாத முன்னெதிர் வந்தெதிர் நிற்குமே.

1006

வேறு- கவி

வெண்மதி நிலவுப்பை யறிந்திடும்
வேகமென்ன விதுவீர கன்னமாம்
நண்பெறு மெழுகேவழித் தங்ஙனே
நாடிபில்லை ரவியினில் காய்ந்ததால்
அண்ணல்தன் பதமாச்சித்து வட்டியில்
அடியிருக்க மேலோடுதன் மூடியும்
மண்ணதீதமண் சீலைமண் ணேழுமே
வன்னியாங் கதிர்வாலை யில்வைத்திடே.

1007

வைத்துச்சா வல்புடம்போட் டெடுத்துடன்
வானில்குப் பிருவந்தி யத்திற்குள் தான்
சித்துவாதச் செகவசி யம்மதாஞ்
சீனச்சரக் கறுபத்துட னாலதும்
பற்றுமில்லாப் பளிங்கது போல்நிறம்
பாரும்பாரும் பரீகைதன் வேதைகான்
கற்றுமுப்பொருள் காட்டினார் நூல்வகை
காணாதொன்றுங் கருதினே னான்டையே.

1008

ஆண்டுநூறு மடுத்தென்ன பாக்கியம்
ஆயிரத்தைந் நூறிலிவ் வாறுகான்
கண்டுநூல்கள் கல்லுப் பறியாமலும்
காணுங்காணா கருத்தறியார்கான்

தருவள்ளுவநாயனார்

- மண்டலம் வலிவோடு திரிந்ததால்
வண்டர்காணும் வகையறிந் தாரில்லை
ஒன்றுமொன்று உருவறிந் தாலல்லோ
ஒகோகோ பாருமுன தருளாண்டையே. 1009
- வான்புவி கடல்மண்ணும் விண்ணும்மது
ஏனுனக்கிதுக் கேவல்செய் யும்மதாம்
நானருள் ஞானவெட்டிக் கெதிரொரு
நாடியாடிய நான்மறை நூல்களும்
பானுமாலி பரையென் றறிந்திடார்
ஞானமோ துவர்கியான சுகாதீதம்
மானுபாவரெனுஞ்சி வழத்தர்கள்
ஆனதால்நற்பொரு ளறிந்தோதினார். 1010
- முப்புமுப்பு வென்றோதிய நூல்கள்தான்
அப்புமப்பு வென்றார றிவார்களோ
செப்பினார் பதினெண்பேர் மகத்துக்கள்
தப்புமோ சுத்தசா கரநீரெலாம்
அப்புவின ருளானஅவ் வாறினால்
கைப்புமே களிம்பற்றுக் கசடறும்
இப்புவிஜெகவீணாசை கொண்டுவர்க்
கைப்பையுண்டுங் கருத்தறியார்களே. 1011
- வாரிவாரி மகாரச மாவதால்
நீறிடும் நவலோக மும்ரத்தினம்
தேறுந்தேறும் வெண்வங்க மொருபலம்
சீரதாய் முப்புசுன்னங் களஞ்சிடை
சாரிசாரி சாரித்து நீறதால்
ஆரபார மதின்கீழ்மேல் பூசியின்
நீறிநீரிய நீற்றின மாகிடும்
ஆறியுங் கதிர்வாலை ரவியதே. 1012
- அந்தரத்தலர் தாமரை முவிதான்
அங்ஙனே அரைத்தங்கியும் பூட்டிமேல்
இந்திரக் கவசங்களுஞ் சீலைமண்
ணேழுஞ்செய்து இரவியில் வைத்தெடுத்த
தந்திரப்புடங் குக்குட புடமாமதில்
அந்தவங் கமதிநிற வெண்மைதான்
சந்திர னொளிபோலும் பிரகாசமாய்
விந்தையாமிது வெள்வங்கம் நீறுமே. 1013
- நீற்றினால் நவலோக முநீற்றிடும்
நேர்மைநேர்மை நிகரிதுக் கொக்குமோ
சாற்றினார் குருவெள்வங்கச் சுன்னமாம்
தாம்பிரபற் பஞ்சாஸ்திர வேதைகாண்

சூத்திரமிது சொன்னா ரகத்தியன்

தொட்டதெல்லாந் தொடுஞறி யாமிது
பார்த்து பார்த்துப்பலபேர் மயங்கினார்
பாடுபட்டால் பலனுண்டு ஆண்டையே

1014

இந்தகண்ண மெடுத்துக் களஞ்சிடை

யெந்தெந்த சரக்கெல்லா மிசைந்திடத்
தொந்தங்கோடி தொடுத்துமிழ் நீரதால்
அந்தந்தசரக் காவது மோர்பலம்
அந்தமாய்க் குழைத்தந்த சரக்கின்மேல்
இந்தப்பாக மிதுகவசஞ்செயில்
கந்தப்பூமல ரம்பிகைப் பொற்பதம்
சிந்தைவைத்துத் தெரிசித்துப் போற்றிடே.

1015

பூரணச்சந்திரன் போலொளி வீசிய

தாரணைத் தசதீட்சை தவறிடில்
காரணக் குருகண்டு மகிழ்ந்திடும்
வீரியத் தாதுவும் விந்துவுங்கட்டிடும்
காரியமாஞ் செந்துரத்திற் காயமும்
தேரிடு மொருதிங்க ஞுணர்ந்ததால்
மாறமாற மதியமிர்தம் மது
சேரச் சேரச்செந் தூர மொழிவதே.

1016

வேறு - விருத்தம்

முத்துடன் பவளம் பச்சையும் வயிர

முழுவயி டூரியங் கெம்பு
முற்பகப் புஷ்ப ராகமு மிவைகள்
முதிர்ந்திடா மரகதத் தோடுஞ்
சத்தெனு மஷ்ட ரத்தின மிதுகாண்
தனிவகை யொவ்வொன்று பலந்தான்
தரணியில் வேதை சத்துக ளிலகுஞ்
சந்திர னுப்புலா லதிதம்
வித்தெனுங் குளிக்கல் தனிலுமொவ் வொன்றாய்
வினங்கிடு முப்புவின் சுன்னம்
இதுண விடைகொண் டருள்பெற அமுரி
விந்துநீர் தனிலிரு சரமம்
கற்றவர் கமல பொற்பத மடிபேன்
கருத்தில்வைத் தர்ச்சனை செய்து
காரண குருவின் கடாகுழும் புரியக்
கனகவே தையுமருள் கூர்வாம்.

1017

கனகவே தையுமா மெழுகதின் பதத்தில்

கண்டிதை வழித்துபில் லையதாய்க்
கருணைகூர்ந் திலகுங் கதிர்முகம் படவும்
காய்ந்ததை வட்டியில் தாக்கி

வினவிதைத் தனனே மல் முடியுஞ்செய்கை
 விசிதமாய்ச் சீலைமண் யேழு
 விக்கர மாய்ரவி தன்கவாலை யில்வைத்து
 மிகுபுட மைம்பது எருவில்
 தனமிது வெனுமே புடமெனு மாறித்
 தளையெடுத்தனுக்கிரகம் புரியச்
 சத்துமுத் ததனில் சந்திர னொளிவாய்ச்
 சங்கற்பவிகற்ப மில் லாமலே
 இனமதா யிலக மிதுயுவ ரசமா
 மெடுத்து, னுருக்கினா லுருகும்
 எவர்செய விதுகா ணமைப்பிருந் ததனாற்
 செய்திடு மினியுரைப் பதுவே.

1018

செழுங்கன லொளிவா மழுகுதன் விசிதஞ்
 செரித்திடும் பவளமோர் பலமாய்த்
 தெளிந்தநற் கலுவ மதனிலிவ் வகையைத்
 திருத்தமா யூட்டிமென் குருவில்
 அழுந்தமுன் னிடைகொண் டமுரிவிட் டாட்டி
 யருளிரு சாமமவ் விதமாய்
 அதைவழித் திலது மெழுகுபோல் வருத
 வருமு கம்பட வருளியதாய்
 தெளிந்ததோர் வட்டி யதினதை யூட்டிச்
 சிரமுடி மேலதாய் மேவிச்
 செய்கைமண் ணேழு சீலையுந் திரமாய்ச்
 செப்பிடில் சந்தது மிசைவாய்
 விடமெனு மருணன் கனலில்தாக் கிவிளங்
 கிடரெ ருவும்ன் பதனில்
 மேலதாய்ப் புடம்போட் டியல்புசத் திறங்கும்
 வெண்ணிற மதியொளி யிதுவே.

1019

ஜெகமெலா நிறைந்த வடிவழ குடைய
 திருமலர்க் கமலபொற் பதத்தில்
 சீஷனென் றடியேன் சாம்புவ னெனும்பேர்
 தெக்ஷணா மூர்த்தியின் செயலாய்ப்
 புகழ்விளங் கதிதம் ராஜரத் தினமாம்
 பூமலர் பச்சையோர் பலமாய்ப்
 புரையில்லாக் கலுவ மதனிலி டுபமாய்ப்
 பொற்குரு பணவிடை யூட்டி
 அமலர் வீக மதியொளி விளங்கு
 மமுரிவிட் டாட்டிரு சாமம்
 அதிதமா மெழுகு பதமெனும் வருத
 வதனையே வழித்துபில் லையதாய்
 உகையதாய்க் கதிர்தன் முகம்பட அனலி
 லுணர்ந்தெடுத்த துடன்வட்டி யதனில்

உபமதா யடக்கி மேல்முடிச் சீலை
யறுத்தமண் ணேமுசெய் விதமே.

1020

வேறு- விருத்தம்

அதிவிதக் கதிர்தன் னொளியதும் வீசி
அருணனில் முகம்பட அருளி
அனுக்கிர கம்புரிய ஐந்துபத் தெருவி
லக்கினி யனலது முட்டி
துதியகத் தீசர் மலரடி பணிந்து
தொழுதுடன் தோத்திரஞ் செய்து
தொடுத்தன லாற்றிப் பசைந்தசத் தளவின
சுகாதித மெனுஞ்சொல்ல எளிதோ
உதித்தசத் தொளிதா னுவரச மிதுபே
ருலகினில் நிலவதுக் கதிதம்
யோகியாய் ஜெனித்து யோனிதன் வழியி
லுற்பவித் தமைத்தவ னொருவன்
விதிதன்விந் ததனால் தந்தையுந் தாயும்
விரும்பிசை யோகத்தி ன்மிசை
விளங்குவார் பெரியோ ரிவிரிபுப் பிடமே
வீடுவந் துரைப்பது மேலோர்.

1021

சுகாதிதஞ் சொலவும் ராஜரத் தினமாஞ்
கடரொளி யிலகிய வயிரம்
சுழிமுனை யிலகு மதியனு மதின்பேர்
துகையுள திதுவடி வுளதாய்ச்
செகாதீத மனைத்து மடிபணிந் தொழுது
திருவுள னாயன்ற னருளால்
தேவரா யுதிப்ப தரிதரி துலகில்
சித்தராய் ஜெனிப்பது மரிது
தகாதுல கதித மனிதராய்ப் பிறந்து
தரித்திர அமிசையி லமுந்தித்
தந்தைதாய் செய்கை பூசாபல யோகஞ்
சற்குருபயனிலை தவத்தில்
யுகாயுக மளவு மனித்தியந்த தினந்தின
மொழிவது முலகினில் வாழ்க்கை
உடலுயிர் வளர்த்தி நாதவிந் துளதா
யொருவனே யுலகெலாம் படைத்தே.

1022

விருத்தம்

வயிரமொரு பணவிடைகாண் கலுவத் திட்டு
மகத்தான குருவில்பண விடைதா னூட்டிச்
சயிலமெனு முதகமாஞ் செயநீ றாகும்
தனைவிளங்க மதியமிர்த சலத்தா லாட்டி

திருவள்ளுவநாயனார்

அயிலவிது அறிவாரோ ஆண்டே கேளீர்
அதுமெழுகு போல்மயன மதுகா ணெய்தல்
குயில்மொழிமா தம்பிகைப்பெண் குறித்துச் சொன்ன
கூறதனா விருசாமங் கூர்வ தாமே.

1023

கூறினதோர் மெழுகெடுத்துச் சதிரப் பில்லை
குறிப்பாகச் செய்துரவி முகத்தி லூட்டி
வீரியமா யிரவிசுட வட்டிக் கேற்றி
மேலொருதன் வட்டியது மிகவு மூடித்
தெரியசந்து வாய்புதைந்து சீலை யேழுஞ்
செய்துகதிர் முகம்படவுஞ் செலுத்தி மேவி
நெறியுடைய வைம்பதெருப் புடத்திற் சந்து
நிகரில்லா வச்சிரத்தி னேர்மை யாண்டே.

1024

நிகரில்லாச் சத்துவி னொளிவோ கோடி
நிலைவதித் துய்யநிற மதியோகோடி
சுவதித வசிகரவை டீரியச் சத்து
தொட்டகுறை யிருந்ததனால் சொல்வேன் காணும்
திகம்பரவை டீரியத்தில் பலமொன் றிட்டுச்
சிவகுருவின் பணவிடைதா னோக்கத் தாக்கி
அகமான அமுரிவிட் டிருசா மத்தில்
ஆட்டயிலு மெழுகுபத மாச்சு தாண்டே.

1025

கண்டுமெழு கெடுத்துசதுர் சீராய் வாவைக்
கதிர்முகவன் சுவாவைபடக் கடிச தனால்
நன்றுதனி வட்டியிலி மடக்கி வட்டி
நடுமூடிச் சந்ததுமண் சீலை யேழு
அன்றிரவி முகம்படவும் ரவியில் வாவை
யைம்பதெருப் புடந்தனிலு மடக்கி வன்னி
வென்றுபுட மாற்றியெடுத் துடைத்துப் பார்க்க
மிகவும்வை டீரியத்தில் சத்த தாண்டே.

1026

தரணிதனி விதையறியப் பெரியோர் சொல்லச்
சாற்றினே னிதையெடுத்துப் பதனம் பண்ணிக்
குறைவதுவந் தெய்தாமல் குருவைப் போற்றிக்
கும்பமுனி திருவடியைப் பணிந்து யானும்
மறைவுகளில் லாமலிந்நூல் ஞான வெட்டி
வசனித்தே னாயிரத் தைந்நூ றுக்குள்
துறைகோடி முறைகோடி தொந்தங் கோடி
தொட்டதெல்லாம் பவிதமெனுஞ் சொன்னா ராண்டே.

1027

பூரணச்சந் திரன்மதியை விதிக்கப் போமோ
புஷ்பரா கத்தினுட சத்து, நேர்மை
காரணத்தை மனதிலுன்னிக் கவலை நீக்கிக்
காசினியோர் செய்தொழிலில் கருதார் மேலோர்

வாரண்மா முனிவரெனுந் தெட்ச ணாயன்
வரத்தாலுந் திருவள்ளுவன் வசன காவியம்
குரனெனு மதிவீர ஞான சிங்கம்
துரைசாமி பிரமசிருஷ்டி சூக்ஷ்ம மாண்டே.

1028

சூக்ஷாதி சூக்ஷ்மெனும் புஷ்ப ராகம்
தூக்குமொரு பலமாகக் கலுவத் திட்டுப்
பட்சமெனக் களித்தரு பாத்தம் போற்றி
பரிசுருவில் பணவிடைகொண் டமுரி யாலும்
தட்சணமு மிருசாம மிடைவி டாமல்
சாதித்து ஆட்டிவழித் துண்டை யாக்கி
யிட்சணமுஞ் சதுரடைபோல் பதமாய் வாலை
யிரவிமுகம் படவுலர வெடுத்தா லாண்டே.

1029

வலுவான வட்டிதனி லடக்கி மேலும்
வட்டியது மேல்முடி மண்ணுஞ் சீலை
விலுவாக சந்துமண் மேலு முடி
வெகுவாலை ரவியதனில் விளங்க மேவிச்
செலவாகா தெருவதுகே ளஞ்சு பத்து
சிவந்தவன்னி முட்டிகன லாறிச் சென்று
பலமான சத்ததுதான் பெரியோ ராலும்
புனியிலமைத் தெவர்களுக்கும் புதுமை யாண்டே.

1030

சத்துகளின் சித்து அறு பத்து நாலும்
தமிழ்முத்துக் கொப்பான வெள்ளே டில்லை
கற்றவர்கள் பழிப்பவரோ கவிக்கொவ் வாதால்
காரணத்தை யறியார்காண் மற்றப் பேரும்
முத்தர்நவ சித்திமற் றுள்ளோ ரெல்லாம்
முனிவனெனப் புகழ்ந்தேத்து முதல்வ ரான
வித்துவா னாயுதித்தாற் கிடைத்த தேது
விந்துதித்தோ னவர்செயல்வாழ் விதித்த தாண்டே.

1031

கொச்சகம்

ராஜரத்தின ரதிதான் ரத்தினத்தில்கோ மேதகம்
பேசவரி தோபெரிதோ பேருலகி லாரறிவார்
தேசமதி லுமனந்தஞ் சென்னிதனி லும்பலங்கொண்
டாசைவைத்துப் பாடுபட்டா லாண்டேய மைப்பதுவே.

1032

பாரிவிருந் தேயுற்ற பண்டிதரே யுங்கள் புத்தி
தாரிதனி லேமயங்கி தாபந்திரி யப்படவோ
நாரியர்தன் கையிலகப் பட்டபுலி பூனையைப்போல்
ஊரி லிருக்குநரி யுபாயமதாய் வாழ்ந்திடுமே.

1033

விருத்தம்

கலைபரவு மம்பிகையே வாலையேவி

கருணையெனக் கருள்புரிந்த காட்சி யாலும்

வலுத்தனிக் கலுவலத்தில் மருவு முப்பு

வகையதனி லொருபலங் கொண் டமுரி யூட்டி

நிலைத்துவிடு மயனமெழு கதுபா கத்தில்

நிகழாமல் சதுரடையாய் நிகழ்த்தி வாலை

கலையதுவுமுருகிபனி ரெண்டு மோடில்

காந்தியொளி படவும்ரவி கடிச தாண்டே.

1034

கலித்துறை

கெடியான வட்டி தனிலூட்டி மேவிமேல் மூடியதும்

அடியான சீலை வலுவேழு செய்து அருணன்முகம்

படவும் புடமெரு அஞ்சுபத் தோர்புட மாறியபின்

தொடவும் மதீத கோமேத கச்சத்து சோதிப்பதே.

1035

மரகத வாலை பரிபூர ணத்தின் மலரடியில்

வரமே யளித்த குருமுனி பாத மடிதொழுது

நிறமே மரகதப் பலமொன்று பார்வை ந்தந்தருவீர்

சரமே வியபதங் கலுவத் தினிவிட்டுத் தாபியுமே.

1036

சற்குரு விந்து நாதமுங் கூடிச் சருவினதால்

வற்கமுப் பூவின் பணவிடை கூட்டி மதியமிர்தம்

முற்க மதாக விருசாம மாட்டி முன்பதமாய்

உற்கந்த விர்ந்து சதுரடை செய்து உலர்த்திடுமே.

1037

கதிர்கோடி வாலை ரவிசூடு பட்டுக் கடிசதுவாம்

பதிமேவி வட்டி மேல்மூடி செய்து பாகமதாய்

மதியேழு சீலைமண்பூசிப் பின்பு வைத்துப்பதம்

மிதமேவு வைப்ப தெருச்சூடி யேவன்னி வீசவுமே.

1038

வெண்பா

மரகத மாஞ்சத்து வானி லெழுமில்லை

திரமிதுகாண் பதனமிது செப்பினோம்- மரகதத்தில்

ஊரின் லுண்டாய்ந்து உத்தசெய்தி பாடுபடச்

சாரிவர லாங்கடல்கூழ் தான்.

1039

மாலின் திரு வாலிலகு மாதவத்தோர் கண்டறிந்த

ஆலிலைமேல் பள்ளிகொள்ளு மாயன் -மாலின்திரு

அவ்வெழுத்தும் பேசு மறிவா லறிவறியும்

உவ்வெழுத்தால் வாய்மூடு வோம்.

1040

நீலமா ணிக்கமது நின்றபல மொன்றுவெடை

வாலைகுரு வெடைபணமாய் வாங்கி- நீலமணி

புரையில்லாக் கலுவமது யூட்டிவிந்து நீருட்டி

உரையமெழு கிருசாம முணர்.

1041

மயன மெழுகு மதியமிர்தநீருட்டி
வயதுகுறை யாதிடைக்கு வன்னி- மயனமெழு
சதிரிடைபோ விலகுந் தனிக்கதிரோன் தன்முகத்தில்
பயமதுகாண் வாராது பார். 1042

மண்வயிர வட்டி வைத்துமேல் வட்டியுதும்
நண்பதிதண் சீலை நாட்டியே- மண்வயிர
ரவியில் முகம்படவு நன்னயமா யைம்பதெரு
திரவியமா வன்னியதுஞ் சேர். 1043

மாறிக்கன லாற்றி மாறிசத்து நீலமணி
கூறமா ணிக்கமதுக் கொவ்வாது- மாறுகனல்
வித்துநவ சத்து மிகவு மொருசுருபம்
வைத்துருகு பணவிடைகா ணாண்டே. 1044

அமுரியுடன் றேங்கு மாறுபத்துக் கொன்றுயிடை
கமுரியுட னாட்டிக் கருங்குகையில்- அமுரியுடன்
கதவான சத்ததற்குக் கருமயம் ரேசித்துப்
பதனங்கு கைமுக்கால் பார். 1045

வேறு- கவி

ஒடுகுகை சீலைவயல் காடுகளின் தோறும்
நீடுமிரு வஞ்சுகர கால்கள தின் வாரும்
தேடுநில மண்வளைகல் தோறுமெடு மூடி
கூடுகுகை சந்துபிசைந் தாடும் ரவி குடே. 1046

கொல்லனுலை யில்லகம டக்கிமிக வூது
வெல்லலாமி தற்குவித மூன்றுவிசை யேற்று
வல்லமையி தற்குவடி வானநவ ரத்னம்
சொல்லவெளி தோவதனின் சூட்சமறி வாரோ. 1047

வெண்பா

குக்ஷமிதுக் கின்னஞ் சுகாதீதமாய்ப் போசனங்கொள்
வாசமலர் வீசும்வச்சிர தேகம்- குக்ஷமிது
பச்சைமா ணிக்கம் பருமணிபோ லுண்டையதாய்
வைச்சபொரு ளாண்டே வயசு. 1048

பச்சையிது ரத்னம் பட்டவெளிப் பிரகாசம்
சத்துளம ரசமிதுகா ணாண்டே- சத்ததுவும்
அற்றது காண்களிம்பு அறுபத்து நாலுமறுஞ்
செத்ததுகா ணமுரியினால் சீர். 1049

வேறு-கவி

சத்துநவ ரத்னமிது எத்ததுமு டைத்து
வித்துகுரு கன்னமது வீரமணி கூட்டி
யெத்தது மதிப்பிறையின் விந்துநீரி லாட்டி
ஓத்தொரு விநாடியினி லெத்துகுகை யாண்டே 1050

தருவள்ளுவநாயனார்

ஊதியெலி காரமிட லுதவுரு குங்காண்
வீதமொரு கிண்ணிகுகை மேவுமெழு கூட்டி
வாதிகரு முடிகரு மண்ணதுவி னாலும்
தாதுவடி கட்டிவருஞ் சத்துமிது வாண்டே. 1051

கிண்ணமதில் குதமொரு சேருவதி லூட்டி
வண்ணதிரு மேனிரசம் வாங்கியதில் சேர்த்துக்
கொண்ணைசரக் காமதுவி னாலுங்கடை யச்சேர்
வெண்ணிறமதாகிரச வெண்ணெயது வாமே. 1052

வெண்ணெயில் வெங்காரமிட விராகனிடெ யூட்டிக்
கண்ணின்மணிபோலவுங் கருங்குகையிலிட்டுக்
கிண்ணியது வேகம் படரத்னமிதுதங்கம்
மண்ணினுட காலவரை வாள்பகர்வாராண்டே. 1053

முசையிலடக்கியுமி மேலுங்கரிதாக்கி
ஓசையிடலுதியிடு உண்மையிதுகண்டாய்
வாசமலரம் பிகைவாலாம் பிகையைப்போற்றி
வாதரச சூதமணிவாலை யருளாண்டே. 1054

இம்மணியும் பாலிலிட எண்விதநீர்வாங்கும்
அம்பலர் கடாக்கடிமருளாயிரத்தெண்மாற்று
சம்புதிருவள்ளுசதாசாம் பவனுமாகில்
அம்புலியில் வாதிகளறிந்து வழி காணே. 1055

காரியெனும் வங்கங்கருவங் கமதுசேர்தான்
வாரியயச் சட்டியிடுவட்டியதுமுடி
நாரியர்கரோணிதமதாகு முருவீரின்
சீரியரசத்தையிடு சேருக்கொருபலமே. 1056

வேறு

வங்கசல நீரருவி யூதிவிட வருகும்
வாங்கும்ரச சூதமணி வாலைரச மாக்கும்
ஓங்குமுனை குப்பியிலு றுக்கிரச வாதி
ஓகோபுல னங்கள்மய லோகவய மாண்டே
யெங்குமதி தீபவொளி சூழுமுனை மீதில்
ஐங்கரன் பதக்கமல செங்கதிர் விலாச
மங்களமி வைதொழிலு ரைத்தபரி வேதை
தங்கரச வங்கமிது சாட்சியறி யாண்டே. 1057

வெண்மதிவெண் வங்கரச மேவுமயத் தாடி
வித்துஒரு சேருருக வெண்சாரணை மூவி
உண்ணும்ரச மோர்பலம தாகவிடு வீர்காண்
ஒடுருக ஆடிசல மோடியது பாயும்
கண்ணும்ரச வாலையது சூதமணி போமோ
டண்ணுவிடுஞ் சுத்தசல வெள்வங்கநீ றாலும்

கொண்ணுவிடு மேகுளிகை கோடி பரி வேதை
குப்பியில டக்கிரசங் கொண்டிடவுஞ் செய்யே.

1058

இந்தரச மாமதுவு மேமரச மாசும்
அந்தரச தேய்வுஇடை யயமதிரு பத்தும்
இந்தகுதை தன்னிலது நீரதுபோ லாகில்
அந்தமதி வங்கமோ வராகனிலை யூட்டே.

1059

ஊட்டியுமி யூதியெடு பத்தரையு மாசும்
ஒடிடுமிர சிதமெனு மொண்ணரையு மாசும்
காட்டியவெண் வங்கரச முப்பதொரு வஞ்சும்
காட்டையில் வராகனிலை கனகமது வாண்டே
ஏட்டினில்வி திப்பதனு போகியரு ளாலும்
எட்டியிது பத்தரையு மேருமய மாசும்
நீட்டிடுங்கா ரீயசல குதரச வேதை
நாட்டினிலு முண்டுரச நன்பரிசப் புகையே.

1060

புகைக்குஉமி குதரச வங்கமிது கோடி
பொன்மயம் வராகனிலை போடுங்கரு நீரு
துகைக்குப்பதி னாயிரம ணங்குஇடை தேய்வு
குட்சமிது குதுமிது குதமிது சொன்னேன்
நகைக்கரச வாதமிதுக் கேவலது செய்யும்
ராஜர்களு நாடுமகிழ் நாமிவர்க்க மைத்த
வகைக்குநவ லோகபரி தங்கமய மாசும்
புகைக்குநிக ருண்டோசெய பூபதிகா ணாண்டே.

1061

வேறு

கின்னமதி லன்னமொடு ஆவினமிர் தங்கள்
அன்னமறு சுவையுமொடு அதிதவகை யெல்லாம்
இன்னவகை யுள்ளசட மென்றனநிற மாசும்
வர்ணபரி தங்கவொளி சொன்னேன்தொழி லாண்டே.

1062

அமுரியிதி லுண்ணசட மாக்கையழி யாது
அமிர்தவொளி மதியுங்கதிர் வழலையதி னாலும்
அமிர்தரச பானமுறு காயம்பெல மாசும்
அமுரிரவி மதிதரச வேதையொடு வாமே.

1063

கற்பமதி லுண்ணசட சொற்பமது வல்ல
விற்பகவி னோதரச பானமதி னாலும்
உற்பகந ரம்புதச நாடிவலு வாகும்
இப்பொருள றிந்தவர்கள் கற்பனைசெய் வாரே.

1064

அக்கினிமி குந்துவள ரந்தமது கோடி
திக்கினில்சித் தாதிகளுஞ் செய்கையுணர் வாரோ
கைக்கனியி தற்குமணி மந்திரம றிந்தால்
அக்கரையுந் தாண்டியனுக் கிரகம்பெறு வாரே.

1065

தருவள்ளுவநாயனார்

முப்புவும நிந்துமுரை தப்புமோகை பாகம்
இப்படியு டற்குறியுஞ் செப்பிடுஞ் சாஸ்திரம்
சொற்படியு ரைத்ததிரு வள்ளுவனு ணர்ந்த
இப்புனியி லும்மறிவ ரெந்தனுரை யாண்டே.

1066

வேறு-கவி

ஆட லாங்கட லுப்புவி னால்ரசம்
காடெ லாமுடல் காந்த மலரினால்
ஒடெ லாம்ரச வாதிகள் தேடினும்
வீடெ லாம்வெளி வேதைக் குருவதே.

1067

உப்பென் றாலுரு வானஉப் பேதுகாண்
செப்பி னார்தெட்ச ணாய னருளினால்
கைப்பு மாறிக் கடல்நுரை கட்டியும்
வைப்பு காண்கடல் வாரிக்கல் லுப்பதே.

1068

காந்த மாமலர்க் காட்டினி லுப்புகாண்
ஆய்ந்து பார்க்க அடிமூல சுன்னமாம்
மாய்ந்து மாய்ந்துவ ரும்புளி மாறினால்
தோய்ந்து அப்புவுந் தோய்ந்தது சொக்குமே.

1069

அமுரி யுப்புமப் பூவுங் கடல்சலம்
அமுரி யுப்புமடி மூலம் புக்கினால்
அமுரி யுப்புமம் மண்ணதில் பூர்க்குமாம்
அமுரி மூல மதிதசன் னங்களே.

1070

காந்த மாமலர் கதிரெனுஞ் சூரியன்
ஆய்ந்து பாரு மதுபுளி மண்ணுதான்
சேர்ந்து தான்கடலுப்புவுங் கூடினால்
ஈந்து தானு மிதுநிக ரில்லையே.

1071

காடுகாடுகா டென்றா லறிவரோ
காடு தான்கரு கண்ட மகத்துகள்
வீடு வீடுவீடென் றாலுன்னுக் குள்ளே
நாடு நாடெலாம் நாடித் திரிவதே.

1072

வறுமை யேன்வரும் வாதிக ளுங்களுக்
கருமை யில்லைகாண் கல்லுப் பறிந்ததால்
உருமை யாயரு வானகல் லுப்புதான்.
சிறுமை யேன்வருஞ் சித்தர்சொன் னார்களே.

1073

வேறு-கவி

இடையுடன்பின் கலை

யிலங்குமதியிரவி சூழுமணிமுடியினில்
விடபரங்கிரியில் மிர்தஞானசுக
வெளிகடந்து ஒளிமேவியான்

சடைமுடிமகுடமலர் பொழிந்தருளில்
தற்பரத்தினடி தொழுதுயான்
நிடதராஜயோக வாலைகுண்டலியினிமலி
தாளடியைப் பணிசுவாம்.

1074

மகிதலங்கருவூரிலகு நாடியல்
வாரிகுழ்மதுர வேணியில்
அகிலமேவுநதி சந்திரபுஷ்கரணி
அமிர்தமாமதி தன்ரவிபதம்
பகிரதிகள் திருநடன பொற்கமல
பாதபங்கயமு நாடியான்
கெவனஞ்சு சடாதரமேவிவளர்
கெதியில் நின்று தொழுதேத்துவாம்.

1075

மருவுஞான வொளிமதி விளங்கு
மணிமலர்முடிக் கமலமீதினில்
கருவூர் நாடுதிருநடன காயபுரி
கருணைஞானத்தமிழ் பொழியவும்
திருவருள மிர்தஞானவெட்டி
தெளிந்ததோதியாழு மிவைகூறுவாம்
இருள்விளங்குமனுக்கிரக சோதியரு
என்னாலின் மொழியையோதுவாம்.

1076

பொதிகை மேவுமகத்தீசரா லெனது
போதஞானதமிழ் வாக்கியம்
மதிவிளங்கும் ரவிசுடர் பதம்ரவி
மலர்பொழிந்து தொழுதோதினான்
விதியிருந்துமதி பாலுணர்ந்து
விழிசூழியறிந்து தமிழ்பொழியவும்
பதியஞான பரிபுரணத்தினடி
பாதபொற் கமலம்பணிசுவாம்.

1077

சண்டமாருதக் குழம்பையானருளச்
சனகனாதிபல முனிலரும்
அண்டர் கோனருள் பதினெண்பேர்
மகிழாயிரத்தைந்து நூறதும்
தெண்டிரையங்கடல்மேரு தோறுஞ்
சிவஞான சித்தர்கள் புகழ்ந்திடக்
கண்டிரோஜெகதிமானு காளுடலில்
காயசித்தி குழம்பாண்டையே.

1078

தன்னைத்தானறிய சண்டமாருதமுஞ்
சாம்புவனருளுஞ் சார்புவி
மன்னர்மண்டலிக ராஜபூபதிகள்
மகிதலத்தினிலும் வாழ்பவர்

உண்ணுங்கற்பமதுக் கொன்றுகோடி பல
 ஊழ்வினைக்குமிது அவிழ்தமாம்
 வென்றிடும்வினையை வேதையாமிதனில்
 வெகுபேய்ப்பிணி நோய்விடுவதே.

1079

மூலசுத்தியிதில் மும்மலங்களாறு
 முன்னோர்சொல்லுங் கரிசாலைதான்
 வாலையாகும்ரசவாதமும் வருதல்
 வானோர் சொல்வதும் வல்லாரையேன்
 காலையாலையதுங்கார சாரமுணர்
 காயசித்தியொடுங் கற்பமாம்
 சோலையாமலர் விலாசவாசமெனு
 சூக்ஷ்மசூக்ஷ் சடாதாரமே.

1080

சண்டமாருதக் குழம்பு தரு

சண்டமாருதக்குழம்பிதுகாணு மென்னாண்டே- பிர
 சண்டதேகமொழிந்தேவச்சிர தேகமாநன்றே.

அண்டரண்டம் வானத்தளாவிய மாமலைகுழும்-வேணி
 அற்புதசந்திர புஷ்கரணி தீர்த்தம்வாழும்-கதிர்
 மண்டல மண்டரண்டங்க ஞாலாவியவாசி-மதி
 மண்டலஞ்சூடிய மாமலர் ஞானோபதேசி-சுழி
 நின்றிலகுந்தென் பொதினுகவளர் தெகூணாயன்-செகம்
 நீடுலகும் புகழர்ச்சித்து பூசிக்குநேயன்-அருள்
 கண்டுபொற்கமலபாத பங்கயத்தைநாடி-பிர
 சண்டமாருதக் குழம்பை யருளுவேன்தேடி- சண்ட

1081

மண்டலமண்டரண்டங்களும் பேதித்துப்-போகும்
 ராமபாணத்துக்குப்பின் னிளைப்போகாமலுஞ்சாடும்-சர
 மண்டலங்கட்டியறுத்திடலாந்திவ்ய அஸ்திரம்-சார
 காரத்தினாலறுபத்துநால் வருமெம்மாத்திரம்-சுர
 பாணத்தினால்மேகந்தீவதீ பாந்திர மேகம் சேத்துமந்- தொண்ணூற்றாறு
 மொருபகஷத்தில் நீறியும்வேகும்-கரை
 காணப்பிரசண்டத்தைச்சொல்ல என்னால்வெள்ளேடில்லை
 கர்மநோய்கள் துலைந்துவச்சிரதேகமாங்கல்லே-சண்ட.

1082

வென்றிடுங்காண் வினைஊழிபறந்திடுந்தங்கம்-மேகம்
 இருபத்தொன்றுநூசிபோல் பறந்திடுஞ்சிங்கம்-வருங்
 கண்டசூலை கூடியகாசமரோசிகங்குன்மம்-குத்தல்
 மண்டையிடிமதுமேக மகோதரந்துன்பம்-வாய்வு
 அண்டவாதமரையாப்பு கர்ணிகமும் வயிறுநோய்
 நெஞ்சுதொண்டைவலிதொடைவாழை பலத்திரஞ்சுர நோய்- புகை
 கொண்டு புண்புகைகளண்டப்புற்றும் யோனிப்புற்றும்-குடல்
 வாதங்கூனிவாதஞ் சந்தவாதங்கள்னப்புற்றும்-சண்ட.

1083

குதங்கெந்தியரிதார மனோசிலைபூரம்-கெவுரி
 குஸ்திரநாபியிருவி நிர்விஷம் விங்கம்-பத்தும்
 சோதியீரைஞ்சுவராகனிடெ கொண்டுசீலை-கயிறு
 தொங்கலிட்டுப்பாண்டந்தோளாந்திர மெனும்வாலை
 அமுரிவிந்துநாலுக்கொன்று மூலப்புளியெனுங்காரஞ்சீனம்
 வெங்காரம் பூநீர்வெடியுப்புதேனுப்புச்சாரம்-பானம்
 வேதைஉப்பு அப்பு மிந்துப்புடன் மேனியுருவிவளையில்
 மேவுமீரஞ்சுவிசித மறிந்தருள் மருவி - சண்டை. 1084

லவணமீரஞ்சுமிடைசரக்கவ்விடைதூக்கி-சாரங்
 கவனத்துடன் காரநீர்தெளிந்தேயன்னீர்தாக்கி-இன
 மவுனத்துடன் காரசாரத்தில் நீறதில் மூட்டி-உப்பு
 லவணத்தையும் பொடி செய்துநாதவிந்திலூட்டி-பாகங்
 கெவனத்திலும்பாண்டங் கேசரமாகவுஞ்-சாற்றி
 வாலையுவனை யெனும் பதம்போற்றித் தோளாந்திரமேற்றிக்-கனல்
 கவனமதாகநீர் தொக்கிடவன்னியைத்தாழ்த்தி-சோதி
 கமலப்பிரகாச ஒளிவுவரும் பதமாற்றி-சண்ட. 1085

பார்த்துவரும் பதம்பாய்ச்சிப்பீங்கானதில்காரம்-பின்னுங்
 கார்த்துக்கதிரவன் வேகம்படஒருவாரம்-இதை
 சேர்த்துவைத்திடுஞ்சர்க் கரையைப்போல்வரும் பாகம்- மருந்
 தேத்துந்தோளாந்திர மெடுத்துமேவிடும் வேகம்-ரசம்
 வேற்றுமையில்லாமிகவுமேன்-மேல்கற்றிப்பாரும்-மெழு
 கேத்துஞ்சரக்கதிதங்க ளானத்துமேதேறும்-அருள்
 சாற்றிமதிமலர்ச்சற்குருமா முனிபாதம் - வகை
 நிறுந்துசரக்கு நிகரிதுக்குத் தொந்தபேதம் புகழ்-சண்ட. 1086

வாதமடக்கியுந்திப்பிலி சுக்குடனோமம்-வளர்
 சீரகம்ரெண்டு அரத்தைப்பறங்கிக்குரோசாணி- கடுகு
 வீரம்வராகனிடெபொன்னிறமதாய்மேவும்-கனல்
 நீதமதாய்ப்பதமாகச்சரக்கிதை வெதுப்பும்-பின்பு
 பேதம்வராமல் பொடிபிலக்கநாட்டியிடித்து-ஆண்டே
 சேதம்வராதெந்தன் செய்பதங்கள் வரமுடித்து-மேலும்
 நாதவிந்துகருவூர் வளநாட்டினிலிலகும்-வேத
 ஞானமொரு நன்னூலாயிரத்தைந்நூறுமாய்ந்தோர்க்கிலகும். 1087

அதிமதுரங்கோஷ்டங் கடுகுரோகணிகடுக்காய்-சிங்கி
 அக்கரகாரமாவாரையுங் காக்கணஞ்சிவதை-பிதுர்
 துதியீரைஞ்சுமெடுத்துப் பொன்வறுப்பாய்த் தொடுத்துப்-பொடி
 விதித்துவடித்துகஸ்தூரி குங்குமங்காயம்-பச்சை
 மதித்திடுங்குரோசனை வகையிது மஞ்ச-மகிழ்
 வதிகமொன்றுவராகனிடெ வகைக்கொன் - றுளங்
 கதித்திடுமுன்போலப்பொடியுதுஞ் செய்துபாகம்-பதங்
 கச்சுருந்திராட்சி பனைவட்டுந் தேங்காயின்கறியும்இவை -சண்ட 1088

தருவள்ளுவநாயனார்

பொருந்துமப்பிகைப்பொற்கமலம் பதம்பணிந்து-வாளம்
 மருந்ததைச்சுத்தி வசப்படுத்தி அவ்வகையில்-பதம்
 இருந்தமருந்துமீவ்வெடை யைம்பதுவராகன்-நெடுந்
 துருந்தமாகத்தொடுத்துச் சற்குருவைத் தொழுது-சுகம்
 விருந்தமுன் மருந்தருந்திடுநூறுமாச்சு- பற்பம்
 விராகனிடெ செம்புவெண்ணிறமாகவும்-பாச்சு
 குருபுருவத்தின் சுழிமுனைமலர் சொரிந்து-புகல்
 புனிதமா மெனுங்குளிக்கல்லதனில் பரிந்து செய்கை-சண்ட. 1089

கோமட்டி மாதளம் பழத்தின்ரசம்விடுத்து-இணை
 குறுக்கிடாமலுமூன்றுநாளாட்டிஎடுத்து-மெரி
 யாமணக்கின் வித்தில் தயிலமாமதுமிறக்கி- அருள்
 அத்தயிலம்விடும் பதமாயாட்டிடுமுன்போல்-இவை
 பூமணக்குங்கருநொச்சி வெள்ளறுகுதுளசிபுனல்-கண்டு
 பொற்கையான் வல்லாரை கரிசாலைபிரமி-சங்கும்
 ஏமரச மெறிந்தெலுமிச்சம் பழரசந்தான்-இதை
 இடைவிடாமல்வகைக்கு மூன்றுதினமருவி- சண்ட. 1090

வகைக்கொன்றுவித மூன்று நாளிராது முலி- செய்கை
 வகையதாயுணர் முப்பத்தைந்துநாளாட்டியும் வழித்து-இவை
 துகைகணக்கறிந் தொருமனதொன்று சுகமாய்ப்- பின்னுந்
 துன்பம் வராமலுமின் பசையோகவைவராக்கியம்-மயல்
 நகைநகைத்து மினுக்கிக்குலுக்கள் வாசம்-மேலும்
 நாடிநாடிடாமலும் ராசயோகந்தனில் நேசம்-குரு
 உகையிதற்கு வாலாம்பிகைபாதமென்னோடே-தொழு
 துள்ளங்கனிந்துடன் வள்ள லெனும் பதம்போற்றி-சண்ட. 1091

சண்டமாருதக்குழம்பை வழித்துச் சிமிளில்- ஏனஞ்
 சார்வாய் வெகுபந்தனங்களடை வாய்நெற்பாண்டம்-மறை
 மண்டலம்வைத்துவாலாம் பிகைப்பொற்பதம் பணிந்து - வரும்
 வல்வினை யூழிமகா சுரஞ்சன்னிகள் மாந்தம்- பாலை
 தண்டிடுமுகல் பிரளியுமுள்ளுடனிகவும்- மிக
 கக்கல்கறுத்தகிர கதோஷமுங்கவுசி- வலி
 நின்றிடுமார்ச்சையும் விக்கலுமேப்பமுமிரைச்சல்- உஷ்ணம்
 வெறுப்புமதுப்புங்காக்க வலியதுங் கொறுக்கை- சண்ட. 1092

குமரகண்ட வலியக்கினிமந்த முங்குலை நோய்- குடி
 கெடுக்கும்வாய்வினால் மூடிக்குக்கடிப்புப்பிடிப்பு- இவை
 திமிருடன் தசவாய்வு மெழுப்பிடுங்குழம்பு- கிண்டி
 திப்பிலிசுக்குடன் மிளகுந் தேனைவிட்ட ரைத்து-அதில்
 சமரச மெனுங்வட்டிக்கழஞ்சிப்பிரமாணம்- உண்டைதனை
 யதுக்குள்ளுமப்பிட்டுத்தாக்கிடு நோய்க்குரவி
 அமிழ்தமிதுவெனுங்காலையில் நோயதற்குது-மிந்த
 அவிழ்தமூட்டி முன்னம் வேம்புடன்பத்திரி- சண்ட. 1093

அகாரஉகார ஓங்கார மூன்றெழுத்தி-னாலு
 மதமாகும்பிணிநோயகன்று விடும்படி- அதமாய்ச்
 சிகாரவகார நகாரமவ்வெழுத்தும்-செபித்து-உள்ளந்
 தெளிந்துட நூற்றியெட்டுஓதிடு- முபமாய்
 விகாரமதாகி யநோய்கள் பறந்திடுஞ்சுகமாய்- விதி
 மேவி அவிழ்தம் விளங்கிடுமெஞ்சு நாளகமாய்க்- காலை
 சுகாதிசுகமொருவேளை கணக்காய்ச்-சொன்னோம்
 தொழிலாளியானால் மணிமந்திர மெனும்விழ்தம்- சண். 1094

பிரசண்டமாருதபேதா பேதம் பிரித்தாண்டே- சொல்லும்
 பெரியோர் வரப்பிரசாதகத்தாலிதுகண்டே- பிணி
 குறைவாராதுகாண்பத்தியமுமிச்சா பத்தியம்- குலை
 குலைந்துநோய்கள் போங்குணவல்லியமிந்தக்குழம்பு-பின்பு
 திரையில்லாமலுஞ்சுக்குடன் திப்பிலிமிளகும்-வெந்நீர்
 தினுசதைக்கொண்டு சுரசமதில்தேனுங் கிண்டி
 பரவசமிது அவிழ்தமுங்கொண்டு பாய்ச்சி-பரி
 பூரணமாகவுங்காலையிலஞ்சுநாள் முன்போலருள்- சண்ட. 1095

வாலப்பருவம் வருமளவில் வந்தகுன்மம்-மதி
 மயங்கியுங்கடல் புக்கிடும் பாரிதுபரிசை- பின்னும்
 மாலைப்பருவமது நாலும் பத்துடன் சென்றால்-வஸ்து
 பானத்திலுங்குழம்பெடுத்துக் கிண்டியிட்டிடி- இன்பச்
 சோலைமறப்புடை கொசுவுத்தேனதில் பாய்ச்சி- இந்த
 சூலைபதினெட்டுக்குள் மமெட்டும் பறந்தோடு- சொல்லும்
 வேலை விழிமடமாதுகுதகத்தி னோய்க்கு
 மிதுவிடு மந்தப்பாக மேதினி யோர்களுக்காமே- சண்ட 1096

கொச்சகம்

வேல்பொழியு மதுர விற்பரிச வாலையருள்
 பாலுமெனக் கூட்டிமதி பானமிர்த மேபொழிய
 ஞாலமெனு ஞானவெட்டி நன்னூல்விதி யாய்விளங்கும்
 ஓலமிடு மம்பிகையை யுள்ளுணர்ந்துகண்டேனே. 1097

தேனருவி பாய்ந்துசலந் தேங்குமடை யோங்கிவளர்
 வான்பொழியு நாதவிந்து மார்க்கமிந்த வாறதனால்
 நான்மகிழ்ந்து நோய்தனக்கு நாட்டிலனை வோர்க்குமிது
 ஞானபண்டி தர்க்குவிள்ளும் ஞாயமிதைக் காண்கிலரே. 1098

கலித்துறை

பதினாறு கண்ணி மதிரவி சூழும் பாடலையான்
 விதிவாறின் மூல விவேகத்தி னாலறி விட்டகுறை
 அதிவீர ஞானி திருவன் ஞவன்மொழி யவனிதனில்
 நிதிமேவி யதன மளித்தாலு மிந்நூல்நிகழ்விலதே. 1099

தருவள்ளுவநாயனார்

கற்றாலு ஞானக் கருத்தறிந் தோர்கள் கமலபதம்
பெற்றாலுஞ் சித்திப்பே ரின்பக் கல்விபிற வாதமுத்தி
வைத்தாலும் வெற்றி மருவி யவர்பதம் வணங்கவுமயான்
சித்தாதி சித்தர் பதினெண்மர் தந்த திரவியமே.

1100

வெண்பா

கண்டரோ பண்டிதரே காலைதனில் கிண்டியது
சண்டமா ருதக்குழம்பைச் சாற்றினால்- எண்டிசையில்
சீரகமாங் கடியாயத்தில் தேனும்பஞ்ச தாரைவிட்டு
நீரதுவு நாள் மூன்று நேர்.

1101

நீர்ச்சருக்கு நீர்க்கடுப்பு நீரடைப்பு நீர்ச்சுரப்பு
பாரதித மேகமதும் பட்டுப்போம்- நீரதனால்
நிம்பப் பழத்தினுட னீரதுவிட் டீட்டியபின்
கம்பிதந்தி மேகம்போங் காண்.

1102

வாதமுதல் வாய்வும் வரும்பித்த சேத்துமங்கள்
மாதவிடாய் சூதகமு மாண்டுபோம்- கோதையே
அவரை தொவரை அரக்கீரை தூதுளங்காய்
விரையில்லாக் கத்திரிப்பிஞ் சாம்.

1103

இருவினையால் தாக மெடுப்பதனா லென்றறிந்து
கருத்தறியா தென்னவிதங் காரணமோ- இருவினையோய்
விகாரமது சன்னிவிடு மூன்று நாளதனில்
அகாரமது நீரதனா லாம்.

1104

சார மதில் கிண்டிச் சண்டமா ருதக்குழம்பு
தேறவுங் காணிஞ்சி ரசந்தேனும்- சாரமதில்
அதிகாலை யுண்ண அகலுஞ் சுரதோஷம்
சதிசெயுஞ் சன்னியும் போம்.

1105

விருத்தம்

அரத்தையா மணக்கெண்ணெய் யாடா தோடை
அதன்ரசத்தில் குழம்பதுங் குன்றி தாக்கி
கரசமிது அவிழ்தமதை யுதைய காலைச்
சூரியனைத் துதித்துபணிந் துடனு முண்ண
பரிட்சையனு போகமென்ன சத்த பேதி
பலாபலத்தைக் கண்டுமருந் தூட்டு வீராய்
வரட்சியொடு வாய்வுதச வாதம் பித்தம்
மருவிவெகு நாளிருந்த மந்தம் போமே.

1106

அன்றுவிட்டுப் பின்புதைய காலந் தன்னில்
அறிந்துகுழம் பதனில்குன்றி நாலுக் கொன்று
கண்டரோ பண்டிதரே பால மாந்தங்
கருதுமுன்பு செய்கைவிதங் கருதி டீர்காண்

தெண்டிரையில் குழந்தைகளுக் கிசவு மூர்ச்சைத்
தெளிந்திடுங்கா னுப்பிசமு மள்ளுந் தீரும்
தண்டுமொன்றாய்ப் பிரளிசத்தி விக்கல் மூர்ச்சை
சாந்தமாஞ் சாந்தமில்லா மறுநா னூட்டே.

1107

நாவறட்சி தோஷமொடு சுரமுஞ் சன்னி
நாள்தோறுங் கனசுரமு நாடுங் காலை
நாவுகரித் திடவரிது குழம்பிற் குன்றித்
தனையெடுத்து நாவிரண்டு பாகம் வாங்கிப்
பூவையர்க்கு முன்பதுகா ணாவில் தேய்த்துப்
புகல்வீராம் சுடுவெந்நீ ரரையா ழாக்கு
பாவையெனு மைந்தருக்குப் பின்பு ஆண்டே
பாய்ச்சிவிடு குழம்புகுன்றிக் கால்பங் கூட்டே.

1108

ஊட்டுநிலத் துளசிஅவித் துடன்சாற் றைக்கொண்
டுரைத்துமருந் துடனேயுட் கொள்வீ ராகிவ்
சாட்டியமாங் கிருமிபழ மலமும் போக்குந்
தசையுள்ள வாய்வுமுதல் ரெணமுந் தீரும்
பாட்டிலிந்தப் படிசொன்னோம் பாரிவ் மாண்பர்
பண்டிதரே யுங்களுக்குப் பலித மாகும்
நாட்டினில்நா லாயிரத்து நானூற் றெட்டு
நல்வினையுந் தீவினையு நாடா தாண்டே.

1109

பரத்தையர்க்குப் பழம்புளியு மிளநீர் கூட்டுப்
பாலருக்கு மருந்தூட்டிப் பால்தா னூட்டு
சுரஞ்சன்னி தோஷமதுக் கிச்சா பத்தியம்
சுண்டைக்காய் வற்றலரைக் கீரை யாகும்
உரிசையென்ற உப்புவுறுத் துள்ளுக் கூட்டு
ஒருபோது மன்னமது முண்பீ ராகிவ்
அறிவீராய்த் தசவாய்வு நோய்கட் கெல்லாம்
ஆகாது மாங்கிஷமு மாகா தாண்டே.

1110

பாசியுடன் பருப்புமொச்சைக் கடலை மச்சம்
பாக்குவெற்றிலை புகையிலை சுண்ணாம்போடும்
காசியெனுங் கட்டியொடு கனிகள் தேங்காய்
கன்னலொடு நல்லெண்ணெய் காற்று நித்திரை
பொசிப்பெடுத்த பின்புரவி யறக்க மாகா
பொழுதுகதிர் போனபின்பு புகல்வீ ராகிவ்
தூசிபோல் பறந்துவிடுந் துன்பம் போகுந்
துரைராஜ பண்டிதர்க்குச் சொல்வீ ராண்டே.

1111

மாதர்கருக் குழியில்செனித் திடுநோய் குலை
வகையாறு விதமதுவு மணுகும் காலைப்
பதராகுங் கருக்குழியில் சதைதான் மூடிப்
பாயாது விந்ததுவும் பாழாய்ப் போகும்

விதரமாங் கருக்குழியில் கிருமி சூழ்ந்தால்
விந்ததனை யுண்டுவெறும் பாழாம் பூமி
போதரவாய்க் கருக்குழியில் பூநீர் கர்ரம்
பூர்க்குமந்தப் பூமியைப்போல் பூத்தா லாண்டே.

1112

பூர்க்குமந்தப் பூநீரு உவருண் டானால்
புளிப்பாழு விந்ததனைப் பூநீ ருண்ணும்
ஏர்க்காது இடம்விட்டு இடம்தான் விந்து
இருப்பிடம்விட் டிடம்பாய்ந்தா லினிசெல் லாது
கார்க்காது கருக்குழியில் வாயுவுஞ் சேரக்
கட்டிடுமோ நாதவிந்து கனல்நோய் சேரும்
பார்க்கபனிக் குடமுடையும் பனிநீர் போனால்
பாழாகும் விந்துவும் பாழ்தா னாண்டே.

1113

ரதிபுருஷ ரிடுவருந்தான் புணரும் போது
நாயகிதன் கருக்குழியில் நாத விந்து
விதியுமதி யிரண்டிடமும் நீறாய்ப் போகு
மிஞ்சிஇடி யிடிக்குமிந்த வேகம் போலாம்
பதியைவிட்டுப் பதியிழந்து பாயும்விந்து
பரத்தையரெண் சாணுடலும் பஞ்சு போலாம்
அதிவிதமாய்ப் புணர்ந்ததனா லண்ட பிண்டம்
அண்டஇடி யிடித்ததுபோ லாகு மாண்டே

1114

இந்தவிதம் யானறிந்து அனுபோ கத்தை
யினியுரைத்தேன் யாவர்களு மினமாய்க் காண
அந்தமுட னறுவகைதன் குலை யாலும்
அணுகாது புத்திரேட்சை யமைக்கும் வாறு
சந்ததமாய்ச் சதைமூடில் சதையைத் தின்ன
சண்டமா ருதக்குழம்பிற் பணந்தா னொன்று
விந்தையுடன் சீலைதனில் விரவிப் பூசி
மிகுந்தரவி முகந்தனிலும் விளங்கு வீரே.

1115

வற்றிவிட நீர்த்திரியி லந்நீர் சண்ட
மருவிய பதனமதாய் வைத்துப் போற்றிச்
சத்தியெனும் பரத்தையர்க்கு அவிழ்தங் குன்றிச்
சண்டமா ருதக்குழம்பு சாற்று வீராய்
பத்தியந்தான் சங்கன்பழச் சாறு வாங்கிப்
பலமஞ்சில் மருந்திழைத்துப் பாய்ச்சங் காவை
சித்தியதாஞ் சதைகரைந்து குலை தீருந்
திரிதனை யாவிதனில் செலுத்தி டீரே.

1116

இருள்குழு மதிதனிலு மிருக்கும் வீட்டில்
இத்திரியைக் கொளுத்திரவி தனிலு மாட்டிக்
கருக்குழிக்கு னையநுடு நேராய் வற்றிக்
கருதிடவும் யோனிவழி புகைதான் பாயச்

சுருக்கமுடன் மாதுமண வாளற் கிந்தச்

சூட்சமிதை யறிக்கையிட்டுச் சொல்விச் செய்யும்

சுருக்கமுடன் புகையோனி வழியே பாய்ந்து

சதையெல்லாஞ் சுருங்கிவழி சாந்த மாமே.

1117

சாதுரிய மங்கையர்க்குத் திரிநா னிந்தச்

சண்டமா ருதக்குழம்பைத் தாக்கும் போது

வாதுசெய்யுஞ் குலையினால் மலடு மென்று

மாமுனிவ ரெனக்குரைக்க யானுஞ் சொன்னேன்

தீதுகளுமவா ராதுஒரு வேளை யன்னந்

தீங்கான புளிபுகையுஞ் சேர்க்க லாகா

பூதலத்தில் பெண்மலடு புகலப் போகா

புருடன்மல டெனுமிகவும் புகல்வ தாண்டே.

1118

கேவலமாங் கிருமியினால் குலை யொன்று

கிரகிக்கும் விந்ததனைக் கொச்சித் துண்டால்

மேவுமட மங்கையர்க்கு மலடென் றென்னில்

மேதினியோர் புகழ்வதுகாண் மெய்யென் றெண்ணிப்

பூவுலகில் செபதபங்கள் பூசை நேமம்

பிரார்த்தனைகள் செய்துபின்னும் புத்திரன் காணார்

ஆவதினார் லதற்கவிழ்த மாண்டே கேளீர்

அதிதசண்ட மாருதத்தை யருள்வ தாமே.

1119

அவிழ்தமென்ற குழம்பதனில் குன்றி வாங்கி

ஆகாச கெருடனந்தக் கிழங்குச் சாற்றில்

கவனமதாய்க் குழைத்து அதில் கற்கண் டிட்டுக்

காலைதனில் மூன்றுநாள் பருகும் போது

புவனையருள் பதம் போற்றிப் புகட்டும் போது

பொல்லாத கிருமியிருந் திடத்திற் சென்று

முவனமதாய்க் குழம்பதுவின் வேகத் தாலும்

முடுபனி போல்குழந்து முடுக்குந் தானே.

1120

முடுக்குமிரு பணயெடைதான் சீலைக் கூட்டி

முன்திரிபோல் திரித்துமூல ரவிதான் வீச

படுக்குமந்தப் பாவனைபோல் கவிழ்ந்து மூடிப்

பாவையர்தன் யோனிநடு மையந் தாக்கக்

கொதித்திடச்சொல் புகையதுகாண் கொடுக்கும் போது

கொலை செய்யுங் கிருமியெல்லாங் கொடியாய் விழும்

தடுக்கவொண்ணா நமனாலுந் தடுக்கப் போகா

சாந்தகுண மாமுன்று நாளி லாண்டே.

1121

ஊஷ்ணத்தால் கடுங்கார முடலுண் டாகி

உப்பதனால் விந்துப்பா யுருவ மாறி

வேழ்வினையாங் சுருக்குழியும் வெந்து புண்ணாம்

வெகுவிதஞ்செய் தாலும்விந்து தரியா தென்க

தருவள்ளுவநாயனார்

பூஷணமாய்ப் பாசனமுண் டுணர்ந்த தாலும்
பொல்லாத உட்காரச் சூலை யாலும்
ஏஷணையா யெரிந்தசயி லங்கள் மாறி
யிரத்தமெல்லாங் கருகியிளைத் திடுவா ராண்டே.

1122

இவ்விதங்க ளறியாம லுலக மாண்பர்
எடுத்துரைப்பா ரிதுமலடு என்ன பாவம்
செவ்வையினி மலடுகளைச் சிவனா லுந்தான்
ஜெயிக்கமுடி யாதுஜென்மக் கூறென் பார்காண்
அவ்விதமா யுரைத்திடுவா ரவனி மீதில்
அதுவந்தவித மறியார்க ளாண்டே கேளீர்
கவ்விடவுங் குழம்பதனில் குன்றி வாங்கிக்
கர்ப்பூர வெற்றிலைச்சா றதனிற் காணே.

1123

ஊட்டிடவும் மூன்றுநாள் மூன்று வேளை
உள்ளிருந்த வர்களைல்லா நீரில் சேர்ந்து
சாட்டியமாய் மலசலத்தைச் சாடுஞ் சாடும்
சடத்திலுள்ள கனல்வேகஞ் சாரித் தேபோம்
மேட்டியிந்தக் கருக்குழிதான் மென்மேல் சுற்றி
வெண்மதியுஞ் செங்கதிரோன் விளக்கத் தாலும்
நாட்டிவிடுங் குழம்பதனை முன்போல் வற்றி
நயந்துதிரி புகையதனால் நமனாய்ப் போச்சே.

1124

அடுத்தபுகை மூன்றுநாள் கொடுக்கும் போது
அவ்விடத்தி லிருந்தபுண்க ளாறிப் போகும்
தடுத்துபுவி மாண்பர்களுந் தடுக்கப் போகா
சாபமெய்து மவநசிய மசிய சுவாகா
கொடுத்தவிழ்த மனுபோகி ராச. யோகி
குவலயத்தில் ஞானபண் டிதனாய் வாழ்வார்
தொடுத்தேன்திரு வள்ளுவன்வாக் கமிர்த வாக்கியஞ்
சூஷுசடா தாரகழி தொழுதே னாண்டே.

112

தொடுத்ததிந்தச் சண்டமா ருதத்தைப் போற்றிச்
சூஷுமெல்லா மிந்நூலில் சொல்வேன் காணும்
கொடுத்துவிட்டா ருலகருக்கு மதியோ வில்லை
குணமில்லை வேதாந்தக் கூறு மில்லை
விடுத்துவிட்டா ராமாகில் வினையோ இல்லை
மெய்க்கருவை யறியாத வீணர் வீணர்
அடுத்துபனி ரெண்டாண்டு ஆசான் சொல்ல
அறியலாஞ் சாரவித்தை ஆண்டே கேளே.

1126

சூதகத்தில் வாய்வதுபோய்ச் சொக்குங் காவைச்
சுருதியெனும் வன்னிபித்தந் துணையாய்ச் சேரும்
மாதவிடாய் நாதமதும் வஸ்துக் கட்டு
மாதாந்தங் கடடினதால் மாது தேகம்

ஊதுவுடல் சரீரமெல்லாங் கருப்பை துந்து
உதிரநீர் சூசிகா வாய்வுந் தோன்றி
வாதனையால் வயிறுடம்பு பெருத்து லுதி
மகத்தான அடிமூலம் வாதஞ் சேர்ந்தே.

1127

மாதருக்கிவ் விதக்கூறு மருவுங் காலை
மங்கையர்க்கு மனிதர்சொல்லும் வாறு கேளீர்
சூதகமுங் கட்டினதால் கெர்ப்பங் காணுந்
தோகையர்கள் கண்டுமந்த விதஞ்சொல் வர்காண்
நாதமென்ற சூலையினால் கெர்ப்பச் சூலை
நாட்டிலிதை யறியபண்டி தஞ்செய் வாரோ
வேதமிந்தச் சூலையினால் மலடென் பார்கள்
வினைப்பயனை யொழித்திடவும் விளங்கா ராண்டே.

1128

கெர்ப்பக்கோ ளறிந்துவினை யொழிந்தோன் ஞானி
கேதமிலா ராஜபண் டிதனே யோகி
துற்பவித்த சூலையது நாத சூலை
சுக்கிலமுஞ் சுரோணிதமு மிரண்டுஞ் சேரா
கற்பகமாம் விந்துஒரு வழியிற் பாயுங்
கருக்குழியில் சுரோணிதமுங் கலக்கா தாகிவ்
முற்பகஞ்செய் தனுபோகக் கூறில் லார்காண்
முச்சுடரி னுதித்ததெனு மொழிய லாமே.

1129

மொழிவதுங்காண் சண்டமா ருதக்கு ழம்பில்
முன்பாகங் குன்றியிடை மூன்று நாளும்
அழிஞ்சிவேர்த் தயிலமதில் பலந்தான் வாங்கி
அத்தயிலந் தனிலரைத்து அதன்பின் கேளீர்
பழையபனைக் கற்கண்டுந் தேனுங் காசும்
பகுந்துடனுஞ் சேர்த்துவுணர்ந் துண்பீ ராகிவ்
மழையதுபோல் வாரியது மலத்தைப் போக்கு
மனதுதிடச் சித்தமதாய் மகிழ்ச் சொல்லே.

1130

துவரைமுள நீருஞ்சுண்டை வற்றல் கூட்டித்
தூதுபத் திரியினுட வற்றல் சேர்த்து
அவரையரைக் கீரையின கதுவுங் காயம்
அதிபேதிக் காலின்மோர் சுக்கு ஓமம்
விவேகஞான வெட்டியருள் பணிந்து போற்றி
வெள்ளுள்ளி சீரகமு மரத்தை யோடு
தவறாது இவ்வகைகள் சேரா தென்னில்
தகர்த்துவதும் புளிபுகையுந் தள்ள லாமே.

1131

தள்ளுவது வெட்டுநாள் திரிநா ளுண்டு
சண்டமா ருதக்குழம்பில் பணந்தான் ரெண்டு
தெள்ளிமையால் திரியதுகாண் முன்போல் செயது
தீங்கில்லா மூவேளை புகைதா னூட்டி

எள்ளளவும் பிழைவரா தென்சாண் தேகம்

இருந்த கெர்ப்பச் சூடதுபோய்க் குலை போகும்
கள்ளமில்லா நீர்களைல்லாங் கடலே புக்குங்
கருக்குழியுஞ் சுத்தியதாய்க் கருத லாமே.

1132

வாதமென்ற தேகியென்றா லஞ்சு நாள்தான்

மருவும்பித்த தேகியென்றால் நாலு நாள்தான்
நாதசேத் துமதேகி மூன்று நாள்தான்

நயந்துசண்ட மாருதத்தை நாட்டுங் காலை

வேதமெனுங் கியானமொரு எதீத மிந்நூல்

விதித்தவிதி யெள்ளளவும் வீண் போகாது

காதலிந்த சாஸ்திரத்தைக் கண்ட பேர்கள்

கைவிடார் கருக்குழியில் கருது வாரே.

1133

வெந்துகருக் குழியதுவும் புண்ணாய்ப் போகும்

வெட்டையி னால்தேக மீறிப் பாய்ந்து

உந்தியெனுங் கமலமதில் இரணங் கண்டு

ஒரிடியா யிடித்துவயிற்று வலியுண் டாக்கித்

தந்திரமாய்க் கிடைகொடுக்கா பிரட்டல் சோபந்

தாபம்வரு முழவினையாய்ச் சடத்தி லெய்தும்

விந்துவெனுஞ் சுரோணிதமி ரண்டுங் கூடி

யிருக்குமந்தக் காலமதில் வாய்வா லாண்டே

1134

வாய்வுமனு சரிக்குமட மாதர்க் கேதான்

மாதாந்தங் கட்டியது மருவு நாளில்

பாயும்ரதி புருஷருமே புணர்வா ராகில்

பரிதியெனு நாதமதில் விந்துஞ் சேரில்

தேயுவெனுங் கனலேகக் கனலி னாலுஞ்

செவ்விளநீர் போலவுமே யுதிரஞ் சாயும்

பேயதனால் பெரும்பாடு அதீத மென்பார்

பேருலகிற் கல்லெறியு முனியென் பாரே.

1135

சாயுமடை மதகில் சலஞ்சாரித் தாப்போல்

தங்குதடை யில்லாமல் சாரு மாப்போல்

ஓயாம லுதிரமது மோடிப் பாயும்

ஒருதிங்கள் நாதவிந்து ஒக்கச் சேர்ந்து

மாயுமட மங்கையரோ டனுபோ கித்தால்

மருவியுமே போகமதில் மகிழ்ந்தா ராகில்

துயிருமுன் றதுநாலு மஞ்சு மாறு

துகையேழு எட்டிரண்டும் பத்தும் பாழே.

1136

கருவுருவாய்த் திரண்டுகெர்ப்பங் கருது மாப்போல்

காசினியில் யாவர்களுங் கணக்கென் பார்கான்

உருவதுமுண் டாச்சிதென்பா ருலக மாதர்

உறுதியென்பார் துருதமென்பா ருவமை யென்பார்

சிறுவரெனும் புத்திரனென்பார் திருமா தென்பார்
 சிலபேர்க ளிதுவென்ன செய்கை யென்பார்
 வருஷது செய் வினையீதென்பார் வளர்பாண் டென்பார்
 வசனமெடுத் துரைப்பவர்கள் மாத ராண்டே.

1137

பத்துதிங்கள் சென்றுசரி யாச்சு தென்பார்
 பாரில்மட மாதர்வந்து பரிசோ திப்பார்
 கற்றுணர்ந்த பேர்கள்பெரு வயிறென் பார்கள்
 கடிந்துரைக்குஞ் சிலபேர்கள் குளிய தென்பார்
 குத்தமில்லாப் பலப்பலவாய் யோசிப் பார்காண்
 கூறுவே னாண்டையினிக் குறித்து யானும்
 சுத்தமெனுஞ் சண்டமா ருதக்கு ழம்பில்
 சூட்டியெடுத் தொடுகுன்றி கொடுக்கத் தானே.

1138

கொடுக்கலாந் தூதுளத்தின் பழத்தின் சாற்றில்
 குழம்பொரு பணவிடைதான் பொரித்துக் காயம்
 மடக்கலா மிந்தளடை பதினெட் டுந்தான்
 மத்தித்து மூன்றுநாள் மடந்தைக் கீந்து
 கெடுக்குமந்த உதிரமதாஞ் சூலை பாயுங்
 கெடுதிமல சலஉதிர மெல்லாம் போக்கும்
 விடுக்கலாங் கருக்குழியுஞ் சுத்தி யாகும்
 விளங்குமுன்பு திரிபுகையை விளங்க லாமே.

1139

சண்டமா ருதத்திரியை முன்போல் பாகந்
 தாக்கான யோனிவழிப் புகைதான் சொல்ல
 முண்டனெனும் வாய்வுகனல் மேக சூலை
 முச்சுடரில் வெட்டைகனல் மூல மெட்டும்
 கண்டிதமாய்க் குழம்பு அதி வேகத் தாலுங்
 கண்காணா தோடி அனல் புக்கு மாகில்
 உண்டிடவு முதிர்கூலை யோடிப் போகும்
 உடல்சுத்தி கருக்குழிதன் புண்கள் போமே.

1140

அறுவிதத்தால் சூலையெய்துங் கெர்ப்பக் கோள்கள்
 அடைவுதனை யறிந்திந்த வவிழ்தத் தாலும்
 பரவசமாய்ச் சொன்னதிந்நூல் யோகிக் காகப்
 பரீகைஷயனு போகமிதைப் பாரில் மாண்பர்
 கெருவமில்லாப் பண்டிதற்குச் சொன்னே னாண்டே
 கேவலமா யிருந்ததனா லென்ன வாய்க்கு
 மாறுபடா ஞானவிதி யறிவோ னாகில்
 மகாராஜ பூபதிபண் டிதனே ஆண்டே.

1141

வேறு- விருத்தம்
 அன்னையபி ராமிசிரோ மணியருளா
 லாண்ஸ்டயினி யவிழ்தஞ் சொல்வேன்
 'நன்னய்மாய்ச் சண்டமாரு தக்குழம்பிற்
 குன்றியிடை நல்கு வீராய்

மன்னம்மண்ட லீகருமே மகிழ ராஜ
பண்டிதனை வணங்கிப் போற்றி
பின்னிமித்த மறியாசுக சன்னியதும்
விலகிடவு மினிசொல் வேனே.

1142

வேம்பினுட வித்ததனில் வெள்ளாட்டுப்
பிச்சதுவிட் டிழைத்து மேலும்
செம்பதுவின் பற்பமொரு அரிசியிடைக்
குழம்புமரைக் குன்றித் தாக்கி
நம்பியது நாலுமொரு மித்தவர்க்கு
நாவதனில் நன்றாய்த் தேய்த்து
வெம்புதலை வாராமல் வெந்நீருங்
குடிப்பித்து மிகச்செய் வீரே.

1143

நயனமிரு வழியதனில் கவிக்கமிடுங்
கடுகளவு நாடி யேற்ற
பயமணுகுஞ் சன்னியதும் பறந்துவிடுஞ்
சரபாணம் பாய்ந்தாற் போலும்
துயரணுகா துயிருவிழி யதனில்நீர்த்
தாரையது சொரியு மாகில்
சயனமிது கனல்வேக மென்சாணு
தேகமெல்லாந் தணலா மாண்டே.

1144

தணல்பாயப் பாதாதி கேசம்வரை
யனல்குழுஞ் சன்னி தோஷம்
அனலருவி யரிக்கும்விதந் தொண்ணூறு
கடிகைமனோ வேகத் தாலும்
புனல்சொரியும் பேதியதாம் பத்தியமுந்
துவரைமிள நீருங் கூட்டும்
அனல்வேக மடங்கிடுங்கா ணொருவேளை
யன்னமது மருளு வீரே.

1145

மூன்றுநா ளிந்தவித மொருவேளை
யவிழ்தமது முணருங் காலை
நின்றுவிரு நாசியிலு முன்சொன்ன
வற்றியது நசிய மேத்தப்
பண்டுபழ கினதோஷஞ் சுகசன்னி
பறந்தோடும் பாரில் விட்டுக்
கண்டுமிந்தப் பெரியோர்கள் கருத்ததனா
லெனக்குரைத்த கருவீ தாண்டே.

1146

கொச்சகம்

காயா புரியிலகுங் கன்னியபி ராமியருள்
தாயா மதியமிர்தந் தந்துவர மேயளித்தாள்
மாயுர் மருந்தறிந்தேன் வாசிகொண்டு நான்மகிழ்ந்து
சாயா விருசுகமதின் சஞ்சீவி கண்டேனே

1147

மதுரசஞ் சீவியுமே வாசகதுகா ணாண்டுசென்றால்
விதுரனெனு ஞானசிங்கம் வெட்டியரு ளால்மொழியும்
சதுர்முகஷ்ட கோணவரைத் தாண்டிசண்ட மாருதத்தைச்
சுதனருள்தன் கிருபையினால் சோதிமதி யாயெனக்கே.

1148

கலித்துறை

பிரசண்ட மாருத மெய்ஞ்ஞான போதப் பிரபந்தமாய்
வரமுத்தி ஞான குறுமுனி வாக்கிய மகிழ்ந்தெனக்குத்
திரமாய் விதேகமுங் கல்வியின்பே ரின்பத் தேன்புகழ்ந்து
சரமாய தீத துரைராஜ பண்டிதன் சதுர்மறையே.

1149

வீராதி வீரஅதிவீர ஞான வெட்டியானும்
பேராற் பிரசண்ட மாருதபா ணப்பிர யோகமதால்
வேரான நோய்க ளதமாய்ப் பறந்து வெளிப்படவும்
தோரா தவிழ்த மநுபானஞ் சொல்லத் தொடங்கினேனே.

1150

வெண்பா

கண்டரோ பண்டிதரே காலைதனில் குன்றியது
சண்டமா ருதக்குழம்பைச் சாதித்தால்- எண்டிசையில்
மண்டலத்தோர் காண்க மருவி யொருவேளை
அண்டி பஞ்ச தாரையினி லாமே.

1151

வாதமுதல் வாய்வும் வரும்பித்த சேத்துமங்கள்
மாதவிடாய் சூதகமு மாண்டுபோம்- கோதையே
அவரை துவரை யரைக்கீரை தூதுளங்காய்
விரையில்லாக் கத்தரியை மேவு.

1152

விருத்தம்

சம்பழத்தின் சாறதனில் கற்கண் டிட்டுச்
சண்டமா ருதக்குழம்பு குன்றி கூட்டி
நம்புதலா யதிகாலை தனிலே யுண்ண
நாவறட்சி சுரதோஷஞ் சன்னி தீரும்
அம்புவியில் மூன்றுநா ளிச்சா பத்தியம்
அகன்றுவிடு மாண்டையினி யறையக்கேளீர்
கெம்பீர தானமிது விதித வேகஞ்
கேட்டரோ பண்டிதரே கேள்வி யாண்டே

1153

வேறு- விருத்தம்

அதிவீர சண்டமா ருதக்குழம்பி
லொருகுன்றி அவிழ்தந் தன்னில்
துதிசெய்து மாவிலிங்க மூலமெனும்
வேர்தயிலங் கழஞ்சி தூக்கி
விதியதுவாய் மிளகுசுக்கு திப்பிலிமென்
பொடியி லத்தேன் விரவிக்கொண்டு
சதிசெய்யும் வினையது காண்சச்ச
வாய்வது தசைக்குஞ் சாற்று- வீரே.

1154

சதிசெய்யுங் குமரகண்டன் பாரிசமும்
 பச்சைதொந்தி தமர்வாய் வோடு
 மதிமயக்கு முசல்வலியும் காக்கைவலி
 மூர்ச்சையதும் வாத ரோகம்
 இதுக்கதித முன்னிசிவு பின்னிசிவு
 யிரைப்பிரும் லெழும்புஞ் சுவாசம்
 அதிதமெனும் வாய்வுதசை யையஞ்சு
 மோரஞ்சு மகலு மாண்டே.

1155

பட்சமிந்தப் படியவுழ்த். மதிகாலை
 யொருவேளை பாலித் தேதான்
 துஷ்டிவினை யகற்றுமஷ்ட குன்மவலி
 மூலமெட்டுந் துலைந்து போகும்
 கஷ்டமென்ற கர்மமெல்லா மவிழ்த்தத்தா
 லகலுமெனுங் கருதி னோங்காண்
 இஷ்டமெனும் பத்தியந்தா னியம்பிடுவீ
 ரன்னமிது வேளை தானே.

1156

விருத்தம்

திரிபுரத்தை யெரித்தமதி ரவியைப் போற்றி
 ஜெனகாதி ரிஷிகள்பதி னெண்பேர் போற்றிக்
 கருதரித்த நாடவிந்து கமலம் போற்றிக்
 கனகரத்ன தீபகழி முனையைப் போற்றி
 மருமலரம் பிகைஞான குருவைப் போற்றி
 மதிகசகுண்ட டலிகமலப் பதமே போற்றி
 நிருபமணி மகுடமுடி வான சோதி
 நிர்மலத்தாய் பதம்பணிந்து நிகழ்த்து வேனே.

1157

பஞ்சாமிர்தக் குளிகை

தரு

பஞ்சாமிர்தக்குளிகையைப்பாரும்- பூபதியாண்டே
 ரஞ்சிதநாதவிந்தாலுநா னுண்டுகண்டேன்

கஞ்சமலர்க்கணே சகமல பாதாரவி ந்தஞ்செஞ்சொல்மொழி
 மெஞ்ஞான திருவள்ளுவன்பிரபந்தம்- ஜெகமும்பணியமதியமிர்தபரிபூரண
 திரிவம்பலமிகுஞ்சூழியின் முனைகருணை
 தெரிசித்தொழுது மலர்குடியும் வருஷித்துதி தமிழ்பாடியும்- பஞ்சா .1158

குதங்கெந்தி மால்தேவி துய்யபாஷாண விங்கந்- தினுசொன்றுக்குப்
 பலந்தானிடையதும் துகையஞ்சது கிளிகொண்டரு பத்ததுவுகமை
 தொழுதுநாத மொன்றிடை யமுரிநாலும் அந்நிடைச்
 சுகமெய்ப் பொருளது சுத்தியில் தகைமைப்படி யனலக்கினி- பஞ்ச. 1159

வீரமென்றவிந்துநீர்கார மென்றநாதநீர்
 வீரமும்பூர முநன்றாய் மேவியும்விரவியசாடியிலிரவிமதியைச் சாடி

மிகவுப் வைத்துநாள்முன்று தெளியவைத்து நாளெனும்
விபரத்துடன் கினிதொங்கிட கமலாக்கினியனல்வீசிட-பஞ் 1160

நீர்தொக்கிடநாதவிந்ததித அட்டுவொட்டுப்பிறிற்முற்
துய்யமதிபோலவுநிலவுபோல் நிகரிலகுதிசையிலுலகுமிகப்புகழும்
நெடியகனலமிர்தபடிகமெனும் லவணம் நிகழ்பத்தொரு
கதிர்காந்தியில் துருவெண் மதிவொளிவீசவும்-பஞ்சா. 1161

அஞ்சுபஞ்ச பூதத்திலாடுஞ்சரக்கதஞ்சு-ஆனால்
சுத்தியிதாண்டேயஞ்சுங்கட்டினமாச்சு அமுரியுவர்க்கனலில்
விபரமது சலநீர்புகலரவியினொளிநிறமுஞ் செழுமையுரு
அதுபந்தன மிதுசிப்பியில் வெகுபந்தன புகையாய் வரும்-பஞ். 1162

இருவிசுஸ்திரநாபி நிருவிசாஸ்திரபேதி- யேலமிதஞ்சு
வகையினமதும் இடைபலமுமவ்விதகடல்நுரையுமிளகும்
மிருசீரகமுஞ் சுக்குவகையு மிடையுபலமெடு மஞ்சினை
திடமித்தொரு இனமாமிவைமன மேவீசீர்- பஞ்சா. 1163

சாதிக்காயும் பத்திரிசெண்பகஞ் சவ்வாது சட்டஞ்
சந்தனங்கஸ்தூரிசுரோசனையுந் - தவளநிறமதிபடி கமடநெகன
தனதுபுகையொளிகளலும் பூரமது காண்ச ரிதானிடை
யிதுரோ கணியதுகாலரை பலமாவதும்-பஞ்சா. 1164

கருதுஞ்சீனச்சரக்குவகை பலமரை காண்- கடைச்சரக்கது
வஞ்சங்கணக்காய்ப்பலமதுகாண்-கடினம்வுணவுசரக்கதிதமது
காலெனக்கடுமில்லா வகையுங்கருதுமைந்திடைக்காணும்
கவனத்துடனவலேசதுசயனத்துடன் சரிபார்த்திடை- பஞ்சா. 1165

கொச்சகம்

மதிரவியு நாதவிந்து வந்தவர லாற்றிய
மதியும்ரவி வாதபித்த மண்ணும்விண்ணு மேபடைத்த
மதியுங்கதிர் சோதிமின்னல் வாரிபொழிந் தேசொரியும்
மதியுஞ்சல சூஸ்திரமாய் வந்தவகை காண்கிலாரே. 1166

கருதியதை நாதவிந்து கண்டுமன தென்னுருவைத்
திருமருவெண் சர்க்கரைபோல் தீகைபத்துஞ் சென்றதுகாண்
அருவுருபோல் அவ்வும்உவ்வும்அன்னந்தண்ணீருண்டபலன்
வருவதுமுன் போனதெல்லா மதிரவியாற் காண்கிலரே. 1167

கலித்துறை

நாலஞ் சொன்றாகிப் பிருதிவி நாத ரசமுறவாய்
மால்லா அப்புமால் தேவி யுப்பு மதிரவியும்
மேலான தீப நதிமேவுஞ் சோதி மெய்க்கருவை
ஆலால முண்ட சிவனாலுஞ் சொல்ல அதுகழஞ்சே. 1168

இருபத்து ஒன்று மொருமித்துச் சுற்றி யினிமருந்தை
ஒருமித்து நாடி யபிராமி பாத மொருபொழுதும்
அறுபத்தில் நின்று கமலால யத்தி லருள்தனையே
புருவத்தி னேரில் துரியாதீ தத்தைப் போற்றினனே.

1169

வெண்பா

இந்தச் சரக்கதனை யிட்டுக் குளிக்கல்வில்
விந்துகரு நாய்த்தலைச்சன் வெண்மதிபால்- இந்தசரக்
காட்டியொரு வாரமது வானதன்பின் தேசியின்பால்
ஆட்டியது முன்போலா மாண்டே.

1170

கேசரியின் பால்விடவுங் கேட்டீரோ ஆண்டையினி
மேஷம்வெள்ளை யாடதின் பால் விட்டுக்-கேசரியைப்
பொற்கமல மேவிப் பூமலரை யான்பணியச்
சொற்பர ஞானமதி சொல்.

1171

விருத்தம்

மதிநிலவு ரவியொளிரு மெருக்கன் பாலில்
வாரமொரு நாள்பிசகா மயன மாட்டிக்
கதிருதைய மிஞ்சிரச மதனா லேழு
கற்பூர வெற்றிலைச்சா றதனி லேழாம்
சிறுகீரை மூலமிகுத் தொன்றுக் கெட்டுச்
சுத்தசலம் வீட்டுஅனல் படியொன் றாக்கிக்
குருகுமிந்தக் கியாழமிட்டு வார மாட்டிக்
கொடிதாக மெழுகுபதங் குடோரி யாண்டே.

1172

குடோரியெனுங் குளிகைநிழ லுலர்த்தல் வாரங்
குடோரமில்லாச் சிறுபயறுபோல் குளிகை செய்து
மிடையறி னிடையதுகா ணிடையெவ் வேறாய்
இருந்தமருந் திடைகுறைந்தா லிதுவே கங்காண்
மடையர்களை கவனமில்லா மதிவே றானால்
மருந்ததுவு மிடையகுறைந்து மனிதர்க் கூட்ட
புடமதுகொண் டதுபொழியுங் காந்தி வீசும்
பொல்லாத கிராணிகர தோஷ மாண்டே.

1173

பாவமென்ன செய்தொழிலின் தோஷத் தாலும்
படித்தகுரு ஆசானைப் பணியா தாலும்
ஆவதென்ன அருள்பொருளு மறியா தாலும்
அடுத்ததச தீகைக்கொண்டு அமைத்த தாலும்
மேனிதிறப் பதுவாசல் திறவு கோலால்
வெளியாகும் வெளியில்பர வெளியுங் காணும்
தேவரிஷி யோர்பணியுஞ் சுழினை தீபஞ்
சேர்ந்ததொருநாள் கடிகையொன்று தெரிசித்தேனே.

1174

விருத்தம்

மாதரைவிட் டகன்றுகற்ப மறியா தாலும்
 மவுனமென்றே வாசிகொண்டு மாறா தசலும்
 வேதனையாம் விந்துவிட் டொழிந்த தாலும்
 வீண்வேஷ மெடுத்துலகில் விறுதா வாலும்
 பாதையறிந் தென்னகுறை படிக்கா தாலும்
 பாழ்யோனிக் காகமடிந் திடுவா ராகில்
 சூதவித்தை யமுரியென்ற சூட்சத் தாலுஞ்
 சுகஞான பதவிதனில் சொக்கார் தானே

1175

கொச்சகம்

சாத்தியமென்ற சன்னிகர தாபசன்னி தானொழிய
 மாற்றிவிடு மோ அவிழ்த மந்திரபஞ் சாக்ஷரத்தை
 ஏற்றிவிடு மோர் குளிகை யிஞ்சி ரசந்தனிலும்
 கார்த்திடுநான் மூன்றுதினங் காலையொடு மாலையுமே

1176

தாந்திரிக சன்னிகரந் தாபசன்னி வாதசன்னி
 ஆந்திரிகப் பித்தசன்னி யையமெனுஞ் சேதமசன்னி
 விந்தைசுக சன்னிகுறி மேகமது போல்கறுத்துச்
 சுந்தரமாய்ப் பிரதாபஞ் சொல்வியு ராற்றுமதே

1177

கலித்துறை

வாதத்தில் மூன்று பித்தத்தில் ரெண்டு வன்னியொன்று
 தாதுத்த மத்த மீரஞ்ச வாயுவில் சார்ந்ததெனில்
 பூதந் தலைப்பட்டு நானா வினோதம் புலப்படுமாய்ப்
 பேத மிதுவறி யாமலு மாண்பர்கள் பேசுவரே

1178

மூலாக் கினிதன்னில் பித்தமும் வாதரு முன்னுழைந்தால்
 காலாக் கினைகொண்டு வன்னியும் வாயுவுங் கருதினதால்
 வேலாக் கினைரண சூராத் வீர விகாரமந்தம்
 பாராமல் பூதவே தாளம்போல் வந்து பாயுமதே

1179

வெண்பா

வெள்ளெருக்கு மாவிலிங்கம் வேர்க்கொடியும் வேலிபுனல்
 மெள்ளைவிடு முருங்கை வேர்ப்பட்டை- உள்ளபடி
 இஞ்சியதின் சுரச மினியசரி யஞ்சுமிடை
 அஞ்சுபஞ்ச பூதரச மாம்

1180

காலையது மாலை கதிருதய காலத்தில்
 வாலைப்பரு வத்தில்வரும் வாதசன்னி- காலைதனில்
 இஞ்சிய தோ டஞ்சு மினிய சுரசமதில்
 அஞ்சி லொருகுளிகை யாம்

1181

திருவள்ளுவநாயனார்

வேறு- விருத்தம்

விரவியனல் வெதுப்பியெட்டுக் கொருபங்காய்ச்
 சுரசமது மினிநீர் வாங்கித்
 துறவியெனு மமிர்தபஞ்சாட் சரமெனவுந்
 தொடுத்தவிழ்தஞ் சுகபோ கிக்கு
 நிறுவியெனுஞ் சன்னியது வசைவிபர
 தோஷமதுஞ் தீருந் தீராச்
 சுரசமிந்த நீரதனி விழைத்துமருந்
 திருவிழிக்குஞ் சூட்டி டரே.

114

பனிநீர் போல் நீர்த்தாரை கடிகைகொண்ணுற்
 றாறுவிழி பகட்டி மூடி
 இனியமருந் தனுபானஞ் சுரசமிரு
 வேளையிடு மிழைத்து நாவில்
 சனியன் விடுஞ் சன்னிகரந் தாபம்விடுந்
 தாந்தரீகந் தலைமேற் கொண்டால்
 மனிதனல்ல வென்றுபுகை வற்றிவசி
 யங்கள் செய்து மாற்ற லாமே.

11

வேறு

சூஸ்திர சன்னி வாதந் தொடும்பித்த சேதம் சன்னி
 வேற்றுமை பலதொந் தங்கள் விகாரத்தி னிடரி னாலும்
 சேத்தும மிகவும் விம்மி சென்னியிற் கனலுண் டாகும்
 பார்த்தீரோ வேதஞான பண்டித ரறிகி லீரே.

11

நாபியில் குடுண் டாகி நற்குளஞ் சிதறிப் போகும்
 நாபியில் வாதஞ் சேரில் நமனதாய் வாயு மீறும்
 நாபியில் தோஷ மெய்தில் நாவறட் சியுமே யுண்டாம்
 நாபியில் பித்தஞ் சேரில் நளிருளிர் சுரங்காணாண்டே.

11

கண்டிடு குடைச்ச லண்டங் கதிர்மதி யிடயுங் குத்தல்
 அண்டிடுந் தாப சோபமருட்பிரள் கடுக்குங் கைகால்
 குண்டியும் வாயு பித்தங் கொலையயி றிடிக்கு முஷ்ணம்
 கண்டிரோ ஆண்டே யிந்தக் காரசா ரத்தின் வாறே.

11

கொச்சகம்

குரோசனைகஸ் தூரிபச்சை குங்குமஞ்சவ் வாதுசட்டம்
 அறுவகையி னோர்பழந்தான் அறுத்ததனி லுங்குழைத்து
 மாறுமணி மாத்திரைகாண் வைத்ததிலுந் தேனுமிட்டுக்
 கூறுதுவாய் மூன்றுதினங் கொண்டிருக்க லாமறியே.

11

ஆறேழு சன்னியது மாகுமனு பானமதால்
 ஈரேழு வாதசுர மிஞ்சிகர சந்தனில்போம்
 பாரேழு மேபடைத்த பஞ்சாமிர் தக்குளிகை
 காரார்க ணேசனருள் கர்மவினை யேகிடுமே.

11

கலித்துறை

கொட்டானி யிட்டு விக்கலு மேப்பமுங் குன்மகூயம்
ஒட்டாச் சயமீனை உப்பிச மன்ன விரோசனமும்
தொட்டால் வலிவயர் காசமுஞ் சத்தி சுவாசபித்தங்
கட்டோடு சன்னி சுரங்குளிர் குத்தல் கடல்புகுமே.

1189

ஆடா தொடைரச மாதண்டைத் தும்பை யதில்பூரசங்
கோடா சாலைரசம் பொற்றலை யிஞ்சி குறித்திருமூன்
றாறாய சுரசம்வகைக் குப்பலங் கொண்டன் னீரின்னில்தேன்
நேராய்ச் சரியிடை மாத்திரை யொன்று நிகழ்த்திடுமே.

1190

உரைத்திரு வேளை விழிக்கொருவேளை யோரைந்துநாள்
துரைப்படி நோய்க ளகல்வது நன்றுசில னாட்கள்சென்றால்
முறைப்படி வற்றிப் புகைகொண்டு நாசி முடுக்குடனே
மறப்புனல் நீறு நதியாய்ப் பெருகி வழிந்திடுமே.

1191

வேறு-கவி

சண்ட மாருதக் குழம்பின் வேகஞ்
சதகோடி கோடிவினை சருவிபோங்
கண்ட போதுசுர சன்னி தோஷங்
கடல்புக்கி யோடிவிடுங் காண்கிலார்
விண்ட வேதையிதில் சண்ட மாருதமும்
வெள்ளி செம்பது வெவ்வேறதாய்த்
துண்டு துண்டம்வராக னோரிடையுந்
தூக்கு வாய்தகடு சூகூமே.

1192

ரசித மாவதும் ஐவராகனெடை
தகடி லிந்தகுரு காற்பலம்
விசித மாயமுரி யுடனும் வைத்துக்குழை
மேலுஞ் செம்பதுமே பூசிடு
கசிடுங் கதிரில்காய்ந் ததின் னுமியில்
காட்டு மஞ்சமுற மாமெடு
நேச கீழதுமேல் வன்னி யிட்டுகனல்
நீறி னாலுமியி னோர்மையே.

1193

நீறி யாறியது பாருஞ் செம்பினொளி
நேரி துக்குவய தெட்டதாய்
மாறி சீவனமும் வாழ்வீர் நாடதிலும்
வாசி வாவெனவும் ரேசிகாண்
வாரி யோடுநிலை வங்கு சிங்கெனவு மாறி
வாழ்வீர் கண்ட தாரையில்
ஆரி யண்டவரை கீழு மேலுமிது
ஆவி நின்றிடம நிந்திடே.

1194

பாரும் செம்பு பசும் பொன்னின் வர்ணமது
 பரிசை வேதைகுரு பாதைகாண்
 வாரி வெள்ளியது வராகநூறு எடை
 வாங்கி டுங்குருவிற கால்பலம்
 வேரு மேமுரிவிட் டுமத்தியது வெள்ளி
 றேலுந் தகடா திதம்
 போகு மேகதிரில் வாலை வீசுகனல்
 போடு முன்னுமுயல் புடமிடே

119

தகடு தூறுவரைக் கனலில் போடபுடத் தவள மென்ற நிற ரசிதமாம்
 முகடு மேவரா வயசு பத்தரையு மோடி யாகிபொன் னாணிதான்
 அகடு மேயிலையார் சீவனஞ் செய்து அம்பு விதனிலும் வாசமாய்
 எகடு தன்வார மவுன சாதனையி லெய்தி டுமுமுரி மாறிடே.

119

மாறி மாறிவர வாசி யூதிவர வாசி வாசியதும் வீசியுந்
 தேறி தேறியொரு நாளு நாளுமினி தேக சுத்திசித நாமலும்
 வாரி வாரிகட லாழி யாளசல் மாற மாறகதிர் வாலைகாண்
 சூரி சூரியனுந் தேக தேகமொளி சுருப சூக்ஷக சுத்தியே.

119

வருஷ மொன்றுமதி மாற மாறகதிர்
 வர்ண மாமதித வேதைகாண்
 புருஷ னோடுரதி போக மோகமது
 போலுங் காரசார போதனை
 பரிட்சை யாய்வருதல் காய தேகியெனும்
 பாடு பாடுவெகு பாடுகாண்
 அருளி லங்குமதி சந்திர புஷ்கரணி
 யமிர்த சஞ்சீவியி னாட்டமே.

119

நாலுங் கண்டுவெகு நாள்கள் சென்றுஉடல்
 நாடி நாடி வெகு நாளதும்
 போலுங் கற்பமுண ரம்பு விதனிலும்
 பூத லத்தில்சில ஞானிக
 ளாலும் வாதரச போதனைச்செயலி
 லாவி தானுஞ்சுடு காடுபோய்த்
 தேலுந் தேலிடினுங் கார சாரகுரு
 தேடி தேடியலை வார்கனே.

119

மாதுயோனிதனில் வாழ்க்கை நாள்சிலது
 வாடி வாடி சில மாய்கையால்
 ஒது நாள்முழுது மோடி மோடியுமுன்
 றார்க ளம்புவியி லோர்சிலர்
 வாதி னாஸ்சிலது நோய்க ளாஸ்சிலது
 வறுமை யாஸ்சிலது நாள்கள்போய்
 ஏது காய்ந்தளர்ந் தான பின்புசட
 மேது நாஸ்தினமு மில்லையே.

120

சயில மஞ்சம்ரவி கான லுண்டுவர
 தானுந் தன்னறிய லாகுமோ
 சயில மாதுவின் சார மாவதினில்
 சத்தும் சித்தும்வினை யாடலாம்
 சயிலங் காணுதக தயிலஞ் சுண்டுஞ்சை
 தன்னியத்தில் மனஞ் சாரிடா
 சயில மஞ்சமது தானே தானது
 வாய்த்தா துவும்வலுவ தாகுமே.

1201

வேறு-விருத்தம்

மூல குண்டலி மும்மத வாரிகூழ்
 ஆல முண்டரன் மால்திரு பொற்பதம்
 வாவி குண்டலி மாமுக னைத்தொழச்
 சீல மாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

1202

வேறு

அண்ட ரண்டபகி ரண்ட மண்டல
 அகண்ட குண்டலியின் பொற்பதம்
 நின்றி னங்குமதி வாரி சூழ்மருவி
 நிகழு லாவியவன் நிர்மலம்
 கண்ட தாரையுட லாதி யந்தகழி
 கருணை ஞானதமிழ் கருதயான்
 தென்ற லாவிகதிர் திருப்ப ரங்கிரியில்
 திசைமு கன்கமலம் போற்றுவாம்.

1203

வேறு

வெற்றிதரு ஞானவெட்டி ஆயிரத்
 தைம்பதுக்கு மேலா மஞ்சில்
 சித்திதருங் காயகற்ப நாலாண்டு
 சென்றதின்பின் செனித்த நோய்க்கு
 முத்திதரு மவிழ்தமொடு வாதவயித்
 தியமுமுப்பு முடிந்த வாறும்
 சத்தியமா மமிர்தமுண்டு சண்டனையுஞ்
 செயித்துநிலை சாதித் தேனே.

1204

இத்தலத்தில் முன்னோர்கள் மறைத்தமறைப்
 பொருள்களெல்லா மியம்ப லானேன்
 கற்றறியார் கற்றுணரக் கற்பசித்தி
 யோகசித்தி காய சித்தி
 சித்ததித சத்துஞ்சித்து மித்துருசத்
 துருக்களின் செய்தி யெல்லாம்
 முத்தமிழால் குறுமுனியி னனுக்கிரக
 மிருந்ததனால் முடிந்த தாண்டே.

1205

முடிவது மெயஞ் ஞானகுருபரனருளா:

லாறாண்டு முடிய வேணும்
வடிவுடைய வம்பிகைவா லாம்பிகைப்பெண்
அருள் இந்நூல் மவுனத்தன்னில்
கெடிலீர சிங்கமெனு ஞானவெட்டி
யாலமைந்த கீர்த்தி தன்னால்
படிப்படியா யெய்துமதி ரவியதனால்
பதம்பெற்றுப் பாரில் வாழ்வார்.

1206

இறப்பிறப்பு மகற்குகற்பம் வாசியது

நிலைத்துவிட இயம்ப லானேன்
சற்பமதின் சாரையினால் சருகினதா
விடையூறு சார்ந்த தாலும்
கற்பமதை யுண்டுவருங் காலமதி
வவபத்தியங் கருதுங் காலை
உற்பனநோய் வைத்திடிலு மதற்குவயித்
திய அவிழ்த முரைப்பே னாண்டே.

1207

கற்பமுண்ணுங்கால் அபத்தியம் நேரிடுமாகில்
அதற்கு வயித்தியம்

தரு

வயித்தியம்பாடுகிறே னாண்டேகேளீர்-வயித்தியம்பாடுகிறேன்.

வயித்தியம்பாடுகிறே னுயித்தியமாகவுஞ்
சயித்தியமாம் பித்தசாபசோபந்தீரப்
பயித்தியகாசமும்பாண்டு சோகையுஞ்சொரி
பச்சைகிரந்திகாமாலை பறந்துவிட்டோடவும்-வயித்

1208

மூலப்புளிதனையும் முறைவாய்மைபோலரைத்து
முருட்டியெடுத்துருட்டித் திரட்டிக்காலையாலையுஞ்
சாலவும் பித்தமுஞ் சோகைக்கடியமுமதிதகாசந்
தாளெனும் பறந்தோட வுநாளெனுமுரைத்தேனாண்டே-வயி.

1209

சுக்குடன் வாதமடக்கிதிப்பிலிஓமத்துடனும்
உக்கிரமதாகு முருக்கன் பூவதுஞ்சேர்த்தரைத்திவை
பக்குவமாகியகாலை மாலையும் விடாமலுண்ண
உக்கிரமதாகிய நோய்களோடியும் பறக்குமாண்டே-வயி.

1210

அண்டவாதங்கள் வாய்வு அகீரணத்தால்பேதியு
மையிருவாய்வரோசிகமதிகமாய்க்கடுக்கு
மண்டையிடயுஞ்சூலை கிரந்தியரையாப்புடன்
வாதமும் பித்தசேதமமாறிடு நோய்களாண்டையே- வயி.

1211

பூரணமாமதுவைந்து புனலாவதுவைந்து
பொறியாவதுமைந்து புனியைந்துகாயைந்து
ஆரணமாகவரைத்து அமுரிவிட்டரைத்துண்ண
அலறியோடி யொளிக்குமதிதநோய் களாண்டையே-வயி.

1212

- காரியசெந்தூரந்தனில் கரியு ப்பைச்சேர்த்து
அண்டக்கருவினால் அரைத்துருட்டி
இருவேளையும் உண்டால் எம்போல்வரும்
நோய்களெல்லாம் நடுங்கிஓடும்- வயி. 1213
- காலையிலிந்துப்புடனே கறியுப்பிட்டுப்பதுவுங்
கடுக்காயுடனரைத்துக்கலக்கிய முரிதனில்
ஞானமே கொள்ளவுங்குன் மநாடி யேகூயங்களோடித்
தேடியே பறக்குநோய் சேதியைக் கேளுமாண்டையே-வயி. 1214
- கருவிமுதியின் வேரிலோடி யவடவேர்ப்பட்டை
கானகந்தனிலுமிச்சங் காணுவோர்மதியில்கொள்வோர்
ஆலகாலவிஷத்தின முரியதின்மேற்கொள்ள
வாலவயதுண்டாகுங் காலனில்லையே ஆண்டே- வயி. 1215
- கருவசளை யுங்கைபுகாணுவோர் மேருகள் தோறுங்
காடுகள் தோறுந்திரிந்தால்காணுமோ கருவசளை
திரிபுவனந்திரிந்துங்காடலை வோர்தமக்குச்
செழுந்தேன் பொழியுமே சொவீரீம்முலிகையைப்பார்-வயி. 1216
- வசளை வால்மிள குடனரத்தைவாத மடக்கி
வரிசையதாய்க்கழஞ்சி வாங்கிடுமனல் வெதுப்பி
வசளையது சரக்கும் வாங்கித்தூள தாய்ச்செய்து
வாரியெனுமுரிவார்த்து விட்டாட்டிமைபோல்- வயி. 1217
- கதிர்மதியும் வருதலுவகையாக்காலை மாலையும்
கருதிகண்டைக்காய்பாகங்கண்டு களிகூறவும்
உதயமண்டல முண்ணபற்பமதனிலூட்டி
ஒருபணவிடை கொண்டு உணர்ந்துயோகஞ்சாதித்தால்- வயி 1218
- நீலக்கொடியின் வேருஞ்சாதிப்பத்திரியேலம்
நேர்சமன்வகையதுவுஞ் சேர்த்தெடுத்து
ஞாலமதினீர்விட்டு ரசனைக் கவனமாட்டி
நாற்பதுநாளிருவேளை நாமேயுண்டுவிட்டோங்கான்-வயி. 1219
- கறுப்புக்கையாந்தகரை கருஞ்சீரகமுஞ்சக்கும்
கடுக்காய் தோடுங் கழஞ்சிவகைக் கிவ்விதமாகும்
நுறுக்கியமுரிதனிலுட னுண்டிருவேளையும்
உபமாய்மண்டலங் கொண்டு உணர்வீரென்னாண்டையேகேள்-வயி. 1220
- கனகாம்பரமெனவுங் காசிடைகாண்வேரின் தோடுங்
கடுக்காய்கற்கடக சிங்கிகாசிடைகணக்கதாகும்
செனகாதித மேவிய அமுரியதனாலாட்டித்
தினமுமிருதன்வேளை யொருமண்டலமு முண்ண-வயித். 1221
- காட்டுமுளக ருணைகருத்திலகப்பட்டாக்கால்
கறுப்பாயிருந்து கண்டால் பொறுப்பாய்ச்சமுலம்வாங்கி
கூட்டுமிளகு சுக்குரோசனையுங்கஸ்தூரி
கொடுத்துப்பணமரைதானெடுத்து மதிநீர்விட்டே-வயித். 1222

மதிநீர்விட்டுமயனமது போல்மெழுகுபதம்
வருதலிரண்டு வேளைமகிழும்ண்டலங்காணும்
விதியிருந்தோர்தமக்கு விட்டகுறை வந்தெய்தும்
வேதசாஸ்திரத்திலுள்ள விசிதமிதுவறியும்- வயித்.

1223

விருத்தம்

காஞ்சபுளி தனையெடுத்துத் துளாய்ச் செய்து
கம்பியுப்புக் கிடைக்கிடைதான் கலந்து வுண்ணத்
துஞ்சலென்ற குன்மமெல்லாம் பறந்து ஒடுஞ்
சுணங்கனுக்கு ஈயாதே தோஷ மெய்தும்
ஒஞ்சலென்ற புளியமுரி சாரணையுங் கூட்டி
யுண்டிடவே நோய்பறக்கு முடனே தானும்
அஞ்சாத நோய்களெல்லா மமுரி தன்னால்
அலரியது முடலைவிட் டகலு மாண்டே.

1224

அகலவும்பத் தியங்காணு மருளக்கேளு
அவிழ்தமதில் கோளாறு அனேக மார்க்கம்
புகலவுநா தாக்களுரைத் தமிழ்த வாக்கியம்
பூட்டினார் வெகுநூல்கள் புனித மாக
விகற்பமில் லாமலுரை மறப்பாய்ப் போச்சு
வெளியாகப் பாடியுமே விகற்ப மாச்சு
உரையதுவா யுரைத்திடுநூல் செய்தி யெல்லாம்
உரைதவறா துரைத்துவிட்டா ரொளியாய்த்தானே.

1225

காலசருங் கையெரியுங் கண்வாய் கூசும்
கண்டமது பச்சைபுண் ணதிதங் காணும்
ஆலவிடந் தீண்டினது போலாந் தேகம்
அசதிமெத்த தீபனமு மதிகங் காணும்
வாலையொரு திங்களுமுன் றாச்சு தானால்
மயக்கமெனும் பேதியதா மனந்தா ளாது
கோலமெனு மனதுமே தேற வேணுங்
கொடிதாகக் கொண்டறிந்து கொள்ள லாமே.

1226

உள்ளிருந்த நோய்களெல்லாம் வெளியே காணும்
உடம்பெல்லாம் புண்ணாக வெந்து நீறு
மெள்ளிலை போல் மேனியெல்லாந் தடித்துக் காணும்
இந்திரியமு டைந்தல்லோ தண்ணீ ராகும்
கொள்ளியால் சுட்டபுண்போல் நாபி வேகுங்
குமட்டுவதா லவிழ்தத்தைக் கொள்ளொட் டாது
துள்ளினிழுந் தலறுமதா மெரியுந் தேகம்
சுருக்கெனவும் நீர்க்கடுப்புந் தோன்றுந் தானே.

1227

ஒட்டொட்டாய் மேனியெல்லாங் கடுப்புத் தோன்றும்
ஊதுமது நீர்த்தாரை யுடனே புண்ணாங்
கட்டிவைத்த பழங்கனிபோல் தேகங் காந்தும்
கலகலென்று நரம்பெல்லாந் தளர்ந்து காணும்

முட்டியல்லோ வாய்வு அங்கே யேறி மீளும்
முறைமையைந்துதிங்களுக்கு னொருமை யாகும்
ஓட்டியம்போல் வடமயிலான் தன்னை நம்பி
ஓங்காரப் பீடமதி லூன் றிடாயே.

1228

கற்பமுண்ணும்போது நேரிடுந் துன்பம்
தரு

தன்னாந்தனதன்னா-தான-தந்தனாந்தான தனதனா.

அண்ணமாரேகேரோ-அந்த-அஞ்சதிங்கன்படும் பாடதனில்-
என்னவென்றுயானுரைப்பேன்-நல்ல-இடிபோலிபுகள்முழங்கிடவே
மன்னர்மன்னர்கூடியல்லோ-நல்ல மல்லுயுத்தங்கள் வளர்ந்ததுபோல்
தன்னுடலுந் தன்னுதல்-விந்து-தாமரைதண்ணீர்போல்தான் வருதல்
சொன்னேன்படும்பாடு-இந்நூல்- சூதென்றுந் தள்ளிடலாகாது
உண்டால்தெரியுமதாம்-அமுரி-உடலுக்குள்தொண்ணூற்றறுவருமே
சென்றாலுயித்தியங்காண்- மீளாச்-சித்திர வதையிதைநீயறிந்து
பண்டுபழகினதால்- பின்பு-பாவையருடன் சேராதே-தன்னாந். 1229

கண்டாலும்பேசாதே-மெத்த-கடினமதாம் பேதிதாளாது
நரம்புளலும்புகளும்- மச்சை-நாடிகளுள்ள பசைகளும் போம்
கரும்புமுறிந்ததுபோல்-அஸ்தி-கட்டுதளர்ந்துவிட்டுவிடுங்காண்
துரும்பாகிடுஞ்சடலம்-செல்லுத்தானை-யரித்ததுபோல்காணும்
வருமேயனேகம்வினை-மட-மாதுமயல் கொண்டனுகாதே
அந்தியினிற்கொள்வதற்கு-புளி-சந்திற் கிடக்குதுதானறிந்துந்
தன்னைப்போலிருக்குமதாங்-கற்பந்தானே-யறிந்திடும் பேர்களுக்கு
முன்னமேயான் சொல்லிவிட்டேன் அந்தமுக்கோணமாகியகேசரியை-
தன்னாந்.1230

அன்னம்போலிளமயிலான்-அந்த-அம்பிகைபாதத்தை நம்பினேன்யான்
என்னைப்போலெளியவர்கள்-இனி-எங்கெங்குமுண்டு பார்வையகத்தில்
சாதியில் விந்தீஸ்பரன் காண்- எந்தன்-தாயோபராபரைதானளித்த
வேதியர்குலங்காணும்-பிரம் -வேதவேதாந்தவிதித்தகுலம்
நாதன்பரம் குருவாம்-பிரம் -நாதாந்தத்தில வதரித்தோர்
பேதாபேதங்க ளெந்தன்-சாதி- பிரபல்லியமெவராரறிவார்
ஆறாந்தான் திங்களிலுந்-தேகம்-அசதிகள் மெத்தவுறக்கமதால்
மாறாதது-மயக்க-மங்கமாதிதமு மனல் தேகமதே-தன்னாந். 1231

தோராதுடல் கூசந்-தொண்ணூற்-நாறுகருவியுறுஞ் சோபமதாம்
வேறாய்வெவ்வேறுபடுத்தி-மாது-வேதனைபோலுடல்வேசாரும்
வீறுடன் பசிகோபங்களல்-வேக -மெத்த காணும் பூரணத்தில்
கூறுடனறிந்துகற்ப-மதி-கொண்டால்லவோ தேகக்கூறுகாணும்
தேறுவதுமேழுதிங்கள்-மாது -செவ்வமயக்கங்கள் பொல்லாது
பேறுபெற்றறிந்தோர்கள்-பிரம்கற்பமதின கூறுபிரபல்யமே
யெட்டாந்தான்திங்களிலும்- மெத்த-கொட்டாவிவிட்டாலுயிர்போகும்
பட்டால்தெரியவரும்-பாடு-பட்டதனால் பாவையாவதுகாண்-தன்னாந்.1232

தருவள்ளுவநாயனார்

விட்டால் விந்து வெந்திடுங்காண்- மீளாதுகாமக்குரோதத்தினால்
கெட்டாருலகருமே-மாது-கேணியோனினில் கேவலமாய்
ஒன்பதுகாண்திங்களிலே-பின்-னுபாயமதாகவுந்தேறவேணும்
ஜென்மவினைப்பயன்போகுஞ்-சிவ-யோகராஜங்கச்செயல்காணும்
பொன்போலுடல்விளங்கும்-மாயப்- போதனைகண்டவர்போய்மீளார்
ஐம்பூதமாரறி வார்-மதி-அப்புஅறிந்தோரவர்மாளார்
பத்தாந்தாந்திங்களிலும்-துயர்-பாலன்படும்பாடுமெத்தவுண்டு
கற்றாற்கல்வி யார்காணுங்-கற்பங்-காயசித்திபெற்றால் காலனில்லை-தனாந்.1235

வித்தால்விளைவுமுண்டு-மிகு-வேதனைமெத்தவெகுபாடு
சற்றாகிலும் பொறுக்காச்-சடஞ்-சாக்காடுசாகாதிருப்பதுபார்
உற்றாருறவின்முறை-சுற்றத்- தார்களொருதுணையானறியேன்
இதுக்குமருந்ததுவும்-புவியில்-எங்குமில்லைகருகண்டறியார்
உதவாதினியறியேன் கற்ப- முண்டிடுவோர்மாற்றது காணும்
இறவார்கதிர்மதியால்-செட-மென்சாணுடலும் வலுத்திடுங்காண்
பரவசமாயளித்தேன்-ஜென்ம-பாதகஞ் செய்தால் பறந்துவிடுந்
துரைராஜயோகத்தினால் துன்பஞ்-சேராதுகற்பச்சகாதீதமே-தனாந்.1234

விருத்தம்

திங்கள்தச பத்தாச்சுப் பால னார்க்குச்
சிறுவனுமே பிறந்திட்டான் திங்கள் பத்தில்
கங்கையணி சடையாரைப் போற்றி நித்தங்
கருத்தாலு மெடுத்துலகில் செனித்தேன் காணு
மங்கையுடன் வாதாடி யமிர்தங் கொண்டு
மனோன்மணிதன் பாதமற வாமல் போற்றி
அங்கிருந்த வண்மையெல்லா முரைப்பேன் காணும்
ஆதிருரு பாதமற வாமல் தானே. 1235

மூலமெனும் வச்சிரப்பை வீட்டுக் குள்ளே
முங்கில்முளை போலதுவுங் கார சாரம்
வாலையரு ளாலமைந்த வாறு தன்னால்
மதிரவியுங் கூடியது மிரண்டு ஆண்டில்
பாலனது போல்ஜெனித்துப் பிறவி யாகிப்
பத்துதிங்கட் குள்ளஞ்சிறு பால னாகித்
தூலமிந்த மூலமதி லுதித்த வன்மை
சொல்வனினிக் காயம்வந்த சூகி மாண்டே. 1236

காயசித்தி

தரு

காயம்வலுத்ததுகா-ணாண்டே-காயம்வலுத்ததுகாண்.

காயம்வலுத்தது மாய்கைமறைந்தது
கவலை தெளிந்தது சகல மொழிந்தது
நேயனருள் பணிந்தாக்கைவலுத்தது
நீயென்று நானென்று நேசமொழிந்தது-காயம்.

ஊற்றுவனென் கிறகொடுமழிந்தது
கோடானகோடி வியாதிபிறந்தது
யேற்றியிருந்த இகழ்ச்சிமறந்தது
என்னுள் ளேயின்பரன் தன்னையறிந்தது-காயம். 1238

வாசமாய் நித்திரை பாசமறந்தது
வையகத்தோர்கள் வசியம்பிறந்தது
தூஷணையற்றது பூசைநைவேத்தியஞ்
சொல்லுமந்திர செபஞ்சொக்கியும் போச்சுது-காயம். 1239

தத்துவந் தொண்ணூற்றாறும் பிரிந்தது
தாதுகள் நாடிசடமும் வேறாச்சுது
சுத்தசல மென்றமுரிதே னாச்சுது
சுகஞான தீபச்சுழியைக்காணலாச்சுது காயம். 1240

காமப்பாலுண்ட கருத்துமழிந்தது
காமக்குரோதலோ பங்கண்டிதமாச்சுது
வாமப்பால் கொண்டுமதி யொளிகண்டு
மகிழ்ச்சியடைந்து வச்சிரதேகமாச்சுது-காயம். 1241

மூலத்தினுள்ள முப்பாழு மழிந்தது
முன்னமே யன்னமயமும் பிரிந்தது
ஞானத்திலேறவும் வாசிவளரவும்
ஞானசிரோமயகியான வானாண்டையே-காயம். 1242

ஓராண்டுக்குள் ளேயுடல்வெவ்வேறாச்சுது
ஓங்காரத்துள் ளேயுயிருறவாச்சுது
நீங்காத வாசிநிராமயமாச்சுது
நின்னுள் ளேநின்மயம்நேசமதாச்சுது-காயம். 1243

பிராணாயவாசியும் பின்னிட்டி முக்காமல்
பேசுமூலா தாரம்வாசம் பொருந்திட
வீறானவுயுவுந் தசபத்துங்கூடியு
மேவியொருமித்துத்தாவியு மொன்றதாய்-காயம். 1244

பத்துமொருமித்துப் பாய்ந்திடு நாடிதான்
நித்தம்வாசியது நேர்பிசகாமலும்
சத்துஞ்சித்தானந்த முத்தியருள் தருஞ்
சித்தியனுக்கிரக சுத்தமதிலமர்-காயம். 1245

நித்தம்வாசி யூதிநின்றுருசாதியும்
மற்றதுகைப்பு அப்புவுஞ்சுன்னமாம்
பெற்றபேரிப்படிப்பேர் பெறுஞ்ஞானிகள்
உத்தமர் சொல்லுமுண்மையி தாண்டையே-காயம். 1246

வாசிநிலையாதேள்மாண்டிடுந் தேகமும்
பாசம்வைத்து விசுவாசித்து ஊதிடும்
பேசப்பேச வெகுகோடிகசியம்
ஈசனருள்படி யனுக்கிரக நிலையினில்-காயம். 1247

தருவள்ளுவநாயனார்

இந்தவாசி யூதி எத்தேசகாலமும்
அந்தப்படியனுக்கிரக நிலையினில்
சிந்தைவைக்காமலுஞ் செய்கைவிதப்படி
விந்தையதாக விளங்கினாராண்டையே-காயம். 1248

சந்தையங்கள் வாராசாட்சிநூலைப்பாரும்
வந்தவழிவருமாற் றகப்படும்
எந்தன் கருத்தறிந்தந்த விதிப்பயன்
நிந்தனையு மில்லா நீடுழிவாழ்வார்களே-காயம். 1249

கட்டும்வாசியதுகால் பன்னிரண்டினால்
நெட்டிட்டேறாமலும் நீஞ்சிடநீஞ்சிட
மட்டுப்படுமிந்த அம்பிகா யோகமுந்
தட்டுப்படுங்கனகம் பலசோதியில்-காயம். 1250

அட்டியில்லாமலு மாண்டையினிக்கேளும்
ஒட்டிக்கண்ட தாரை ஓயாமலாதிடுங்
கெட்டிகெட்டி வச்சிரதேகமதாகிடும்
நெட்டி நெட்டி யேறநிர்மல கருபமே-காயம். 1251

நாளுநாளுக்கு வினாடி வினாடிகொண்
டாளுந்தினந் தினமப்படி யேறினால்
ஏழுமேழும் பதினாலு கங்களும்
சூழுஞ்சூழுஞ் சுகாதீதங்காணுமே- காயம். 1252

விருத்தம்

தராதலவி ராசர்களுந் துரும்ப தாச்சு
தரணிதனி லுள்ளவர்க ளெறும்ப தாச்சு
துராதுரைக ளணுவளவு துன்பம் போச்சுத்
துலையாத செகமாய்கை துலைந்து போச்சு
மாறாத கடர்கோப மாறிப் போச்சு
மகிதலமு மண்டரண்ட மறிய லாச்சு
வீராதி வீரனென்னும் வேகம் போச்சு
வேதாந்த சாரமெல்லாம் வெளியாய்ப் போச்சே. 1253

கல்லுமலை கரடெல்லாம் பொன்ன தாச்சு
கண்பட்ட விடமெல்லாங் கயிலை யாச்சு
நல்வினை தீ வினைக்கவுழ்தங் கற்ப மாச்சு
நாடினபே ரெல்லோர்க்கு ஞான மாச்சு
சொல்லவல்ல பெரியோர்க்குத் தெய்வ மாச்சு
சூரியப்பிர காசவொளி தோண லாச்சு
புல்லறிவு கொண்டோர்க்குப் பேய்தா னாச்சு
பூரணத்தை யறிந்தவர்க்கு ஞான மாச்சே. 1254

கொச்சகம்

காலையிலுண் டாலமுரி கடும்பேதி காணுமதாம்
மாலையிலுண் டாலமுரி வருமே பெருவாழ்வு

சாலை யின்று நின்று தடுமாறிப் போகாமல்
வாலையெனும் பாதமலர் வணங்கினேன் பூரணமே.

1255

விருத்தம்

சொல்லவொண்ணாப் பூரணத்தைச் சொல்வே னாண்டே
சோதிமதி யாயிருந்த குகைந் தன்னை
வெல்லவொண்ணா தாயிரத்தைந் நூறுக் குள்ளே
விரித்துரைத்தேன் மகத்துகளின் மறைப்பெல் லாந்தான்
வல்லனெ னச்சொல்லவில்லை அம்பாள் சொல்ல
வசனித்தேன் கற்பவிதி மார்க்க மெல்லாம்
நங்குவேன் பட்டசளம் நன்மை தீமை
நயந்திந்நூ லறிவதற்கு நங்கு வேனே.

1256

பூரணமுறை

தரு

பூரணஞ்சொல்லுகிறே-னாண்டுகேளிர்
பூரணஞ்சொல்லுகிறேன்.

பூரணகும்ப முனியனுக்கிரகத்தைப்
பெர்ப்போலிருத்திடு மைம்பத்தோரகூரந்
தாரணையாகவுந் தற்பரவிங்குந்
சதாசிவஞான சடாகூரங்கண்டுயான்-பூரண.

1257

காலத்திலேறிய போதகந்தன்னைக்
கருவாலறிந்து அறிவறிந்தர்ச்சனை
ஞாலத்திலுங்கண்ட தாரையிலும்வாசி
நாமறிந் தூதிடவாமப்பால் கொண்டுமே-பூரண.

1258

பச்சைப்பகங்கிள்ளைப் பாலகன் தன்னையும்
பாவியறியாத பாவனையானதால்
உச்சிதம் வேறுண்டுகத்தைச் சுற்றியும்
ஒன்றுங்கிடையாமலுண்டார் களாண்டையே- பூரண.

1259

தேசங்களோடித்திரிந்தலை யாமலுஞ்
சென்மமீடேறத்த சதீட்சை செய்துயான்
மோசம் வாராமலும் வாசிகண்டத்தாரை
ரேசித்துப் பூரணவிவாதத்தை நம்பினேன்- பூரண.

1260

அந்தநல்லுப்பதைச் சந்தித்துக் கொள்வதும்
ஆனால் வெகுமோசமாக்கினையும்வரும்
தந்தையுப்பகன்று பேதிகிடத்தது
சாரகார வேகத்தாலுஞ்சுண்ணமாண்டே-பூரண.

1261

காலையில் மூலப்புளியுண்டிராண்டினில்
மாலையிலுஞ் சந்திரமாமதிமாறிடும்
வாலைப் பருவம் வருஷமீராண்டுபோய்
மூலச்சுழிமுனை முத்தியுமெய்துமே-பூரண.

1262

சத்திசிவமொருமித்து ஈராண்டினில்

சுத்தவைவராக்கியஞ்சுடி மிந்நூல் முறை
வித்தைவேதைக்கு வேதாந்தக் கருக்கிடை
சித்தரானார் சிலர்சின்மயசித்தியே- பூரண.

1263

அஞ்சுபஞ்ச பூதமாதர வாயிந்த

நெஞ்ச நேர் நடுமையத்து வாரத்தில்

நஞ்ச போலுமிருந்தாடிய நாதனுங்

கொஞ்சியே மேவிக்குழந்தை போலாவாரே-பூரண.

1264

வாவைவாவை வரும்வயதேகலை

மாறிமாறிமடக்க அஸ்வங்களை

நீலமேகச்சவ்வாரியூதியூதி

வினாடிகாட்கள் வெளிவராதாண்டையே- பூரண.

1265

காவைமாவையதிகாலையில் வாசியும்

ஆலமுண்ட அமிர்தத்தினால் மூலமும்

பாலையுண்டு வான்கு மரிப்பாலுடன்

சோலைவாழும் சிற்றாமணக்கெண் ணையே- பூரண.

1266

மூலசுத்தி முன்னாள் திகாலையில்

பாலுமென்னப் பருந்து சரிசமன்

நூலுஞ் சோதியுள்ளுக்கு ஒருபலங்

காலையில் கரிசாலையு முண்டிடே- பூரண

1267

சிற்றாமணக்குச் செழுமலர்மேவிய

முத்தாடியான முன்னமேயெண்ணெய்தான்

நித்தமா மூலிச்சாறுஞ்சரிசமன்

வைத்துவாவைக்கதிர் முகமாண்டையே-பூரண.

1268

பூமிபாரம்புவியில் நாளுக்குநாள்

சாமிநாவிலுண்ணாக்கு அண்ணாக்குமேல்

நாமியொன்று பெருவிரல் தோய்த்துடன்

நாமிலூட்டினன் நாவினில் தேய்த்திட்டே- பூரண.

1269

சாய்க்கச்சாய்க்கச் சரித்திடுங் கோழையும்

வாய்க்கவாய்க்க வழலையு மற்றது

தேய்க்கத் தேய்க்கச் செனித்திடுஞ் சேத்துமந்

தோய்க்கத்தோய்க்கச் சுழிமுனை காணுமே-பூர.

1270

மண்டலமிப்படி மூலமாவது²

வாங்குஞ்சிறு குடல்வாங்கு மலப்புளி

கண்டதோர் பலங்காலை யிலுண்டு

கர்மமலமுந் துர்மாங்கிஷ மேகுமே- பூரண.

1271

பாலுஞ்சாதம் பதமாகும் வகைகரி

வேலுமயில் மீதில்வாலசப்பிரமணியர்

மேலுங்கண்டகாட்சி விளக்கமருளியுங்

போலாகால குமரகுருபரன்-பூரண.

1272

என்குருகுவாமி யெனக்குபதேசிகள்
பொன்போலும் பூரணன் போதித்தனுகிரகம்
அன்புவைத்துச் சுழியப்பாசாதனை
முன்பனுகிரகசம் பூரணமாச்சதே- பூரண. 1273

வழலைக்கபமும் மலமும்மலமும்
விழலாகப் போச்சது வேதனையாச்சது
சுழலும் ரவிமதிசுத்த மொன்றாச்சது
சோதியொளிநாதச்ச ரோணிதம் வாய்ச்சது- பூரண. 1274

மும்மல மற்றது மூன்றுமண்டலத்தில்
தம்மையறியச் சகத்திரமாச்சது
நன்மை தீமையுமில்மையும் போச்சது
நாதவிந்தாலும் நவசித்திர வீடாச்சது-பூரண. 1275

விந்துநீரு வெளியிலுலாவிய
அந்தவாய்வு அதுசுபத்ததுடன்
எந்தனாசா னெனக்குபதேசமு
மைந்தனென்று மகிழ்ந்துரைத்தார்களே-பூரண. 1276

விருத்தம்

புளியதனை யுண்டதனா லாவ தேது
பூரணத்தி லேறியல்லோ தேற வேணும்
வெளியான விந்துவைத்தா னறிய வேணும்
வேதாந்த சாரமதைக் கட்ட வேணும்
களியான காரத்தை யறிய வேணும்
காரணமுன் சாரமதைக் கட்ட வேணும்
எளிதல்ல விந்தமுரி யிதனா லாச்ச
இன்னமொன்று சொல்லுகிறே னினிதா னாண்டே. 1277

வெண்பா

கேளும் புளியுப்பால் கேசரம் போய்ப் பாய்ந்துவிடும்
நாலுநா ளாண்டுதிங்கள் நானறிந்தேன்- மூளவுடல்
கண்டேன் கனகசபை காயசித்தியா லாறிந்து
உண்டேன் பரந்தனிலும் ஓம். 1278

ரசக்குளிகை

தரு

குளிகைகட்டிக் கொண்டேன்- குதரசக்
குளிகைகட்டிக்கொண்டேன் 1279

குளிகையெனுமூல பாதத்திலுநின்று
வெளியொளிதற்பரவெண் மதிசாரத்தில்
நளினமதாகவுநாதத்தைச் சேர்த்துடன்
புளியிலங்கித்துமே பூரணத்தோடவும்-குளிகை. 1280

தருவன்ருவநாயனார்

- காரசாரத்தைக் கரைத்தெருபாண்டத்தில்
வீரத்தையுங்கிழியாய்க்கட்டி மேலுடன்
காரத்தைச் சாரத்தையேபொடி தூளாய்
நீரதிலிட்டு நிகழ்ந்திருசாமமே- குளிகை. 128*
- பார்த்துவன்னியனல் பாய்ச்சங்கமலாக்கினை
ஊரலையற்றுவிேர முற்பனமாகுங்காண்
காரசாரசன்னங் கங்கைவேகத்தினால்
வாரதினாலது வஸ்துவங்கட்டிடும்-குளிகை. 128*
- விந்துடனாத மிகவைத்திடும் பதம்
வெந்தணலாலுஞ்சவ்வீரம் வலுத்திடுந்
தொந்தமிவை தசபத்துட னாகிடில்
அந்தமிது சுண்ணமாகிடு மாண்டையே. 128*
- சவ்வீரசன்னஞ் சரக்கையிறுக்கிடும்
எவ்விதமாஞ் சரக்காவதுஞ் சுண்ணமாய்க்
கவ்வியுமீந்திடு நீரிற்சுழைத்துமே
நவ்விக்கடுங்கதிர் நாடிய சுண்ணமே-குளிகை. 128*
- வீரசண்ணத்தால் வெருவேதையாகிடும்
மேலுந்துரிசுக்கு விராகனுமி நீரால்
காரசண்ணம் படமேலுங்கவசமாய்ச்
சூரியனில் சுடசண்ணமதாகிடும்-குளிகை. 128*
- பாச்சங்கழஞ்சப் பாஷாணமதுக்குமேல்
தேச்சுக்குருவினில் செங்கதிரில்பட
வாச்சுதமுரியில் மாட்டிரவியினில்
கூச்சமில்லாமலுங்கூறிது வாண்டையே- குளிகை. 128*
- தசபத்துடனிடெத்தாளகம் வாங்கிடும்
விசையதாயிடில் விராகனுமாகிடில்
கசையொர் கழஞ்சாமதுசண்ணமும்
இசைய அமுரியில்வேதைக் கவிழ்தமே-குளிகை. 128*
- தாளகந்தன்னைத் தணல் கதிர்வேகமில்
ஆகமப்படியனலும் படப்படத்
தூளதா கிடும் சுண்ணமதாகிடும்
ஆளுமேவரு காதுகாணுறலே-குளிகை. -128*
- லிங்கமொருபலமாக விளங்கிடில்
அங்கதைவீர ஜெயசண்ண முன்னிடை
வங்கத்தினீரினில் மதிவிட்டழைத்துடன்
பொங்கிப் புத்தாகிடில் போச்சது சுண்ணமே-குளிகை. 128*
- தாரமாந்தனிச்சண்ணம தாகிடில்
வீரமாவதிதுக்கு இணையதாய்த்
தாரசண்ண முந்தங்கமுஞ் சேர்ந்திடில்
தாரஞ் செம்புத் தவளமதாகுமே-குளிகை. 1290

கேசரிதன் கிருபாகரமேவிய
 வாசழாமதிவாழ்க்கை முயற்சியான்
 பேசும் பேசா தெழுத்தறவோதினும்
 மேஷமது விளங்குமகத்துகள்- குளிகை. 1291

வாசியென்று சும்மாவா வென்றழைத்ததால்
 நேசமுன்னாள் நெடுநாளல்லவோ
 ஆசைவைத்து அமுரியோராண்டுநீர்
 பாசம்பாசம் பரியாசமில்லையே-குளிகை. 1292

தேசியென்றால் செழுந்தேன் நிறமுமாம்
 ஊசியாவதொருமுனை காணுவாய்
 வாசிவா சிவருமென்றழைத்ததால்
 மாசில்லாக்கதிர் மாறலறிசுவாம்- குளிகை. 1293

கண்டுகண்டு கனவுமறிதலால்
 நின்று நாளுநெடுநாளலுவலேன்
 கண்ட கண்டக்கருத்தைப்படைத்ததால்
 அன்று மின்று அறிந்தவாஞானியே-குளிகை. 1294

விருத்தம்

விஜயமெனும் ரசகுளிகைமனோவேக அதிதமெனும் விதித்தசங்கை
 பசைந்தமண்ணீ ருண்டபலன் தீகைடியிரண் டுடன்சேரப் பனிரெண் டாண்டில்
 விசையகுரு தீகைடிவச மாவதுங் கடினமது இசையு மாகில்
 அசவதுகா ணிருபத்தோ ராயிரத்து அறுநூறு மடியிற் சேர்ந்தே. 1295

வேறு- விருத்தம்

மூலமதி லடங்கிசுழி யண்டம் பாய்ந்து
 முடியில்நின்று நடுவணையின் முனைக்குள் ளாகி
 ஆலவிட மாமதுர வாசி யுண்டு
 அடியில்நின்று மேலெழுப்பி அண்டம் புக்குக்
 காலையிலு மாலையிலுந் தாரை யூதிக்
 கமலமலர் குண்டலிவல் லபையைப் போற்றி
 வாலையெனு மம்பிகைப்பெண் வடிவென் னாத்தாள்
 வசனமது வால்வாசி வசம தாச்சே. 1296

ஒன்றான வுடலுயிரு மொன்றாய் போச்சு
 ஒளிவான ரவிமதியு மொருமி தாச்சு
 கண்டரோ மகத்துகளைச் சூரிய சந்திரன்
 க்திர்மதியு மொருசுருபங் காணுங் காலை
 அன்றாடம் பிராணாய வாசி யூதி
 அசைவதுவும் பிரியவொட்டா அமிர்த முண்ணும்
 சென்றாடு மிவ்விதமா யுலகில் வாழ்வார்
 சிவயோக மிதுவறிந்தால் ஞானி தானே. 1297

மனோதிடங் கூறல்

தரு

தனந்தனந்தனதானானே-தன-தனந்தனந்தன தானானே.

மனமினம் பொருந்திசையருள் தானே- மனந்
துணிந்து நீமிகவிழுவானேன்-கன
மினமறிந்துடல் விழுகாதே-ஞானக்
கவியறிந்து நீமறவாதே- தனந்.

1298

மூலப்புளியெனுங்கற்பமிது தானே-வாலைப்
பருவமாமதி வருவோனே- காவை
அரவத்ததினிடவெண் சாரை-மாவை
அமுரித்தது விஷமறவாதே- தனந்.

1299

புவிஇசைந்துவாய் மொழிவாராதே-தவ
மிருந்து ஒருநிலைபிரியாதே- மது
வருந்தி யருவையதமாக-குரு
விருந்த சுழிமுனையருள் பெறவும்- தனந்.

1300

கண்சிவந்து போமதுபாராதே-மதி
குலைந்து காணிதுசாராதே-உண்
ணுகந்து தசதிங்களுமதியால்-உட
லுயர்ந்து வேதனையுணராதே-தனந்.

1301

அறிவறிந்தபின்னவர் வாராரோ-சுழி
அமர்ந்திருந்த பின்னறிவாரோ-இது
ஒருவிருந்ததின் மலக்கூடு- இன்ப
மிசைந்திருந்த தூர்க்கந்தவீடு- தனந்.

1302

மனம்பிரிந்திருந்ததின் பேராரோ-அது
தெரிந்தபேரிதைச் சொல்வாரோ-தன
மிருந்த பொக்கிஷமது தானே- வினை
யொழிந்து போமதுகுருதானே-தனந்.

1303

இடைகலைக்கு மறவாதுருவாமோ - பின்
கலைக்கு ஒருவழிகுறைவாமோ-கட
லலைக்குநதிபா ரெதிராமோ-அலை
கடலிதுக்கு கொருநிகராமோ-தனந்.

1304

உந்திச்சுழியினில் நீமனமே-வாசி
உழன்று மேலங்குபடிமாட்டி-மூல
சந்திரபுஷ் கரணிநதிமுழ்கி-திவ்ய
சமுத்திர சலத்திலுவர்நீக்கே-தனந்.

1305

திருவனந்தகுருபர சிவஞானம்-ஜெக
மனைத்துஞ் செயல் பெறுமெய்ஞ்ஞானம்-குரு
வரத்தினுள்விட்ட குறைவிதிபார்- மதி
பரத்தில் கெதிபெறுநானாண்டே-தனந்.

1306

நந்திக்குருபர நாதனருள்-திரு
நாமத்தைநயந்து வுணர்ந்துருகி- இன
மிந்தப்படி ரவிமதி நாட்டமிகுந்-திரு
வினையொழிந்தே நானாண்டே-தனந். 1307

முக்கோணச் சுழிமுனைநடுவே - மூலா
தாரக்கணபதியருள் தனையும்-நாம்
எக்காலந்தொழுதே பணிவோம்-என்
றேங்கியினையா தேமனமே-தனந். 1308

பிரமசதுர் முகனருள் திருமலரடியில்-மதி
தவமொரு நிலைபெற ஓராண்டு-கர்மச்
சடமொருவினை யறழியதவம்-அருள்
தருங்கெதிபரகுரு நீயாண்டே-தனந். 1309

கண்டமகத்துகள் விண்டதில்லை-கற்பங்
கருத்தையறிந்தவ ராருமில்லை- செகம்
எண்டிசையனைத்து மேயாராய்ந்தா-ரதி
லெவரெவ ரென்றறியாய்மனமே-தனந். 1310

குயில்போலிள மொழிமடமாது- இரு
கொங்கை யெனும் விழிபார்வையினால்-மய
லகிலமுழுதும் யோனிக்கேணி- தனில்
விழுந்தர வங்கடித்துமாண்டிடுமனமே- தனந். 1311

இருவிழிசிமிட்டுவள் ஸ்தனபாரம்-கலை
யெடுத்து முகமுருவதுகாட்டி -மணம்
வருந்தி-பின்றுடர்ந்தவள் மாமயலான - வாடைப்
பொடியதும் போட்டிடு வாள் மனமே- தனந். 1312

இருதுடையரவம் பாம்பதுகடிக்க- மருந்
தெவருமறியா ரிவ்வுலகுதனில்-அருள்
விரகமதுகாமக்கு ரோதமெனும்-விஷம்
விக்கிர மெனுமறிந்திடுமனமே-தனந். 1313

நிலவுபொழியுமதிசந்திரகலை-வரு
மிரவுப்கலது மாறிடவுங்-கனல்
மனமுஞ்சலமதுநீரது பாய்த-லலை
கடலுமிதுக்கு நிகராமனமே- தனந். 1314

சுழியின் முனையிலகும் நடுவணைகாண்- சொன்ன
துரியமதிநிலவு பொழியவரும்
விழியினொளியு பிறைமதிசலநீர்-விட்ட
விதியென்ன விந்து நீராமனமே- தனந். 1315

பஞ்சபூதா தியஞ்சும் பரவெளிதான்-அப்பு
பருதிமதியிரண்டும் வரும் பழகினதால்- நெஞ்சப்
புண்ணாகிடுங்காண் கடுங்காரம்- நின்ற
நிர்மலம் போக்கிடுங் காண்மனமே-தனந். 1316

மும்மலம் போக்கிடுமுப்பாழ்மூலசுத்தி- முதல்
மத்திசித்தியு மெய்தல் முனைகாணல்-அருள்
ஞானசித்தி யெய்தல்காயசித்தி- ரவி
நடனமென்னாலுள் நாமுரைப்போம்-தனந்.

1317

கொச்சகம்

அண்டமெல்லாஞ் சூழ்ந்துநின்ற ஆதித்தனென் றேயறிய
மண்டலமெல் லாமொளியாய் வளர்பிறையின் சூக்ஷ்மதைக்
கண்டேன் மதிமலர்பார் கனகவம் பலத்தினருள்
உண்டேன் வெண் சாரையதை யோகசித்தி யாலறிந்தே.

1318

சித்திதரு ஞானவெட்டி செங்கநதி யாற்றருகே
சத்தியமாம்வே தாந்தவொளி தாய்பலத்தி லேதுதித்து
முத்தியாமுப் பாழ்கடந்து மூலச்சூழி தன்னருகில்
மத்தியத்தில் நின்றுமதி வாமப்பா லுண்டேனே.

1319

சொல்லப்பா காவதனில் சுகபோக வேளை தனில்
வெல்லப்போ காதுகண்டாய் வேதாந்த கற்பமதை
அல்லப்போ வென்றுலகி லலைவதனா லாவதுண்டோ
வல்லமையால் கொங்கணர்க்கு வாய்த்தது காணிப்பொருளே.

1320

எத்திசையு மேபுகழு மிந்திரன்த னக்குரைத்த
புத்திநிலை யாமலுமே புதுமைகேட் டிருந்தகமை
சத்திதனை விட்டுலகில் தடுமாறி யேதவிர்த்த
வெற்றி பெற்ற கொங்கணர்க்கு விரித்துரைத்தார் வள்ளுவரே.

1321

தாயார் சரஸ்வதியுந் தந்தையெனும் பிர்மாவாம்
மாயாப் பிறவியினால் வந்தார் புலியதனில்
ஓயாக் கவலைபெற்று வுடன் றுலகில் வாழாமல்
நாயாம் பிறவிதன்னைக் கற்பத்தால் கண்டேனே.

1322

கொள்வதுமெப் படியெனது சூருவருளே யென்றுநம்பி
உள்ளமது கலங்கி யுலகி லுலவுவதேன்
கள்ளமல்ல இந்நூல் கசடர்தனக் கெய்துவதோ
வள்ளுவனார் தாமுரைத்த வசனமது தப்பாதே.

1323

விருத்தம்

கொள்வதென்ன மூலமென்ற காரந் தள்ளிக்
கொண்டிடவுந் தினந்தோறு மாண்டஞ் சாச்சு
தள்ளுவது மெண்ணெய்சுண்ணங் கடுகோ டுள்ளி
சாதித்து வருந்தையிலும் பேதி காணும்
அள்ளுவது மூலமென்ற புளியை மாற்றி
அந்தியிலும் புளியருந்தி யருளை நோக்கிக்
கள்ளமல்ல வீரமுண்டா லஞ்சாண் டாகில்
கடினமெத்த ஏழுதிங்கள் கருத்த தாமே.

1324

கன்னியெனு மமபினைக்கப்பெண் வடிவென் தாயார்
 கவ்வியிலு முயற்சிமெத்த காம ரூபி
 உன்னிதமாய்ப் பூருவத்தில் மூலத் தாய்தான்
 ஓங்காரத் துள்ளொளியா யுலவு மாத்தான்
 வன்னிஎனும் வலையறுத்து மேரு தாண்டி
 வாசியிலுஞ் சிவயமென வைத்து லூதிச்
 சென்னியெனுங் கருணைகொண்ட மூலத் தாயைத்
 தேடுதற்கு மிகவரிது செப்பு வேனே.

1325

செப்பிடினுந் தாயெனக்கும் பிள்ளை யானாள்
 தேவியம் பிகையவட்குச் சீஷ னானேன்
 ஒப்பிதமாய்க் குருவானா ளடியே னானோ
 ஓகோகோ வேதப்பெண் ணுருவு மானாள்
 இப்பிறப்பிற் பெண்ணாகி நீசப் பெண்ணாய்
 எண்டிசையும் புகழ்பெரிய தெந்தன் வாக்கை
 அப்புலியின் பூவறிந்து முப்பூ வொன்றாகி
 லகிலபுவ னங்களுக்கு மிகமென்மேலே.

1326

இன்னமினிச் சொல்வதெந்தன் வாழ்க்கை யாலும்
 எச்சாதிப் பெண்ணாகி யிருந்தா லுந்தான்
 அன்னை யெனுந் தாய்தந்தை பிள்ளை சுற்றம்
 அவராரோ நானாரோ அகலத் தள்ளி
 வன்னியதை நம்புதலாய் மனதாய் நின்றேன்
 வாகான பூரணத்தில் மருவி னேன்யான்
 சென்னிதனில் மாதர்களைக் கண்ணிற் கண்டால்
 தேசம்விட்டு மறுதேசஞ் சிறந்திட் டேனே.

1327

உந்தியெனு மோங்கார மூல சுற்பம்
 உறுதிபெற்று மண்டலந்தான் கடந்த பின்பு
 வந்துதிக்கு ஞானகற்ப மோராண் டுண்ண
 வரிசையுடன் கொள்ளவுமே வகைதான் வேணும்
 உந்தியெனு ஞானகற்ப மாண்டே யொன்று
 ஓரெட்டாம் பன்னிரண்டில் முடிந்து போச்சு
 அந்தலபி தள்ளுண்டு அசடும் வாரா
 தகமிளித லெமலபியு மழைத்த தாண்டே.

1328

ஏமனுக்கும் நமனவளா யிருந்தா ளாத்தான்
 ஈஸ்பரர்க்குத் தமக்கதிக மிவள்தா னாச்சு
 காமனைக்கண் ணாலெரித்த கதைபோ லாச்சு
 கருவியெல்லா மாண்டதுவுங் கசடு போச்சு
 பூவதுபோ லிருந்தஉப்பு மயம்பொன் னாச்சு
 பொன்மேரு கிரியிவட்கு மணுவ தச்சு
 வீமனுக்கு விமலியும்போல் தேக மாச்சு
 வெகுசுறுக்கு மிகநன்று விந்து வாண்டே

1329

தருவள்ளுவநாயனார்

கொச்சகம்

ஐங்காய மாச்சதுகா ணைந்தாண்டு கற்பமுண்ணத்
தங்கநிற மாற்றதிகச் சாட்சியறிந் தேனுபமாய்
வெங்காய மாமதித வெள்ளைக்கல் லுப்பதனால்
பங்கமில் லாமலுண்டால் பத்தியத்திற் பழுதிலையே. 133

பத்தியத்தி லேபழுது பாகமது முன் தவிர்ந்தால்
அத்தியத்திலுங்கனல் கொண்டசீரணத்தால் பேதியெய்தும்
சுத்தமதிப் பாலுடனுஞ் சொர்ணமல ருண்டதனால்
சித்தியெய்து லேகியந்தான் செபுகிறே னானறிந்தே. 133

கலித்துறை

அஞ்சாண் டில்கற்ப மருந்தப் புளியு மதுபடவும்
நஞ்சாகும் பேதி யடிக்கடி விக்கல் நமனதுவாய்க்
கஞ்சா வதும்பட மலங்கட்டுக் கிராணி கண்களும்போம்
இஞ்சொற் றிருவள் ளுவநாய னுமுண்ட இயல்பதுவே. 133

மாமாந்த கற்பம் பனிரெண்டு மாண்டு வருந்திடினும்
நான்மாத் திரங்கடு களவுப் பிரமாணம் நடந்தறியேன்
தேன்மொழி வேல்விழி மாதர்சம் போகஞ் செய்திடினும்
தான்போய் மரணஞ் சடுகாடு வேகுஞ் சவமதுவே. 133

கற்பலேகியம்

தரு

லேகியங்கொண்டேன்காண்- காயகற்ப
லேகியங்கொண்டேன்காண்.

லேகியங்கொள்வ னினியருளின்பழம்-அளாவிய
அண்டபிண்ட மப்புலின் காரழம்
தாவியிடித்துச் சரக்காதிதங்களும்
பாகமதாகவும் பாண்டம்விட்டேபதம்-லேகி. 133

ஆவியதுக்குள கலாமலும்படி
தாவிநாதவிந்து தாக்கியே சூரணம்
மேவியதற்பரவேத சாஸ்திரத்தினால்
பூவதுலேகியம் பொன்னிறமாகவும்-லேகி. 133

பெற்றிடுமெய்ஞ்ஞாணங் கற்றறிந்தோதிடும்
சுத்தவானாகியுஞ் சித்தர் பதம்பெற
வித்ததிகங்களாலுத்தமர் சொல்மொழி
சத்தியமாகவும் நித்தம் பூசிக்கவும்-லேகி. 133

மூலத்திலேறி முனைபிரளாமலும்
காலத்திலுங்கற்பகாயம் பெலப்பட
ஞாலத்திலும்வாசி நாடிச்சுழிமுனை
பாலத்தினாலறிவாகித் தினந்தினம்- லேகி. 133

அப்புழுப்பு மறிந்துப்பையகன்றுமே
கைப்பொருள் விந்துக்கருத்தழியாமலும்
மெய்ப் பொருளானி விலங்காமலும்படி
தற்பரை சோதியானந்தமீதாகவும்-லேகி. 1338

சத்தியெனுநாத மூலப்புளிதனில்
சாரநீர் கொண்டு டன் வீரமதாகவும்
நித்தமனுசரிவாசி கொண்டுதாரை
சித்தியோ கராஜ தேகம் வலுத்திட-லேகி. 1339

துரிசியிதென்று ஜெகமறியாமலும்
உரிசைகொண்டு மனுஷத்திரிந்துடன்
வரிசை யென்றுங்கடைதுரிசியிதென்றுமே
வாதஞ்செய்தே யூறம்மாற்றிவிடாமலும்-லேகி. 1340

முத்திகொடுக்குஞ் சிவசத்திதன்பதம்
மூலாதாரத்தின் கருவியறுத்திடும்
வெற்றியதாகச்சமைத்து உட்கொள்ளவும்
மேலான கேசர மேறிப்பறக்கவும்-லேகி. 1341

நாசிவழியிற் சுவாசத்தை விட்டுடன்
ஊசிகண்ட தாரையோகஞ் செய்யாமலும்
பூசிதமாகவும் ரேசித்திடாமலும்
வாசியறிந்துடல் மாளுவதில்லையே-லேகி. 1342

சயிலமிரத முதகமுங்கூடியுந்
தற்பரானந்தசிவசத்தி கிருபையால்
அகிலம்புகழ்காய மைங்காயமாமிது
தயிலமதாகியும் தானதுலேகியம்-லேகி. 1343

பிருதிவியுமப்புதேயுடன் வாய்வதுவும்
பேர்பெரிய சத்தமைந்துமைங்காய மாய்த்
துரிதத்துடன் பஞ்சபூதமொன்றாகியுஞ்
சூக்ஷமகாரண லேகியமாச்சுது-லேகி. 1344

தன்னைத் தானறிந்தாக்கைபிலத்தது
சாம்பசதா சிவசங்கரனாச்சுது
அன்னை யென்னைப் பெற்ற அம்பியால்செட
முன்னையும் விந்துடல் முத்தியுண்டாச்சுதே-லேகி. 1345

மூலப்புளியில் மூலாக்கினை தோன்றியும்
மூலாதாரத்தினிலப்புவுந் தோன்றியே
ஆலவிடமதிலக்கினி தோன்றியும்
அக்கினியால சைவாகிடும் வாயுவே-லேகி. 1346

தூலமெனும் வாய்வுசத்தமுண்டாகியுந்
தோன்றியஞ்சுபஞ்சபூத மொன்றாகியுந்
மூலபஞ்சாட்சர நாதனிருப்பிடம்
நந்திகொலுவிவிருப்பதமுரியே-லேகி. 1347

அமுரிபஞ்சாட்சர மஞ்செழுத்தாச்சுது
அண்டமெனுஞ் சிவலிங்கமதாச்சுது
குமிறிடும் சாகரம் வெண்மதியாச்சுது
கோசபீச மெனுங்குருவிங்கமாச்சுதே-லேகி.

1348

கோசந்தனிலிருகூறுது மாச்சுது
கூறிய பீசமடி மூலமாச்சுது
வாசிநின்றே குகைபுளி சுன்னமாச்சுது
வாலகுண்டலியின் பீடமதாச்சுதே-லேகி.

1349

விருத்தம்

மதியிருந்து நடனமிடும் பிராணா யத்தில்
மதுரமிருந் திலகுமின்ப மவுன பீடம்
கெதிபெருங் காண்மகத்து களின்மோகங் பீடங்
கெவுன ரசகுளிகை யிருந்தாடு பீடம்
துதிபெறவு மெய்ஞ்ஞான சுகாதீ தங்காண்
சோதிசுடர் மணிவிளக்கில் தூண்டா நின்ற
விதியைவெல்லும் விசி தரத்தனப் பிரபை வீசும்
மிகுத்தபஞ் சரத்தை விளம்பி னோமே

1350

வாதமுறை

தரு

வாதவிதிபாடுகிறேன்-ஆண்டேகேளீர்
வாதவிதிபாடுகிறேன்.

வாதவிதிபாடுகிறேனாத மதிலுமிருந்து
சோதிமணி பூரகத்தைச்சூட்டியுஞ் சூகாமதுவாய்ப்
பச்சைத்துரிசியதைச் சத்தி நாதநீரிலூட்டி
அச்சமறவும் ரவியில்வைத்துப்பார் நாலுசாமத்தில்-வாத.

1351

ஊரலறுமேகளிம்பு வேறில்லை சுண்ணமதாகுஞ்
சீருள்ள சூதத்தைக்கட்டு மேருவும் பொன்மயமாகும்
அம்பிகையெனக்குரைத்த கெம்பீரசுண்ணமாகும்
நம்பியுங்கற்பமதனை வம்புசெய்லுமுண்டால்-வாத

1352

ஆண்டுதசமானது பின்னறுபத்து நாவ்வரையு
மாண்டுவிடவுமருந்து வாச்சுதறிவாய்மனமே
தசவாண்டதிற்பின் கற்பஞ்சுடசித்தியானதிற்பின்
பசமையற வெளுமைபார்க்கப்பளிங்கதுவாண்டே-வாத.

1353

கற்பசாதனையில்லாமல் கனகஞ்செய்வார்களில்லை
அற்பமூலிகை தழையாலாவது முண்டோ மனமே
மூலப்புளியைவிட முத்தியுமுனக்கேதுகாண்
ஆலகாலவிஷமேய முரியாண்டொன்றுண்டால்-வாத.

1354

அமுரியாண்டது முண்ண அப்புவால்காலனுமேது
விமலசர்வாணியின் விளக்கமிதாமனமே

வாதவித்தையாவ தென்ன்குதவித்தை காணமுரி
நாதமும் விந்துவுங்கூடி நவலோகம் பொன்னதாச்சு-வாத. 1355

இப்படியாகிய செய்தியாவரரியாதவிதம்
முப்பூவும் பூரணங்கூடி முடித்தல்லோ செலமாச்சு-வாத. 1356

கருங்கடல் நீரையுண்டு கைப்பதுமாறினவிதம்
ஆருமறியார்களோ பின்னதுசுத்தநீர்மகிமை
வாய்கொண்டுவுண்டசலத்தை மாறிடக்காயந்
தேயசுமதிதசித்திதேகமும் வலுத்ததாண்டே-வாத. 1357

காயாதிலேகியமிது கருதக்காலனுமேது
மாயாதுவாசி யொன்றானால் மரணமடையாராகில்
வாயுவுமீரஞ்சு மொன்றாய்மாறிமாறித்தாரையில்
ஓயாமலுதி யூதிடும் யோகாதியோகமிதாச்சே-வாத. 1358

எழுபத்தீராயிரநாடிநரம் பிலிருந்தசவு
பழுதுவாராதுகாணிந் தப்பாதியும் சாதனையாண்டே-வாத. 1359

கொச்சகம்

மூட்டுவாய் மூலகற்ப முக்கியமதா யாண்டுபத்து
ஆட்டுவாய் பெட்டிதனி லடைத்தரவ மாவதுபோல்
நாட்டுவாய் கும்பமுனி நாதனரு ளாலுங்கற்பம்
பூட்டினேன் குருவருளின் பொக்கிஷத்தை விண்டே. 1360

ஞானவெட்டி யாயுலகில் நானுதித்துப் பாடுபட்ட
பானரச கற்பமதைப் பாடிவிட்டேன் கைமுறையாய்
வானம்புலி யுள்ளவரை வாழ்ந்துலகி லும்புகழ்
தானவனாய் முத்திபெற்ற சங்கையறி யாய்மனமே. 1361

விட்டகுறை யாலுதித்த விந்தினிட செய்கையினால்
தொட்டதொரு கற்பமெல்லாஞ் சூட்சித்தி யாச்சுதுகான்
பட்டசள மெத்தவிந்தப் பாருலகி லேயறியார்
வட்டமுலை யாளுரைத்த வசனமது தப்பாதே. 1362

கலித்துறை

அஞ்சாண்டு கற்ப மானபின் பத்திய மாறாண்டுதனில்
வெஞ்சனங் கூட்டும் வகைவிதஞ் சொல்ல மேவிடலும்
ரஞ்சித நாடு கருவூர் விளங்க நாமறிந்து
வஞ்சமில் லாமல் வெஞ்சனங் கூட்டு மகிழ்ந்ததையே. 1363

விருத்தம்

வெற்றிதரும் பத்தியந்தா னாவின் பாலும்
வெள்ளாட்டின் பாலுமது வொன்று வேளை
புத்திதரும் பச்சரிசி பயரும் பாசி
பொசிப்பதற்குப் போசனமாம் புகழ்தான் மெத்த.

சித்திபெறும் புளியாரைகொடுக்கைப் பாடு
 சிறுகீரை கீரகமுங் கரிய வேமபு
 முத்திரு மிளகுபசு நெய்தா னாகும்
 முக்கியமது பின்பதுகேள் முறைதா னாண்டே. 1364

ஆண்டையினி கேளும்புளி சுண்ணத் தாலும்
 அதிதவித்தை வாதமெல்லா மடங்க லாச்சு
 தாண்டவமாய் நடனமிடும் கணேசன் சத்தி
 தாயான வல்லபையுந் தானே தோற்றும்
 மாண்டிடும்பே ரில்லையிந்த வைய மீதில்
 மகத்தான கற்பமுண்டால் மாய்கை போச்சு
 பூண்டிந்த வுலகமெல்லா ஞானி யானால்
 புளிஎல்லாம் தேவர்களாய்ப் பிறப்பா ராண்டே. 1365

அறிந்திடுங்காண் புளியமுரி மாலை யுண்ண
 அப்பதுவும் ரவியிலுண்ண வயதைந் தாச்சு
 புரிந்துகொள்ளும் புளிகுண்ண மமுரி கூட்டிப்
 பேரான வாலையிலுந் தயிலம் வாங்கித்
 தெளிந்தபுளி சுண்ணமதை யமுரிக் கேற்க
 செயநீராய்ச் சரக்குகளில் சுருக்கு மேற்றக்
 குறித்தரசம் ரவியில்கருக் கிடவுஞ் சாகுங்
 கூகூகூ வாதமதிற் கொள்ளை தானே. 1366

ஞானவெற்றி

தரு

வெற்றிக்கொடிகட்டி னேனாண்டே-சூக்ஷாதிசூக்ஷ
 வெற்றிக்கொடி கட்டினேனாண்டே.
 எத்திசைதனிலறிய சத்திநாதவிந்துங்கூடிப்
 புத்திமயங்கா மல்நின்ற சித்தியுமறிந்தேனாண்டே
 அண்டபிண்டங் களுமேவுமண்டலமெல்லாம் புகழுங்
 குண்டலிவாசியைக்கொண்டு கண்டிடசாதனை செயது-வெற்றி. 1367

ஆதியந்தமாய் நிறைந்த அம்பர வெளியில்நின்று
 சோதியாஞ்சுன்னம் புளியுஞ்சுக்கிலகரோணிதத்தால்
 நீதிநினைவால நிந்துநிச்சயம்னந்தெளிந்து
 சாதனை என்னுக்குள் நாடுந்தனஞ் செயனைச் செயித்து-வெற்றி 1368

காலனென்றகாமனைக் கட்டறுத்துக்கடந்து முப்பாழ்
 ஞாலமென்றவுட்கருவிநாடியே யடக்கியபின்
 மாதாமயலாலமைத்த வல்வினைக் கோராஸ்திரங்கொண்
 டுதுதாரைவாசியினாலோட்டியே வெட்டியெரித்து-வெற்றி. 1369

பாலுடையஸ்தன்னியமயல் பாவையர்களைத்துலைத்து
 சீலமுடனே யெனதுசீஷர்மனம் மெய்க்கவுமே
 உற்றார்கற்றத்தார்களு முலகுதனிலுள்ளோரும்
 பெற்றாராசையை விடப்பெண்டிராசையைவிட்டு-வெற்றி. 1370

மெத்தஎன்மேல்மனதை மெயயிலுமிகநொந்து
 குற்றமறமாதுதன்னாசைக் குடோரம்விட்டுனதுபதம்
 உற்பனமத்தியானமது கற்பனசாரத்தையுண்டு
 விற்பனமூலப்புளியை விதமாயுண்டுதேறினேன்-வெற்றி 1371

தேகசித்தியுமாச்ச தீவினைகளும்போச்ச
 ஆகமப்படியாச்ச ஆயிரத்தைநூறுமாய்ந்தால்
 இந்நூல்ஞான வெட்டியிலெடுத்தேன் முறைபிசகா
 நன்னூல் ஞானகாவியம்யான் வெளியாயுரைத்தேன்-வெற்றி. 1372

விருத்தம்

புத்தியினில் மத்தியானமது அமுரி யுண்டேன்
 பூரணத்தை மாவைதனில் புளிதா னுண்டேன்
 சத்தியினால் கொல்லுமிந்தக் கருவி யெல்லாஞ்
 சண்டாள வாய்வுமெங்கே சரூந் தானாய்
 வெற்றியதா மந்தி சந்திகாலை மூன்றும்
 வேகமில்லை குருமுறையை விளம்பி னேன்பார்
 நித்திய மனுசரியதித காய கற்பம்
 நீடுழி காலமதும் வாழ்வா ராண்டே. 1373

ஆண்டொன்றில் தேகசுத்தி யமுரி யாச்ச
 அதுதள்ளி யாண்டுமுதல் கற்பஞ் சித்தி
 தாண்டவமா மிரண்டாண்டில் மாற்று ரெண்டு
 சாதித்தால் மூன்றாண்டில் மாற்று மூன்று
 தூண்டாகும் நாலாண்டில் மாற்று நாலு
 சொல்லிவிட்டோ மைந்தாண்டில் மாற்றைந் தாகும்
 பூண்டாகு மாறாண்டில் மாற்று மாறு
 பொன்மயமா மேழாண்டில் மாற்று மேழாம். 1374

மாற்றெட்டா மாண்டினிலும் வயது மெட்டு
 மாறிடவும் புளியமுரி வேகியஞ் செய்து
 வேற்றுமைகள் வாராது ஒன்ப தாண்டில்
 இதுபுளியும் முரியுமே வேகச் செய்து
 பாத்துவன்னி தனிலுங்கள் பதமாய்ப் பாகம்
 பகருவாய் பத்தாண்டில் மாற்றுப் பத்து
 பூத்திடும்பூ நீருபுவி தனிலு மூலப்
 புளியிருந்து பனிபடவும் பூர்க்கு முப்பே. 1375

இந்தவிதஞ் செய்திடுவோர்க் கெய்து முப்பு
 இகந்தனிலு முவர்சவடு முப்பா காது
 வந்து அடைந் திந்தவிதி யினிமேல் காணும்
 மறைத்தபொரு ளனைத்துமிந்நூல் வகையைச் சொல்வேன்
 சுந்தரப் பெண் ணமிர்தமட மாது வாவைச்
 சூஷமெல்லா மெந்தனுக்குச் சொன்னான் மேலும்
 அந்தவிதம் பத்தாண்டுந் தாண்டி யேற
 அருள்வேன்கா னளவையினி யருள்வே னாண்டே. 1376

பத்தாண்டு கடந்தபின் பதினொன் றாண்டில்
 பத்தரைக்கு மதிகமதாம் பசும்பொன் தேகம்
 சித்தான திங்கள்ரெண்டு மாற்று மொன்று
 திங்களுமே நாலதுக்குள் மாற்று ரெண்டு
 வித்தாகு மாறுதிங்கள் மாற்று மூன்று
 மிருநான்குஞ் சென்றபின்பு மாற்று நாலு
 பத்தான திங்களுக்குள் மாற்று மஞ்சு
 பதினொன்றாண் டதுக்குளது பரீட்சை யாண்டே.

1377

ஆறுபத்து மரையும்வய தறிவ தேது
 அம்பிகையால் பதினாறு அரைமாற் றாச்சு
 மாறுவதும் புளியுப்பு மாறிப் போச்சு
 வச்சிரத்தா விட்டிழைத்த காய மாச்சு
 தேறுவதும் பனிரெண்டாண் டடுத்துக் காத்துச்
 சிவகுருக டாகுமதின் செய்கை யாலும்
 பேறுபெற்ற மகத்துகள்தான் கடந்த மார்க்கம்
 பேருலகில் மானுக்கள் பேசு வாரே.

1378

திங்களெனு மதிகடந்தால் மாற்றொன் றாச்சு
 செங்கதிர்மூன் றதுகடந்தால் மாற்று மூன்று
 செங்கமல தேகமதாற் திங்கள் நாலில்
 செம்பொனிற வயததுவு நாலு மாகும்
 அங்கமெனும் திங்களஞ்சில் வயதஞ் சாகும்
 ஆறுதிங்கள் வயதாறு ஏழுக் கேழு
 எங்குகதிர் சூரியனா மெட்டுக் கெட்டு
 இனியொருபத் தாறுதிங்கள் பனிரெண் டாமே.

1379

வாலையெனும் பதினாறு அரையும் பத்து
 வயதுஇருபத் தாறரைகாண் மாற்று மாச்சு
 காலையெனுங் கற்பமுண்டேன் பனிரெண் டாண்டு
 கனகமென்னுள் விளைவாச்சு கற்பத் தாலும்
 சேலையினைக் கொய்துடுத்த சிறுபெண் ணாத்தாள்
 செப்பினதோர் வாதமுஞ் செடத்தி லாச்சு
 ஆலையினுட் கரும்பினுள் சாறு போலும்
 அலைவதில்லை யடிகன்ன மமைத்த வாரே.

1380

யோகஜெயம் ஏலப்பாட்டு

தரு

ஏலேலோ ஏலேலோ சிவசிவ ஏலேலோ ஏலேலோ.

கதிர்மதிசூழ்கமலவிதழ்- இடைபின்

கலைசுழலுங்கருணைமலர் பொழியும்

விதிகருவூர் நகர்செழிக்கும்-மெய்ஞ்ஞான

வெட்டியருள் வேதாந்தகற்பஞ்சுழியின்

- முனையருள் புரியும்பரி- பூரலாகற்பந்
 துரிய துரியாதிதமு மதியிலறிந்தேதான்
 பொழியமாதமதுரச பான-மதினாலும்
 புகழ்விஜயமாண்டு பனிரெண்டளவுந்தேறித்
 தொழிலனேக-மகாராஜயோகத்தில்வாசி- சூகடி
 சடாதாரமது மீராறுந்தாண்டி
 வழிபலசுகாதிதசுகசோதி-மணிவாசல்
 வாலையபிராமி மலர்ப்பாதந் தெரிசித்தே-ஏலேலோ. 1381
- திருவமிர்த மதிமலர்கூழ்- கருவூர்
 செழித்துவளர் தேன்பொழியும்புனல்
 மருவும் விந்துநாதசத்தி-செனித்த
 வாறுதன்னையான ருளமுலமணி
 பூரகமனாகதம்விசுத்தி-முடுதுறை
 யாக்கினைசுகாதிசுடர் தாண்டி
 மேலும் வரையாறுதிருவாவடுதுறை- தாண்டி
 விக்கிரமவியானனை யஸ்வமதாய்ப்பூட்டி
 ஞாலமதில் கூர்மமெனுஞ்சீனியதை-மாட்டி
 நாடியதனஞ் செயனையங்கும் படியாக்கி
 வாலையருள் பொற்கமலபாதந்-தொழுதேதான்
 வாசிதனிலேறி மதியமிர்த நதிபாய்ந்தே-ஏலே. 1382
- தூலவுடல் சூகடிமமாய்-மேனி
 துய்ய நிறந்தவ்வதண்டினிலும் வினை
 தாவிரவருஞ்சூடுகனல்-ஓராண்டில்
 தாபம்வருஞ்சோபமெத்த அவிழ்தம்
 போகமெனுங்காமத்தை-வாமத்திலேற்று
 பொல்லா தமுதேவிசாதத்தை மாற்று
 கோவித்து அந்தியைச் சந்தியினில் தள்ளு-ருகற்பம்
 வீணிலும் போகாமலுணியே கொள்ளு
 நோயற்றுப் போக்கிவிடுஞ்சீ ரொத்துப்-பாரு
 வுன்னிதமாய்ப்பத்திய முநிர்ணயமிதாண்டே-ஏலே. 1383
- காலையிஞ்சிய முரியுண்ணு-தினமுங்
 கடுக்காயும் புளியுண்ணு
 அந்திமாலை சுக்குவிந்தமுரி-சேரு
 மருவிநிற்கும் பரி பூரணத்தில்
 பாலன் படும்பாடதுவும் பார்க்க-வொண்ணாது
 பாழான பத்தியமும் பாகமது கேளு
 தூலமதுகைவசமாகவும்-வேணும்
 குதான பேதியது முன்றுதிங்களெய்தல்,
 மாலான பூரணமனோலின்ப-மாகும்
 மதுதள்ளினாடலிற்சத்தியது வாகும்
 நாலுபோய் அஞ்சிலுமடங்காது-பேதி
 நமனுக்குமேலதி கநஞ்சதுகாணாண்டே- ஏலேலோ. 1384

ஆறாந்தான் திங்களிலுந்-தேகம்
 அசதிமெத்த அரோசிகங்காண்
 ஏழாந்தான் திங்களிலும்-உதிரம்
 இறங்கும் பெரும்பாடானது போ
 மெட்டுதிங்களினில் சீதளமுங்-காணும்
 செய்கையொன் பதுதிங்கள் தேகமதுவாடும்
 கூரான பேதியுடன் வாந்தியுங்காணும்
 கூசாமலேடனையுஞ் சீதகரமெய்தும்
 வீறான நோய்களதும் வேகமிகக்காணும்
 விக்கலதுகக்கியுரு மாறிவிடுமாகில்
 நேரானகற்பமுறைபோகச்-சொன்னேன்
 நிச்சயமதாகுமிது அச்சமில்லையாண்டே-ஏலேலோ.

1385

கடல்பெருகுஞ்சமுத்திரத்தில்-கப்பல்
 கரையோரம் போகையிலும் பூத்த
 மடல்பெருகும் பாய்மரத்தை-நன்றாய்
 மடக்கிநடுமத்தி பத்தில்கக்கா
 னுடல்தனில்வருகின்ற சுவாசத்தைப்-பாரு
 ஒன்பதுவாசலுங் கட்டியிருக்கும்
 திடமுடனே கம்பத்தினுனியிலு-மேறித்
 தீண்டாதமணிகடரைத் தூண்டாமலேற்றிப்
 புடம்வைத்துக்கருவி களைக்-கட்டேயறுத்து
 பூரணபஞ்சாகுர பிரணவத்தைமுட்டி
 நடுமரஞ்சுக்கானைமையத்திற்-பூட்டி
 நாடியேமதுவுண்டியான் பணிந்தேனே-ஏலேலோ.

1386+

மதியமிர்தமதுவமுரி-மதுரவாசி
 யெனுஞ்சாரை வெள்ளை கற்பம்
 நிதியகடுங்காரகன்னம்-அப்பு
 நிலவுபொழி உப்புமப்பிதுவே
 அதிதவித அமுரியது முப்பூவுமாச்சு
 அமிர்தரசமானது கள்ளுமதுவாச்சு
 மதிரவியுஞ்சிவசத்திவாகிய திலாச்சு
 வழலையறிபூரணமும் வஸ்து வெனுமாச்சு
 பரிமளசுகந்தமலர்க் கெந்தமிதுவாச்சு
 பகரறியசாந்து சவ்வாது புனுகாச்சு
 துரியதுரியா தீதமுஞ்சுழியின் முனையாச்சு
 சொப்பனமுஞ்சாக்கிரமுஞ் சுற்றிவலமாச்சே-ஏலே.

1387

காயகற்பமாண்டுசதம்-அதின்பின்
 கடந்தபின்பு வழலை முறைமூல
 சாயசரக்கெடுத்துலர்த்தித்-தயிலந்
 தான்புடம் போட்டெடுத்தபின்பு தனியாய்
 மாயாமல் பார்க்கவும்மனோன்மணியின்
 விந்து மாணிக்கஒளிவதிதவழலை முப்பாகும்

தாயான கெந்திரசகாயமிதுசாரந் தயில
 மிதுநாலையுமேசாரப்புடம் போட்டு
 உபாயமதுவாக வொருகழஞ்சியிடையுண்டு
 முன்னுடலெனக்கு வொளிவாகுமதுகோடி
 நயமாகப்போத மயமானந்தங்காட்டும்
 நங்கென்ற பூரணவிலாசத்திலின்றே- ஏலேலோ.

1388

முன்னான்கும் பன்னிரண்டில்கற்ப
 முறைதவறுமனதுகந்து உறுதி
 அன்னாள் முதலம்பரத்தை-மிகவும்
 அதிமதாய்வளரும் விந்துவாசி
 தூக்கியிறுக்கிச் சுருக்கியதைப்பாரு
 சொன்னபடி கண்டமதிலுதிவிடுதாரை
 தீர்க்கமுடன் செந்தணலைத்தாண்டியது பாயுந்
 தீபஒளிப்பிரகாச தெரிசனமுமாகும்
 மார்க்கமுடனாரறிவர் சொன்னேன் கருவாளி
 மனது ஒருமித்து வைராக்கியமதுவாகக்
 கார்க்கசிலம் பொலியோசைகாணுமதுருபங்
 கயிலாச பரகெதியில்காட்சி பெறுவாரே-ஏலேலோ.

1389

இருபத்தோராயிரத்தறு நூறு-சுவாசம்
 இறுக்கிகண்டதாரை தனில்கருக்கி
 கருத்துகந்தமுலக் கருக்குழியில் இருத்தி
 கற்பமுண்டு வாசிகருதிடிலும்
 சுழியிலுற்பனமதாக வொரு ஒங்காரநாடி
 ஒன்றானகம் பத்தில் பாய்மரமீரெட்டு
 விற்பனமதாக பதினாறு கயிறுபூட்டி
 வீசிவிடு வாசியதை நாசிநுனிபாயச்
 சொற்பமதுசந்துகள் துவாரமதிலோடச்
 சொக்கிவிடலாகாதுசுவாச மதிலேறிக்
 கற்பனைசுக்கானை ரசக்கண்ணாடி பூட்டிக்
 கருதியேவிடு சீனிகலப்பையதை நாட்டே-ஏலேலோ.

1390

சித்திரமணி மண்டபத்தில்-கண்ட
 தீபவொளிப்பிரகாசமதில் அருள்
 முத்திபெறுமதியமிர்தம்-வாசி
 முனையிடைபின் கலைபிர ழாஇன்ப
 சித்திரவிஸ்தாரசுழி கமலவிதழ்நாடி
 திருமருவுசோதிமணி தீபசுடர்தேடி
 இத்தலமெய்ஞ்ஞான குருபரிபூரண
 வாலையிங்கிதமலர்க் கமலஞ்சிங்காதன மேவிப்
 பத்தியுட னும்பணியசத்திசிவருபம்
 பச்சையுடனுஞ் செழுமைபார்க்கபரங்காணும்
 காத்திகைசதாசிவம னோன்மணிப்பிரகாசங்காணும்
 கயிலாசகிரிகாட்சி பெறலாமே-ஏலேலோ.

1391

தருவள்ளுவநாயனார்

விருத்தம்

இவ்வுலகில் யாவர்களுங் கண்டிந்நால்
 ஞானவெட்டி யிகழ்ந்தி டாமல்
 அவ்வம்பர மானந்த சின்மயத்தி
 னருள்பெறவும் அர்ச்சித் தேன்காண்
 செவ்வையென்ப தடியறிந்து செய்கையெல்லா
 மாய்ந்துசிவ சத்தி பாதம்
 எவ்விதமாய்க் கற்பமுறை யியல்புதனி
 லினிமோக்ஷ மெய்து வாரே.

139

எழுந்தச தீகைபத்து மிரண்டுபனி
 ரெண்டதுவாம் இனித்தா னாச்சு
 பழுதுவரு காமலுமே பாடினதோர்
 வாக்கியமதைப் பழிப்பீ ராகில்
 எழுநரகில் விழுந்துவுயி ரிருக்களவும்
 வினைப்பயனறிந் தெய்து மாகில்
 தொழுதுவடி வாய்பிகையின் மலர்ப்பதமுங்
 கெதியடைந்தால் சொர்க்கஞ் சேர்வார்.

139

இகத்தாசை பாசமிருந் தெந்நாளு
 முழன்றிடுவோர்க் கெய்தா தொன்றும்
 நகைநகைத்து மினுமினுக்கும் விழிசிமிட்டி
 வரவழைத்துநாணஞ் செய்யும்
 புகைகுழ்ந்து விருள்முடி மாய்கையினி
 லமுந்திமிகப் போவா ராகில்
 அகத்திலிருந் தருள் ஞான தீபவொளி
 யறியாம லமைத்தா ராண்டே.

139

அனித்தியமிந்த வுயிர்வாழ்க்கை யுண்பதுவு
 முறங்குவது மதுவாய் ஞானம்
 தனுவெனுமன் மதபாண அஸ்திரத்தா
 லவர்மாளச் சபித்தா ரீசன்
 வனிதையில்லா வுலகமில்லை வாழ்க்கையில்லை
 பிறவியில்லை கண்ணீ ரில்லை
 இனமறியா நாதவிந்து வியல்பில்லா
 வுலகமெல்லா மிருந்தா னாண்டே.

139

கொச்சகம்

சுந்தரரே யெங்கள்குலஞ் சூதுபரை வென்றதுவுஞ்
 சந்தயமே யானுரைக்க சாட்சியறி யாதவிதங்காண்
 நிந்தையுல காதிதமு நீசனென வேபழிக்கும்
 வந்தவடி கண்டறிந்தால் மாய்கையிருள் மாறிடுமே.

139

அண்டமென்ன பிண்டமென்ன அம்புய்யா தீதமென்ன
 கண்டதென்ன கேட்டதென்ன காரில்லா மாரியுண்டோ

ஞானவெட்டியான் 1500

235

எண்டிசையெல் லாஞ்செனித்த விந்திரிய வுப்புமயம்
நின்றவுப்பு வாரியினால் நீடுலகெ லாமுயிரே.

1397

கலித்துறை

மயமான உப்பு கடல்கூழ்ந்த வாரிதி மாலின்மயம்
செயலான கார மதிசந்திர சோதி திருநடனம்
நியமித்த வாழ்க்கை நிராமயத் துப்பு நெறியறியார்
கயமான கைப்பு வுலகமெல்லா மிந்தக் காரணமே.

1398

கொச்சகம்

உப்புமய மப்புமய மோகோ நாதவிந்தின்மயம்
இப்புவினியெல் லாஞ்செனித்த இந்திரிய வாழ்க்கைமயம்
கைப்பிதுவில் லாமல்ஜெகங் கண்டதென்ன காண்கிலென்ன
முப்பதுகா ணாதியிலு முடிந்துவைத் தாரீசனுமே.

1399

கலித்துறை

எழுபத்து நான்கு நூறாயிர லட்ச மெவ்வுயிர்க்கும்
உண்பதுங் கைப்புவுவர் சாரத்தி னாலுயி ருற்பகங்காண்
ஐம்பத்தோ ரகூர வோங்காரங் கொண்ட அவ்வெழுத்தில்
உண்பது றங்குவ துப்பொழிந் தால்செக மொன்றில்லையே.

1400

உப்புவு ரின்றிச் சடமில்லை சார சாரத்தினால்
அப்புவி னால்முடிந் தாண்டுபத் துங்கடந் தானபின்பு
செப்புகி றேன்மதி நாலுக் கொன்றேரவி சேர்த்துவிதம்
அப்புவி லுப்புவு மட்டுப்பு வொட்டுப்பு மானதுவே.

1401

காரமுஞ் சாரமுங் கம்பியுப் பாகுங் கரைத்துபதம்
சேரவு மூன்று தினஞ்சென்ற பின்பு தெளிவிறுத்துக்
கூரவும் வன்னிக் குமுறிட வஞ்சலங் கொண்டுகி
வாரமதி ரவி பீங்கான் தனிவிட்டு வைத்திடரே.

1402

ஒன்றாகி முப்பு ஒருரு வாகி யொளிவதுவாய்க்
கொண்டே யொருபலம் பண்ணைச்சவ் வீரங் குறித்துசமன்
நன்றாகு நாதமும் விந்துவுங் கூட்டி ரவிமதியாய்
அன்றாடங் காய மதில்வரு நீர் விட்டு ஆட்டிடுமே.

1403

வெண்டா

விந்துநீர் விட்டு விடாம விதையாட்டி
அந்தமது வழித்து அருணனி-விந்த
முகம்பட வும்வைத்த மூடிய சீலைதனில்
புகழ்சீலை செய்துபடம் போடு.

1404

ஆறிய தோர்பின்பு அதற்குச் சரிசுதம்
வாற்றிய முன்பதமாய் வார்த்து மீறிடா
ஆட்டியதை வதித்து அருணன் முகம்படவும்
நாட்டுமுழுப்புடத்தில் நன்று.

1405

தருவள்ளுநாயனார்

நன்றிதுகாண் கழஞ்சி நாதவிந்துவிட் டமர்த்தி
துன்று துருசுதனில் தொந்தித்து- நன்றறிய
மூலப் புளிகவச மூன்றுமண் சீலையது
ஞாலக் கவுதாரிபுட நன்று.

1406

முப்பு முடித்தல்

தரு

முப்புமுடிந்ததுகாண்- மூலப்புளி முப்புமுடிந்ததுகாண்.

முப்புமுடிந்தது கைப்புமுறிந்தது
அப்புமுப்புங் கம்பியுப்பிது மூன்றினால்
கற்பகஞான வாலாம்பிகைதன்னருள்
அற்புதமா மலராச்சனை செய்துயான்-முப்பு.

1407

சீனச்சரக்கறுபத்து நாலுஞ்சுன்னஞ்
செந்தூரபற்பமுஞ் செயநீர்திராவகம்
பாணத்தினால்குடோரி கட்டுங்களங்கதும்
பார்க்கபார்க்கச் சரக்காதிதமுநீரே-முப்பு.

1408

துருசுகன்ன முடிந்தாச்சுதுமுப்பினால்
தொந்தங்கோடாகோடி சோதிக்க வேதைகாண்
பரிசைவேதை யிதினந்தங்கோடி
பாடுபட்டுச்செய்தோர்க் கெய்திடுமாண்டையே-முப்பு.

1409

காரீயஞ் சேரொருசேர்த்து அயச்சட்டி
கண்டுகனத்தீயிட காரீயஞ்சலமதாய்
வீரியமா முப்புச்சுன்னங்கழஞ்சிடை
வேகத்துரிசி யிடைச்சரிசுன்னமே-முப்பு.

1410

கம்பியுப்புப்பதினாறு பலமதில்
காட்டிடுஞ் சுன்னங்கலக்கவுமுட்டியுந்
தும்பிமுகன் பதம்போற்றியாட்டிப்பின்பு
தொந்தித்துக்கிராச முந்தூவிக்கடைந்திடே-முப்பு.

1411

அஸ்வகெந்திக்கிழங்கவ்வித வேரினால்
யிசைவதாகவிருசாமம் வறுத்துடன்
பஸ்பமாகும் பருதியொளிவுபோல்
நிசமதாகு நிலைகண்டறிவதே-முப்பு.

1412

பச்சைப் பனையதினேடு செந்தூரிகம்
பழைய சட்டிதனில் நடுவைத்துகாண்
உச்சிதம்புகழ் செந்தூரந் தன்னிலும்
அச்சமிலா விந்துநாதம் விட்டாட்டிடே-முப்பு.

1413

நாதவிந்து நீர்விட்டொருசாமம்
நேகஆட்டிவிடாமலுங்காசுபோல்
தீதில்லாமல் ரவிமுகங் காட்டியும்
பேதயில்லாமல் செந்தூரத்தில் மாட்டிடே-முப்பு.

1414

சட்டிமேலுஞ் சந்தில்லாமல் கீலைமன்
கெட்டியாய்க் கவசங்களு மேலதாய்ச்
கட்டியில்லங் காற்றில்லாமலும் படி
முட்டிவன்னி முதல் சதுர்சாமமே-முப்பு. 1415

ஒட்டியே கமலாக்கினி தீமிதம்
யோகநாத வாலாம்பிகை தன்பதம்
வெட்டியால் வீரசாம் பவமூர்த்தியால்
அட்டியில்லா மலென்னாண்டே முடிந்ததே- முப்பு. 1416

கர்த்தனருள் கருவங்க செந்தூரமும்
நித்தம் பூசித்துடன் நின்றறிவோர்கள் தான்
சித்தியெய்துஞ் சிவசத்தி பொற்பதம்
முத்திமோட்ச மெய்ஞ்ஞானமலபிக்குமே-முப்பு. 1417

இந்திரனு மதிரவியுங் கதிரொளி
சந்திரசூரியர் விந்து நாதஞ் சேர்ந்து
இந்தியெண் சாணுடல்பஞ்ச பூதங்கூடி
ரஞ்சித உப்புநவலோக நீற்றுமே-முப்பு. 1418

நீலமேக வர்ணமாலின் மதிமலர்
வாலையுபி வடிவம்பிகை தன் செயல்
மூலாதாரமு மண்டலஞ் சூழ்மதி
ஆறாதார மமைத்தாரண்டையே- முப்பு. 1419

கற்பகோடி கற்பசாதனை செய்கினும்
உற்பகங் களொரு வரறிகிலார்
சற்பமாவதது கடித்தே விஷம்
கைத்தால்ஞானங்கரைகண்டறிவரே-முப்பு. 1420

வங்கசெந்தூர மிருபது மேகமும்
வாரியேழு கட லேழுஞ் சுழலவும்
தங்கமிது பதினாறு கலையினால்
கருவங்க செந்தூர மருவினால் தங்கமே- முப்பு. 1421

இந்தத்தேக மிருந் தெவ் வுயிர்க்குமே
வங்கசெந்தூர மதுகுன்றித் தேனிடெ
அந்திடை வாதமடக்கியு மந்திடைச்
செந்தாவின் கிருதத்திலூட்டி யுணருவாம்-முப்பு. 1422

காரிலுதித்து ருவாயிறு பத்துமே
கட்டளையின் படி மேகங்கள் சூழ்கிலும்
சாருமுடல் விந்து நாதத் துலாவியும்
பாயுந்தங்க ரசவங்க செந்தூரங்காண்-முப்பு. 1423

குமரிலேகியத்தில் குன்றியிடைச்செந்தூரம்
அமிர்தமேயரை மண்டலமுண்பிரால்

திருவள்ளுவநாயனார்

தமது தேகம்பொன்காலையுராலையும்
அமிர்தமாகுமாவின் பால்கிருதங்களே-முப்பு.

பாலுமன்னம் பரிந்து அருந்திடில்
வாலையாகும் வயது விளமையாம்.
குலைகிராணி யெட்டெட்டு மெழும்பிடுஞ்
சோபதாப மாயாசங்களும் விடும்- முப்பு.

14

வாதமெண்பது பித்தமு நாற்பது
மாறுஞ்சேத்துமமிருபத்து மேகிடும்
நாதவிந்து மூலப்புளி சுன்னத்தில்
காதமோடிக்கருங்கடல் புக்குமே- முப்பு.

14

விருத்தம்

அந்தவொளி யாயிலகுஞ் சுழினை மீதில்
அருள்பரம சிவகுருவே ஆண்டே கேளீர்
வந்தவழி முப்புமுன்னா எமைத்த வாறு
மனிதர்களில் மறுபிறவி செனித்த வாறும்
சுந்தரமே யென்குருவே யகத்ய சுவாமி
சொன்னமறு பிறவியென்ன சூகஷ ஞானம்
எந்தவித மாகிலுமே கற்பக் கூறால்
எண்சாணுந் தேகமது வேறாய்ப் போச்சே.

14

கருவிதொண்ணூற் றாறுஞ்சுட்ட காய மாச்ச
காமப்பால் வேறுபடக் கர்மம் போச்ச
திருமருவுங் கருவூரு பெலத்துப போச்ச
திருநடன செகச்சோதி யறிய லாச்ச
வரும்வினைக்கு மூன்றுப்பு முடிந்து போச்ச
மகத்தான செந்தூரம் வசிய மாச்ச
பெரியோர்கள் மறைத்தகரு வெளியாய்ப் போச்ச
பேதாபே தங்களெல்லாம் பேச லாச்ச.

14

ரசபற்பம்

தரு

குதரசபற்பங்காண்- ரசகுத- வாலரசபற்பங்காண்.

குதமென்றால் ரசவாதகுதரசம்
சோதித்தொருபலஞ்சு ட்சமதாகவும்
நாதவிந்து காரசாரம் பத்தாண்டினில்
மாதுநீர் நாதமருவியும் பாய்ந்திடில்-குதரச.

நீதமெனும் விந்து நாதத்திற் பொங்கியும்
வேதசாரம் விந்து வெண்மதிபாய்ந்திடும்
வேதசாரம் பழச்சாறெனக்கூறியுல்
வீதமஞ்சு பலநாத நீராண்டையே-குதரச.

14

- தோகையெனுமட மாதாமாதவிடாய்
குதமதைச் செப்பு பாத்திரந்தன்னிலும்
குதத்தைவிட்டுப் போற்றித்தீபாக்கினை
நாதத்தைவிட்டிருநாலு கடிகைக்குள்-குதரசு 1430
- மாதவிடாய் சுருக்கேற்றவாலைரசு
மேலுமேன் மேலும் வெருவலுவாகிடும்
நாதசத்தி மூலநாடிப்புளிக்குளே
குதவாத சித்திகுமைமலப்புளிசீலையே-குதரசு. 1431
- மலப்புளிசரக்கானது குக்கிடம்
வன்னியிட்டு அனலாறிகுதபற்பம்
பலமிந்த எடைமாறா தொருபலம்
பார்க்கப்பார்க்கப்பனிங்காகும் பிரகாசமாம்-குதரசு. 1432
- நலமிந்தவுட லெமனென்ற நோய்வினை
நாடிடுமேபதினெட்டுக்குஷ்டத்துக்கும்
வலையதுவும்வீசும் பஞ்சதாரைக்கிருத மெனும்
அதில்குன்றியிடை வைத்தரை மண்டலமுண்ணே- குதரசு. 1433
- வாதமடக்கி வேர்க்கொம்புபறங்கியும்
இரவுமே கொடி வேலிவேர்தோலதும்
வீதஞ்சரி எடைசூரணமாய்ச் செய்து
மேருதேன் கூட்டிக்குழைத்தந்தபற்பத்தில்-குதரசு. 1434
- வேதஞ்சொலும்படி மேகவாய்வுகுத்தல்
பேதமான கடிமுடக்குப் பிடிப்பதும்
குதபற்பங்குன்றி காலையுமாலையும்
நாதனருள ரைமண்டலநல்கிடே-குதரசு 1435
- மூலமெட்டு மூலகிராணி யெட்டுவாய்வு
குன்மமெட்டு சுரதோஷத்தோ டேழதும்
நீலமேகங்களிருபத்து ஒன்றுடன்
காலையோடி கடல்புக்கிமாறுமே-குதரசு. 1436
- வாலைகுத மகிமைமகத்துகள்
பேதபேதமாய்ப் பேசினார் நூல்களில்
நாதவிந்து கார சாரமகிமையால்
குதபற்பமுஞ் சூட்டினேனாண்டையே- குதரசு. 1437
- ஊழ்வினைப் பயனோடிப்பறந்திடும்
மைவிழிமடமாது குதகம் போம்
பையவினைப்பழி பாண்டுரோகம் விடும்
மெய்யிதுஞான வெட்டியிதுண்மையே- குதரசு. 1438
- கர்மாந்தரநோய் கருதிப்பறந்திடும்
மர்மமேதுவழலை மகத்துவந்
தர்மநோய்க்குத் தகுந்தவிழ்தமிட
கர்மநோய்கள் காணாதுசு பஸ்தமே-குதரசு. 1439

திருவள்ளுவநாயனார்

விருத்தம்

வடிவுடைய திருமால்தன் தேவி யான
மகிதலத்தி லவதரிக்கு மரிதா ரங்கான்
கெடிலீர் சிங்கமெனுஞ் சரக்கி தாகும்
கேவலமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கெருவ மில்லா
மடிமீதி லெனைவளர்த்து அமிர்தந் தந்த
வாலையபி ராமிமலர்க் கமலம் போற்றி
அடிநடுவு முடியுமெனக் கணுக்கிர கித்த
அரிதார பற்பமதை யருள்வே னாண்டே.

1440

அரிதாரபற்ப முறை

தரு

தாரபற்பமிதுகான் திருமாவின் தேவிபற்பமிதுகான்
தாரந்தனில் திருமாவின் தேவிபலஞ்
சீராய்காலங்கல்லு சுன்னத்தில்தாளித்து
நீரமுரிபடிநாலுக் கொண்காரம்
நேரத்துடன் முன்று நாள்கரைத்துப்பின்பு
தாரமுன்றுநாளில் தெளியுஞ் செயநீரதில்
வேறொருபடி வெண்காரசாரமும்
பூரம் பலஞ்சரியொக்கத் தூளாக்கிப்பின்
தூறிடுநீரினில்தூள் செய்து போடுமே-தார.

1441

சாரகார செயநீரதும் பிங்கானில்
வீறதாகவிடு மெய்ப்பொருள் முப்புவும்
காரநீரினில் கழஞ்சிடை பாய்ச்சியு
மேறநீருமிறுத்துங் கடிகைதான்- முப்பு.

1442

புரசையாவதும் பூமுருக்கநிறம்
வரிசையாச்சட்டியில் தாரமும்
சுரநீர்செயநீர துஞ்சாமனால்
துருசமாகச் சுருக்கிட்டுபாருமே-தார.

1443

சுருக்கேறவுந்துய்ய வெண்ணரிதார மாம்
மிறுகுங்கட்டி மினுமினுப் பேகிடும்
இறுகுமுப்புக்கழஞ் செடை விந்துநீர்
இரண்டு மிழைத்துக்கவச் முஞ்செய்திடே-தார.

1444

தாரங்கட்டிடுஞ் சத்துகள் வெட்டையாம்
ஈரம்வற்ற இனிரவியின் முகம்
நீறுந்தாரம் பத்திராட்சியரைத்துமேல்
சோரச் செய்துமே சுன்னநீர்ச்சீலையே-தார.

1445

சீலைமண்ணுடன் செய்வதெருவஞ்சினில்
வாலையம்பிகைமாது அருளினால்
சாலமரமலர் தாயைப்பணிந்துடன்
நீலமேதிருமாலைப் பூசித்தேனே-தார.

1446

வன்னியிட்டுப் பார்க்கவாசம்புகைவரா
துன்னிதமாய்ப் பொன்னரிதார நீரிடு
மன்னையருள் திருமாவின் தேவியெனுஞ்
சொண்ணப்பந்துடி சொன்னோமீதான்டையே- தார. 1447

அரிதார மதுநீறும் பரிசவேதை
யாதலால் தேயுவினது பத்துக்கொன்றிது
காரியமா மெனும் பொன்னரிதாரத்திவ்
வீரியமென்னவித மறியார்கள் காண்- தார. 1448

கூற்றியுமாவின் கிருதமுந்தேனுடன்
சீர்மேவுந்திப்பிலி சிறுமிளகுமது
வாற்றியுங்கிராம்பு வாதமடக்கிவேர்
சாருஞ்சுக்கதுவும் பலமதாகுமே-தார. 1449

வகைவகைக்குச்சரிசமனாய்த் தூளாக்கிப்பின்
அறியும் பற்பமதுகுன்றியின்தன்னிடைத்
திகையில்லாமல் தேன் கூட்டிகற்பத்தினிவ்
பகையில்லா தொரு பகடிங்கொண்டுணருமே-தார. 1450

வகையிந்தப்படி காலையுமாலையும்
புகையுமேபுளி பொட்டெனத்தள்ளிடுந்
துகையதாஞ்சயகாச மிருமலுஞ்
சுவாசத்தோடிரைப்பாவது நீங்குமே-தார. 1451

சாதமிந்தப்படி மேவும் பட்சத்தினிவ்
தாரப்பற்புஞ் சடந்தனிலுறினால்
வாதம் விக்கலுடன் பித்தரோசிகம்
வாந்திசந்திசரசன்னியுமேகுமே- தார. 1452

குதத்தினால் வயிறுவலியுடனுஷ்ணமும்
வாதத்தினால் பெருவயிறுந்துர்க்குணம்
நாதத்தினால் பிரமூலப்பிரமியங்
காசத்தினால் தொண்ணூற்றாறு சயம்விடும்-தார. 1453

புரங்கிப்பட்டைச் சிற்றரத்தைசுக்குடன்
சிறந்தவா தமடக்கித்திப்பிலியும்
நிறைந்ததோர்கொடி வேலிவேர்ப்பட்டையுங்
குறைந்திடா மிளகருணையேழுமே-தார 1454

ஏழுவகைக்குச் சரியெடைப்பாகம்
இடித்துத்தூளதா யினிப்பதனத்துடன்
வாழுமாமலைத்தேன் பசங்கிருதஞ்சரி
வார்த்துமத்தித்து மதிப்பற்பங்குன்றியே-தார. 1455

பற்பங்குன்றி யெடைகாலையுமாலையும்
உற்பகமா யொருபகடி முணர்வீராய்
அற்பதேகமசாத்திய நோய்களும்
துற்பலமாவதுந் தூணதுவாகுமே- தார. 1456

சிறுநாசியடைப்புநீர் பாய்ச்சலும்
சேருஞ்செவிதனில் சீழுமடைத்தலும்
தேறுங்கபாலத்தின் குலையும்பாண்டுன்
ஊரைவிட்டேகி யுகாந்திரமோடுமே-தார. 1457

காசரோகங் கனமேகப்படைகளும்
நாசியடைப்புப் புண்புரைச்சீலைகளும்
வாசமாகிடுஞ் சீழுங்கிருமியும்
மாறியோடும் வலுவானநோய்களே-தார. 1458

கெற்பகாசங் கிரந்தியுஞ்சுலைகள்
அற்பநோய்க்கு அவிழ்தங்கொடுத்திட
முற்பகற் செய்கை மூலங்களுமறும்
மெய்ப்பொருள் தாரபற்பத்தாலாண்டையே-தார. 1459

கொச்சகம்

மூலப்புளியமுரி முன்னேயுன் னுள்ளத்திலும்
வாலையது வாய்செனித்து வாசியினால் சுன்னமாம்
சூலதுவாய் வந்தமைத்த சூதறிந்து முப்பூவின
காலத்திலும் கற்பமுண்ட காரணத்தி னால்முடிந்தே. 1460

முடிந்ததுகாண் தீகைபுபத்து மூலப்புளி சுன்னமதால்
படிந்ததுகாண் முப்புசுண்ணம் பார்தனிலுமார் முடிப்பார்
கடிந்தமுரி கற்பசுத்தி காயசுத்தி யானதினால்
விடிந்ததுகாண் சற்குருவால் வெகுசரக்கு நீற்றினமே. 1461

கலித்துறை

ஆண்டுதச பத்து கற்பாதி கற்பத்தி னாதரவால்
பூண்டுத்தி றந்திந்த மூலப்புளியென்ற பொக்கிஷத்தை
வேண்டிவா லாம்பிகை பாதார விந்தத்தில் மேவிடயான்
தூண்டி யெனக்குப தேசந்தந் தென்னைச் சோதித்தாளே. 1462

சோதி யானந்த பரிபூர ணானந்த சூக்ஷமதால்
வாத வயித்திய நானறிந் தம்பிகை மாதாமலர்ச்
சாதனை செய்தொரு ஈராறு மாச்சுது தானறிந்தேன்
நீதிமெய்ஞ் ஞானத்தில் வெட்டியென்றேவேத நிர்மித்தனே. 1463

வெண்பா

வேண்டு மரிதார வேதையிதன் பாதையது
தூண்டிதுகாண் மூலப் புளிகுண்ணம்- வேண்டுவகில்
கண்டால் கலகமது காசமறுஞ் சன்னிகர
முண்டாலு மூழ்வினை போம் போம். 1464

தேனுமனு பானஞ்சேத்து மந்தொண்ணூற் றாறுமது
மூனைவிட்டு வோடிவிடு மூழ்வினைபார்- தேனதனால்
நானுணர்ந்த ஞானவெட்டி நன்னூலது வாயருள
பானமதை யுண்டதுவும் பார். 1465

விருத்தம்

இந்தமதி யாலெடுத் துரைத்தேன் காணும்
எண்டிசையுங் கீர்த்திபெற விந்நூல் பாடிச்
சந்தயமெல் லாம்வெளியாய்த் தானே தோற்றும்
சங்கையென்ற மர்மமெல்லாஞ் சார்வாய்த் தோன்றும்
கந்தமலர்ப் பூங்குழலா என்னை பாதங்
கருத்தில்வைத்துக் கருவியெல்லாங் கணக்காய்ச்சொன்னேன்
இந்தமதி யெய்தினதா லாண்டே கேளீர்
இனியுரைப்பேன் சவ்வீர சுண்ண மாண்டே.

1467

சவ்வீரசுண்ணம்

தரு

அதிவீரசுண்ணங்காண்-சவ்வீரமாலகாலவிஷங்காண்.

விதியிருந்ததினா லிந்தசுண்ண
மதிவித வீரசவ்வீர பற்பங்காண்
மதிரவிராச கெம்பீர பூபதி
கெடிரண் சூரமகிபதிராச-அதி.

1468

கட்டுமறுபத்து நாலுசரக்கையும்
வெட்டியெறிந்து வெண்ணீறது போலவும்
கெட்டிக் காரசாரசிஷ்டையினால் வீரம்
பட்டுப்போய்மர்த்தனம் பற்பமதாகிடும்-அதி.

1468

வீரம் படநவரத்தினமர்த்தனம்
வேகமிதால் வச்சிரங்களுமர்த்தனம்
காரம்படநவலோகமு மர்த்தனம்
காலனென்ற எமன் கற்பத்தால் மர்த்தனம்-அதி.

1469

தாரத்தினால் செம்புவங்கமுமர்த்தனம்
தங்கமுதல் ரசிதங்களுமர்த்தனம்
சாரத்தினால்சரக்கா தீதமர்த்தனம்
சத்துருமித்துருவறிந்து செய்மாரணம்-அதி.

1470

வீரந்தனிலொருமேலும் பலமறிந்
தேனுமறுவகை நீரிலொருபடி
பானந்தனில் முப்புநாளறிந்தோர்களிச்
சேனத்திலுமயச் சட்டிக்குளிட்டுமே-அதி.

1471

காரநீராலுஞ்சவ்வீர ஞ்சுருக்கிட
காரசார செயநீரினில் கட்டிடு
முரலற்றுமுழுக்கட்டு மிருரெண்டு
சாமத்திலுஞ்சத்தபேதியாமாண்டையே-அதி.

1472

முப்புசுண்ணந்தனில் மூன்றுபணவிடை
கற்பூர முங்காடிக்கார முமைந்திடை
உற்பக நாடியுமுரவெங்காரமும்
இப்படிச் சூதமினமரிதாரமே-அதி.

1473

முடையட்டிக்குமனோ சிலையந்தெடை
எடைபிசகாமலு மிந்திடைபூரமும்
நடைகுருவண்டு நாதவிந்து நீரில்
உடனே மூலப்புளியூட்டியரைத்திடே-அதி.

1474

விந்துநாதத்தினால் விட்டொரு சாமமு
மந்தச்சரக்கு மதுமை போலாகவும்
சந்தயமில்லா சவ்வீரத்தின் மேலெழு
விந்தையெனும் ரவிவேகம்படப்பட- அதி.

1475

காயக்காயக்கதிர் காணசவ்வீரமு
மாயும்படியது மாறிமாறியிடச்
சாயமேறிசருகா யுலர்ந்தாகிடில்
வேகங்கண்டுவீர மேவிடுமாண்டையே- அதி.

1476

தனியமூலப்புளிதான் சரகானதி
வினியதூளாக்கிடு மொருசட்டியில்
கனியஒரஞ்சது காரமதுபலம்
இனியகீழ் மேலுமில்வீரத்தையூட்டிடே-அதி.

1477

ஊட்டிமேலோடு ஒரெழுகவசமும்
நாட்டிரவிவன்னி நாடிக்கடிகையில்
நீட்டியனலு மூலாக்கினைபாய்ந்திடில்
வேட்டியாகு மிதுவீரசண்ணமிதே-அதி.

1478

வேகம்படவிந்த வீரசண்ணத்தினா
லோகங்கள் நீறுறுழைந்ததில்பாய்ந்திடில்
சாகுமறுபத்து நாலுசரக்கது
மேகமிருபத்து ஒன்றதுமாறுமே-அதி.

1479

ஆலகாலவிஷமான அவ்வாறினால்
காலனேதுபின் கலிவருகாதுபார்த்து
மூலமெட்டு முறித்தது மோடியும்
பாலை யாவதும் பாருஞ் சவ்வீரமே-அதி.

1480

வெள்ளியீரஞ்சமிது சுன்னங்குன்றிடை
யள்ளியேமூசையது வுருகும்பதம்
கொள்ளியாஞ்சண்ணங் கொடுத்திடப்பத்துகான்
கள்ளமில்லி கனகமிதாண்டையே-அதி.

1481

தேய்வுமீரெட்டுஞ் செலுத்திட மூசையில்
பாயுங்குன்றிடைப் பரீட்சையைப்பார்த்திடில்
வாய்வுபத்துக்கு மேவைத்திடுதேனதில்
மாயுமதுநோய்கள் மரணங்காணாண்டையே- அதி.

1482

அசுவகெந்தியாதண்டம் வேர்ப்பட்டையுந்
தினுசு வேரிஞ்சிதிப்பிலி கோஷ்டமும்
அசதி வாழமடக்கிவேர் காற்பலம்
வசதியோர் சமன்வைத்தரைச்சரசமே-அதி.

1483

சுரச்மதில்கூட்டி சுண்ணமும்
அரிசிதன் னிடையாவதுங்காண் கிலார்
துரிதமாகத் தொடுத்திடுமஞ்சநாள்
பரிதி காலையுமாலையு மூட்டிடவே-அதி.

1484

ஒடுமூர்ச்சையுளமாந்த முசல்வலி
சாடுஞ்சன்னிசந்தி வாதத்தின் தோஷமுந்
தேடியுங்கடல்புக்கித் தீவாந்தரம்
நாடியோடி நாசமதாண்டையே-அதி.

1485

குமரகண்டன் குலைவலிபாரிசந்
திமிர்குஷ்முஞ் சடத்தை விட்டோடுமாய்
தமரதன் வாய்வுதலைபிடிவிக்கலுங்
குமுறுங்கோள்கள் குலைவலியேகுமே- அதி.

1486

திசைகளோடித் திகைத்திடும்வாயுவும்
விஜையவீரம் விளங்கிடும் பாக்மாய்ப்
பசையுநீர்கள் பறங்கிக்கிரந்தியுங்
கெசமிதுக்கெதிர்க் கீடுவராதுகாண்-அதி.

1487

நடனமாது வாலாம்பிகைதன்னருள்
நாதவிந்து மூலமுப்புவதால்சடம்
உடலிலுள்ள ஓழ்வினை களேகிடும்
முடமுடக்குக் கடிப்பதுமாறுமே-அதி.

1488

ஞானவெட்டி நாதாக்கள் மறைப்பெலாம்
பானத்தினால் விந்துநாதத்தினாலதும்
வானமும்மாரிமழைகள் பொழிந்திடும்
தானறிந்துகொள் வீரசல் வீரத்தாட்டமே-ஆதி.

1489

சூரனென்றசுத்தவீர சுண்ணமது
காரசாரத்தினால் கட்டுண்டுபோச்சுது
மாறகோடிவலு வேதைகளாகிடும்
வாலகுதத்தைமடக்கியே கொல்லுமே-அதி.

1490

விருத்தம்

அம்பரமாஞ் சுழிமுனைதிரு நடன வோசை
அண்டபரி பூரணத் திலகுஞ் சோதி
தும்பிமுகன் வல்லபைதன் தாளைப் போற்றி
சுகத்தில்கக மெய்ஞ்ஞான சுகத்தில் நின்று
எம்பிரா னெனதுகுரு முனியைப் போற்றி
எள்ளளவும் பிசகில்லை யானும் சொன்னேன்
நம்பியுங்காண் பாடுபட்டால் கற்பம் வாய்க்கும்
நாதவிந் தறியாரேவ் நரகந் தானே.

1491

திருவள்ளுவநாயனார்

நரகமென்றுஞ் சொர்க்கமென்று நடத்தாத காணார்
 ஞானமென்றும் யோகமென்று நாட்டங் காணார்
 துரகமென்ற வாசிதனி வேறி ஞானச்
 சுழிமுனையைக் கண்டுமதி யமிர்த முண்டு
 இரதமென்ற யானையைத்தான் குளிகை செய்து
 இகபரத்தின வெளிதாண்டி எய்துங் காலை
 பரம்பத சொர்க்கமென்ற தீபங் கண்டு
 பரஞ்சடரில் நின்றுதினம் பணிந்தே னாண்டே.

1492

கொச்சகம்

கடலலைக்கு முறிவிடுங் காரணம்போல் கண்டமதில்
 அடரவுமே தாரைவிட்டு அங்கிருந்து லுதிடவும்
 கிடுகிடென அண்டரண்டங் கீழ்மேலுந் தத்தளிக்க
 வடம்பூட்ட வாசியினால் வங்குக்குளிருந் தூதினேனே.

1493

ஊதிடவி னாடியெட்டு உள்ள மதில் நின்றுமனம்
 சாதனைசெய் தேயடியேன் சற்றுமறி யாமலுங்காண்
 வீதியிந்த மூலம்விட்டு மேல்வரையில் வாசியொட்டி
 சேதியறிந் தேனவிடஞ் சிக்கென்றும் வினாடியெட்டே.

1494

கலித்துறை

நாடிடுங் காற்பத்து வோடிடும் வாசினவத் துவாரத்திலும்
 ஆடிடு நாக மரவத்தின் சாயலவ் வழிகளெல்லாம்
 மூடிடுங் கற்ப முனைசுழி காணமு லாக்கினியில்
 தேடி யொருவழி பாயுங் கலையொன்று தேறினனே.

1495

காலாக் கினைகற்ப நாதவிந் தூறிய காலத்திலும்
 வாலாம் பிகைநின்று வாழ்ந்திருந் தாள்மூல வட்டமதில்
 தாலாட் டயம்பிகை யமிர்தத்தைத் தந்து தசவருஷம்
 நாலாம் பதவிக் கனுக்கிரக வாழ்க்கையை நாட்டினனே.

1496

வெண்பா

தந்து மதியமிர்தந் தாயா ரிருந்தென்க்கு
 வந்துகலி தீர்க்கும்வா லாம்பிகைப்பெண்- முந்தி
 வாதவயித் தியத்தின் வாறறிய நாதவிந்து
 குதவித்தையின் னதென்றுசொன் னாள்.

1497

குதவித்தை யின்னதென்று சொல்லவா லாம்பிகைப்பெண்
 வாதவித்தை மார்க்கம் வசனித்தே, குதவித்தை
 ஆண்டு வொருவருஷ மாத்தா ன்மிர்தமதைப்
 பூண்டறிந்து கொண்டேன் புகழ்.

1498

கௌரிபாஷாணச் சுண்ணம்- ஆனந்தக்களிப்பு
தரு

தன்னத்தன தந்தனானா-தான- தன்னத்தனத்தனா தந்தனனா.

சவுரியமிதுவென்ன சிங்கம்-சரக்

கானதில்கெடிலீர் கெவுரியுந்தங்கம்

கெவுரிசிந்தாமணி காணும்-கெடி

யானபாஷாணத்தின் பற்பமுந் தோணும்

கௌரியில்கோடி தொந்தங்காண்-கனக

வேதைதாம்பரத்தின் வேதையிதுகாண்

எவருமறியா ரிச்சூட்சம்-ஏம

மிப்புலியில் பரிபத்துக்கு மோட்சம்-தன.

1499

பாஷாணம் பலமொன்றுவாங்கி-பழம்

புளிகண்ணமோரிடை பானநாவிடைதான்

காஷாயம் போல் கரைத்ததில்லந்-தெளிய

கருதிடுமுன்றுநாள் கணக்குச் சென்றெடுத்துத்

தாழாண்மைவாரா தெளிந்த-சல

நீர்ப்படி கொண்டு சவ்வீரத்தின் பற்பஞ்

குமுனந்ததார பற்பங்-கெடி

துருசியின் பற்பமுஞ் சூதபற்பங்காண்-தன.

1500

சீனம்வெங்காரம் பொட்டிலுப்பு-சாரஞ்

செய்கைவகைக்குப் பலங்கொண்டு தூளாய்ப்

பானத்திலிட்டுமுப்பூவில்-பணம்

பற்பமெல்லா மினியைந்திடைதாக்கி

ஈனம்வராமற்கடிகை- ரவிமேல்

முகம்வீசிட வைத்துக்கலக்கி

ஊனதுவைக்கொண்டு பார்க்க-கலியாண

முருக்கம் பூவதுக்கொப்பாம்-தன.

1501

கண்டதிந்த செயநீர்காண்-அயங்

கருதியசட்டியில் கெவுரியைத்தாக்கி

விண்டிடவுநாலுசாமம்-மிக

மென்மேல் வன்னியாக்கினையாகத்

தொண்டுசெய்து சுருக்கேற்ற-கெவுரி

துவண்டுஇறுகி வலுத்திடுமாகில்

நின்றதைப்பார்க்க வெளுத்து-சந்திரன்

நிலவுபளிங்கு வெண்தூய்யநிறந்தான்- தன.

1502

வெளுத்திடுங் கௌரியைவாங்கி-துருசி

வேகமென்ற சுன்னமுப்புவின்கண்ணம்

அழுத்திட வகைக்குக்கழுஞ்சி-அந்த

அமபிகைநாதவிந்தது சலம்விட்டுக்

குளிர்த்தியாக்குழைத்ததின்- மேலகாண்
கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ப்பூ சிரவிதன் முகத்தில்
வளர்த்தியேகாய்ந்தபின் கொண்டு-பின்பு
மலப்புளி யிருபலமது நீர்விட்டே-தன.

1503

மயனம்போலாட்டி வழித்து - கெவுரி
மலப்புளிகன்னங் கவசங்கொடுத்து
வயனமதாய்ரவிவைத்து - மகிழ்ந்
தாறினபின்புமடையன் சுண்ணங்காண்
நியமதாய்ப்பலம்ரெண்டனர - கொண்டினி
நின்ற அமுரியினுப்பும் நிதிடைகாண்
துயரில்லாமவிரண்டுஞ் சேர்த்துச்-சட்டிச்
சுத்தமாய் கொண்டின்னீரிப்பாதி- தன.

1504

பாதியதிலிட்டுகெவுரி-நன்றாய்ப்
பாய்ச்சியே பின்னந்தபாதியுமிட்டு
ஆதியாயத்தீயிலேத்தி-அதின்
மேலொருசட்டி யடக்கமாய்முடி
நீதியாய்ச்சந்துமண்சீலை- நிலை
நிர்ப்பந்தமாகவு நேராய்முடித்து
தோதியடுப்பின் மேலேற்றி-கம
லாக்கினையாகவுஞ் சாமந்தீமாறா -தன்.

1505

மாறாமலும் வன்னிமூட்டி-அது
மாற்றித் தீயாறினபின் னெடுத்தேதான்
பாராய்கெவுரி சுண்ணத்தை- சந்திரன்
பளிங்குநிறமதுக் கதிதமாகும்
சீராய்ச்செம்புபதினாறு-குகையி
விட்டு உருக்குமுகமதனில் குன்றி
நேராய்ப்பாய்ச்சி விடும்போது-கெவுரி
நிகரில்லாத செம்பொன்னிது பத்துமாற்றே-தன.

1506

ரசிதம்பத்துக்கொன்று நாட்டுகுடவன்-நடப்பு
இருபதுக்கொன்றிய பத்தாம்
விசிதமிந்தக் கெவுரியாட்டு-வேதை
விஸ்தார மென்றால் விளங்கவொண்ணாது
பசியொரு நாளுமில்லை-சென்மப்
பாதகஞ்செய்திடுவோர்க் கென்னவாய்க்கும்
நிகத்த மசுத்தமறிந்து-பற்பம்
நேராய்ப்பாடுபட்டு நேரறிந்தோரே- தன.

1507

நவலோக நவரத்னநீறு- நாத
விந்து நீர்விட்டுக்குழைத்துக் கழஞ்சு
இவைதான் பற்பங்களும்நீறும்-பின்னு
மிரும்புரசி தமுந்தங்கமுநீறும்

அயச்சத்துக ளெல்லாநீறும்-கரு

வங்கம் வெள்வங்கமுங்குடவனுநீறும்

சவமாகிலு மெழுந்தோடும்-சத

கோடி சரக்குங்காண்தவளமா மாண்டே-தன.

1508

சத்திவிந்து நாதத்தாட்டு-சித்தர்

சமத்தெல்லாங் காரசாரத்தினாட்டு

வெற்றியெய்தும் வேதவாக்கியம்-வீர

சாம்புவுமூர்த்தி காண்வெட்டியானாண்டே

சித்தியெய்துஞ் செயமாகும்-தச

தீகைடி பெற்றுமூலந்தெளிந்திடுவோர்கள்

முத்தியெய்துங் கெவுரிசுண்ணம்-பற்ப

முடிந்தது ஆண்டையேழுப்புவாலாச்சே-தன.

1509

வேறு-விருத்தம்

வேலியெனும் பருத்தியின்வே ரஸ்வகெந்தி

கெருடனுமே மிளகுஞ் சுக்கும்

காலியென்ற சீரகமுங் கார்க்கோலந்

திப்பிலியுங் கடுகு வோமம்

வால்மிளகு பரங்கியுடன் வகைவகையு

மினஞ்சரிதான் சமனாய்க் கொண்டு

குலியபி ராமிபதம் பணிந்துபல

மிடைகுறைவாய்த் தூக்கு வாயே.

1510

சூரணமாச் செய்துவடிக் கட்டியதில்

பசங்கிருதந் தேனுங் கூட்டிக்

காரணமாய்ப் பிசைந்துரவி முகம்படவு

மூன்றுநாள் கருதி மேலும்

வாரணமாம் கழுஞ்சிய தின்பிரமாணம்

லேகியத்தில் வசனி குன்றிச்

சாரணையாய்க் கெவுரிபற்பங் காலையொடு

மாலையுமே சாற்று வீரே.

1511

கொச்சகம்

சீராய்ச் செழுங்கெவுரி சேர்த்துவுண்ண லேகியத்தில்

தீராய ரைமண்டலஞ் செய்கைநிலை யானதுபின்

பாராய் பரங்கியொடு பல்லரணை நாவரணை

மாறிவிடு நோய்பிணிகள் மண்டையிடி போமதுமே.

1512

மண்டையிடி கண்வலியு மார்வலிகை கால்குடைச்சல்

குண்டுவலி குன்மமெட்டுங் குடல்வாத மேகிடுங்காண்

அண்டையிடி வாழையரை யாப்புசீலை யோடுபுண்கள்

கண்டமணி மாலையொடு கர்ணிகம்விட் டேகிடுமே.

1513

தருவள்ளுவநாயனார்

கலித்துறை

விட்டேகு நோய்கள் கோடான கோடி வினைப்பயனும்
கெட்டேக டல்புக்கி சடலம்விட்டேகுங் கெவுரியினால்
கிட்டாது சன்னி சுரமேழு தோஷங் கிறுகிறுப்புத்
தொட்டாலும் பற்பம்விட்டேகு மென்றுசொல் கின்றேனே. 15

மதுராஜ மேகம் வரும்புண்கள் வாய்வு வாதபித்தங்
கெதியில்லை யென்று கர்மாந் தரநோய்கள் கிடுகிடுத்து
மதிசந்திர சோதி வாருதி பான மதினளவால்
சதிசெய் யுங்கால னெமனென்ற அஸ்திரந் தலைப்படுமே. 15

வெண்பா

இஞ்சி சுரசத்தி விடுங்குன்றி பற்பமது
அஞ்சிப் பயந்தோடு மாறு சன்னி- இஞ்சி
பித்தசுரந் தேனிலிடும் பேசாம லோடிவிடுங்
சத்தேழு தோஷமும் போந் தான். 15

பளிங்கு பாஷாண பற்பம்

தரு

பளிங்குபாஷாண பற்பமென்னாண்டையே
பார்க்கவுஞ்சொர்ணபற்பம்.
விளங்கலாகும் வெள்ளை வெண்மதிசந்திரன்
கல்மசங்களில்லாக் கண்பார்த் தொருபலம்
துலங்குந்துய்ய நிறசுந்தரமாகிடுங்
களங்குமாகும் வெள்ளைப்பாஷாணங்கட்டுமே-பளி. 15

கருவில்மூலப்புளி கண்டதுமோரிடை
சுருபசாரநீர் தூக்கிடுநாலிடை
புருவமாய்க்கம்பி உப்புவெங்காரமும்
புரசனுப்பு உருவியுப்பாண்டையே-பளி. 15

பூனைவணங்கிப் புகழிந்துவுப்பது
மீனமிது சரிபாகஞ்சமனதும்
தானே மூலப்புளி நீருறவாக்கியே
சாருமூன்று நாள் தண்ணீர் போலாகிடும்-பளி. 15

தேனேசெயனீரின் சேருமுப்பூவதின்
மானேகழஞ்சிடை யதிலிட்டுத்தாக்கியே
நானோ அயச்சட்டிதன்னில்பாஷாணமும்
யானும் வைத்துச் செயநீர்க்குக்கானதே-பளி. 15

ஏற்றநாலுமிடை விடாச்சாமமும்
போற்றிமூலப்புகியொரு தன்பலம்
சாற்றுமோவிந்து, நாதநீராட்டிப்பின்
ஏற்றுவங்க வசமினந்தெரியாமலும்-பளி. 15

காற்றூரவி முகங்காயவைத்தானபின்
மாற்றுமுப்பின்வகை வகைக்கோர்பலம்
வேற்றிடா வெள்ளெருக்கன் பால்விட்டது
பார்த்து ஆட்டிப்பாஷாணத்தின்மேலுமே-பளி. 1522

அட்டியில்லாமலது கவசங்கன
மருணகாந்தியது முகம்வீசிடக்
கட்டிவைத்துக் கனரவிகாய்ந்தபின்
கவசமேழும்மண்சீலையது செய்தே-பளி. 1523

நெட்டிடுமேபுடஞ் சோடசமாவது
கெட்டியதாய்சுண்ணங் கீர்த்தியதாகுமால்
சொட்டுப் போடுஞ் சுண்ணத்தினால் வேதைகாண்
வெட்டிடு மேவெள்வங்கமும் வெள்ளி-பளி. 1524

வெள்வங்கமிருசே ரயச்சட்டியில்
கண்விட்டாடக் கனலாக்கினிதீயினால்
பண்பெற்றே சலநீரது பாகமாய்ப்
பாஷாணசுண்ணம் பணவிடைதாக்குமே-பளி. 1525

எண்விதப்புகை யெட்டுமேகட்டுங்
கண்விதப்பதமாகக் கருதினால்
விண்ணுமண்ணுமிதுக் கெதிரில்லைகாண்
நண்ணுந்தீதுவராது காணாண்டையே- பளி. 1526

சுத்தபற்பஞ்சக சன்னிதாந்தரீகஞ்
சூலைபேதிகர தோஷம் சீரணம்
உற்றநோய்களின் வாயுவுட்கிராணியும்
உள்மூலமாவதுடல்மூல மெட்டதும்-பளி. 1527

வித்தில்மேகம் விப்புருதி கட்டியும்
வெக்கைபுண்கள் வெடிசூலைகுஷ்டமும்
சத்திவிக்கல் சயரோககாசமுந்
தானேபறந்திடுஞ் சங்கைகளில்லையே- பளி. 1528

பற்பங்குன்றி பஞ்சதாரைக்கிருதந்தனில்
பாகமதாகவும் பாய்ச்சங்காலைமாலை
கெர்பநோ யோடி கெதிகெட்டுப்புக்கிடுங்
கிலேசமில்லை யரைமண்டலமுன்பீராகி-பளி. 1529

அற்பநோய் தனக்காவின் பாலன்னமும்
ஆகுஞ்சர்க்கரை யந்தவிதிப்படி
சர்ப்பவிஷங்கடித்தாலு மேறாதுகாண்
காரசாரசவுகாரமி தாண்டையே-பளி. 1530

இந்தபற்பமீரேழு லோகத்திலும்
சங்கைகாண்பதரி தரிதாகையால்
விந்தை புர்விந்துநாதக்கருவியால்
'வந்தநோய்கள் வாராது செடத்திலும்-பளி.

மந்தமும் வயிறுமுப்பசு மேப்பமுங்
கொந்திடுங்குலை நோய்கள் பறந்திடும்
அந்தமாகுமருண னொளிவுபோல்
அந்தப்பற்பமெவர் செய்துண்பார்களே-பளி. 1532

வெள்ளைப்பாஷாணமிது கற்றறிந்திடில்
வேதைகோடி வெள்ளீயம்ரசிதமாங்
கொள்ளை கொள்ளைகோடான கோடிவினை
கூறறிந்துகொடுத்திட நோய்கள் போம்-பளி. 1533

விள்ளியில்லை வேதாந்திகள் சூதுகாண்
விந்து நாதம் வெளிமறைத்தேகினார்
களளமில்லைக் கருதிய நோய்களில்
காட்டினார் கருகாண்பதருமையே-பளி. 1534

பற்பங்கோடி பலப்பவநூல்களில்
பாடினார்கள் பழம்பொருளாகவும்
கற்பங்கோடி கருவறியாமலும்
காட்டினார்கள் கனகத்தின் வேதைகாண்-பளி. 1535

சற்பஞ்சாரை சவுக்கார முப்பூவினால்
தப்பிதங்க னொருசங்கைவ ராதிடில்
அற்பசண்டாளருக் காகுமாகாதிடில்
ஆண்டேனானவெட்டி ஆயிரத்தைந்நூறே-பளி. 1536

விருத்தம்

இந்தவிதங் குருமுனிவ ரெனக்குச் சொன்ன
ஏழ்மையடி யேனுரைத்த இயல்பைக் காண்போர்
அந்தரங்க மானதெல்லாம் வெளியாய்ப் பாடி
அம்புவியி லனைவருக்கு மாசா னாக
வந்தவிதி காணரிய ஞான வெட்டி
வசனித்த வாறுகளின் வரலா றெல்லாம்
பைந்தமிழை யாய்ந்துவிந்து நாத கற்பம்
பாடுபட்டோர்க் கெய்தும்பர கெதிதா னாண்டே. 1537

கனவதுபோற் கண்டதொரு காட்சி யெல்லாங்
கற்பத்தா லறிந்தெந்தன் கருத்தி னாலும்
இனம்பிரித்து எந்தனுக் குபதே சத்தால்
எடுத்துரைத்தோ மினிவர்ம மில்லா தாலும்
அனைவருக்கு மாயுரைத்த பொருள் தானல்ல
மகத்துவத்தா லானதல்ல மர்ம மல்ல
தனமிதுகாண் பொக்கிஷத்தை வெளிவிட் டாலுந்
தலைதெறித்து அண்டஇடி சாருந் தானே. 1538

கொச்சகம்

பூத்திருக்கு நாதவிந்து பூநீறு வானதுகாண்
மாற்றுஇரு பத்தாண்டில் மலப்புளிபு நீரதுவாம்

வேற்றுமைக் கீழ்நிலையினி மெய்பொய்யறிந் தேமருவக்
காற்றுமழை போலிருந்த காரணத்தைக் கண்டிலரே. 1539

வஞ்சகமில்லா நூலாய்ந்து வைத்திருப்போர்க்கென்னபலன்
சஞ்சலம்வா ராதுவினை சாஸ்திரம்பொய் வாராது
பஞ்சவரு காதவற்குப் பதினெண்பேர் காயமும்போல்
கஞ்சமல ரம்பிகையின் கருணை பெற்று வாழ்பவரே. 1540

கலித்துறை

இந்நூலை யாய்ந்து இகழ்ச்சிபடு வித்த ஈனருக்குத்
தன்னா லனேகஞ் சதகோடி நோய்களில் சஞ்சலமாய்க்
கன்னான் குறடு கனல்கொண்டு வீசிடுங் காயத்திலும்
சொன்னேன் சொரிசுஷ்டம் வெறி கொண்டு பாய்ந்து சொக்குவரே. 1541

கற்பத்தை யுண்டு கணக்குபத் தாண்டு கழித்தபின்பு
அற்பமிது வென்றறிந் திட்டதா லல்ல ஆச்சுதென்று
உற்பகஞான ஜெகஜோதி யாட்ட முடலதனில்
முற்பகல் செய்த பூசாபல யோகமுன் னாள்தவமே. 1542

வெண்பா

எஞ்செய லாலெய்து மிவ்விதியு மல்ல-நிதந்
தஞ்செய லாலுண்டோ தந்தைவிதி-எஞ்செயலோ
முன்னா ளமைத்த மொழிதவறா தன்னாளில்
இன்னா ளமைப்பதுவு மில். 1543

சயில மிரதுதகந் தயிலமது லேகியமும்
அயிலமதி லுதித்த அஞ்சம்-சயிலமது
அஞ்சருவு மவித்ததனி லமைத்தபடி யாமாகில்
சஞ்சலங்கா ணில்லைத் தவிர். 1544

சாதிலிங்க பற்பம்

தரு

சாதிலிங்கபற்பங்காண் பஞ்சபூதத்தில்
சோதியானத் தப்பிரகாசங்காண்.

ஆதியிலெனக்குள் சாதிவாதிகளனந்தங்கூடி
அந்தரங்கமாய்ப்புதைத்தவிந்த விங்கவித்தையையான்
அருள் அம்பிகையால திதமிதை ஆயிரத்தைந்நூறில்
பிரசங்கமறிந்தம் புலியோர்களுக்காக கெம்பீர உத்தண்டமாலை
சம்பிரமதாகவிளங்க செம்புலிங்கேசர் பதமே ஆயிரத்தெட்டி தமிழ்கமலமலர்
பாயிரத்தோடனைத்தும் தமிழ்பொழிய
அகிலமுழுதுஞ் செழிக்கவவனியெங்குந் தழைக்க
அலைகடலுமீரேமும் பலகலைகளும்பாய அறிவித்தேன் கற்பம்
நாதவிந்தினால் துரியத்திவ்வின்று ஆண்டிரைஞ்சில்மேதினி யோர்களும்
ரசவேதை களுழைத்துவிங்கம் வாதிகளடிப்பட்டுப்போய்
மாண்டதுமிங்கிகிததால் வறுமைகள் குழிந்து
மானிகைவீடுந் தனங்களுமிழந்துநாய்களது போல்- சாதி. 1545

காடுகள் தோறுந்திரிந்துபேடியாய்க் கண்கெட்டுமுன்று
 ஊதியம்பதியிறந்து வீதியிலுமுன்று
 வேளைபொய்யென்று வெகுவிதமாய்ச் சேதிகளாய்ந்து
 உலகுதனில் என்னுக்குள் விசிதரத்னமிருந்துவலுவதுங்
 காணாதிப்படியானு மேசட்டுயிழந்தேன்
 பொக்கிஷ மெல்லாம் இனியென்னகாணும்
 இவ்வுடலினில் கருநெல்லி தோணும்
 எவ்விதமாக இரவிகதிசூரிய னொளியைக்காருமறைத்தவியல்பு
 என்னுக்குளிருளுருவைக்கா னொட்டாமேக
 மிருப்பதுங்கண்டேன் கற்பத்தையுண்டு சிறப்பதாய்விண்டேன்
 காயந்தனிலும் வாலாம்பிகைப் பெண்ணமிர்தமுட்டி யெனக்கு
 அருவருவையுங்காட்டி சுருபசித்தியளித்து அழைத்து மேன்மேலும்
 அட்சயபாத்திரங்கொடுத்துப்பொன் மேரும் கழிமுனையின்முனை. 1546

அம்பரவீதியில்வாசிபம் பரஞ்சுழன்றதுபோல்
 கும்பித்து இடைபிங்கலைஸ்தம்பித்து எங்கெங்கும்பாய்
 அஸ்வங்களோட சவாரியதுவிசு வாசித்தாட
 அண்டங்கள் பாய ஆதார மாறுங்கடந்து சூதபானத்தை யடர்ந்து
 அகண்டமண்டலம் வேண்டியுகசண்டலங்கள் தாண்டி
 அருபியாய்நின்று சுருபசித்திகருவியை வென்று ஆண்டவன்செயல்
 அனுக்கிரகபதவி பெற்றனந்தங்கோடிப் பிரகாசம்
 அதிதமதிபெருகி யமிர்ததீபத்தைக்கண்டு
 அர்ச்சித்துப்பணிந்தேன் மதிமலர் கொண்டனுதினமணிந்தேன்
 சொர்க்கவாசலில் அதிலுறுழைந்து ஞான விதியைக்கடந்தப்பால்
 அகிலமீதனில் வந்த அதிசயத்தையருள ஆண்டே நீர்கேளீர் பரிசவேதை
 ஆகப்பத்தாண்டில் நாதவிந்துநீர்-சாதி. 1547

இங்கிதமாகவும் விங்கமிதிலும் பல மெடுத்துமிகவுங்காரத்தி
 லெட்டுயிடைகாண் பாண்டத்திலிட்டுயிந்துநீர்சார
 மிதுமுன்று பத்திடையு மேரெண்டுமிதமாய்ப்பதம்
 இன்பமாய்க்கரைத்தில்லம் விதமாய்த் தெளியவைத்து
 இருக்கமுன்றுநாள் பின்பு சிறப்பாய்ச் செயநீரை வாங்கி
 இனியுரைப்பதுகேள் உருவியுப்பு இசைந்துணர்வீராய்
 நாற்பதுபலம் இடரில்லா மலதனில்விடவும் விட்டுவுறைய
 வெளியில்லா மகலடக்குங்குள மாய்ப்பாண்டஞ்சிறுசாய்
 இடையொருபடிதான்விங்கந்தனையுமள வாய்தோளாந்திரங்கயிறுகொண்டு
 தூக்கிடுஞ்சுருக்கேறவு மாக்கிடுங்கமலாக்கினை
 தாக்கிடுங்கொஞ்சங்கொஞ்சநீர் வாக்கினால் சொன்னபடியா
 மதிமலர் பொங்கும்நாதவிந்து நீர் அதிகம்விடாமல் வாலாம்பிகை. 1548

மறைந்தகுஹிது காணுரைத்தமதிரவிதான்
 விரைத்தேன் ஞான வெட்டியில் பரத்தைத்துதித்து விந்நூல்
 வேகம்பொல்லாது அதிகவாசந் தேகம் வெவ்வாது
 மாய்கையடைந்தோர் செய்வதுங்கடினம் பழுதுவரும் பலியாதொழுது

அபிஷேகப்பதமெளிதும் விதியிது காண்கெவனம்விடாதே
 மனக்கனடுகவனம் புடாதேசர்குருவினால் தொட்டகுறை
 யிருந்தால விட்டகுறைவருங்காண் தொடுத்தேன் கோடி
 தொந்தங்களடுத்தேன் பனிரெண்டாண்டு சொன்னசொல்லறி
 சோமனீ ரெல்லாஞ்சுருக்கேறித் தொக்காந் தொக்காகிடும்பின்
 சாரம்பலம் வெங்காரஞ்சமனாகவும் பொடியாய்
 சாதிவிங்கத்தைவாங்கிச்சாரம் வெங்காரமிட்டு
 தான்கிளறிடுமேசலமதாகு மேனிந்தவா றேயிரவிதனில்-சாதி. 1549

சாரநீர் களுஞ்சுண்டக்கார மொருதிங்களில்
 ஈரமுங்கசிந் தால்ரவி யெடுத்துக்கதிர் முகத்தில்
 உலரவைத்திடுவாம் சுன்னமகிதம் உப்பிதுகாரம்
 புட்டியிலிட்டுசாதிவிங்க மதுசாரணை செய்யவும்வித்தை
 ஒதினாரென்குருவாசா னொளித்து சொல்லவில்லைகாண்
 ஓகோமாரணமாய் நவலோகங்கள் உவரசங்களுமாய் நவபாஷாணம்
 உப்பிதுநாலுமீரைந்து பற்பமதாகஞ்சரக்கு
 சொற்பமிது வென்றெண்ணி அற்பமாகிலும் நினைக்காகண்ணமிதாகும்
 வெகுபதனம் இன்னஞ்சொல்லுவேன் காண் ஆண்டேகேளீர்
 அருள்விங்கத்தின் பேரில்குருவண்டுடனேபூரம் அதிதவீரம்புமுரு
 உரமுந்துருசிகண்ணம் அறுவகைச்சரக்கும் வகைக்கு சமன்
 சரியிடைகழஞ்சி வெள்ளைப்பாஷாணம்-சாதி. 1550

அதனிலிருகழஞ்சுவித முங்கலுவத்திலிட்டு
 அடைவாய்நாதநீர் விட்டுத்திடமாயிருகடிகை
 ஆட்டிமைபோலும் வழித்து ஓலை அதுபதங்காணும்
 கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ஊட்டிவிங்கத்தி மேலுமுலரக்
 கதிர்முகத்தில்வாட்டியடிக்கடி தான்வலுவாய்ச்
 சுருக்கேறவைத்துப்பின் கவசம் அதுரெண்டாகில்
 சித்தர்சொல் முறைகாண் மூலப்புளியின்
 சுண்ணம்வெண்காரம் தாரந்துருசானதில் வெள்ளைகாண்
 கடராகிய பேரண்டமொடுமேவழலையஞ்சு
 மிடைகழஞ்சிரண்டு சரிசமன் கொண்டெடுத்துக்
 கல்லதனில் நாதவிந்துநீர் இசைவாயாட்டி
 மயனம் வசமாய்முன்போல்கவசம்
 இரவிமுகந்தனிலுந் திரவியங்களிதென்று மெடுத்துவைத்தினிகாண்
 கரத்தின்வேகம் விடுத்திடாமலுமே காயக்காயவும்-சாதி. 1551

திருப்பித்திருப்பிரவிமுகத்திலீர மும்வற்றக்
 குறிப்பதுவாய்மறுபின் சிறப்பாய்முன்றாங்
 கவசம் சாரம்வெங்காரந்துருசி வெள்ளைப்புளிகண்ணநாலும்
 சரிசமனாய்க்கழஞ்சு விதமிரண்டு கலுவந்தனிலடக்கிக்
 கருவிநாதவிந்து நீர்கலக்கவிருகடிகை கருதியாட்டிடவு
 மயன்மீது வருதலானது காண்விங்கமதுக்குக்
 கவசமுன் போலப்பதமாயருண னொளிவுபடக்
 கனதியாகா திடினுமுலரவுலரவுங்காண்கன

ரவிபடவு முன்பின் திருப்பிகாயவுஞ் சத்தில்லா வேற்றுமை
வாராதிருவுருவின் மலர்தனருள் விசிதகமலஞ்செழுந்
தேன்பொழியுஞ்சுழி முனையில் திருநடனம் ஜெகச்சோதியிந்
நூல்ககாதீத்தின் பிரகாச வெளியில் கருணைஞான-சாதி.

1552

தீபந்தனிலெனது கியாபகத்துடனும் வாசியோகத்
தினிலிருந்து யாகமப்படியே யூதிதசதீட்சையாண்டு
மோக்ஷபதவிதெரிசனம் பெற்றேன் சுருதிமுடிசுகஜீவன
மெனக்குத் தொழிலனந்த மளித்தருக்ஷமறிந்து
இந்தசுகத்தைச் சொல்லுவேன் காணுந்துதி பெற்றலிங்கம்
சுண்ணப்பதி அமுரியுப்பதுகாண் முன்புமுடித்த
அதுவுப்பதனில் பத்துவிதமஞ்சது பலங்கொண்
டடிகனத்த சட்டியில் குடிலமில்லாதபடி
அதனிலிட்டதன் மேல்கவசம் வைத்துவிதித்தஞ்சுபலமும்
பின்புமேவிட்டு தனதுமேலுமேன் மேலுஞ்சருவாமலு மேல்முடி
வெனதுசந்து தெரியாகனதியேழுமண்சீலை தெரியாமல்செய்து
விவேகத்துடன் அறியாதெவர்க்கும் அடுப்பிலேற்றி-சாதி.

1553

அருள்வந்தெய்தும் வன்னியதன்மிகச் சோராமல்
விதியாய்க்கமலாக்கினை விளங்கு கடிகையேழு
இடம்விட்டுப்பிரியா பொருநிலை கொண்டனல்கற்றி
முறியாபதனமாகளித்து ஆறவுமறுநாளெடுத்து
வைத்துமே காலையிரித்துச் செய்கையின்படிபிசகாமலுமெடுக்க
சிவசிவசம்போசெம்புலிங்கேச அரகரசம்போ
சற்குருநாதா அகத்தியரருள்சித்தி மகத்துவலிங்கந்
தவத்திலடியனுந்தன் சுபுத்திமறவாமலும்
சாதிவிங்கந்தான் அதிதசுண்ணமாதியந்தமுங்காணும்
நாதவிந்திதால்வீர செய்பூபதிவேதைகளுக்குங்கெடி
சூரனெனுஞ் சவ்வீரந்துரைபூபதிக்குரெட்டி
தாம்பரவேதை விஜயமென்னால் சாற்றவு மெளிதா-சாதி.

1554

விருத்தம்

பிருதிவி யப்புடனுந் தேய்வு வாய்வும்
பலத்தஆ காசமொடு பஞ்ச பூதம்
அறிவித்தேன் சரக்கிதுகா ணஞ்ச மாச்ச
அகிலபுவ னங்களினி லார்தான் செய்வார்
உருதிமன தொருமையினா லோகோ தீட்சை
ஓராண்டு அமுரியுண்டு உடல்வே றானால்
குறிபடுமென் னாண்டைதச தீட்சை பத்துங்
குருவருளால் முடிந்ததனால் யோக வானே.

1555

யோகமொரு வருஷம்பனி ரெண்டான் டென்னில்
உதகமது யிறங்குமுட லழிவோ இல்லை
தேகமழி யாதுயிர்காண் சட்மே வச்சிரம்
சித்தர்கனிலிவ னொருவன் தேவ னாச்ச

சாகாம விருந்திடலாம் வினைதான் போச்சு
சத்திசிவ தீட்சையினால் சாக்கா டில்லை
ஆகமத்தி லொளித்துவைத்த பொருள்தா னாண்டே
அகத்தியரால் யானறிந்து அருள்பெற் றேனே..

1556

அறிவித்தே னீற்றினமுங் கார சாரம்
அதினனவால் சரக்குஅறுபத்து நாலும்
விரிந்திடுமே நவலோக நவரத்தி னங்கள்
வெண்ணீறாஞ் சுண்ணமொடு பற்பந் தானும்
தெரியவுமே செந்தூர மனுபா னங்கள்
செய்தொழிலும் வேதையொடு திறமாய்க் காணும்
பரியாச மாயுலகோர் பழியா மற்றான்
பதினெண்பேர் மறைத்தகற்பம் பகர்ந்திட் டேனே.

1557

சாம்புவனென் றேயெடுத்த பேர்தன் னாலுந்
தந்தைபெந்தன் பிர்மசரஸ் வதி தாயுந்தான்
நாமெனுமே விரித்துவிட்ட குறையா லெய்தும்
நாதவிந்து உற்பகத்தால் ஞானி யானேன்
வாமெனுமே வஸ்துவுண்டு யோக வானாய்
மதிரவியின் பிரகாச ஒளிவி னாலுந்
தேனெனுஞ்செங் கமலமலர் பூத்த வாசம்
ஜெகமெல்லாம் பரிமளிக்கச் செய்தே னாண்டே.

1558

பரியாச மாகவுமே பழிப்பார் நூலைப்
பழித்தநா லெதுவாய்க்கும் பலனோ வில்லை
குறிப்பாகக் கும்பமுனி பாதம் போற்றிக்
குருவருளால் குண்டலியே தொழுதேன் காணும்
துரியதுரி யாதீத நிலையுங் காட்டித்
துவாத சாந்தவெளி சுழிமுனை காட்டி
நெறிபிசகா மூலமென்ற புளிசுண் ணத்தால்
நீற்றினமும் கண்டறிந்து நிலைபெற் றேனே.

1559

பவிதமாய் வான்குமரி லேகி யத்தைப்
பக்குவமா யானருளப் பாரில் மாண்பர்
மெலிந்தசடம் வலுத்திடுங்காண் வினைதா னில்லை
மேதினியோர்க் காகவுமே விளம்ப லானேன்
சலியாதே நீமனதே கெர்வம் வேண்டாம்
சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்று தள்ள வேண்டாம்
கலியேது சுற்பமுண்டால் காயஞ் சித்தி
கனகமுன துள்ளமதில் காண லாமே.

1560

வான்குமரி லேகியம்

தரு

வான்குமரிலேகியங்காணும் -மேகாதிமேகந்
தான்பயந்தோடி யேபோங்காணும்..

நான்மகிழ்ந்துலகருக்கு வான்குமரிலேகியத்தை
யானுணர்ந்துணரவின் பஞானவெட்டியான் விதிக்கும்
நதிசூழ்ந்திடு அருள்மேவியமதிசார நீரெடைநாலது
மலமுலமிதொருகாணிடை குடமுட்படக்கரைத்தேவடி- வான். 1561

தேனிதைமுன்று நான்வைத்துப்பானமுந் தெளியசலம்
ஆனதை யேனத்திலிட்டுலு னெனுங்கற்றாழையின் வேர்
செருக்கித் தரித்து மிடித்துப்பின் பிரித்தத்தை படிபத்திடை
யினமுன்சலமுடன் சேர்த்தினி புனல்வைத்திடுவனல் சூழ்ந்திடு-வான். 1562

முன்னமேவன்னியை நாட்டியின் னமுங்கமலாக்கினி
பின்னமும் வராமலுந்தா னென்னையுங்கசிந்துவிட
முறியாமலு மலைபட்டழிந்தொழியாமலுங் கொதித்தத்துட
னிருந்துத்துதி மருந்தென்றிவையறிந்துப் பதமது பாகதும்-வான். 1563

கன்னலும்வரும் பாகதுநன்னயத்துடனே சீனி
தன்னினம் பலம்பத்தது உன்னிதமாகவும்விட்டு
கலந்துக்கிரைது பாகுபோலிருந்துக் கனலடிபற்றிடை
மலர்ந்துப்பதம் வருமேவிடில் முறிந்துத்தணலறிந்திப்படி- வான். 1564

சாதிபத்திரிகிராம் புஞ்சோடசம்பதினாறெடை
ஏலமுஞ்சீரகம் ரெட்டியிதுக்குரெட்டிமிளகு
இயல்பாயெடுமிதுசூரண பலமாய்ப் பொரித்திடைமாறிடாப்
பதமாய்வருமிது பாகுவிட்கவரும் படியுடனேயிது-வான். 1565

பாகதுபோலும் வருதல்பதமாய்லேகியங்காணும்
மாவதுமடி பற்றாமல்மார்க்கமா யெடுத்தேனத்தில்
வைத்துபரிசுத்தத்துட னித்தம்மருள் முத்திப்பெற
சித்தத்தனுக்கிரகம் பதஞ்சித்திச் சிவஞானக்குரு-வான். 1566

தத்துவமெய்ஞ்ஞான நெறிசித்தர்களறிந்துசிவ
சத்தியைப்பூசித்துக் கற்பமுத்தியையறிந்துமோட்சம்
தனைப்பெற்றுடன் வினையத்துடல் கனசித்துகள் மனமொத்துடன்
நிலைவைத்துருபரசித்தியிலருள் பெற்றனுக்கிர கப்பதம்-வான் 1567

குமரிலேகியந்தனில் குறித்துக்கழற்சியின்காய்
அமிர்தமெனவும் லிங்கமதிதகண்ணங்குன்றியெடை
அதுக்குட்பதிந்திரு வேளையுமிதுக்குப் பொருளரைமண்டலம்
விதிக்கும்பசுமமிர்த்ததுட னுதிக்குங்கதிரொளிபோல்வரும். 1568

கொச்சகம்

வான்குமரி லேகியத்தில் வைத்து அரை மண்டலங்காண்
தான்கருதி யுண்டிடவுஞ் சன்னிகர தோஷமும்போம்
ஊண்வாயு வுளமாந்தை யோடும்விப் பிருதிமுதல்
தேன்மதுர மேகசயந் தித்திப்புநீர் காண்கிலனே. 1569

கட்டியரை யாப்புகன்ன குலையுடன் கர்ணிகமும்
ஒட்டியப்புண் வாழைசிலை யுட்பிரமி மூலமதும்

ஈட்டியது போலிகழ்ச்சி யெய்துஞ்செவி குத்தலுடன்
மேட்டியென்றே மேகமெல்லாம் விட்டொழிந் துவேகிடுமே. 1570

மார்புத்து வாய்புத்து வாதபித்த சேத்துமங்கள்
நீர்ச்சுருக்கு நீர்க்கடுப்பு நீராமை நீர்ச்சுரப்பு
தூர்செயுங் குன்மங்களெட்டு சோகையுடன் காமாலை
பேரனந்த நோய்களெல்லாம் பிரிந்துவிடுங் காண்கிலனே. 1571

கலித்துறை

விஷப்பாண்டு வீக்கமும் விக்கலுங் கக்கல் விரோசனமும்
கழல்வாத பித்த குரணமும் பஞ்ச வாசமுடன்
கழல்வாத சன்னி கறடு முறடுங் கட்டிகளும்
மழல்வா தம்வாய்வு சொரிசுஷ்ட மூலமடிபடுமே. 1572

கடுவன் சிலந்தி கரையானு மீளையுங் கண்ணெரிவும்
வடுவன் பவுத்திர மணிகண்ட மாலை பரபரப்பும்
விரியனுந் தேளு மறுபத்தோ ராயிர விஷங்களதும்
பருசிக்க டல்புக்கி புகைபோலும் பற்றிப் பறந்திடுமே. 1573

தீராத நோய்கள் தெளியாத பித்தந் தினவுடனே
வாராது காணும் வழலைப் பெருமையும் வாழ்க்கையினால்
பேரா வெடுபடு மமுரியுண் டால்வினை பேர்ந்திடுங்காண்
சாராது மாய்கை நமனென்ற தீவினை மாறிடுமே. 1574

வெண்பா

பெண்பா லமிர்தம் விதித்தமதி பானத்தை
உண்பா ருலகுதனி லுண்டோ-வெண்பால்
மூலப் புளியருந்த முப்புரத்தைச் சுட்டிடுங்காண்
காலனில்லை யெப்போதுங் காண். 1575

மதனப்பா லுண்டு மாய்ந்திடுவ தில்லை
மிதமாய்க் கற்பம் விரும்பினால்-மதனப்பால்
லகரியது வேக நிராமயத்தை யுண்டு
சுகம்பெறலாங் காயசித்தி சொல். 1576

சொல்லார் பெரியோர் சொன்னால் வெகுஞ்சும்
வெல்லா ருலகத்தோர் விதியிருத்தால்-சொல்லார்
கண்டாலுங் காரங் கருத்தி லதைக்கண்டால்
உண்டாலு முத்தி யுணர். 1577

நாகபற்பம்

தரு

தன்னாந்தனதன்னாந்தன-தன- தந்தனாந்தனதனதன்னாந்

திருப்பெருந்துறையிலகு மெய்ஞ்ஞான ஒளி

திருமருவிய மதிமலர்குழும்

பொருப்புனல் நதிபெருகுந்தில்லையனந்த

புருவச்சுழியிடைபின் முனையில்வளர்

அருவுரு நாதவிந்தின் அமைத்துவரலாறுகளின்
 குகைமெல்லாம் யானுரைத்தேன்கான்
 குருமுனியுரை தவறாமெய்ஞ்ஞானகுருவின் மலர்க்கமலம்
 அடிதொழுதடியது மர்ச்சனைசெய்து
 கற்பகக்குண்டலியின் பதங்கருணையருள்
 காரமுஞ்சாரமுங்கண்டு கருதினோம்பார்
 தற்பரசிகாமணியின் சற்குருபரன்
 தாளிணை பொற்பாதமலர் நான்மறவேன்
 பரப்பிர்மசிஷ்டையினால் சாம்புவ னெனும்
 பாடுகிறேனா கபற்பம் வேகமிதுகான்- தன.

1578

பாகமதாய் நாலுபலங்கான் இடைபிசகா
 பானுமதி சாரையதுநாலுபடிதான்
 சேகரமாம்புளிசரக்குக்கடுங்காரமது
 சேர்த்தொருபடியிடித்துச் சூரணமதாய்
 வேகமென்ற அமுரிதனில் காரத்தையூட்டி
 விருப்பமுடன் கரைத்துமேலதுமுடி
 யாகமப்படிய தனைமுன்றுநாள் வைத்து
 அமுரிதெளிவிறுத்து அத்தெளிவினில்
 கம்பியுப்புச் சீனக்காரம் வெங்காரஞ்சாரங்
 கடல்நுரையுப்பதஞ்ச வகைக்குச் சமன்
 ரம்மிதமாய்ப்பலமதுகான் குளிக்கல்லினில்
 நாட்டியரைத்தேமுடி யதனிலடக்கி
 கும்பமதிலுங்கரைத்து மூன்றுநாள் வைத்துக்
 குடத்திலிருக்குஞ் சலத்தெளிவிறுத்தி
 அம்பகமில்லாமலு மேகமலாக்கினி
 அக்கினியை மூட்டியனல்தெட்டி மையதாய்-தன.

1579

தொக்காகிசுண்டிடும் பதமாய்எடுத்துஆறச்
 சூட்டிடும் பீங்கானதனில் சொல்லுவேனாண்டே
 உக்கிரமதாய்ரவிதனிலும் எடுத்துவைத்து
 உலரஉலரக்கதிர் முகந்தனிலும்
 விக் கிர மெனும் வெண்ணிறமதாய் உப்பதுவேகம்
 வெளுத்த சர்க்கரைநிறமென்ன சொல்வேன்
 அக்கரைக்கரங்கள் படவும் அதிதகண்ணம்
 ஆலகாலவிடமதுக் கெதிரில்லை தான்
 ஆதியில் முன்னண்டைபற்பம் கழஞ்சியது
 அதிதமுப்பு சுன்னமதி லொருகழஞ்சு
 நீதியாய்ச்சவ்வீரம் பூரம்வகைவகைக்கு
 நேர்மையால் கழஞ்சியெடை துருககண்ணம்
 பேதியிலதித பேதிகான் இதன்பெருமை
 பேசினார் பெரியோர் ஐகஜாலமதா
 யிதிலொரு கழஞ்சியிடை வகைவகை
 யிதுவகைக என்னத்துமேகமதாய்-தன.

1580

பனிவிழுமாலமதில் எட்டுநாள்விதம்
 பாகமதுவாகவொருவார மும்வைத்தால்
 இனிசலநீரிறங்கும் இதுவென்னமயம்
 இறுத்து இறுத்துக்குப்பியதினுள்ளதாய்
 வனிதையின் மாதவிடைபோல் அக்கினிவீசும்
 வடித்துவடித்துச்சலமளவதுவாம்
 கனதையாயிதை யெடுத்துகைபாகமாங்
 கருதிமுசையில் நாங்கனவதிகம்
 உருகும்பதங்களறிந்து செயநீரதனில்
 ஓரெழுதிரமுருக்கிச் சாய்த்திடவும்தான்
 வரும்வெள் வங்கமதுபோல் வெட்டையதுவாய்
 வலுத்துக்கட்டி யுமறுதிர முருக்க
 அருகுஞ்சவளையது போல்மெழுகதினவாறாச்
 சரியமறு வெழுதிரமுருக்கப்
 பெருகுந்தங்கத் தினிதங்காண் அதுவலுத்துப்
 பெருமையென்னால் விளங்கப்பேசரிதுகாண்- தன.

1581

பச்சைவண்டு போலதுவாம் பசுமைநிறம்
 பாரதனிலு மாரறிவர் பாகமதுகாண்
 அச்சமில்லா னாகப்பச்சை சித்தர்கள் செய்யும்
 அதிசயமென்னுற்றுக் கொண்டதுவீய்ந்தால்
 மச்சமறி மாத்தறுநூறு செம்பதுக்கிய
 வயதென்ன வழலை யென்மகிமையதால்
 நச்சரவம முரியுண்டாளினமதால் மீளாதுகற்பச்
 சாதனை மூலப்புனியின் சுன்னம்படவும்
 நிறுநவ லோகமதுங் காரசாரத்தின்
 நேர்மையிதினாலும் நவரத்தின நீறும்
 தாறுமாறு செய்கையதனால் குருவறியாசந்
 தேகமாகும் வெகு அந்தேசமாய்த்
 தேறினதோர் நாகமதிலும் பலமெடுத்துச்
 செயவீர சுன்னமதில்வராக னரைகாண்- தன.

1582

வீரசுன்னநாதவிந்து நீர்மென் மேலதாகவிட்டு
 மத்தித்து மேனாக மேற்கவசமாய்ப்
 பரவியும் பூசுரவிஒளிவுபட பானுவின்
 முகந்தனிலும் மாகமதுவாய்ச்
 சுரவியதின் மேற்கவசம் மூலத்தின்புளி
 சுன்னமொரு பலமதில்நாத விந்துநீர்
 திரவியமிது வெனவும் மத்தித்துமேலுந்
 தீர்க்கமாங் கவசமது செய்துமுடித்து
 வாலையருள் பொற்கமலம் மலரடியில்
 வணங்கினே னாண்டையிரு கரங்குவித்து
 சாலவும்பூசித்தடியேன் பாரையுப்பதுந்தானதி
 லொருசேர் கொண்டு விந்துநாதநீர்

கோலமுட னாட்டியதைக்கவசமது குறித்து
நாகத்தின் பேரில் கூறுதுசெய்து
ஞானமுடன் தாளிலுமிட்டு மேல்முடிமண்ணு
நற்கவசஞ் சீலையது ஏழுஞ்செய்தே-தன.

1583

முன்முறைபோல் சாமமது ஒருநாள். முழுது
முத்தியெய்த சதுர் சாமமொருகம்பமதாய்
இன்பமுட னுமெரித்து தீயாற்றியெடுத்தி
யல்புடனாக சுண்ணமெய்து முறைகாண்
தெம்புடனே செம்புருக்கிப் பத்துக்குவொன்று
திருத்த மதாகவுமே யெடுத்திடவும்
அன்புடைய பத்தரை மாற்று அதிகநிறம்
ஆருமறியார் களிந்த அதிசயத்தைப்
பன்னிருமாதளம் ரசமும் பசும்பாலும் தேனும்
பாகமதுவாய் மிளகுசுக்குதிப்பிலி
யிளநீரும் பலவகைக்கு இதனிலிடும்
இச்சரக்கழஞ்சி யெடைச் சூரணமதாய்
குன்றியிடை நாகபற்பங்கூட்டி மத்தித்துக்
கொண்டிடுங் காலைமாலையங்குணமதுவாய்
வேண்டிடு மரைமண்டலம் விசிதமாய்
விளங்கிடு நாகபற்பமே தினியோர்க்கும் - தன.

1584

அண்டவாத மரோசிகமுஞ் சுவாசகாசமை
யிரண்டுவாய்வதும் சீரணமுங்
கண்டமாலைய கர்ணிகக்கோடும் பிரமியமுங்
காசபித்த பாண்டுவிஷு பாண்டதுவும்
நின்றவயிர் குன்மமும் நீரானமயோடு நீர்ச்
சுருக்குநீர்க்கடுப்பு நீரெஃப்பும்போம்
இன்றணுகாபுண்புரைகளும் இருபத்தொரு
இசைந்தமேகங்கள் மதுமேகமுதலுந்
தந்தவலி நாசியடைப்புஞ் சயகாசங்கள்
சன்னிகரதோஷு மொடுகிராணியெட்டும்
வந்தவினை விப்புருதியும் இசிவுவலி
வாந்தியொடு சோபதாப ஆயாசமும்
வெந்தணலாய் வீசங்களலும் வெடிகுலைகள்
விக்கலுமேப்பமுடனும் வெதுப்புகளும்
அந்தந்த வியாதிகளுமே யுடலுமவிட்டு
அலறிப்பயந்து அலைகடலிற் பதுங்கும்- தன.

1585

விருத்தம்

வினைப்பயனை யின்னதென்று விரித்துச் சொல்ல
வெளிதல்ல வெகுநோய்கள் வெளிப்பட் டேபோம்
எனைப்போலும் பாடுபட்டுப் பனிரெண் டாண்டு
எடுத்துரைத்தேன் ஞானலெட்டி யெளியோர்க் காக

கண்ணதெரித்து வேதையதுந் தொந்தங் கோடி
கருவறிந்து செய்துவிட்டேன் கற்பத் தாலும்
தனையறிந்து தன்னைத்தா னுண்ட தாலுஞ்
சகலகலை செய்தியெல்லாஞ் சாற்று வோமே.

1586

கருக்கமென்ற பற்பவகை கோடா கோடி
சொன்னார்பதி னெண்பேர் சித்து மார்க்கம்
கருக்களென்ற கருவியெல்லாங் கணக்காய்ச் சொன்னார்
காண்பதுவு மரிதரிது கல்வி மானார்
உருக்கமிந்த வுடலுயிரும் நினைக்க வேணும்
உடலுமுயி ரிருந்தல்லோ அறிய வேணும்
மருக்கமழு மாதூர்தன வாலை தேவி
வடிவமெனு மம்பிகைப்பெண் வாறு தானே.

1587

கொச்சகம்

சுழிமுனைக்குள் ளேயிருந்த சோதியறிந் தாமாகிவ்
வழிபலவுங் கண்டுமதி மாமதுர கற்பமுண்டேன்
ஒழியாது கற்பமுண்டா லுடலுயிரு மேவலுக்கும்
அழியாத காயகற்ப மாற்றிந்து வுண்பவராம்.

1588

வேற்றுமைக ளில்லையிந்நூல் வெட்டவெளி யாகவும்யான்
பூத்தமலர் வாசமதைப் புகட்டினேன் பூரனத்தை
நாற்றிசையி லும்புகழு ஞானவெட்டி யாய்ந்துகற்பம்
பார்த்துணர்ந்து வுண்டிடுவோர் பரகெதிக்குப் பாதையிதே.

1589

கலித்துறை

காலங் கழிந்து காயம் நெகிழ்ந்து காற்றுமழிந்
தோலுந் துருத்தியும் நாடி நரம்புந் துவண்டபின்பு
சாலவுங் கற்பஞ் சாராது சார்ந்துஞ் சற்றில்லைகாண்
வாலிப மெய்திடுங் காலத்தில் கற்பம் வசப்படுமே.

1590

வாராது யோகம் வாசிவ சப்பட்ட மதிரவியால்
மாறாது கற்பம் வலுவந்த தேக வாழ்கையினால்
மீறாது ஞான மிகப்படித் தாலும் வித்தையல்லால்
தேறாத பேருக்கு மெய்ஞ்ஞான வெட்டி தெளிந்திடுமே.

1591

கண்கள் விழியு மிருள்குழந் துநாடி கலகலத்து
பெண்கள் மயல்கொண்டு விழிந்தழிந் தேபெரு நோய்க்கிடமாய்
வெண்தந்த மாறிமெய்நரை கண்டு வினைப்பயனால்
மண்ணுக் கிடமெனுஞ் சுடுகாடு சொந்த மாளிகையே.

1592

வெண்பா

ஞானத் தெளிவில் நாடிவிடு வோர்தமக்குப்
பானத்தை யுண்டு பரீகைப்பார் - ஞாலத்தில்
தெளியாதா ராகிவ் செகமாய்கை சூழ்ந்து
களியுவா ரென்றறியுங் காண்.

1593

தருவள்ளுவநாயனார்

நாடிநரம் பசைந்து நரைதிரையு முண்டாகில்
தேடியென்ன ஞானந் தெளியாது-பேடி
மாய்கை யதுகூழ்ந்து மாயுஞ் சடுகாடு
தாயெனக்குச் சொன்னவழி தான்.

1594

காணாது கண்ட காட்சி யதுயானும்
கோணாது மாய்கையதின் குட்சங்-காணாது
கற்பமதை யுண்டால் காய நெகிழாது
தற்பரையெப் பொழுதுஞ் சார்.

1595

வாலை திராவகம்

தரு

தன்னாந்தனதனனாந்தன-தத்தனாந்தானதனதனனா.

சீர்மேவியகமலந்-திரு-வம்பிகைப்பொற்பாதம் நம்பியருள்
கார்மேவிய கருணை- கற்ப-சாதனைகாட்டியெனக்குரைத்த
பார்மேவுங்கும்பமுனி-குரு-பாதமலர் பணிந்தேயடியேன்
தார்மேவியமரும்-சார-காரப்பெருமையைச் சாற்றிடினும்
ஞானச்சுழிநடன - திவ்விய-நாட்டத்திலும் வாசி யோட்டத்திலும்
வானம்பொழியுமதி-கடல்வாருதியின் திருமால்பதியில்
ஈனம்வராமலுங்காண்-மிக-யோகத்தினாலும் தவஞானத்தினாலும்
பானமிகவுணர்ந்து- பரி-பாஷை யெல்லாமாய்ந்துபாடுகிறேன்-தன.1596

சித்திரபூரணவாலை-திவ்விய-திராவகத்தையாண்டேயானுரைப்பேன்
வெற்றியெனும்படிகம்-நவாசாரம் பூநீறுகம்பிவெங்காரம்
பத்தியுடன் பாரையுருவு-பச்சை- கற்பூரமும் நல்லபண்ணையுடன்
சத்தியெனுமாமேனி-பாண்டந்-தானதுவப்புதசமதுவும்
பத்துமொருபாண்டமெனும்-பின்பு-பக்குவமாய்வகையஞ்சுபலஞ்
சத்தோடவேமுலம்-புளி-சுண்ணமதும்படி சூரணமாய்
எத்தாயமுரியெனுஞ்-சார-மேலுமதாய்ப்படிநாற்பதுகாண்
சித்தாகவுங்கரைத்து-மூன்று-நாளதனைவைத்துச்சேகரமாய்-தன. 1597

ஆனாலுமேசரக்கு-அரி-தாரமும் வீரங்கெவுரியதும்
தானாகும் வெள்ளையுடன் சாதி-விங்கமும் பூரமனோசிலையும்
வேனானசிங்கியதும்-விந்து-நாதமென்றால் ரசகெந்தியதாந்
தேனான பச்சையதுந்-திரு-நீலகண்ட ரெனுமேசரக்கு
வகைக்குவகைப்பலமாய்-வலு-வானசரக்கொருசீலைதனில்
திகையாமலுங்கிழியாய்-தினு-சாவதெல்லாங்கட்டித்தொங்கலிட்டு
துகையாயடுப்பினிலுஞ்-சொன்னேன்-சுத்தமெனுங்கனபாண்டமதி
லுகையாய்தெளிவிறுத்து-ஒரு-சாலிலிட்டுக்கொஞ்சங் கொஞ்சமதாய்-தன.1598

புரைதான் வராமலுடன்- சீலை-பொட்டணமாய்கட்டித் தொங்கலிட்டு
வரையாமலுப்பில்வைத்து-வன்னி-மாட்டிலுங்கமலாக்கினிதான்
திரையாய்நுரையகற்றி-செழுந்-தேனெழும்பிவருகாமலுடன்
கரையாமலுஞ்சரக்கு-கணக்-காவதுஞ்சென்று ஆறிடவும்
இனமாயிறக்கியதை- யிருந்-தாறினபின்னெடுத்தாமதனை
கன மாகவேசரக்கை-கண்டால்-கல்லதுபோலுமிறுகிடுங்காண்

மனமேமதிபிசகா-வரும் மார்க்கமிந்தவுப்புவாருதியால்
தனமேப்பீங்கானிலிட்டுரவி-தன் முகத்திலிதுகாய்ந்திடினுந்-தன. 1599

கதிர்முகங்காய்ந்திடினுங்-கன-வாலையெனுங் குடந்தன்னிலுந்தான்
சதிராகவுஞ்சரக்கை-தனிச்-சூரணமாய்ச்செய்துமேலும்
உதிராமலுமப்படியே-உப்பு-ஒக்கச்சரக் குத்துளொன்றாக்கி
அதிராமலுங்குடத்தி-விட்டு-ஆனபின்பு அக்குடமதின்மேல்
செம்பதினாற்செய்ததொரு-செப்பாலையதுக்குடமேல்பூட்டி
தம்பனவதாகவுமே-சீலை-சாற்றிடர்வென்கருமாவுளுந்து
செம்மையாய்க்கவசமது-செய்து-சீர்பெறவும்வாலுக்கையடுப்பில்
அம்பாளருள் பெறவும்-வன்னி-அக்கினிமூட்டி யெடுத்திடுமுன் 1600

பாலையதின்வாயில்-குப்பி-பாய்ச்சியேமேலும்சலம் பொழிய
செலமதுவுஞ்சொரியும்-இந்த-திராவகத்தையென்ன சொல்வேன்
சலமாய்ப்பொழிந்ததின்பின்-தயிலந்-திராவகங்காணேன் ரத்தவர்ணங்
கலையாமலுமிறங்கும்-இந்தக் காரணத்தைக்கண்டு ஆரெடுப்பார்
ஒருநாழிகைசுருக்கில் சூத-மோடாதுகட்டிவலித்திடுங்காண்
இருநாழிகைதனிலும்- ரசம்- மேலும்புகையசையாதிருத்தல்
உருவாகவுங்கடிகை-தச-மூலவன்னிகமலாக்கினையில்
சுருங்கியொடுங்கிவிடுஞ்-சொன்ன-சொல்லறியும் நாழிகையில்-தன.1601

குளிகையிதுவேகஞ்-சித்திக்-கொங்கணர்க்கிந்தமுறை யளித்தேன்
அழியாதுமூலப்புளி-சரக்-காக்கிலும்புடமஞ்சதுகாண்
வழியாயதில்பதிந்து-வன்னி-வாட்டிடவுமுதலென் றெரிவு
சளையாதிர்ண்டு மூன்றும்-நாலுஞ்-சங்கையில்லை யஞ்சதானெருவாம்
அஞ்சுபுடமதுகாண்-ஆச்சு-ஆகிலுமே யண்டரண்டங்களும்
வஞ்சமதாயுலரக்க-எந்தன்-வாக்கி யங்காணிந்தநூல்பிசகா
நெஞ்சறிவாலுரைத்த- வாசி-நேர்மையினால் குளிகைபாய்ந்திடலாம்,
பஞ்சபூதமென்றல் லவோ-கொண்டு-பாய்ந்திடலாங்குளிகைவாயிலிட்டே-
தன.1602

நவலோகமும்பழுக்கும்-நவ-ரத்தனங்கள் சத்துச்செந்தூரம்
இவையாகியதயிலம்-இந்த-திராவகங்காணும் வெகுபதனஞ்
சவமாகிலுமெழுந்து-செடஞ்-சாத்தியமானாவெழுந் திருக்குஞ்
சிவனாகிலுமிதனை- வெல்லச்- சித்துகளுண்டோ கூடினத்திலுந்தான்
தாம்பிரம்பத்துக்கொன்றில்-தச-மாற்றதுகாணுஞ்சந்தேகமில்லை
வாமிந்தப்படிதானுந்-தயிலம்-மாட்டிடவநவலோகமெல்லாம்
ஆமிந்தப்பத்தரைகாணேன்- எந்தன்- ஆண்டவன் சொற்படியானறிந்தேன்
நாமிந்தப் படிபார்த்து-ரச-சூதமோட்டிலிட்டுவன்னியிட்டே. 1603

வேறு-விருத்தம்

ஒருகடிகை கமலவன்னி ஒகோகோ
வொருமரத்தின் கம்பால் தீதான்
வருங்கடிகை பத்துக்குள் வரும்வேகங்
கட்டியது வலுக்கு மாகில்

தருவள்ளுவநாயனார்

சுருபொன்ன மூலப்புளி சுண்ணமென்
 றதுகவசஞ் சூட்டி யஞ்ச
 அருஞ்சீலை மூன்றுசெய்து அஞ்சுபுடம்
 போட்டெடுக்க அதித மாண்டே.

160

சூதமென்ற யானையது நாதமெனும்
 விந்தளவில் சுருக்கு மேறி
 வாதமென்ற ரசவாதங் கிடுகிடுன்று
 நடுங்கியே வாய்க்குஞ் சித்தி
 காதமல்ல தூரமல்ல காரசா
 ரத்தளவால் கண்டுண்டேறிப்
 பேதமில்லாக் குளிகையது வெள்வங்க
 நீர்குடித்துப் பின்பு ஆண்டே.

160

புடத்துக்கோ ரொருவதனம் புகழ்நூறு
 சாரணையில் புதுமை காணுந்
 திடப்படுத்தும் ரசகுளிகை மூலப்புளி
 கவசமதாய் ஜெயமே யாகுந்
 தடமினி வங்கமிட்டுச் சேருருக்கிக்
 குளிகையிடச் சலநீர் வாங்கும்
 நடனதிரு வம்பிகைப்பெண் ணருளதனால்
 ரசிதமது மீரைந் தாண்டே.

160

இக்குளிகை பாலிலிட்டு எடுத்திடவும்
 பால்கள் சுண்டி யிருக்குமாகில்
 அக்குளிகை வாயிலிட்டு அங்கென்றுங்
 கண்டத்தி னளவா யூத
 சக்கரம்போல் சுழல்முல சரக்கிருக்குஞ்
 சார்விலின்று சாதித் தாககால்
 உக்கிரமா யண்டரண்ட மொருநொடிக்குள்
 சுற்றிவர லாகு மாண்டே.

160

விருத்தம்

இத்தயிலம் ரசிதம்பதி னாறுக் கொன்று
 ஈந்திடவும் வயதுபத்து மேன்மே லாகும்
 சுத்தஅயச் செம்பதுவா மிரும்பைக் காய்ச்சிச்
 சுருக்கேற்றத் திராவகத்தால் சுயச்செம் பாகும்
 வித்தையென்ன விதுஅயமும் ரவிபோற் காய்ச்சு
 மின்னலொளி வாகும்பதம் பூசும் போதில்
 சத்துகளெல் லாம்பிரிந்து களிம்பற் றேபோய்த்
 தாம்பரமா மல்லிகையின்பூச் சாற தாமே.

160

வேறு-விருத்தம்

அயமதுவின செம்புருக்கி நாகபற்பம்
 அருளிடவு நூற்றுக் கொன்று
 சுயமீதாம் வயதுபத் தரையெனவு
 ம்கத்தீசர் சொல்லும் குட்சம்

பயமேது பரிவேதை பாடியதோர்
 ஞானவெட்டிப் பவித மாகுந்
 தயிரியமாய்ச் செம்பெடுத்து நாகபற்பந்
 தனைகொடுக்கத் தங்க மாண்டே.

1609

குற்றமொன்றும் வாராது குறைவேது
 குடவனதும் நூற்றக் கொன்று
 சித்தான திராவகத்தா லுருக்குமுகந்
 தனில்கருக்கச் செயமு மாகும்
 வித்தான வயதுபத்து வெள்வங்கம்
 நானூற்றுக் கொன்றே யூட்டப்
 பத்தான வயததுங்காண் பரீட்சைபார்
 நவலோகம் பத்து மாற்றே.

1610

விருத்தம்

திராவகத்தில் குன்றியெடை கிருதத் தூட்டித்
 தினமிரண்டு அதிகாலை மாலை யுண்ண
 நரைதிரையு மண்டலத்தில் நாடி யோடும்
 நரம்புகளு மிறுகிவந்து நன்றாய்க் கட்டுங்
 கரைகளில்லை துறைகளில்லை தொந்தங் கோடி
 கற்பமுண்டு கனகபரி வேதை செய்து
 முறைபிசகா மூலப்புளி கண்ணத் தாலும்
 முடிந்ததுகாண் காய்சித்தி முப்பு வாண்டே.

1611

தெளிந்தவர்கள் ஞானவெட்டி யெடுத்து ஆய்ந்து
 செயநீருந் திராவகமுஞ் செய்தா ராகிவ்
 களிவேது காயகற்ப மதுக்கு ரெட்டு
 கற்பநோய் பிணிகளெல்லாங் காணா தோடும்
 அழிவதில்லை யுடலுயிரும் வினைதா னேது
 அண்டபுவ னங்களுள்ள காலம் வாழ்வார்
 சுழியின்முனை யிடைகளையின் குகைங் கண்டால்
 சுகாதிதத்தி விருந்துகக மறிவா ராண்டே.

1612

இத்தயிலமுண்டிடுவோர்க் கென்ன பத்தியம்
 இயல்பான ஆவின்பால் கிருத மாகும்
 சித்தமதாய்க் கற்பமதுக் கான பத்தியஞ்
 சிவயோகி யவர்தனக்குச் சொன்ன வாறு
 உத்தவறு சுவையகற்று ஞானிக் காகும்
 உள்ளபடி யுண்டுகரை யேற லாகும்
 கற்றறியார் தயிலமது வினைநோய்க் குண்டால்
 கணக்காகும் புனிபுகையும் கருதி டாரே.

1613

கறிவகையில் வெள்ளாடு முசலு முள்ளான்
 கவுதாரி காதையுமாங் காணீர் கானும்
 பிரியமுட னாவின்பால் கிருத மாகும்
 பிசகாது புனிபுகையுந் தள்ள லாகும்

குறிப்புடனே குக்கிடமு மச்சந் தானுங்
கூட்டிடவே யாகாது குரூர மாகும்
அறிவுடையோர் வியாதியறிந் தகற்ற வாகும்
அதீதகுறை சொச்சமில்லா தருளு வேனே.

1614

வேறு-விருத்தம்

சீர்மேவு மகாமேக பூபதிலே
கியங்காணுஞ் செப்பக் கேளீர்,
கார்முகவ னருள்தெளிந்து அகத்தீசர்
கமலபதங் கருதி யானும்
பூமேவு மவிழ்தமதுவும் புவிதனிலு
முட்கொண்டோர் புகழ்ந்து வாழ்வார்
தார்மேவுஞ் செனகாதி ரிஷிகன்பதம்
போற்றியிதைச் சாற்று வேனே.

1615

மகா மேகபூபதி லேகியம்

தரு

மகாமேகபூபதிலேகியங்காணும்- மதிரவியொளிமேவிய
செகாதீதசெயராஜபூபதியிதுகாணும்.

1616

சுகாதிதககசுழிமுனையருள் திரு அகாரகாரண உகார
பிரணவமகார மாமலர்மருவிய ஒளியினில்
சிகாரஓம்பரிபூரணகுண்டலிதிருவம் பலகுருபரசிவமலரடி
கமலந்தனிலருள் மிர்தமதிபொழியநிருபந்தனில் வடிவாம் பிகையெனமகி
அவிழ்தங்களில் மிகு அதிகமருள் பெறவும்-மகா.

1617

காரசார செயகருதியவவணமும்
பாறைசீனம் வெங்காரமுஞ்சாரமுந்
தாரபூரசவ்வீர முங்கெவுரியும்
பாரகெந்தி பாஷாணமிங்கிலிகமுந்
தனையருள் ரசமனோசிலையதுகுடனு
மிணைதச இடையரை பலமினிதிடமிது
விடைவகைசரிசமனருள் பஞ்சலவணமுங்
கடவுளினருள் பெற அடவிது பொடிசெய்து-மகா.

1618

சீரகமுங்கருஞ்சீரக மினகதும்
வேருங்கோஷ்டம் வேர்க்கொம்புடன் திப்பிலி
கருஓமங்குரோசாணி வால்மினகதும்
தேவதாரமக்கார மரத்தையுஞ்
சீறுநாகமலரதி மதுரஞ்செவ்வியம்
மீதுபீதரோகணி கூகை நீர் பறங்கியும்
சிங்கிவெட் பாலைகார் கோலந்தாணியு
மிங்கித மெனுங் கடுக்காயுடனிலையதும்-மகா.

1619

தேவதாரி முக்கத்தாரிசங்குப்பியும்

வேலியுங்கொடிவேலிவெண்சாரணை

வில்வம் விடதாரி விலாமிச்ச

மொழிஞ்சியு மழிஞ்சியும் முக்குறாவிது

மிளகருணை செம்பருத்திவேர்விழுதியு

மேனிவெள்ளறுகு வெள்ளொச்சி வெண்காக்கணம்

விழிபொத்தியுடன் சிவனார தன்வேரது

முன்னையுங் கெருடனு முகட்டையின் வேரதும்-மகா.

1620

வகையாகியவகை பலமரைசரிசமன்

உகையாய்க்கதிர் முகமொழிவதுபடரவி

திகையாய் வன்னியுமனலில் பொன்னிறந்

துகையாய்ச் சூரணமினமிது துடிபெறு

மிடியினம் பொடிபடமிகுபத மிடைகுறை

மறுபடி வெகுபதமுறையிதுவடி செய்து

பொடியினை யருள் சுழிகெதிபெற- மகா.

1621

மதுரசஞ்சீவியது இடையரைப்படி

பதியக்கிருதம் பசும்பாலிளநீரதும்

மதித்தாளிதனிரது சரிசமனிடெ

விதியதாய்ப்பஞ்சதாரை பன்னீரதும்

விசிதமிதுகருதி விகிதகரை பதமு

மிரதினணலிலினை மிகவும் வன்னியடா

வினவுங்கமல தீபஞ்சுகவீதரணைபதங்

கொதியும்மதிபுகல அதிதபாகுவருதல்-மகா.

1622

வருதலால் தரும்பத மிதுவருதிடில்

கருதிடில் சரக்கதுபொடியிடலினில்

கருத்ததாகி யேகிளறிடில் கருகிடா

துரிதமாய்வகை சூரணமிடுபதம்

விதமிதை யெடுகடரது பகைமுறிபட

கலரவுந் தழவுணரிதுபரிமள மென

தணலினைகனல் மறியென மிதுவசிகரம்-மகா.

1623

சுகமதாயிறக்கிய திலிடுமருந்தினைப்

பதமாய்க்குரோ சனைபுழுக்கதுவதுமிகத்

தகமைகஸ்தூரி குங்குமஞ்சவ்வாதுடன்

உகமையாயிடை கழஞ்சியில் வகையினை

மகிழ்பெறப் பொடியிவை கலறவுங்களிறிசை

கெடி பெறுமவுழ் தமுந்தடியடி வினையதை

கடிவிஷமுதல் பிணிமடியவுங் கடல்புகல்

நெடியலேகியம் வெகுபதனம் பதனமிது-மகா.

1624

திருவள்ளுவநாயனார்

வேறு- விருத்தம்

அம்புலியில் கற்பமுண்டு ஆண்டையினி
நோய்கள்வந் தணுகு மாகில்
நம்பியிந்த மகாராஜ பூபதிலே
கியமிதனை நாடுங் காலை
வம்புசெய்த நோய்களதும் வரும்வினைகள்
பயந்தோடி மடியுங் கண்டாய்
செம்புலிங்கர் பதம்போற்றி லேகியத்தை
வெகுபதனஞ் செய்வீர் தானே.

162

வாலையெனு மம்பிகையின் மலர்ப்பதமும்
பணிந்துமதி யமிர்த முண்டேன்
மூலமெனக் களித்துபுளி சுண்ணமதின்
குக்ஷமெல்லா முணர்ந்து மேலும்
ஆலவிஷ மதினளவால் சரக்குகளெல்
லாமடிந்து அவிழ்த மாகும்
காலனில்லை யென்றெந்த னம்பிகையுஞ்
சொல்லவுமே கருதி னேனே.

163

கருதிடிலும் வாதபித்தஞ் சேத்துமத்தால்
செனித்தவினை காணா தோடு
மருவுமந்த மருந்திடிலும் குஷ்டமரை
மண்டலத்தில் மறைந்து போகும்
கருபமுந்த லேகியந்தான் தூதளங்காய்ப்
பிரமாணந் தொடுத்து மேன்மேல்
அருந்திடிலு மதிகாலை மாலையிலு
மவிழ்தமதை யருள லாமே.

164

குன்மமெட்டும் பறந்துவிடக் குறித்திந்த
லேகியத்தைக் கொண்டு மேலும்
இன்பமதாய்ப் பசும்பாலு மிருவேளை
தூதுளங்கா யினிப்பிர மாணம்
உண்பதுவு மொருபக்ஷ முணர்ந்திடவும்
லேகியத்தை யுட்கொள் வாராய்த்
துன்பவினை யேகிவிடு மெளியோருக்
கீந்திடவுஞ் சுகம தாமே.

165

கொச்சகம்

அமுரியுண்ணும் போதுவினை யாகமதி லுஞ்செனித்தால்
குமுறியிடும் வாய்வதுவுங் குன்றியிடைப் பிரமாணம்
சமுசையம்பா ராதுசன்னி தாபசுர நாவறட்சி
செழுதியிரைப் பிளைப்புமுதல் சேராம லோடிடுமே.

166

ஆறுசன்னி யேழுசுரம் மஷ்டகுன்மங் கிராணியெட்டும்
வீறுமே அசீரணமும் வெட்டைமுத லுஷ்ணமும்போம்

தேறுந்தச் 'வாய்வுபத்துத் தீபனமில் லாதிடிலும்
வேறுகூறி லாமலுமே விக்கல்கக்கல் விட்டிடுமே 1630

பேதியினி லதிசாரம் பேராமை காசமதும்
மேதியினி லுமிருந்த மேகமெல்லா மோடிவிடும்
தாதுபல னுண்டாகுந் தாரணியி லும்மெவர்க்குச்
குதகத்தின் வாய்வதுவுஞ் சொல்லாம லோடிடுமே. 1631

பச்சைகெந்தி வாய்வுசட்டி பாண்டுசூய ரோகமதும்
அச்சமில்லாச் சோகைமுத லாறொன்பது நாளில்விடும்
இச்சையிந்த லேகியத்தா லெய்துமிரு தீவினையு
மிச்சமில்லா தேயகன்று வேறுவினை வாராதே. 1632

கலித்துறை

காரமுஞ் சாரமுங் கலந்து கரைத்துக் கருதியபின்
சீரந்த நீரின் தெளிவதும் வாங்கித் தெளிவதனில்
தாரமும் வீரமுங் கெவுரி பாஷாணந் தவளம்பெள்ளை
பூரமும் லிங்க மனோசிலை சீனம் புகைசரக்கே. 1633

புகைசரக் கான அதிதந்தோ ளாந்திரம் பொட்டணமாய்
வகைவகைக் கட்டி வன்னியிட் டேயனல் வாட்டிடவும்
பகைவிஷ மேவி பறங்கிவைப் பாதிடம் படபடத்து
உகையிந்தப் பாகஞ் செய்கையினால் சுத்தி யுற்பனமே. 1634

துரிசத்து வெள்ளைச் சூதமுங் கட்டித் துலக்கமதாய்
அரிவிந்து நாத மாரறி வாரிதி னாண்மையெல்லாம்
விரிவிந்தச் சுத்திக் கெதிரில்லை காணிந்த மேதினியில்
கரிவந்து எந்தன் குடிகொண்டு கற்பங் கலியில்லையே. 1635

கலிவரு காது வறுமைக ளேதுக சடில்லைகாண்
ஒளிவிந்த சோதிப் பிரகாசம் வீச மொன்பதுவும்
சலியாமல் கட்டுஞ் சரக்குகள் சுண்ணந் தனிமெழுகாம்
பலியாது வென்று வுரைசெய்யு மூலிகைப் பாதகரே. 1636

வெண்பா

மூலிகையைத் தொட்டு முக்கால் சுருக்கிடவும்
கேலியது வெய்துமெனுங் கேள்விகாண்-மூலிகையால்
பட்டுப் புகைந்துவிடும் பார்சரக் கத்தனையுந்
தொட்டாலுங் கெட்டுவிடுஞ் சொல். 1637

வாதிகளுங் கூடி மயங்கித் தழைகளினீர்
வேதை யிருக்கு தென்று வீண்பாடு-வாதிகளும்
மலைகள் குகைதிரிந்து வைத்திருந்த பொக்கிஷத்தை
அலைந்துசட்டுக் கரியாக்கி னார். 1638

இந்தவிதஞ் சுட்டு விரசமதைக் கருக்கித்
தொந்தித் திடுஞ்சரக்கைச் சோதித்தார்- இந்தவிதம்

தருவள்ளுவநாயனார்

வசப்படுமி தேது வழலையில் லாதோஷந்
தசப்புடத்தில் முலிகையால் சாம். 1639

இப்படி யாயுலக மேம மிருக்குமென்று
கைப்பொருளைத் தோற்றுக் கடனாகினார்- இப்படியாங்
கேள்வி மொழியுணர்ந்து கிலேச மதுவாகிப்
பாழ்வினைகள் சூழ்ந்துவிடும் பார். 1640

விருத்தம்

அம்புலியி லுஞ்சிலபேர் வாதி கூடி
யாகமசாஸ் திரங்கெல்லாம் பரிசோ தித்து
நம்புதலாய்ச் சிலபேர்கள் சரக்கைச் சுட்டு
நசித்துநாள் தோறும்வினை நலியுண் டாகி
வெம்புரச மதைக்கொளுத்தி விழியுங் கெட்டு
வெறிபிடித்த குக்கலைப்போல் வேடம் பூண்டு
பம்பகமாய்ப் பரதேசி யெனும்பேர் கொண்டு
பழம்பொருளைக் காட்டிபணம் பறிப்பா ராண்டே. 1641

ஆண்டவகத் தியனைசிவ சத்தி பூசை
யானறிந்தே னகிலமதி லாருங் காணார்
உண்டானோர் பன்னிரண்டு மாச்சு மேலும்
உள்ளமது தனிலமுரி புளியுங் கண்டே
சண்டனையுஞ் செயிக்குங்கணை சுற்பங் கொண்டு
சரமாரி பேற்றநமன் தகித்துப் போனான்
கண்டதிந்தச் செய்தியெல்லா முலகத் தோர்க்குக்
கனமாகத் தோற்றுமிந்நூல் காணீ ராண்டே. 1642

மதனகாமேஸ்வர தயிலம்-வண்ணச்சிந்து தரு

மதனகாமேஸ்வர தயிலமிதாமையா-மதிமோகனமாமயல்
மன்மதசுருப சுகாதி தமையா.
சுதனருளால் சுகதேகாதி தசவாசம்- சாந்துசவ்வாது
சுகந்தபரிமளகஸ்தூரிவீசம் விலாசம்-அப்பிரேகசெந்தூரந்
தொழுதருள் குருமுனிகமலபொற்பதமலர் பணிய-சதுர்
பலங்கொண்டமுரிமுலப் புளியன்னீரினில் கடலைப்பிரமாணந்
தெளிந்தநீரில்-அப்பிரேகமதிலிடு அனலிநீர்கண்டிடும் வாட்டிக்-
குளிக்கல்வினி- லடக்கிநாதவிந்து நீருட்டி யிணை பிசகாதாக்கிடுமே
திரிநாளினையாமலு மெமுகாய் பதமாகு மவ்விதமாய்வருதல்
வழித்தேரவிபில்லையுமழகாய்-உன்னிதமாகவும்
ஆச்சரியமகலடக்கி மேலகலது முடி-மண்சீலையேழு
மாவிலதுஞ் செதறாமலுஞ் சந்துகள் கூட்டி
ரவிமுகத்தி லருணனொளிபட ஆறவும் வாலை ரவியிலடக்கி
அம்புலிமீதில்-ஆவினெருவில் புடமைம்பது

கையெருவினில் தாக்கி அக்கினிவீச ஆறவும்
 பூமியதுக்குளாவி தணியப்புடமாறி யப்பிரேகம்வாங்கி
 அவ்விதபுடமீரைஞ்ச இவ்விதநாதவிந்து நீரேறி
 மெமுகுபதம்-ஆவல்விடும் விடமல்வாடிர்ண்டுதின
 மாட்டி-அன்னாளது-சென்றப்படியது வழித்தது
 கதிர்முகந்தனிலூட்டி யிரவிதனில்-மதன.

1643

அகோரப்பிரகாச வாலையுமனல் படவீச-அதிதகந்தர
 அஞ்சபுடமதுவாகிலு மற்புதநேச-மல்லியின் பூநீர்
 அம்பிகைமாதுசுகந்த நீரவ்விதக்கூறு- குப்பிதனில்
 அருளாகச் செயம்பெற வேகமதினொளியின் வாறு- குளிகல்லினில்
 அம்புவினோரறியாமல் கெம்பீர செந்தூரமிதை நாட்டி-கருஞ்சாவ
 லுதிர-மன்னாள் முழுதுமெமுகதுபதம் வருதலுமாட்டி-
 உறவானபின்பு- அதிதகதிர் முகவனொளிவுபட மிகவுந்தாக்கி
 சிறுசின்னியாலெனும்-அவிழ்தமதின் கீழ்மேலு மரைத்து
 மூவிகைசந்துமாக்கி- அகலிலூட்டி கவியமன் சீலையேழுமேத்தி
 மார்க்கமதாக-மதியில்குழியிருசாணிழிய அன்பதுகையில்
 தாழ்த்திவன்னியைமூட்டி- அருள் குறுமுனிதிருவடி
 தொழுதர்ச்சனை துதித்து அங்கியைப்பூட்டி
 அதிரிடவுங்கண்டதாரைகொண்டானியைவிதித்து
 மதிமலர் கொண்டிருவினை யொழிய முப்பாழ் கடந்தப்படித்
 தாண்டி-அம்பிகாயோகம்-வரும்பரசு ரூபராஜாங்கபூபதி யினை
 வேண்டிதுரியாதீதத்திலாறு ரெண்டுலைபிறழாமலும்
 ரேசித்துயூதி-அடிபணிந்து அக்கினியெனுமனலாற்றிச்
 செந்தூரமிதைசோதி ஆராதனை செய் திடுவாய்-மதன.

1644

தாபசுரமெட்டு ஈரேழுலோகங்களும் வசியஞ்செந்தூரமுண்ண
 கிருபாகரசு வாமிக்குவாணசுருபிகள் வசியம்-மோகனமாது
 மோதவிதாகசுகா தவைபோகிகள் வசியம்மதனவித்து
 வாதிருநால் படி ஆவினமிர் தமதுபாகம் பாண்டத்திலூட்டி
 அக்கினிவீர ஆவாரையின் கம்பமது நீடிகமலாக்கினி-அனல்
 படவேபதம்வருமேதொக்கிடுமேட்டி அக்கினியாற்றி
 யிக்கனலாவி யிகழ்த்தியிறக்கிடுமோகம்-இப்புவிதனிலும்
 இரவிசுடநீரில் வீசாமலுமாற்றிடுவேகம்- மதனவிந்து
 வாரமதா கிவரும்பதமாரறியாமல் நிழலுலர்த்தி-வாலையெனும்
 பழம்பாண்டம திட்டுமலாமல் குழித்தயிலம் வீரசு கந்தசுரோணித
 மன்மதபோகம் - விரகலாகிரிமாதுமடந்தையர் நீதவினோத
 சம்போகக்காமலாகிரி-வாதுபோராடல் துராதுரை
 ராஜரும் வசியம்வையகம்தில் மதனகா மேஸ்வரதயிலமிதாகிய
 ரகசியம்-குழித்தயிலம்-வாடைவீசாமலுமாற்றிடு
 மெளிவரா வேகம் பயிரவத்தின்- மலரடி தொழுதருள்
 கெதிபெறுமிருபதயோகம் முத்திபெறவும்-மதன.

1645

அதிவிதகுறுமுனியருளிய அவிழ்தசெந்தூரம்பலமெடை
 யொன்றறியுஞ்சுத்தித்த கெந்தியது சமனுறவுசெய்விதூரம்
 வெண்ணாவியொன்று-மதுர மும்வகையதும் வசனிகுளிக்கல்லினில்
 தூளாய்மத்தித்திடவும் மதனவித்திதினிட தயிலம்விட்
 டிழையது மாள ஒருசாமநேரமாயரை போலது வட்டியரைத்தெடு
 தங்கம்- மெழுக்கின்பத- மன்மதசுருபசிகாமணிதேவப்
 பிரசங்கம் வசிகரமைய-மாற்றிடுமே வழிதேற்றியுண்டையது
 போலாக்கிச்-சீலையதனில் வரிசையதாயொருகினியது போல்
 பதமாக்கி-பின்கலயத்தில்-மதனவித்தா கியதயிலம் விட்
 டொருபடிமாட்டியிருபக்கத்தில்- வாரதுவாய்சில்லு
 வாங்கிக்கம் பமதுகொண்டு பூட்டி-நடுமத்திபம்-வல்லமையாக்
 கினிமயிர தின்கயிர் கொண்டுமாட்டி வன்னியைமூட்டி
 வற்றவற்றிடுமத்தன் தயிலமெனுமெதுகொண்டுட்டி
 தீபாக்கினை கொண்டக்கினிகுடதுவினிலது சுருக்கதுவனலாவி
 கெந்திமெழுகு அதுவரும் பதமறியனலதுமாற்றிடலாவி
 கலசத்தினில்-விடுமேவெள்ளாட்டமுரி பதமாப்படியது
 கொண்டதமாய்ச்சாமந்தனிலு விதமாய்க்கமலாக்கினை
 விசையாய்ச்சுருக்கேற்றிடு மியல்பாய்த்தொந்தமேறிடும்.

1646

மிகவுமெடுத்துமறுகையமதனிவிடுவேகம் வெண்ணாவினாதல்
 புகழுமமுரியதுபின் பொருகலயந்தனில் பாகம்கிளிக்
 கொண்டேற்றிச் சுடர்கள் கவியக்களல் தொடுத்துச்சூக்ஷமதாகச்
 சாமஞ்-சுருங்குதலாய்-துடர்ந்து மூன்று விசையங் கடந்து
 தொந்தமேறிடுஞ் சார்வாய்காமேச்சரத்தைக்கோ முட்டிமாதளங்கனி
 குடைந்து அதுக்குள் நாடிகுறிப்பாய்மண் சீலையேழும்
 இருபத்துடனெருவி விருத்திப்புடமது போட்டெடுத்து
 ஆறிடும் பாகம்- இசையகவசம் பிரித்திதனைக்குளிக் கல்லினில்விடுத்துக்
 கவசமெடுத்த- திவ்வித்தயிலந் தன்னையிட்டமுத்தித்துச்சி மிளேத்தி
 சடாட்சரங் கொண்டெட்டெட்டும் மட்டவசியம் நிஷ்டையுரு
 லக்ஷமதுசாத்தி-நேயமதாக-அவிழ்தமெனு மதனமாமோகக்
 காமேச்சரத்திலாடும் அம்புவிதனில்-அகிலபுவன செகமதித
 லோகாகிதமுந்தேடும்-அஷ்டதிசையும்-அண்டரண்ட பகிரண்ட
 மண்டலமும் மகிழும்-நவசித்தர்கள்-அர்ச்சித்து மதியமுர்த
 முச்சித்துடன் மதுரம்புகழும் அருமறைகள்-ஆகமங்களும் புகழ்
 யோகவிதியுமதிலாய்ந்து ஞானோப்பிரசங்கம்-அடிபணிந்திவர்
 துதிமதுர செந்தமிழ்ச் சிந்துபாய்ந்து அவிழ்த மெனும்-மதன.

1647

அலறு நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தெட் டதுமதமாய்
 அனந்தநோய்கள்-அக்கிரமஞ் சன்னியீராரிலகலுமோரேழு
 சன்னிவிதமாய்க்-கெந்திமெழுகு-அண்டத்தி னுச்சியைக்கீறி
 கண்டுடன் கடுகளவுஅரக்கி - மத்தித்திடவும்-அதிபூதவேதான
 பிதூர்கள் முதல்குறுக்கி-ஆத்துமம் விட்டது விட்டோடியகலு
 மனந்தயோசனை தூரமனத்-துமதுவினாக- அஷ்டகுன்மங்களு மெட்டு

துஷ்டநீர்க்கோ வையுங்கட்டி யகற்றுமதிசாரங்கள்
 ஒரெட்டுக் கிராணியது மீரெட்டுச் சூலையதிதமோடு மினமறுந்து
 மேதித்தயி ரதனில் விடுமேகடுகளவு சாடும்காமேச்சரத்தில்
 எய்தும் பாண்டு ஈரெட்டுப்பழுதாய்ப்போகும் வினைகள் படுமே
 விரகலாகிரி-யின்பமதாகிய போகமிதற்குக் கதவிதனிவிடுமே
 எள்ளுப் பிரமாணம்-காராவினமிர்தம் படிகாய்ச்சிடு முக்காலாய் வருங்
 கருத்தாயுள்ளுக் குணர்ந்து-கவியப் பச்சைக் கற்பூரம் திவ்விய
 சந்தனத்தோடு அரைத்து மேலும்பூசி-பாதாதிசேச மென்சாணு
 பூதாதி ஐந்தும் பரவிப்பாயும் பரிமளாதி பரிபூரண விசித ஒளியாய்
 மன்மத சுருபவடிவா-யெங்கும் பிரகாச உல்லாசமாவுலகில்
 சல்லாபத்துட னடையுலாவ ஸ்திரீமோகவின்பம்- உச்சிதமாகத்
 துடர்ந்து பட்சமா யெதிர்கொண் டோடிப்பணிவா-ரயஞ்சுவாமி.1648

உபநயன மாதுகள் விதமதன லீலைகளுயர்ந்து-ஒரேழு கடிகை
 உக்கிரமதாகிய விந்துநிக்கிரகத் தாதுலிடாமலுணர்ந்து-ஒரு
 ராத்திரிக்குள் ஒருமித்துடனிருவர் பருவத்துடன் சம்போகம்
 புணர்ந்து- உனைவிடாமல் தனுவொத்ததிர்ந்து இடைதுடையைத்
 திருகிகுழைமலர்ந்து உபஸ்த மதுகனத்து அடிநடுமுன் தடித்துப்
 பொருத்துமதமுனைந்து-தசநாடியு விசுத்துக்கப்போதுக்கப்போ
 பருத்துப் பசும்பாலுடநி நூந்துபின் போதிளநீ- ரஞ்சிதத்துடனும்
 பஞ்சதாரையைப் புகட்டியதிலுறவாய்த் தாம்பூலத்துடனும்-கொஞ்
 சிடும்பச்சைக்கற்பூர விஞ்சையது வாயிழைத்து அறிவாய்
 அடைகாயுணர்ந்து தேகாதிமுழுதும் வெந்நீர்த் தெளிவாய்ப்
 பிடிப்பித்துட னிசைவாய்த்-தாதுவிடாது-உண்பது நிம்பப்
 பழத்தினுள் விரையரைத்துருட்டி யுணர்வாய்-பாக்கது பிரமாணம்
 பொங்கமதா கியவிந்து பொருந்திடாமலுங்கக்கும் போக்கும்
 காமசலநீர் எங்கெங்கும் வேர்வைகள் பாயுமிளப்புஞ் சோபதாபங்
 கொண்டிருக்கும்-என்சாணு தேகம்-அங்கங்கேநாடிதளர்ந்து
 ,அசதிகொறுக்குக்குண்டா கியலர்வான் அந்நேரமேநீ தங்கமாகு
 மதனையிலுமெனு மயனந்தருவாய்-சோபங்கள்தீர நிகடியத்
 துடனுணர்ந்து நினைவாய்ச் சதாகாலஞ் சம்போகி- சித்தர்களானால்
 உச்சித போகங்கள் செய்து உருவாய் நாதசையோகி ராஜாங்க யோகி.1649

ஆண்டவன் சொற்படியாதி முனிவருரைத்தமிழமிர்தம் அருமறை
 யோர்-உண்டுணர்வதாய் வினைகளின் றொழி வதேயுலகிலும்மை
 மதுவாக்கியம்-பைந்தமிழோ தியசிந்து பதமாயருளவின் பரசமாய்
 விதித்தைஆசான்- தந்தைமதி யிந்தவிதிசெந்தமிழ்வினோத
 காமேச்சரமாய்- வேதசாரத்தின்- சுந்தரசோதிப்பிரகாசமந்திரமவுன
 மலர்பொழியும்- சுயம்புலிங்கஞ் சொர்க்ககயிலாச பூரணநற்கமல
 மாமதுரம் வழியும்-பேரின்பவெள்ளம் செந்தமிழமிர்தமதி சந்திரமதுர
 கலைவிழியும்-சிவசமயம்- தென்பொதிகைமேவிளரென்புகழ்
 செகாதிஜெகந்தழைக்கும்- சீவசெந்துக்கள் செவ்விழிக்காக
 செந்தூரமைவிழிக் காமருபிகள் வசியம் சென்னவாழ்க்கை

தருவள்ளுவநாயனார்

விந்துநாதமுஞ்செழித்து ஐந்துபூதமும் வலுத்துப்பிசுவாம் விசித
ரத்தினம்-அந்தமுமன் மதனைப்போலாவியும்வளர் பிறை
கொண்டாகும் அருபியாகி-சந்திரசூரியருள்ளவரையு மெங்கும்பிரகாசந்தழைக்கு
கழியின் முனைவருடு

யெண்கலைபெட்டுமதியமிர்தமும்மூட்டுமமைக்குந்
தெட்சணா மூர்த்தி அடியன்திருவள்ளுவனருளு
மதுரவாக்கியம்வகுக்கும்- விதித்தவிதி மதனகாமேஸ்பரமும்
வாழிமேன் மேலும் வாழிவாழிகுருவினருள்- மதன.

165

விருத்தம்

கும்பமுனி யனுக்கிரக வுபதே சத்தால்
குருவருளால் மதனகாமேச் சரத்தைச் சொன்னேன்
எம்பிரான் கிருபையெனக் கெய்துங் காவை
இப்படியான் பாடுபட்டே னெளியோர்க் காக
அம்புலியில் குறளடியேன் பாடு நாளில்
அனேகபே ரெனையெதிர்த்து உரைதான் கேட்க
வன்புலையர்க் கருளவில்லை பெரியோர் கேட்டு
மனமகிழ்ந்து ஆண்டையெனை வாழ்த்தி னாரே.

165

பூருவத்தி லன்னையெனுங் கெர்ப்பந் தன்னில்
புகழாக யானுதிக்கும் போதி லேதான்
மாறுகலை நாற்பதுக்குள் வயது காலம்
வரும்படியாய் மெய்ஞ்ஞானம் வாய்த்த தாலும்
வேறிருபத் தஞ்சதிலும் புலியில் தானும்
வெருவிசித நூல்களது விதித்தேன் னானும்
ஆரறிவா ரறிந்தவர்க ளவரு மாண்டார்
யானிந்த காயகற்ப மருளி னேனே.

165

முன்னோர்க ளுரைத்தவிதி முப்பு வாறு
முடித்துவைத்த நூல்களது மோசம் வாரா
தின்னவித மென்றறியா தாலு மாண்பர்
எடுத்தமுறை கருவறியா தெய்தா தொன்றும்
சொன்னவழி யறிந்துகற்ப முண்டு தேறிச்
கழிமுனையில் வாசிகொண்டு சோதித் தாக்கால்
அன்னையபி ராமியரு ளெய்துஞ் சித்தி
அனுக்கிரகப் பதவிபெற்று அமைப்பா ராண்டே.

165

வாதவயித் தியமூலப் புளிகண் ணத்தால்
மருவிதிரு நடனமிடு வாவைத் தேவி
நாதவிந்து காரமெனுஞ் சாரத் தாலும்
ஞானவெட்டி முழுதுறிறை வேறுங் காவை
காதமில்லை தூரமில்லை நமக்குள் நின்ற
கருவறியா நாளேது கால மேது
ஒதுமிந்த நூல்களெல்லா மொன்றா லாச்சு
உண்மையிருந் துறுதியினா லுகங்கா ணன்றே.

165

கொச்சகம்

நாதவிந்தென் றறியாது நான்மயங்கி னேன்சிலநாள்
பேதமகத் தீசர்சொல்லப் பேர்களறிந் தேமகிழ்ந்தேன்
வாதமென்ன முப்புவென்ன வந்தவர லாறுமென்ன
பூதமஞ்சி னாலுதித்த பூரணத்தைக் காண்கிலரே. 1655

பச்சையென்ற வுப்பதுவும் பார்த்தாலுந் துய்யவெள்ளை
உச்சிதமாய்க்கொண்டுறுதி வுண்டதொருவுப்பதுகாண்
வைச்சபொரு ளாதியிலும் வாரியி னால்செனித்த
தற்சொருபமாய்விதிக்குஞ் சங்கையிதைக்காண் கிலரே. 1656

சத்திசிவ நாதவிந்து சாரமதுக் காரமதும்
புத்தியத னாலறிந்தேன் புளியமுரி யானதுவும்
வெத்தியிது விண்ணுமண்ணு மேல்கீழு மாயிருக்கும்
சித்தர்கள் மறைத்துவைத்த செய்கையிதைக் காண்கிலரே. 1657

குதவித்தை யாவதென்ன சுக்கிலசுரோணிதங்காண்
வாதவித்தை செய்துமோசொல் வாருதியைக் கண்டறியார்
பாதையிந்த மார்க்கமெல்லாம் பாடுபட்டு யான்வெளியா
வேதமிது வென்றுரைத்த மெய்க்குருவைக் காண்கிலரே. 1658

கலித்துறை

கழியா கியமுனை சிங்கார வீட்டின் சுகாதிதத்தில்
அழியாப் பதவி யருள்பெற்று ஞான அருபத்திலும்
வழியாய் மனக்கண்ணு வேதாந்த சார வெளிதனிலும்
கழியாமல் காய மருள்காட்சி பெற்றுக் கருதினே. 1659

மதுரம் பெருகு மமிர்தம் பொழியு மதிரவியில்
விதுரங் கணைகொண்டு வீசிவிட்டேனந்தமெய் பொருள் கண்
டெதிர்சேர்வை ஞான துரியாதி தத்தி விறந்துறவாய்ச்
சுதனருள் வாசியை நேசித்து நின்று துலங்கினேனே. 1660

வாசியைப் பாச மறவாமல் கண்ட மதினவழியாய்
நாசியில் வாசி நடவர்ம லாதி நங்கென் றுயான்
மாசிப் படாமல் மதியுண்டு ஆண்டு மறுவருஷம்.
தேசிகன் பாதம் மின்பொன்று தள்ளி தெரிசித்தனே. 1661

மூன்றாண்டு யோகம் பிராணாய வாசி முனைகழியில்
ஆண்டாண்டு சென்று மூன்றாண்டின் வாசி யவிடத்திலும்
பூண்டந்த மூலத்தைக் கும்பித்து நேசித்துப் பூரகத்தில்
தீண்டாத சோதி மணிவிளக் கேற்றித் தெரிசித்தனே. 1662

வெண்பா

அரவங் கடித்தா லாண்டையினிக் கேளீர்
குறைவது காணது குற்றமில்லை- அரவமது
தீண்டினால் போதுஞ் சிரசில் விஷமேறி
மாண்டிடுவார் காயகற்பம் வாறு. 1663

தருவள்ளுவநாயனார்

உன்விஷந் தானேறி யுயிர்விடுமே யாமாகில்
தன்விஷத்தர்-லொன்றறியேன் சாட்சி- உன்விஷமும்
நிழலதுஉன் சாயல் நிற்கையிலு மாண்டு
தழலதுவந் தரவமது சாம்.

1664

கண்டிதுபார் காட்சி கார்க்கோடக னாகிலுந்தான்
உண்டுதற்ப சாதனைசெய் துலகில்- கண்டிதுபார்
நாபியது பாஷாண நஞ்சதுவுண் டாமாகில்
சோபமில்லை தாபமில்லை சொல்.

1665

விஷமு மயிர்தமதா மித்துருவுஞ் சத்துருவும்
மழலையெனுங் கொண்டு அவர்மடிவார்- விஷவயிர்தம்
மெய்சொன்னேன் பொய்சொல்வேன் விந்து ரசபானம்
பொய்சொல்லு வாரில்லை போ.

1666

நாராயண செந்தூரம்

தரு

ராஜமேகமகாராஜபூ பதியிதுகாணும்- மதுமேகமகோதரம்
பூசிதமாய்வச்சிரகாயம்வலுத்திடுங்காணும்.

போசராசமகிபூபதி யெனுநள

ராஜமேக-நாராயண செந்தூர

மாசிலாமவர்மதிநிகர்-கெந்தியு

மீசன்விந்துவை- யிரதமுமிருவகை

யிதுசரிசமனிடை- பணவிடையாவது

மதிமனோசிலையரி- தார மிங்கி

விகமுமிதுவிவையிது பத - முறவுசெய்திரிவகை

யினமறிசரி பணவெடை சமனான் பதும்- ராஜ.

1667

ஏகபூதபஞ்சாக்கினை- வகையிது

தேகசாரசெயநீர்- தெளிந்தானதில்

வேகசுத்தியெரித்தேபடி- நீரினில்

பாக மாட்டிகுளிக்-கல்லினிலும்

பதமருக்கனோடு மலரதிதரச- மதனி

லுருக்கும் புளி கன்னமொரு - கழஞ்சதுவெடை

சுருக்குமதின் பதம்புரசைமலர்-சலந்துரித

சிறுதும்பை செருப்படியின்ரசம்- ராஜ.

1668

மாதாமாதளையின் - மருமலரிதழினில்

நாதநீரதுசல- ரசமதுபொரிந்

தூதுசீந்திமல ருபையமெனுஞ்- சலநீர்

வாதுமாமயனமாயது- பதம்வருதலில்

முருக்கன் மலரிதழுஞ்சலதி - ரசமேழும்

வகைக்குவகை யொருகடிகை- யேழரையும்

முக்கமெழுகதின் சுறுக்குந் தினந்தினம்

பெருக்குமிது பதங்குறுக்கு'மேழுசாமம்- ராஜ.

1669

ஆட்டிவழித்தெடுத்தருள் பெற- குருபலம்
 வாட்டிக்குப்பியதுக்குள் மாற்றியேழு மண்கலை
 யூட்டிமருந்ததுக்கு - ஞ்றவுசெய்திடும்பதம்
 வாட்டிரவியொளியிலனல் படகனலதுங்
 கருதிசுமது குடமன்ரவி-தமணலது
 வதுகுப்பி நிறையமண்ணரவு மதனில்
 மறையமண் ணேழுசீலையருள் பெற- துறை
 யிந்தப்படிவித மெனும் வாலுகையடுப்பில்- ராஜ.

1670

யாகசாலையடுப்பது -வனலானிசை
 பாகமாக அறுசாமமு- மிணைவிடா
 வேகமேகநாராயண - செந்தூரந்
 தேகசித்திசெய்பாக- மறிந்திடில்
 உசிதமெனும் வன்னிமிதமு- மிகுபதம்
 உதிரும் படியனல்பதறும் - பகையில்லா
 உபையமறிவிதங் - கவனமொருமன
 முறுதி னடுமையம்வருகவெனும்புகழ்- ராஜ.

1671

யோகராசசிவ யோகியெனும்பர-லோகலோக
 தெய்வலோக செகாதிதஞ்
 சாகரக்கடல் புவனமதிதமும்- யாவருமகிழருள்
 பெறகுருபதம்
 பரகதியெனுமிடைகலை சுழிமுனைநடுபடு
 பதிபெறுமல ரமிந்தசஞ் சீவிபதம்
 பரவியகருவினிலுறவு செய்திடுபிணிபலப்பல
 வினையகல் குலைகுலைந்திடுநோய்கள் - ராஜ.

1672

பாசமாசைதுராசை - வினாசனங்
 கோசதீச விதாக்கிரக-வேதனை
 பாலைகிர கநவக்கிரக பசாசு- ளேலசாதனை
 வாலைசஞ்சீவியது- பருதியனலது
 மெதுபதங்குளிரினை- பதுகுடமுடி
 சீலைகவசமண் விலகிடில் - பரிபுர
 சுமலரகிர்த- மிவ்வவிழ்தமும்
 பதனஞ்செய்வெகு பத்திரகசியமது- ராஜ.

1673

போதமெனுமனுபானந்- திரிகடுகுதூள்
 போதமா வதாடாதோடை - தூதுவளையது
 மாதுவெனும் கண்டங்கத்திரி - புட்டவித்தோ
 துரசமுடன் மதுரம்- விட்டிழைத்திடில்
 அதிகசெந்தூரமதிலரை- பணவிடைதினம்
 விதிகளவிருபட்சம்- விலகுநோயெலிகடி
 மதிகரஞ் சயமீளைவருமிரைப்பது- குலை
 துதிமலரடி - கெதிபெறகழி முனை- ராஜ.

1674

வேறு விருத்தம்

நாதவிந்து கருவினால் மகராச மேகவினை நாடா தொன்று
தீதவரு காதனைத்துக் காள்மேக ராஜாங்க செந்தூ ரத்தால்
வாதபித்த சேத்துமத்தில் வரும்வினைகள் சிதறியது மாறிப் போகும்
வேதமிந்த ஞானவெட்டி மெய்ஞ்ஞான மறிந்தவர்கள் விளம்பு வாரே.1675

குருமுனிதா னெக்குரைத்த வுபதேசப்

படியனைத்துங் குறித்தே னின்னூல்
வரும்வினைபொய் மாறிடவும் வாதவயித்
தியமுநன்றாய் வசனித் தேன்காண்
கருக்குருவு மறிந்துசிவ சத்தியருள்
பதம்போற்றிக் கருதுங் காவை
இருள்விளங்கு மதிரவியால் பிரகாச
ஒளியில் நின்று இனிக்கண் டேனே.

1676

விருத்தம்

கண்டபொரு ளின்னதென்று விளங்க லானேன்
காசினியி லென்மொழியைக் கழித்த பேர்கள்
அண்டஇடி விழுந்துதலை தெறித்துப் போகும்
அம்புவியி லவர்க்குவினை யதீதங் காணும்
விண்டபொருள் நாதவிந்தை வெளிவிட் டோர்கள்
மேதினியி லெழுபிறப்பா யுதித்து நாயாய்த்
தெண்டிரையில் நரகமெனும் வினைதான் சூழ்ந்து
தினைக்குளமைத் தமைப்புமாய் மாள்வா ராண்டே.

1677

வல்லபைகுண் டலியினருள் பதமே போற்றி
வசனித்த ஞானவெட்டி வாக்கியந் தன்னை
அல்லும்பக லுந்துதித்து வருளில் நின்று
அனுதினமு மெனதுகுறு முனியைப்போற்றி
சொல்பிசகா தொழுதுகற்பஞ் சாதித் தோர்க்குச்
சொர்ணதெரி சனமுஞ்சுழி முனையுங் காணும்
இல்லமதி விருந்துசிவ ஞான சூட்சம்
இனியறிந்தோர்க் கிருவினைவந் தெய்தா தாண்டே.

1678

கொச்சகம்

நவலோக பூபதியை நாமருள நாதவிந்தால்
புவனசரா சரமளவும் புகழ்விசைய மென்ன சொல்வேன்
குவலயத்தில் மானிடர்கள் கொடுமையினால் கோடிவினை
இவையனைத்து மேயொழிய இனியியம்பக் காண்கிலரே.

1679

தீராது ரோகவினை தீருங்கார சாரமதால்
வாராது விட்டகுறை வந்தா விதுகிடைக்கும்
தேராத பேர்களெல்லாந் தேர்வதிந் நூலளவால்
மாறாது யோகதிசை வந்தால் மாறுபடுமே.

1680

கலித்துறை

சாரத்தைக் கொண்டு காரத்தை யூட்டித் தான்பிசைந்து
சூரத்தி னால்வீடு கட்டிவிட்டே சக்கில சுரோணித்தால்
ஊரலற் றேயுப்பு முற்பொரு ளாச்சுது உவ்வும்அவ்வால்
வீரமும் பூரம் காரமுஞ் சாரமும் விளங்குவதே.

1681

அல்லாப்பெருமையுஞ் சொல்லால்விளைந்து ஆண்டொன்று போய்
எல்லா மெனக்கு ளிருக்குது பாரிவை யாரறிவார்
மெல்லா ரிதைக்கண்டு மெய்யென்று நம்புவர் மேதினியில்
நல்லாரைக் கண் வெகுநா ளவர்பதம் நான்பணிந்தேன்.

1682

வெண்பா

இன்ன பொருளென்று யாவ ரறிந்திலார்
அன்னது வாய்நின்ற அம்பிகையை- இன்னம்
பூசித்தா லெய்தும் புளியமுரி யுண்டறியார்
வாசித்தா லென்னபலன் வாறு.

1683

வாசித்தா லென்ன வருமோ பெருவாழ்வு
தூஷித்தால் சாஸ்திரமுஞ் சொல்லுமோ- வாசித்து
மாண்டா ரனந்தம் வறுமை யதுகுழந்து
பூண்டார் சுடுகாடு போய்.

1684

நவலோக பூபதி

தரு

நவலோகபூபதிகாண் அருள்- குரு-நாதவிந்தாலிதுகாண்.

சிவலோகபர கெதியடைமெய்ஞ்
ஞானசிரோமய சித்தியருள் பெறும்
நவரத்தின ஒளிரவிப்பிரகாசத்தில்
தவமதிமலர் கமலபொற்பதம்- நவ.

1685

சுவமதாகிலுந்தாள் திறந்துன்னித
மிவையின்ன தென்றெழுந்து மூன்றேழுக்கால்
குவலயந்தன்னிலு நமனுக்கிவ்வித
அவிழ்தமுமனு பானத்துடனருள்-நவ.

1686

தங்க்மென்றால் பொன்னும் சிதமுந்
தாம்பிரமுமயம் வங்கமுநாகமும்
இங்கிதமாகிய வெங்கலம் வெண்வங்கம்
அங்கமதாகுங்குடவனோ டொன்பதும்- நவ.

1687

சங்குப்பாஷாணங் கெவுரிமனோசிலை
தாரம்வீரம் பூரஞ்சாதிவிங்கத்தொடு
சிங்கிக்காடிக்கார மொன்பதீதாகிடில்
பொங்கமதாய்ப் பதினெட்டுவகையுடன்-நவ.

1688

குதங்கெந்தியிருப்த்து வகைசமன்
வீதஞ்சரீயிடை மேலிடுங்காற்பலம்

- நாதவிந்து காரசாரங்கரைத்துநீ
தேதுநாலுமொன்றுஞ் சேதம்வராதிடில்-நவ. 1689
- பூதமஞ்சங்குடி நாதவிந்தாச்சுது
பூரணமாம்மூன்று நாள் தெளிந்தானபின்
மாதவிடாயிந்த நீருக்குப்பேரு
பேதமில்லா நவலோகத்தைராவியே-நவ. 1690
- பொடியிதும் ராவிபோட்டிடும் நீரினில்
புகழென்ன நவபாஷாணமும்பொடி
கெடிரசகெந்தி யவ்விதம் பொடி
துடியிது காரசாரநீர் தன்னிலும்- நவ. 1691
- பலியவுமிந்தநீர் தனில்பாய்ச்சி
மடியவுமனலேற்றி யடுப்பினில்
அடித்திக்கருகாமலும் வன்னியிட்
டெரியுமே கமலாக்கினியாகவும்-நவ 1692
- சோதியிப்படிச் சுண்டிடும்பாகமாய்த்
தொக்கிடுமேகொதித்தே வெளிகாண்கிலார்
சாதித்திடுங் கொதிசே தம்வராமலும்
வாதித்துநீர்சுண்ட வன்னியுமிட்டிடே-நவ. 1693
- ஆதியிந்தநவலோகசிந்தாமணி
யாருரைத்தா ரகத்தீசரருளினால்
மேதினியோர்கள் வரும்வினைக்காவும்
போதித்தேஞான மெய்ஞ்ஞான வெட்டியெனும்-நவ. 1694
- தொக்குமெறிந்துகவறிடும் பாகத்தில்
இக்கனல்மாறா தெரித்திடுஞ் சாமமும்
அக்கனலாலிருபத்துங் காரசாரம்
பக்குவமாய்க்கட்டிப் பார்க்கவுருகிடும்-நவ. 1695
- சக்கரம்போலவுந்தான் படித்தேசார
காரத்தினுப்பினால் தான்மடிந்தேவிடு
முக்கிரதீயாற்றி யொருதினம்வைத்து
உபாயத்துடனு முடைத்திடும்பாண்டமே-நவ. 1696
- இருபத்திரண்டு இனமுங்கலுவத்தில்
அதுவிட்டு அல்லிப் பூவதின்காறதில்
சுருபமுப்புவிதில் கழஞ்சியிடைக்
கருவிது வெனுங்காணும் வரும்பதம்-நவ. 1697
- அருபமிப்பொருளில்லிச் செழுமலர்
தினமிந்தரசஞ்சேர்த்து அரைத்திடும்
குருவிப்பொழி வகத்தீசரால்வந்த
சுருபசித்தி சிந்தாமணியாண்டையே- நவ. 1698

வாரமரைத்துவரும் பதமாமெழு
காரசாரங்களவே கத்தினாலது
தூரமோடு வேதைதூம்பரமாகிடும்
பாருங்குளிகைப்பச்சை பயர்வீதமாய்-நவ.

1699

கருமேகத்தின் கனபுகைகூழ்விதஞ்
சேரும் செம்பதினால்சிறு வீடுகட்டியபின்
தாரும் பொடிசெய்து தான்புகைவீசினால்
ஆரும்றியாரதித முந்தங்கமே- நவ.

1700

நாலுமூலை சற்சதுரம்புகைபட
வாலைகுண்டவியின் மாமலர் தூவியுஞ்
சோலைவயல்புகழும் பிகையால்வரும்
ஞாலச்சுழிமுனை நாடியுநாண்மலர்-நவ.

1701

போதபேதம் பெரியோர்கள் விளக்கிய
நாதவிந்து ரகசியமறிந்தபேர்
வேதசார மெய்ஞ்ஞான வெட்டிகாண்
பாதைபாதை பெருநூலிது பாதையே-நவ.

1702

விருத்தம்

பேச்சுரையின் குடுக்கைதனில் குளிகை தாக்கி
லொருவையகத் தீசர்பதந் தொழுது போற்றி
வாச்சுதுநா லாயிரத்து நானூற் றுக்கு
மேல்வருசொச் சம்நாற்பத் தெட்டுவருநோய்க்கெல்லாம்
போச்சுதுகாண் சிவயநம வென்று இஞ்சிப்
புகழ்பெறவுஞ் சுரசமதில் புகல்வீ ராகில்
மாச்சிலிடும் பயறளவு முள்ளுக் கேற்ற
வாதத்தா லெடுத்தசுர சன்னி போமே.

1703

பித்தசுரஞ் சந்நியதுக் கிடுமே தேனில்
பிசகாது பயறளவு பின்வாங் காது
உத்தவினைக் கொருவேளை யூட்டும் போது
உடலிலுள்ள சுரதோஷ மோடு மாகில்
செத்தசவ மானாலு மெழுந்து குந்தும்
சிலேத்துமசுர சந்நியதுக் கிடுவீ ராகில்
பற்றுங்காண் முலைப்பாலில் பயறுப்பிர மாணம்
பறந்துவிடு மேகசுரம் பாய்ந்து போமே.

1704

சுக்குடனே திப்பிலியு மிளகுந் தூளாய்த்.
தொந்தித்துப் பயறளவு குளிகை யூட்டி
இக்குவையா யிஞ்சியதின் சுரசந் தன்னில்
இயம்பிடுமே யொருவேளை யிதுவுண் பீராய்ச்
சொக்கிவிடும் விக்கல்சத்திக் குன்ம மெட்டுஞ்
குலைபதி னெட்டும்பறந் தோடுங் கண்டாய்
பக்குவமா யழுதுகொள்ளு மிச்சா புத்தியம்
பதார்த்மென்ன இறைச்சியின் பகரா தென்றே

1705

பறங்கியொடு சித்தரத்தை மிளகுஞ் சுக்கும்
 பற்பமதாய்ப் பொடிசெய்து புயறுப்பிர மாணம்
 திரமதுவா குளிகையிட்டுத் தேனு மூட்டித்
 தீண்டுவா ராமாகில் தினமு மொன்று
 குலைநோய்கள் குமரகண்டன் முசல்வ லிப்புக்
 குஷ்டம்பதி னெட்டுமது குடிபோங் கண்டாய்
 அறும்வளர்த்த அம்பிகைப் பெண் ணருளால் சொன்னேன்
 ஆண்டையினி மதிதமெல்லா மருளு வேனே.

1701

காயமொடு திப்பிலியு மரத்தை சுக்கும்
 கருதுங்கொடி வேலியின்வேர் பட்டை யஞ்சும்
 சாயமுடன் வகைசமனாய் வறுத்துத் தூளாய்ச்
 சாற்றிடினுங் குளிகையொன்று தாக்கி மேலும்
 உபாயமுடன் வெஞ்சுடிப்பிர மாணந் தன்னில்
 ஊட்டிவிடு மொருதினத்தி லோடும் வாய்வு
 அபாயம்வரு காதுஅசீ ரணமும் போகும்
 ஐயிரண்டு வாய்வதுவு மகலு மாண்டே.

170

மிளகருணை திப்பிலி லவங்கத் தோடே
 மிளகுடன் சரிசமனாய்ப் பொடிதான் செய்து
 களங்கமில்லா ஆவினுட கிருதந் தன்னில்
 கருதியுமே குளிகையொன்று காட்டி மேன்மேல்
 விளங்கிடவு முண்டிதனை யிச்சா பத்திய
 மிதுவருந்த நோய்களது விடுபட் டேபோம்
 துலங்கிடவுஞ் காசமறுஞ் சயகா சம்போம்
 சுழற்றலொடு பயித்தியமுஞ் சுவறிப் போமே.

170

கடுகுரோ கணியதுவு மிளகுஞ் சுக்கும்
 கண்டுபரங் கியுங்கடுக்காய்க் கஸ்தூரிமஞ்சள்
 இடுமிதனைச் சரிசமனாய்ச் சங்கன் சாற்றி
 விட்டரைத்துப் புன்னைக்கா யளவு நேர்மைக்
 கெடுதியில்லா அவ்விவைச்சா றதனி லூட்டிக்
 கிலேசமில்லாக் குளிகையொன்று கிளர்த்துங் காவை
 விடுமவிழ்தம் பாண்டுவிஷப் பாண்டுக் கேற்ற
 விப்புருதி சோகைமுதல் விலகு மாண்டே.

170

சிங்கி பஸ்பம்

தரு

சிங்கிபற்பமுஞ்சொல்வேனாண்டே- மிருதார்சிங்கி
 ஜெயவிஜயசன்னங்காணாண்டே.

செங்கமலபூபதிகங்கை நதிபெருகும்
 பொங்கடல்குழ்வாரி செங்க நதியில்வளர்
 ளங்கும் பரிமளகந்தசவ்வாதுவீசும்
 குங்குமசந்தனகெந்தமெங்கும் வாசமேவிய- சிங்கி.

170

- தங்கமெனுமர் பிகைபன்னிரண்டாண்டுமுதல்
கொங்கைமதுவின் பந்திங்கள் மதியுணரும்
எங்கலியுமிவளா விறவாதுடலுயிரும்
இருக்காயசித்தியு முருக்கமதாயளித்தாள்- சிங்கி. 1711
- சந்திரபுஷ்கரணியில்ஸ் நானபானங்கள் செய்து
உந்தியின் மூலாக்கினை கொண்டுணர்ந்துவாசியோகத்தில்
இந்திரபதவிபெற்று இரவியெனும்புளியை
அந்தியிலுணர்ந்து மாலையசுடில்லாமலுங்காணும்- சிங்கி. 1712
- மந்திர பஞ்சாட்சரத்தைமதியும் ரவியிதென்று
மறவாமலுங்குருவின் துரை சாமியின் சொல்வாக்கால்
சந்தையப்படாலும் மூலசரக்குமமுரியுண்ட
சாதகத்தா லெனதுசரீரமிதாச்சுதாண்டே-சிங்கி. 1713
- மதியென்ற முரிநாலுபடி நீர்பாண்டத்திலிட்டு
விதியென்றதும் ரவிவிளங்குமிதிலொன்றிட்டுப்
பதியவதுகரைத்துப் பாகமதாய் வடித்து
அதனை மூன்றுநாள்வைத்து அளவாய்த் தெளிவிறுத்து- சிங்கி. 1714
- நீதியாய் வீரமுஞ்சாரநேர்சமானது சீனமுங்
கெதியாய்ப்பலம் வகைக்குக் கெணிதம் பொடியாய்ச் செய்து
அதிதகாரசாரநீரளந்து படிதான் வாங்கி
மதுரமாகும் வெள்ளை விளங்கும் பீங்கானிலிட்டே- சிங்கி. 1715
- காரசாரமது நீகருவியபீங்கானிலிட்டு
நீரதனில் பொடியைத்தாக்கி நெறியாய்ச் சொல்வேன்கேளீர்
கூறையன் மிருதார்சிங்கிக் குணமாய்ப்பலமிரண்டு
வீரமாய்ச் செயநீரிலூட்டிச் செலுத்துஞ் செயநீரிலாண்டே- சிங்கி. 1716
- சீராயக்கம்பியினால் செயநீரதைக்கலக்கிப்
பாராயமுப்பூவின் சுண்ணம்பாய்ச்சிடு கழஞ்சியிட்டு
வீராய்க்கதிர் முகத்தில்விசித நானான்குநாளும்
பேராய்வற்றவும் விட்டுப்பீங்கான் பதனம்வைத்தே- சிங்கி. 1717
- வற்றவைத்தொருபட்சம் வகையாய்ரவிமுகத்தில்
முத்துமுத்தது போலுமுனையில் சுற்றிக்கட்டுங்கான்
சித்தர் சொன்னமறைப்பைத் திருவள்ளுவனும் விண்டேன்
பற்றிடுஞ்சுற்றிலும் காணும் பசுவின் வெண்ணெய் போலாண்டே- சிங்கி. 1718
- நித்தநித்த மூடியைக்கரண்டி கொண்டுவுழித்துச்
சித்திபெறவும் பீங்கான் சிறுசாயதனிலிட்டுச்
சுத்தவெண்ணிறமதாய்த் துலக்கமாகுமதிபோல்
வைத்தமருந்தாதீதம் வருகும் வெண்ணெயெடுத்தே- சிங்கி. 1719
- சித்திரைவைகாசிநாளில் திறமாய்க்கதிர் முகத்தில்
வைத்திடும் வெண்ணெயைவாரம் வைக்கவைக்கவெளுப்பாம்
புத்துப்போலவுங்கண்டால் பின்னும் வைத்திடும்வாரம்
சுத்தவெண்ணிறமதாம் சிங்கிகண்ணமிதாண்டே- சிங்கி. 1720

தருவள்ளுவநாயனார்

பற்றுப்படாமல் வெள்ளை பரிவாய்க் குப்பியிலிட்டு
 நித்தம்பூசித்துவரலை நேமியருள் பதங்காண்
 கர்த்திகத்தினுளால் கண்டேன் சிங்கிசுண்ணத்தை
 வித்துவெனுமமுரிவிந்து நாதத்தாலாச்சே- சிங்கி. 17

நவலோகங்களும் பற்பம் நவரத்தினமும் பற்பஞ்
 சிவமுஞ்சத்தியுங்கூடிச் சேர்ந்துசிங்கி பற்பம்
 புவனந்தனிலும் பொருள் கண்டுரைசெய்வார்களோ
 கெவுனாதிக்கானாலும் கிலேசப்படுவார்காணும்- சிங்கி. 17

தவத்திலதிதவந்தரணிதனி லென்னகாண்
 மகத்துவக்களு மென்னமதிர
 கனிகடிவாயு கவத்துவங்களுமில்லை கற்பகாயசித்தியால்
 சவமாகிலுமெழுந்து சற்றேபேசிடுமாண்டே- சிங்கி. 17

வாய்மொழியால் படித்துவாதாடுவாருலகில்
 தாயுந்தந்தையுமல்லாத் தான்பிறக்குமோகிள்ளை
 நாய்போலுமேகுலைத்து ஞானவாக்கியமெல்லாம்
 பேய்போல் தெருத்தெருவாய்ப்பிதற்றிடுவார்க ளாண்டே-சிங்கி. 17

பாயுமில்லாமல் கப்பல்பறந்துவிடுமோ சும்மாப்
 பாருஞ்சக்கர மில்லாப்பாய்ந் திடுமோவண்டிகாண்
 நீயும்வாசியில்லாமல் நேராய்நடக்கலாமோ
 தூயவெளியென்ன வார்கக்கிலக ரோணிதமாண்டே- சிங்கி. 17

அன்னமேயம்பிகைமாது அமுரிமூலப்புவியும்
 ஆரரிவார்களிந்த அதிருஷ்டத்தைக்கண்டு
 சொன்னேன் மெய்ஞ்ஞானகுஷுஞ்சுழியின் முனையதுக்குள்
 குதவிந்தறிந்தால் வாதமே வல்கள்செய்யும்- சிங்கி. 17

உன்னிதமெனும் பரிதானுருக்கித்துட்டது போலும்
 ஒருபலத்துக்கொண்ணரையகலமுற்பனங்காணும்
 இன்னமிருதாரசிங்கிகண்ணம் எடுத்துக்கழஞ்செயடை
 உன்னுமிநீர்க்குழைத்து உருத்தெரியாமல் பூசே- சிங்கி. 17

பூசிடுமரவிமுகத்தில் புகலும்பரியுலர
 வீசிடுங்கற்பூர மெனும் வெற்றிலைமுதுகாலதும்
 மாசியாட்டிக்கவசமதின் மேல்சந்துகளில்வா
 வாசிமண் சீலைசெயதுவதுகெசப்புடமாண்டே- சிங்கி. 17

வீசியாறியனல்பின் விதமாயெடுத்துப்பாரு
 மாசில்லாமலும் பாதான்மலர்ந்துபற்பமாகும்
 வேசிவாலையின் மூலநேசத்துடனே
 வாசிநாசிறுனி முனைமேல்வாசியோகங்க ளாண்டே-சிங்கி. 17

வேறு- விருத்தம்

ரசிதமது பலமதுக்கு மிருதாரசிங்

கிச்சண்ண நளின மாசும்

விசிதமொரு கழஞ்சியெடை யுமிநீரில்
 குழைத்ததற்கு மேலும் பூசி
 வசியஉத்தா மணியிலையை யரைத்துநன்றாய்க்
 கவசமிட்டு மண்ணுஞ் சீலை
 முசியாமல் செய்துகெசப் புடந்தனிலு
 மிவைவநீற்று மொழிந்தி டீரே.

1730

வெள்வங்கம் பலமதற்கு மிருதார்சிங்கிச்
 சுண்ணம்வி ளங்கி டீர்காண்
 களங்கமில்லாக் கழஞ்சியெடை உமிநீரினால்
 குழைத்துக் கருதி மேலும்
 விளங்கும்விஷ்ணு காந்தியரைத்தது கவசஞ்
 செய்துமிக விளங்குஞ் சீலை
 குளிக்காமல் கெசப்புடம்போட் டெடுத்து
 வெகு பதனத்தாக் கூறுவீரே.

1731

கருவங்கம் பலமதற்குச் சிங்கிகுண்ணங்
 கழஞ்சியெடை கணக்காய்க் கொண்டு
 உருவஉமி நீர்விட்டு மேல்கீழும்
 பூசியுரு தெரிய லாகா
 அருவான சடைக்கஞ்சா அமுரிவிட்டு
 அரைத்துரெண் டடையாய்த் தட்டி
 விரிவில்லா மற்கீழும் பதியசந்து
 தெரியாமல் விளங்கு வீரே.

1732

மண்சீலைசெய்து கெசப் புடந்தனிலு
 நீற்றியதை வளமாய்வைத்து
 உணர்வாகத் தாம்பரத்தி லொருபலங்காண்
 கழஞ்சிகுண்ணம் உமிநீர்விட்டு
 எண்ணமில்லா விதைக்குழைத்துப் பதியசந்து
 மூடியதற் கினிமேல் காணும்
 விண்ணெனுமோ ரிலையரைத்து உமிநீரிற்
 குழைத்ததன் மிகக் கவசஞ் செய்தே.

1733

அதிதமருந் ததனையிரு அடையாகச்
 செய்துஅதுக் குள்ளே தாக்கிப்
 புரைவருகா மண்சீலைசெய்து கெசப்
 புடம்போட் டுப்பின்பு காணும்
 முரையனும்பா யுரும்மதற்குச் சிங்கிகுண்ண
 மொருக முஞ்சியுமிநீர் விட்டு
 திசையெனுமில் லாமல்படி குழைத்து அதன்
 மேல்பூசித் தெளிவாய்த் தானே.

1734

கறுப்பதுகாண் வசளையது கைப்புமவை
 தனிலிருக்குங் கருவாய் கண்டு
 உறுப்படியு முளதுஉமி நீர்விட்
 டரைத்து வுள்ளங் கீழுமேலும்

திருவள்ளுவநாயனார்

அறுபடிரெண் டடைநடுவில் பதியவுங்காண்
வைத்துமண் ணுஞ்சீலை செய்து
துரைப்படியும் பிசகாமல் கெசப்புடத்தில்
நீற்றியதைச் சுண்ணஞ் செய்வார்.

1735

எழுக்கு ஒரு பலமதற்குச் சிங்கிசுண்ணங்
கழஞ்சியெடை யியம்புங் காலை
அழகுபெறு முனதுஉமி நீரதனால்
குழைத்து அதின் மேலும் பூசி
உழலைவரா தெட்டி யெனுங் கொழுந்திலுமி
நீரதுவிட் டுருவா யாட்டிப்
பிழைவரு காதடையில்வைத்து சீலைமன்செய்
தடக்கமதாய் புடந்தானாண்டே.

1736

போட்டெடுக்க அயச்சுண்ணம் பொருமியது
பொற்பத மாய்ப்பொறி போல் நீறு
மூட்டிடவுங் காந்தமொரு பலமதற்கு
ஒருகழஞ்சி யுமிநீர் விட்டு
வாட்டிடவுங் குழைத்துவரி தெரியாமல்
பூசிவன்னி முகமே வைத்து
மேட்டியெனும் விழுதியிலைக் கொழுந்துஉமி
நீரதுவால் விட்டு ஆண்டே.

1737

இரண்டடைதான் செய்துநடுவில் வைத்து
பதியவுமே யியல்பாய்ச் சீலை
திரளவுங்காண் கெசப்புடத்தில் நீற்றி
யெடுத்திங்கள் மதிக்கொவ்வாது
உறவாது வாபநவாச்சாரம் பலமதற்குச்
சிங்கிசுண்ணங் கழஞ்சியூட்டி
பரவஉமி நீர்விட்டுக் குழைத்து அதின்
மேல்பூசிப் பகர்வே னாண்டே.

1738

பகரிய ஆடுதின்னாப் பானையம்மான்
பச்சரிசிப் பரிவாய்க்கொண்டு
நிகரில்லா உமிநீர்விட் டரைத்து அதுக்
குள்ளடக்கி நெறியாய் மேலும்
திகழொண்ணா மண்சீலை செய்துஒரு
முழப்புடத்தில் திறமாய் நீற்றிச்
சுகமதுவாய் நவாச்சார சுண்ணமது
நீற்றினத்தில் சொர்ணமாண்டே.

1739

துரிசதுகாண் பலமதற்குச் சிங்கிசுண்ணங்
கழஞ்சியெடை துப்பு நீரால்
பரிசமெனும் பூசிகருஞ் செம்பனில்வ
யும்பூவும் பரித்து மேன்மேல்

வரிசைபெற வகைக்குபடி யுமிநீரி
 னாலரைத்து வதுமேல் பூசித்
 துரியமென மண்சீலை மூன்றதுகாண்
 செய்துமிகச் சொல்வே னாண்டே.

1740

ஐந்துவிர லதுக்குமுத லதுவிரலால்
 பத்தவைத்து ஐயஞ் சாகில்
 சஞ்சலமில் லாதுபுடம் போட்டெடுக்கத்
 துரிசதுவுஞ் சங்கை யேது
 பஞ்சமில்லாத் தழைகளெல்லாஞ் சலம்பொழியுந்
 தயிலம்வரும் பாடு பட்டால்
 வஞ்சமில்லை கற்பமுண்டு வழலையதின்
 பெருமையி னால்வசனித் தோமே.

1741

முன்சொன்ன காரிய முறையதுகாண்
 சுண்ணமதில் முறையைக் கேளீர்
 இன்னமந்தச் சுண்ணமதி லொருபலந்தான்
 கல்லுப்பு உவமை யாகும்
 உன்னிதமாம் வெண்கருவி னிட்டொருசா
 மமாட்டிவழித் துணர்வாய்ப் பில்லை
 வின்னமில்லா ரவியுலர்த்தி யகலில்வைத்து
 மேலகலும் விதமாய் மூடே.

1742

சந்துதெரி யாமலுங்காண் மண்சீலை
 யுலரவுஞ் சார்வாய்ச் செய்து
 இந்தவித மிதனையிரு பத்தெருவில்
 புடம்போட்டு எடுத்துப் பார்க்க
 அந்தமிகுஞ் சந்திரனுக் கதிதமிந்தக்
 கருவங்க மார்தான் செய்வார்
 விந்ததித சுண்ணமிதைக் குப்பிதனி
 வடக்கிவெகு பதனஞ் செய்யே.

1743

அரிதார மதுக்குயிர்கா ணதிதகரு
 வங்கசுண்ணங் கழஞ்சி வாங்கி
 உரியஉமி நீரிவிட்டுக் குழைத்ததின்மேல்
 பூசியபின் னுடனே பாரில்
 பரியாசம் வாராமல் கதிரவன்தன்
 முகம்படவும் பண்பாய் வைத்துப்
 பிரியமுட னத்திமரப் பட்டைதனி
 லுமிநீர்விட்டுப் பலமா யாட்டே.

1744

மயனமதா யாட்டிவழித் திடுமுசை
 யதுக்குளரி தாரம் வைத்து
 வயனமது வாகவுந்தான் மேல்மூடி
 யதினளவால் வலுக்கச் செய்து

செயம்பெறவு மண்சீலை திருத்தமதாய்
மூன்றுவிதஞ் செய்வித் தேபின்
நயமதுகா ணாண்டையெரு பத்ததற்கு
எடக்கமதாய் நாட்டி டரே.

1745

விருத்தம்

பூனைக்காஞ் சோரியிலை பங்கம் பானை
புகழ்சமனா யுமிநீரது வாலு மத்தி
மானேகுகை வலுவதுவாய்ச் செய்து மேவி
வாங்குமொரு பலந்துருக வளம தாகத்
தேனேயரி தாரகண்ணங் கழஞ்சி வீதந்
தினுசளவி னுமிநீரால் குழைத்துப் பூசி
ஆனைமுகன் கமலமலர் பணிந்து போற்றி
அக்குகைமேல் முடிசந்து அருளு வீரே

1746

மேல்முடி சீலைமண்ணு மூன்றுஞ் செய்து
மேன்மேலும் பத்தெருவில் புடந்தான் போட
ஆலவிட முண்டசிவ னாலும் வெல்லா
அறுபத்து நாலுசரக் கதித மாகும்
வேல்விழியம் பிகைமாது நடனஞ் செய்வான்
மேலான கெந்தகமுந் தயில மாகும்
பாப்போலு மதியுடைய நிறமொவ் வாது
பார்ப்பதற்குந் துருசிகண்ணம்பாடி னோமே.

1747

வீரச்சுண்ணம்

வீரமொரு பலமதற்குத் தார சுண்ணம்
விளங்கியொரு கழஞ்சியெடை யுமிநீர் விட்டுத்
தேறவுங் காண்குழைத்து அதின்மேல் பூசிச்
செப்புகிறேன் ஞானவெட்டித் திறத்தைக் கேளீர்
வீறுகின்ற நெருஞ்சுதனி லுமிநீர் விட்டு
விமலவா லாம்பி கையைப் போற்றி செய்து
மீறவுங்கா ணரைத்து அதைக் குகையாய்ச் செய்து
மேலும்பத் தெருவில்புடஞ் செய்வீர் தானே.

1748

சூதச்சுண்ணம்

சூதமொரு பலமதுவுங் கலுவத திட்டுச்
சுயமான வீரசுண்ணங் கழஞ்சு தாக்கி
பேதமில்லா உமிநீர்விட்டுக் கடிகை யேறும்
பிலமாக அரைத்துவழித் துண்டை யாக்கி
சோதியெனு முசிப்பா லிலையை வாங்கிச்
சொல்லுமுமி நீர்விட்டுத் தொந்தித் தேதான்
வீதியெனு மேகுகையதுசெய் திலைச்சார் தன்னில்
விளங்கவுங்காற் பலம்வாங்கி விரைந்தி டரே.

1749

சாரமதின் குரவுண்டை தோய்த்துத் தோய்த்து
 சங்கையில்லா ரவிமுகத்தில் காயக் காய
 மாறியுண்டைச் சாறதுவுஞ் சுண்டச் சுண்ட
 மகத்தான கதிர்முகவன் காந்தி வீச
 ஊறியந்தச் சாறதுவு முலர்ந்து போகும்
 உண்டைதனை யெடுத்துகுகை தனிலு நாட்டி
 வாறதுவாய் மேல்முடி மூன்று சீலை
 வசனியுங்காண் பத்தெருவில் புடந்தா னாண்டே. 1750

இந்தரசக் குருவிலொரு கழஞ்சு வாங்கி
 யிரும்பதுசட் டியிலும் வெள்ளை வங்கந் தாக்கி
 சுந்தரமே யுருகியதுங் கண்விட் டாடும்
 குட்டிவிடுஞ் சூதகண்ணந் தொந்தித் தாக்கல்
 அந்தநீ ரதிதமெல்லாங் குடித்துப் போடும்
 அரைகடிகைக் குள்ளாக ரசித மாகும்
 எந்தவித மாகிலுமே கற்பஞ் சாதித்
 திருப்பதனா லிம்முறையு மெய்து மாண்டே. 1751

இந்நூலில் சொன்னமுறை யடங்கா மற்றான்
 எண்ணாறு வயித்தியந்தா னியம்ப லானேன்
 அந்நூலு மிந்நூலு மார்க்குக் கிட்டு
 மனுபோகி கற்பமுண்டோ ரவர்க்குக் கிட்டும்
 பின்னுமொரு நாளுமில்லை பிழைதா னில்லை
 பெருநூல்கா ணாயிரத்து ஐந்நூ றிந்நூல்
 முன்னமேயான் பாடிவிட்டே னாயிரத்து முந்நூறு
 முடித்துவைத்தேன் குறளதுவா யுலகோர்க் காண்டே. 1752

இரண்டாயிரத்து முந்நூற்றுச் சொச்சத் துள்ளே
 நெறியான தத்துவமுங் கற்பக் கூறும்
 அண்டரண்டங் கொள்ளாத அதித மெல்லாம்
 அடியுநடு முடிவறிந்து அருள லானேன்
 கண்டுநவ லோகமெல்லா நீற்றிப் போட்டேன்
 கரையில்லை துறைகளில்லை கருவின் வாரால்
 விண்டபொருள் நாதவிந்தின் விதியா லாச்சு
 மேதினியி விதையறியார் விளங்கு வாரோ. 1753

வேறு- கவி

மதுவினா லுதித்தகுதம் வாரிவிந்து சாரமும்
 அதிதமூல நாதசோதி யந்தகார சுந்தரம்
 விதியினா லிசைந்தமுரி வேதசார நாலிடை
 அதிகார மோரிடை யளந்துபார் கணக்கிதோ. 1754

விண்ணுமண்ணு மேபிசைந்து வேறதா யொருவினம்
 பண்ணுமே விடுங்கழஞ்சி பாகமாய்ப் பிரமாணமும்
 எண்ணிடு மெழுகுகோலு மேவுமென் காசிலை
 கண்ணிடுங்க திர்முகத்தில்காய்ந்து மலர்ந்து கண்டிடே. 1755

பச்சையா வதுதனி பருதியா துஞ்சுழி
உச்சிதமெ னும்ரவி யுகாரமும் மூலப்புளி
தச்சொருப மாமதியின் சார்மு மமுரிதான்
வைச்சதோர் பொருளிதுநேர் வாளுமுஞ் சமனதே. 1758

அகாரமா யமைத்தது மமுரியால் படைத்ததும்
உகாரமா யுதித்தது முவரினால் செனித்ததும்
அகாரமு உகாரமு மருவுஞ்செ காத்தமும்
சிகாரமே சிவருப சித்திமுத்தி யாகுமே. 1757

ஏனமாவ தேதுகா ணிசைந்தபாண் டந்தன்னிலும்
வானமும் வழலையொக்க மாட்டிசில்லு வாகதாய்
ஏனமேயி சைந்துநாடி யேழுசீலை மண்ணதும்
நானுமிப் படியதாய் நளினசெய்கை பாருமே. 1758

பூமியில் குழித்தயிலம் போடுமெவ் விதமாய்
நேமமா யொருவரும் நெருங்கிடை மலும்பதம்
வாமியம்பி கையருள் வாலாம்பிகை மலர்ப்பதம்
சுவாமியென் குருபதஞ் சுகாதிதம் பணிசுவாம். 1759

ஆதியந்த மாய்நிறைந்த அண்டபிண்டஞ் சூழ்ந்திடில்
ஆதியு மனாதியு மதிலுதித்த வாறுகான்
ஆதியி லமைத்தவிந்து அந்தமூலநாதமாய்
ஆதியில்முன் னோர்மறைத்த அதிவிதமதாண்டையே. 1760

மதிநிறைந்த குப்பியில் மகிழ்ந்துஇத் தயிலமும்
பதியவும்வெ குபதனம் பாரும்பாரும் பண்பெற
விதியினா டு லமைத்ததிந்த விந்துநாத பூரணம்
துதியும்வாத மெண்பதுஞ் சிறந்துபோமி தாண்டையே. 1761

வாதநோய் வரும்பிணி அத்தகாலை தன்னிலும்
வீதமாவ தும்பணவெடை யெடுத்துச் சீலையில்
காதலா லுணர்த்திடக் கருதுநோய்க ளோடிடும்
வாதபித்த சேத்துமம் வணங்கிடுங்கா ணாண்டையே. 1762

காலைமாலை யேழுநாள் கருதிடுவீ ராகிலும்
மாதுருத வாய்வதும் வயிர்வலி அசீரணம்
மூலமும் பவுத்திர முசுவலி யனைத்துமே
சூலையுஞ்சுரங்கள் சந்நிதோஷம் போங்கா ணாண்டையே. 1763

வாலைபால் கறக்குமே வரும்பிணிகள் மாந்தமும்
சீலமாய்க் குரோசனையுஞ் சண்பகப்பூ சுக்குடன்
சாலவுங் கஸ்தூரியுஞ் சவ்வாதுமே புகழுடன்
சாதிவிங்கந் திப்பிலி மிளகும்பச்சைக் கர்ப்பூரமே. 1764

பச்சையான உப்பதும் பழம்புளி யமுரியும்
இச்சைநாலு மொன்றதா யிதைக்கரைத்து நீரதாய்ப்
பச்சையுந் தெளிந்துநீர் பரிகரித்து வன்னியில்
உச்சிதமா சுண்டிளா லுவர்ப்புமா மிதாண்டையே. 1765

அஞ்சுமஞ்சு மொன்றுட னதுபதினான் றாகவும்
சஞ்சலம் வராமலுஞ் சரிசமன் கழஞ்சிடைப்
பஞ்சபா தகங்களேகி பாரிலும் பறந்திடும்
நஞ்சுமே முறிந்திடும் ரவிமதியி தாண்டையே. 1766

சரிசமன் மருந்தினை தயிலம்விட்டு ஓர்தினம்
வருந்திடு மருந்திதை மயனமாய் வருதலால்
பிறந்திடுவ தேதுகாண் பிரகாசமாய் மெழுகதாம்
மருந்திதைச் சிமிழினில் வருந்தியே துதிப்பரே. 1767

துதித்திடு மாடாதோடை சுரசமா மதிலிதை
விதித்திடுந் துரையின் விளங்கிடர் பிரமாணமாய்
மதித்திடுங் கனப்பிரளி மாந்தமோ டிசுவதும்
கெதித்துவோ டிபுக்கிடுங் கெணிதழுன்று நாளிலே. 1768

சுரங்கள் சன்னி தோஷமும் கிணங்களள்ளங் கிராணியும்
சுவாசமும் சீரணமும் பசாசூத மோடிடும்
திரமானந்த கக்கல்விக்கல் சோகைபாண்டு வீக்களும்
சுரங்களேழு மோடிஞ் சுரசமிஞ்சி யாண்டையே. 1769

கடுகளவ தாகிடுங் கருதிடும் விழிதனில்
விடுமுதல் தலைச்சளாம் விதித்திடும் பால்விட்டுமே
கடுகளவெ டுத்துமத்தி கண்கள் ரெண்டில் வீசிடப்
படும்வினை சுரங்கள் சன்னிப்பத்துமூன்று மேகுமே. 1770

சுத்தவா னறிவதிந்த சூக்ஷமாங் குழம்பதை
வித்துவான் வயித்தியன் மிகுத்தபண் டிதர்களும்
கற்றிடுமெய்ஞ் ஞானிகள் கனத்தயோக வாசிகள்
வித்துவா னிவர்களுக்கு மேலெவர்க ளில்லையே. 1771

வாதபித்த சேத்துமத்தின் வாறறிந்த பண்டிதர்
சூதவித்தை வாசியோக சூட்சமத்தைக் காண்கிலீர்
வாதமூல நாடிகாண் மதியும்பித்த வாரிகாண்
நாதவிந்து வாகியும் நடந்தவாறி தாண்டையே. 1772

வாதமா வதும்புளி வருஷம்பித் தம்வாருதி
சூதவிந்து நாதமுண்டு தேறிடும் வயித்தியர்
பூதமஞ்சுஞ் சேத்துமம் பொறிபுலன் மூலாக்கினை
வேதசார மூலமும் விளங்கும்பண் டிதர்களே. 1773

இசைந்தநாத மூலமு மெழுந்தவாறு காண்கிலீர்
எழுபத்தீ ராயிரத்தி லேகபோக மாகுமாய்ப்
பசைந்துமண்ணுந் தண்ணியும் பவிதமாயி தாகவும்
இசைந்தபண் டிதர்களே யென்சாணு டல்சமைந்ததே. 1774

மூலாக்கினி யிருந்தெழுந்து முச்சுடர்க ளானதும்
முப்பாழ்கடந் தெழுந்திருந்து முனைசுழி யறிந்ததும்
காலாக்கினி யிருந்தெழுந்து கற்பஞ்சா தித்தப்புறம்
மூலாக்கினி முடிவிலின்று முத்தசித்தி யாகுமே 1775

கால்கள்பன் னிரண்டுமூலங் கைகள் பத்து ஆறுமே
கால்கள்பன் னிரண்டுநாலும் கட்டிடுங் கழிவிலா
கால்களு மிருந்து மூலா தாரமுங் கதிரொளி
கைகளுங் கலையீரெட்டுங் காணுஞ் சாரகாரமே.

1776

சாரகாரம் ரெண்டதுஞ் சரமாறியேற் றவல்விராய்ச்
சாரகாரமும் பொருந்த சண்டனில்லை யில்லைகாண்
சாரகார வீரபூரஞ் சந்திரசூரி யர்க்க்தான்
சாரகார மாறமாறச் சத்துஞ்சித் தானந்தமே

1777

இந்த என்சான் தேகமா யிரவி மதியுமாய்
இராவுடன் பகலுமாய்ப் பகலுமே யிராவுமாய்
இந்திர னிரவியு மென்னுக்கு ளையறிந்தபின்
இந்திர னிரவியு மிராப்பகலு மில்லையே.

1778

வேறு- விருத்தம்

இருவினை யொழித்து இந்நூ லிருந்தனை யகற்றி ஞானக்
கருவியை நீற்றி நீராய்க் காலனை யெரித்து மேலும்
வரும்பெற கெதிக்குள் வாசி மருவியே யமுர்த முண்டு
அருந்தவ ஞான சோதி யருளில்நின் றர்ச்சித் தேனே.

1779

திருவுரு நடன சோதி தெய்வநா யகனா லிந்நூல்
வருமதி ரவியி னாலு மாய்கைபோய் மவுன முற்றுக்
கருக்குரு தானாய் நின்ற கடவுளின் கமலந் தன்னில்
துரிதமாய்த் துரியா தீதஞ் சொர்க்கவாழ் பதவி சேர்ந்தே.

1780

அதிவித மாயா சத்தி யம்புவி தனிலும் யாவர்
துதிசெய்து பணிந்து போற்ற சுகாதித மறைப்புண் டாகி
விதியிந்த செய்கை யாலும் விட்டதோர் குறையி னாலும்
மதிரவி யொளியி னாலும் வாசியில் மகிழ்ந்தே னாண்டே.

1781

யோக நிலை தரு

சித்திரவிசிதரத்தின திவ்யஅமிர்தமே- செழுந்
தேனருவிபாயுஞ் சிரோரத்தினதீபமே.

முத்தமிழமிர்த சிவஞானசுருபி- செக-

மோகனவாலாம் பிகைபுவனாம் பிகையருபி

சத்திசிவசாம்பவி. சடாக்ஷரிகமலஞ்-சர்

வேஸ்பரிசெகதீஸ்பரி யெனைத்தற்காக்கவேணும்
வித்தியா தாரணிசர் வாணிவேத- நாயகி

மெய்ஞ்ஞானிகள் பூசித்துத்தரிசித்து மேபணியுஞ்
சுத்தபரிபூரணிககா தீத அன்னமே - சுழி

சூக்ஷ்மசடாதாரப்பிரணவ சோதிமுன்னமே- சித்.

1782

சூரியசந்திரகாந்தி மின்னலொளியே- தூல

சூக்ஷ்மகாரணப்பிரகாசச் சொன்னவொளியே

வாரிகுழமிர்த பானமாமதுரமே- திரு

வள்ளுவன்சொற்பத்வி வாழ்விக்கவருமே

துரிய்துரியா தீதமும்வாசியும் பாயும்
 சுயம்பிரகாசதீபகடர் சோதிகாணவும்
 தேறிய பெரியோர்பாதஞ் சேர்வைசெய்யவுந்-திரு
 நடனகாரசார செய்கையாண்டையே- சித்.

1783

வாசிவாசிவயநமவங் கென்றுதியே-வாசி
 வரவழைத்துவாய்வு பத்துமாறியூதியே
 தேசிகள் திருவடிதெரிசனம் பார்க்க
 சிங்கென்று கண்டதாரை கொண்டுதினந்தீர்க்க
 நாசிநுனிமீதில் சுழிநடனசேர்வை - காண
 நாதாந்தசின்மயத்தி னருநாதனைப்பணிய
 ஊசிமுனைமேலதித வுச்சிகள் கீழுமுள்-மூல
 கண்டதாரையாரை யோகவாழ்க்கையே- சித்.

1784

ஊதிடுங்கண்டதாரையிலுங்கென்று- மூலம்
 உள்ளுக்குள்ளவும்ரே சித்துக்கும் பியூதிடுந்தாரை
 ஆதியான சோதிகண்டு ஆராதனை-செய்து
 அகண்டவெளிகாணு மந்திடத்திலுதவும்
 பூதாதியைந்தும் பொருந்திபூரணமதிலுஞ்- சுழி
 புருவமையநேரில் நின்ற புகழுமம்பரமே
 நீதியாய்ச்சதா சிவன்தன்னேசமிங்- காண்க
 நீடுழிகாலம் வாழ்ந்து முத்திநிலை பெற்றேன் காணும்-சித்.

1785

விருத்தம்

சோதியாய் நின்ற தீபச் சுழிமுனைக் கமலந் தன்னில்
 நீதியாய் வாசி யூதி நின்றொரு நிலையில் கண்டஞ்
 சாதனை யோகஞ் செய்து தற்பரத் தருளைப் போற்றி
 நாதனைப் பணிந்து மேன்மேல் நாண்மல ரர்ச்சித் தேனே.

1786

இருபத்தோ ராயி ரத்து அறுநூறு சுவாசந் தன்னில்
 வருங்கலை யொவ்வொன் றாக வாங்கித்தேய் பிறையில் லாமல்
 அருங்கலை யாலுங் கண்ட அதிசய மனேக முண்டு
 வருவதுஞ் சொன்னேன் மாண்பா மாய்கையில் மயங்கி னாரே.

1787

கொச்சகம்

இந்த செனனிருந் தென்னபல னென்னவிதம்
 எந்தவித மாகிலுமே யீசனைக்கண் டேபணிந்தால்
 வந்துலபித் தேவிடுங்காண் வாசியென்ற தும்பொருந்த
 மந்திரமாய் நின்றசுழி வாசிவச மானதுவே.

1788

வாசியைக்கொண் டீதிகண்டமார்புநடு நேர்கீழ்மையம்
 பூசுதய பாசமதில் பூரணத்தி லும்நினைவாய்
 வாசிவா சிவயநமவா வென்றும்வி நாடிபத்தும்
 நர்சிநுனி தீபமதில் நான்பணிந்து நின்றேனே.

1789

கலித்துறை

நமசிவய வென்று நாட்டத்தி லுமனம் நான்மகிழ்ந்து
அமைப்பதுவும் வந்து அணுகின தால்அவ்வும் உவ்வும்
இமையவ ராலு மிவ்வழி கண்டு இருப்பதுகாண்
இமைப்போதும் வாசி நிலைத்த னால்நெஞ்ச நேர்படுமே- சித்தி. 1790

வாசியைக் கண்ட தாரையி லூதி மருவிமனம்
ரேசித்துப் பூரித்துக் கும்பித் துவாசி நின்றிடவும்
பேசிடும் பேசா திடமுனக் கெய்தும்பிர பல்வியங்காண்
காசிக்கும் ராமே சுரத்துக் கும்வாசி காண்கிலரே. 1791

நடப்புக் கெட்டாத நாதாந்த வாசி நாட்டத்திலும்
அடர்ந்தூதி கண்ட அகண்டம்பெரு வெளியம் மூலத்திலுங்
கடந்தந்த மூலக் கருக்குழி நாடிக் கழிந்துவிடா
துடர்ந்து வோங்காரப் பிராணாய வாசி தூக்கத்திலே. 1792

ஓங்காரங் கொண்டு வாசிகீழ் பாய உதாரணமாய்
நீங்காம லம்பிகை பாதார விந்தம்நிர்ப் பந்தமர்ய்
வாங்காமல் வாசி மேல்நோக்கி சாதனை வசப்படவும்
தேங்காமல் தேங்கித் திருச்சிற்றம் பலந்தனைத் தெரிசித்தனே. 1793

எந்நாளு மிந்த வெண்சா ணுடலி விருந்தவுயிர்
தன்னால் வளர்பிறை தசைபத்து வாயுவுந் தன்னுக்குள்ளே
முன்னாளில் விட்ட குறைவந்து சூழ்ந்து முடிந்ததுகாண்
இன்னாளி லைவரும் யானுமொன் றாகி யிருந்திட்டனே. 1794

வெண்பா

கற்பமத னால்முடிந்த காயசித்தி வீட்டினிலும்
உற்பகமா வாசியிருந் தோங்கினால்- கற்பமதால்
நவரத்தின வீட்டில் நாதனுமே யானுமாய்
அவரொருவ னாயிருந்தோ மாண்டே. 1795

அசைவுறுந் தாலல்லோ யைம்பூத மாச்சதுகாண்
நிசவோடும் பாவனைபோல் நீஞ்சினேன்- அசைவதனால்
பத்துப் பனையுயரம் பாய்ந்து அண்ட கோசரமாய்
நித்தநித்தம் வாசிகொள்ளு நெஞ்சே. 1796

வான்புலியு மாதல் மதியுப்பு ரவியதனால்
நானு மருள்பெற்று நான்மகிழ்ந்து- வானம்
நாலு பொருளறிந்தால் ஞானம்வந்து வாய்க்கும்
காலும்பனி ரெண்டளவால் காட்சி. 1797

ஈராறு மெட்டெட்டு மிரவி மதிகாணும்
வாறாக வாசிகொண்டு மாறினால்- ஈராறும்
கற்றோரே கற்றார் காயசித்தி பெற்றார்
வித்தால் விளைந்ததுகாண் வித்து. 1798

விருத்தம்

அருள்பொருளுங் காயசித்தி கற்பஞ் சொன்னேன்
 அண்டமதில் நிறைந்துநின்ற கருவுஞ் சொன்னேன்
 வரும்வினைக்குள் வல்வினையின் மாறல் சொன்னேன்
 மதுரதமிழ் பொழியுமதி ரவியுஞ் சொன்னேன்
 திருவுருவாய் நின்றிலங்குஞ் சிவமுஞ் சத்தி
 திங்களின் சந்திரகாந்தி தேவ மாது
 இருவினையை யகற்றியெனக் கமிர்த மூட்டி
 யெனைவளர்த்த அபிராமி மூலந் தானே.

1799

மூலமெனும் வாசியொளி வான பீடம்
 மூதண்டப் பிராணாய முனைமே லாகக்
 காலனையுஞ் செயித்தகதிர் மதிநீர் சாரங்
 காயசித்தி கற்பமிந்தக் கருத்தி னாலும்
 ஆலவிட மமுரியினா லாண்டுக் குள்ளே
 அதிதசத்தி ஆச்சு அப்பு உப்பு சாரந்
 தூரவுடல் சூட்சமதும் பெலத்துப் போச்சு
 துவாத சாந்தவெளி யறிய லாச்சே.

1800

வேறு- கவி

இந்தவாசி யெழுந்திடு மூலமும்
 அந்தகார மப்புமுப்புங் கூடியும்
 விந்தையாய்ப் பழமூலமு மூலமும்
 வெந்துநீரால் வெடிசுண்ண மாதலால்
 எந்தனாவி யெண்ணாண்டல் சுத்தியாந்
 தந்தைவிந்து தரணியி லிட்டநாள்
 அந்ததோர் குறைஅவ்வித மாகிடில்
 விந்தினாலுடல் வேறுகூ றாண்டையே.

1801

காலியுங்கரிந் தோடுவ தாகையால்
 வாலிபங்கள் வளர்பிறை மாறிடும்
 பாலனாய்வாலி பங்களில் கற்பங்காண்
 வாலையாமினி வச்சிர தேகமாஞ்
 சீலவாசி சிநேகித மானதால்
 தூலமேயுடல் சோதிப்பிர காசமாய்
 மாலியேது மறவியு மேதுகாண்
 குலிகபாலி சுடர்கொடி தீபமே.

1802

தீபகுண்டஞ் செழுந்தேன் பொழிந்திடுங்
 கியாபகங்கள் கணேச னிருப்பிடம்
 பாவமேது பரமெனும் பாவமுஞ்
 சாபமேது சாரத்தா லழிந்திடுந்
 தூபதீபங் காரசாரமுங் காதலால்
 தாபமெல்லாம் கூடினத்தி லொழிந்திடும்
 ஆவதென்ன அழிவது மன்னமால்
 சாவதில்லைகாண் சண்டனு மிடலையே.

1803

தருவள்ளுவநாயனார்

உப்புங்கார முணர்ந்து ருசிப்பதாய்
 அப்பும் உப்பு மறிவறிந் துண்பர்காண்
 இப்பொருள் கண்டிரவியு மதியுமே
 கைப்பொருளுள் னுள்கணக்கில்லை வேதைகாண்
 செப்பினார்கள் தெளிந்தபண் போர்களும்
 அப்படியாண்டே யகத்தியர் வாக்கினால்
 சொற்படி யினிசுரோ ணிதகுக்குமம்
 இப்படிக்கண் டியம்பினே னாண்டையே.

1804

வேறு- விருத்தம்

அந்தணர் முனிவ ரோடு ஆய்ந்தநூல் பதினெண் பேருஞ்
 சந்தத மாகத் தானுஞ் சாஸ்திர நூல்கள் பாடிச்
 செந்துகள் தனிலு மாண்பர் சுத்தராய்த் தெளியத் தானும்
 சுந்தர ஞான வெட்டி சூட்சும மறிந்தி டரே.

1805

ஞானத்தை வெட்டி நாத விந்துவின் கருத்தி னாலும்
 பானத்தை யுண்டு ஆண்டு பழக்கம தாகை யாலும்
 வானத்தி னீரால் சுத்தி வாசியால் காயஞ் சித்தி
 ஊனற்று உறக்க மற்றுப் போகத்தி விருந்தே னாண்டே.

1806

யோகத்தின் விதிதா னென்ன உடலுயிர் பலக்கத் தானும்
 ஆகமப் படியே ஞான ஆயிரத் தைந்நூறு சொச்சம்
 பாகமா யாய்ந்து பானம் பழக்கமோ ராண்டு உண்டால்
 சாகத்தான் போமோ இல்லை சாக்காடு தவறிப் போமோ?

1807

சாரமோ ராண்டு உண்டு சடமதும் வலுக்கச் செய்து
 காரமு மிரண்டான் டில்தான் காலைபோய் மாலை யுண்ண
 மாறவுங் கழித்து மூன்று வருஷமும் கடந்த தானால்
 வீரமா முதகம் பாயும் வேதையு மாச்சு தாண்டே.

1808

வேறு- கவி

வாலையபி ராமியெனுங் கமலந் தன்னில்
 மலரடியைப் பணிந்துமதி யமிர்த முண்டு
 பாலையமிர்த மூலமெந்தன் இல்லற வாழ்க்கைப்
 பன்னிரண்டு வருஷமதுஞ் சென்று மேலும்
 ஆலவிட முண்டசிவ னருளா லாண்டே
 ஆயிரத்து ஐந்நூற்று அறுபத் தொன்றும்
 சீலமருள் ஞானவெட்டி நிறைந்த சோதி
 சிவசமயந் தழைத்தருள்வாய் சித்தி முற்றும்.

1809

வேறு-விருத்தம்

முத்து தித்த வெண்மதி யுதித்த சந்திர மால்மயம்
 விந்து தித்த நேர்மையால் விளங்கு மிந்நூல் வாய்ந்தனர்
 கற்று தித்த சித்தர்கள் கடந்தி டுங்க ருத்தினால்
 பத்தி ரண்ட ராறுங்கூடிப் பலித்த திந்த தீட்சையே.

1810

தீட்சை பெற்றி ரண்டுடன் தசதீட்சை பெற்று பேர்களும்
தீட்சை யான பேர்தமக்குத் தீங்கு வாரா தாகிலுந்
தீட்சை யாமீ ராறும்பெற்ற சித்தர் கட்க தீதமாய்த்
தீட்சை பெற்ற யோகிகட்கு சேத மில்லை யில்லையே. 1811

சரியை கிரியை யோகஞான சங்கைக ளதீதகுமாஞ்
சரியை யாவ தேதுலக தந்தை விந்து நாதமும்
சரியை லுதித்த ஞான சாஸ்திர மறிந்ததால்
சரியை கிரியை யோகஞான சாட்சி யிந்நூல் காண்பரே. 1812

நூலறிவ தேதுகா ணுழைந்து பார்த்த பேர்களே
நூலறிந்து பின்பு யோனி நோக்கமு மறிவதோ
வாலை யுந்தன் தாயெனு மறந்ததோ விழியொளி
வாலை யின்வயிற் றில்வந்த வாறறிந்த பேர்களே. 1813

யோனி யாசை தீனியி லுழலு கின்ற மாண்பர்கள்
யோனி யாசை யாலுயி ரொடுங்கு வாற நிந்திவீர்
யோனி யிலுதித் தபின்னு பஸ்தங் கொண்டு மாய்கிறீர்
யோனி யாசை யும்மறந்து ஊது தாரை யோகமே. 1814

தாரைகொண்டு லுதி யோக சாதனை நிலைத்திடும்
வாதை யேது ஆண்டுபின்பு வாரியால்முப் பாழதாம்
வேறுகூறு மும்மலம் வெறுப்பு கொண்டு மாறுமாய்த்
தேறுங்காய சித்தியெண்சான் தேகவச்சிர காயமே. 1815

பசைந்த மண்ப முமலம் பரிகரிக்க வல்லிரேல்
இசைந்த தீவி னையிரண்டினிபறந்து ஏகிடும்
பசைந்த மண்ணு தர்மமும் பகர்ந்தகங்கை கர்மமும்
பசைந்த மண்ணுந் தண்ணிகாண் பாரும்உப் பகற்றியே. 1816

உப்ப கன்று கர்மமு முவர்ப்புகார சாரமும்
அப்பு உப்பு மாற்றினா லவர்பெருமை யென்னகாண்
கைப்பு மாற மாறதேக காந்தியென்ன சூரியன்
உப்பு முன்னைக் கொல்லவந் துளவனென் றறியுமே. 1817

கைப்பல்லோ இருந்து உப்பில் காலனாகு முழ்வினை
அப்பல்லோ இருந்து லோக கானது மழிவதும்
உப்பல்லோ விரக தாப காமித முணர்வதாய்
இப்பொரு ளிருந்தல் லோள முந்துஎன் சாண்தேகமே. 1818

கெந்தி திராவகம் தரு

அந்தபரிபூரண கெந்திதிராவகங்காணும்- அருள
அதின்பிரகாசங்காணவாயிரங்கண் வேணும். 1819

இந்திரனுந்துய்ய வெண்ணந்தமதியொளியாய்
இந்தவர்ணமுடைத்தால் விந்துநாதநீர்காணும்
இலகுபற்- கதிர் சூரியன்- அழகு முலசரகும்படி- அந்த. 1820

தருவள்ளுவநாயனார்

- அந்தமதிசாரநீர் முரிநாலுபடிகொண்
டறிந்துபாண்டத்தில் தாக்கியகத்தியரைப்பணிந்து
அதுபானநீர்-கரமால் கரை- வடினாள் திரி-எடுநாதநீர்-அந்த. 1821
- விந்துநாதநீர்கொண்டுவே றொருஏனத்திலூட்டி
சுந்தரப்பூநீர்பலம்பத்தெடுத்துடனும் பின்புகாண்
தொழுதுப் பணி-வழுவாமலும்-பழுதேதுகா- ணிதுவேகமும்-அந்த. 1822
- சிந்தையில்லாமல்காணுந் தெளிவாய் மடையன்சண்ணம்
வெந்துநீறானதுவுமிடவும் பலம்பத்தாகு
வெகுவாய் கரைத்-ததுமுன்றுநாள்
சொகுசாய்குத்த-சலநீரது-அந்த. 1823
- துய்யகெந்திதனையுந் தோளாந்திரங்கள் செய்து
தூக்கிக் கிழியாய்க்கட்டிச் சுடர்மலம்போல்வன்னி
சொரிந்துகனல் -பொழிந்துகுறி-யறிந்தும்பதம்-மெரித்துத்தணல்-அந்த.1824
- எரியளரியேதணவிதுநீர் தொக்குந்தொங்கிடும்
இனம் பார்கெந்திமெழுகு இளகுமிதனைவாங்கி
எரிப்புத்தனி-விந்து நீர்சல-மிருபத்துட -னெருப்பாரியே-அந்த. 1825
- காரசார செயநீர் கருதுமிந்தநீர்முன்பு
கருநீரெடுத்தோரினவறுநீர் பதனஞ்செய்து
கணக்காயெடு-பலமொன்றது-எனக்கானது-இரவிமதி-அந்த. 1826
- இரவிமதியள வாலிருந்தகற்பகாலங்கள்
சுரவிசுளிகையினால் சிவராஜாங்கயோகஞ்
சுழிபேதக-முனைமீதனில்-விழிபார்த்திரு-நடனங்களில்-அந்த. 1827
- கெந்திமெழுகுதன்னை முந்திக்கலுவத்திலிட்டு
இந்தநாதநீரிட்டு இணைவிடாமலொருநாள்
இதுநீர்விட- மயனப்பத- மதுபோல்வரும்வழித்தேயெடு-அந்த. 1828
- மயனங்கொண்டுவாலரைவிதன்னிலும் வருங்காண்
நயனபார்வையு நாடியடிக்கடிவினாடி
ரவிதன்சுடர்-கனலொன்பது-கவியும்படி-யருணனொளி-அந்த. 1829
- கருவாய் மெழுகெடுத்துக் கலுவந்தனிலடக்கி
கம்பியுப்பதுசேர்த்துக் கலக்கஜாமமுமாட்டி
கருதும்பொடி-வருகாண்பதம்- காணுங்கன- வேகத்துடன்-அந்த. 1830
- செப்புக்குடத்திலூட்டிச் செம்பினால் வானளபூட்டி
அப்புமதின மேல்சோர அடிக்கடியும்நீர்பாய
அனல்கொண்டு-வெனாருசாமமு-மனல்குழந்துடன்-வருந்திராவகம்-அந்த1831
- தேய்வைச் சேர்ந்தசரக்கில் தீநீர்கெந்திசரக்கு
பாயும் ரோகந்தனிலும் பற்பமதாகுமனேகம்
பரிபத்தது-கழஞ்சாவதுங்-குறியொத்துடன்-குகைக்கிட்டு மே-அந்த. 1832

மேலுங் கொல்லனுலையில் மேவியநுஞ்ம்பதம்
வேகமாங்கெந்திதிராவகம் விடுங்குன்றியெடைவீதம்
மீதங்காண்குக்க- யதமாம்இடும்-வெடிகாண்கெடி-யரை நாழியில்-அந்த.1833

சித்தர்சாபவிரத்தி செப்புமிந்நூல்வகையில்
உத்தசெய்தியுண்டா மொருதுளியில்வட்டாகு
முலகந்தன்னில்- தசதீகைடியிது- ஒருதீகைக்காணருள் பெற்றிடியில்-அந்த.834
வெட்டையுருக்கத்தங்கம் வெள்ளை யென்னசொல்வேன்
அஷ்டதிகையுஞ்செம்பொ னதிகமாற்றுமிருநால்
அதுகுன்றிடை- பரிவெள்ளையும்-ரசிதமிடை-பதமொன்று காண்-அந்த1835

வேறு - விருத்தம்

வாரிகடந் தோராண்டு மற்றவோ
ராண்டுமுதல் வருக வேசாய்க்
காரியென்ற உப்புசல மமிர்தபா
னங்களினால் களிம்ப தற்று
வீரியமென் னால்விளங்க ஆத்மசத்தி
தேகசுத்தி விளக்க மாகுந்
தேறிடும்பேர் முதற்கொண்டு செவ்வகையினா
விருந்தவமுஞ் சித்தி யாண்டே.

1836

பலமதற்குக் குன்றியெடை பரிவெள்ளை
யெனுங்குருவைப் பாச்சு வீராய்
விலைமதிப்பா ரொருவரில்லை வெளிசெம்பு
காண்பதறி தெதிர்வந் தாற்போல்
சல்மதுபோல் நீர்தெனியு முருக்கிக்
குழியினில்விடவு மொருப் பிரகாசந்
தளதளென நிகநிகென மகாகுரிய
னெதிர்வருதல் காண்கி வீரே.

1837

நவரத்ன மிதுக்குறிகர் நானிலத்தி
லறிவதுண்டோ ரவிகாண் தேய்வ
கவையுலகத் தாாதமக்கு எய்திடுஞ்
செம்பது பலங்காண் கனமாய்முசை
சிவயநம ஒங்கிலிவோம் அம்உம்மென்
றேசெபி இருநூற் றெட்டு
துலவு அலை கடல்புக்குத் தீவுதீ
வாந்தரத்தில் சொக்குந் தானே.

1838

ரசிதசெம்பு குன்றியெடை தேய்வுசெம்பி
மலமதனில் நாடிச்சொல்ல
உசிதமிது வயதீரையுஞ் சொளிவதுகாண்
சூரியனை யொளித்துப் போடும்
வசியமிதுபலுத்திரஞ்செய் மகாமந்திர
எட்சணியு மருகை யோடும்

பசிவரும்போ திதையெடுத்துக் கரமதனி
லிடும்வழிசெல் பரிதா னாண்டே.

1839

பரியான மாதமைதா னுடைத்திடவு
மஷ்டசித்தும் பலித மாகும்
வரியான மண்தவளை சொரியெனும்போ
தினமமுரி மனிதர் பேரில்
பிரியமாய்ப் பொழிந்திடவுஞ் சொரிசொரியாய்த்
தேகமெல்லாம் பேதாபேதம்
தெரியுமது யாவருக்கு மொருநூறு
சரகுலர்த்திச் செய்கை பாரே.

1840

வரித்தவளை யெனுமதுகேள் குழித்தயிலம்
காட்டெருவாம் வன்னி மூட்டிக்
குறித்த அந்தத் தயிலமதி லொருபலந்தா
னாகமதுங் கொண்டு மேலும்
விருத்துருக்கித் தயிலம்விடு மேழுவிசை
உருக்குருக்கி விளங்கச் செய்தால்
துரிதபச்சை வண்டதுபோ லொளிவாம்பிர
காசமோ கோடி கோடி.

1841

பச்சையென்ற ஒளிவதுவாம் பரிநின்றகாண்
வர்ணமது பரிசோதித்தால்
கஷ்டமில்லா நாகபச்சை விலையெல்லா
மதிரவியுங் கடந்து வோடும்
பிச்சையென்று வருமவர்க்குத் திரவியங்கள்
கொண்டுவரும் பேசப் போகா
சச்சரவம் பூண்டசிவ ஞானகுரு
நற்கமல நான் பணிந்தேன்.

1842

நாகபச்சை தனைஎடுத்து மூசைதனிலிட்டு
மேன்மேல்நாடி நாடிக்கொல்லன்
வாகதுவா யுலையிலிட்டு உருக்குமுகம்
பறிவெள்ளை வசனி குன்றிப்
பாகமதாய்த் தாக்கிடவும் பரிகோடி
மதிகோடி பானு கோடி
மோகமெனும் மடுத்தகலில் சாய்த்திடவு
நாகசெம்பை மொழியலாமே.

1843

கொச்சகம்

மதிரவியு மொன்றாகில் மாளுவதேன் மாள்வதில்லை
விதியிருந்தோர்க் கெய்துமிது வித்ததனா லாவதென்ன
அதிசெயமா லெபிக்குமான் பிறவி நீயால்
கெதிமோட்ச சற்குருவின் கிருபையனுக் கிரகமதே.

1844

பச்சையிலு நாகபச்சை பரியில்பனி ரெண்டுகளை
எவச்சபொருள் மதிபனா மாவின்கள்ளிரண்டொன்றாய்க்

கச்சணிசே ரம்பிகைப்பெண் கருணைமதி பானமதை
இச்சையுட னொருமனதா யிருந்திடினுங் காண்கிவிரே. 1845

நாதவிந் தேநரகம் நாறுமலம் போக்கிமறு
சாதனைசெய் தபெரியோர் தாரணி யிலுமறியார்
மாதவிடாய்த் துன்மயமாய் வாறுதண்மை நாதமுன்னுள்
வேதமிந்தப் படியைவிட்டு வெறுங்கூறு மாடினரே. 1846

ஜெகமதிலு நாகசெம்பு சித்தர்செய்வார் வாதிசெய்வார்
அகமாண்ப ராசையினா லம்புவியி லும்மறிவார்
சுகமதனு போகசுக சூழுமுன்ன சாரமுடன்
அகமாயு றக்கம்ரவி அஞ்சைவிட வுஞ்சுகங்காண். 1847

இந்தசுக மென்னவித மேகபோக மாயுலகம்
அந்தபரி பூரணத்தை ஆரறிவா ராண்டையேகேள்
விந்தையிது நாகசெம்பு மேவியொரு குன்றியெடை
சந்ததமெ னுங்குடவன் தனித்தொரு பலமதற்கே. 1848

அண்டபிண்டக் கூறறிந்து அக்குகைக்கொல் லனுலையில்
விண்டதிது வேயுருக்கி மெய்வழிக்கண் ணாடிவரும்
கண்டவுடன் குன்றியெடை காட்டிடவு நாகசெம்பு
உண்டிடவுங் குடவனைத்தா னுகவரைக்கு முண்டிடுமே. 1849

கலித்துறை

நீடாழி சூழுங் கதிர்மதி கோடி நிலவொளியாய்
நாடாளும் ராஜ கெம்பீர சிங்க ராஜரிஷி
மேடான மேடி யகத்தீசர் பொற்பதம் வேதரிஷி
கோடானு கோடி அதிவித ஞானகுரு சிஷ்டையே. 1850

ஈரைஞ்சு மாற்று அரைமாற்றுக் கூடியிருபத்தரை
பாரஞ்சு பூதம் பொன்னிது மாச்சது பார்தனிலும்
ஆரறிந் தாங்கரை யில்லைகோடி அளவில் லைகாண்
நூறில்லை ராச பயமில்லை மோதிரந் தொடுத்திடுமே. 1851

ஆக்கினை சத்த மறிவுக்கு ஞான ஆண்டவரைப்
பாக்கிய சவுக்கிய மஷ்டாங்க யோகப் பதவியிலும்
நீக்கிய நிராதர நிர்மல சுருப நிஷ்டைதனில்
வாக்கிய மெட்சணி யுனக்கேவல் செய்குவன் வசனித்தனே. 1852

மேருவில் வாசங் கருங்கூளி நேச மேதினியில்
காருமே வாசங் காட்டக தேசங் கானகத்தில்
பாருமே பாறை பலகோடி வர்ணம் பலவிதத்தில்
பேருமே யொன்று தனியாக நிற்கும் பிறவியதே. 1853

இருவினை போக்கிக் காயாதி கற்ப மெய்திடுவோர்
அருந்தவ ஞான ஐயஞ்சு மாற்று அவருளமுங்
கருவியைக் காண்க, ஐப்பசி மாசங் கனபிசலில்
குருவனுக் கிரக மெய்மதி யூறக் குணமதுவே. 1854

தருவள்ளுவநாயனார்

அவிடம் போய்ச்சேர்ந்து அநேகநாள் ராச மதினருகே
பவுர்ணமி கூடும் நாள்வருங் காலம் பாரையின்கீழ்
அவிடத் திற்சேர்ந்து வலைகொண்டு வீசி அறவுளதாய்
மவுன சாபத்தி னிவர்த்திநா னூறு வசனியுமே.

1855

வெண்பா

நாட்டுக் கருங்காக்கை நாயில்கரு நாயானு
பூட்டுங் கரும்பூனை யதன்புகழ்கேள்- நாட்டுகரு
வாலியின் கரிக்குருவி வால்நீண்ட பட்சியதுங்
காலைவிலங்கு மெரியோந்தி காண்.

1856

கழுவி விறந்திடுவோர் கண்டமட்டுந் துண்டுசெய்து
முழுதுமுரவி விட்டு வோரிடியாய்- முழுதும்
அண்டத் துடன்மழலை ஆறுடனே ஏழாச்சு
என்றறிமூ லப்புளிகா னீது.

1857

அம்புலியி லெட்சணியெட் டஷ்டசெக சித்துமதும்
நம்பியொரு நாட்டமதாய் நாடினால்- அம்புலியில்
அறுபத்து நாலுமது ஆடுமந்த அஷ்டகரு
துறவிகட்கு வேணுமெனச் செப்பு.

1858

எட்சணிக ளெட்டுக்கு மெண்கருவி யெண்ணெழுத்துப்
பட்சணிக்கு மாகுமிந்தப் பாகம்- தெட்சணிகாண்
அன்னம்வருஞ்சொர்ணம்வரும் அயிஸ்வரியக்கியானம்வரும்
சின்னவய தாகுமன்னை சொல்.

1859

என்னையன்னை யீன்றபல னெவ்விதங்காண் கல்லுரலில்
அன்னை சொல்ல யானறிந்து அஷ்டவிதம்- முன்னையுமே
நாடியியக் கம்பமதனால் நாலிரண்டு எட்டையுமே
சாடிவிடு நாள் மூன்று தான்.

1860

காட்டெருவு கொண்டு கண்டதிடம் பாண்டமதில்
நாட்டிமுடி சந்ததமு நாலிரண்டு- காட்டெருகாண்
குழித்தயில மெண்ணதிதங் கோடானு கோடிரவி
பழித்திடலா காதுவன்னி பார்.

1861

தெந்திமெழு கெடுத்துக் கேளுமொரு குப்பிதனில்
அந்தரமாய்த் தொங்கவிட்டு ஆனதால்- தெந்திமெழு
குழியில் குழித்தோண்டி கொண்டுகுப்பி பந்தனஞ்செய்
வழியதுவாய்ப் பாண்டம்வைத்து மண்.

1862

எருதுகொண் டக்கினியு மிட்டு அனு போகமதாய்
உருவதுவா யானபின்பு வோசைபார்- எருவதுகொண்
டக்கினியை மூட்டியன லாறி விடும்பதமும்
உக்கிரம தாயிறங்கு மே.

1863

தயிலமிது பதனஞ் சந்தனஞ்சவ் வாதுடன்
மயிலமதி யிலகு மாண்புமுகு - தயிலமது

குங்கும்பு கஸ்தூரி கோரோசனையுங் கொண்டுஎடை,
அங்கமொரு கழஞ்சி யாட்டி.

1864

விருத்தம்

தயிலங் குப்பிதனில் பதன மாமெனவுந்
தயில மானதுவுந் தயிலமாகும்
தணிய வும்மிழிதன் மண்ட லம்பிலகு
சாட்சி பாரதுவு மைபதம்
குயில்கள் போலுமட மாது வம்பிகையின்
குறைவி லாக்கமல பொற்பதம்
கும்ப மேவிவரும் வாசி வாவெனவுங்
கூறும் ரேசிகண்ட தாரையில்
ஒயில்கள் போலு மசைவாகி யெங்கும்
வளரொவ் வொன்றாதிடு மூதிடு
ஒங்கா ரமுலகனதேவ தேவகுருவ
ருள்வொன் றூதிஉருத் தாக்கவும்
கயிலை மேவுகழி வாலை புவனையருள்
கமல மும்பணிந் தெழுவதாய்க்
கருணை திரிபுரையும் யேந்தி ரியாமளையும்
வராகி சாமளையு மேழதே.

1865

சகாதே வியனருள் பாத பங்கயமுந்
தாள்பணிந்துமதி மலர்தொழும்
சனகா திரிஷி கன்பதி னெண்பேர்
கமலபதஞ் சரணபரிபுர சற்குரு
அக்க ரங்கள் பிதுர் துர்க்கி சாமுண்டியு
மாயி ரந்தலைகல் லெறிவனும்
அகோர வீர அனுமந்த னோடுகுட்டிச்
சாத்தி யுமஷ்டப யிரவர்.

1866

சக்க ரங்கள் கழிக ணேச சுப்ரமண்ய
சாடன் மாடன்வே தாளமும்
சத்தி யெட்டுகரு பதுமை யோடுசெப
மணியு மெட்டுஅஷ்ட திசையதும்
உக்கிர சீலையிரு நாலு டனதித
ஓரிகண் டதுகை யாசனம்
உண்மை யுண்மையஷ்ட எட்சணிகளது
உனையும் விட்டு அகலாதுமே.

1867

கட்டி வாமெனவு மோதி ரந்தனையுங்
கருவி மைதடவி கரமதில்
இட்டு ஸ்திரீகள்தனை முகம லர்தடவி
யிடது கைப்பிடியும் வாவெனவும்
கெட்டி காரனெனும் பின்று டர்ந்துவரு
வார்கள் மாதர்களின் பேதமை
அட்டி யேதுஅவ ரிட்ட ஆபரண
மாதி தம்முனக்க ளிப்பரே.

1868

சர்வ காலமுனைத் தழுவிப்பின் தொடர்வர்
 சரணஞ் சுவாமியெனை ரட்சியும்
 பார்வை வைத்துஅடி யானைக் காத்துப்பர
 கெதிக்கு ளாய்வழிதன் பாலியும்
 தார்பு விகன்மலை மிருக மாதரவர்
 சத்தி ராதிகளுள் முன்வரும்
 ஆர பாரமிருக ஆனை யோடுபுவி
 யனேக மிருகமுதல் வசியமே.

1869

ஆனை வாவெனவு மோதி ரக்கரமு
 மதித மாக அதின் மேல்பட
 வான மேவுப்புவி சூழும் பின்துடர
 வாருஞ் சுவாமியெனை வாழ்வியும்
 நானு முன்பிறகு நாடி யும்வருதல்
 ஞாய மாவென்தன் ரட்சியும்
 சேனை யானைமுதல் சர்வ மிருகங்களுந்
 தேடி யும்வருவர் தேவரா.

1870

பரிட்சை பார்பரியன் மோதி ரந்தனையும்
 பத்தி யுமொருவர் கரமதில்
 துரித மாகயிதில் தயிலம் பூசியொரு
 சின்ன பையல்கரந் தன்னிலும்
 வரிசை யாயவர்தன் கரமு மேவிவிட
 மான கர்க்கடைப ஜாரினில்
 குழிசி ராப்புக்கரங் கொடுத்து மாறிவிடு
 குணம தாம்வயது பத்துமே.

1871

மாறி வும்வரவுந் தேடி ராவுதனில்
 வசிய ஓம்பூயும் வாவெனும்
 வசிய மாம்பரிதம் மோதிரங்கள் பையும்
 வங்குசிங் கெனவும் வருதலாய்
 ஏறியுமேயுனது இல்லந் தேடிவரும்
 எமசொர்னமெனும் ரசிதமும்
 இனிய தோரளவை ஆதி தங்களுமே
 யாவ துமுனது சொந்தமாம்.

1872

வெறிகள் கொண்டுமிக வேதையாகிசெக
 மேவி யோடியலை வார்க்கள்தான்
 மீறிப் பேய்களது வாடி யோடியமு
 மேவு ஞாயமது போவெனத்
 தேறுந்தேறு செக ஞான பண்டிதர்கள்
 னீதெட்ச ணாயனன் கிருபையால்
 தேசதேச ரசவாத யோகிகளுந்
 — தேறுந் தேறுஞான வெட்டியே.

1873

வேறு- விருத்தம்

கெடிதன் குரண் மோடி வைக்கும்விதங்
 கேள்வி நாடதிலுங் கெடியதாம்
 கேளுங் கேளும்பெரி யோர்கள் செய்கைதனைக்
 கேட்டுங் கேள்வியது மில்லையோ
 நாடி யுஞ்சபையில் மோடி காரர்வரும்
 நானெ டுப்பனெனு மோடிதான்
 ஞாய மாகவரு வார்கள் தானெனவும்
 யானுமேவிசபை மோதிரம்
 சாடி மஞ்சளினில் பகமை காணரிசி
 தயில மேவியதைத் தடவியும்
 தரணி மீதில்பவுத் திரத்தின் மோதிரமுந்
 தயிலந் தொட்டுதனை யெரியவும்
 மோடி மோடியெடும் பேர்கள் மீதிலெறி
 ஓகோ செங்குளவி வண்டெனும்
 கோடி கோடி கோடிகுளவி வண்டுகளு
 முயிர்வ தைத்துஉடல் மாயுமே.

1874

வேறு- விருத்தம்

மோதிரமு மெடுக்கவரு வோர்களதன்
 சேஷரிசி மொழிவீ ராகில்
 வீதியெய்லாங் கருங்குளவி செங்குளவி
 கருவண்டு வீசிக் கொட்டும்
 சாதிபுளி யிலையுருவித் தயிலமது
 பிறட்டிசபை யோரஞ் சென்று
 பேதியிலை தூவிவிடத் தேளரணை
 காலிசெய்யா னரவந் தானே.

1875

வேறு - விருத்தம்

குளவி வண்டெனுஞ் செங்கு ளவியோடு
 கொடூரமானவிஷ மதீதமும்
 கொட்டுந் தேளரவு காலிசெய் யானுடன்
 கொல்லு மாகிலெரி மண்டலம்
 அளவி லாதித அரவஞ் சூழ்ந்திலு
 மள்ளி சேஷரிசி தூவிட.
 அகோர மானபுர மெரிவு தேகமெது
 கூற நிந்துஎடுப் பார்களோ
 நளின மாகவுங் கமல பாதமதில் நமஸ்க
 ரித்து அடிதொ முதிட
 ராஜ ராஜர்மகிழ் மோடி யாமிதனை
 நாமி தெங்குமறி யோமென

தருவள்ளுவநாயனார்

வளமி தாகுமொரு நாக செம்படைய
வசிய மோதிரமும் வாங்கிடில்
மையெ னுந்தயிலம் விசரி மோதிரமும்
வைத்தெ டுமெனவும் வாழ்த்தினார்.

1876

வேறு - விருத்தம்

வாழ்த்தி னாரெனை மோடி யெடுப்பவர்
மணலை யள்ளியதில் கருகூட்டியுந்
தாழ்த்தி யோம்சாம ளாதேவி சாம்பவி
சவ்வும் ஓம்சிவசங் கரிநசிமசி
போற்றி யம்மம்ம சர்வ காரணியம்ம
போட்டெவு பெருங்காற்று மழையுமாய்ச்
சாத்தி னார்க்க்கி ரெத்தங் களாகிச்
சபைக ளெலாஞ்சற்றுச் சிரிப்பார்களே.

1877

மண்ணை வாரிமலை போலவும் போடுவாய்
கண்ணுங் கெட்டுக்கடக் கப்போ வார்கள்காண்
சொன்ன மோடிசுக்கல் சுக்க லாகுமாய்ச்
சோப தாபந்துயரப் படுவார்தான்
என்ன மாயினி யிவ்வித மாகினால்
ஏக்கங் கொண்டுவிளைத்துள றுப்பர்காண்
அன்ன வாவை யருகி விருந்துமே
முன்ன மேமொழி முத்திய னிப்பதே.

1878

இந்தமோ டியெடுக் கும்சபை
விந்தையால் குழிவெட்டிச் சதுர்த்திசை
அந்தமா கக்கழற்சி யின்காய் தனில்
ஆறுமே யறியாமலு மார்க்கமாய்த்
தொந்த மாகத் துப்பாக்கி மருந்துகாண்
சோதித்தே பலமஞ்சு அந்நூறதும்
தந்திரமிது தார்புவி மூலைநால்
இந்தவித மியம்பிட ராண்டையே.

1879

நாலுமூலை நடுமைய வாமிது
நாடியே கரிவாவை பந்தனம்
வாலதர களவமெனும் நூலினால்
சீலதா மச்சிரங்களைப் பாய்ச்சியும்
நூலு மேலும்நுனி தெரிந்தேவிட
காலமேகளி மண்ணினால் பந்தனம்
வேலையாயி வெளி யிதையானருள்
வீதியில் விரும்பாம லொளித்திடே.

1880

கதிரவ னொளிகாவலையில் மோடிதான்
அதிரவுமிடி யாகாச மாகவும்
பதறிடாமலும் பாரில் மகாசனம்
பக்கஞ்சூழப் பலபேர திதமும்

விதியதாக விட்டெறி பச்சிலை

கெருட னாயிரங்கிலியுஞ் சவ்வுமெனும்
மதியிலாடு மகா மந்திரத்தினால்
கதியவுங் கல்வத்திக் கருதுமே.

1881

கருதும் வன்னிகளும் படவத்தியில்
விருதுமோ வெடிசத்தங்காணுமாய்
துரிதமாகுந் துப்பாக்கி மருந்தினால்
தூக்கிவாரிச்சுடர் புகைகுழுவாய்
அரிது காய்களது வெடித்தங்ஙனே
பொருது மேபொடியாகவுந்தூசிபோல்
சுருப மோடியைச் சூழ்ந்தசபையெலாம்
சொக்கி யோடிச் சூழ்ன்றலைவார்களே.

1882

விருத்தம்

சபைதனி விலகு மாண்பர் சனங்களு மோடிப் போவார்
அபையமென் றழுது மோடிப் பரிதவித் தலைந்து போவார்
உபையமாங் கழற்சி வித்தை யொருநொடிக் குள்ளே தானு
சபையெனுஞ் சூக்ஷ மோடிச் சூஸ்திர மறிந்தி டரே.

1883

வணக்கமாய் மோடிக் காரர் மலரடிக் கமலம் போற்றி
இணக்கம்வைத் தெங்க ளைத்தா னிடரது வருகா மேலும்
அணுக்கமா யடியோர்க் காக நுண்கருத் ததனை வைத்து
அணுக்கமா ருள்வைத் தேதா னாதரித் தருள்செய் வீரே.

1884

செய்கையின் கருத்தி னாலுஞ் சேவடி வணங்கும். போதில்
வையக மனித ரெல்லா மகாமோடி வைத்தா ரென்று
மையெனு மகிழ்ந்து மேலு மிணையடி தொழுதா ரென்றால்
சையெனமோதிரத்தை சூணம் வையாதெடுத்துப்போடே.

1885

எடுத்துவிட் டியம்பக் கேளீ ரினியதோ ராவின் பாவில்
விடுத்துடன் மோதிரத்தை விட்டுமே கழுவிப் போட்டுத்
தடுத்தும்கும் சிங்வங் பூயுஞ் சக்கரம் ராரா வென்று
தொடுத்துட னுருவஞ் செய்து திருநீறு மவர்மேல் வீசே.

1886

வீசிடும் போதி லுந்தான் எரிசுர மிரத்தங் கக்கல்
தூசியாய் விடுபட் டேபோஞ் சுகமெனும் சுபஸ்தம் வாறே
ஏசுடு மவர்க் ளைத்தா னிருத்திடுஞ் சனங்கள் யாவும்
பேசியே னிதங்கள் கோடிப் பின்புரைத் திடுவ னாண்டே.

1887

தயிலமும் வாங்கி நெற்றி தனிலொரு பொட்டும் போட்டு
அகிலமாம் புவனந் தன்னி லப்புனி யரசர் வீட்டில்
கயிலைநா தனையும் போற்றிக் கடவுளின் கமலம் போற்றித்
தொழிலெனும் வேண செம்பொன் தூக்கியும் போகலாமே.

1888

போனதட் சணத்தில் காணும் பொக்கிஷ மாந்தங்கொண்டு
தேனெனும் ராஜதேவி ஸ்திரீயுமுன் கரத்தால் தொட்டால்

தருவள்ளுவநாயனார்

மர்னெனுந் துடரு வார்ப்பா வரவழைத் துடனுஞ் செல்லத்
தானெனும் வசிய மாகிச் சதாகாலம் பிரியான் தானே. 1889

மையெனுந் தயில வித்தை மகாஜால மாடும் ஆடும்
சையெனுந் தாயைப் போற்றித் தனதுமோதிரத்தைத் தாங்கிக்
கையெனுங் குறுவை வைத்துக் கனகமும் வாங்கி மேலும்
செய்கையா யுனது வில்லந் தேடியும் வருவார் தானே. 1890

கொச்சகம்

நாடியவர் தேடிவர நான்குதுவை வைத்தநகை
வாடியவர் கிலேசமிட வந்துவிடு மில்லமதில்
ஆடிதரு வம்பிகையி னாத்தானைப் போற்றிசெய்து
மோடியெனு மிந்தவித்தை விவேகிகளைச் செய்துமதே. 1891

பாடியமோ திரத்தைப் பத்திரமாய் வைத்திடிலுங்
கூடியருள் தந்தவித்தை கோடானு கோடிவரை
வாடாமல் சித்துவித்தை வையமதி லும்மதிகம்
வீடுகள்தோ றுஞ்சுவைகள் வேண்டியழைத் தேயிடுவார். 1892

வேண்டியெனையாண்டரு விவேகமதால்யான் தெளிந்தேன்
ஆண்டெயென்சற்குருவால் அகத்தியரை யான்பணிந்தேன்
தூண்டுகரு மாமுனிவர் சூட்சுப தேசமதால்
ஆண்டிவேஷம் பூண்டுமதி ஆராய்ந்தேன் பூரணமே. 1893

ஒன்றான பூரணத்தை யோகவிதி காரணத்தால்
அன்றாட மென்மதியா லாய்ந்துவுட லாத்துமத்தை
வென்றேன் வினைப்பயனை வேதனை சாரமதுங்
கண்டேன் கருவிதொண்ணூற் றாறுங்கடந் தேன்கடரே. 1894

கட்டுவிட்டே னுப்பதனால் தொண்ணூற் றறுவரையும்
மட்டுமித மில்லாத வாரியுப்பை நீற்றிவிட்டேன்
கட்டுக் கழன்றதுகாண் கருநீ றமுரியினால்
விட்டகுறையாலும்விந்து தொட்டதெல்லாம் பொன்மயமே. 1895

கலித்துறை

பொன்மயம் பூண்டு மனோமய மாகிய பொக்கிஷமுந்
தன்மயம் பூண்ட மதிபலங் கார தற்பரத்தில்
தன்மய சற்குரு ஞானப் பிரகாச நாதவிந்தால்
சின்மய மாச்சுது சிற்பர கருப சிவசிவமே. 1896

கருப கருப சூட்சு சடாதார சுகாதிதம்
நிருபகிரு பாகர நிரஞ்சன நிற்குண நிராதரமுங்
குறுமுனி யாதி தமிழ்மொழி ஞான குண்டலிக்குஞ்
செயசித்தி முத்தி யருள்பெற்ற பேர்க எதிசயமே. 1897

ஜெயசித்தி முத்தி யருள்ஞான தீப சிவபதங்காண்
பயம்ற்ற போதி விராப்பக லொன்று பகரறியும்

பயமற்றும் போச்சு: பலுவாகு தேகமும் வச்சிரமாம்
சயனத்தி லாடவும் அம்பிகா யோக சவுக்கியமே. 1898

ஆண்டாண்டு ஒன்று அதுமுன்று ஆண்டி லசவதுவும்
நீண்டாடி நின்று நிலையொன்று மூல நிலையிலிரும்
ஆண்டாண்டு ஆண்டி லம்பிக யோக மறுவதனில்
தூண்டா மணிவிளக் கேற்றிய தீபச் சுடர்கெதியே. 1899

செடியான சித்து அறுபத்து நாலுங் கிரகிக்கவும்
துடிதபற் றறிந்து அதினதி னுள்ளதுன் பங்களெல்லாம்
படிபடி யாய்ந்து கருக்கண்டு தேறிப் பலகலையும்
முடிப்பித்து ஞான முத்தியுண் டாக்கு முனைசுழியே. 1900

வெண்பா

முத்தி சித்தியுண்டா மூலச் சுழிநடுவில்
சத்திசிவம் ரெண்டுமொன்றாய்த் தான்தோற்றும்- நித்தியமும்
காலை யொடுமாலை கண்டமதி லும்மசவு
வாலையய தாயிது மாற்று. 1901

மாற்றும் வகையறியார் வாசியெனுங் காணளவு
பார்த்துக்கொண்ட தாரைவிடாப்பாலித்து- மாற்றும் வகை
அன்னைக்கண் ணாட மசவு மதுபிரியா
விண்ணை யொட்டி வாசிகட்டு மே. 1902

மேல்கீழும் வாசி விரும்ப வொருவழியாய்க்
கால்வாங்கிப் பாயாது காலையதும்- மேல்கீழும்
சுவாசமது மோடாது சொக்கா தசவெனவும்
உவாசமது லுதுமோ டாதே. 1903

அன்னமய மதித மடிக்கடிதா னாகாது-
வின்னம் பரவிபழ மேலுஞ்- சொன்னேன்காண்
பசும்பாலுஞ் செய்கையொன்று பாலாகா மற்றொன்று
வீசாவின் பாலொன்றே மேல். 1904

வருஷமு வாண்டில் வாசிகொண்டு தாரை
உருவேற்றங் கண்டங்கி யுபாயமதாய்- வருஷமாம்
கீழிருந்து மேலுங் கீழ்மேலும் பாயும்விதம்
பாய்வீட்டைச் சுத்திசெய்து பார். 1905

வாசி யடங்கவுமுன் மலசுத்தி சலசுத்தி
பேசினது ஞானவெட்டிப் பேசும்- வாசியது
ஒன்பது வாரகுழி ஓடாது சுவாசமது
மென்குருக டாட்சமெனு மேல். 1906

ஆதியொரு வாண்டி லமுக்குளெல் லாமுறியும்
பேதியிலை யுண்டமுரி பெருமைகாண் ஆதியிலும்
முழுவாயிரமுன் னாண்டில் முக்காலாம் பின்னாண்டில்
பமுதிலைமு வாண்டுவரை பார். 1907

அரைவயிறு சாதம் புக்கடியு மாகாது
துரையதுவு மொருவேளைச் சொன்னோம்- அரைவயிறு

அதினாலு மாவதென்ன அரு.பிடி யன்னம்
மெதுவாக அன்னமுன்னு மேல்.

1908

முன்மலமெ லாமொழிய. லவணம் போச்சு, உனதுசட மாதிதமுந் தங்க மாச்சு
தன்மயமா யெடுத்தவிதஞ் சரிதா னாச்சு, தந்தையில்லாச் சன்மமெப் படியுண்
டாச்சு, உன்மயத்தா லுனக்குத்ததை யுருதா னாச்சு, உப்புஅந்தப் படிவிதங்காண்
யோகி யாச்சு, மன்மதங்கா ணீசனுட மவுன மாச்சு, மயமான நித்திரையை
மாற்றி னாரே.

1909

மாற்றினார் மும்மலத்தை வாரி குழ, மலப்புளியுஞ் சலமதனால் மதியி னாலும்
ஏற்றினார் சரமாரி மாவின் பாணம், இந்திரிய மெனுமமுரி ராம பாணம்,
தூற்றினார் போலுமிது அறிவே னாகில், சொற்பேதங் குருபேதஞ் சொல்வா
ரில்லை, நீற்றினா ருப்பதுவும் நீறிப் போச்சு, நீற்றினத்தை வடிரவியில் நீர்போ
மாண்டே.

1910

இந்தவிதந் தொண்ணூற்றாரு கருவிற் சுட்டு, எண்சாணு தேகமதி விருந்த
சுவாசம், வந்தததிர் மனிதர்களை விழியால் பார்த்து, வகையது போ
லுட்கருத்து மணிதீ பங்காண்; உந்தன்வழி யொன்பதுவு மொளித்துப் போச்சு
ஒருவழிகாண் போய்வரவும் வாசி யாச்சு, வெந்தணலால் கட்டியதோர்
வாசியோகம், மேலான யோகம்கடந் தோர்க ளாண்டே.

1911

வேறு-விருத்தம்

இருபத்தோ ராயிரத்து அறுநூறு, சுவாசமது மெல்லா மொன்றாய்க், கருதிரண்டு
வுருவதுபோல் பத்தாண்டு, கடந்துதச தீகைக் கப்பால், அருவுருவாய்
நின்றசவு சரிப்படுங்காண், குறைந்ததெல்லா மாண்டே கேளீர், குருவருளால்
யோக மென்ற வழிபெற்ற, துறைகளெல் லாங்கூறி னோமே.

1912

அஞ்ஞானம் போக்கிசிவ மெய்ஞ்ஞானத், துறையறி வனேகங் காலம்,
விஞ்ஞானம் வந்துசொல்லுந் தயிலமுறை, யறிபவராய்த் தேவ ஞானி, சன்னாசி
மகத்துகள் தான் வசியமெட், சணிசெய்வார் சாஸ்திரஞ் சொல்வார், எஞ்ஞான
முமுதுமறிந் திருப்பவர்க, ளவரிடத்தெட் சணியும் வாழ்வாள்.

1913

விருத்தம்

வாதவயித் தியஜோஸ்ய மாந்தி ரீகம், மறுபிறவி ஞானசிவ வாழ்க்கை தன்னில்
ஜாதியிலும் வம்மிசவான் கல்வித் தானால், தசதீட்சை சுயம்புவெகு வர்ணங்
கானும், சோதியிது வயதுநூறு பிறவி யானால், செகமதிலுஞ் சிவயோகி
செல்வ வானாம், சோதிமணி தீபவொளிப் பிரகா சத்தில், சுருபமணி நிருபமதி
சுயம்பு முத்தர்.

1914

முத்துநவ ரத்தினம்போல் முடிந்த குட்சம், முன்னோர்கள் பதினெண்பேர் கமலம்
போற்றி, சத்திசிவ தீட்சைபத்து மிரண்டும் வாழி, சனகாதி மாமுனி சித்தர்.
வாழி, பத்துநூ றாயிரத்து மேலா மிந்நூற், பரிபூர்ண சொச்சமெனு மிருபத்
தெட்டும், வித்தினால் விளைவான சகஸ்திர கனநூல், வேதாந்த ஞானவெட்டி
விளக்க முற்றே.

1915

ஞானவெட்டியான் - 1500

முற்றுப்பெற்றது

